

உ

கணபதி துணை.

பத்துப்பாட்டு மூலமும்

மதுரை யாசிரியர் டாரத்துவாசி

நச்சினூர்க்கினியருரையம்.

இவை

சென்னை

பிரஸிடென்ஸி காலேஜ் தமிழ்ப் பண்டிதராகிய

உத்தமதானபுரம்

வே. சாமிநாதையரால்

பரிசோதித்து,

பலவகை ஆராய்ச்சிக் குறிப்புக்களுடன்

சென்னை

கமர்ஷியல் அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பெற்றன.

1918.

(Copy Right Registered.)

இரண்டாம் பதிப்பு]

[விலை ரூபா. 4-8-0.]

Formes 1 to 52 Printed at The Presidency Press
and
The remaining portion Printed at the Commercial Press.

இப்புத்தகத்திலடங்கியவை

பக்கம்.

க. இடம் விளங்காத மேற்கோள் முதலியவற்றின் அகராதி	
உ. இரண்டாம் பதிப்பின் முகவுரை	... 1
ங. முதற்பதிப்பின் முகவுரை	.. 5
ச. பாடினோர் வரலாறு	.. 15
ஞ. பாடப்பட்டோர் வரலாறு	... 22
ஈ. நச்சினூர்க் கினியர் வரலாறு	... 29
எ. இப்பதிப்பில் வந்துள்ள நூற் பெயர்கள் முதலியவற்றின்	
பு முதற் குறிப்புகாரதி	... 35
அ. பத்துப்பாட்டு நச்சினூர்க்கினியருடைய க - ௫௦௪	
i திருமுரு காற்றுப்படை	... க
ii பொருநராற்றுப்படை	... ௫௯
iii சிறுபாணாற்றுப்படை	... ௯௩
iv பெரும்பாணாற்றுப்படை	... ௧௨௯
v முல்லைப்பாட்டு	... ௧௯௩
vi மதுரைக்காஞ்சி	... ௨௧௧
vii நெடுநல்வாடை	... ௩௨௧
viii குறிஞ்சிப்பாட்டு	... ௩௪௫
ix பட்டினப்பாலை	... ௩௮௧
x மலைபடுகடாம்	.. ௪௧௭
ஊ. மூல அரும்பதவிளக்க அகராதி	... ௫௦௫
கஓ. மூல அருந்தொடரகராதி	... ௫௩௩
கக. உரையிற்கண்ட சொற்கள் முதலியவற்றின் அகராதி	௫௪௧
கஉ. பிழையும் திருத்தமும்.	௫௮௩

இடம் விளங்காத மேற்கோள் முதலியவற்றின் அகராதி.

எண்கள் - பக்க எண்கள்.

அஞ்சுமுகத்தோன் தின், ௫௮.
 அணியிழையார்க்கு, ௧௨௮.
 அம்மச்சர்புரோகிதர், ௨௯௦.
 அரிமாசுமந்தவமளி, ௯௨.
 ஆடழிக்க, ௨௬௧.
 ஆற்றல்சால் கேள்வி, ௩௮௦.
 ஆறுசென் தலியர், ௧௦௬.
 ஓக்குதிரை, ௧௨௭.
 இடக்கண், ௪௪௭.
 இரும்பணைக்கொண்டு, ௮௩.
 இன்னமொருகால், ௫௭.
 உப்புழைப்ப, ௧௮௧.
 உன்னையொழிய, ௫௭.
 எண்கோவை, ௨௨.
 ஏரியுமேற்றத்தினனும், ௯௨.
 கங்குலுநண்பகலும், ௧௯௨.
 களமடங்க, ௨௭.
 கரக்கக்கடவியநீ, ௫௮.
 குரவையென்பது, ௪௫.
 குன்றமெறிந்த துவங், ௫௭.
 குன்றமெறிந்தாய், ௫௭.
 கோன்மைதருங்காலி, ௭௨.
 கோடேபத்தர், ௭௨.
 கோர்பினுற்றோன்றது, ௫௬.
 சிறுபூனை செம்பஞ்சு, ௩௪௦.
 சொல்லென்னும் பூம்போது, ௧௯௩.

நூயிற்பட, ௧௧௯.
 தன்னையுன்னி, ௩௪.
 தம்முருடும், ௩௦.
 திரைதவுள்வெள்வாய், (பெரும்பொரு
 ள்விளக்கம்) ௨௦௦.
 தூஉஉத்திம்புகை, ௫௦௨, ௫௦௩.
 நக்கீர்தாமுரைத்த, ௫௮.
 கல்லம்பர்நல்ல (ஒளவையார் பா
 டல்) ௪௧.
 நால்விரின் முடக்கி, ௪௭.
 நீன்குற்றமில்லை, ௩௮௦.
 நெடுவரைச்சந்தன, ௧௨௮.
 பரங்குள் திறு, ௫௮.
 பழப்புடையிருகை, ௨௬. [௫], ௨௨.
 பெரியவரைவயிரங், (அரியவரை கீண்
 பைக்கணிளம்பகட்டின், ௩௧௯.
 மண்டமரட்ட, ௧௮௦.
 முச்சக்கரமும், ௮௩, ௯௨, ௪௧௬.
 முருகனே, ௫௮.
 முருகுபொருநாறு, ௫௦௪.
 வஞ்சியுங்காஞ்சியுந் (பன்னிரு
 படலம்) ௨௪௧.
 வண்டடைந்த, ௨௧௦.
 வடைநலிய, ௩௪௪.
 வியாவீண்டும், ௪௫௫.
 வீரவேல், ௫௭.

உ
கணபதி துணை.
இரண்டாம் பதிப்பின்
மு க வு ரை.

‘பொருப்பிலே பிறந்து தென்னன் புகழிலே கிடந்து சங்கத்
திருப்பிலே பிறந்து வையை யேட்டிலே தவழந்த பேதை
பொருப்பிலே நின்று கற்றோர் நினைவிலே நடந்தோ ரோன
பொருப்பிலே பயின்ற பாவை மருங்கிலே வளரு கின்றாள் ”

பத்துப்பாட்டி, பாட்டெனவும் வழங்கும்; (தோல். செய். சூ.
100-ஈபர்.) இவற்றுள், ஆற்றுப்படைகளாகவுள்ளவை ஐந்து; அவற்
றுள் திருமுருகாற்றுப்படையானது திருமுறைகளிற் பதினோராந்
திருமுறைப்பிரபந்த வரிசையிற்சேர்க்கப் பெற்றுள்ளது; இது புலவ
ராரற்றுப்படையெனவும் கூறப்படும்.

ஆற்றுப்படையென்பது, ஒருவர் ஒருகொடையாளியின்பால்
தாம்பெற்ற பெருஞ்செல்வத்தை எதிர்வந்த வறியோர்க்கு அறி
வுறுத்தி அவரும் அங்கேசென்று தாம் பெற்றவையெல்லாம் பெறு
மாறு வழிப்படுத்தல்; ஆறு-வழி; படை-படுத்தல். ஒவ்வொருவரும்
இங்ஙனங்கூறுதற்கு உரியோராயினும், கூத்தர்முதலியோரோ
எதிர்வந்த வறியவர்களாகிய கூத்தர்முதலியவர்களுக்குக்கூறி
அவர்களை வழிப்படுத்தியதாகச் செய்யுள் செய்தல் மரபு; தோல்காப்
பியப்புறத்திணையியலில், ஈசு-ஆம் சூத்திரத்திலுள்ள, “கூத்தரும்
பாணரும் பொருளரும் விறலியும், ஆற்றிடைக் காட்சி யுறழத் தோன்
றிப் பெற்ற பெருவளம் பெருஅர்க் கறிவுறீஇச், சென்றுபய நெதி
ரச் சொன்ன பக்கமும்” என்பது இதற்குவிதி; ‘ஆடண்மாந்தரும்
பாடற்பாணரும் கருவிப் பொருளரும் ‘இவருட் பெண்பாலாராகிய
விறலியுமென்னும் நார்பாலாரும் தாம்பெற்ற பெருஞ்செல்வத்தை
எதிர்வந்த வறியோர்க்கு அறிவுறுத்தி அவரும் ஆண்டுச்சென்று
தாம் பெற்றவையெல்லாம் பெறுமாறு கூறிய கூறுபாடும்’ என்பது
இதன்பொருள். இங்ஙனம் இயற்றப் பெற்றவைகள் கூத்தரார்
ற்றுப்படை, பாணரார்ற்றுப்படை, பொருளரார்ற்றுப்படை, விறலியார்
ற்றுப்படை எனப்பலவுள்ளன. பத்துப்பாட்டிலன்றி, பதிற்றுப்
பத்தி, புறநானூறு, புறப்பொருள்வெண்பாமாலைமுதலியவற்றி
லும் பிற்காலத்து நூல்களாகிய கலம்பகங்களிலும் இவ்வாற்றுப்
படைச்செய்யுட்கள் காணப்படுகின்றன. இவை தனிச்செய்யுளா
கவே ஆக்கப்படும்.

‘பெரும்பாணிருக்கையும்” (மதுரை. 15. 2; சிலப. இ: 15) என்
படியால், ‘பெரும்பாணரோன ஒருவகையினருள்; அவரை ஆற்
றுப்படுத்தியது பெரும்பாணாற்றுப்படை’ எனவுங் கூறுவது முடிக.

“ஆசிரியப் பாட்டி னளவிற கெல்லை, ஆயிர மாகு யிழிபுழன்
றடியே” (தொல். செய்.) என்பதனுரையில், “ஆசிரியப்பாட்டின்
அளவிற்கு எல்லையாவது சுருங்கினதுமூன்றடி; பெருமை ஆயிர
மடியாக, இடைப்பட்டன எல்லா அடியானும் வரப்பெறும் எ.று.
சுருங்கினபாட்டிற்கு உதாரணம் மேற் காட்டப்பட்டது; பெரிய
பாட்டுப் பத்துப்பாட்டுள்ளும் சிலப்பதிகாரத்துள்ளும் மணிமேகலை
யுள்ளும் கண்டுகொள்க; ‘ஆசிரிய நடைத்தே’ என்றதனால் வஞ்சிப்
பாவிற்கும் ஆயிரமடி பெருமையாக்கிக்கொள்ளப்படும்” என இளம்
பூரணரும், “ஆசிரியப்பாவின் பெருக்கத்திற்கு எல்லை ஆயிரமாகும்;
சுருக்கத்திற்கு எல்லை மூன்றடியாகும் எ.று. உ-ம்; ‘நீலமேனி...
முறையே’ இது சுருக்கத்திற்கெல்லை; கூத்தாரற்றுப்படை தலையள
விற்கு எல்லை; மதுரைக்காஞ்சியும் பட்டினப்பாலையுமொழிந்த பாட்
டேமும்.....இடையளவிற்கு எல்லை; பாட்டினெல்லையெனினுது
அளவென்றதனால், அதனியற்றுகிய வஞ்சிக்கும் இவ்வாறே
கொள்க...* பட்டினப்பாலை இடையளவிற்கெல்லை; மதுரைக்காஞ்சி
தலையளவிற்கெல்லை” என நச்சினர்க்கினியரும் எழுதியிருப்பவை
இங்கே அறியற்பாலன.

பட்டினப்பாலை வஞ்சிரெடும்பாட்டென்றுங் கூறப்படும்; இப்
புத்தகத்தின் ௩௮௧-ஆம் பக்கம்பார்க்க.

1889-ஆம் வருடத்தில், இந்நூலும் உரையும் முதன்முறை
பதிப்பிக்கப்பெற்று நிறைவேறின; பின்பு, திருநெல்வேலியைச்
சார்ந்த களக்காடென்னும் ஊரிலிருந்த ஸ்ரீமத் சாமிநாததேசிக
ரவர்கள் உதவிய கையெழுத்துமூலப்பிரதியாலும், நாளடைவிற
கிடைத்த சில உரைப்பிரதிகளாலும், பலவகையான ஆராய்ச்சிக
ளாலும் இவை சில சில திருத்தங்களையடைந்தன; முன்பு வளங்
காமலிருந்தவற்றுட் சில சில விளங்கின.

அவற்றுடன், உரையாசிரியர்களால் இப்பாட்டுக்களிலிருந்து
மேற்கோள்களாக எடுத்தாளப்பட்டிருக்கும் பகுதிகளையும் இடங்களை
யும் ஞாபகத்துக்குவந்த அளவு விளக்கியும், ஒத்த பகுதிகளைச்
சங்கநூல்களிலிருந்தும் பிற்காலத்து நூல்களிலிருந்தும் மூல அடி
யெண்களுடன் ஆங்காங்கு எடுத்துக்காட்டியும், திருமுருகாறுப்
படைக்குமட்டும் வேறுரையொன்று கிடைத்தமையால் அதிற்
கண்ட விசேடமான வேறுபாடுள்ள பகுதிகளை அதனுரையில்
அங்கங்கே கீழ்க்குறிப்பாகப் புலப்படுத்தியும், மூலத்திற்குரிய
அடியெண்களை உரைப்பகுதியில் உரிய இடங்களில் அமைத்தும்;
உரையிலுள்ள அருஞ்சொற்களுக்குப்பொருளும் விளக்கமும் எழு

* பத்துப்பாட்டினுள், ௨,௬,௬-ஆம் பாட்டுக்களில் வஞ்சியடிகளை வச்
திருப்பினும் உ-வது பாட்டில் அவ்வடிகள் சிலவாகவே வந்திருத்தல் பற்றி
அது கூறப்பட்டிலது போலும்.

பல்பொறி மஞ்ஞை வெல்கொடி யகவ
விசம்பா ருக விரைசெலன் முன்னி
யுலகம் புகழ்ந்த வோங்குபர் விழுச்சி
125 ரலைவாய்ச் சேறலு நிலைஇய பண்பே யதா ஆன்று

[௩.—திருவாலினன்குடி.]

சீரை தைஇய வடுக்கையர் சீரொடு
வலிம்புரி புரையும் வானரை முடியினர்
சீராசற விமைக்கு முருவினர் மானி
னுரிவை தைஇய ஆன்கெடு மார்பி
130 னென்பெழுந் திபங்கு மியாக்கையர்
பலவுடன் கழிந்த வுண்டிய ரிகலொடு
செற்ற நீக்கிய மனத்தின ரிபாவதுங்
கற்றோ ரறியா வறினினர் கற்றோர்க்குக்
தாம்வரம் பாகிய தலைமைபர் காமமொடு
135 கடுஞ்சினங் கடிந்த காட்சிய ரிடும்பை
பாவது மறிபா வியல்பினர் மேவாட
ஆனியில் காட்சி முனிவர் முற்புகர்
புகைமுகந் தன்ன மாசி றாவுடை
முனைவா யவிழ்ந்த தகைகுழாகத்துச்
140 செவிநேர்பு வைத்த செய்வுறு திவனி
னல்பியாழ் நனிந்த நாபனுடை நெஞ்சின்
மென்மொழி மேவல ரின்னரம் புளர

[வக. 2.100]; “கோல மார்முர சிடியுமிழ் கழங்கென முழங்க” (சீவக. 2392);
இடியார் பணைதுவைப்ப” (11 - வெ உழிஞை 27.)

122. “மணிநிற மஞ்ஞை யோங்கிய புட்கொடி” (பி. 17); “பல்பொறி
மஞ்ஞை வெல்கொடி யுயரிய” (அகநா. 11.); “மணியி லுயரிய மாற
வென்றிப், பிணிமுக லுந்தி யொண்ணெய் யோனும்” (புறநா. 56.)

125. “வரைவயிறு கிழித்த நிழறிகழ் நெடுவேம், நிழற்பூண் முருகன்
நீம்புன லலைவாய்”, “திருமணி விளக்கி னலைவாய்ச் செருமிருசேய்” (அகநா.
17, 266); “வெண்டலைப் புணரி யலைக்குஞ் செந்ந், நெடுவே ணிலையு
காழர் வியன்றுறை” (புறநா. 55)

127. புறையென்பது மரபுபற்றிவருமென்பதற்கு இவ்வடி மேற்கோள் ;
(தொல். உவம. கு. 17. இள)

138. “புகைவிரிந் தன்ன பொங்குதுகில்” (புறநா. 398)

140 - 41: “குரலோர்த்துத் தொடுத்த சுகிர்புரிநரம்பு” (மலை. 23)

- நோயின் றியன்ற யாக்கையர் மாவி
 னனிர்தளிர் புரையு மேனிப ரவிர்தொறும்
- 145 பொன்னுரை கடுக்குந் திதலைப ரின்னகைப்
 பருமந் தாங்கிய பணிந்தேந் தல்குன்
 மாசின் மகளிரொடு மறுவின்றி விளங்கக்
 கடுவொ டொடுங்கிய தூம்புடை வாலெயிற்
 தழலென வுயிர்க்கு மஞ்சவரு கடுந்திறற்
- 150 பாம்புபட்டி புடைக்கும் பல்வரிக் கொடுஞ்சிறைப்
 புள்ளணி நீள்கொடிச் செல்வனும் வெள்ளேறு
 வலவயி னுபரிய பலர்புகழ் திணிதோ
 ளுமையமர்ந்து விளங்கு மிமையா முக்கண்
 மூவெயின் முருக்கிய முரண்மிசு செல்வனு
- 155 நூற்றுப்பாக் தடுக்கிய நாட்டத்து நூறுபல்
 வேள்வி முற்றிய வென்றது கொற்றத்
 தீரிரண் டேந்திய மருபுரி னெழினடைத்
 தாழ்பெருந் தடக்கை யுபர்த்த பாணை
 பெருத்த மேறிய திருக்கிளர் செல்வனு
- 160 நாற்பெருந் தெய்வத்து நன்னகர் நிலையு
 வுலகந் காக்கு மொன்றுபுரி கொள்கை
 பலர்புகழ் மூவருந் தலைவ ராக
 வேமுற் றாலந் தன்னிற் றேன்றிந்
 தாமரை பபந்த தானி லுழி
- 165 நான்முக வொருவற் பட்டிக் காண்வரப்

143-4. “தேமா மேனிச் சிலவளை யாயம்” (சிறுபாண். 176)

145. கடுக்குமென்பது உருவுவமத்தின்கண்ணவருமென்பதற்கு இவ்வடி
 மேற்கோள்; (தொல். உவம. கு. 16. பேர்; இ - வி. கு 642 - உரை)

150-51. “பூவைப்பு மேனியான் பாம்புண் பதவைக் கொடி” (பு - வெ.
 பாடாண். 39)

151 - 2. “ஊர்தி வால்வெள் ளேறே சிறந்த, சீர்கெழு கொடியு மவ்வே
 மென்ப” (புறநா. 1.)

153-4. “எண்ணுர் மும்மதி லெய்த விமையா முக்கண்..... ..பிஞ்ஞக
 னே” (தே. திருக்கள்ளில், 3), “இமையாத முக்கண் மூவரிற் பெற்றவர்”
 (நீருச்சிற். 14)

164 - 5. “நான்முக வொருவற் பயந்த பல்லிதழ்த், தாமரைப் பொருட்
 டின்” (பெரும்பாண். 463 - 4)

- பகலிற் றேன்று மிகலில் காட்சி
நால்வே நியற்கைப் பதினொரு மூவரொ
டொன்பதிற் றிரட்டி யுயர்நிலை பெற்றீஇயர்
மீன்பூத் தன்ன தோன்றலர் மீன்சேர்பு
170 வளிகிளர்ந் தன்ன செலவினர் வளியிடைத்
தீபெழுந் தன்ன திறவினர் தீப்பட
வுருமிடித் தன்ன குரலினர் விழுமிய
வுறுகுலப் மருங்கிற்றம் பெறுமுறை கொண்டா
ரந்தரக் கொட்டினர் வந்துடன் காணத்
175 தாவில் கொள்கை மடந்தையொடு சின்னா
ளாவி னன்குடி யசைதலு முரிய னதாஅன்

[ச.—திருவேரகம்.]

- நிநாமுன் றெப்திய வியல்பினின் வழாஅ
திருவாச் சுட்டிய பல்வேறு தொல்குடி
யறுநான் கிரட்டி யினமை நல்லியாண்
180 டாறினிற் கழிப்பிய வறனவில் கொள்கை
மூன்றுவகைக் குறி, ந, த முத்திச் செல்வத்
திருபிறப் பாளா பொழுதறிந்து துவல்
வொன்பது கொண்ட முன்றுபுரி துண்ணாண்
புலராத் காழகம் புலர வுடஇ
185 யுச்சிக் கூப்பிய கையினா தற்புகழ்ந்
தாமெழுத் துடக்கிய வருமறைக் கேள்வி
நாவியன் மருங்கி னனிலப் பாடி
விரையுறு நறுமல ரேந்திப் பெரிதுவந்
தோகத் துறைதலு முரிய னதாஅன்று

-
169. “மீன்பூத்தன்னவான்கலம்”
170 - 71. “வளித்தலைஇயதீயும்” (1 நநா. 2)
175. “தாவில்கொள்கைத் தந்தொழில்” (முநா. 83)
177. “அறுவகைப்பட்ட பார்ப்பனப்பக்கமும்” (தோல். புறத். 20)
181 - 2. “அந்தண ரருங்கட னிறுக்கு முத்தி”, “ஒன்றுபுரிந் தடங்கிய
விரூபிறப் பாளர், முத்தி” (1 நநா. 2, 367)
185 “அட்டானுனே குட்டுவன், உச்சிக்கூப்பிய கையினரென்றதற் போல்
வன கடைச்சங்கத்திற்கு ஆயினசொற்கள் இக்காலத்திற்கு ஆகாவாயின”
(தோல். செய். சூ. 80. ந). வினைக்குறிப்புமுற்று வினையெச்சமாயிற்றென்ப
தற்கு இவ்வடி மேற்கோள்; (நன் - வி. சூ. 351.)

[௫.—‘குன்றுதொழுடல்.’]

- 190 பைங்கொடி நறைக்கா யிடையிடுபு வேல
 னம்பொதிப் புட்டில் விரைஇக் குளவியொடு
 வெண்கூ தாளந் தொடுத்த கண்ணிய
 னறுஞ்சார் தணிந்த கேழ்க்கிளர் மார்பிற்
 கொடுந்தொழில் வல்விற் கொலைஇய கானவர்
- 195 நீடமை விளைந்த தேக்கட் டேற்றம்
 குன்றகச் சிறுகுடிக் கிளையுடன் மகிழ்ந்து
 தொண்டகச் சிறுபறைக் குரவை யபர
 விரலுளர்ப் பவிழ்ந்த வேறுபடு நறுங்காற்
 குண்டுசுனை பூத்த வண்டுபடு கண்ணி
- 200 யினைத்த கோதை யினைத்த கூந்தன
 முடித்த குல்லை யிலையுடை நறும்பூச்
 செங்கான் மராஅத்த வாலிண ரிடையிடுபு
 சுரும்புணத் தொடுத்த பெருந்தண் மாத்தழை
 திருந்துகா முல்கு றிளைப்ப வுடஇ

193. “நறுஞ்சார் தணிந்த கேழ்க்கிள ரகலம்” (அகநா. 26)

195. “திருந்தமைவிளைந்த தேக்கட் டேறல்” (மலை. 522), “தூம்பகம் பழுனிய திம்பிழி” (பதிற். 81), “அம்பனைவிளைந்த தேக்கட்டேறல்” (அகநா. 368), “வாங்கமைப்பழுனியதேறல்” (புறநா. 129)

196 - 7. “தொண்டகப் பறைச்சீர் பெண்டிரொடு விரைஇ, மறுகிற்றாங் குஞ் சிறுகுடிப் பாக்கத்து” (அகநா. 118)

198 - 200. “தண்கயத் தமன்ற வொண்பூங் குவளை, யரும்பலைத்தியற் றிய சுரும்பார்கண்ணி, பின்னுப் புறந்தாழக் கொன்னே சூட்டி” (அகநா. 180), “கூருகிர் விடுத்தோர் கோல மாலை” (கீவக. 1466)

199. “குண்டுசுனைபூத்த வண்டுபடுகண்ணி, நூலாக்கலிங்கம் வாலரைக் கொளீஇயென்பன, பூத்த பூவான் இயன்றகண்ணி நூலாததாலான் இயன்ற கலிங்கமென ஒற்றுமைநயம்பற்றிச் செயப்படு பொருண்மேல் கின்றன” (தொல். வினை. சூ. 37. க.) இவ்வுடி, பெயரெச்சம் செய்வதாதி அறபொருட் பெயரன்றிப் பிறபெயரொஞ்சுகின்றதற்கு மேற்கோள்; (நன் - வி. சூ. 340) “நுண்டுகில், குண்டு கண்ணி என்றற்போல ஒற்றுமை நயம்பற்றி, நுண்ணிய நூலாற் செய்த துகிலென்று கொள்க” (தஞ்சை. 217 - உரை)

200. “இளைப்புறுபினையல்” (முருகு. 30)

202. “செங்கான் மராஅத்து” (நம். 148; ஐங்குறு. 381), “மராத்து வாஅன் மெல்லினர்” (அகநா. 127; ஐங்குறு. 383.)

203. “சுரும்புணவிரிந்த பெருந்தண் கோதை” (அகநா. 131)

- 205 மயில்கண் டன்ன மடநடை மீகளிரொடு
செய்யன் சிவந்த வாடையன் செவ்வரைச்
செயலைத் தண்டளிர் துயல்வரும் காதினன்
கச்சினன் கழலினன் செச்சைக் கண்ணியன்
குழலன் கோட்டன் குறுமபல் வியததன்
- 210 நகரன் மஞ்ஞபன் புகரில் சேவலங்
கொடிய னெடியன் கிறுடியணி தோள
னரம்பார்த தன்ன வின்சூற் றெகுதியொடு
குறும்பொறிக் கொண்ட நறுந்தண் சாயன்
மருங்கிற் கட்டிய நிலனோபு துகிலினன்
- 215 முழவுறழ் தடக்கையி னியல வேந்தி

205 “பீலிமஞ்ஞயினியலி” (பெரும்பாண் 331), “நன்மாழயிலின் மென்மெல இயலி” (மது 608), “அணிமயிலன்ன வசைநடைக்கொடிச்சியை” (ஐங்குறு 258), “மணிமயிற்றொழில்” (பரி), “வருநல மயிலன் மடநடை மலைமகள்” (தே இடைமருது), “மயிலெனப் போநது” (திருச்சிற் 224), “நடையிலே” (பிர 42), “மயில் மகளிர்” “கண்டன்ன” (இ-கோ கு 86, 117 - உரை)

206 “பவழத் தன்ன மேனித் திகழொளிக், குன்றியேய்க்கு முடுக்கை சேவலங் கொடியோன” (குறுந் கடவுள்), “உடையு மொலியலுஞ் செய்யை உருவமுருவத்தீ யொகதி” (பரி 19)

207 (முருகு 31 - ஆம அடிகுறுதிப்பைப் பாக்க), “ஒண்பூம் பிண்டி யொருகாது செரீஇ” (குறிஞ் 119)

208 “கச்சினன் கழலினன் தேந்தா மாபினன்” (அகநா 76)

209 “வல்லானென்னும வினைக்குறிப்புமுற்று வினையெச்சமாய் நின்றது, எனனை? திருமுருகாற்றுப்படையுள், குழலன் கோட்டன் குறும்பல்லி யத்தெனென்பதற்குக் குழலையுடிக் கோட்டைக் குறித்துப் பலவியததை ஒலிப்பித் தென முற்றுவினையை எச்சமாக நச்சினாகுகினியா கூறியவுரையிற் கண்டு கொள்க” (தஞ்சை 8 - உரை)

210 - 11 “சேவலங்கொடியோன காபய” (குறுந் கடவுள்) “சேவற் கொடியன் தொடியணிதோளன் எனத் தொடா மொழியீற்றின விருதி பொருந்தியது” (இ - கோ கு 117 - உரை)

212 “நரம்புமீ திறவா துடனபுணாக தொனறிக், கடவ தறிந்த வின்சூ ரல விறலியா” (மலை 535 - 6), “நரம்பாத தன்ன தீவகிளவியளே” (ஐங்குறு. 185)

215 உறழெனபது மெய்யுவமவுருபாயவருமெனபதற்கு இவ்வடி மேற் கோள, (தொல். உவம. கு. 15. போ)

மென்றோட் பல்பினை தழீஇத் தலைத்தந்து
குன்றுதொழுடலு நின்றதன் பண்பே யதா ஆன்று

[சு.—பழமுதீர்ச்சோலை.]

சிறுதினை மலரொடு விரைஇ மறியறுத்து
வாரணக் கொடிபொடு வயிற்பட நிரீஇ

220 யூநர் கொண்ட சீர்கெழு விழவினு
மார்வல ரேத்த மேவரு நிலையினும்
வேலன் றைஇய வெறியயர் களனுங்
காடுங் காவங் கவின்பெறு துருத்தியும்
யாறுங் குளனும் வேறுபல் வைப்புள்

225 சதுக்கமுள் சந்தியும் புதுப்பூங் கடம்பு

214-6. “மைந்த, ரெல்வினை மகளிர் தலைக்கை தருஉந்து” (119 நா. 24.)

217. “குன்றுதொறு பண்பேயெனத் தொறுவென்பது தான்
சார்ந்த மொழிப்பொருட்குப் பன்மையும் இடமாதலும் உணர்த்திநிற்கும்”
(தொல். இடை. சூ. 48. சே. ௩; இ - வி. சூ. 279) - உரை

208 - 17. “முருகாற்றுப்படையுள், கச்சினன்கழலினன்..... பண்
பே யென்புழி வந்த வினையெச்ச வினைக்குறிப்புமுற்றுக்கள் ஆக்கம்பெற்றுப்
பொருளுணர்த்துங்கால், கச்சைக்கட்டிக் கழலையணிந்து கண்ணியைச்சூழிக்
குழலையுதிக் கோட்டைக்குறித்துப் பல்லியங்கனையெழுப்பித் தகரைப்பின்னிட்டு
மயிலையேறிக் கொடியை யுயர்த்து வளர்த்து தோளிலே தொடியையணிந்து
துகிலையுடுத்து ஏந்தித் தழீஇத்தலைக்கைகொடுத்து ஆடலும் அவற்கு நிலைநின்ற
பண்பெனச் செய்தெனெச்சப்பொருளை உணர்த்தி நின்றவாறு காண்க” (தொல்.
எச்ச. சூ. 63. ௩.)

218. “மறிக்குர லறுத்துத் தினைப்பிரப் பிரீஇ” (குறுந். 263), “உரு
வச் செந்தினை குருதியொடு துஉய்” (அகநா. 22)

219. வாரணக்கொடி: (முருகு. 38, 227). கோழியை வாரணமென்றற்கு
இவ்வடிமேற்கோள்; (தொல். மரபு. சூ. 68 - உரை)

222. “வேலன் புனைந்த வெறியயர் களந்தொறும்” (குறுந். 53) “கள
நன் கிழைத்து” (அகநா. 22), “வெறியயர் வெங்களத்து வேன்மகன்”
(நாலடி. இளமை. 6), “வேலனார் வந்து வெறியாடும் வெங்களத்து” (சில.
குன்ற.)

224. “துறைமிசை நின்திரு நிருவடி தொடுநர்” (சில. குன்ற.) “துறை
மிசை - நீர்த்துறையில்; நீர்த்துறையில் நின் நிருவடியைச் சூளுறழுவரென்க;
யாறுங் குளனுமென்றராகலின்” (ஹை ஹை அரும்பத.)

225. கடம்பு முருகக்கடவுளுக்கு இடம்: “கடம்பமர் நெடுவேள்” (பெரு
ம்பாண். 75); “கடம்பமர்ந்து.....கடம்பம ரணிநிலை” (பரி. 19), “செல்வக்

- மன்றமும் பொதியிலுங் கந்துடை நிலையினு
மாண்டலைக் கொடியொடு மண்ணி'யமைவர
நெய்யோ டைபவி யப்பி பைதுரைத்துக்
குடந்தம் பட்டுக் கொழுமலர் சிதறி
- 230 முரண்கொ ளுருவி னிரண்டு னுடஇச்
செந்நூல் யீத்து வெண்டொரி சிதறி
மதவலி நிலைய மாத்தாட் கொழுவிடைக்
குருதி பொடு விரைய தூவென் ளரிசி
சில்பலிச் செய்து பல்பிரப் பீரீஇச்
- 235 சிறுபசு மஞ்சளொடு நறுவிரை தெளித்துப்
பெருந்தண் கணவீர நறுந்தண் மாலை
துணையற வறுத்துத் தூங்க நாற்றி
நளிமலைச் சிலம்பி னன்னகர் வாழ்த்தி
நறம்புகை பெடுத்துக் குறிஞ்சி பாடி
- 240 யிமிழிசை யருவிபொ டின்னிபங் கறங்க
வுருவப் பல்பூத் தூஉய் வெருவரக்
குருதிச் செந்தினை பரப்பிக் குறமகன்
முருங்கி நிறுத்து முரணின ருட்க
முருகாற்றுப் படுத்த வுருகெழு விபனத
- 245 ராடுகளஞ் சிலம்பிப் பாடிப் பலவுடன்

கடம்பமந்தான்” (ஐந் - ஐம். 1); “செவ்வேன்..... ..மரஅத்தண் சாயை
நின்றணங்கும்” (நஞ்சை. 132); “கடம்பம் மன்றற் றெங்கற் கந்தனைச்
சிந்தை செய்வாம்” (திருவால. கடவுள். 18)

228. நெய்யோ டையவி யப்பி: “ஐயவி யப்பிய நெய்யணி நெடுநிலை”
(நெடு. 86); “நெய்யோ டிமைக்கு மையவித் திரள்காழ்” (நற். 376); “ஐயவி
யப்பிய நெய்யணி முச்சி” (மணி. 3. 134)

229. “குடந்தம் பட்டுச் சூழ்போந்து குழைந்து வழுத்தி” (கூர்ம. தக்
கவ்வேன்வி. 52.)

233. “குருதிச்செந்தினைபரப்பி” (முருகு. 242)

232-3. “மல்லன் மன்றத்து மதவிடை கெண்டி” (பெரும்பாண். 143);
“விடையும் வீழ்மின்” (புறநா. 262)

234. “அறிதல் வேண்டுமெனப் பல்பிரப் பீரீஇ” (அகநா. 212)

232-4. “பலிகொடுத் துருவச் செந்தினை குருதியொடு தூஉய்” (அகநா.
22); “கொழுவி டைக்கறை விராவிய பலிக்குறை நிரப்பி, வழுவில் பல்பிரப்
பீரீஇவெறியாட்டயர் மன்றத்து” (தணிகை. நாடு. 46)

245. “வெறியயர் வியன்களம் பொலிய னேத்தி” (அகநா. 242.)

கோடுவாய் வைத்துக் கொடுமணி யியக்கி
யோடாப் பூட்கைப் பிணிமுகம் வாழ்த்தி
வேண்டுகர் வேண்டியாங் கெய்தினர் வழிபட
வாண்டாண் டுறைதலு மறிந்த வாறே

250 பாண்டாண் டாயினு மாக காண்டக
முந்துநீ கண்டுழி முகனமர்ந் தேத்திக்
கைதொழுஉப் பரவிக் காலுற வணங்கி
நெடும்பெருஞ் சிமையத்து நீலப் பைஞ்சுனை
பைவரு ளொருவ னங்கை யேற்ப

255 வறுவர் பயந்த வாறமர் செல்வ
வால்கெழு கடவுட் புதல்வ மால்வரை
மலைமகண் மகனே மாற்றோர் கூற்றே
வெற்றி வெல்போர்க் கொற்றவை சிறுவ

236-45. “களான் கிழைத்துக் கண்ணி சூட்டி, வளநகர் சிலம்பப் பாடிப் பலிகொடுத், துருவசு செந்தினை குருதியொடு தூஉய், முருகாற்றுப் படுத்த வருகெழு நடுகாள்” (அகநா. 22.)

247. பிணிமுகம் - முருகக்கடவுளின் ஸந்தியாகிய யானை: “சேய்யர் பிணிமுக மூர்ந்து” (பரி. 5); “பிணிமுக லுந்தி யொன்செய் யோனும்” (புறநா. 56.); “பிணிமுக மன்னொ செருமுகத் தேந்திய, லுவிந் திருமுகத் தொருவே லவற்கு” (கலி. 7. மயிலேறும்.)

246-7. “ததும்புரி ரின்னியங் கறங்கக் கைதொழு, துருகெழு சிறப்பின் முருகு மனைத்தீஇக், கடம்புங் களிறும் பாடி” (அகநா. 138)

248. வேண்டுகர் வேண்டியாங் கெய்தல்: “வேண்டிய வேண்டியாங் கெய்தலால்” (குறள், 265); “வேண்டுவார் வேண்டுவதே யீவான் கண்டாய்”, “மனத்திருந்த கருத்தறிந்து முடிப்பாய் நீயே” (தே. மறைசை. ஐயாறு)

251. “முகனமர்ந் தின்சொலனாக” (குறள், 92) ‘முகமலர்ந் தேத்தி’ என்றும் பாடம்.

253. “நிவந்தோங் கிமயத்து நீலப் பைஞ்சுனை” (பரி. 5.)

256. ஆல்கெழு கடவுட் புதல்வ: “ஆலமர் செல்வ னணிசால் பெரு விறல்” (கலி. 81); “ஆலமர் செல்வன் புதல்வன்” (சில. குன்ற.). “ஆலமர் செல்வன் மகன்” (மணி. 3. 144).

257. மலைமகண்மகனே: “மலைமகண் மகனே” (சில. குன்ற.). “மலை மகண் மகனே மாற்றோர் கூற்றே யென்றற்றொடக்கத்தன் காரணக்குறியாக் கந் தொடர்ந்தன” (நள - வி. கு. 275)

258. கொற்றவை சிறுவ: “சேய் பயந்த மாமோட்டுத், துணங்கையஞ் செல்விக்கு” (பெரும்பாணி. 158 - 9)

- விழையணி சிற்ப்பிற் பண்டியோள் குழவி
 260 வானோர் வணங்குவிற் றுணைத் தலை
 மாலை மார்ப நூலறி புலவ
 செருவி லொருவ பொருவிநன் றிள்ள
 வந்தணர் வெறுக்கை யறிந்தோர் சொன்மலை
 மங்கையர் கணவ மைந்த ரேறே
 265 வேல்கெழு தடக்கைச் சால்பெருஞ் செல்வ
 குன்றங் கொன்ற குன்றாக் கொற்றத்து
 விண்பொரு நெடுவரைக் குறிஞ்சிக் கிழவ
 பலர்புகழ் நன்மொழிப் புலவ ரேறே
 பெரும்பெறன் மரபிற் பெரும்பெயர் முருக
 270 நசையுநர்க் கார்த்து மிசைபே ராள
 வலந்தோர்க் களிக்கும் பொலம்பூட் சேஎய்
 மண்டமர் கடந்தநின் வென்றா டகலத்துப்
 பரிசிலர்த் தாங்கு முருகெழு நெடுவேள்
 பெரியோ ரேத்தும் பெரும்பெய ரியவுள்
 275 சூர்மருங் கறுத்த மொய்ம்பின் மதவலி
 போர்மிகு பொருந குரிசி லெனப்பல
 யானறி யளவையி னேத்தி யானாது
 நின்னளந் தறிதன் மன்னுயிர்க் கருமையி
 னின்னடி யுள்ளி வந்தனெ னின்னொடு
 280 புரையுந ரில்லாப் புலமை போயெனக்

261. புலவ: “புலமையோய்” (முருகு. 280)

267. “விண்பொரு நெடுவரைப் பரிதியின்” (முருகு. 299). குறிஞ்சிக் கிழவ: “குறிஞ்சிக் கிழவனென் றேதுங் குவலயமே” (கந்தரலங்காரம், 5.)

269. பெரும்பெயர்: “பெரும்பெய ரியவுள்” (முருகு. 274); “பெரும் பெயர் பிரமன்” (கீவக. 207), “பெரும்பெயர்க் கடவுளிற் கண்டு” (சிவபோ. சிறப்பு.), “பெரும்பெய ரேபெய ராக வந்த, வொருவாய்மை தன்னை நினையிலு முன்ன முருகுவதே” (பஞ்சாக்க. 5)

271. அலந்து, இடுக்கண்பட்டென்பதற்கு இவ்வடி மேற்கோள்; (நஞ்சை. 352 - உரை)

272. “மண்டமர் பலகடந்து” (கலி. 1.)

275. “சூர்மருங் கறுத்த சுடரிலை நெடுவேற், சீர்மிகு முருகன்” (அகநா. 59)

279 - 80. நின்னொடு புரையுந ரில்லாப் புலமையோய்: “நின்னொவார் பிற ரின்றி நீயே யானாய்” (நே. தனித்திருத்தாண்டகம், 7.)

குறித்தது மொழியா வளவையிற் குறித்துடன்
வேறுபல் லுருவிற் குறும்பல் கூனியர்
சாறயர் களத்து வீறுபெறத் தோன்றி
யளியன் றானே முதுவா யிரவலன்

285 வந்தோன் பெருமனின் வண்புகழ் நயந்தென
வினியவு நல்லவு நனிபல வேத்திக்
தெய்வஞ் சான்ற திறல்விளங் குருவின்
வான்றோப் நிவப்பிற் றன்வந் தெய்தி
யணங்குசா லுபர்நிலை தழீஇப் பண்டைத்தன்

290 மணங்கமழ் தெய்வத் திளநலங் காட்டி
யஞ்ச லோம்புமதி யறிவனின் வரவென
வண்புடை நன்மொழி யுளே இ விளிவின்
றிருணிற் முநீர் வளே இய வுலகத்
தொருநீ யாகித் தோன்ற விழுமிய

295 பெறலரும் பரிசி னல்குமதி பலவுடன்

281. “நீசில மொழியா வளவை” (சிறுபாண். 235)

283. “சாறயர் களத்தின் வீறுபெறத் தோன்றி” (சில. 6. 162)

282 - 3. “சாறுகொண்ட களம்போல, வேறுவேறு பொலிவு தோன்ற”
(புறநா. 22).

284. “முதுவா யிரவல” (சிறுபாண். 40.), “செல்லு முதுவா யிரவல”
(பதிந். 66.)

290. “பூவந்த வுண்கண் பொறுக்கென்று - மேவித்தன், மூவா வின
நலங் காட்டி” (சில. 9. 34 - 5.); “அறுமுகமில்லை” என்றற் றொடக்கத்
திற்கு இவ்வடி உதாரணமாகக் காட்டப்பெற்றது; (ஷெ குன்ற. அரும்பத)

292. அன்புடை நன்மொழி: “நரநன்மொழி”, “ஆர்வ நன்மொழி”
(சிறுபாண். 93, 99)

294. ‘ஒருநீயாக’ என்றும் பாடம்.

294 - 5. இவ்வடிகள், “இன்மை யுரைத்தார் கதுரினைக்க லாற்றாக்
காத், நன்மெய் துறப்பான் மலை” என்பதற்கு மேற்கோள்; (கலி. 43 - உரை.)

63 - 295. “முருகாற்றுப்படையுள், புலம்பிரிந்துமையும் சேவடி
யெனக் கந்தழிகுறி நின்னெஞ்சத்து இன்னசை வாய்ப்பப் பெறுதியெனவும்
கூறி அவனுறையுமிடங்களுக்கூறி ஆண்டுச் சென்றல். அவன் விழுமிய பெற
லரும் பரிசில் நல்குமணவுங்கூறி ஆண்டுத் தான் பெற்ற பெருவளம் அவனும்
பெறக் கூறியவாறு காண்க. இதனைப் புலவார்த்துப் படையென்று உய்த்துண
ர்ந்து பெயர்கூறுவார்க்கு முருகாற்றுப்படையென்னும் பெயரன்றி அப்பெயர்
வழங்காமையான் மறுக்க. இனி, முருகாற்றுப்படையென்பதற்கு முருகன்பால்
வீடுபெறுதற்குச் சமைந்தானே இரவலனை ஆற்றுப்படுத்ததென்பது பொரு
ளாகக்கொள்க” (தொல். புறத். கு. 36. ௩.)

- வேறுபடு றுகிவி ணுடங்கி யகிஸ்சுமந்
தார முழுமுத லுருட்டி வேற
பூஷண யலங்குசனை புலம்ப வேர்க்கெண்டு
விண்பொரு நெடுவரைப் பரிதியிற் றெடுத்த
300 தண்கம ழுலரிருல் சிதைய நன்பல
வாசினி முதுசுனை கலாவ மீமிசை
நாக நறுமல ருதிர பூகமொடு
மாழா முசுக்கலை பணிப்பப் பூறுத
305 ஷீரும்பிடி குளிர்ப்பு வீசிப் பெருங்கனிற்று
முத்துடை வான்கோடு தழீஇத தத்தாற்று
நன்பொன் மணிநிறங் கிளரப் பொன்கொழியா
வாழை முழுமுத றுமியத் தாழை
யிளநீர் விழுக்குலை யுதிரத் தாக்கிக்
கறிக்கொடிக்க கருந்துணர் சாயப் பொறிப்புற
310 மடநடை மஞ்ஞை பலவுடன் வெரீஇத்
கோழி வயப்பெடை யிரியக் கேழலொ
டிரும்பனை வெளிற்றின் புன்சா யன்ன
குளுமையி ரியாக்கைக் குடாவடி யுனியம்
பெருங்கல் விடரளைச் செறியக் கருங்கோட்
315 டாமா நல்லேறு சிலைப்பச் சேணின்
றிழுமென விழிதரு மருவிப்
பழமுதிர சோலை மலைகிழ வோனே.

296. அருவிக்குத் துகில் உவமை: “அறுவைத, துவிரி கடுப்பத துவன்றி
மீமிசைத், தண்பல விழிதரு மருவி” (புறநா. 154)
297. ஆரமுழுமுதல்: “வாழை முழுமுதல்” (முருத. 307)
300. அலந்தல் - பரத்தலென்பதற்கு இவ்வடி. மேற்கோள்; (தஞ்சை.
269 - உரை)
304 - 5. “யானை, முத்துடை மருப்பின்” (மலை. 517 - 8)
309. “கறிக்கருந்துணை ருகுப்ப” (திருவிளை. நாடு. 35)
310. முருத. 205 - ஆம் அடிக்குறிப்பைப்பார்க்க.
312 - 3. “இரும்பனை வெளிற்றின் புன்சா யெனமலி மயிரி னுக்கைக்,
கரும்பெருங்க் கரடி” (விநாயக. நாடு. 26.)
315. சிலைத்தல், இசைப்பொருளை உணர்த்துமென்பதற்கு இவ்வடி. மேற்
கோள் (தொல். உரி. சூ. 62 - சே. ௪; இ - வி. சூ. 285 - உரை)
316. “இழுமென்று வந்தீங்க் கிழிபு மலையருவி” (சில. குன்ற.), “இழு
மெ னேதையி னிழிதரு மருவி” (ஆணக்கா. நாடு. 14), “வெள்ளருவி யிழு
மெ னேதையும்” (தணிகை. நாடு. 46)
317. மலைகிழவோனே: “ஒளிநிலங்க் கருவிய மலைகிழ வோனே”
(பெரும்பாண. 500), “நிலைபெறு தணிகை மலைகிழ வோனே” (தணிகை
- ௪. 417.) பெயரிடத்து எனக வீற்றயலகரம் ஒசுராமமென்பதற்கு இவ்வடி.
மேற்கோள் (இ - வி. சூ. 326 - உரை; நன் - வி. சூ. 353.)

இதன்பொருள்.

க.—திருப்பரங்குன்றம்.

1. உலகமென்பதுமுதற் கணவன் (6) என்னுந்துணையும் ஒருதொடர்.

1. உலகம் உவப்ப— சீவான்மாக்கள் உவப்ப,

உலகமென்பது பலபொருளொருசொல்லாய் நிலத்தையும் உயிர்களையும் ஒழுக்கத்தையும் உணர்த்திநிற்குமேனும் ஈண்டு உவப்பவென்றதனான், மண்ணிடத்துவாரும் சீவான்மாக்களை உணர்த்திற்று.

[வலனேர்பு திரிதரு:] ஏர்பு வலன் திரிதரு— எழுந்து மகாமேருவை வலமாகத்திரிதலைச்செய்யும்,

2. புவர் புகழ் ஞாயிறு— எல்லாச்சமயத்தாரும் புகழும் ஞாயிற்றை,

கடற் கண்டாங்கு - கடலிடத்தே கண்டாற்போல,

இது வினையெச்சவுவமம்; 5. “விரவியும் வருஉ மரபின வென்ப” என்பதனால் தொழிலுவமமும் வண்ணவுவமமும் பற்றிவந்தது; என்னை? ஞாயிறு இருளைக்கெடுக்குமாறுபோலத் தன்னை மனத்தால் கோக்குவார்க்கு மாயையைக் கெடுத்தலிற் றொழிலுவமமும், தன்னைக் கப்புலனால் கோக்குவார்க்குக் “கடலிற் பசமையும் ஞாயிற்றின் செம்மையும்போல மயிலிற் பசமையும் திருமேனிச செம்மையும் தோன்றலின் வண்ணவுவமமும் கொள்ளக்கிடந்தமை காண்க.

3. [ஓவற விமைக்குஞ் சேண்விளங் கவிரோனி:]

||ஓ அற இமைக்கும் அவிர் ஒளி— இருவகையிற் திரியங்களுந் தாம் செல்லுதற்குரிய பொருள்கண்மேற் சென்றுதங்குதல் இல்லையாக இமைத்துப் பார்த்தற்குக் காரணமாகும், விளங்குகின்ற ஒளி,

ஓ என்பது ஒரெழுத்தொருமொழியாகிய தொழிற்பெயர். இமைத்தல் - கண்களின் இதழ்களிரண்டினையும் குவித்தல்; அது “நுதல நிமையா நாட்டம்” என்பதனுணர்சக.

சேண் விளங்கு ஒளி—கப்புலனன்றோக்குவார் கண்ணிடங்களெல்லாவற்றினும் சென்றுவிளங்குகின்ற ஒளியினையும்,

() இந்த இயையிலிசைக்குறிக்குப்பட்ட எண்ணும், இப்படியே பின்னர் ஆங்காங்குப் பதிப்பிக்கப்படும் எண்களும் தத்தம் முன்புள்ள மொழிகளையேனும், அம்மொழிகளைப் பொருளாகப் பெற்ற மொழிகளையேனுமுடைய மூலத்தின் வரியைப் புலப்படுத்தும்.

† “ஞாயிறுபோற்றுவதும் மேருவலந்திரிதலான்” (திவ. மங்கல)

‡ “பலர்புகழ் ஞாயிறு படரி னல்லதை” (திவ - போ. சிறப்பு.)

§ தொல்காப்பியம், உவமவியல், 2.

¶ “மாக்கட னிவந்தெழுதரு, செஞ்ஞாயிற்றுக் கவினை” (புறநா. 4), “உதயியிடை கடவுமர கதவருண குலதரக் வுபலளித கணகத சதகோடி ரூரியர்கள், உதயமென வதிகவித் கலபக்க மயிலின்மிசை யுகமுடிவி னிருளகல வொரு சோதி வீசுவதும்” (திருவத்ப்பு, பூபாத.)

|| ஓவற - ஒழிவற. இமைக்கும் - விட்டுவினங்கும். அவிர்தல் - பாடஞ் செய்தல் (வேறுரை.)

அகநானூறு, கடவுள்வாழ்த்து.

உலப்ப எழுந்து திரியும் ஞாயிற்றைக் கடற்கண்டாங்கு அவிர்நின்ற ஓளியெனத் தொழிலாவமம் கொள்ளுங்கால் விளைமுடிக்க. இனி உலப்ப எழுந்து திரியுஞாயிற்றைக் கடற்கண்டாங்குச் சேஷ்விளங்கொளியென வண்ணவுவமம் கொள்ளுங்கால் விளைமுடிக்க.

4. உறுநர் தாங்கிய *மதன் உடை நோன் றுள்—தண்ணீர்ச் சேர்ந்தவர்கள் தீவினையைப்போக்கி அவரைத்தாங்கிய, அறியாமையை உடைத்தற்குக் காரணமாகிய வலியினையுடைய தாளினையும்,

5. செறுநர் தேய்த்த செல் உறழ் தட கை — அழித்தற்குரியாஊர் அழித்த இடியையுடைய பெருமையினையுடைய கையினையும்,

6. மறு இல் கற்பின் வான் நதல் கணவன்—மறக்கற்பில்லாத அறக்கற்பினையும் ஒளிபொருந்திய நதலினையுமுடைய இந்நிரன்மகன் தெய்வயானையுநர் கணவன்;

இப்பெயரை முற்கூறினர், படைத்தற்குக் காத்தற்கும் உரிமைதோன்ற.

கணவனென்பது ஈண்டு முருகனென்னுந் துணையாய்நின்றது.

ஒளியினையும் (3), தாளினையும் (4), கையினையும் (5) உடைய கணவனென முடிக்க.

7. கார்கோனென்பதுமுதல் மார்பினன் (11) என்னுந் துணையும் ஒரு தொடர்.

7 கார்கோள் முகத்த கமஞ்சுல் மா மழை—தடலிலே முகத்ததனுண் டாகிய நிறைவினையுடைத்தாகிய சூவினையுடைய பெருமையையுடைய மழை,

கார் முகக்கப்படுதலிற் கடல் கார்கோனென்று பெயர்பெற்றது; ஆகுபெயர்.

8. நீவான் போழ் விசும்பில் வன் உறை சிதறி—நிங்கனும் ஞாயிறும் இருநிலைக்கும் ஆகாயத்தே பெருமையையுடைய துளியை முற்படச்சிதறி,

வான், ஆகுபெயர்.

9. தலைப்பெயல் தலைஇய தண் நறு கானத்து — கர்காலத்து முதற் பெயலைச் சொரிந்த தண்ணிய நறிய காட்டிடத்து,

10. இருள் பட||பொதுளிய பராரை மராத்து — இருட்சியுண்டாகத் தழைத்த பரிய அடியினையுடைய **செங்கடம்பினது,

பராரை, பண்புத்தொகைச்சந்திமுடிவு வேற்றுமையென்றுணர்க.

11. ††உருள் பூ தண் தார் புரளும் மார்பினன்— தேருருள்போலும் பூவாற்செய்யப்பட்ட சூளிர்ந்த மாலைசையும் மார்பினையுடையவன்;

* மதனுடை - அழகுடைய (வேறுரை)

† செல்உறழ் - மேகத்தைஓத்த (வேறுரை)

‡ அருட்கற்பென்றும் பிரதிவேறுபாடுண்டு.

§ வான் போழ்-நிங்கனும் ஞாயிறும் அளவிடப்பட்டாற்போன்ற (வேறுரை.)

¶ தலைஇய - தழைத்த (வேறுரை)

|| பொதுளிய - நெருங்கிய (வேறுரை)

** வெண்கடம்பினதென்றும் பிரதிவேறுபாடுண்டு.

†† உருள்பூ - தேருருள்போன்ற வட்டப்பூ (வேறுரை.)

உருள்பூ உவமத்தொகையாகலின் உருள்பூ உருப்பூவேன உறழ்ச்சிமுடிபெய்தும்; இனி உருளும்பூ உருண்டபூவேன வினைத்தொகையுமாம்.

மழை சிதறித் தலைஇய கானத்து மர அத்துத் தார் புரளும் மார்பினனென முடிக்க.

இது போகத்திற்குரிய தார்; இதனை முற்கூறினர், வானுதல்கணவன் (6) என்றதனைநோக்கி.

12. மால்வரை என்பதுமுதற் சென்னியன் (44) என்னுந்துணையும் ஒருதொடர்.

12. மால் வரை நிவந்த சேண் உயர் வெற்பில்—பெருமையையுடைய மூங்கில்வளர்ந்த தேவருலகனவாகச் செல்லவுயர்ந்த மலையில்,

வரைகளை யுடைமையின், வரையாயிற்று; இஃது ஆகுபெயர்;* “பெரிய வரைவயிரங் கொண்டு” என்றார் பிறரும். இனித் திருமால்போலும் குவடுக ளோங்கிய வெற்பென்றுமாம்; †“மாயோ னன்ன மால்வரைக் கவாஅன்” என்றார் பிறரும்.

13. கிண்கிணி ‡கவையுய ஒள் செஞ்சிறடி—சிறுசதங்கைகூழ்ந்த ஒள் ளிதாகிய சிவந்த சிறிய அடியினையும்,

14. கணை கால்—திரண்ட காலினையும்,

வாங்கிய நுசப்பின்—வினைந்துறுடங்கிய இடையினையும்,

பிணை தோள்—பெருமையையுடைய தோளினையும்,

மூங்கில்போலும் தோளென்றுமாம்.

15. கோபத்து அன்ன தோயா பூ துகில் — இந்நிரகோபத்தையொத்த சிறம்பிடியாத இயல்பான சிவப்பாகிய பூத்தொழிலினையுடைய துகிலினையும்,

தெய்வத்தின் ஆணையால் தானே சிவந்திருத்தலின், தோயாத்துகிலென்றார்.

16. பல் காசு நிரைத்த சில் காழ் அல்குல் — பலமணிகள்கோத்த ஏழுவட மாகிய மேகலையையணிந்த அல்குலினையும்,

அஃது, † “எண்கோவை காஞ்சி யெழுகோவை மேகலை - பண்கொள் கலாபம் பதினாறு - கண்கொள் - பருமம் பதினெட்டு முப்பத் திரண்டு - விரிசிகை யென்றுணரற் பாற்று” ‡என்பதனானுணர்க.

17. கை புனைந்து இயற்றா கவின் பெறு ||வனப்பின்—ஒருவர் கையாற் சிறப்பித்துப் பிறப்பியாத அழகைத் தமக்கு இயல்பாகப்பெறுகின்ற அழகினையும்,

* இஃது “அரியவரைகேண்டு” என்னும் வெண்பாவிலுள்ளது.

† நற்றிணை, 32.

‡ கவையுய - கட்டிய (வேறுரை)

§ “எண்கோவை மேகலை காஞ்சி யிருகோவை, பண்கொள் கலாபமிரு பத்தொன்று - கண்கொள் - பருமம் பதினான்கு முப்பத் திரண்டு - விரிசிகை யென்றுணரற் பாற்று” எனவும் பாடம்.

¶ இத்தச்செய்யுளின்பொருண்முறை தீவாகாரம், பிங்கலம், துடாமணி என்பவற்றிலும், இதன் பாடபேதச்செய்யுளின்பொருண்முறை “எண்ணிரண் டிராட்டி” (திருவிளை. திருமண. 158) என்னும் செய்யுளிலும் காணப்படுகின்றன.

|| வனப்பு - இளமைநிறம் (வேறுரை)

என்றது : மானிடமகளிர்க்குத் தாய்ப்பலரும் சைசெய்து பிறப்பிக்கும் அழகன்றி இவர் தெய்வத்தன்மையான் இயல்பாகப்பெற்ற அழகினைபுடைய ரென்றவாறு.

18. *நாவலொடு பெயரிய பொலம் புனை அவர் இழை—சாம்பூரதமென்று நாவலோடடுத்துப் பெயர்பெற்ற பொன்னால் நிரூமித்து விளங்குகின்ற பூணினை யும்,

பொலம், †“பொன்னென் னிளவி” என்பதனான்முடிக்க.

19. சேண் இகந்து விளங்கும் செயிர் தீர் மேனி—சேய்நிலத்தைக் கடந்து விளங்குகின்ற குற்றந்தீர்ந்த நிறத்தினைபுமுடைய ரூராமகளிர் (41) என்க.

20. †துணையோர் ஆய்ந்த இனை ஈர் ஒதி—ஆயத்தார் கன்றென்று ஆராய்ந்த கடையொத்த நெய்ப்பினைபுடைய மயிரிலே,

21-2. [செங்கால் வெட்சிச் சிறித முிடையிடுபு, பைந்தாட் குவளைத் தாவி தழ் கிள்ளி:] செங்கால் வெட்சி சிறு இதழ் இடை பைந்தாள் குவளை தா இதழ் கிள்ளி இடுபு—சிவந்தகாலையுடைய வெட்சியுடைய சிறிய பூக்களை விடுபூவாகத் தாவி அதற்குநடுவே பசுத்த தண்டினைபுடைய குவளையினது தாய இதழ்களைக் கிள்ளியிட்டு,

23. தெய்வத்தியொடு †வலம்புரி வயின் வைத்து—சீதேவியென்னும் தலைக்கோலத்துடனே வலம்புரிவடிவாகச் செய்த தலைக்கோலத்தையும் வைத்தற் குரிய இடத்தே வைத்து,

24-5. †திலகம் தைஇய தேம் கமழ் நிரு நுதல் மகரப்பருவாய் தாழ மண்ணுறுத்து—திலகமிட்ட மணநாறுகின்ற அழகினைபுடைய நெற்றியின்கண் ணே சுருவினது அங்காந்த வாயாகப்பண்ணின தலைக்கோலம் தங்கப்பண்ணி,

மகரப்பருவாய், ஆகுபெயர். மண்ணுறுத்தலை, †“ஆவதி மண்ணி” என்றார் வலக்கொள்க. இனி மண்ணுறுத்துத் துவரமுடித்தவென மேலேகூட்டி, முவி முடித்தவென்றுமாம்.

26-7. துவர முடித்த துசின் அறம் முச்சி பெரு தண் சண்பகம் †இ—வேண்டுவனகூட்டி முற்றமுடித்த குற்றமறுகின்ற கொண்டையிலே ரிய குளிர்த்த சண்பகப்பூவைச் செருகி,

27-8. கரு தகடு †உனை பூ மருதின் ஒன் இணர் அட்டி—கரிய புறவி முறினையும் மேலில் துய்யினைபுமுடைய பூக்களைபுடைய மருதினது ஒள்ளிய பூக்கொத்துக்களை அதன் மேலேயிட்டு,

இது முதலாகிய பொருட்கேற்ற அடையடுத்தாகின்றது.

* நாவற்பழத்துச்சாறுபட்டுப் பேதமானபொன்னால் (வேறுரை.)

† தொல்காப்பியம், புள்ளிமயங்கியல், 61.

‡ வலம்புரி-வலம்புரிச்சங்கீன்றமுத்தின்மலை,நந்தியாவட்டப்பூ(வேறுரை.)

§ பொட்டு ஊன்றின (வேறுரை.)

¶ மதுரைக்காஞ்சி, 494.

|| உனைப்பு - விரிந்தபூ (வேறுரை). “உனைப்பு மருத்தது” (ஐங். 7)

29-30. கிணை கவின்து எழுதரு கீழ்நீர் செவ்விரும்பு னீண்ப்பு உற் பிணையல் வீணாது—பச்சேன்ற அரும்புகளினின்றும் மேலேபோந்து அழகுபெற்றுத் தோன்றுகின்ற நீர்க்கீழ் நின்ற சிவந்த அரும்பைக் கட்டுத்துறுகின்ற மாணியை வின்யவைத்து,

கவினென்னும் பண்படியாகக் கவின்தென்னுந் தொழில் பிறந்தது. கீழ்நீர், நீர்க்கீழென்னும் இலக்கணத்தோடு பொருந்திய மருஉ.

அது மிகச்சிவத்தலின் ஒப்பினைக்குக் சொள்வர்.

30-32. [துணைத்தக, வண்காது நிறைந்த பிண்டி யொண்டளிர், நுண்பு னாகந் திரைப்ப:] வன் காது துணை தக நிறைந்த பிண்டி ஒன் தளிர் நுண்புண் ஆகம் திரைப்ப—வனவிய காதினே தம்மில் ஒத்தற்குப் பொருந்த இட்டு நிறைந்த பிண்டியினது ஒள்ளிய தளிர் நுண்ணிய பூணையுடைய மார்பிடத்தே அசையாநிற்க,

32-5. தின் காழ் நறு குறடு உரிஞ்சிய பூ கேழ் தேய்வை தே கமழ் மருது இணர் கடுப்ப கோங்கின் குவி முகிழ் இளமுலை கொட்டி—திண்ணிய வயிரத்தையுடைய நறிய சந்தனத்தையுரைத்த பொலிவினையுடைய நிறத்தை யுடைத்தாகிய குழம்பை மணநாறுகின்ற மருதம்பூவை அப்பிலொலப்பக் கோங் கினது குவிந்த அரும்பையொத்த இளமுலையிலே யப்பி,

மருதிணர், நிறத்திற்குவமம்.

35-6. விரி மலர் வேங்கை நுண் தாது அப்பி—அவ்வீரம்புலர்வதற்கு முன் னே விரிந்த மலரையுடைய வேங்கைப்பூவினது நுண்ணிய தாடையும் அதன் மேலே அப்பி,

36-7. [காண்வர, வெள்ளிற் குறுமுறி கிள்ளு தெறியா] வெள்ளில் குறு முறி கிள்ளு காண் வர *தெறியா—விளவினது சிறிய தளிரைக்கிள்ளி அழகு வா ஒருவர்மேல் ஒருவர் தெறித்துத் தப்பாமற் பட்டபொழுது,

38-9. [கோழி யோங்கிய வென்றடு விறற்கொடி, வாழிய பெரிதென் றேத்தி:] வென்று அடு விறல் கோழி ஒங்கிய கொடி பெரிது வாழிய என்று ஏத்தி—வஞ்சியது எதிரின்று அடுகின்ற வெற்றியையுடைய கோழிமேலாய் நின்றகொடி நெடுங்காலம் வாழ்வதாகவென்று வாழ்த்தி,

39-41. [பலருடன், சீர் திகழ் சிலம்பகஞ் சிலம்பப் பாடிச், குரர மகளி ராடுஞ் சோலை:] ஞர் அரமகளிர் பலருடன் சீர் திகழ் சிலம்பகம் சிலம்ப பாடி ஆடும் சோலை — கொடுமையையுடைய தெய்வமகளிர் பலருங்கூடச் சீர்மை விளங்குகின்ற மலையிடமெல்லாம் ஆரவாரிக்கப் பாடி ஆடும் சோலையினையுடைய,

42. †மந்தியும் அறியா மரன் பயில் அடுக்கத்து—மரமேறுதற்றொழிலிற் சிறப்புடைய மந்திகளும் மரங்களினீட்டத்தால் ஏறியறியாத மரநெருங்கின பக்க மலையிடத்து நின்ற,

உம்மை, சிறப்பும்மை.

* பிண்ணையர் சீபாதங்களை உள்ளித்தெறித்து (வேறுரை.)

† பலவுடன் - பலதோத்திரங்களினாலே (வேறுரை.)

‡ மந்தி - அருக்கன் (வேறுரை.)

43-4. சுரும்பும் முகா கடர் பூ காந்தளி பெரு தண் *கண்ணி நிலைந்த. ஷசன்னியன்—தான் விரும்புதலிற் சுரும்பினமும் மொய்யாத நெருப்புப்போலும் பூவினையுடைய செங்காந்தளிளது பெரிய குளிரந்த கண்ணியைச் சூடிய திரு முடியையுடையவன்;

அடியினையும் (18) காலினையும் நுகர்ப்பினையும் தோளினையும் (14) துவினையும் (15) அல்குவினையும் (16) வனப்பினையும் (17) இழையினையும் (18) மேனியினையும் (19) உடைய சூராமகனிர் (41) பலருங்கடி (39) இடையிட்டு (21) வைத்துத் (23) தாழப்பண்ணிச் (25) செரிஇ (27) இளரட்டி (28) வரினாஇத் (30) தினையாநிற்கக் (32) கொட்டி (35) அப்பித் (36) தெறித்து (37) ஏத்திப் (39) பாடி (40) ஆடுஞ்சோலையையுடைய (41) வெற்பில் (12) அடுக்கத்துக் (42) காந்தட் கண்ணிய் ர்ளியனென முடிக்க.

இதனால் அடையாளப்பூக் கூறினார். இது †“வெறியாட்டயார்த் காந்தளும்” என்பதனானுணர்ச்சு.

“† அகன்றுபொருள் கிடப்பினு மணுகிய நிலையினு, மியன்றுபொருண் முடியக் தந்தன ருணர்த்தன், மாட்டென் மொழிப பாட்டியல் வழக்கின்” என்றும் ஸ்மாட்டிலக்கணத்தான் இப்பாட்டுக்கிப்பத்துத் செய்தார்களாதலின் இவ்வாதே மாட்டிமுடித்தல் யாண்டும் வருமென்றுணர்க.

45. பார் என்பதுமுதற் சேய் (G1) என்னுந்துணையும் ஒருதொடர்.

45. || பார் முதிர் பனி கடல் கலங்க உள் புக்கு—பாராகிய நிலம் முற்றுப் பெற்ற குளிர்ச்சியையுடைய கடல் தன் நிலைகுலையும்படி உள்ளேசென்று, பார் - பாரை; மண்ணிடத்தே முதிர்ந்த கடலென்றுமாம்.

46. சூர் முதல் தமிழ்ந்த கடர் இலை நெடு வேல்—சூரபன்மாவாகிய தலைவனைக்கொன்ற எரிகின்ற இலைத்தொழிலையுடைய நெடிய வேலாலே,

47. உலறிய கதுப்பின்—காய்ந்த மயிரினையும்,

பிறழ் பல்—நிரை ஒவ்வாத பல்லினையும்,

பேழ் வாய்—பெருமையையுடைய வாயினையும்,

48. சுழல் விழி பசு கண்—கோபத்தார் சுழலும் விழியையுடைய பசு கண்ணினையும்,

¶ சூர்க்க கோக்கின்—கொடுமைசெய்த பார்வையினையும்,

* கண்ணி - சூடுப்புவென்றும் வழங்கும்; (சீவக. 208 - ந.)

† தொல்காப்பியம், புறத்தினையியல், 5. ‡ தொல். செய்யுளியல், 211

§ “அகன்றுவந்தமாட்டு முருகாற்றுப்படை முதலியவற்றுட்காண்க; மொழி மாற்றுவது கேட்டோர் கூட்டியுணருமாற்றான் ஈரடிக்கண்ணே வருவதென்றும், மாட்டென்னுமுறுப்பாவது இரண்டிறந்த பலவடிக்கண்ணும் பல செய்யுட் டொடரின்கண்ணும் அகன்றும் அணுகியும் வருமென்றுமுணர்க” (தொல் ன்ச்ச. கு. 13 - ந.)

|| “பாரிரும் பெளவத்தி னுள்புக்குப் பண்டொருகாட், சூர்மா தமிழ்ந்த கட நிலைய வெள்ளேலே” (சில. குறநற)

¶ சூர்த்தம் - நடுக்கம் (பெறுமை)

49. 50. * கழல் கண் கூகையோடு கடு பாம்பு தூங்க பெரு முலை அலைக்கும் காதின்—பிதுங்கிய கண்ணையுடைய கூகையோடே கடிய பாம்பு தாங்குகையிலே பெரிய முலையை வருத்துகின்ற காதினையும்,

பிணர் மோட்டு—சருச்சரையையுடைய பெரிய உடலினையும்,

மோடு - வயிறுமாம்.

51. உரு கெழு செலவின்—கண்டார் உட்குதல் பொருந்தும் நடையினை யுமுடைய,

அஞ்சவரு பேய்மகள் — கண்டார்க்கு அச்சம்தோன்றுகின்ற பேயாகிய மகள்,

52-3. குருதி ஆடிய கூர் உகிர் கொடு விரல் கண் தொட்டு உண்ட கழி முடை கரு தலை — உதிர்த்தையினிந்த கூரிய உகிரினையுடைய கொடியவிர லாலே கண்களைத் தோண்டி உண்ணப்பட்ட மிக்க முடைநாற்றத்தையுடைய கரிய தலையை,

இனி, தொட்டென்பதனை வினையெச்சமாக்காது தொழிற்பெயராக்கிக் கண் தோண்டுதலுண்டவென்று கூறுதலுமாம்.

54. ஒன் தொடி தட கையின் ஏந்தி—ஒள்ளிய தொடியினையுடைய பெரு மையையுடைய கையிலே எடுத்து,

54-5. வெரு வர வென்று அடு விறற்களம் பாடி—அவுணர்க்கு அச்சந் தோன்ற வஞ்சியாது எதிர்கின்று கொல்கின்ற வெற்றிக்களத்தைப் பாடி,

தோள் பெயரா—தோளையசைத்து,

56. நிணம் தின் வாயன்—நிணத்தைத் தின்கின்ற வாயினையுடையளாய், வாயன், வினையெச்சமுற்று.

† துணங்கை தூங்க—துணங்கைக்கூத்தாட,

‡ “பழுப்புடை யிருகை முடக்கி யடிக்கக், துடக்கிய நடையது துணங் கையாகும்.”

க துப்பு (47) முதலியவற்றையுடைய பேய்மகள் (51) தலையை (53) ஏந்தி (54) வாயனாய்ப் (56) பாடி (55) தூங்கவென முடிக்க.

57. § இரு பேர் உருவின் ஒரு பேர் யாக்கை—மக்கள்வடிவும் விலங்கின் வடிவுமாகிய ||இரண்டு பெரிய வடிவினையுடைய ஒன்றாகிய பெரிய உடல்,

* கழல்கண் - கழன்று விழுவதுபோலும் கண். கடும்பாம்பு - கோபத்தை யுடைய பாம்பு. (வேறுரை)

† சிங்கிக் கூத்து. (வேறுரை)

‡ “முடக்கிய விருகை பழுப்புடை யொற்றத் - துடக்கிய நடையது துணங்கை யாகும்” (தவா. பிங்கல.) எனவும் பாடம்.

§ இரு பேர் உரு - ரூரனென்றும் பதுமனென்றும் இரண்டுபேரையுடைய வடிவம். (வேறுரை)

|| இரண்டு பெரிய வடிவினையுடைய ஒன்றாகிய பெரிய வுடலென்றது, முகம் குதிரைமுகமும், உடல் மக்களுடலுமாகிய ரூபன்மாவினது உடலத்தை. இதனைக் கலந்தோனாகியல், “வண்டுது சார்தம்” என்னும் மருதக்கலியில் “சரணிக் கேற்ற கொடியாய்ப் படிவத்துச், சூர்” என்பதற்கு நச்சினுக்கினியர் எழுதிய உரையானுணர்க்.

58. அறு வேறு வகையின் அஞ்சவா மீண்டி—ஆறுகிய வேறுபட்ட கூற்றிலே அச்சந்தோன்ற மிக்ருச்சென்று,

என்றதனால், இறைவன் உமையை வதுவை செய்துகொண்டநாளிலே இந்தான் சென்று நீ புணர்ச்சிதவிரவேண்டுமென்று வேண்டிக்கொள்ள அவனும் அதற்கு உடம்பட்டு அது தப்பானாகிப் புணர்ச்சிதவிர்த்து கருப்பத்தை இந் திரன்கையிற் கொடுப்ப அதனை இருடிகளுணர்ந்து அவன்பக்கனின்றும் வாங்கித் தமக்குத்தரித்தல்அரிதாகையினாலே இறைவன்கூறுகிய முத்திக்கப்பெய்து அதனைத் தம்மனைவியர்கையிற் கொடுப்ப அருந்ததியொழிந்த அறுவரும் வாங்கிக் கொண்டு விழுங்கிச் சூன்முதிர்ந்து சரவணப்பொய்கையிற் பதுமப்பாயலிலே பயந்தராக, ஆறுகூறுகி வளர்கின்றகாலத்து இந்தான் தான் இருடிகளுக்குக் கொடுத்தநிலையை மறந்து ஆண்டுவந்து வச்சிரத்தான் ஏறிய அவ்வாறுவடிவும் ஒன்றாய் அவனுடனே பொருது அவனைக்கொடுத்துப் பின் சூரபன்மனைவிக் கொல்லுதற்கு அவ்வடிவம் ஆறுகிய வேறுபட்ட கூற்றிலே மண்டிச்சென்ற தென்று புராணங்கூறிற்று. இதனைப் “பாயிரும் பணிக்கடல்” என்னும் பரிபாடற்பாட்டானுணர்க. இவ்வாதன்றி வேறு வேறு புராணங் கூறுவாருமுளர்.

இனி அவனுடல் அற்று வேறுவேறும் வகையாலென்றுமாம்.

59. அவுணர் நல் வலம் அடங்க—அவனையொழிந்த அவுணருடைய நல்லவெற்றி இல்லையாம்படி,

அடங்க என்றது, “களமடங்க” என்றாற்போலக் கொள்.

59-60. † கவிழ் இணர் மா முதல் தடிந்த—கீழ்கோக்கி பூங்கொத்துக் களையுடைய மாமரத்தை வெட்டின,

என்றது அவுணரெல்லாரும் தம்முடனே எதிர்த்தார்வலியிலே பாதி தங் கள்வலியிலே கூடுமபடி மந்திரங்கொண்டிருந்து சாதித்தொரு நுழைவெட்டி னுன்னென்றவாறு.

மறு இல் கொற்றத்து—சூற்றமில்லாத வெற்றியினையும்,

61. எய்யா நல் இசை — ஒருவரானும் அரந்தறிபவொண்ணாத நல்ல புகழினையுமுடைய,

சேவேல் சேய்—செய்ய வேலையுடைய சேய்,

எக்காலமும் போர்செய்தலிற் செவ்வேலென்றார். செய்யவொன்பது சேயென விகாரத்தால் நீண்ட தென்றுமாம்.

* “பயந்தோரென்ப பதுமத்துப்பாயல்” (பரி. 5.)

† செய்யுள், 5.

‡ மாயையினாலே கீழ்கோக்கிப் பூத்த மாவாய் கிற்கும் சூரபன்மனை முதலோடேதடிந்த. (வேறுரை)

§ “மாக்கடன் முன்னி, அணங்குடை யவுண ரேமம் புணர்க்குஞ், சூருடை முழுமுத தடிந்த பேரிசைக், கடுஞ்சின லிறல்வேள்” என்பதும், சூரவன்மாத் தனக்கு அரண்கவுடைய மாவின்முதல்” என்னும் உரையும் இங்கே அறியற்பாலன; (பதிற். 11); “சூர் நிரந்து சுற்றிய மாதபுத்த வேலோய்” (பரி. 18), “உயிர்புருஞ்சட்டகம்” (கல்.) என்பவற்றையும் பார்க்க.

கடல் கலங்க உன் புக்குச் (45) ஞர்முதலின் (46) ஒருபேரியாக்கை (57) அறு வேறுவகையின் அஞ்சுவர மண்டிச்சென்று (58) பேய்மகள் (51) துணங்கை தூங்கும் படியாக (56) அச்சுர்முதல் தழிந்த வேலானே (46) பின்னும் அவுணர் நல்வலமடங்க (59) மாமுதல் தழிந்த கொற்றத்தினையும் (60) நல்லிசையினையு முடைய சேயென முடிக்க.

கணவன் (6) மார்பினன் (11) சென்னியனாகிய (44) சேயென ஒரு பொருள் குறித்த வேறுபெயராய் நின்றன.

62-3. [சேவடி படருஞ் செம்ம லுள்ளமொடு, நலம்புரி கொள்கைப் புலம் பிரிந் துறையும்:]

* புலம் பிரிந்து உறையும் அடி—மெய்ஞ்ஞானத்தான் அறிதலைத், கைவிட்டுத் தங்குந் திருவடி,

திருவடியே வீடாயிருக்குமென்றார்; அது + “தென்னன் பெருந்துறையான், காட்டா தனவெல்லாங்க காட்டிச் சிவங்காட்டித், தாட்டா மரைகாட்டித் தன்கிருணைத் தேனகாட்டி” என்பதனாலும், பிறரும் திருவடியைக் கூறுமாற்றாறு முணர்

சேவடி படரும் நலம் புரி கொள்கை செம்மல் உள்ளமொடு—அத்திருவடியிற் செல்லுதற்குக் காரணமான நல்வினைகளைப் பலபிறப்புக்களிலும் விரும்பி நிகழ்த்தின கோட்பாட்டானே தலைமையினையுடைத்தாகிய உள்ளத்தோடே,

64. செலவு நீ நயந்தனை ஆயின்—செல்லஞ்செலவை நீ விரும்பியேவிட்டாயாயின்,

64-6. [பலவுட, னன்னர் நெஞ்சத் தின்னசை வாய்ப்ப, வின்னே பெறுதிநீ முன்னிய வினையே:] நீ முன்னியவினை பலவுடன் னன்னர் நெஞ்சத்து இன்னசை வாய்ப்ப இன்னே பெறுதி—நீ முற்பிறப்பிற் கருதிச்செய்த நல்வினையாலே வீடுபெறுவார்க்கு உரியனவாகக்கூறிய நற்குணங்கள் பலவுஞ்சேர நன்றாகிய நெஞ்சத்திலுண்டாகிய இனிய வீடுபேற்றைத் தப்பாமல் இப்பொழுதே பெறுவை;

67. செரு புகன்று எடுத்த சேண் உயர் நெடு கொடி—போரைவென்று விரும்பிக் கட்டின சேய்நிலத்தே சென்றுயர்ந்த நெடிய கொடிக்கு அருகே,

68. வரி புனை பந்தொடு பாவை தூங்க—தூலால் வரிந்துபுனையப்பட்ட பத்தும் பாவையும் அறுப்பாரின்மையின் தூங்கியேவிடும்படி,

என்றது: † பகைவரை மகளிராக்கி அவர் கொண்டுவீனையாடுதற்குத் தூக்கின வென்றவாறு.

69. பொருநர் தேப்த்த போர் அரு வாயில்—பொருவாரை இல்லையாக்குகையினாலே எக்காலமும் போர்த்தொழிலரிதாகிய வாயிலினையும்,

70. திரு வீற்றிருந்த நீது தீர் நியமத்து—திருமகள் வருத்தமின்றியிருந்த குற்றந்தீர்த்த அங்காடித்தெருவினையும்,

* ‘தேசத்தைவிட்டு’ (வேறுரை) † திருவாசகம், திருவம்மானை, 6. ‡ பதிற். 53—ஆம். செய்யுளின் 6-ஆம் அடிமுதலியவற்றையும் அவற்றின் உரையையும், தணிகைப்புராணம், சீபரிபூரணநாமப்படலம், 52-ஆம் செய்யுளையும் பார்க்க.

71. மாடம் மலி மறுகில் கூடல் குடவியின்—மாடங்கள்மிக்க ஏனைத் தெருக்கிளையு முடைய மதுரையின் மேற்றிசையிடத்து,

அம் சிறை வண்டின் அரி கண்ம் (76^{வ்})—அழகிளையுடைத்தாகிய சிறகையுடைய வண்டினுடைய அழகிளையுடைய தூள்,

72. இரு சேறு அகல் வயல் விரிந்து வாய் அவிழ்ந்த—கரிய சேற்றி னையுடைய அகன்ற வயலிலே முறுக்குநெகிழ்ந்து பின்பு தாதும் அல்லியும் தோன்றமலர்ந்த,

73. முள் தாள் தாமரை துஞ்சி—முள்ளையுடைத்தாகிய தாளையுடைய தாமரைப்பூவிலே இராப்பொழுது துயில்கொண்டு,

73-4. வைகறை கள் கமழ் நெய்தல் ஊதி—விடியற்காலத்தே தேன் நாறு கின்ற நெய்தற்பூவை யூதி,

எல் பட -- ஞாயிறு தோன்றின காலத்தே,

75-7. [கண்போன் மலர்ந்த காமர் சனைமல, ரஞ்சிறை வண்டி னரிக்கணை மொலிக்குங், குன்றமார் துறைதலு முரியன்.]

அஞ்சிறை வண்டி னரிக்கணைமென்பது முன்னேகூட்டிற்று.

கண் போல் மலர்ந்த காமர் சனை மலர் ஒலிக்கும் குன்று அமர்ந்து உறைத லும் உரியன்— *கண்ணையொக்க விரிந்த விருப்ப மருவின சனைப்பூக்களிலே சென்று ஆரவாரிக்குந் திருப்பங்குன்றிலே நெஞ்சமார்ந்திருத்தலுமுரியன் ;

உம்மை, எதிரதுதழீஇய எசசவும்மை.

கூடற்குடவயிற் குன்று; வண்டின் அரிக்கணம் துஞ்சி ஊதி ஒலிக்குங் குன்று.

அதாஅன்று—அதுவன்றி,

அதாஅன்றென அகரமிட்டெழு. இஃனை †“அன்றுவரு காவை” என்ப னொஹம், ‡“இன்றி யென்னும் வினையெஞ் சிறுதி” என்பதனுள் “தோன்றியன் குங்கின்” என்பதனானு முடிக்க.

உ.—திருக்கீரலைவாய்.

78. வைந்நுதி யென்பது முதல் அலைவாய்ச்சேறல் (125) என்னுந்துணை யின் ஒரு தொடர்.

78. வை நுதி பொருத வடு ஆழ் வரி நுதல்—கார்மையையுடைத்தாகிய தாட்டி வெட்டின வடுவமுந்நின் புகரையுடைய மத்தகத்தே,

வைந்நுதி, ஆகுபெயர்.

79. வாடா மாலை ஓடையொடு துயல்வர—பொன்னரிமாலை பட்டத்தோ டிந்து அசைய,

80. டிபடும் மணி இரட்டும் மருங்கின்—தாழ்கின்ற மணி மாறியொலிக் ற்ற பக்கத்தினையும்,

* “நீலங் கண்ணெனமலர்ந்த சனையும்” (அகநா. 38.)

† தொல்பாப்பியம், உயிர்மயங்கியல், ஐசு

‡

§ ஓசைமணி. (வேறுரை)

நடு.

கடு நடை—கடிய நடையினையும்,

81. கூற்றத்து அன்ன மாற்றரு மொய்ம்பின்—கூற்றுவனையொத்த பிற ரால் தடுத்தற்கரிய வலியினையுமுடைய,

82. *கால் கிளர்ந்தன்ன வேழம் மேல்கொண்டு—ஓடுங்காற் காற்றெழுந் தாலொத்த களிற்றை யேறி,

மருங்கு (80) முதலியவற்றையுடைய வேழத்தை நுதலிலே மாலை பட்ட தோடே யசைய ஏறியென்முடிக்க.

83-4. ஐ வேறு உருவின் செய்வினை முற்றிய முடியொடு விளங்கிய மூர ண் மிகு திருமணி—ஐந்தாகிய வேறுபட்ட வடிவினையுடைய (முடிக்குச்) செய் யுந் தொழிலெல்லாம் முற்றுப்பெற்ற முடியோடே கூடி விளங்கிய ஒன்றற்கொ ண்று மாறுபாடுமிகும் அழகினையுடைய மணி,

ஐவேறுருவு: “நாம முகுடம் பதுமங் கிம்புரி, கோடக மிவைமுடிக்கைவே றுருவே”

85. மின் உறழ் இமைப்பின் சென்னி பொற்ப—மின்னோடே மாறுபடு கின்ற விளக்கத்தோடே முடியிலே பொலிவுபெற,

86. நகை தாழ்பு துயல்வருஉம் வகை அமை பொலங்குழை—ஒளி தங்கி அசையும் தொழிற்கூறமைந்த பொன்னாற்செய்த மகரக்குழை,

87-8. சேண் விளங்கு இயற்கை வாள் மதி கவைஇ அகலா மீனின் அவிா வன இமைப்ப—சேய்க்கிலத்தேசேன்று விளங்கும் இயல்பினையுடைய ஒளியையு டைய மதிமையசுழந்து நிகராத மீன்கள்போல விளங்குவனவாய் ஒளியைக்கால, மின் - உரோகினிமுதலியன; விடாழமும் வெள்ளியுமாம்.

89. தா இல் கொள்கை தம் தொழில் முடிமாள்—வருத்தமில்லாத விரதங் கையுடைய தவத்தொழில் முடிப்பாருடைய,

90. மனன நேர்பு எழுதரு நவான் நிறம் முகன்—மனத்திலே பொருந்தித் தோன்றுகின்ற ஒளியையுடைய நிறத்தைபுடைய முகங்களிலே,

பொற்ப (85) இமைப்ப (88) எழுதருமுகனென்க.

முன்னென்றது ஆற்றும் பொது.

91-2. [மாயிருண் ஞால மறுவின்றி விளங்கப், பல்கதிர் விரிந்தன் ரெரு முகம்:] ஒருமுகம் மா இருள் ஞாலம் மறு இன்றி விளங்க பல்கதிர் விரிந்தன்று - ஒருமுகம் பெருமையை யுடைத்தாகிய இருட்சியையுடைய உலகம் குற்றமின் றாய் விளங்கும்படி பலகிரணங்களையும் தோற்றுவித்தது;

ஒருமுகமென்று முன்னே கூட்டிப் பொருள்கொள்க.

92-4. ஒருமுகம் தூர்வலர் எத்த அமாந்து இனிது ஒழுங்கு காதலின் உவந்து வரம் கொடுத்தன்று—ஒருமுகம் தன்மேல் அன்புசெய்தவர்கள் துதிக்க அதற்குப் பொருந்தி அவர்க்கு இனிதாகநடந்து அவர்மேற்சென்ற காதலானே மகிழ்ந்து வேண்டும்பொருள்களை முடித்துக் கொடுத்தது.

* “கால் கிளர்ந்தன்னவூர்தி” (பதிற்று. “இருங்கண்யானை”)

† ஒளி விடுகின்ற ஆறுதிருமுகங்களை யுடையவன்; அந்தத்திருமுகங்கள னுடைய படிவஞ்சொல்லின். (வேறுரை)

‡ ஏழையர் இரந்துதுதிக்க. (வேறுரை)

94-6. ஒருமுகம் மந்திர விதியின் *மரபுளி வழாஅ அந்தணர் வேள்வி னர்க்கும்—ஒருமுகம் மந்திரத்தையுடைய வேதத்திற்கூறிய முறைமையிடத்துத் தப்பாத அந்தணருடைய யாகங்களில் திங்குவாராதபடி நினையாநிற்கும்;

அந்தத்தை அணவுவார் அந்தணர்; என்றது, வேதாந்தத்தையே நோக்குவா ரென்றவாறு.

96-8. [ஒருமுக, மெஞ்சிய பொருள்களை + ஏழுநாடி, திங்கள்போலத் திசைவிளக் கும்மே:] ஒருமுகம் எஞ்சிய பொருள்களை நாடி ஏம் உற திங்கள் போல திசை விளக்கும்—ஒருமுகம் ஈண்டு வழங்காத வேதங்களிலும் தூல்களி னுமுள்ள பொருள்களை ஆராய்ந்து இருமுகன் ஏழுநாட்படி உணர்த்தித் திங்கள் போலத் திசைகளெல்லாம் விளக்குவிற்கும்;

ஏம்—இரட்சை. கலைநிறைதலிற் திங்கள் உவமையாயிற்று.

98-100. [ஒருமுகஞ், செறுநர் தேய்த்துச் செல்சம் முருக்கிக், கறுவுகொ டுணஞ்சுமொடு களம்வேட் டன்றே:] ஒருமுகம் செல் சம் முருக்கி கறுவு கொள் ளெஞ்சுமொடு செறுநர் தேய்த்து டுகளம் வேட்டன்று—ஒருமுகம் திருவுள் ளத்துச் செல்கின்ற நடுவுநிலைமையைக் கெடுத்து இவர்களைக் கொல்லவேண்டு மென்று கறுவுதல் கொண்டு திருவுள்ளத்தோடே செறப்படும் அசுரர்முதலியோ ரைப் பொன்றக் கெடுத்துக் களவேள்வியை வேட்டது;

சம்—நடுவுநிலைமை; அதனைக் கெடுத்தலாவது, தேவரையும் அசுரரையும் ஞப்பக்கருதாது தேவரைக்காத்து அசுரரையழித்தல்.

100-102. [ஒருமுகங், குறவர் மடமகள் கொடிபோ னுசப்பின், டுமடவ ல் வள்ளியொடு நகையமர்ந் தன்றே:]

ஒருமுகம் குறவர் மடமகள் ||கொடி போல் துசப்பின் வள்ளியொடு நகை யமர்ந்தன்று—ஒருமுகம் குறவருடைய மடப்பத்தையுடையமகளாகிய வல்லி பாலும் இடையினையுடைய வள்ளியுடனே மகிழ்ச்சியைப் பொருந்திற்று;

மடவரல் நகையெனக் கூட்டித் தனக்கு ஓரறியாமைதோன்றுந் தன்மை டைத்தாகிய நகையென்று கூறுக.

அவளொடு ||நகையமர்தலின் அறியாமை கூறினர். காமநுகர்ச்சி யில்லாத இறைவன் இங்ஙனம் நகையமர்ந்தான்; உலகில் இல்வாழ்க்கை நடத்தற்கென யணர்க. அது **“தென்பா லுகந்தாடுந் தில்லைச்சிற் றம்பலவன்” என்பதனுட் பெண்பா லுகந்திலனேற் பேதா யிருகிலத்தோர், விண்பாலி யோகெய்தி வீடு யர்காண் சாழலோ” என்பதனுணர்க.

* மரபுளி: உளி, மூன்றாவதன் பொருள்படுவதோரிடைச்சொல். அந் ணர் - அழகிய தப்பத்தினையுடையார். ஓர்க்கும் - திருவுள்ளத்து அடைக்கும். (வேறுரை)

† ஏழுநாடி. இரக்கைப்பொருந்த ஆராய்ந்து; ஏம் கடைக்குறைபட் து. (வேறுரை)

‡ போர்க்களத்தை விரும்பாநிற்கும். (வேறுரை)

§ கற்பின் வரலாற்றினையுடைய வள்ளிநாய்ச்சியார். (வேறுரை)

|| வல்லிசாதக்கொடி..(வேறுரை)

¶ ‘நகையமர்தல் இன்றி யமையாமை’ எனவும் பிரதி வேறுபாடுண்டு.

** திருவாசகம், திருச்சாழல், க.

கடு நடை—கடிய நடையினையும்,

81. கூற்றத்து அன்ன மாற்றரு மொய்ம்பின்—கூற்றுவனையொத்த பிற ரால் தடுத்தற்கரிய வலியினையுமுடைய,

82. *கால் கிளர்ந்தன்ன வேழம் மேல்கொண்டு—ஓடுங்காற் காற்றெழுந் தாலொத்த களிற்றை யேறி,

மருங்கு (80) முதலியவற்றையுடைய வேழத்தை நுதலிலே மாலை பட்ட தோடே யசைய எறியெனமுடிக்க.

83-4. ஐ வேறு உருவின் செய் வினை'முற்றிய முடியொடு விளங்கிய முர ண் மிகு திருமணி—ஐந்தாகிய வேறுபட்ட வடிவினையுடைய (முடிக்குசு) செய் யுந் தொழிலெல்லாம் முற்றுப்பெற்ற முடியோடே கூடி விளங்கிய ஒன்றற்கொ ண்று மாறுபாடுமிகும் அழகினையுடைய மணி,

ஐவேறுருவ: “நாம முகுடம் பதுமவ கிம்புரி, கோடக மிவைமுடிக்கைவே றுருவே”

85. மின் உறழ் இமைப்பின் சென்னி பொற்ப—மின்னோடே மாறுபடு கின்ற விளக்கத்தோடே முடியிலே பொலிவுபெற,

86 நகை தாழ்பு துயல்வருமன் வகை அமை பொலங்குழை—ஒளி தங்கி அசையும் தொழிற்கூடமைந்த பொன்னாற்செய்த மகரக்குழை,

87-8. சேண் விளங்கு இயற்கை வான் மதி கவைஇ அகலா மீனின் அவிா வன இமைப்ப—சேய்கிலத்தேசென்று விளங்கும் இயல்பினையுடைய ஒளியையு டைய மக்யைசகூழ்ந்து ிங்காத மீன்கள்போல விளங்குவனவாய் ஒளியைக்கால, மின் - உரோகினிமுதலியன; விசாமுழும் வெள்ளியுமாம்.

89. தா இல் கொள்கை தம் தொழில் முடிமாள்—வருத்தமில்லாத விரதவ கையுடைய தவத்தொழிலை முடிப்பாருடைய,

90. மனன ரோபு எழுதரு த்வான் நிறம் முகன்—மனத்திலே பொருந்தித் தோன்றுகின்ற ஒளியையுடைய நிறத்தையுடைய முகங்களிலே,

பொற்ப (87) இமைப்ப (88) எழுதருமுகனென்க.

முன்னென்றது ஆற்றற்குப் பொது.

91-2. [மாயிருண் ஞால மறுவின்றி விளங்கப், பல்கதிர் விரிந்தன் றொரு முகம்] ஒருமுகம் மா இருள் ஞாலம் மறு இன்றி விளங்க பல்கதிர் விரிந்தன்று - ஒருமுகம் பெருமையை யுடைத்தாகிய இருட்சியையுடைய உலகம் குற்றமின் றாய் விளங்குமபடி பலகிரணங்களையும் தோற்றுவித்தது;

ஒருமுகமென்று முன்னே கூட்டிப் பொருள்கொள்க.

92-3. ஒருமுகம் தூர்வவர் எத்த அமர்ந்து இனிது ஒழுகி காதலின் உவந்து வரம் கொடுத்தன்று—ஒருமுகம் தன்மேல் அன்புசெய்தவர்கள் துதிக்க அதற்குப் பொருந்தி அவர்க்கு இனிதாகநடந்து அவர்மேற்சென்ற காதலாலே மகிழ்ந்து வேண்டும்பொருள்களை முடித்துக் கொடுத்தது.

* “கால் கிளர்ந்தன்னவூர்ந்தி” (பதிந்). “இருங்கண்யானை”)

† ஒளி விடுகின்ற ஆறுதிருமுகங்களை யுடையவன்; அந்தத்திருமுகங்களி னுடைய படிவஞ்சொல்லின். (வேறுரை)

‡ ஏழையர் இரந்துதுதிக்க. (வேறுரை)

94-6. ஒருமுகம் மந்திர விதியின் *மரபுளி வழாஅ அந்தணர் வேள்விக்கும்—ஒருமுகம் மந்திரத்தையுடைய வேதத்திற்குறிப முறைமையிடத்துத் தந்த அந்தணருடைய யாகங்களில் திங்குனிராதபடி நினையாகிற்கும்;

அந்தத்தை அணவுவார் அந்தணர்; என்றது, வேதாந்தத்தையே கோக்குவா னென்றவாறு.

96-8. [ஒருமுக, மெஞ்சிய பொருள்களை எழுதநாடி, திங்கள்போலத் தன்னைக் கும்மே:] ஒருமுகம் எஞ்சிய பொருள்களை நாடி ஏம் உற திங்கள் போல திசை விளக்கும்—ஒருமுகம் ஈண்டு வழங்காத வேதங்களினும் நூல்களி னுமுள்ள பொருள்களை ஆராய்ந்து இருமுகன் எழுறும்படி உணர்த்தித் திங்கள் போலத் திசைகளெல்லாம் விளக்குவீக்கும்;

ஏம்—இரட்சை. கலைநிறைதலிற் திங்கள் உவமையாயிற்று.

98-100. [ஒருமுகன், செறுநர் தேய்த்துச் செல்சம் முருக்கிக், கறுவுகொ டுஞ்சொடொடு களம்பேட்டன்மே:] ஒருமுகம் செல் சமம் முருக்கி கறுவு கொட்டுஞ்சொடொடு செறுநர் தேய்த்து டுகளம் வேட்டன்று—ஒருமுகம் திருவுள் ள்த்துச் செல்கின்ற நடுவுநிலைமையைக் கெடுத்து இவர்களைக் கொல்லவேண்டு மென்று கறுவுதல் கொண்டு திருவுள்ளத்தோடே செறப்படும் அசுரர்முதலியோ டுப் பொன்றக் கெடுத்துக் களவேள்வியை வேட்டது;

சமம்—நடுவுநிலைமை; அதனைக் கெடுத்தலாவது, தேவரையும் அசுரரையும் ஒப்பக்கருதுது தேவரைக்காத்து அசுரரையழித்தல்.

100-102. [ஒருமுகன், குறவர் மடமகள் கொடிபோ னுசுப்பின், டுமடவ னல் வள்ளியொடு நகையமர்ந் தன்மே:]

ஒருமுகம் குறவர் மடமகள் ||கொடி போல் நசுப்பின் வள்ளியொடு நகை அமர்ந் தன்று—ஒருமுகம் குறவருடைய மடப்பத்தையுடையமகளாகிய வல்லி போலும் இடையினையுடைய வள்ளியுடனே மகிழ்ச்சியைப் பொருந்திற்று;

மடவரல் நகையெனக் கூட்டித் தனக்கு ஓரறியாமையோன்றுந் கன்மை "புடைத்தாகிய நகையென்று கூறுக.

அவளொடு ||நகையமர்தலின் அறியாமை கூறினார். காமநுகர்ச்சி யில்லாத இறைவன் இங்ஙனம் நகையமர்ந்தான்; உலகில் இவ்வாழ்க்கை நடத்தற்கெண் ணுணர்க. அது **“தென்பா லுகந்தாடுந் தில்லைச்சிற் றம்பலவன்” என்பதனுட் “பெண்பா லுகந்தலனேற் பேதா யிருக்கலத்தோர், விண்பாலி யோகெய்தி வீடு மர்காண் சாழலோ” என்பதனுணர்க.

* மரபுளி: உளி, மூன்றாவதன் பொருள்படுவதோரிடைச்சொல். அந் தணர் - அழகிய தப்பத்தினையுடையார். ஓர்க்கும் - திருவுள்ளத்து அடைக்கும். (வேறுரை)

† எழுதநாடி - இரக்கைப்பொருந்த ஆராய்ந்து; ஏம் கடைக்குறைபட் து. (வேறுரை)

‡ போர்க்களத்தை விரும்பாகிற்கும். (வேறுரை)

§ கற்பின் வரலாற்றினையுடைய வள்ளிநாய்ச்சியார். (வேறுரை)

|| வல்லிசாதக்கொடி.. (வேறுரை)

¶ ‘நகையமர்தல் இன்றி யமையாமை’ எனவும் பிரதி வேறுபாடுண்டு.

** திருவாசகம், திருச்சாழல், க.

விரிந்தன்று (92) கொடுத்தன்று (94) வேட்டன்று (100) நகையமர்
தன்று (102) ஓர்க்கும் ((96) விளக்கும் (98) என்பன முற்றுச்சொல்.

102-3. [ஆங்கம் மூவிரு முகனு முறைநவின் ரெமுகலின்:]

அ மூவிரு முகனும்—அவ்வாறுமுகமும்,

ஆங்கு முறை நவின்று ஒமுகலின்—அத்தொழில்களிடத்துச் செய்யும்
முறைமைகளைப் பயின்று நடத்துகையினாலே அம்முகங்களுக்குப் பொருந்த,

104-6. [ஆர் தாழ்ந்த வம்பகட்டு *மார்பிற், செம்பொறி வாங்கிய மொ
யம்பிற் சுடர்விடுபு, வண்புகழ் நிறைந்து வசிந்துவாங்கு நிமிர்தோள்:]

ஆர் தாழ்ந்த அம் பகட்டு மார்பின் செம்பொறி வாங்கியதோள்—பொன்
றாற்செய்த ஆர், நங்கிய அழகையுடைத்தாகிய பெருமையையுடைய மார்பிற்
கிடக்கின்ற உத்தம இலக்கணமாகிய சிவந்த மூன்றுவரியினையும் தன்னிடத்தே
வாந்து விழும்படி வாங்கிக்கொண்ட தோள்,

வாங்கிய வென்றார், அவ்வாறி தோளளவும் வந்துகிடந்தமை தோன்ற; †“வ
ரையுகன் மார்பிடை வரியு மூன்றுள்” என்றார் பிறரும்.

மொயம்பின் வண்புகழ் நிறைந்து—தம்முடைய வலியினாலே பெரிய புக
ழ் நிறையப்பட்டு,

சுடர் விடுபு வசிந்து வாங்குதோள்—சுடரையுடைய படைக்கலங்களை யெறி
ந்து பகைவர்மாம்பைப் பிளந்து அவற்றை வாங்குதோள்,

சுடரையுடைய படைக்கலங்களைச் சுடரென்றார்; அஃது ஆகுபெயர்.

நிமிர் தோள்—பெருகு தோள்,

நிறைந்து நிமிர்தோளென்க.

வசிந்தென்பது பிளந்தென்னும் பொருட்டா கலின், செய்வதன் ரெழிற்கும்
செய்விப்பதன் ரெழிற்கும் பொது. அசுரர்முகலியோரை அழிக்குங்கூலத்துப்
பன்னிருதாயினும் படைக்கலமேத்துவனென்றுணர்க; அஃது அறுவேறுவகை
யினஞ்சுவர மண்டி (58) என்ற கருணுணர்க.

இனி மொய்ப்பினையுடைத்தாய் ஒளிவிட்டு நிறைந்து வரையவேண்டுமிடம்
வரைந்து நிமிர்வேண்டுமிடம் நிமிருந் தோளென்று முரைப்பர். இத்தற்குவசிக்
கென்பதனைத் தொடியொடுகொட்ப (114) மணியிரட்ட (115) என மேலே
கூட்டிக. வசிந்து - பகைவர்மாம்பைப்பிளந்தென்க. வசிந்தென்பதற்குப் படைக்
கலங்களால் வடுப்பட்டென்று பொருளுரைத்தல் இறைவனு கவிற் பொருந்தாது.

இனி, அனை போர்செய்யாக்காலத்து இங்ஙனமிருக்குமென்று அவற்றின்
இயல்பு கூறுகின்றார்.

அத்தோள்களில் ஒருவை யென்க.

107. [விண்ணெலன் மரபினையர்க் கேந்திய தொருந -] ஒருகை †விண்
செல்ல மரபின் ஐயர்க்கு எந்தியது—ஒருகை எக்காலமும் ஆகாயத்தே இயங்கு
தன் முறைமையினையுடைய செய்வாநிருடிகளுக்குப் பாதுகாவலாக வெடுத்தது;

* மார்பிலே சிதேவியைக் கைக்கொண்ட வலி, ஒளிவிட்டு வளவியபுகழ்
நிறைந்து வளந்து வீண்டுநிமிர்ததோள்கள். (வேறுரை)

† சிவநகர்தாமணி, 1462

‡ ஆகாயத்திலே இயக்கத்தை முறைமையாகவுடைய தேவர்க்கு. (வேறுரை)
“சுடரோடு திரிதரு முனிவரு மமரரும்” (சில. வேட்டுவ)

108. [உக்கஞ் சேர்த்திய தொருகை:] ஒருகை உக்கம் சேர்த்தியது—
ஏந்தியகைக்கு இணைந்தகை மருங்கிலேவைத்தது;

என்றது: ஞாயிற்றின்வெம்மையைப் பல்லுயிரும் பொறுத்தவாற்றுவெண்
றுகருதித் தந்தருளிநாற் கூடரோடுதிரிந்து அவ்வெம்மையைப்பொறுக்கின்ற
முனிவரைப்பாதுகாக்கவே உலகத்தைத்தாங்கிக் காத்ததாயிற்று. இதனானே
இக்கை மாயிருண்ணுலமறுவின்றி வினங்கப் பல்கதிர்விரிந்த முகத்திற்கு ஏற்ற
தொழில்செய்ததாயிற்று.* இது, *“(நிலமிசை வாழ்ந ரலமா நீரத், தெறுகதிர்க்
கனலி வெம்மை தாங்கிக், காலுணர் வாகச் கூடரோடு கொட்டு, மவிர்சடை முனி
வரு மருள்” என்ற புறப்பாட்டானுணர்க.

மனமும் முகமும் கையும் ஒருதொழிலைச்செய்தலின், ஏனைக்கை தொழி
லின்றி மருங்கிலே கிடந்தது.

109-110. [நலம்பெறு கலிங்கத்துக் குறங்கின்மிசை யசையுய தொரு
கை, யங்குசங் கடாவவொருகை:] ஒருகை அங்குசம் கடாவ ஒருகை நலம் பெறு
த்கலிங்கத்து குறங்கின்மிசை அசையுயது.—ஒருகை தோட்டியைச் செலுத்தா
கிற்க மன்றைக்கை செம்மை நிறம்பெற்ற ஆடையையுடைத்தாகிய துடையின்
மேலே கிடந்தது;

இஃது யானையேறுவார்க்கு இயல்பென்று கூறினார். தன்னை வழிபடுவாரி
டத்து வருங்கால் யானைமேல்வந்து அருள்செய்தல் இயல்பாகலின், இக்கைகள்
காதுலினுலந்து வரங்கொடுத்த முகத்திற்கு ஏற்றவாறுணர்க.

110-11. இருகை †ஐ இரு வட்டமொடு எஞ்ஞ டிலம் திரிப்ப—இர
ண்டுகைகள் வியப்பையும் கருமையையுமுடைய பரிசையுடனே வேலையும்
வலமா ச சுழற்ற,

இதனானே, அசுரர்வந்து வேள்வியைக் கெடாமல் அவரை ஓட்டுதற்கு
இவற்றைச் சுழற்றுதலில் வேள்விஓர்க்குமுகத்திற்கு இக்கைகள் ஏற்றவா
றுணர்க.

111-3. ஒருகை ||மார்பொடுவிளங்க ஒருகை †தாரோடு பொலிய—முனி
வர்க்குத் புத்துவங்களைக்கூறி உரையிழந்தபொருளை உணர்த்துங் காலத்து
ஒருகை மார்போடே விளங்காநிற்க, ஒருகை மார்பின்மலை தாழ்ந்தத்தோடே
சேர்ந்து அழகுபெற,

என்றது: இறைவன் மோனமுதலிரையத்தனய்த் தானையேயிருந்து காட்ட
ரமைத்தசம்புள் நீர்நிறைந்தாற்போல ஆனந்தமயமானவொளி மாணக்கர்க்கு

* செய்யுள், சட.

† புடைவை (வேறுரை)

‡ ஐந்தாகிய பெருத்த பரிசை; பத்துத் திருமுகத்தினையுடைய கேடகமெ
னினுமையும். (வேறுரை)

§ வெற்றிபெறச் சுழற்ற. (வேறுரை)

|| மார்பினிடத்தே மெனனமந்திரத்தைப் பேணுநிற்க. (வேறுரை.)

† தார் - மார்பிலுள்ளமலை; “வண்ண மார்பிற் றருங் கொன்றை” (புற
நா. கடவுள்.)

நிறைதலின், அதற்குரிய மோனமுத்திரைகூறிற்று; * “தன்னை யுன்னி யென்னை யாக்கிய போழ்தே யுனாவ னாயினேன்” என்பதனானுணர்க.

இக்கைகள் எஞ்சியபொருள்களை விளக்குமுகத்திற்கு ஏற்றவாறுணர்க.

113-5. [ஒருகை, கீழ்வீழ்,†தொடியொடு மீமிசைக் கொட்ப் பொருகை, பாடின படுமணி யிரட்ட:] ஒருகை தொடியொடு மீமிசைக் கொட்ப் கீழ் வீழ் ஒருகை பாடு இன் படு மணி இரட்ட—ஒருகை தொடியொடு மேலே சுழன்று களவேன்விக்கு முத்திரைகொடுப்பக் கீழேவீழ்ந்த மறைக்கை ஓசையினிதா கிய ஒலிக்கின்றமணியை மாறியொலிக்கப்பண்ண,]

இக்கை களவேன்வி லோட்கின்ற முகத்திற்கு ஏற்றவாறுணர்க..

115-7. ஒருகை ‡ரில் நிற விசம்பின் மலி துளி பொழிய ஒருகை வான் அரமணீர்க்கு வதுவை சூட்ட—ஒருகை நீல நிறத்தையுடைய மேகத்தாலே மிக்க மழையைப் பெய்வியாநிற்க, ஒருகை தெய்வமகளீர்க்கு மணமாலையைச் சூட்ட,]

என்றது: வள்ளியொடு நகையமர்ந்தமுகம் உலகிற்கு இவ்வாழ்க்கை கிழித் துவித்ததாகலின், அவ்வில்வாழ்க்கை நிகழ்த்துதற்கு மழையைப் பெய்வித்தது ஒருகை; ஒருகை இவ்வாழ்க்கை நிகழ்த்தற்பொருட்டு மணமாலையைச் சூட்டிற் றென்றவாறு.

117-8. ஆங்கு அ பன்னிருகையும் பால் பட இயற்றி—அப்படியே அந தப்பன்னிரண்டுகையும் முகத்தின் பசுதியிலே படும்படி தொழில்செய்து,

முகங்களில் ஒருமுகம் ஓர்க்கும் (96) ஒருமுகம் விளக்கும் (98) ஒரு முகம் வேட்டன்று (100) ஒருமுகம் அமர்ந்தன்று (102) ஒருமுகம் விரிந்தன்று (92) ஒருமுகம் கொடுத்தன்று (94) அம்முவிருமுகனும் அத்தொழில்களிடத் துச்செய்யும் முறைமைகளைப் பயின்றுநடத்துகையினாலே (103) அம்முகங் களுக்குப்பொருந்தத் தோள்களில் (106) இருகை (110) திரிப்ப (1,1) ஒருகை விளங்க (112) ஒருகை பொலிய (113) ஒருகை கொட்ப் (114) ஒருகை இரட்ட (115) ஒருகை பொழிய (116) ஒருகை சூட்ட (117) ஒருகை ஐயர்க்கேந்தியது (107) ஒருகை உட்கஞ் சேர்த்தியது (108) ஒருகை கடாவ (110) ஒருகை அசைத்தது (10,1) அப்படியே பன்னிருகையும் முகத்தின்பகுதியிலே படும்படி தொழில்செய்தென இச்சொல்முடிபுக்கேற்பக் கைகளையும் முகங்களையும் மாட் டாக முடிக்க. திரிப்பவென்பதுமுதலிய சித்தங்காலச் செயவெனெச்சுவகன் ஏந்தி யது சேர்த்தியதென முற்றுவினைகொண்டு முடிந்தன.

119. அந்தரம் பல்லியம் கறங்க—ஆகாயத்தினது தூத்துரி ஒலிப்ப,

119-20. தின் டுகாழ் ||வயிர் எழுந்து இசைப்ப—திண்ணிய வயிரத்தை யுடைய கொம்பு மிக்கொலிப்ப,

* (கலி. 43 - மேற்)

† பாராவணியோடே. (வேறுரை.)

[(மலை. 1.)]

‡ “நீன்றவிசம்பின்” (பெரும்பாண் 135), “இருணிநவிசம்பின்”

§ கரிய கொம்பு. (வேறுரை.)

|| “வயிரும் விராடி மார்ப்ப” (முல்லை. 92.)

வால் வளை ரூரல—வெள்ளிய சங்கு முழங்க,

121. உரம் தலை கொண்ட *உரும் இடி முரசுமோடு—வலியைத் தன் னிடத்தேகொண்ட உருமேற்றினது இடிப்புப்போலும் ஒசையைபுடைய முரசுடனே,

122. பல் பொறி மஞ்ஞை வெல் கோடி அகவ—பலவீலையுடைய மயில் அவனினையினாலே வென்றெடுத்த கொடியிலேயிருந்து ஒலியாநிற்க, பொறி, ஆகுபெயர்.

123. விசம்பு ஆறக—ஆகாயமே வழியாக,

விரை செலல் முன்னி—விரைந்த செலவினை மேற்கொண்டு,

124. [உலகம் புகழ்ந்த வோங்குயர் விழுச்சீர்:] ஒங்கு உலகம் புகழ்ந்த உயர் தீவீழுச்சீர்—நன்மையோங்கும் நன்மக்கள் புகழ்ந்த உயரும் சீரினை புடைய புகழினையுடைய,

125. அலைவாய் சேறலும் நிலைஇய பண்பு—நாமதூரலைவா யென்னும் திருப்பதியேறழுந்தருளுதலும். அவற்கு நிலபெற்றகுணம்;

குன்றமந்துறைதலுமுரியன்; அதாஅன்று (77) வேழமேல்கொண்டு (82) இயற்றிக் (118) கறங்க (119) இசைப்ப ரூரல (120) அகவ (122) முன்னி (123) அலைவாய்ச்சேறலும் நிலைஇயபண் பான முடிக்க.

அகாஅன்று—அதுவன்றி,

• திருவான் னன்துடி.

126. சீரை தைஇய வென்பதுமுதல் முனிவர் முற்புக (137) என்னுந் துணையுமொருதொடர்.

சீரை தைஇய உடுக்கையர்—மரவுரியை உடையாகச்செய்த உடைபினை யுடையர்,

இதற்குக் கற்றோய்த்தல் முதலியன செய்த உடுக்கையரென்பாருமுனர்.

126-7. சீரோடு வலம்புரி புரையும் வால் நூரை முடியினர்—அழகோடு வடிவாலும் நிறத்தாலும் வலம்புரிச்சங்கினை யொக்கும் வெள்ளிய நாராமுடியினையுடையர்,

128. மாசு அற இமைக்கும் உருவினர்—எக்காலத்தும் நீராடுதலின் அழுக் கற வினவரும் வடிவினையுடையர்,

128-30. மானின் உரிவை தைஇய ஊன் கெடு மார்பின் என்பு எழுந்து இயங்கும் யாக்கையர்—கிருட்டிணினம் போர்த்த விரதங்களால் விட்ட பட்டினியால் தசைகெடுகின்ற மார்பினெலும்புகள் கோவைதோன்றி உலவும் உடம்பினை யுடையார்,

தைஇய மார்பென்க.

* “உருமினிடிமுரசார்ப்ப” (143)

† விழுமிய அழகு (வேறுரை)

‡ தைத்த (வேறுரை)

§ நரைக்கொண்டையினை யுடையார். (வேறுரை)

130-31. நன்பகல் பல உடன கழிந்த உண்டியர்—எப்பொருளுதகர்தற்கு நன்றாகிய பகற்பொழுதகன் புலவும் சேரக்கழிந்த உணவினையுடையர்,

இது மாதோபவாசங்கூறிற்று,

131-2. இகலொடு செற்றம் நீக்கிய மனத்தினர்—மாறுபாட்டோடே நெடுங்கால நிற்கும் செற்றத்தினையும் போக்கிய மனத்தினையுடையர்,

பகைமை நெடுங்காலம் நிகழ்வது செற்றம்.

132-3. [யாவதும், கற்றோ ரறியா வறிவினர்] *கற்றோர் யாவதும் அறியா அறிவினர்—பலவற்றையும் கற்றோர் சிறிதும் அறியப்படாத இயல்பான அறிவினையுடையர்,

133-4. கற்றோர்க்கு தாம் வரம்பு ஆகிய தலைமையர்—பலவற்றையும் கற்றோர்க்குத் தாம் எல்லையாகிய தலைமையையுடையர்,

என்றது கல்வியைக் கரைகண்டா ரென்றவாறு.

134-5. காமமொடு கடு சினம் கடிந்த காட்சியர்—ஆசையோடே கடிய சினத்தையும் போக்கின அறிவினையுடையர்,

கோபத்தின்பின்னாகச் சிறிதுபொழுது நிற்பது சினம்.

135-6. இடும்பை யாவதும் அறியா இயல்பினர்—தவத்தான் மெய்வருத்தம் உளவேனும் மனத்தான் வருத்தம் சிறிதுமறியப்படாத இயல்பினையுடையர்,

மே வர—திருவுள்ளம் பொருந்துதல் வர,

137. †தனி இல் காட்சி முனிவர் முன் புக—ஒருவருடனும் வெறுப்பில்லாத நல்ல அறிவினையுடைய முனிவர் முன்னே செல்ல,

உடுக்கையர் முடியினர் உருவினர் யாக்கையர் உண்டியர் மனத்தினர் அறிவினர் தலைமையர் காட்சியர் இயல்பினராகிய முனிவர் மேவர முற்புகவென முடிக்க.

138. புகைமுகத்தன்ன என்பதுமுதல் மேவலர் (142) என்னுந்துணையும் பாடுவாரைக் கூறிற்று.

138. ‡புகை முகத்தன்ன மாசு இல் து உடை—புகையை முகந்தாலொத்த தெய்வத்தன்மையால் அமுகேருத தூய உடையுணையும்,

139. முகை வாய் அவிழ்ந்த தகை குழ் ஆகத்து - ||முகை வாய்க்கெழிந்த மாலை சூழ்ந்த மார்பினையும்,

கட்டுதலிற் தகையென்றார், மாலையை ; ஆகுபெயர்.

* யாவதும் கற்றோர்—எவ்வகைப்பட்ட பொருளினையும் கற்று வல்லார். (வேறுரை)

† தோற்றத்தினையுடையர். (வேறுரை)

‡ துயரமில்லாத தோற்றம். (வேறுரை)

§ புகையைக் கையாலே முகந்தாற்போன்று நொய்யவாய். (வேறுரை)

|| மொட்டுப்புக் கிண்கிணியாய்க் கொண்ட. (வேறுரை)

140-41. செவி கேட்பு வைத்த செய்வு உறு திவலின் நல் யாழ் நவீன்ற -
ருச் செவியாலே சுருதியையுளந்து நரம்பைக்கட்டின சுற்றுதலுறும் வார்த்
நினைபுடைய தன்றாகிய யாழின் இசையிலே பயின்ற,

141-2. * நயன் உடை நெஞ்சின் †மென்மொழி மேவலர் இன் நரம்பு
ளர - நாமுடைய நெஞ்சாலே எக்காலமும் மெல்லிய வார்த்தை சொல்லு
"மென்மொழி கந்தருவர் இனியநரம்பை வாசிக்க,
நவீன்ற நயனென்க்.

143. கோயின்றென்பது முதல் மகளிர் (147) என்னுந்துணையும் பாடு
மகளிரைக் கூறிற்று.

143. கோய் இன்று இயன்ற யாக்கையர் - மக்களுக்குரியகோய் இல்லை
"நக நிருமித்த உடம்பினையுடையராய்,

143-1. மாவின் அவர் தளிர் புரையும் மேனியர் - மாவினது விளங்கு
கின்ற தளிரையொக்கும் நிறத்தினையுடையராய்,

143-5. அவர்தொறும் பொன் உரை கடுக்கும் திதிலையர் - விளங்குந்
தோறும் பொன்னுரை விளங்கினும்போலும் துத்தியினையுடையராய்,

143-7. இன நகை புருமம் தாங்கிய பணிந்து ஏந்து அல்குல் நீமாக இல்
மகளிரோடு - கட்டுகிய ஒளியினையுடைய பதினெண்கோவையாகிய மேகலை
யணிந்த தாழவேண்டியவிடம் தாழ்ந்து உயரவேண்டியவிடம் உயர்ந்த அல்குலை
யுடைய குற்றமில்லாத கந்தருவமகளிரோடே,

மறு இன்றி விளங்க - குற்றமின்றாய் விளங்காநிற்க,

உடையினையும் (138) ஆகத்தினையுமுடைய (139) மென்மொழிமேவலர்
(142) யாக்கை (143) முதலியவற்றையுடையராய், மாசில்லாத மகளிரோடே
மறுவின்றி விளங்க (147) இன்னரம்புளர (142) வெனமுடிக்க.

148. கடுவோடு ஒடுங்கிய தூம்பு உடை வால் எயிறு - நஞ்சுடனே உறைத்
துள்ளே கிடந்த தூளியினையுடைய வெள்ளிய எயிற்றினையும்,

மிடற்றின் நஞ்சு தண்ணிடத்தேதோன்றுதலின் 'கடுவோடு' என்றார்.
எயிறு காளி, காளத்திரி, யமன், யமதூதியென நான்காம்.

149. அழலென உயிர்க்கும் அஞ்ச வரு கடு திறல் - நெருப்பென்னும்
படி நெட்டுயிர்ப்புக்கொள்ளும் கண்டாக்கு அசுசந்தோன்றும் கடிய வலியினையு
முடைய,

150. பாம்பு பட புடைக்கும் - பாம்பு படும்படி அடிக்கும்

150-51. பல் வரி கொடு சிறை புள் அணி ின் கொடி செல்வனும் - பல்
வரியினையுடைத்தாகிய வரிளந்த சிறகினையுடைய கருணையணிந்த ிண்ட கொடி
யினையுடைய திருமாலும்,

* எஞ்சுச் செவி - மூவகைச் செவியிலும் தலையான கூரிய செவி; "எஞ்சு
நண் செவிகள் வீழ" (சீவக. 2718)

† மெத்தென்ற சொற்சேர்ந்தோராகிய வித்தியாதார (வேறுரை)

‡ அரைப்பட்டிகை. (வேறுரை)

§ தெய்வக்குறத்திகளோடே, (வேறுரை)

151-4. [வெள்ளேறு, வல்வயி னுயரிய பலர்புகழ் திணிதோ, ஞ்மை யமர்ந்து விளங்கு மிமையா முக்கண், பூவெயின் முருக்கிய முரண்மிரு செல்வனும்:]

*வலம் வயின் வெள்ளேறு உயரிய செல்வன் - வெற்றிக்களத்தே வெள்ளிய வற்றினை வெற்றிக்கொடியாக எடுத்த உருத்திரன்,

உமை அமர்ந்து விளங்கும் செல்வன் - இறைவி ஒருபாகத்தே பொருந்தி விளங்கும் செல்வன்,

பலர் புகழ் திணி தோள் - பலரும் புகழ்கின்ற சிக்கென்ற தோளினையும்,

இமையா முக்கண் செல்வன் - இதழ் குவியாத பூன்றுகண்ணினையுமுடைய செல்வன்,

மூ எயில் முருக்கிய முரண் மிரு செல்வனும் - முப்புரத்தையெரித்த மாறு பாடு மிக்க செல்வனும்,

155. நூற்றுப்பத்து அடுக்கிய நாட்டத்து - நூற்றைப்பத்தாகவடுக்கிய கண்ணினையும்,

என்றது ஆயிரங்கண்ணென்றவாறு.

155 - 6. நூறு பல் வேள்வி முற்றிய வென்று அடு கொற்றத்து - நூறென்னும் எண்ணாகிய பல்வேள்விகளை வேட்டுமுடித்ததொற்றப்பெற்ற பகைவரை வென்றுகொல்கின்ற வெற்றியினையும்,

157. [சுரிரண் டேந்திய மருப்பின்:] எந்திய சுரிரண்டு மருப்பின் - தலைகள் எந்தியிருக்கின்ற நாங்காகிய கொம்பினையும்,

எழில் நடை - அழகினையுடைய நடையினையும்,

158. தாழ் பெரு த்தடகை - நிலத்தே கிடக்கின்ற பெரிய வளைவினையுடைய கையினையுமுடைய,

158-9. உயர்த்த யானை எருத்தம் ஏறிய திரு கிளர் செல்வனும் - எல்லா ரானும் உயர்த்துச் சொல்லப்படுகின்ற யானையின் புரக்கமுத்திலே ஏறிய திருமகள் விளங்கும் இரத்திரனும்,

உயர்த்த உயர்த்துவென விகாரமுமாம்.

நாட்டத்தினையும் (155) கொற்றத்தினையுமுடைய (156) செல்வனென்க.

மருப்பு (157) முதலியவற்றையுடைய யானையென்க.

160-61. நால் பெரு தெய்வத்து நல் நகர் நிலைஇய உலகம் காக்கும் ஒன்று புரி கொள்கை - நான்காகிய பெரிய தெய்வத்தையுடைய நன்றாகிய ஊர்கள் நிலைபெற்ற உலகத்தைக் காக்கும் ஒருமொழிலையே விரும்பிய சோட்டாட்டையுடைய செல்வன் (151) என முன்னேகூட்டித் திருமாலுக்கு அடையாக்குக.

* வலவயின் உயரிய - வெற்றியினால் ஏறிய (வேறுரை.)

† “ தடவென்கிளவு கோட்டமுஞ் செய்யும் ” (தொல் உரி. 25)

*நாற்பெருந்தெய்வமாவன : இந்திரன், யமன், வருணன், சோமனென்னுந் தெய்வங்கள்.

162. பலர் புகழ் மூவரும் தலைவராக—பலரும் புகழ்கின்ற அயன் அரி அரனென்னு மூவரும் தத்தமக்குரிய தொழில்களை முன்புபோலே நிகழ்த்தித் தலைவராகவேண்டி,

என்றது : பிள்ளையார் அயனைச்சித்தலின், அயன் படைத்தற்றொழிலைத் தவிரவே ஏனையிருவர்க்கும் காத்தற்றொழிலும் அழித்தற்றொழிலும் இன்றாம கலின் மூவரும் தத்தமக்குரிய தொழில்களைப்பெற்றுத் தலைவராகவேன்றார்.

[163-ஈ. எழுது ஞாலத் தன்னிற் றேன்றித், தாமரை பயந்த தாவி லாழி, நான்முக வொருவற் சுட்டி.]

ஞாலத்தன்னில் தோன்றி ிவம் உறு நான்முக ஒருவன் சுட்டி—பிள்ளையார் சித்தலாலே மண்ணிடத்தே தோன்றி மயக்கமுறுகின்ற நான்முகத்தை யுடைய அபனைப் பழையநிலையிலே நிறுத்தக் கருதி,

தாமரை பயந்த ஊழி தா இல் ஒருவன்—திருமாலுடைய திருவுந்தித்தாம ரை பெற்ற ஊழிகடோறும் தன் படைத்தற்றொழிலில் வருத்தமில்லாத ஒரு வன் (165)

இனித் தாமரையென்னும் எண்ணைத்தந்த அழிவில்லாத ஊழிக்காலத்தை யுடைய அயனுமாம்.

பயந்த ஒருவனென்க.

சாபமென்றது : பிள்ளையார் அசுரையழித்துத் தேவரைக் காத்ததற்கு இந் திரன்மகள் தெய்வயானையாரை அவர்க்குக் கொடுத்தவிடத்தே, பிள்ளையார் தம் கையில் வேலைநோக்கி, “நமக்கு எல்லாந்தந்தது இவ்வேல்” என்ன, அருகிரு ந்த அயன் “இவ்வேலிற்கு இந்நிலை என்னால் வந்ததன்றோ” என்றானாக, “நங் கையில் வேலுக்கு ி கொடுப்பதொரு சத்தியுண்டோ” என்று கோபித்து, “இங் கனங் கூறிய ி மண்ணிடைச்செல்வாய்” என்ற சாபத்தை.

கான் வர—அழகு தோன்ற,

166. பகலில் தோன்றும் இகல் இல் காட்சி—ஒருபொருள் பலவாமாறு பகுத்துக்காண்டற்கண் வேறுபடத் தோன்றும் தம்முள் மாறுபாடில்லாத அறிவி னையுடைய,

167. ிநால் வேறு இயற்கை பதினொரு மூவரோடு—நான்காகிய வேறு பட்ட இயல்பினையுடைய மூப்பத்துமூவரும்,

என்றது : ஆதித்தன், உருத்திரன், வசு, மருத்துவனென்னும் ஒரோவோர் பொருள்கள் பலவாகப் பகுக்குங்காற் பன்னிருவர் பதினொருவர் என்மர் இருவ ராகப் பகுக்க நான்குகூறும் மூப்பத்துமூவராயினொன்றவாறு; பதினொருவரா

* நாற்பெருந் தெய்வம் - அந்தணர் தெய்வம், அரயர்தெய்வம், வசியர் தெய்வம், சூத்திரர் தெய்வம்; என்பதைச் சிலப்பதிகாரத்தும் கண்டுகொள்க. (வேறுரை)

† “எழுதுகடுத்தெண்டே” (கலி. 27)

‡ நால் வேறு இயற்கை - சாலோகம், சாமீபம், சாரூபம், சாயுச்சியம் (வேறுரை)

சுழ மூலவென்க. அவர் ஆதித்தர் பன்னிருவரும், உருத்திரர் பதினெருவரும், வசக்கன் என்மரும், மருத்துவர் இருவருமாம்.

ஒடு, என்னெனாடு.

168. ஒன்பதிற்கு இரட்டி உயர் நிலை பெறியார்—பதினெண் வகையாகிய உயர்ந்த நிலையைப் பெற்றவரும்,

என்றது, பதினெண்கணங்களை. அவர்: தேவரும், அசுரரும், தைத்தியரும், கருடரும், கின்னாரும், கிம்புருடரும், இயக்கரும், விஞ்சையரும், இராகத்தரும், கந்தருவரும், சித்தரும், சாரணரும், பூதரும், பைசாசகணமும், தாராகணமும், நாகரும், ஆகாயவாசிகளும், போகபூமியோருமெனவிவர்; இதற்குப் பிறவாறுமுரைப்பர். பெறியார், தொழிற்பெயர்.

169. மீன் பூத்தன்ன தோன்றலர் - உடுக்கன் பொலிவுபெற்றுத் தோன்றினாலொத்த தோற்றத்தையுடையராய்,

169-70. மீன் சேர்பு வளி கிளர்ந்தன்ன செலவினர் - மீன்களுலாவது கின்றுவிடத்தைச்சேர்த்து காற்று எழுந்தாலொத்த செலவினை யுடையராய்,

170-71. வளி இடை தீ எழுந்தன்ன திறலினர் = தகாற்றிடத்தே நெருப்பெழுந்தாலொத்த வலியினையுடையராய்,

171-2. தீ பட உரும் இடித்தன்ன குரலினர் - நெருப்புப்பிறக்க உருமேறு இடித்தாற் போன்ற குரலினையுடையராய்,

இவை வினையெச்சமுற்று.

172-3. [விழுமிய, வறுகுறை மருங்கிற்றம் பெறுமுறை கொண்மார்:] தம் விழுமிய பெறுமுறை குறை உறு மருங்கில் கொண்மார் - தம்முடைய சீரிய படைத்தல் காத்தல் அழித்தலென்னுந் தொழில்சான்ற பண்டுபோலப் பெறுமுறைமையினைக் குறைவேண்டி நின்று பெறுங்கூற்றாலே முடித்துக்கோடற்கு,

174. அந்தரம் கொப்பினர் - ஆகாயத்தே சுழற்சியினையுடையராய்,

[வந்துடன் காண:] உடன் வந்து காண—சேரவந்து காணும்படியாக,

175. தா இல் கொள்கை மடந்தையொடு—வருத்தமில்லாத அருட்கற்பினையுடைய தெய்வையினையாருடன்,

175-6. [சின்னாள், ஆவினன்குடி யசைதலும் உரியன்] ஆவினன்குடி சின்னாள் அசைதலும் உரியன் - ஆவினன்குடியென்னும் ஊரிலே சிலநாள் இருத்தலுமுரியன்;

பலர்புகழ்மூவரும் தலைவராகவேண்டி (162) அதற்குக் குறைபாடுண்டாக் கின நான்முகவொருவனைக்கருதி (165) ஒன்றுபுகுள்கொள்கைப் (161) புள்ளணி நீள்கொடிச்செல்வனும் (151) முரண்மிகு செல்வனும் (154) யானையெருத்தமேறிய செல்வனும் (159) முப்பத்துமூவரும் (167) பதினெண்கணங்களும் (168) தோன்றலர் (169) செலவினர் (170) திறலினர் (171) குரலினர்

* பிறவாறுரைத்தல், புறநானூறு, கடவுள்வாழ்த்தின் உரையிலும், சிலப் பதிகாரம், 5: 176 - ஆம் அடியுரையிலும், நிகண்டுகளிலும் காணலாகும்.

† “கான் முனையொரி நிகழ்ந்தன்ன நிறையருஞ் சீற்றம்” (பதிற். “இருங்கண்.”)

(172) சொப்பினராய் உடன்வந்து (174) தம் (178) விழுமிய (172) பெறுமுறை குறையுறுமருங்கின் முடித்துக் கோடற்கு (178) மென்மொழிமேவண் இன்ன ரம்புளர (142) முனிவர் (137) மேவர (186) முற்புகக் (137) காணத் (174) தான் ஆவின்குடியிலே காணவர (165) அசைத்துமுரியனென முடிக்க.

கந்தருவர் பாட்டான் முனிவுதீர்ப்பார்.

முனிவர் தம்மை மறமைபற்றி முன்னேசென்றார்.

இனிச் சித்தன்வாழ்வென்று சொல்லுகின்றவூர் நூற்காலத்து ஆவின்கு டியென்று பெயர்பெற்றதென்றுமாம். அது “நல்லம்பர் நல்ல குடியுடைத்துச் சித்தன் வாழ் - வில்லல் தொழுகுன் றெரியுடைத்து - நல்லரவப், பாட்டுடைத் துச் சோமன் வழிவந்த பாண்டியரின் - னாட்டுடைத்து நல்ல தமிழ்” என்று ஒளவையார் கூறியதனுணர்க; *சித்தனென்பது பின்னாயாருக்குத் திரு நாமம்.

அதானன்று—அதுவன்றி,

சு.—திருவேங்கம்.

177. இரு புன்று எய்திய இயல்பினின் வழாஅது—ஓதல் ஓதுவித்தல் வேட்டல் வேப்பித்தல் ஈதல் ஏற்றலென்னும் ஆறகிய நன்மைபொருந்திய இல க்கணத்தில் வருவாமல்,

வழாமல், வருவாமலெனத் திரிக்க.

178. இருவர் சுட்டிய பல் வேறு தொல் குடி—தாயும் தந்தையுமாகிய இருவர் குலத்தையும் உலகத்தார் நன்றென்றும்இத்த பலவாய் வேறுபட்ட பழையகுடியிற் பிறந்த இருபிறப்பாளர் (182)

குடி - † குண்டினர், சாகிபர் என்றும்போல்வன.

179 - 80. [அறுநான் இரட்டி யினமை நல்லியான், டாரினிற் கழிப்பிய:] அறுநான்கு இரட்டி ஆண்டு நல்லினமை ஆறினில் கழிப்பிய—இருபத்தாந் தின் இரட்டியாகிய நார்பத்தெட்டியாண்டு நல்லினமையை வேதங்கூறிய நெறியிலே போக்கிய இருபிறப்பாளர் (182),

இவர் பிரமசரியங்காத் அந்தணர்.

அறன் - வில் கொள்கை—அறத்தை எப்பொழுதும் கூறுகின்ற கோட்பா ட்டினையும்,

181. புன்று வகை குறித்த முத்தீ செல்வத்து—நாற்சதுரமும் முச்சது ரமும் வில்வடிவுமாகிய ஸ்ரீபுன்றுவகையைக் கருதின ஆகவனீயம் தக்கினுக்கினி காருகபத்தியம் என்னும் புன்று தீயானுண்டாகிய செல்வத்தினையுமுடைய,

* இது முருகக்கடவுள் ஆயிரநாமத்துள் ஒன்று.

† “ஓதல் வேட்ட லவைபிறச் செய்த, லீத லேற்றலென் றுறுபுரிந் தொழுது, மறம்புரி யந்தணர்” (பதிப். 24.)

‡ குண்டலரென்றும் பிரதிவேறுபாடுண்டு.

§ இவற்றுட் பின்னைய இரண்டன் வகையும் இக்காலத்து வழங்குவனவற் றிற்கு வேறுபட்டிருக்கலின், இம்மூன்று வகையும் சாகாபேதமாக இருத்தல் வேண்டுமெனக் கூறுகின்றனர்.

182. இருபிறப்பாளர்—உபநயனத்துக்கு முன்பு ஒருபிறப்பும் பின்பு ஒரு பிறப்புமாகிய இருபிறப்பினையுடைய அந்தணர்,

பொழுது அறிந்து நவல—தாங்கள் வழிபடுங்காலமறிந்து தோத்திரங்க ளைக் கூற,

183. ஒன்பது கொண்ட ஆன்று புரி நண் ஞாண்—முந்துற்கொண்டு முப்பரியாக்குதலின், ஒன்பதாகியதூலைத் தன்னிடத்தே கொண்ட ஒருபுரி மூன் றுகிய துண்ணிய பூணுதூலையும்,

ஞாணினையும் (183) கொள்கையினையும் (180) செல்வத்தினையுமுடைய (181) இருபிறப்பாளரென்க.

184. புலரா காமகம் புலர உடஇ—நீராடுங்கால் தோய்க்கப்பட்ட கலிங் கம் உடம்பிலே கிடந்துபுலர உடுத்து,

என்றது, ஈரத்துடனையிருந்து வழிபடுதல் கூறிற்று.

185. உச்சி கூப்பிய கையினர் தன் புகழ்ந்து—தலைமேலே வைத்த கையி னையுடையராய்த் தன்னைத் துதித்து,

186. ஆறெழுத்து அடக்கிய அரு மறை கேள்வி—ஆறெழுத்தினைத் தன் னிடத்தே அடக்கியிருக்கின்ற கேட்டற்கரிய, மறைய உச்சரிக்கப்படும் மந்தி ரத்தை,

அது, * “நமோருமாராய” என்பதாம்.

187. நா இயல் மருங்கில் நவில பாடி—நாப் புடைபெயரும் அளவிலே பயில் உச்சரித்து,

188. விரை உறு நறு மலர் எந்தி—மணமிக்க நறிய பூவை எடுத்து,

188 - 9. பெரிது உவந்து ஏகத்து உறைதலும் உரியன்—பெரிது மகிழ்ந்து ஏகமென்கின்றவனிலே இருத்தலுமுரியன் ;

இருபிறப்பாளர் (182) புலரவுடஇத் (184) தற்புகழ்ந்து (185) நறுமலரேற் றிக் (188) கூப்பியகையராய் (185) நவிலப்பாடிப் (187) பொழுதறிந்து நவல (182) அதற்குப் பெரிதுமகிழ்ந்து (188) ஏகத்துறைதலும் உரியனெனமுடிக்க. ஏகம் - மலைநாட்டகத்தொருதிருப்பதி.

அதாஅன்று—அதுவன்றி,

௫ — துன்று (தாறுடல்).

190. பைங்கொடி—பச்சிலைக்கொடியாலே,

எல்லாவற்றினும் பசுத்திருத்தலிற் பச்சிலையென்று பெயர்பெற்றது ; பச் சிலையென்றோது சினைவினைமுதன்மேலேற்றிப் பைங்கொடி யென்றார்.

நறை காய் - நறுநார்ந்தையுடையகாயை,

அது சாதிக்காய்

இடை இடுபு—நடுவேயிட்டு,

வேலன்—படிமத்தான்,

* ‘ நமக்குமாராய ’ என்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

191. அம் பொதி புட்டில்—அழகினையுடைத்தாகிய பொதிதலையுடைய/
தக்கோலமென்னும் முதலின்காய்,

அது புட்டில்போதலிற் புட்டிலென்றார்.

விரைஇ—கலந்து,

* குளவியொடு—காட்டுமல்லிகையுடனே,

192. † வென் கூதாளம் தொடுத்த கண்ணியன் - வெண்டாளியையும் கட்
முன கண்ணியையுடையனாய்,

193. உறு சாந்து அணிந்த கேழ் கிளர் மார்பின்—நறிய சந்தனத்தைப்
பூசிய நிறம்விளங்கும் மார்பினையுடைய வேலன் (190),

வேலன் பைங்கொடியாலே (190) புட்டில்விரைஇ (191) நறைக்காய்
இடையிடுபு (190) குளவியொடு (191) கூதாளத்தைபுக் கட்டிய கண்ணிய
னாய் (192),

கண்ணியன், வினைபெச்சவினைக்குறிப்புமுற்று.

194. கொடு தொழில் வல் வில் கொலையுய காணவர்—கொடிய தோழி
லையுடைய வலியவல்லாற் கொல்லுதலைச்செய்த குறவர்,

‘குலையு’ என்றபாடத்திற்கு வில்லையெனத்த காணவரென்க. எனவே
கோறல் பெற்றும்.

195. நீடு அமை வினைந்த தேன் கள் தேறல்—நெடுகின மூங்கிலிலே
யிருந்து முற்றின தேனாற்செய்த கட்டெளியை,

196. குன்றகம் சிறுசூடி கிளையுடன் மகிழ்ந்து—மலையிடத்துச் சிறிய
ஊரிலே இருக்கின்ற சுற்றத்தோடே உண்டுமகிழ்ந்து,

197. ‡ தொண்டகம் சிறு பறை குரவை அயர—அர்நிலத்துக்குரிய
தொண்டகமாகிய சிறுபறையினது தாளத்திற்குக் குரவையாட.

காணவர் தேறலென்கிழ்ந்து குரவையாடவென்க.

198-9. [விரலுளர்ப் பவிழ்ந்த வேறுபடு நறுங்காற், ஸ்குண்டுசுனை பூத்த
வண்டுபடு கண்ணி:]

விரல் உளர்ப்பு அவிழ்ந்த வேறுபடு நறு காள் கண்ணி—விரல்தலைப்பாலே
வலிய அலர்த்தஅலர்ந்த பூவாகலின் வேறுபடுகின்ற நறியமணத்தினையுடைய
தலையிற்குடும் மாலையினையும்,

குண்டு சுனை பூத்த வண்டு படு கண்ணி—அதுதான் ஆழ்ந்த சுனையிற் பூத்த
பூவாற்செய்த வண்டுவீழ்கின்ற கண்ணி.

இஃது ஒற்றுமை நயம்பற்றிச் செயப்படுபொருண்மேல் நின்றது.

‘கார்க் குண்டுகளை’ என்று பாடமாயின், கரிய ஆழ்ந்த சுனையென்க.

200. இணைத்த கோதை—இதழ்பறித்துக்கட்டின மாலையினையும்,

* தாளியொடு (வேறுரை.)

† வென்றிக் கூதாளப்புவையும். (வேறுரை.)

‡ “தொண்டகம் தொடுமின் சிறுபறை தொடுமின்” (கிலப். குன்ற.)

§ “குண்டுகளைக் குவையொடு” (குறுந். 5.).

பத் து ப் பா ட் டி

அணைத்த கூந்தல் - சேர்த்தின கூந்தலினையும்,

201. முடித்த குல்லை—இலையைத் தலையிலே யணிந்த கஞ்சங்குல்லையினை

இலை உடை நறு பூ—இலையையுடைய நறிய பூக்கொத்துக்களையும்,

202 - 3. செ கால் மராத் த வால் இணர் இடை இடுபு சுரும்பு உண
ந்த பெரு தண் மா தழை—செவ்விய காலினையுடைய மராத் திடத்தனவா
வெள்ளிய கொத்துக்களை நடுவேவைத்துச் சுரும்பு தேனை புண்ணும்படி
ந்த பெரிய குளிர்த் அழகினையுடைய தழையை,

குல்லையையும் பூவையும் வாலினர் இடையிட்டுத் தொடுத்த தலையென்க,

204. [நிரூந்துள மூல்கு நிரிப்ப வுடஇ] காழ் திருந்து அல்கில் நிரிப்ப
டு—வடங்கன் திருந்தும் அல்குவிடத்தே அசையும்படி உடுத்து,

அல்குற்றினப்பவென்னும் வல்லொற்று விகாரமாயிற்று,

205. [மயில்கண் டன்ன மடநடை மகளிரோடு:]

மயில் கண்டன்ன மகளிரோடு—சாயலுடைமையான் மயிலைக் கண்டாற்
ன்ற மகளிரோடு,

மடநடை மகளிர்—மடப்பம்பொருந்திய ஒழுக்கத்தினையுமுடைய மகளிர்.

தழையை புடுத்து மயில்கண்டன்ன மகளிரென்க.

உடுத்தென்னும் விளையெச்சம் அன்னவென்னும் பெயரெச்சமாகிய உவம
போடு முடிந்தது.

கண்ணியினையும் கோதையினையும் சேர்த்தின கூந்தலினையும் மடநடையி
முடைய மகளிரென்க.

இம்மகளிர் தன்னைச் சேவிக்கு மகளிர்.

206. செய்யன்—சிவந்தவன்,

206 - 7. சிவந்த ஆடையன் செ அரை செயலை தண் தளிர் துயல்வரும்
னன்—சிவந்த ஆடையுடுத்துச் சிவந்த அரையினையுடைய அசோகிற்
ந்த தளிர் அசையுங்காது பொருந்தி,

208. கச்சினன் கழலினன் செச்சை கண்ணியன்—கச்சைக் கட்டிக்
யணிந்து வெட்சிமாலையைச் சூடி,

209. குழலன் கோட்டன் குறு பல்லியத்தன் — குழலையுதிக் கொம்
க்குறித்துச் சிறிய பல்லியங்களை எழுப்பி,

210-11. தகரன் மஞ்ஞையன் புதர் இல் சேவலங்கொடியன்—கிடா
பின்னிட்டு மயிலையேறிக் குற்றமில்லாத கோழிக்கொடியை உயர்த்து,
நெடியன்—தான் வேண்டிய வடிவுகோடலிற் பின்னையாயிராது நெடுக
ந்து,

தொடி அணி தோனன்—தோளிலே தொடியையணிந்து,

212. நரம்பு ஆர்த்தன்ன இன் குரல் தொகுதியோடு—நரம்பு ஆரவாரித்தா
ந்த இனிய மிடற்றையுடைய பாடுமகளிரோடே,

இவர்கள் தன்னைச் சேவித்துப்பாடுமகளிர்.

3 - 4. [குறும்பொழிக் கொண்ட நறுத்தன் சாயன், மருங்கிற் கட்டிய பு துகிலினன்:]

நங்கில் கட்டிய குறும்பொழி கொண்ட—இடையிலே இறுகக் கட்டிய கத்தினீமேலே உடுப்பதாக உட்கொண்ட,

யன் நேர்பு நறு தன் சாயல் துகிலினன்—நாலைப்பட்டமையால் நிலத்தைப் பி நறிய குளிர்த் மென்மையை உடைத்தாகிய துகிலினையுடுத்து,

5-6. [முழவுறழ்த் தடக்கையி னியல் வேந்தி, மென்றோட் பல்பினை தழீ வத்தந்து:]

ல் தோள் பல் பினை இயல்—மெல்லிய தோளினையுடைய பல்வாகிய னையோலும் மகளிர் குரவையாடி அசைய,

வர்கள் மெய்திண்டி விளையாடுதற்குரிய மகளிர்.

முவு உறழ் தட கையின் தழீஇ ஏந்தி தலைத்தந்து—தன்னுடைய முழ வத்த பெருமையையுடைய கையினாலே அவர்கள்கையினைத் தழீஇ எழுத் ண்டு முதற்கைகொடுத்து.

7. [குன்றுதொ ருடலு நின்றதன் பண்பே:] குன்றுதொறு ஆடலும் ம பண்பு—மலைகடொறுஞ்சென்று விளையாடுதலும் தனக்கு நிலைநி ளம்;

நனியன் ஆடையனென்பனமுதலியன விளையெச்ச வினைக்குறிப்பு “முன்னத்தி னுணர்நங் கிளவியு முளவே” என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் னெச்சப்பொருளை உணர்த்தின.

நவர் (194) குரவையாய (197) அதனைக்கண்டு மென்றோட் பல்பினை ரவையாடியசைய (215) அதனைப்பொருதே செய்யன் (206) வேலன் தாடுத்த கண்ணியைச்சூடி (192) உடுத்துப் (206) பொருந்திக் (207) ணிந்து சூடி (208) ணுதிக் குறித்து எழுப்பிப் (209) பின்னிட்டு ஏறி யர்த்து வளர்ந்து தொடியையணிந்து (211) துலையுடுத்துத் (214) புடனே (212) மகளிரோடே (205) மலைகடொறுஞ் சென்று (217) தழீ ஏந்தித் (215) தலைத்தந்து (216) ஆடலும் நின்றதன்பண்பென வினை

நாவை யென்பது கூறுங் காலைச், செய்தோர் செய்த காமமும் வெண் ம்தக் கூறு மியல்பிற் றாகும்” எனவரும்.

நான்று—அதுவன்றி,

கூ.—பழமுதீர்ச்சோலை.

சிறுதினை மலரொடு விரைநு மறி அறுத்து—சிறிய தினையரிசு களோடே கலந்து பிரப்பரிசியாகவைத்து மறியையறுத்து,

வாரணக்கொடியொடு வயின் பட நிறீஇ—கோழிக்கொடியோடே விடத்தீர்நிற்கும்படி நிறுத்தி,

அனைத்த கூந்தல் - சேர்த்தின கூந்தலினையும்,

201. முடித்த குல்லை—இலையைத் தலையிலே யணிந்த கஞ்சங்குல்லையினையும்,

இலை உடை நறு பூ—இலையையுடைய நறிய பூங்கொத்துக்களையும்,

202 - 3. செ கால் மராதத வால் இணர் இடை இடுபு சுரும்பு உண
தொடுத்த பெரு தண் மா ததை—செவ்விய காலினையுடைய மராத்திடத்தனவா
கிய வெள்ளிய கொத்துக்களை நடுவேவைத்துச் சுரும்பு தேனை யுண்ணும்படி
தொடுத்த பெரிய குளிரந்த அழகினையுடைய தழையை,

குல்லையையும் பூவையும் வாலினர் இடையிட்டுத் தொடுத்த தலைமுயென்க,

204. [திருந்துளா மூல்கு நினைப்ப வுடனு:] காழ் திருந்து அல்கூல் நினைப்ப
உடனு—வடங்கள் திருந்தும் அல்கூலிடத்தே அசையும்படி உடுத்து,

அல்கூற்றினிப்பவென்னும் வல்லொற்று விகாரமாயிற்று,

205. [மயில்கண் டன்ன மடநடை மகளிரோடு:]

* மயில் கண்டன்ன மகளிரோடு—சாயலுடைமையான் மயிலைக் கண்டாற்
போன்ற மகளிரோடு,

மடநடை மகளிர்—மடப்பம்பொருந்திய ஒழுக்கத்தினையுமுடைய மகளிர்.

தழையை யுடுத்து மயில்கண்டன்ன மகளிரென்க.

உடுத்தென்னும் வினையெச்சம் அன்னவென்னும் பெயரெச்சமாகிய உவம
உருபோடு முடிந்தது.

கண்ணியினையும் கோதையினையும் சேர்த்தின கூந்தலினையும் மடநடையி
னையுமுடைய மகளிரென்க.

இம்மகளிர் தன்னைச் சேவிக்கு மகளிர்.

206. செய்யன்—சிவந்தவன்,

206 - 7. சிவந்த ஆடையன் செ அரை செயலை தண் தளிர் துயல்வரும்
காதினன்—சிவந்த ஆடையுடுத்துச் சிவந்த அரையினையுடைய அசோகிற்
குளிரந்த தளிர் அசையுங்காது பொருந்தி,

208. கச்சினன் கழலினன் செச்சை கண்ணியன்—கச்சைக் கட்டிக்
கழலையணிந்து வெட்சிமாலையைச் சூடி,

209. குழலன் கோட்டன் குறு பல்லியத்தன் — குழலையுடிக் கொம்
பைக்குறித்துச் சிறிய பல்லியங்களை எழுப்பி,

210-11. தகரன் மஞ்ஞையன் புக் இல் சேவலக்கொடியன்—இடா
யைப் பின்னிட்டு மயிலையேறிக் குற்றமில்லாத கோழிக்கொடியை உயர்த்து,

நெடியன்—தான் வேண்டிய வடிவுகோடலிற் பின்னையாயிராது நெடுக
வளர்த்து,

தொடி அணி தோளன்—தோளிலே தொடியையணிந்து,

212. நரம்பு ஆர்த்தன்ன இன் குரல் தொகுதியோடு—நரம்பு ஆரவாரித்தார்
லொத்த இனிய மிடற்றையுடைய பாடுமகளிரோடே,

இவர்கள் தன்னைச் சேவித்துப்பாடுமகளிர்.

213 - 4. [குறும்பொறிக்கொண்ட நறுத்தண் சாயன், மருங்கிற் கட்டிய நிலனோடு துவிவினன்:]

மருங்கில் கட்டிய குறும்பொறி கொண்ட—இடையிலே இறுக்கக் கட்டிய உதரபந்தத்தின்மேலே உடுப்பதாக உட்கொண்ட,

நிலன் நோடு நறு தண் சாயல் துவிவினன்—நாணவிட்டமையால் நிலத்தைப் பொருத்தி நறிய குளிர்த் மென்மையை உடைத்தாகிய துவிவினையுடுத்து,

215-6. [முழவுறழ் தடக்கைழி னியல வேந்தி, மென்றோட் பல்பிணை தழீ இத் தலைத்தந்து:]

மெல் தோள் பல் பிணை இயல்—மெல்லிய தோளினையுடைய பல்வாசிய மான்பிணையோலும் மகளிர் குரவையாடி அசைய,

இவர்கள் மெய்திண்டி விளையாடுதற்குரிய மகளிர்.

முழவு உறழ் தட கையின் தழீஇ ஏந்தி தலைத்தந்து—தன்னுடைய முழ வையொத்த பெருமையைபுடைய கையினாலே அவர்கள்கையினைத் தழீஇ எடுத்திக்கொண்டு முதற்கைகொடுத்து,

217. [குன்றுதொருடலு நின்றதன் பண்பே:] குன்றுதொறு ஆடலும் தன் நின்ற பண்பு—மலைகடொறுஞ்சென்று விளையாடுதலும் தனக்கு நிலை நின்ற குணம்;

கண்ணியன் ஆடையென்பனமுதலியன விளையெச்ச விளைக்குறிப்பு முற்று; *“(முன்னத்தி னுணர்நுங் கிளவியு முளவே)” என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் செய்தெனெச்சப்பொருளை உணர்த்தின.

கானவர் (194) குரவையாய (197) அதனைக்கண்டு மென்றோட் பல்பிணை (216) குரவையாடியசைய (215) அதனைப்பொருதே செய்யன் (206) வேலன் (190) தொடுத்த கண்ணியைச்சூடி (192) உடுத்தப் (206) பொருத்திக் (207) கட்டி அணிந்து சூடி (208) ஊதிக் குறித்து எழுப்பிப் (209) பின்னிட்டு ஏறி (210) உயர்த்து வளர்ந்து தொடியையணிந்து (211) துவிவையுடுத்துத் (214) தொகுதியுடனே (212) மகளிரோடே (205) மலைகடொறுஞ் சென்று (217) தழீஇ (216) ஏந்தித் (215) தலைத்தந்து (216) ஆடலும் நின்றதன்பண்பென விளை முடிக்க.

“குரவை யென்பது கூறுங் காலேச், செய்தோர் செய்த காமமும் வென்றியு, மெய்தக் கூறு மியல்பிற் றாகும்” எனவரும்.

அதா அன்று—அதுவன்றி,

கூ.—பழழதிச்சோலை.

218. சிறுதினை மலரோடு விரைஇ மறி அறுத்து—சிறிய தினையரிசியைப் பூக்களோடே கலந்து பிரப்பரிசியாகவைத்து மறியையறுத்து,

219. வாரணக்கொடியோடு வயின் பட நிறீஇ—கோழிக்கொடியோடே தான் அவ்விடத்தில் நிற்கும்படி நிறுத்தி,

220. *ஊர் ஊர் கொண்ட சீர் கெழு விழவினும்—ஊர்தோறும் ஊர்தோறும் எடுத்துக்கொண்ட தலைமைபொருந்தின விழாவின்கண்ணும்,

221. ஆர்வலர் ஏத்த மே வ்ரு நிலையினும்—தன்மேல் அன்புடையார் ஏத்துதலாலே தன்மனம் பொருந்துதல் வருகின்ற இடத்தினும்,

222. வேலன் தைதிய வெறி அயர் களனும்—படிமத்தான இழைத்த வெறியாடுகளத்தினும்,

பிள்ளையார்வேலைத் தனக்கு அடையாளமாகக் கொண்டு திரிதலின், வேலனென்றார்; இது †“வெறியறி சிறப்பின் வெவ்வாய் வேலன்” எனப் புறத்திற்கும் கூறியது.

223. காடும் காவும் கவின் பெறு துருக்கியும்—காட்டினும் பொழிவினும் அழகுபெறுகின்ற ஆற்றிடைக்குறையினும்,

224. யாறும் குளனும்—ஆறுகளினும் குளங்களினும், வேறு பல் வைட்பும்—முற்கூறிய ஊர்களன்றி வேறுபட்ட பலவாகிய ஊர்களினும்,

225. சதுக்கமும்—நாற்சந்தியினும்,

சந்தியும்—முச்சந்தியினும் ஐஞ்சந்தியினும்,

புது பூ கடம்பும்—புகிய பூக்களையுடைய கடம்பினும்,

226. ‡மன்றமும்—ஊர்க்குருடுவாய் எல்லாருமிருக்கும் மரத்தடியினும்,

பொதியிலும்—அம்பலத்தினும்,

§கந்து உடை நிலையினும்—ஆதிண்டு குற்றியையுடைய இடத்தினும்,

227. [மாண்டலைக் கொடியொடு மண்ணி யமைவர] மாண் தலை கொடியொடு உரு கெழு வியனகர் (214) அமைவர மண்ணி—மாட்சிமைப்பட்ட தலைமையினையுடைய கோழிக்கொடியோடே உருகெழு வியனகரை அமைவரப் பண்ணி,

ஒடு, வேறுவினை யொடு.

இனி, ‘ஆண்டலைக்கொடி’ என்று பாடமாயின், பேய்முதலியன பலியை நுகராமல் தலை ஆண்மகன்தலையும், உடல் புள்ளின்வடிவுமாக எழுதின கொடியென்க.

228. நெய்யோடு ஐயவி அப்பி - நெய்யோடே வெண்சிறு சுடுகையும் அப்பி,

|| ஐது உரைதது—தான் வழிபடுதற்குரிய மந்திரத்தை உத்தோன்றாமல் உச்சரித்து,

* அடுக்கு, பன்மை. (வேறுரை.)

† தொல்காப்பியம், புறத்திணையியல், 5.

‡ “மன்றம் பொதியிலு மாமயில் சேர்” (நீளுரை. 31).

§ யானைத் தறியிடத்தினும்; பசுமுதலானவை உரிஞ்சுற்றி யெனினுமொழியும். (வேறுரை.)

|| சிறிது மந்திரங்களையுமோசி (வேறுரை.)

229. குடந்தம்பட்டு—வழிபட்டு,

ஊக்கம் பட்டென்றும் உரைப்பர்; குடவென்பது தடவென்பதுபோல
—வை உணர்த்துவதோர் உரிச்சொல்லாதலின், அதனடியாகப் பிறந்த பெயரு
ம். *

கொழு மலர் சிதறி — அழகியமலர்களைத் தூவி,

230. முரண் கொள் உருவின் இரண்டு உடன் உடஇ—தம்மிற் பகைத்
தொண்ட வடிவினையுடைய இரண்டு அறுவையை உள்ளொன்றும் புறம்
ரன்றுமாக உடுத்து,

231. செ நூல் யாத்து—சிவந்தநூலைக் கையிலே காப்புக்கட்டி,

நூலொழுக்கி எல்லைப்படுத்தெனறுமாம்.

வெள் பொரி சிதறி—வெள்ளிய பொரியைத்தூவி,

232. மத வலி நிலையு மா தாள் †கொழு விடை—மிருதியையுடைய
வலி நிலைபெற்ற பெருமையையுடைத்தாகிய காலையுடைய கொழுவிய கிழா
யினது,

233. குருதியொடு விரையு தூ வெள் அரிசி—உதிரத்தோடே பிசைந்த
ய வெள்ளரிசியை,

234. சில் பலி செய்து—சிறுபலியாக இட்டு,

பல் பிரப்பு இரீஇ—பலபிரப்பும் வைத்து,

இனிப் பிரப்புக்கடையென்பாருமுளர்.

235. ‡சிறு பசுமஞ்சனொடு நறு விரை தெளித்து—சிறிய பசுமஞ்ச
னோடே நறிய சந்தனமுதலியவற்றையும் தெளித்து,

இனிச் சிறுபசுமஞ்சன் மஞ்சளில் ஒரு சாதிவிசேடமுமாம்.

விரை, ஆகுபெயர்.

236. 7. [பெருந்தண் கணவீர நறுந்தண் மாலை, துணையற வறுத்துத்
தாங்க நாற்றி:]

பெரு தண் கணவீரம் மாலை—பெரிய குளிர்த செவ்வலரிமாலையையும்,

நறு தண் மாலை—ஒழிந்த நறிய குளிர்த மாலைகளையும்,

அறுத்து—தலையொக்க அறுத்து,

துணை அற தாங்க நாற்றி—தமக்கு ஒப்பில்லாதபடி அசையத்தூக்கி,

இனித் தம்மில் இணையொத்த அறுப்பாக அறுத்தென்றுமாம்.

* இதன்பின்னே, குடந்தமாவது: “நால்விரன் முடக்கிப் பெருவிர னிறு
கி - நெஞ்சிடை வைப்பது குடந்த மாகும்” என்பது ஒரு பிரதியிலுள்ளது.

† யானைத்திரன். (வேறுரை.)

‡ காட்டு மஞ்சள். (வேறுரை.)

துணை உற அறுத்து - இணையொக்க நறுக்கி, தாங்கநாற்றி - அசைதரப்
புக்கோயிலாகத் தூக்கி. (வேறுரை.)

238. நளி மலை சிலம்பில் நல் நகர் வாழ்த்தி - செறிந்த மலைப்பக்கத்தி
தூண்ட கல்ல ஊர்களைப் பசியும் பிணியும் பகையும் நீங்குகவென்று வாழ்த்தி,
நகர் - பிள்ளையார்கோயிலென்றுமாம்.

239. †நறு புகை எடுத்து—நறிய தூபங்கொடுத்து,

குறிஞ்சி பாடி - அந்நிலத்திற்கு அடைத்த குறிஞ்சிப்பண்ணைப் பாடி,

240. இமிழ் இசை அருவியோடு இன் இயம் கறங்க - முழங்குகின்ற
ஓசையினையுடைய அருவியோடே இனிய பல்லியங்களும் ஒலியாநிற்க,

241-2. உருவம் பல் பூ தூய் வெருவா ‡குருதி செந்தினை பரப்பி—
சிவந்த நிறத்தினையுடைய பலபூக்களையும் தூவி அச்சம்வரும்படி உடிராமனைந்த
சிவந்த தினையினையும் பரப்பி,

242 - 4. குறமகள் §முருகு இயம் நிறுத்து முரணினர் உட்க ||முருகு
ஆற்றுப்படுத்த உரு கெழு வியன் நகர்—குறச்சாதியாகிய மகள் முருகனுவுக்கும்
வாச்சியங்களை வாசிக்கப்பண்ணித் தெய்வமின்றென்பார் அஞ்சும்படியாகப் பிள்
யையார் வரும்படி வழிப்படுத்தின அச்சம் பொருந்தின அகந்சியையுடைய நக
ரின்கண்ணே,

¶“வேலன் வெறியாட் டயர்ந்த” என்புழிச் சிறுபான்மை ஏனையோரும்
ஆடுவாரென்றலின், குறமகள் வெறியாட்டுக் கூறினர்.

குறமகள் (242) மண்ணி (227) அப்பி உரைத்துப் (228) பட்டுச் சிதறி
உடையாத்துச் சிதறிச் செய்து இரீஇத் தெளித்து நாற்றி வாழ்த்தி எடுத்துப்
பாடித் கறங்காநிற்கத் தூய்ப் பரப்பி நிறுத்து ஆற்றுப்படுத்த நகரென வினை
முடிக்க.

சாந்திசெய்ய ஆற்றுப்படுத்தாள்.

245. ஆடு களம் சிலம்ப பாடி—அவ்வெறியாடுகின்ற களம் ஆரவாரிப்ப
அதற்கு ஏற்பனவற்றைப் பாடி,

245 - 6. [பலவுடன் ஐகோடுவாய் வைத்து:] கோடு பல உடன் வாய் வை
த்து - கொம்புகள் பலவற்றையும் சேரவூதி,

கொடு மணி இயக்கி—கொடிய மணியையும் ஒலிப்பித்து,

247. ஓடா பூட்கை **பிணிமுகம் வாழ்த்தி—கெடாத வலியினையுடைய
பிணிமுகமென்னும் பட்டத்தினையுடைய யானையை வாழ்த்தி,

* “பசியும் பிணியும் பகையு நீங்கி, வசியும் வனனுஞ் சரக்கென வாழ்த்தி”
(சிலப். 5: 72 - 3; மணி. 1: 70 - 71.)

† “குறிஞ்சிபாடுமி னறும்புகை யெடுமின்” (சிலப். குன்ற.)

‡ உதிரம் போன்ற செந்தினை (வேறுரை.)

§ முருகியம் - துடி; தொண்டகப்பறை யெனினு மமையும். (வேறுரை.)

|| பிள்ளையாரைத் தம்வழிப்படுத்தின. (வேறுரை.)

¶ தொல்காப்பியம், புறத்தினையியல், 5.

ஐ “கோடுவாய் வைம்மின் கொடுமணி யியக்குமின்” (சிலப். குன்ற.)

** பிணிமுகமென்பது பிள்ளையார் பவனிவரும் யானை. (வேறுரை.)

பிணிமுகம் - மயிலுமாம்.

248. வேண்டுந் வேண்டியாங்கு எய்தினர் வழிபட—காரியங்களை விரு
புலோர் தூங்கன் விரும்பினகாரியங்களை விரும்பினம்போஸ்ப் பெற்றுநின்ற
பழிபட,

நகரிலே (244) பாடி வைத்து இயக்கி வாழ்த்தி வழிபட உறைதலுமுரியன்
(189) என்க.

விழலின்கண்ணும் (220) கிலையின்கண்ணும் (221) கந்துடைநிலையின்கண்
ணும் (226) உறைதலுமுரியன் (189) என்க.

249. ஆண்டு ஆண்டு உறைதலும்—களனும் (222) காடும் காவும் துருத்தி
யும் யாறும் குளனும் வைப்பும் சதுக்கமும் சந்தியும் கடம்பும் மன்றமும் பொதி
யிலுமாகிய அவ்வவ்விடங்களிலே உறைதலுமுரியனென்க.

அறிந்தவாதே—யான் அறிந்தபடியே கூறினேன்;

250. ஆண்டு ஆண்டு ஆயினும் ஆக—யான் முற்கூறிய அவ்வவ்விடங்
களிலேயாயினுமாக, பிறவிடங்களிலே யாயினுமாக,
உம்மை, ஐயவும்கை.

250 - 51. [காண்டக, முந்து^{ரீ} கண்டுழி முகனமர்ந் தேத்தி:] முந்து
கண்டுழி காண்டக முகன் அமர்ந்து எத்தி—முற்பட^{ரீ} கண்டபொழுது அழகு
கக்கிருக்கும்படி முகம்விரும்பித் துதித்து,

முகனமர்ந்தென்றார், அவன் தெய்வத்தன்மையைக் கண்டபொழுது அச்ச
ப்பிறவாது நிற்கவேண்டுமென்றற்கு.

252. கை கொழும பரவி—முன்னர்க் கையை; தலைமேலேவைத்து வா
ழ்க்கி,

கால் உற வணங்கி—பின்னர்த் திருவடி தலையிலேயுறும்படி தண்டளிட்டு,

253. நெடு பெரு கிமயத்து *^{ரீ}லம் பைஞ்சுனை—நெடிய பெரிய இமலா
னுச்சியில் தருப்பைவளர்த்த பசிய சுனையிடத்தே,

^{ரீ}லமென்றார், அதினின்ற நீலநிறத்தையுடைய தருப்பையை. அஃது ஆகு
பெயர்; என்றது சரவணப் பொய்கையென்றவாறு.

254. ஐவருள் ஒருவன் அங்கை ஏற்ப—விசும்பும் வளியும் தீயும் நீரும்
ஈலனுமாகிய ஐவருள் தீத் தன் அங்கையிலே ஏற்ப,

சதாசிவனும் மயேச்சரனும் உருத்திரனும் அரியும் அயனும் பூதங்கட்குத்
தெய்வமாகலின், ஐவரென்றார்; ஐவருளொருவனென்றது உருத்திரன் தெய்வ
மாகிய தீயை

அவன் அங்கையேற்பவென்றது இறைவனிடத்தினின்றும் இத்திரன்
ஹாகிய ருருப்பத்தினை முனிவர் வாங்கித் தமக்குத் தரிக்கலாகாமையின் இறை
வன்கூறுகிய முததீக்குண்டத்திட்டனைக் கூறிற்று.

* ^{ரீ}லோற்பல முடிவாவுள்ள பூக்கள் மிடைந்து கிடக்கின்ற சரவணப்
பொய்கையில். (வேறுபா.)

238. நளி மலை சிலம்பில் நல் நகர் வாழ்த்தி - செறிந்த மலை
ஊன்ற ஈல்ல ஊர்களைப் புகழியும் பிணியும் பகையும் நீங்குகவேன்று
உதர் - பிள்ளையார்கோயிலென்றுமாம்.

239. †நறு புகை எடுத்து—நறிய தூபங்கொடுத்து,

குறிஞ்சி பாடி - அந்நிலத்திற்கு அடைத்த குறிஞ்சிப்பண்ணைப் ப

240. இமிழ் இசை அருவியோடு இன் இயம் கறங்க - முழு
ஓசையினைபுடைய அருவியோடே இனிய பல்லியங்களுந் ஒலியாநிற்க,

241-2. உருவம் பல் பூ தூஉய் வெருவா ‡குருதி செந்தினை
சிவந்த நிறத்தினைபுடைய பலபூக்களையும் தூவி அச்சம்வரும்படி உ
சிவந்த திணையினையும் பரப்பி,

242 - 4. குறமகள் §முருகு இயம் நிறத்து முாணினர் உட்க
ஆற்றுப்படுத்த உரு கெழு வியன் நகர்—குறச்சாதியாகிய மகள் முரு
வாச்சியங்களை வாசிக்கப்பண்ணித் தெய்வமின்றென்பார் அஞ்சும்படிய
ணையார் வரும்படி வழிப்படுத்தின அச்சம் பெருந்தின அகற்சியையு
ரின்கண்ணே,

¶“வேலன் வெறியாட் டயர்ந்த” என்புழிச் சிறுபான்மை ஏதே
ஆடுவாரென்றலின், குறமகள் வெறியாட்டுக் கூறினர்.

குறமகள் (242) மண்ணி (227) அப்பி உரைத்துப் (228) பப்
உரு இ யாத்துச் சிதறிச் செய்து இரீஇத் தெளித்து நூற்றி வாழ்த்தி
பாடித் கறங்காநிற்கத் தூஉய்ப் பரப்பி நிறுத்து ஆற்றுப்படுத்த நகரே
முடிக்க.

சாந்திசெய்ய ஆற்றுப்படுத்தாள்.

243. ஆடு களம் சிலம்ப பாடி—அவ்வெறியாடுகின்ற களம்
அதற்கு ஏற்பனவற்றைப் பாடி,

245 - 6. [பலவுடன் ஐகோடுவாய் வைத்து:] கோடு பல உடன்
த்து - கொம்புகள் பலவற்றையும் சேரலூதி,

கோடு மணி இயங்கி --கொடிய மணியையும் ஒலிப்பித்து,

247. ஓடா பூட்கை **பிணிமுகம் வாழ்த்தி—கெடாத வலியி
பிணிமுகமென்னும் பட்டத்தினைபுடைய யானையை வாழ்த்தி,

* “பசியும் பிணியும் பகையு நீங்கி, வசியும் வளனுஞ் சரக்கென
(சிலப். 5: 72 - 3; மணி. 1: 70 - 71.)

† “குறிஞ்சிபாடுமி னறும்புகை யெடுமின்” (சிலப். குன்ற.)

‡ உதிரம் போன்ற செந்தினை (வேறுரை.)

§ முருகியம் - துடி; தொண்டகப்பறை யெனினு மமையும். (

|| பிள்ளையாரைத் தம்வழிப்படுத்தின. (வேறுரை.)

¶ தொல்காப்பியம், புறத்திணையியல், 5.

ஐ “கோடுவாய் வைம்மின் கொடுமணி யியக்குமின்” (சிலப். 6

** பிணிமுகமென்பது பிள்ளையார் பவனிவரும் யானை. (வேறு

பிணிமுகம் - மயிலுமாம்.

248. வேண்டுநர் வேண்டியாங்கு எய்தினர் வழிபட—காரியங்களை வ
முடிவோர் தாங்கள் விரும்பினகாரியங்களை விரும்பினும்போலப் பெற்றுநின்
வழிபட,

நகரிலே (241) பாடி வைத்து இயக்கி வாழ்த்தி வழிபட உறைதலுமுரிய
(183) என்க.

விழவின் கண்ணும் (220) கிலையின் கண்ணும் (221) கந்துடைகிலையின் க
ணும் (226) உறைதலுமுரியன் (193) என்க.

249. ஆண்டு ஆண்டு உறைதலும்—களனும் (222) காடும் காவும் துருத்
யும் யாறும் குளனும் வைப்பும் சதுக்கமும் சந்தியும் கடம்பும் மன்றமும் பெ
யிலுமாகிய அவ்வவ்விடங்களிலே உறைதலுமுரியனென்க.

அறிந்தவாதே - யான் அறிந்தபடியே கூறினேன்;

250. ஆண்டு ஆண்டு ஆயினும் ஆக—யான் முற்கூறிய அவ்வவ்விட
ளிலேயாயினுமாக, பிறவிடங்களிலே யாயினுமாக,
உம்மை, ஐயவும்கை.

250 - 51. [காண்டக, முந்துரீ கண்டுழி முகனமர்ந்தேத்தி:] முந்து
கண்டுழி காண் தக முகன் அமர்ந்து எத்தி—முற்பட ரீகண்டபொழுது அழ
கக்கிருக்கும்படி முகம்விரும்பித் துதித்து,

முகனமர்ந்தென்றார், அவன் தெய்வக்கன்மையைக் கண்டபொழுது அ
ம்பிறவாது சிந்தவேண்டுமென்றற்கு.

252. கை கொழுமட பரவி—முன்னர்க் கையைத் தலைமேலேவைத்து
மீக்கி,

கால் உற வணங்கி—பின்னர்த் திருவடி தலையிலேயுறும்படி தண்டனிட்டு

253. டெடு பெரு சிமயத்து ஃரீலம் பைஞ்சுனை—டெடிய பெரிய இம்
னுச்சியில் தருப்பைவானர்த் பசிய சுணையிடத்தே,

ரீலமென்றார், அந்நின்ற ரீலநிறத்தையுடைய தருப்பையை. அஃது ஆ
பெயர்; என்றது சரவணப் பொய்கையென்றவாறு.

254. ஐவரன் ஒருவன் அங்கை எற்ப—விசும்பும் வளியும் தீயும் நீரு
ந்லனுமாகிய ஐவரன் தீத் தன் அங்கையிலே எற்ப,

சதாசிவனும் மயேச்சரனும் உருத்திரனும் அரியும் அயனும் பூதங்கட்கு
தெய்வமாகலின், ஐவரென்றார்; ஐவருளொருவனென்றது உருத்திரன் தெய்
மாகிய தீயை.

அவன் அங்கையேற்பவென்றது: இறைவனிடத்தினின்றும் இத்திரை
வாங்கிய எருப்பத்தினை முனிவர் வாங்கித் தமக்குத் தரிக்கலாடாமையின் இறை
வன்கூறுகிய முத்திக்குண்டத்திட்டகனைக் கூறிற்று.

* ஃலோற்பல முதலாவன்ன பூக்கள் மிடைந்து கிடக்கின்ற சரவண
பொய்கையில். (ஃவறுவா.)

238. நளி மலை சிலம்பில் நல் நகர் வாழ்த்தி - செறிந்த மலைப்பக்கத்தி
நுன்கு நல்ல ஊர்களைப் புகழையும் பிணியும் பகையும் நீங்குகவேன்று வாழ்த்தி,
உதர் - பிள்ளையார்கோயிலென்றுமாம்.

239. †நறு புகை எடுத்து—நறிய தூபங்கொடுத்து,

குறிஞ்சி பாடி - அந்நிலத்திற்கு அடைத்த குறிஞ்சிப்பண்ணைப் பாடி,

240. இமிழ் இசை அருவியோடு இன் இயம் கறங்க - முழங்குகின்ற
ஓசையிணையுடைய அருவியோடே இனிய பல்லியங்களும் ஒலியாகிந்க,

241-2. உருவம் பல் பூ தூயப் வெருவா ‡ருகுதி செந்தினை பரப்பி—
சிவந்த நிறத்திணையுடைய பலபூக்களையும் தூவி அச்சம்வரும்படி உதிராமோந்த
சிவந்த தூணியிணையும் பரப்பி,

242 - 4. குறமகள் ஓழுருகு இயம் நிறுத்து முரணினர் உடக ||முருகு
ஆற்றுப்படுத்த உரு கெழு வியன் நகர்—குறச்சாதுமாகிய மகள் முருகனுவுக்கும்
வாச்சியங்களை வாசிக்கப்பண்ணித் தெய்வமின்றென்பார் அஞ்சும்படியாகப் பிள்ளையார்
வரும்படி வழிப்படுத்தின அச்சம் பெருந்தின அகற்கிணையுடைய நக
ரின்கண்ணே,

¶“வேலன் வெறியாட் டயர்ந்த” என்புழிச் சிறுபான்மை எனையோரும்
ஆடுவாரென்றவின், குறமகள் வெறியாட்டுக் கூறினார்.

குறமகள் (242) மண்ணி (227) அப்பி உரைத்துப் (228) பட்டுச் சிதறி
உரு இயாத்துச் சிதறிச் செய்து இரீஇத் தெளித்து நூற்றி வாழ்த்தி எடுத்துப்
பாடிச் கறங்காநிற்கத் தூயப் பரப்பி நிறுத்து ஆற்றுப்படுத்த நகரென வினை
முடிக்க.

சாந்திசெய்ய ஆற்றுப்படுத்தாள்.

243. ஆடு களம் சிலம்ப பாடி—அவ்வெறியாடுகின்ற களம் ஆரவாரிப்ப
அதற்கு ஏற்பனவற்றைப் பாடி,

245 - 6. [பலவுடன் ஐகோடுவாய் வைத்து:] கோடு பல உடன் வாய் வை
த்து - கொம்புகள் பலவற்றையும் சேரலூதி,

கோடு மணி இயக்கி -கோடிய மணியையும் ஒலிப்பித்து,

247. ஓடா பூட்கை **பிணிமுகம் வாழ்த்தி -கெடாத வலியிணையுடைய
பிணிமுகமென்னும் பட்டத்திணையுடைய யானையை வாழ்த்தி,

* “பசியும் பிணியும் பகையு நீங்கி, வசியும் வனனுஞ் சரக்கென வாழ்த்தி”
(சிலப். 5: 72 - 3; மணி. 1: 70 - 71.)

† “குறிஞ்சிபாடுமி னறும்புகை யெடுமின்” (சிலப். குன்ற.)

‡ உதிரும் போன்ற செந்தினை (வேறுரை.)

§ முருகியம் - துடி; தொண்டகப்பறை யெனினு மமையும். (வேறுரை.)

|| பிள்ளையாரைத் தம்வழிப்படுத்தின. (வேறுரை.)

¶ தொல்காப்பியம், புறத்திணையியல், 5.

ஐ “கோடுவாய் வைப்பின் கொடுமணி யியக்குமின்” (சிலப். குன்ற.)

** பிணிமுகமென்பது பிள்ளையார் பலனிலரும் யானை. (வேறுரை.)

பிணிமுதம் - மயிலுமாம்.

248. வேண்டுநர் வேண்டியாங்கு எய்சினர் வழிபட—காரியங்களை விரு
டோர் தாங்கள் விரும்பினகாரியங்களை விரும்பினும்போலப் பெற்றறின்று
ழிபட,

நகரிலே (244) பாடி வைத்து இயக்கி வாழ்த்தி வழிபட உறைதலுமுரியன்
187) என்க.

விழவின் கண்ணும் (220) கிலையின் கண்ணும் (221) கந்துடைகிலையின் கண்
ம் (226) உறைதலுமுரியன் (191) என்க.

249. ஆண்டு ஆண்டு உறைதலும்—களனும் (222) காடும் காவும் துருத்தி
யும் யாறும் குளனும் வைப்பும் சதுக்கமும் சந்தியும் கடம்பும் மன்றமும் பொதி
வுமாகிய அவ்வவ்விடங்களிலே உறைதலுமுரியனென்க.

அறிக்கவாதே - யான் அறிந்தபடியே கூறினேன்;

250. ஆண்டு ஆண்டு ஆயினும் ஆக—யான் முற்கூறிய அவ்வவ்விடங்க
லேயாயினுமாக, பிறவிடங்களிலே யாயினுமாக,

உம்மை, ஐயவும்கை.

250 - 51 [காண்டக, முத்து¹ கண்டுழி முகனமர் கேத்தி:] முந்து
ண்டுழி காண்டக முகன் அமர்ந்து எததி—முற்பட² கண்டபொழுது அழகு
சுக்கிருக்கும்படி முகம்விரும்பித் துதித்து,

முகனமர்ந்தென்றார், அவன் தெய்வக்கன்மையைக் கண்டபொழுது அசுச
ம்பிறவாது சிர்கவேண்டுமென்றற்கு.

252. கை கொழுஉ பரவி—முன்னர்க் கையை; தலைமேலேவைத்து வா
ழ்த்தி,

கால் உற வணங்கி—பின்னர்க் திருவடி கிலையிலேயுறும்படி கண்டனிட்டு,

253. றெடு பெரு சிமயத்து ஃலம் பைஞ்சுனை—நெடிய பெரிய இமவா
னுச்சியில் கருப்பைவாளர்த் பசிய சுனையிடத்தே,

ஃலமென்றார், அதனின்ற நீலசிறத்தையுடைய தருப்பையை. அஃது ஆகு
பெயர்; என்றது சாவணப் பொய்கையென்றவாறு.

254. ஐவருள் ஒருவன் அங்கை எற்ப—விசும்பும் வளியும் தீயும் நீரும்,
ஃலனுமாகிய ஐவருள் தீத் தன் அங்கையிலே எற்ப,

சதாசிவனும் மயேச்சுரனும் உருத்திரனும் அரியும் அயனும் பூதங்கட்குத்
தெய்வமாகலின், ஐவரென்றார், ஐவருளோருவனென்றது உருத்திரன், தெய்வ
மாகிய தீயை

அவன் அங்கையேற்பவென்றது இறைவனிடத்தினின்றும் இத்திரன்
யாகிய உருப்பத்தினை முனிவர் வாங்கித் தமக்குத் தரிக்கலாமைமையின் இறை
யைக் கூறுகிய முதத்தீக்குண்டத்திட்டனைக் கூறிற்று.

* ஃலோற்பல முதலாவுள்ள பூக்கள் மிடைத்து கிடக்கின்ற சாவணப்
பாசனையில். (வேறுபா)

255. அறுவர் பயந்த ஆழி அம் செல்வ — அருந்ததியொழிந்த அறுவாராவே பெறப்பட்ட ஆறுவடிவுபொருந்திய செல்வ,

என்றது : *அங்ஙனம் அங்கியின்கணிட்டுச் சத்திருறைந்த கருப்பத்தை முனிவரெழுவுரும் வாங்கித் தம்மனைவியர்க்குக்கொடுப்ப அருந்ததியொழிந்தோர் விழுங்கிச் சூன்முதிர்ந்து, சரவணப்பொய்கையிற் பதுமப்பாயலிலே பெற ஆறு வடிவாக வளர்ந்தமை கூறிற்று.

ஏற்கையினாலே அறுவாரற் பைஞ்சுனையிலே பயக்கப்பட்ட செல்வவென்க; இது பரிபாடலிற் †“பாயிரும் பனிக்கடல்” என்னும் பாட்டானுணர்க.

256. ஆல் கெழு கடவுள் புதல்வி — கல்லாலின் கீழிருந்த நடவுளினுடைய புதல்வ,

கடவுளரென உயர்நினையாய் நில்லாது கடவுளென்பது தெய்வமென்னும் பொருட்டாய் அஃறிணைமுடிபுகொள்ளும் உயர்நினையாய் நின்றலின், அஃறிணைப்பாற் பட்டு ‡“உணரக்கூறிய” என்னும் புறனடையான் முடிந்தது.

256-7. ஸுமல் வரை மலை மகள் மகனே — பெருமையையுடைய மலையாகிய மலையரையன் மகளுடைய மகனே,

வரை - பூங்கிலுமாம்.

மாற்றோர் கூற்றே — பகைவர்க்குக் கூற்றுவனே,

258. [வெற்றி வெல்போர்க் கொற்றவை சிறுவ :]

வெற்றி கொற்றவை சிறுவ — வெற்றியை உலகத்திற்குக் கொடுக்கும் வனதூர்க்கையினுடைய புதல்வ,

வெல் போர் கொற்றவை — தான் வெல்லும்போரைச் செய்யுங் கொற்றவை,

என்றது : மகிழனைச் செற்றதனை.

259. இழை அணி சிறப்பிற் பழையோள் குழவி — பூணணிந்த தலைமையினையுடைய காடுகாளுடைய குழவி,

காடுகிழானென்பது இக்காலத்துக் காடுகாளென மருவிற்று. அவளும் இறைவனுடைய சத்தியாகலின், அவளுடைய குழவியென்றார்.

260. [வானோர் வணங்குவிற் றுனைத் தலைவ:]

வானோர் தானை தலைவ — தேவர்சன் படைத்தலைவ,

என்றது: தேவசேனாபதி என்றதாம்.

வணங்கு வில் — வனையும் விலலையும்,

விலலையும், தேவராகிய தானையையுமுடைய தலைவவென்க.

261. மலை மார்ப — இன்பத்திற்குரிய மாலையணிந்த மார்ப,

* 58 - ஆம் அடியின் விசேடவுரையாலும் இது விளங்குகின்றது.

† பாட்டு, 5 ‡ தொல்காப்பியம், புள்ளிமயங்கியல், 110.

§ மால்போலும் வரைநினையுடைய மலையரையன் திருமகளார் மகனே. (வேறுரை)

தூல் அறி புலவ—எல்லா தூல்களையும் அறியும் புலவ,
புலவன் - அறிவுடையவன்.

262. செருவில் ஒருவ—போர்த்தொழிலில் ஒருவனாகி நிற்பாய்,
பொரு விறல் மன்ன—பொருகின்ற வெற்றியினைபுடைய மன்ன,
மன்னன் - இனமைப்பருவத்தோன்.

263. அந்தணர் வெறுக்கை—அந்தண நுடைய செல்வமாயிருப்பாய்,
அறிந்தோர் சொல் மலை—சான்றோர் புகழ்ந்து சொல்லப்படும் சொற்களின்
சுட்டமாயிருப்பாய்,

264. மங்கையர் கணவ—தெய்வயானையாரும், வள்ளிநாய்ச்சியாருமாகிய
மகளிர்க்குக் கணவ,

மைத்தர் ஏறே—வீரர்க்கு இடபமே,

265. வேல் கெழு தட கை சால் பெரு செல்வ—வேல்பொருந்தின
பெருமையையுடைய கையானமைந்த பெரிய செல்வ,
என்றது: வேல் வெற்றியாற்பெற்ற அச்செல்வத்தை.

266-7. [குன்றம் கொன்ற குன்றக் கொற்றத்து, விண்பொரு நெடுவ
நாக் குறிஞ்சிக் கிழவ:]

குன்றம் கொன்ற குன்ற கொற்றத்த கிழவ—குருகாற் பெயர்பெற்ற
விண்பொரு நெடுவரை குறிஞ்சி கிழவ—தேவருலகைத் தீண்டும் நெடிய

கிழவையுடைய குறிஞ்சிலிடுத்துக்கு உரிமையுடையாய்,

அதற்கு உரியதால் * “சேயோன் மேய மைவரை யுலகமும்” என்பதனை
என்க.

268. பலர் புகழ் நல் மொழி புலவர் ஏறே—பலரும் புகழ்ந்துசொல்லும்
பெருமையுடைய சொற்களையுடைய பாசமயத்தினுள்ளார்க்கு ஏற்றின் மன்மையை
பெறுவானே,

என்றது: கல்விமத்தையுடைய யானைபோல்வார்க்குச் சிங்கவேறு போல்
பாயென்றதாம்.

269. [அரும்பெறன் மரபிற் பெரும்பெயர் முருக.] பெறல் அரு மரபின்
பெரும்பெயர் முருக—பிறர்க்குப் பெறவரிய முறைமையினைபுடைய பெரும்
பொருளையுடைய முருக,

பெயர் - பொருள். † “பெற்ற பெரும்பெயர் பலர்கை யிரீஇய” எனவும்,
‡ “சொற்பெயர் நாட்டம்” எனவும் வரும், பெரும்பொருளென்றது - வீட்டினை.

270. [நசையுநர் கார்த்து மிசைபே ராள:] நசையுநர்க்கு ஆர்த்தும் பேர்
றுசை ஆள்—அவ்விட்டைப் பெறவேண்டுமென்று நசசிவந்தார்க்கு அகனை
தகர்விக்கும் பெரியபுகழை ஆளுதலையுடையாய்,

பேரிசையென்று மாறுக.

* தொல்காப்பியம், அகத்திணையியல், 5.

† பத்நுபபத்து, 90.

‡ பத்நுபபத்து, 21.

271-2. [அலந்தோர்க் களிக்கும் பொலம்பூட் சேஎய், மண்டம் கடந்த
நின் வென்றா டகலத்து:]

அலந்தோர்க்கு அளிக்கும் சேஎய்—பிறரால் இடுக்கப்பட்டு வந்தோர்க்கு
அருள்பண்ணும் சேய்,

மண்டு அம் கடந்த வென்று ஆடு நின் அகலத்து பொலம் பூண் சேஎய்
மிக்குச்செல்கின்ற போர்களைமுடித்த வென்றடுகின்ற நினதுமார்பிடத்தே பொல
னாற்செய்த பேரணிகலங்களையணிந்த சேயென்க.

273. பரிசிலர் தாங்கும் உரு கெழு னெடு வேள்—இரந்துவந்தோலா
வேண்டுவன கொடுத்துப் பாதுகாக்கும் உட்குதல் பொருந்திய நெடியவேனே,

274. பெரியோர் ஏத்தும் பெரும்பெயர் இயவுள்—தேவரும் முனிவரு
ஏத்தும் பெரிய திருநாமத்தையுடைய தலைவனே,

இயவுள்—கடவுளுமாம்.

275-6. [ஞர்மருங் கறுத்த மொய்ம்பின் மதவலி, போர்மிகு:] போர் மிகு
மொய்ம்பின் ஞர் மருங்கு அறுத்த மதவலி—போர்த்தொழிலிலே மிகுகின்ற
மொய்ம்பாலே குரபன்மாவின் குலத்தை இல்லையாக்கின மதவலியென்னும் பெ
ரையுடையாய்,

பொருந்—உவமிக்கப்படுவாய்,

பொருவப்படுமவன், பொருநனென நின்றது.

குரிசில்—தலைவன்,

276-7. [எனப்பல, யானறி யளவையி னேத்தி யானுது] என யான
அறி அளவையின் ஆனது பல எத்தி—என்று யானறிந்து நினக்குக்கூறிய அ
வாலே நீயும் அமையாதே பலவற்றையும் கூறிப் புழிந்து,

278. நின் அனந்து அறிதல் மன் உயிர்க்கு அருமையின —நின் கண்ண
யெல்லாம் முற்ற அளவிட்டறிதல் பல்லுயிர்க்கும் அரிதாகையினாலே,

279. நின் அடி உள்ளி வந்தனென்—நின் திருவடியைப் பெறவேண்டு
மென்று நினைந்துவந்தேன்;

279-80. நின்னொடு புரையுநா இல்லா புலமையோய்—நின்னொடு ஒன்றி
ரில்லாத மெய்ஞ்ஞானத்தை உடையோய்,

280-81. என குறித்தது மொழிபா அளவையில்—என்றுசொல்லி கரு
திய வீடுபேற்றினை விண்ணப்பஞ் செய்வதற்கு முன்னே,

முந்துகண்டுழி முகனமர்ந்து (251) மகனே கூற்றே (257) குழ
(259) வெறுக்கை சொன்மலையாயிருப்பாய் (263) மைந்தரேறே (264) புல
ரேறே (268) சேஎய் (271) வேளன் (273) இயவுளே (274) மதவலி (27
புலமையோய் (280) என்றுமுன்னர் எதிர்முகமாக்கி எத்தி (251) யென
மைவிளியல்லாதனவற்றை முன்னர்க்கூட்டிமுடிக்க, அங்ஙனம் எதிர்முகமா
யேத்திப் பின்னர்ப்பாவி வணங்கிச் (252) செல்வ (255) புதல்வ (256) சிறு
(258) தலைவ (260) மார்ப புலவ (261) ஒருவ மன்ன (262) கணவ (26
செல்வ (265) கிழவ (267) முருக (269) இசைபேராள் (270) பொரு

76) என்று அண்மையாகவிளித்து, மன்னுயிர்க்கருமையின் (278) யானறி
நனையினேத்தி (277) நின்னடியுள்ளிவந்தனென் (279) என்று நீ குறித்தது
பாழியாவனவையினென முடிச்

281-2. [குறித்துடன், வேறுபல் ஒருவற் குறும்பல் கூளியர்:] வேறு
ந் உருவில் குறும்பல் கூளியர் உடன் குறித்து—வேறுவேறுகிய பலவடிவினை
ய சிறிய பலராகிய சேவித்துநிம்பார் சேரக்கருதி,

*“நின், கூர்நல் லம்பிற் கொடுவற் கூளியர்” என்றார் பிறரும்.

283. சாறு அயர் கனத்து வீறு பெற தோன்றி—விழாவெடுத்தகனத்தே
வாங்கன் பொலிவுபெறத் தோன்றி,

284. [அளியன் றானே முதுவா யிரவலன்:] முது வாய் இரவலன் தான்
வளியன்—அறிவுமுதிர்ந்த வாய்மையையுடைய புலவன்ரான் அளிக்கத்தக்கான்.

285-6. [வந்தோன் பெருமநின் வண்புகழ் நயந்தேன, வினியவு நல்லவு
நனிபல வேத்து:] பெரும நின் வன் புகழ் நயந்து இனியவும் நல்லவும் நனி பல
எத்தி வந்தோன் என—பெரும, நினது வளநிய புகழினைக்கூற விரும்பிக் கேட்
டோர்க்கு இனியனவும் உறுதிபயப்பனவுமாக மிக்க பலவற்றை வாழ்த்தி வந்
தோனென்றுகூற,

கூளியர் (282) குறித்துத் (281) தோன்றி (283) அளியன் (284) பெரும
நின் வண்புகழைக் கூறநயந்து (285) இனியவும் நல்லவுமாக எத்தி (286) வந்
தோன் (285) என்று கூறவென முடிக்க.

287. தெய்வம் சீன்ற திறல் விளங்கு உருவின்—தெய்வத்தன்மைய
மைந்த வலிவிளங்கும் வடிவினையும்,

288. வான் தோய் நவப்பின் தான் வந்து எய்தி—வானைத்திண்டும் வளர்ச்
சியினையுமுடைய தான் அவையை வந்தனாகி,

289. அணங்கு சால் உயர் நிலை தழீஇ—வருத்தமண்மந்த தெய்வத்தன்
மையை உள்ளடக்கிக்கொண்டு,

289-90. [பண்டைத்தன், மணங்கமழ் தெய்வத் திளநலங் காட்டி:] மணம்
கமழ் தெய்வத்து பண்டை தன் இளநலம் காட்டி—மணம் நாகுகின்ற தெய்வத்
தன்மையையுடைய முன்புண்டாகிய தன் இளையவடிவைவக்காட்டி,

291. [அஞ்ச லோம்புமுதி யறிவனின் வரவென:] நின் வரவு அறிவல்
அஞ்சல் ஒம்புமுதி என—நீ வீடுபெற நினைத்துவந்த வரவை யான் முன்னேயுறி
வேன் ; அது நினக்கு எய்து, லரிதென்று அஞ்சதலைப் பரிகரியென்று,

292. அன்புடை நன்மொழி அனைஇ—நின்மேல் அன்புடைத்தாகிய நல்ல
வார்த்தைகளைப் பலகாலும் அருளிச்செய்து,

292-4. [விளிவின்று, இருணிந முநீர் வளைஇய வுலகத், தொருநீ யாகி
தோன்ற:] இருந் நிற முநீர் வளைஇய உலகத்து ஒருநீயாகி விளிவு இன்
தோன்ற—இருண்ட நிறத்தையுடைய கடல் சூழ்ந்த உலகத்திடத்தே நீ
வனமுமே பிறர்க்கு வீடளித்தற்கு உரியையாய்க் கேடின்றித் தோன்றும்படி,

294-5. விழ்மிய பெறல் அரு பரிசில் நங்கு மதி—சீரிய பிறநாம் பெறு
தற்கரிய வீடுபெற்றினத் தருவான்;

*“இருமுள் சின்னு மேனை யிடத்தோடுந், தஞ்சில யுடைய வென்மனா புலவர்” என்றதனால்தல் “அவ்வச் சொல்லிற்கு” என்னும் புறனையதனால்தல் மதி படர்க்கைக்கண்வருதல் கொள்க.

இனி மதிபலவுடனெனக் கூட்டி, அறிவுதன்பலவுடனே பரிசில் ஸங்கு
மென்று கூறுவாநுமனர்.

295.6. [பலவுடன், வேறுபடும் துகிலி னுட்கி:] வேறு பல் துகிலின் பல உடன் நுட்கி—வேறுபட்ட பலவாகிய துகிற்கொழுகிண்போலத் தாம் பலவும் கூடவசைந்து,

296-7. அகில் சுமந்து ஆரம்முழு முதல் உருட்டி—அகிலை மேற்கொண்டு சந்தனமாகிய பெரிய மரத்தைத் தள்ளி,

297-8. வேரல் பூ உடை அலங்கு சின்ன புலம்ப வேர் கீண்டு—சிறுமூங்கு
லிந்து பூவுடைத்தான அசைகின்ற கொம்பு தனிப்ப வேரைப்பின்று,

299-300. விண் பொரு நெடு வரை பரிதியின் தொடுத்த தண் கழற்
அவர் இருள் சிதைய—தேவருலகத்தைத் தீண்டுகின்ற நெடிய மலையிடத்தே
ஞாயிற்றின் மண்டிலத்தைப்போல ஈ வைக்கப்பட்ட தண்ணியவாய் மணக்
கின்ற விரிந்த தேன்குடு கெட,

300.301. நல் பல ஆசினி மூது சனை கலாவி—நன்றாகிய பல ஆசினிக
வினுடைய முற்றிய சனை தன்னிடத்தே கலக்க,

301-2. மீ மிசை நாட நறு மலர் உதிர—மலையினுச்செயிலுண்டான சுபு
புண்ணியின் நறிய மலர்கள் உதிர,

302-3. ஆகமொடு மா முக முசு கலை பணிப்ப—கருங்குரங்கோடே கரி,
முகத்தையுடைய முசுக்கலைகளும் நடுங்க,

4. "கலையென் ஞாட்சி புழைக்கு முர்த்தே." 5. "கலையிற் தப்பெயர் முடிவின் கண்ணும்" என்றார்.

303-4. புதுதல் இரு பிடி குளிர்ப்ப ஷீ-புகவையணித்த மத்தகத்தை யுடைய பெரிய பிடி குளிரும்படி ஷீசி,

3045. பெரு சுளிற் முத்த உடை வான் கோடு தழீஇ—பெரிய
யானையினுடைய முத்தையுடையவாகிய வெள்ளிய கோயங்களை உள் ளடக்கி,

305-6. [தத்துற்று, என்பொன் மணித்தற் கினா] எல் பொன் மணித்தற்
கினா தத்துற்று—எல் பொன்னும் மணியும் சிறம்வினங்கும்படி மேலே என்
டுருகித்து,

தத்துவம் - தத்துவபுரம்.

* தோல்காப்பியம், இடைச்சொல்லியல், 27.

† " " 17.

மாபியன், 45.

“ “ “ 46.

மொன் கொழியா—பொடியான பொண்ணைத் தென்னி,

307-8. வாழை முழு முதல் துமிய தாழை இளநீர் விழு குலை உதிர தாக்கி—வாழையினது பெரிய முதல் துணியத் தெக்கினது இளநீரையுடைய சரிய குலை உதிர அவ்விரண்டினையும் மோதி,

309. கறி கொடி கரு துணர் சாய—மிளகினது கொடியின் கரியசொத்துக்கள்சாய,

309-11. [பொறிப்புற, மடநடை மஞ்ஞை பலவுடன் வெரீஇக், கோழி வயம்பெடை யிரிய:] பொறி புற மட நடை மஞ்ஞை கோழி வயம் பெடை வெரீஇ பலவுடன் இரிய—பீலியையுடைத்தாகிய இடத்தினையும் மடப்பத்தை யுடைத்தாகிய, ஒழுக்கத்தினையுமுடைய மயில்களோடே கோழியினுடைய வலியையுடைய பெடை வெருவிப் பலவும் சேர்க்கெட,

311-4. [கேழ்வொ, டிரும்பனை வெளிற்றின் புன்சாய் வன் ன, குருஉமயிர் யாக்கைக் குடாவடி யுளியம், பெருங்கல் விடரணைச செறிய:] கேழ்வொடு வெளிற்றின் இரு பனை புன்சாய் அன்ன குருஉமயிர் யாக்கைக் குடாவடி ளியம் பெரு கல் விடர் அணை செறிய—ஆண்பன்றிபுடனே உள்ளே வெளிற்றினையுடைத்தாகிய கரிய பனையினது புல்லிய செறும்பைப்பொத்த கரியசிறத்தைக் கண்டதற்காகிய மயிரினையுடைய உடம்பினையும். வணந்த அடியினையுமுடைய கடி பெரிய கல்விண்ட முழைஞ்சிலே சேர,

314-5. ஒரு கோடு ஆன கல் லு சிலைப்ப—கரிய கொம்பினையுடைய ஆனவினுடைய நன்றாகிய கற்கள் முழக்க,

315-6. சேண் கன்று இழுமென இழிதரும் அருவி—மலைவின் உச்சியி னின்றும் இழுமென்னும் ஒசைபடக் குடிக்கும் அருவியையுடைய,

317. பழம் முடிர் சோலை மலை கிழவோனே—பழர் முத்தின சோலை யையுடைய மலைக்கு உரிமையையுடையோனே.

நடக்கிச் சுமந்து உருட்டிக் கீண்டு கிதையக் கவாவ உதிரப் பணிப்ப வீசித் தீஇத் தந்துற்றுக் கொழியாத் துமிய உதிரத்தாக்கிச் சாய இரியச் செறியச் சிலைப் இழிதரும் அருவியெனமுடிக்க.

கிழவோனென்றபெயர், உடம்பொழுதுணர்ந்தவன் கொங்க

கணவன் (6) மார்பினன் (11) சென்னிடனாகிய (44) சேயுடைய (61) உடம்புடரும் உள்ளத்தோடே (62) செல்லுஞ்செலவை நம்பத்தனையின் (64) ன்னர் செஞ்சுத்த இன்னசைவாய்ப்ப (65) இன்னேபெறுதி (66); அது பெறு தற்கு அவன்யாண்டுறையுமென்னிற் குவந்தமீத்துறைதலுமுரியன்; அதுவன்றி (77) அலைவாய்ச்சேரலும் கிலையுபண்பு அதுவன்றி (125) ஆவின்னருடி அசை யுமுரியன்; அதுவன்றி (176) வாகத்தறைதலுமுரியன்; அதுவன்றிக் (189) ன்றுதொருடலும் கன்றதன் பண்பு; அதுவன்றி (217) விழுவின் கண்ணும் (220) கலைவின் கண்ணும் (221) கத்துடைசிலையின் கண்ணும் (226) உறைதலு

* குடமுழவுபோன்ற அடி. (வேறுரை) † (212-317: கதாந்
மட. கு - 27 - 3; 317: கந. கு. 164. மயிலை மேற்)

முரியன்; (183) கனனும் (222) காடு (223) முதலியன ஆண்டாண்டுகைதலும் (249) உரியன்; (189) கதிரிலே (214) பாடி (245) வைத்து இயக்கி (216) வாழ்த்தி (247) வழிபட (248) உறைதலுமுரியன்; (183) இஃத்யானறிந்தபடியே கூறினேன் (249); இனி ஆண்டாண்டாயினுமாக, பிறநிடங்களிலே யாயினுமாக (250) முத்துக்கண்டுழிமுகனமர்ந்து முன்னர் என்முதமாகி எத்திப் (251) பரவி வணங்கிப் (252) பின்னர் அண்மையாகவிளித்து யானறியவையினேந்தி (277) சின்னடி புள்ளி வந்தேனென்று (279) ஈ குறித்தது மொழிவதற்குமுன்னே (281) கூளியர் (282) குறித்தது (291) தோன்றிப் (283) பெரும (285) இரவலன் ஈ அளிக்கத்தக்கான் (294) வந்தோனென்றுகூற (285) மலைமீதுமோலையி (317) குரிசிலும் (276) தான்கந்தெய்தித் (288) தழீஇக் (289) காட்டி (290) அஞ்சலோம்புமதியென்று (291) அன்புடை நன்மொழி யினது (292) ஒரு சீயாகித்தோன்றும்படி (293) பெறலருப்பாகிச் சங்குவெனென (295) வீடுபெறக் கருதய இரவலனோகென வீடுபெற்றானெருவன் ஆற்றப்படுத்ததாயினுமுடிக்க.

இது புறத்திணையியலுள் *தாவின்ல்லிசை* என்னுஞ் சூத்திரத்துள் “ஆற்றிடைக் காட்சி புறமுத்தோன்றிப், பெற்ற பெருவணம் பெருஅர்க் கறிநீஇசு, சென்றுபய னெதிரச் சொன்ன பக்கமும்” என்பதனால் முற்கூறிய கட்டழியைப் பெற்றானெருவன் அகனைப் பெறுதானெருவனுக்குப் பெறுமாறு கூறி அவனை வழிப்படுத்துக் கூறுவானென்பது பற்றிச் செம்புள் செம்பாராயிற்று.

கத்தியியாவது ஒருபுற்றுமற்று அருவாய்த் தானேகிற்கும் கத்துவங்கடர். பொருள்: அது † “சார்பிறற் றேன்றது தானருவாய் * * மைதீர் சுடர்” என்பதாய: இதனை † “உற்றவாக்கையினுற்பொரு ணறுமல ரெழுக்கு ரு, தம்போர்-பற்றலாவதோர் கிலையிவப் பார்ப்பொருள்” என அதனை உணர்ச்சோகூறியவாற்றினுணர்க.

முருகாற்றுப்படையென்றதற்கு வீடுபெறுதற்குச் சமைந்தானேர் ஓவலனை வீடுபெற்றானெருவன் முருகனிடத்தே ஆற்றப்படுத்தவென்று பொருள்கூறுத.

தமாவேளை மதுரைக் கணக்காயசர்மகாரீ கதக்காரிபாடிய கிஷுரகாற்றுப்படைக்கு மதுரை ஆதிராயர் பாரக்குவாச கதக்காரிக்காயசர் செய்தவனா முற்றிற்று.

“தொல்பாப்பியம், புறத்திணையியல், 311.

† வெண்பா. “சார்பிறற் றேன்றது தானருவாய் பெப்பொருட்டுஞ் சார்பெனின் நெஞ்ஞான்று மின்பத் தகைத்தோ - வாய்மொழியான் மெய்யான் மனத்தா னறிவிதக்க - தாய்மையதா மைதீர் சுடர்.” (தெருள். புறத்திணை கு. 33 - க. மேற்.)

‡ திருவாசகம், அதிகாரப்பத்து, 9).

வேலுமயிலுத்துணை.

அடியிலுள்ள பாடல்கள், பத்துப்பாட்டும் சேர்த்துள்ள பழைய எட்டுப்பிரதி
“விவிலிவாமல்” திருமுருகாற்றுப்படைமட்டுமுள்ள புதிய எட்டுப்பிரதிகளிலும்
வச்சப் பிரதிகளித் த் இருத்தமையால் தனியே பதிப்பிக்கப்பெற்றன; திருவாட
“புடையா” திருவிளையாடற் புராணம் 44 - ஆம் திருவிளையாடல் 27 - ஆம்
திருவிருத்தம் முதலியவற்றை சோக்குமாகல், “குன்ற மெறிந்தாய்” என்னும்
வெண்பா அந்துலாசிரியர் எழுத்தே வழங்கிவந்ததாகத் தெரிகின்றது.

நேரிசைவெண்பா.

1. குன்ற மெறிந்தாய் குரைகடலிற் குந்தடிந்தாய்
புன்றலைப் பூதப் பொருபடையா—பென்று
மிளையா யழுவியா யேறார்ந்தா னேறே
புனையாபென் னுள்ளத் துறை.
2. குன்ற மெறிந்ததுவுங் குன்றப்போர் செய்ததுவு
மன்றங் கமரரிடர் தீர்த்ததுவு—மின்றென்றைக்
கைவிடா நின்றதுவுங் கற்பொதும்பிற் காத்ததுவு
மெய்கிடா வீரன்கை வேல்.
3. வீரவே குராவேல் விண்ணோர் சிறைமீட்ட
தீரவேல் செவ்வே டிருக்கைவேல்—வாரி
குளித்தவேல் கொற்றவேல் குர்மாப்புங் குன்றங்
துளைத்தவே லுண்டே துணை.
4. இன்ன மொருகா லெனதிறும்பைக் குன்றுக்குங்
கொன்னகில்வேற் குந்தடிந்த கொற்றவா—முன்னம்
பனிவேய் நெடுங்குன்றம் பட்டுருவத் தொட்ட
தனிவேலை வாங்கத் தஞ்சம்.
5. உன்னை பொழுதிய பொருவையாப் கம்புகிலேன்
பின்னை பொருவையான் பின்செல்லேன்—பன்னிருகைக்
கோலப்பா வானோர் கொடியவினை தீர்த்தருளும்
வேலப்பா செந்திலாழ் வே.

6. அஞ்ச முகந்தோன்றி னாறு முகந்தோன்றும்
வெஞ்சமரி லஞ்சலென வேடுகுன்று—நெஞ்சி
லொருகா னினைக்கி லிருகா துந் தோன்று
முருகாவென் றேறுதுவார் முன்.
7. முருகனே செந்தி முதல்வனை மாயோன்
மருகனே யீசன் மகனே—யொருகைமுகன்
றம்பியே நின்னுடைய தண்டைக்கா லெப்பொழுது
நம்பியே கைதொழுவே னான்.
8. காக்கக் கடவியரீ காவா திருந்தக்கா
லார்க்குப் பரமா மறுமுதலா—பூக்குங்
கடம்பா முருகா கதிர்வேலா நல்ல
விடங்கா னிரங்கா யினி.
9. பரங்குன்றிற் பன்னிருகைக் கோமான்றன் பாதங்
கரங்குப்பிக் கண்குளிரக் கண்டு—சுருங்காம
லாசையா னெஞ்சே யணிமுருகாற் றுப்படையைப்
பூசையாக் கொண்டே புகல்.
10. நக்கீரர் தாமுரைத்த நன்முருகாற் றுப்படையைத்
தற்கோல நாடோறுஞ் சாற்றினான்—முற்கோல
மாமுருகன் வந்து மணக்கவலை தீர்த்தருளித்
நானினைத்த வெல்லார் தரும்.

இரண்டாவது பொருநராற்றுப்படை.

- அறுஅ பாண ரகன்றலைப் பேரூர்ச்
சாறுதழி வழிநாட் சோறுநகை யுறுது
வேறுபுல முன்னிய விரகறி பொருந
குளப்புழி யன்ன கவடுபடு பத்தல்
5 விளக்கழ லுறுவின் விசியுறு பச்சை
பெய்பா விளஞ்சூம் செப்போ எவ்வயிற்
றைதமயி ரொழுதிய தோற்றம் போலப்
பொல்லம் பொத்திய பொதியுறு போர்வை
யளோவா மூலவன் கண்கண் டன்ன
10 துளோவாய் தூர்ந்த துரப்பமை யாணி
பெண்ணுட் டிங்கள் வடிவிற் றுகி
யண்ணு வில்லா வமைவாந வறுவாப்ப்
பாம்பணந் தன்ன வோங்கிரு மருப்பின்
மாயொண் முன்னை பாய்தொடி கடுக்குங்
15 கண்கு டிருக்கைத் திண்பிணித் திவவி
னாத்தினை யரிசி யாவைய லன்ன
வேப்பை போகிப விரலுளர் நரம்பிற்

1-248. பொருநராற்றுப்படைக்கு இந்நிலை மேற்கோளாகக் காட்டுவர்; நோல். புறத்திணையிபல், கு. 35 - 3)

1-2. “கல்லெனச் கவின்பெற்ற விழவாற்றுப் படுத்திற், புல்லென்ற
‘பொலப் புலம்புகொண்டு” (கலி. 5.)

5. “விளக்கழ லுறுத்த போலும் விசியுறு போர்வை” (கிவக. 559.)
வன்—தோல்; விளக்கழ வ பச்சை” (கல். “வஞ்ஞறை” மயிலேறு.)

7. ‘ஒழுங்கிய’ என்றும் பாடம்.

8. “பழையதோர் பொல்லம் பொத்திய” (திருவிசை. விநகு. 13.)

10-11. “கொனத்தகு திவவுக திகடட் கோணிரைத் தணைய வானி”
கிவக. 559.)

11. “பிழைபிறத் தன்ன பிள்ளேந்து கலைக்கடை” (பெரும்பாண். 11.)

12. “சிலைவறத்தன்ன விருநேரு வறுவாய்” (பெரும்பாண். 16.)

14-5. “கொடுப்பினைத் திரபோன் மடந்தை முன்னைக், குறுத்தொடி
யங்கு மெலிந்து வீக்கு திவவு” (பெரும்பாண். 12-3.)

- கேள்வி பேரகிய நீன்விசித் தொடையன்
மணங்கமழ் மடத்தலர் மண்ணி யன்ன
- 20 வணங்குமெய்ந் தின்று வமைவரு காட்சி
பாறலை கள்வர் பண்டவிட னுருளின்
மாறுதலை பெயர்க்கு மருளின் பாலை
வாரியும் வடித்து முக்தியு முறழ்ந்துள்
சீருடை நன்மொழி நீரொடு சிகறி
- 25 பறல்போற் கூந்தற் பிறைபோற் திருதாத்
கொலைவிற் புருவத்துக் கொழுங்கடை மழைக்கு
னிலவிதழ் புரையு மின்மொழித் துவர்வாப்ப்
பலவுறு முத்திற் பழிதீர் வெண்பன்
மயிர்குறை கருவி மாண்கடை யன்ன
- 30 பூங்குழை யூசற் பொறைசால் காதி
ஞண்டச் சாய்ந்த நலங்கிள ரெருத்தி
ஞுடமைப் பனைத்தோ ளரிமயிர் முன்கை
நெடுவரை மிசைஇய காந்தண் மெல்லிற்
கிளிவா யொப்பி னொளியிடு வள்ளுகி
- 35 ரணங்கென வருத்த சுணங்கணி யாக்த்
தீர்க்கிடைப் போகா வேரிள வனமுலை
நீர்ப்பெயர்ச் சுழியி னிறைந்த கொட்டி
முண்டென வுணரா வுயவு நடுவின்

19-20. “மைத்தடங்கண் மணமகளிர் கோலம்போல் வனப்பெய்தி”
(சிலப். காணல்)

21. ‘பண்டவிட’ என்றும் பாடம்.

23. “வார்தல் வடித்த லுத்த லுறழ்தல்” (திலக. காணல்.)

16-24. “ஆய்தினை யவைய லணையவா கரப்பாங் கணிபெற வாரியும் வடி
த்து, மேபுற முறையே யுத்தியு முறழ்த்து மிணைத்த நீ ரோடுநன் மொழிக,
டேய்ஹ வெடுத்துச் சிதறியும் பலகாற் தேனுற ழின்னினை யெழுப்பி”
(இலங்க. காரத்கூகை. 24.)

29-30. “மயிரெறி சுத்திரிகை யணையவாய்” (சீவக. 168); “மயிரெறி
கருவி வண்ண” (கந்த. மாயை. 46); “மயிரெறி கருவி தனதிழி தொழினை
மதித்துமகு சிகளுறை தாங்க” (பூனைக்கூ. அவிவாண்ட. 38.)

36. “இடையீர் போகா வினமுலை யானை.” (நீத. திருவோத். 2); “நாங்
கிடை போகா வினமுலை மாதர்” (திருவா. போற்றி. 34.); “சங்கிடை புகாய
வடிபரற் தோங்கு மேரின வனமுலை” (நாடகம். சுயம்வரப். 77.)

வண்டிருப் பன்ன பல்கா ழல்கு

40. விரும்பிடித் தடக்கையிற் செறிந்துதிரள் குமங்கிற்
பொருந்துமயி ரொழுதிய திருந்துதாட் கொப்ப
வ்ருந்துநாய் நாவிற் பெருந்தகு சிறடி
யரக்குருக் கன்ன செல்லில னொதுங்கலிற்
பார்ப்பகை யுழந்த நோயொடு சிவணி

45. மாற்பழுத் தன்ன மிறுசுரீர் மொக்கு
ணண்பக லந்தி நடைபிடை விலங்கலிற்
ஒபடைமயி னுருவிற் பெருந்தகு பாடினி
பாடின பாணிக் கேற்ப நாடொறுங்
களிறு வழங்கதர்க் கானத் தல்கி

50. யிலையின் மராத்த வெவ்வந் தாங்கி
வலைவலந் தன்ன மென்னிமுன் மருங்கிற்
காடுறை கடவுட்கடன் கழிப்பிய பின்றைப்
புகெழு திருவிற் பெரும்பெயர் நோன்றாண்
முரசுமுழங்கு தாண் மூவருங் கூடி

55. யரசவை யிருந்த தோற்றம் போலப்
பாடல் பற்றிய பயனுடை பெழாஅற்
கோடியர் தலைவ கொண்ட தறிந்

39. “பாடுவண்டிருந்தவன்ன பல்கலையகல்குல்” (கீவக. 1996)

12. “உயக்குநாய் நாவி னல்லெழி லகைஇ, உயங்கிழை யுலறியவடி.” (சிறுபாண். 17-8); “மத்தபு ஞமலி நாவின்ன, துளங்கியன் மெலித்த கல் பொரு சிறடி” (மலைபடு. 42-3); “முயல்வேட் டெழுந்த முடுகுவிசைக் கதாய், என்னாபுரையுஞ் சிறடி” (நட. 252); “நாய்காச் சிறடி” (கீவக. 2091); வ்ருந்துநாய் நாவி னணிகொன் சிறடி”, “வ்ருந்துநாய் நாவின்ன மலாடி” கூர்ம. இராமன்வனம். 15; ஷே இராமன்வைருந்த. 28); “வ்ருந்து யினது நாவின் வாட்டித், திருந்து வெண்மை யெழில் சேர்ந்த மலர்த்தான்” (இலங்க. அம்பரீதன். 37.)

43. “அரக்கு வரித்தன்ன செல்லிம்” (மலைபடு. 507); “அரக்கத் தன்ன செல்லிப் பெருவழி” (அகநா. 14)

14-5. இஃது இடத்திற்கு ஏற்ற உவமைக்கு மேற்கோள்; (இ-வி. கு. 19 - உரை.)

47. செய்யுட்கண் பலதொகையும் விராய் வந்து ஒருசொல் னைய தற்கு இது மேற்கோள். (தொல். எச்ச. கு. 24 - உ.)

54. “முரசு முழங்கு தாண் மூவருள்கும்” (பெரும்பாண். 33; புறநா. (தொல். கிளவி. கு. 33 - சே. உ.)

54-5. முரசுடுத்தற்கு மேற்கோள். (தொல். புறத்திணை. கு. 31 - உ.)

54-7. இவை சிறப்புப்பற்றிலந்த உவமத்திற்கு மேற்கோள். (தொல். பாட. கு. 4 - இனம். 8; இ - வி. கு. 639)

- கேள்வி போகிய நீள்விதித் தொடையன்
மணங்கமழ் மூதூர மண்ணி யன்ன
- 20 வணங்குமெம்பர் நின்ற வண்மவரு காட்சி
பாறில் கள்வர் பண்டமிட வருவின்
மாறுதலை பெயர்க்கு மருவின் பாலை
வாரியும் வடித்து முந்திய முறழ்ந்துஞ்
சீருடை நன்மொழி நீரோடு தெறி
- 25 பறல்போற் கூந்தற் பிறைபோற் றிருதாதற்
கொலைவிற்புருவத்துக் கொழுங்கடை மழைக்கு
னிலவிதழ் புரையு மின்மொழித் துவர்வாப்ப்
பலவுறு முத்திற் பழிதீர் வெண்பன்
மயிர்குறை கருவி மாண்கடை யன்ன
- 30 பூங்குழை பூசற் பொறைசால் காதி
ஞுண்டச் சாய்ந்த நலங்கிள ரொருத்தி
டைமைப் பனைத்தோ ளரிமயிர் முன்கை
நெடுவரை மிசைஇய காந்தண் மெல்லிரற்
கிளிவா யொப்பி னொளியிடு வன்னாதி
- 35 ரணங்கென வருத்த சுணங்கணி யாக்த்
தீர்க்கிடைப் போகா வேரிள வனமுலை
நீர்ப்பெயர்ச் சுழியி னிறைந்த கொட்டி
முண்டென வுணரா வுயவு நடுவின்

19-20. “மைத்தடங்கண் மணமகளிர் கோலப்போல் வனப்பெய்தி”
(சிலப். கானல்)

21. ‘பண்டமிட’ என்றும் பாடம்.

23. “வார்தல் வடித்த லுத்த லுறழ்தல்” (சிலப். கானல்.)

16-24. “ஆய்நினை யவைய லினையவா நரம்பாறு கணிபெற வாரியும் வடி
த்து, மேயுற முறையே புந்தியு முறழ்ந்து மிசையந்தீ ரோடுகண் மொழிக,
டேய்வற வெழுத்துச் தெறியும் பலகற் தேனுற ழின்னினை யெழுப்பி”
(இலங்க. காரத்கூகை. 24.)

29-30. “மயிரெறி கத்திரிகை யினையவாய்” (சீவக. 168); “மயிரெறி
கருவி வண்ண” (கந்த. மாயை. 46); “மயிரெறி கருவி தனதிழி தொழிலை
மதித்தமகு கெனுடை துங்க” (ஆணைக்கா. அகிலாண்ட. 38.)

36. “இடையீர் போகா வினமுலை யாளை.” (நெ. திருவோத். 2); “சாக்
போகா வினமுலை யாதன்” (திருவா. போற்றி. 34.); “சர்க்கிடை புகாம
... தோங்கு மேரின வனமுலை” (நைடதம். சுயம்வரப். 77.)

- வண்டிருப் பன்ன பல்காழ் மூல்கு
 40 விரும்பிடித் தடக்கையிற் செறிந்துதிரள் சூறங்கிற்
 பொருந்துமயி ரொழுங்கிப திருந்துதாட் கொப்ப
 வ்ருந்துநாய் நாவிற் பெருந்தகு சேடி
 யரக்குருக் கன்ன செந்நில னெதுங்கலிற்
 பரற்பகை யுழந்த நோயொடு சிவணி
 45 மரற்பழுத் தன்ன மறுசூரீர் மொக்கு
 ணன்பக லந்தி நஷடபிடை விலங்கலிற்
 பெடைமயி லுருவிற் பெருந்தகு பாடினி
 பாடின பாணிக் கேற்ப நாடொறுங்
 களிற் வழுங்கதர்க் கானத் தல்கி
 50 யிலையின் மராத் தவெவ்வந் தாங்கி
 வலைவலந் தன்ன மென்னிழன் மருங்கிற்
 காடுறை கடவுட்கடன் கழிப்பிய பின்றைப்
 டிடுகெழு திருவிற் பெரும்பெயர் நோன்றான்
 முரசுமுழங்கு தானை மூவருங் கூடி
 55 யரசவை யிருந்த தோற்றம் போலப்
 பாடல் பற்றிய பயனுடை யெழாஅற்
 கோடியர் தலைவ கொண்ட தறிந

39. “பாடுவண்டிருந்தவன்ன பல்கலையகலங்குல்” (கீவக. 1996)

12. “உயங்குநாய் நாவி னல்லெழி லகைஇ, வயங்கிழை யுலறியவடி”
 றுபாண். 17-8; “மதந்தி ஞமலி நாவின்னன், துணங்கியன் மெலித்த கல்
 ாரு சேடி” (மலைபடு. 42-3); “முயல்வேட் டெழுந்த முடுகுவிசைக் கத
 ய், என்னாப்புரையுஞ் சேடி” (நற். 252); “நாய்காச் சேடி” (கீவக. 209 1);
 “ருந்துநாய் நாவி னனிகொன் சேடி”, “வருந்துநாய் நாவின்னன் மலாடி”
 10. இராமன்வனம். 15; ஷெ இராமன்வைருத்த. 28); “வருந்து
 யினது நாவின் வாட்டித், திருந்து வெண்மை யெழில் சோந்த மலர்த்தான்”
 லங்க. அம்பரீதன். 37.)

43. “அரக்கு விரித்தன்ன செந்நிலம்” (மலைபடு. 507); “அரக்கத்
 = செந்நிலப் பெருவழி” (அகநா. 14)

14-5. இஃது இடத்திற்கு ஏற்ற உவமைக்கு மேற்கோள்; (இ-வி. கு.
 31) - உரை.)

47. செய்யுட்கண் பலதொகையும் விராய் வந்து ஒருசொல் கைய
 தற்கு இது மேற்கோள். (தொல். எச்ச. கு. 24 - ௬)

54. “முரசு முழங்கு தானை மூவருள்ளும்” (பெரும்பாண். 33; புறநா.
 (தொல். கிளவி. கு. 33 - சே. ௬)

54-5. முரசுடுத்தற்கு மேற்கோள். (தொல். புறத்திணை. கு. 31 - ௬)

54-7. இவை சிறப்புப்பற்றிவந்த உவமத்திற்கு மேற்கோள். (தொல்.
 ௧௧. கு. 4 - இளம். ௬; இ - வி. கு. 639)

- வறியா மையி னெறிதிரிந் தொராஅ
தாற்றெதிர்ப் படுதலு நோற்றதன் பயனே
- 60 போற்றிக் கேண்மதி புகழ்மேம் படுந்
வாடுபசி யுழந்ததின் னிரும்பே ரொக்கலொடு
நீடுபசி யொராஅல் வேண்டி னீடின்
றெழுமதி வாழி யேழின் கிழவ
பழுமர முள்ளிய ப்றவையின் யானுமவ
- 65 னிழுமென் சும்மை யிடனுடை வரைப்பி
னசையுநர்த் தடையா நன்பெரு வாயி
லிசையேன் புக்கென் னிடும்பை தீர
வெப்த்த மெய்யே னெய்யே னாகிப்
பைத்த பாம்பின் றுத்தி யேப்பப்பக்
- 70 கைக்கச டிருந்தவென் கண்ணகன் றடாரி
யிருசிர்ப் பாணிக் கேற்ப விரிகதிர்
வெள்ளி முனைத்த நள்ளிருள் விடிப
லொன்றியான் பெட்டா வளவையி னென்றிய
கேளிர் போலக் கேள்கொளல் வேண்டி
- 75 வேளாண் வாயில் வேட்டபக் கூறிக்

59 : மலைபடு. 65 - 6.

61. நன். சூ. 397-மயிலை; நன் - வி. சூ. 398. மேற்.

61. “பழந்தேர் வாழ்க்கைப் பறவைபோல” (மதுரை. 576); “பழுமரத் தேரும் பறவைபோல” (பெரும்பாண். 20); “தாஅவஞ்சிறை நொப்பறை வாவல், பழுமரம் படரும்” (குறுந். 172); “யாணர்ப் பழுமரம் புள்ளிமிர்த் தன்ன” (புறநா. 173); “மாக்களாற், புட்பயில் பழுமரப் பொலிவிற்து”, “பார்கெழு பழுமரப் பறவை” (சீவக. 93, 828); “மாஞ்சேர் பறவையுந், தொக்குட லீண்டிச் சூழ்த்தன விடாஅ, பழுமரத் தீண்டிய பறவையி னெழுமூடம்” (மணி. 14: 24-7); “பாயதொன்மரப் பறவைபோல்” (திருவிளை. திருநகரப். 67.)

66-7. “நசையுநர்க் கடையா.....இசையெனப் புக்கு’ என்றும் பாடம். “பொருநர்க் காயினும் புலவர்க் காயினு, மருமறை நாவி னந்தணர்க் காயினும்.....அடையாவாயில்” (சிறுபாண். 203-6); “நசையுநர்க் கடையா நன்பெருவாயில்” (கூர்ம. சூரியன்மரபு. 13; நன். சூ. 457 - மயிலை; நன். வி. சூ. 158. மேற்.)

68. நன். சூ. 451 - மயிலை மேற்.

72. “வெள்ளி முனைத்த விடியல்” (11 - வே. பாடாண். 18)

73. “ஒன்றியான் பெட்டா வளவையன்மே.” (11 நநா. 339)

- கண்ணிற் காண நண்ணுவழி யிரீஇப்
பருகு வன்ன வருகா நோக்கமோ
ருருகு பவைபோ லென்பு குனீர்கொளி இ
யீரும் பேனு மிருந்திறை கூடி
80 வேரொடு நனைந்து வேற்றிழை நுழைந்த
துன்னற் சிதாஅர் துவர நீக்கி
நோக்கு நுழைகல்லா நுண்மைய பூக்கனிற்
தரவுரி யன்ன வறுவை நல்கி
மழையென மருளு மகிழ்செய் மாடத்
85 திழையணி வனப்பி னின்னகை மகளிர்
போக்கில் பொலங்கல நிறையப் பல்கால்
வாக்குபு தரத்தர வருத்தம் வீட
வார வுண்டு பேரஞர் போக்கிச்

76. “கண்ணிற் காண நண்ணுவழி யிருந்து” (குறுந். 203)
77. “பருகு வன்ன சாத லுள்ள மொடு” (அகநா. 399); “பருகுவான்
போல நோக்கும்”, “பருகுவான் போனோக்கி” (பாசு. 1: தருவன்பதம்.
35; ஷே. 10: சகடமுதைத்த. 21); “மலர்த்தடங் கண்ணே வாயாப், பருகுவான்
போல நோக்கி” (கூர்ம. திருக்கல்யாண. 61.)
79. ‘இமிர்த்திறைகூடி’ என்றும் பாடம்.
80. “தொன்றுபடு துளையொடு பருவிழை போகி” (புறநா. 376.)
81. “துன்னற் சிதாஅர் நீக்கி” (பொருந. 154)
80-81. “அரையது, வேற்றிழை நுழைந்த வேர்நனை சிதாஅ ரோம்பி”
(புறநா. 69.)
82. ‘நோக்குநுழைவேலா’ என்றும் பாடம்.
83. “குரவ மெல்லரும் பன்னவெங் கூரெயிற் றரவின், உரிவை யன்
னவா லுண்டுகில்” (பாசு. 10: கோவியர்துகில். 9); “பாழிவா யரவி லுரிசிக
ரடை” (இலங்க. அம்பரீதனை. 56); “பையர வுரிய னன்ன நடைப்
படாம்” (திருவிளை. திருமண. 147.)
84. “மலையென மழையென மாட மோங்கி” (மலைபடு. 484); “சேறு
செய் மாரியி னளிக்குகின் சாறுபடு திருவி னனையகி ழானே” (பதிந். 65.)
85. “இன்னகை யாயமோ டிருந்தோற் குறுகி” (சிறுபாண். 220.)
84-8. “விளங்கிழை மகளிர் பொலங்கலத் தேத்திய, மணங்கமழ் தேறன்
மடுப்ப நானு, மகிழ்த்தினி துறைமதி பெரும” (மதுரை. 779-81); “தண்
கமழ் தேறல், பொன்செய் புனைகலத் தேத்தி நானு, மொண்டொடி மகளிர்
மடுப்ப மகிழ்சிறந்து” (புறநா. 56)
86-8. பகரவுகரம் இறந்தகால வினையெச்சமாக வருமென்பதற்கு இவ்
வடிகள் மேற்றோன்; (நெல். வினை. கு. 31 - 8; இ-வி. கு. 246)

- செருக்கொடு நின்ற காலை மற்றவன்
 90 நிருக்கினர் கோயி லொருசிறைத் தங்கித்
 தவஞ்செய் மாக்க டம்முடம் பிடாஅ
 த்தன்பய மெய்திய வளவை மான
 வாறுசெல் வருத்த மகல நீக்கி
 யனந்தர் நடுக்க மல்ல தியாவது
 95 மனங்கவல் பின்றி மாழார் தெழுந்து
 மாலை யன்னதோர் புன்மையுங் காலைக்
 கண்டோர் மருளும் வண்டுசூழ் நிலையுங்
 கனவென மருண்டவென் னெஞ்சே மாப்ட
 வல்லஞர் பொத்திய மனமகிழ் சிறப்பக்
 100 கல்லா விளைஞர் சொல்லிக் காட்டக்
 கதுமெனக் கரைந்து வம்மெனக் கூஉ
 யதன்முறை கழிப்பிய பின்றைப் பதனறிந்து
 துராஅய் துற்றிய துருவையம் புழுக்கின்
 பராரை வேவை பருஞெனத் தண்டிக்
 105 காழிற் சுட்ட கோமான் கொழுங்குறை
 யூழி னூழின் வாய்வெப் தொற்றி
 பவையவை முனிசுவ மெனினே சுவைய
 வேறுபல் லுருவின் விரகு தந்திரீ இ

91-2. “இடம்படு புகழ்ச்சனகர் கோனினிது பேணஉடம்பெ
 துறக்கநக ருற்றவரை யொத்தார்”, “இறைவன் சொல்லெனு மின்ன
 வருந்தினர் யாரும்.....உறையும் விண்ணக முடலொடு மெய்தின ரொத்தார்
 (கும்ப. கடிமண. 1 ; ஷே. மந்திர. 75)

91. “துழந்தடு கள்ளின் ரோப்பியுண் டயர்ந்து, பழஞ்செருக் குழ்
 வனந்தர்ப் பாணியும்” (மணி. 7: 71-2); “அரிய லார்த வனந்தர்” (தணி
 காடு. 100.)

96. “ஆடாவக் கிண்கணிக்கா லன்னுனோர் சேடனை” (தே. ஆட
 திருநா.)

96-7. “பண்டறி வாரா வருவோடு” (புறநா. 376.)

98. “கனவிற் கண்டாங்கு வருந்தாது நிற்ப, நனவி னல்கியோ ன
 ரோன்றல்”, “கனவென மருள வல்லே நனவி, னல்கி யோனே
 ரோன்றல்” (புறநா. 356, 387.)

107-8. “ஊனு முணு முனையி னினிதெனப், பாலிற் பெய்தவும்
 கொண்டவும், மனவுபு கலந்து மெல்லியது பருகி” (புறநா. 381.)

- மண்ணமை முழுவின் பண்ணமை சிறியா
 110 மொண்ணுதல் விறலியர் பாணி தூங்க
 மகிழ்ப்பதம் பன்னாட் கழிப்பி யொருநா
 *என்கிழ்ப்பதம் கொள்கென் நிரப்ப முகிழ்த்தகை
 முரவை போகிய முரியா வரிசி
 விரலென நிமிர்ந்த நிரலமை புழுக்கல்
 115 பால்வறைக் கருணை காடியின் மிதப்ப
 வயின்ற காலைப் பயின்றினி திருந்து
 கொல்லை யுழுக்கொழு வேப்பப்ப பல்லே
 யெல்லையு மிரவு மூன்றின்று மழுங்கி
 யுயிர்ப்பிடம் பெறாஅ தூண்முனிந் தொருநாட்
 120 செயிர்த்தெழு தெவ்வர் திறைதுறை போகிய
 செல்வ சேறுமெந் தொல்பதிப் பெயர்த்தென
 மெல்லெனக் கிளந்தன மாக வல்லே
 யகறி ரோவெம் மாயம் விட்டெனச்
 சிரறிய வன்போற் செயிர்த்த நோக்கமொடு
 125 துடியடி யன்ன தூங்குநடைக் குழவியொடு
 பிடிபுணர் வேழம் பெட்டவை கொள்கெனத்
 தன்னறி யளவையிற் றாத் தர பாணு
 மென்னறி யளவையின் வேண்டுவ முகந்துகொண்
 டுன்மை தீர வந்தனென் வெல்வே
 130 லுருவப் பஃறே ரிளைபோன் சிறுவன்

113-5. “முரவை போகிய முரிவில்வான் மூல்பால் வறையல், கருணை” (திருவிளை. குண்டோதானுக்கு. 14.)

121-2. “செல்வேந் தில்லவெந் தொல்பதிப் பெயர்த்தென, மெல்லெனக் கூறி விடுப்பின்” (மலைபடு. 567-8.)

125. “துடியுரையடியு” என்றும் பாடம், “துடியடிச் சுயந்தலை” (கல.11).

126-7. யானைகொடுக்கப்படுகலைப் புறநாறாறு, 120, 130, 131, 135,

151 - ஆம் பாட்டுக்கள் முதலியவற்றாலுணர்தல்; “குன்றாகிய பொன்னும் வேழக் குழாமும் கொடை புதழ்ந்து, சென்றார் முகக்கும்” (நஞ்சை. 140.)

129. ‘வென்வேல்’ என்றும் பாடம்.

119-129. பரிசிலன் யான் போகல் வேண்டுகெனக் கூறி, விடுத்தபின் அவன் தந்த வானை உயர்த்துக் கூறியதற்கு இது மேற்கோள்; (தொல். புறத் திணை. கு. 36 - ௪.)

130. ‘உருவப்பஃறேர் இளஞ்சேட் சென்னி அமுந்தார்வேளியை மகட் கோடலும், அவன் மகனாகிய கரிகாத் பெருவனத்தான் நாங்குர்வேளியை மகட் கோடலும்’ (தொல். அகத்திணை. கு. 30 - ௪.)

- முருகற் சீற்றத் துருகெழு குருசி
 ருபவயிற் றிருந்து தாய மெய்தி
 யெய்யாத் தெவ்வ ரேவல் கேட்பச்
 செய்யார் தேளந் தேநுமரல் கலிப்பப்
- 135 பெளவ மீமிசைப் பகற்கதிர் பரப்பி
 வெவ்வெஞ் செல்வன் விஃம்புபடர்ந் தாங்குப்
 பிறந்துதவழ் கற்றதற் றொட்டுச் சிறந்தநன்
 னொடுசெகிற் கொண்டு நாடொழும் வளர்ப்ப
 வாளி நன்மா னணங்குடைக் குருளை
- 140 மீளி மொய்ம்பின் மிகுவலி செருக்கி
 முலைக்கோள் விடாஅ மாத்திரை ஞெரேரெனத்
 தலைக்கோள் வேட்டங் களிற் டடாஅங்
 கிரும்பனம் போந்தைத் தோடுங் கருஞ்சினை
 யரவாய் வேம்பி னங்குழைத் தெரியலு
- 145 மோங்கிருஞ் சென்னி மேம்பட மிலைந்த
 விருபெரு வேந்தரு மொருகைத் தவிய
 வெண்ணித் தாக்கிய வெருவரு நோன்றாட்
 கண்ணூர் கண்ணிக் கரிகால் வளவன்
 ருணிழன் மருங்கி லணுகுபு குறுகித்
- 150 தொழுதுமுன் னிற்குவி ராயிற் பழுதின்
 மீற்றா விருப்பிற் போற்றுபு நோக்கிநங்

131. “முருகினன்னசீற்றத்து” (அகநா. 158); “முருகற் சீற்றத் துரு
 கெழு குருசில்” (புறநா. 16.)

132. “உருகெழுதாய மூழினெய்தி” (பட்டினப். 227.)

137. ‘கற்றது தொட்டுஞ் சிறந்த’ என்றும் பாடம். “கரியவன்றவழ்
 கற்றனன்” (பாக. 10: சகடமுதைத்த. 11.)

141. “அரவாய்க் கடிப்பகை” (மணி. 7: 73.); “அரிகரிலை நிம்பக்
 தார்” (திருவிளை. அன்னக்குழியும். 21.)

147. ‘வெண்ணிற்றாக்கிய’ என்றும் பாடம்; (புறநா. 66.)

137-48: “முலைமுத றுறந்த வன்றே மூரித்தா ளாளி யானைத், தலைநிலம்
 புரள வெண்கோ டுண்டதே போன்று தன்னைச், சிலையிடம் பிடித்த ஞான்தே
 தெவ்வரைச் செகுத்த நம்பி, நிலவுமிழ் குடையி னீழற் றஞ்சுக வைய மென்
 பார்.” (சீவக. 2554.)

148. “கண்ணூர் கண்ணிக் கடுந்தேர்ச் செழியன்” (சிறுபாண். 65.)

149. ‘மருங்கினணுகுபு’ என்றும் பாடம்.

151. ‘போற்றுவனனோக்கி’ என்றும் பாடம்.

கையது கேளா வளவை யொய்யெனப்

பாசி வேரின் மாசொடு குறைந்த

துன்னற் சிதாஅர் நீக்கித் தூய்

155. கொட்டைக் கரைய பட்டுடை நல்கிப்

பெறலருங் கலத்திற் பெட்டாங் குண்கெனப்

பூக்கமழ் தேறல் வாக்குபு தரத்தர

வைகல் வைகல் ஷககனி பருகி

பெரியகைந் தன்ன வேடி ருமரை

160 சுரியிரும் பித்தைப் பொலியச் சூட்டி

நூலின் வலவா நுணங்கரின் மாலை

வாலொளி முத்தமொடு பாடினி யணிபக்

கோட்டிற் செப்த கொடிஞ்சி நெடுந்தே

ருட்டுளை துயல்வா லோரி நுடங்க்ப்

165 பால்புரை புரவி நால்சுடன் பூட்டிக்

காலி னேழடிப் பின்சென்று கோலின்

முறுகளைந் தேறென் தேற்றி வீறுபெறு

பேர்யாழ் முறையுளிக் கழிப்பி நீர்வாய்ப்த்

தண்பனை நழீஇய தளரா விருக்கை

170 நன்பல் லூர நாட்டொடு நன்பல்

152. 'கையதுகொள்ளா' என்றும் பாடம்.

153. 'மாசொடுமிடைந்த' என்றும் பாடம்.

153-1. "பாசியன்ன சிதாவை" (பெரும்பா. 168); "முதுசீர்ப்பாசி யன்னவுடை", "பகட்டிலைப்பாசி, வேர்புரை சிதாஅர்" (புறநா. 330, 392.)

159. "எரியகைந்தன்ன தாமரை" (அகநா. 106, 116)

159-62. "ஒள்ளுழற் புரிந்த தாமரை, வெள்ளி நாராற் பூப்பெற் றிசினே", "அழல்புரிந் த வடர்காமரை, யைதடர்த்த நூற்பெய்து, புனைவினைப் பொலிந்த பொலனுந் தெரிமல், பாறுமயி ரிருந்தலை பொலியச் சூடி", "கிள்ளிவளவற் படர்குவையாயின் . . . ஆடுமவண் டிமிராந் தாமரை, சூட யாக வதனினு மிலையே", "பாடினி மாலைமணிய, வாடாக தாமரை சூட்டுவ னினக்கே", 'வாடாமலை பாடினி யணிபப், பாணன் சென்னிக் கேணி பூவா, வெரிமரு டாமரைப் பெருமலர்தயங்க" (புறநா. 11, 23, 69, 319, 364.)

163. "கோட்டினிற் புரி கொடிஞ்சியந்தேர்", "யானைக்கோட்டினிலிய ற்றுதிண்டேர்" (பாக. 1. தன்மபுத்திரன் அரக. 18; ஐ. 10. திருவவதார. 18.); (தொல். வேற்றுமை. சூ. 17 ந. மேற்.)

165. "நால்கு பண்ணினர் நால்வரு மேறினார்" (சீவக. 1774. மேற்.)

168. 'முறையுளிகழிப்பி' என்றும் பாடம்.

வெருடப்பறை துவலும் பருடப்பெருந் தடக்கை
வெருவரு செலவின் வெகுளி வேழந்
தரவிடைத் தங்கலோ விலனே வரவிடைப்
பெற்றவை பிறப்பிற்குக் கார்த்தித் தெற்றெனச்

175 செலவுகடைக் கூட்டுதி ராயிற் பலபுலந்து
நில்லா வுலகத்து நிலைமை தூக்கிச்
செல்கென விடுக்குவ னல்ல னெல்லெனத்
திரைபிறழிய விரும்பெனவத்தீக்
கரைசூழ்ந்த வகன்கிடக்கை

180 மாமாவின் வயின்வயினெற்
ருழ்தாழைத் தண்டண்டலைக்
கூடுகெழீஇய குழுவயினற்
செஞ்சோற்ற பலிமாந்திய
கருங்காக்கை கவவுமுனையின்

185 மனைநொச்சி நிழலாங்க
னீற்றி யாமை தன்பார்ப் போம்பவு
மினையோர் வண்ட லயரவு முதியோ
ரவைபுகு பொழுதிற்றம் பகைமுரண் செலவு
முடக்காஞ்சிச் செம்மருதின்

190 மடக்கண்ண மயிலாலப்
பைம்பாகற் பழந்துணரிய
செஞ்சுளைய கனிமாந்தி
பறைக்கரும்பி னரிநெல்லி

172. 'வெருவருஞ்செலவின்' என்றும் பாடம்.

171-2. "நிறையழி கொல்பாளை நீர்க்குவிட் டாங்குப், பறையறைத் தல்லது செல்லற்க." (கலி, 56.); "பறையிறை கொல்பாளை", "அறைபறையாளை" (முந்.); "முரசுநீர் தாளைமுன் னோட முன்பணிக் தன்பர்களேத்த" (கே. ஆநீர்.)

176. 'நிலைமைதூக்கி' என்றும் பாடம். "நில்லாவுலகத்து நிலைமை தூக்கி" (பெரும்பாண். 466.)

180. 'வயின்வயினின்' என்றும் பாடம்.

181. வெண்பாவரிச்சொல் தாங்கலோசை பிறந்ததற்கு இவ்வடிமேட்கோள்; (நொல். செய். கு. 22.)

182. 'கூடு குழீஇய' என்றும் பாடம்.

183-4. கருத்து: துறந். 210; திருச்சிற் 235.

188. 'பகைமுரண் சொலவும்' என்றும் பாடம்.

191-2. (சிலப். 16: 24. மேற்.)

- னினைக்களம ரிசைபெருத
 195 வறளடும்பி னிவர்பகன்னைத் .
 தனிர்ப்புன்கின் றுழ்காவி
 னனைஞாழலொடு மரங்குழி இய
 வவண்முனையி னகன் றுமாறி
 யவிழ்தளவி னகன்றோன்றி
 200 நகுமுல்லை யுகுதேறுவிப்
 பொற்கொன்றை மணிக்காரா
 நற்புறவி னடைமுனையிற்
 சுறவழங்கு மிரும்பெளவத்
 திறவருந்திய வினநாரை
 205 பூம்புண்ணிச் சினைச்சேப்பி
 னேங்குதிரை யொலிவெரீ இத்
 தீம்பெண்ணை மடற்சேப்பவுங்
 கோட்டெங்கின் குலைவாழைக்
 கொழுங்காந்தண் மலர்நாகத்துத்
 210 துடிக்குடிஞைக் குடிப்பாக்கத்
 தியாழ்வண்டின் கொளைக்கேற்
 கலவம்விரித்த மடமஞ்ஞை
 நிலவெக்காப் பலபெயரத்
 தேனெப்பொடு கிழங்குமாரியோர்
 215 மீனெப்பொடு நறவுமறுகவுந்
 தீங்கரும்போ டவல்வகுத்தோர்
 மான்குறைபொடு மதுமறுகவுந்
 குறிஞ்சி பரதவர் பாட நெப்த
 னறும்பூங் கண்ணி குறவர் குடக்
 220 கானவர் மருதம் பாட வகவர்
 நீனிற முல்லைப் பஹினை நவலக்
 கானக்கோழி கதிர்குத்த
 மனைக்கோழி தினைக்கவர

202. 'முனையின்' என்றும் பாடம்.

210. "உருமிடி மகுளியிற் பொருடெரிந் திசைக்குங், கடுங்குறம் குடி
 யுய ரெடும்பெருந் குன்றம்" (அகநா. 19); "கடுந்தடி, புலிதுஞ்சு ரெடு
 ராக் குடிஞையோ டிரட்டு மலை" (புறநா. 179.)

213. "நிலவுமணல் வியன்கானல்" (புறநா. 17.)

- வரைமந்தி கழிமூழ்கக்
 225 கழிநாரை வரையிறுப்பத்
 தண்வைப்பின் னும்குழீஇ
 மண்மருங்கினுன் மறுவின்றி
 யொருகுடையா னென்றுகூறப்
 பெரிதாண்ட பெருங்கேண்மை
 230 யறனொடு புணர்ந்த திறனறி செங்கோ
 லன்னோன் வாழி வெல்வேற் குருசின்
 மன்னர் நடுங்கத் தோன்றிப் பன்மா
 ணெல்லை தருநன் பல்கதிர் பரப்பிக்
 குல்லை கரியவுங் கோடெரி நைப்பவு
 235 மருவி மாமலை நிழத்தவு மற்றக்
 கருவி வானங் கடற்கோண் மறப்பவும்
 பெருவற னாகிய பண்பில் காலையு
 நறையு நரந்தமு மகிலு மாரமுந்
 துறைதுறை தோறும் பொறையுயிர்க் கொழுதி
 240 துறைத்தலைக் குரைப்புனல் வரைப்பகம் புகுகொறும்
 புனலாடு மகளிர் கதுமெனக் குடைபக்
 கூனிக் குயத்தின் வாய்நெல் லரிந்து
 குடுகோ டாகப் பிறக்கி நாடொறுங்
 குன்றெனக் குவைஇய குன்றாக் குப்பை
 245 கடுந்தெற்று மூடையி னிடங்கெடக் கிடக்குஞ்
 சாலி நெல்லின் சிறைகொள் வேலி
 யாயிரம் விளையுட் டாகக்
 காவிரி புரக்கு நாடுகிழ வோனே.

226. ‘நாடு கெழீஇ’ என்றும் பாடம்.

234. “பரந்துபடு கூரெரி காணநைப்ப, மாந்தியுற்ற” (நீ. 177.)

238. “நறுவீ நாகமு மகிலு மாரமுந்” (சிறுபாண். 116.)

242. (சிலப. 16: 30 - மேற்)

244. “குடகாற்றெறிந்த குப்பை வடபாற், செம்பொன் மலையிற் சிறப்
 பத் தோன்றும்” (பெரும்பாண். 240-41.)

246-7. “வேலியாயிரம் விளைகின் வயலே” (புறநா. 3:11; சிலப-
 6: 30 - மேற்.); “வாலிதாமுனை யொருபுறம் வளர் செறு வொருசார், பாலி
 னெல்லொரு சாரொரு சாரரிப் பறம்பு, சாலவேலை யோர் சாரிவைதலை மயக்குற
 லால், வேலியாயிரம் விளையு ளென்பது மிதன்மேற்றே” (சீகாழி-திருநகர். 9.)
 (தொல். விணை. கு. 24. ௭. மேற்.)

248. (நீ. கு. 182 - மயிலை. மேற்; நீ. - வி. கு. 183 - மேற்)

246-8. (இ - வி. கு. 102 - மேற்)

இதன்பொருள்.

1. அருஅ யாணர் அகல் தலை பேர் ஊர்—இடையருத செல்வ வரு வாயினையுடைய அகன்ற இடத்தையுடைய பெரிய ஊர்களிடத்து,

2. சாறு கழி வழி நான் சோறு நசை உருது—விழாக்கழிந்த பின்ன ளில் ஆண்டுப் பெறுகின்ற சோற்றை விரும்புதல் செய்யாது,

3. வேறு புலம் முன்னிய வீரகு அறி பொருந்—விழாக்கொண்டாடும் வேற்றுப்புலத்தைக் கருதிய * விராகையறிந்த பொருந்,

இஃது அண்மையினி.

4. குளப்பு வழி அன்ன கவடு படு பத்தல்—மன்னுளம்பழுத்திய இடத் தையொத்த இரண்டருகும் தாழ்ந்து நடுவயர்ந்த பத்தலினையும்,

5. விளக்கு அழல் உருவின் விசி உறு பச்சை—விளக்கினது எளிகின்ற நிறத்தையுடைய விசித்துப் போர்த்தலுற்ற தோல்,

6. எய்யா இள குல் செய்யோள் அ வயிறு—மிக அறியப்படாத இளைய குலையுடைய சிவந்த நிறத்தையுடையோளது அழகினையுடைய வயிற்றின், செய்யோளென்றார், மயிரொழுங்கு விளங்கித் தோற்றுதற்கு.

7. ஐது மயிர் ஒழுகிய தோற்றம் போல—ஐதாகிய மயிர் ஒழுங்குபடக் கிடந்த தோற்றரவுபோல,

8. பொல்லம் பொத்திய பொதி உறு போர்வை—இரண்டுதலையுங் கூட்டித்தைத்த மாத்தைப்பொதிதலுறும் போர்வையினையும்,

9-10. அனை வாழ் அலவன் கண் கண்டன்ன துனை வாய் தூர்ந்த தூர்ப்பு அமை ஆணி—முழையிலே வாழ்கின்ற ஞெண்டின்கண்ணைக் கண்டாலொத்த பத்தலிரண்டுஞ்சேர்த்ததற்குத் திறந்த துளைகளின் வாய் மறைதற்குக்காரணமாகிய முடுக்குதலமைந்த ஆணியினையும்,

தோல் ஞெகிழாமல் முடுக்கின ஆணியென்றுமுறைப்பர்; அன்ன ஆணி யென்க.

11-2. எண்ணுள் திங்கள் வடிவிறறுஆகி அண்ணு இல்லா அமை வரு வறுவாய்—உவாவிற்கு எட்டாநாளில் திங்களின்வடிவை உடைத்தாய் உண்ணுக்கில்லாத பொருந்துதல்வந்த வறிய வாயினையும்,

13. பாம்பு அணந்தன்ன ஓங்கு இரு மருப்பின—பாம்பு தலையெடுத்தா லொத்த ஓங்கின கரிய தண்டினையும்,

14. மாயோன் முன்கை ஆய் தொடி கடுக்கும் திவவின (15)—கரிய நிறத்தையுடையோளுடைய முன்கையில் அழகினையுடைய நேர்ந்த தொடியை யொக்கும் வாரக்கடையினையும்,

15. கண்கடடு இருக்கை திண் பிணி திவவு—ஒன்றோடொன்று நெருங் கின இருப்பையுடைத்தாகிய திண்பிணிப்பினையுடைய திவவு.

இது நரம்புதுவக்கப்படுவது.

* வீரகு = உபாயம்.

16-8. ஆய் தினை அரிசி அவையல் அன்ன வேய்வை போகிய உனர் நரம்பின் கேள்வி போகிய நீன் விசி தொடையல்—அழகினைபுடைய யரிசியிற் குத்தலரிசியைப்போத்த, குற்றம்போகிய விரலாலகைக்கும் நரம்பு யுடைய இசைமுற்றுப்பெற்ற நீண்ட விசித்தலைபுடைய தொடர்ச்சியினையும்,

19. மணம் கமழ் மாதரை மண்ணி அன்ன காட்சி (20)———
செய்தமை தோற்றுகின்ற மாதரை ஒப்பித்தாலொத்த அழகினைபுமுடைய,
20. அணங்கு மெய் கின்ற அமை வரு காட்சி—*—யாழிற்குரியதெய்வத் தன்னிடத்தேகின்ற இலக்கணம் அமைதல்வரும் அழகு.

21. ஆறு அலை கள்வர் படைவிட—வழியை அலைக்கின்ற கள்வர் கையிற் படைக்கலங்களைக் கைவிடும்படி,

21-2. அருளின் மாறு தலை பெயர்க்கும் மருவு இன் பாலை—அருளின மாறாகிய மறத்தினை அவர்களிடத்துகின்று பெயர்க்கும் மருவுதலினிய பாயாழை,

பாலை, ஆகுபெயர்.

“கோடே பத்த ராணி நரம்பே, மாடக மெனவரும் வகையின காகும் என்றதனால் மாடகமொழிந்தன கூறினார்

பத்தலினையும் (4), பொல்லம்பொத்திய (8) பச்சையாகிய (5) போயினையும் (8), ஆணியினையும் (11), வறுவாயினையும் (12), மருப்பின” (13), வார்க்கட்டினையும் (15), நரம்பின்றொடர்ச்சியினையும் (18), காட்சியும் (20) உடைய பாலையாமென முடிக்க.

“கொன்றை கருங்காலி குமிழ்முருககுத தணக்கே” எனபதனால் தேடிற்ரு மரம் கொன்றையும் கருங்காலியுமாம்; குமிழும், முருக்கும், பத்தற்குமாம்.

23. வாரியும்—நரம்புகளைக் கூடத் தழுவிடும்,

வடித்தும்—உருவியும்,

உந்தியும்—தெறித்தும்,

உறழ்த்தும்—ஒன்றைவிட்டு ஒன்றைத்தெறித்தும்,

வடித்தல்—நரம்பெறிதலென்றுமுரைப்பர்.

24. சீர் உடை நல் மொழி நீரோடு சிதறி—சீரையுடைத்தாகிய + தே பாணிகளை நீர்மையுடன் பரக்கப்பாடி,

+ சீரெனவே பாணியும் தூக்கும் உளவாயின.

25. அறல் போல் கூந்தல்—ஆற்றறல்போலும் கூந்தலினையும்,

பிறை போல் திரு நுதல்—பிறைபோல அழகினைபுடைய நுதலினையும்;

* யாழிற்குரிய தெய்வம் மாதங்கி; (சீவக. 411, 550 - ந.)

+ தேவபாணி - தெய்வங்களைத் துடிக்கும்பாட்டு; (சீலப். கடலாடு. 35)

‡ சீர் முதலியவை தானவிசேடங்கள்; சீர் முடியுங்காலத்தைத் தன்னிடத்தே உடையது; பாணி எடுக்குங்காலத்தைத் தன்னிடத்தே உடையது நிகழும் காலத்தைத் தன்னிடத்தே உடையது; (கலி. கடவுள். ந.)

§ நுதல் - நெற்றி.

26. கொலை வில் புருவத்து—கொலைத்தொழிலையுடைய விற்போலும் புருவத்தினையும்,

கொழு கடை மழை கண்—அழுவிய கடையினையுடைய குளிர்ச்சியை யுடைய கண்ணினையும்,

27. இலவு இதழ் புரையும் இன் மொழி துவர் வாய்—இலவினது இதழையொக்கும் இனிய சொல்லையுடைய செம்மையுடைத்தாகிய வாயினையும்,

28. பல உறு முத்தின் பழி தீர் வென் பல்—பலவுஞ்சொந்த முத்துக்கள் போற் குற்றத்தீர்த்த வெள்ளிய பல்லினையும்,

பலவழிதேன்றார், ஒருகோவையாயிருத்தலின்; இனிப் பலவிலையுற்ற முத் தென்றமாம்.

29-30. [மயிர்குறை கருவி மாண்கடை யன்ன, பூங்குழையூசற் பொறை சால் காதின:]

மயிர்குறை கருவி மாண் கடை அன்ன காதின—மயிரைவெட்டுகின்ற கத்தரிகையினுடைய மாட்சிமைப்பட்ட குழைச்சையொத்த சாதினையும்,

பூ குழை ஊசல் பொறை சால் காது—பொலியினையுடைய மகரக்குழையினுடைய அசைவினைப் பெறுத்தலமைந்த காது.

31. நான் அட சாய்ந்த நலம் கிளா எருத்தின்—நாணம் வருத்தலாற் பிற ரைநோக்காதுகவிழ்ந்த நன்மைவினங்குகின்ற கழுத்தினையும்,

32. ஆடு அமை பனை தோள்—அசைகின்ற மூங்கில்போலும் பெருத்த லையுடைய தோளினையும்,

அரி மயிர் முன்கை—ஐம்மைமயிரினையுடைய முன்கையினையும்,

33. நெடு வரை மிசையு காந்தன் மெல் வீரல்—நெடிய மலையின் உச்சி யிடத்தனவாகிய காந்தன்போலும் மெல்லிதாகிய விரலினையும்,

34. கிளி வாய் ஒப்பின் ஒளி விடு வன் உகிர்—கிளியினது வாயோடு ஒப் பினையுடைய ஒளிவிடுகின்ற பெருமையையுடைத்தாகிய உகிரினையும்,

35. அணங்கு என உருத்த சுணங்கு அணி ஆகத்து முலை(36)—பிறர்க் குவருத்தமெனத் தோற்றின சுணங்கணிந்த மார்பிடத்து முலையினையும்,

36. ஈர்க்கு இடை போகா ஏர் இள வனம் முலை—ஈர்க்கும் நடுவேபோ காத எழுச்சியையுடைய இளை அழகினையுடைய முலை.

37. நீர் பெயர் சுழியின் நிறைந்த கொப்பூழ்—நீரிடத்துப் பெயர்தலை யுடைய சுழிபோல உத்தமநிலக்கணங்கள் நிறைந்த கொப்பூழினையும்,

38. உண்டென உணரா உயவும் நடுவின்—உண்டென்று பிறருணரா படாத வருந்துமிடையினையும்,

உயவினென்று பாடமாயின், வருந்துதலையுடையவென்க.

39. வண்டு இருப்பு அன்ன பல் காழ் அல்குல்—பல வண்டினங்களின் இருப்பையொத்த பல மணிகோத்த வடங்களையுடைய * மேகலையணிந்த அல் குலையும்,

காழ், ஆகுபெயர்.

40. இரு பிடி தட கையின் செறிந்து திரன் குறக்கின்—பெரிய பிடி னுடைய பெருமையையுடைய கைபோல ஒழுகவந்து மெல்லிதாகத் தம் நெருக்கி ஒன்றித்திரண்ட * குறக்கினையும்,

41. பொருந்து மயிர் ஒழுகிய திருந்து தாட்டு ஒப்ப — கணைக்காடு இலக்கணமென்றற்குப் பொருந்தின மயிர் ஒழுங்குபட்ட எணியிலக்கணங் திருந்தின கணைக்காலுக்குப் பொருந்த,

42. [வருந்துநாய் நாவின் பெருந்தகு சிறி:]

வருந்து நாய் நாவின் சிறு அடி—ஒடியினத்த நாயினது நாப்போலச் சிறு அடியினையும்,

41-2. தாட்டு ஒப்ப பெரு தகு அடி—தாளுக்குப்பொருந்தப் பெருவு தக்கிருக்குமடியென்க.

† பெருவென்னுமுதனிலை பெருமையுணர்த்தினின்றது.

43. அரக்கு உருக்கு அன்ன செ நிலன் ஒதுங்கலின்—சாதிலிங்கத்தல் உருக்கினதன்மையொத்த செய்யநிலத்தே நடக்கையினாலே,

44. பரல் பகை உழந்த நோயொடு சிவணி—சக்கான்கல்லாகிய பரையாலே வருந்தின நோயோடேபொருந்தி,

45. மரல் பழுத்தன்ன மறுகு ரீர் மொக்குன்—மரம்பழுத்தாற்போன் தாளும்புகிரையுடைய கொப்புனம்,

46. நல் பகல் அந்தி நடை இடை விலங்கலின்—நன்றாகிய உச்சிக்காமான சந்தியிலே நடத்தலை நடுவே தவிர்தலாலே,

47. பெடை மயில் உருவின் பெரு தகு பாடினி—பெடைமயிலருகுநின், மயில்போலும் சாயலினையுமுடைய கல்விப்பெருமை தக்கிருக்கின்ற பாடினி,

கூந்தலினையும் நுதலினையும் (25) புருவத்தினையும் கண்ணினையும் (26) வாயினையும் (27) பல்வினையும் (28) காதினையும் (30) எருத்தினையும் (31) தோளினையும் கையினையும் (32) விரலினையும் (33) உகிரினையும் (34) முலையினையும் (36) கொப்பூழினையும் (37) நடுவினையும் (38) அல்குலினையும் (39) குறக்கினையும் (40) சிறடியினையும் (42) உருவினையுமுடைய பாடினியென்க.

இங்ஙனம் சிறியுங்கூட்டி எண்ணக்கால் தலைமுதல் அடியிற்றின்குக் கூற்றும்.

48. பாடின பாணிக்கு. ஏற்ப—பாடின தானத்திற்குப் பொருந்த,

48-9. நான் தொறும் களிற் றுழங்கு அதர் கானத்து அல்கி—நாடோறும் யானையுலாவரும் வழியையுடைய காட்டிடத்தே தங்கி,

* குறங்கு - துடை.

† “கருவார் பொழில்” (தே. பிரமபுரம்), “கருக்கொள் சோலை” (தே ஆரூர்) என்பவற்றில், கருவென்னுமுதனிலை கருமையையுணர்த்தி நின்றமை காண்க.

50-51. [இலையின் மராத் வலவன் தாங்கி, வலவன் தன்ன மென் னிழன் மருங்கின்:]

இலை இல் மராத் வலை வலத்தன்ன மெல் நிழல் மருங்கில்—இலையி லாத மராத்திட்த்தனவாகிய வலையை மேலேகட்டினாலொத்த மெல்லியநிழல் னிடத்தே,

எவ்வம் தாங்கி—கொப்புளால்வந்த வருத்தத்தாங்கி,

இனி ஞாயிற்றின் வெம்மையால் தனக்குவந்த எவ்வத்தைத்தாங்கி இல யில்லாத மராமரமென மராமரத்தின்மேல் ஏற்றுதுலுமாம்.

52. காடு உறை கடவுள் கடன் கழிப்பிய பின்றை—காட்டின்கண்ணே தங்குகின்ற தேய்வத்திற்கு மனமகிழ்ச்சியாகச்செய்யும் முறைமைகளைச் செய்து விட்டபின்பு,

பொருக (3), பாடினி (47) செந்நிலனொதுங்கலின் (43) அவனாகன் (42) பறப்பகையுழந்த நோயொடுசிவணித் (44) தம்மிடத்தேகொண்ட மொக்குளரீல் (45) தனக்குவந்த வருத்தத்தைத் தாங்கித் (50) தான் நடையைத்தவிர்தலாலே (46) கானத்தின் (49) மென்னிழன் மருங்கிற் (51) நங்கிப் (49) பாலையாழை (22) வாரியும் வடித்தும் உந்தியும் உறழ்த்தும் (23) வாசித்து, பாடின பாணிக்கேற்பச் (48) சீருடைநன்மொழி நீரோடுகிறிக் (24) காடுறைகடவுட் கடன் கழிப்பியபின்றையெனமுடிக்க.

கடன்கழித்தல் - தடாரியைவாசித்தல்.

53-4. பீடு கெழு திருவின் பெரு பெயர் நோன் தான் முரசு முழங்கு தானே மூவரும் கூடி—பெருமைபொருந்தின செல்வத்தையும் பெரிய பெயர்களை யும் வலியையுடைய முயற்சியையும் வெற்றிமுரசுமுழங்கும் படையினையு முடைய சேர சோழபாண்டியர் தம்மிற் பகைமைநீங்கிச் சேர்ந்து,

55. அரசு அவை இருந்த தோற்றம் போல செல்வக்குறைபாடின்றி அரசிருத்தற்குரிய அவையாகவிருந்த தோற்றமவுபோல,

தோற்றம்போல இன்மைதீரவந்தனென் (129) என மேலேகூட்டுக.

இனி அரசவையிருந்த தோற்றம்போல வலிவும் மெலிவும் சமனுமாகப் பாடுதலைப் பற்றியவென்று பாட்டின்மேலேற்றிப் பொருள்கூறின், குலமும் செல்வமும் வீரமுழுதவியவற்றும் நம்மில்ஒத்தாரை உவமித்தலின், அவர்க் கும் வலிவும் மெலிவும் சமனுமென்னுங்குணங்கள் எய்துமாதலின், அங்ஙனங் கூறல் பொருந்தாமையுணர்க; அன்றியும் பயனே ஈண்டு உவமை யென்று உணர்க.

இனிப் பாட்டு நருத்தகீழ்வாச்சியத்தை யுடைமையின், அரசரோடு உவ மித்தாரென்பாருமுனர்.

56-7. பாடல் பற்றிய பயன் உடை யெழாஅல் கோடியார் தலைவ—மிடற் றுப்பாடலைத் தொடங்கியெழுந்திருந்த பயன்களைத் தன்னிடத்தேயுடைத்தாகிய யாழையுடைய கூத்தர்க்குத் தலைவனே,

காழ், ஆகுபெயர்.

40. இரு பிடி தட கையின் செறிந்து திரள் குறங்கின்—பெரிய பிடியி னுடைய பெருமையையுடைய கைபோல ஒழுங்கவந்து மெல்லிதாகத் தம்மில் நெருங்கி ஒன்றித்திரண்ட * குறங்கினையும்,

41. பொருந்து மயிர் ஒழுகிய திருந்து தாட்டு ஒப்ப — கணைக்காற்கு இலக்கணமென்றற்குப் பொருந்தின மயிர் ஒழுங்குபட்ட ஏனையிலக்கணங்கள் திருந்தின கணைக்காலுக்குப் பொருந்த,

42. [வருந்துநாய் நாவின் பெருந்தகு சேடி:]

வருந்து நாய் நாவின் சிறு அடி—ஒடியினித்த நாயினது நாப்போலச் சிறிய அடியினையும்,

41-2. தாட்டு ஒப்ப பெரு தகு அடி—தானுக்குப்பொருந்தப் பெருமை தக்கிருக்குமடியென்க.

† பெருவென்னுமுதனிலை பெருமையுணர்த்தின்றிற்றது.

43. அரக்கு உருக்கு அன்ன செ நிலன் ஒதுங்கலின்—சாதிலங்கத்தை உருக்கினதன்மையொத்த செய்யநிலத்தே நடக்கையினாலே,

44. பரல் பகை உழந்த நோயொடு சிவணி—சுக்கான்கல்லாகிய பகை யாலே வருந்தின நோயோடேபொருந்தி,

45.. மரல் பழுத்தன்ன மறகு நீர் மொக்குள்—மரற்பழுத்தாற்போன்ற துளும்புநீரையுடைய கொப்புளம்,

46. நல் பகல் அந்தி நடை இடை விலங்கலின்—நன்றாகிய உச்சிக்கால் மான சந்தியிலே நடத்தலை நடுவே தவிர்தலாலே,

47. பெடை மயில் உருவின் பெரு தகு பாடினி—பெடைமயிலருருகின்ற மயில்போலும் சாயலினையுமுடைய கல்விப்பெருமை தக்கிருக்கின்ற பாடினி,

கூந்தலினையும் நுதலினையும் (25) புருவத்தினையும் கண்ணினையும் (26) வாயினையும் (27) பல்வினையும் (28) காதினையும் (30) எருத்தினையும் (31) தோளினையும் கையினையும் (32) விரலினையும் (33) உகிரினையும் (34) முலையினையும் (36) கொப்பூழினையும் (37) நடுவினையும் (38) அல்குவினையும் (39) குறங்கினையும் (40) சேடியினையும் (42) உருவினையுமுடைய பாடினியென்க.

இங்ஙனம் சேடியுங்கூட்டி எண்ணக்கால் தலைமுதல் அடியீற்றுகக் கூறி ற்றும்.

48. பாடின பாணிக்கு. ஏற்ப — பாடின தானத்திற்குப் பொருந்த,

48-9. நான் தொறும் களிற் றுழங்கு அதர் காணத்து அல்கி — நாடோறும் யானையுலாவரும் வழியையுடைய காட்டிடத்தே தங்கி,

* குறங்கு - துடை.

† “கருவார் பொழில்” (தே. பிரமபுரம்), “கருக்கொள் சோலை” (தே. ஆரூர்) என்பவற்றில், கருவென்னுமுதனிலை கருமையையுணர்த்தி நின்றமை காண்க.

50-51. [இலையின் மராத் தவ்வந் தாங்கி, வலைவலர் தன்ன மென் னிழன் மருங்கின்:]

இலை இல் மராத் தவ்வ வலர்தன்ன மெல் நிழல் மருங்கில்—இலையில் லாத மராத் திடத்தனவாகிய வலையை மேலேகட்டினாலொத்த மெல்லியநிழலி னிடத்தே,

எவ்வம் தாங்கி—கொப்புளால்வந்த வருத்தந்தாங்கி,

இனி ஞாயிற்றின் வெம்மையால் தனக்குவந்த எவ்வத்தைத்தாங்கி இலை யில்லாத மராமரமென மராமரத்தின்மேல் ஏற்றுதுலுமாம்.

52. காடு உறை கடவுள் கடன் கழிப்பிய பின்றை—காட்டின்கண்ணே தங்குகின் தெய்வத்திற்கு மனமகிழ்ச்சியாகச்செய்யும் முறைமைகளைச் செய்து விட்டபின்பு,

பொருக (3), பாடினி (47) செந்நிலஞ்ஞெதுங்கலின் (43) அவனாடிகன் (42) பரற்பகையுழந்த நோயொடுகிவணித் (44) தம்மிடத்தேகொண்ட மொக்குளால் (45) தனக்குவந்த வருத்தத்தைத் தாங்கித் (50) தான் நடையைத்தவிர்தலாலே (46) காணத்தின் (49) மென்னிழன் மருங்கிற் (51) நங்கிப் (49) பாடியாழை (22) வாரியும் வடித்தும் உந்தியும் உழந்தும் (23) வாசித்து, பாடின பாணிக்கேற்பச் (48) சேருடைநன்மொழி நீரொடுசிதறித் (24) காடுறைகடவுட் கடன் கழிப்பியபின்றையெனமுடிக்க.

கடன்கழித்தல் - தடாரியைவாசித்தல்.

53-4. பீடு கெழு திருவின் பெரு பெயர் நோன் தான் முரசு முழங்கு தானே மூவரும் கூடி—பெருமைபொருந்தின செல்வத்தையும் பெரிய பெயர்களை யும் வலியையுடைய முயற்சியையும் வெற்றிமுரசுமுழங்கும் படையினையு முடைய சேர சோழபாண்டியர் தம்மிற் பகைமைநீக்கிச் சேர்ந்து,

55. அரசு அவை இருந்த தோற்றம் போல செல்வக்குறைபாடின்றி அரசிருத்தற்குரிய அவையாகவிருந்த தோற்றரவுபோல,

தோற்றம்போல இன்மைநீரவந்தனென் (129) என மேலேகூட்டுக.

இனி அரசவையிருந்த தோற்றம்போல வலிவும் மெலிவும் சமனுமாகப் பாடுதலைப் பற்றியவென்று பாட்டின்மேலேற்றிப் பொருள்கூறின, குலமும் செல்வமும் வீரமுழுதலியவற்றூற் றம்மில்லத்தாரா உவமித்தலின், அவர்க் கும் வலிவும் மெலிவும் சமனுமென்னுங்குணங்கள் எய்துமாதலின், அங்ஙனங் கூறல் பொருந்தாமையுணர்க; அன்றியும் பயனே ஈண்டு உவமை யென்று உணர்க.

இனிப் பாட்டு திருத்தகீதவாச்சியத்தை யுடைமையின், அரசரோடு உவ மித்தாரென்பாருமுள்ள.

56-7. பாடல் பற்றிய பயன் உடை யெழாஅல் கோடியர் தலைவ—மிடற் றப்பாடலைத் தொடங்கியெழுந்திருந்த பயன்களைத் தன்னிடத்தேயுடைத்தாகிய ாழையுடைய கூத்தர்க்குத் தலைவனே,

இவன் போர்க்களம்பாடும் பொருநனுதலானும், கூடத்தரில் இவனின்சிறந்த கூத்தர் இன்மையானும் இங்ஙனம் கூறினார்.

57. கொண்டது அறிந—பிறர் மனத்துக்கொண்டதினைக் குறிப்பால் அறி யவல்லாய்,

58. அறியாமையின் நேற திரிந்து ஓராஅது—வழியறியாமையினாலே இவ்வழியைத்தப்பி வேறொருவழியிற் போகாதே,

59. ஆறு எதிர் படுதலும் நோற்றதன் பயனே—இவ்வழியிலே என் னைக்கொண்டலும் நீ முற்பிறப்பிற்செய்த நல்வினைப்பயன்,

60. [போற்றிக் கேண்மதி புகழ்மேம் படுந:] புகழ் மேம்படுந போற்றி கேண்மதி—புறத்தார்புகழை அரசவைகளிலே மேம்படுத்தவல்லாய், யான்கூறு கின்றவற்றை விரும்பிக்கேட்பாயாக;

61-2. ஆடு பசி உழந்தீரின் இரு பேர் ஒக்கலொடு நீடு பசி ஓராஅல் வேண்முன்—அடுகின்ற பசியாலேவருந்தின நின்னுடைய கரிய பெரியசுற்றத் தோடே தொன்றுதொட்டுவந்தபசி நின்னைக் கைவிடுதல் விரும்புவையாயின்,

62-3. நீடு இன்று எழுமதி—நீட்டித்தலின்றி எழுந்திருப்பாயாக;

வாழி—நீவாழ்வாயாக;

63. ஏழின் கிழவ—குரல் துத்தம் கைக்கினை உழை இளி விளரி தார மென்னும்நரப்பு ஏழின்கண்ணும் உரிமையுடையாய்,

64. [பழுமர முள்ளிய பறவையின் யானும்:

யானும் பழுமரம் உள்ளியபறவையின்—செல்வமெய்தியயானும் முன். பழுத்தமரத்தை நினைத்துச் செல்கின்ற புட்போல.

64-5. அவன் இழுமென் சும்மை இடன் உடை வரைப்பின்—அவனு டைய இழுமென்றெழும் ஓசையினையுடைய அகலமுடைத்தாகிய மதிலில்,

66. நசையுநர் தடையா நல் பெரு வாயில்—நச்சிவந்தார்க்குத் தடையி லாத நன்றாகிய பெரிய கோபுரவாயிலின் கண்ணே,

67. இசையேன் புக்கு—வாயிலோனுக்குக் கூறும்புகுந்து,

என் இடும்பை தீர—என்னுடைய மிடிதீர்தல் காரணமாக,

68. எய்த்த மெய்யேன் எய்யேனாகி—முன்பு இளைத்தஉடம்பையுடைய யான் அவ்வாயிற்குள்ளேசென்ற உவகையாலே பின்பு இளைப்புத்தீர்த்து,

69-70. பைத்த பாம்பின் துத்தி எய்ப்ப கை கசடு இருந்த என் கண் அகல் தடாரி—படம்விரித்த பாம்பினது பொறியையொப்பக் கையினது வடுப் பட்டுக்கிடந்த எனது கண்ணகன்ற உடுக்கையிற் றோற்றுவித்த,

71-3. [இருசீர்ப் பாணிக் கேற்ப விரிகதிரி, வெள்ளி முளைத்த நள்ளிருள் விடிய, லொன்றியான் பெட்டா வளவையின்:]

இரு சீர் பாணிக்கு ஏற்ப ஒன்று யான் பெட்டா அளவையின்—இரட்டைத் தாளத்திற்குப் பொருந்த ஒருபாட்டினை யான் பேணிப்பாடுவதற்கு முன்னே,

* ‘பொருகரும் ஏர்க்களம்பாடுநரும் போர்க்களம்பாடுநரும் பரணிபாடு நருமெனப் பலராம்’ (தொல். புறத்திணை. கு. 36-8)

விரி கதிர் வெள்ளி முனைத்த நன் இருள். விடியல்—விரிகின்ற கிரணங்களை யுடைய வெள்ளியெழுந்த செறிந்த இருளையுடைய விடியற்காலத்தே,

73-4. ஒன்றிய கேளிர் போல கேள் கொளல் வேண்டி—முன்பே தன் னோடுபொருந்திய நட்பாரைப்போல என்னுடன் உறவுகொள்ளுதலேவிரும்பி,

75. வேளான் வாயில் வேட்ப கூறி—தான் உபகரித்தற்கு வழியாகிய இரப்பினையே யான் எப்பொழுதும் விரும்பும்படி, உபசாரங்களைக்கூறி,

76. கண்ணில் காண நண்ணு வழி இரீஇ—தன்கண்ணிலேகாணும்படி தனக்குஅண்ணிதானஇடத்திலே என்னைஇருத்தி,

77. பருகு அன்ன அருகா நோக்கமோடு—தன்னைக் கண்ணாற்பருகுந் தன்மையையொத்த கெடாத பார்வையாலே,

78. [உருகு பவைபோ லென்பு குளிக்கொளீஇ:] என்பு உருகுபவைபோல் குளிக்கொளீஇ—என்பை உருகும் மெழுகுமுதலியனபோல் நெகிழும்படி குளி ர்ச்சியைக்கொளுத்தி,

நோக்கத்தாலே (77) கொளுத்தியென்க.

79. ஈரும் பேனும் இருந்து இறைகடி—ஈரும்பேனும் கூடியிருந்து அரசாண்டு,

80-81. [வேரோடு நனைந்து வேற்றிழை நுழைந்த, துன்னற் சிதாஅர் துவர நீக்கி:]

வேரோடு நனைந்து வேறு இழை நுழைந்த துன்னல் சிதாஅர் நீக்கி— வேர்ப்பாலேநனைந்து சமடுகன் உள்ளேஓடுதற்குக் காரணமாகிய தைத்தற்றொழி லையுடையனவாகிய சீலையை என்னிடத்தினின்றும் போக்கி,

82-3. நோக்கு நுழைகல்லா நுண்மைய பூ கனிந்து அரவு உரி அன்ன அறுவை துவர (81) நீக்கி—கண்ணிற்பார்வை இஃது இழைபோனவழியென்று குறித்துப்பார்க்கவாராத நுண்மையையுடையவாய்ப் பூத்தொழில் முற்றுப் பெற்றதன்மையிற் பாம்பினது தோலையொத்த துகிலை மிகநல்கி,

துவரவேன்பதனைஇதனோடுகூட்டுக.

84-5. [மழையென மருளும் மகிழ்ச்செய் மாடத், திழையணி வணப்பி னின்னகை மகளிர்:]

இழை அணி வணப்பின் இன் நகை மகளிர்—இழைகணையணிந்த அழகினை யுடைய பாட்டாலும்கூத்தாலும்வார்த்தையாலும் அரசனுக்கு இனியமகிழ்ச்சி யைச்செய்யுமகளிர்,

இதனை, “இன்னகை யாயமோ டிருந்தோற் குறுகி ” (220) என்றார், சிறு பாணநீர்வாய்.

86-7. [போக்கில் பொலங்கல நிறையப் பல்கால், வாக்கு தரத்தா:]

84-7. மருள் செய்யும் மகிழ் மழையென மாடத்து பல்கால் வாக்கு— உண்டார் மயங்குதலுச்செய்யுங் கண்ணை மழையென்னும்படி, மாடத்திடத்தே பல்காலும் வார்த்து,

மகிழ், ஆகுபெயர்.

86-7. போக்கு இல் பொலங்கலம் நிறைய தரத்தா—ஒட்டமற்ற பொன்
ஞற்செய்த வட்டில்நிறையத் தரத்தா,

87-8. வருத்தம் வீட் ஆர உண்டு பெரு அஞர் போக்கி—வழிபோன
வருத்தம் போம்படி நிறையவுண்டு கள்ளாண்ணப்பெறுகிலேமென்று நெஞ்சிற்
கிடந்த பெரிய வருத்தத்தையும்போக்கி,

89. செருக்கொடு நின்ற கால—மகிழ்ச்சியுடனே நான்நின்ற அட்டி
காலத்தே,

89-90. மற்று அவன் திரு கினர் கோயில் ஒருசிறை தங்கி—இங்ஙனம்
மிடிதீர்த்தபின்பு அவனுடைய செல்வம்விளங்குகின்ற கோயிலில் ஒருபக்கத்தே
கிடந்து,

அவனைச் சேவித்துநிற்கின்ற நங்குலத்திலுள்ள மகளிர் (85) பொலங்கல
நிறைய (86) மகிழை (84) வார்த்துத் தரத்தா (87) உண்டு போக்கிக் (88)
கோயிலில் ஒருசிறைத் தங்கியென முடிக்க.

91-2. தவம் செய் மாக்கள் தம் உடம்பு இடாஅது அதன் பயம் எய்திய
அளவை மான—மிகத் தவத்தைச்செய்கின்ற மாக்கள் தம்முடைய தவஞ்செய்த
உடம்பைப் போகடாதேயிருந்து அத்தவத்தாற்பெறும் பயனைப்பெற்ற தன்
மையையொப்ப,

மக்களென்னுது மாக்களென்றார், வீடுபேறு குறியாது செல்வத்தைக் குறித்
தலின்.

93. ஆறு செல் வருத்தம் அகல நீக்கி—வழிபோனவருத்தத்தை என்
னிடத்துச் சிறிதும் நில்லாமற்போக்கி,

94-5. [அனந்தர் நடுக்க மல்ல தியாவது, மனங்கவல் பின்றி மாழார்
தெழுந்து:]

அனந்தர் நடுக்கம் அல்லது மனம் கவல்பு யாவதும் இன்றி எழுந்து—கள்
ளின் செருக்காலுண்டான மெய்நடுக்கமல்லது வேறுமனக்கவற்சி சிறிதுமின்
றிக் துயிலுணர்ந்து,

கவல்பு, கவற்சியெனப் பெயராய் நின்றது.

96. மாலை அன்னதோர் புன்மையும்—யான் அவனைக் காண்பதற்கு முன்
ஞளின் மாலைக்காலத்தில் என்னிடத்தில்கின்ற சொல்லிற்கெட்டாத மிடியையும்,
அன்னது, நெஞ்சறிசுட்டு.

96-7. காலே கண்டோர் மருளும் வண்டு சூழ் நிலையும் மாழாந்து (95)—
அவனைக்கண்டமற்றநாட்காலத்தில் என்னைக்கண்டவர் நெருநல்வந்தவனல்ல
னென்று மருளதற்குக் காரணமான வண்டுகள் இடையறாதுமொய்க்கின்ற
தன்மையையும் யான்கண்டுமயங்கி,

மாழாந்தென்பதனை இதுவெழு கூட்டுக.

பல நறுநாற்றங்களும் தானுடைமையின், வண்டுசூழ்நிலையென்றான்.

98. கனவு என மருண்ட என் நெஞ்சு ஏமாப்ப—இது கனவாயிருக்கு
மென்று கலங்கிய என்னுடையநெஞ்சு நனவென்று துணிய,

99. வல் அனாப் பொத்திய மனம் மகிழ் சிறப்ப—வலிய மிடியாணுண்டா
யெ வருத்தம் பொதிந்த கூட்டத்தார் மனம் மகிழ்ச்சி மிக,

100. கல்லா இளைஞர் சொல்லி காட்ட—அவற்குரியபுகழ்களைத் தாங்
கள் முற்றக்கற்று என்பின்னின்ற இளையவர் அவற்றைச் சொல்லிக்காட்ட,
கல்லாவென்பது, செய்யாவென்னுமெச்சம். இனித் தத்தம் சிறதொழி
பின்றி வேறென்றுங்கல்லாத இளைஞர் நெருநல்வந்தவன் இவனென்று அரசு
னுக்குச் சொல்லிக்காட்ட வென்றுமாம். என்றது - இவன்வேறுபாடுகூறிற்றும்.

101. சுதுமென கரைந்து, வம்மென கூஉய்—அதுகேட்டு அவர்களைக்
கடுகவழைத்துவாருமென்று வாயிலோர்க்குக்கூறி யாங்கள்சென்றபின் தான்
அணுகவாருமென்று அழைக்கையினாலே,

*“ ஏறோருந் தம்மென ” என்புழித் தம்மென்பது தாருமெனநின்றத்
போல வம்மென்பது வாருமென்னும் பொருட்டாய்நின்றது.

102. அதன் முறை கழிப்பிய பின்றை—அக்காட்சியிடத்துச் செய்யும்
முறைமைகளை யாங்கள் செய்து முடித்தபின்பு,

பதன் அறிந்து—காலமறிந்து,

103-4. தூராய் துற்றிய தருவை அம் புழுக்கின் பாரை வேவை
பருகு என தண்டி—அறுகம்புல்லாற்றிரித்த பழுதையைத்தின்ற செம்மறிக்
டையினது அழகினையுடைய புழுக்கினதிற்பரிய மேற்குறங்கு நெகிழ்வெந்
ததனை விழுங்கென்று பலகாலிலுத்து,

105-6. [காழிற் சுட்ட கோழன் கொழுங்குறை, யூழி னூழின் வாய்வெய்
தொற்றி:] காழின் கொழு ணன் சுட்ட கொழு குறை வெய்து வாய் னூழின்
ழின் ஒற்றி—இருப்பு நாராசத்தே கொழுத்த இறைச்சிகளைக் கோத்துச்
ட்ட கொழுவிய பெரியதகைகளின் வெம்மையை வாயிடத்தே இடத்தினும்
லத்தினும் சேர்த்தி ஆற்றித்தின்று,

107. அவை அவை முனிகுவம் எனினே—புழுக்கின இறைச்சியையும்
சூட்டிவைச்சியையும் யாங்கள் இனி வேண்டேமென்கையினாலே,

107-8. சுவைய வேறு பல் உருவின் விரகு தந்து இரீஇ—இனிமையுடை
பவாய் வெவ்வேறுகிய பலவடிவினையுடைய பண்ணிபாரங் கொண்டுவந்து
அவற்றைத் தின்னுப்படி எங்கனாயிருத்தி,

உபாயங்களாற் பண்ணுதலின், விரகென்றார்; ஆகுபெயர்.

109-10. [மண்ணைம முழுவின் பண்ணைம சிறியா, மொண்ணுதல் விற்
வியர் பாணிதூங்க:] பண் அமை சிறு யாழ் ஒள் நுதல் விதலியர் மண் அமை
முழுவின் பாணிதூங்க - பண்குறைவற்ற சிறிய யாழையுடைய ஒள்ளிய நுதலி
யையுடைய விதல்படப் பாடியாடுவார் மார்க்கனையமைந்த முழவினது தானத்
விற்கு ஆடுமப்படி,

* மதுரைக்காஞ்சி, 747.

† பண்ணிகார மென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

‡ விதலை வடதூலார் சத்துவமென்பர்.

111. மகிழ் பதம் பல் னான் தழிப்பி—மகிழ்ச்சியையுடைய கன்னுண்ட லிலே பலநான் போக்கி,

இனிப் பதம், காலமுமாம்.

111-2. ஒருநான் அவிழ் புதம் கொள்சு என்று இரப்ப—ஒருநான் சோரூ கியஉணவையும் கொள்வாயாகவென்று வேண்டிக்கொள்கையினாலே,

112-4. முகிழ் தகை முரவை போகிய முரியா அரிசி விரலென நிமிர்ந்த கிரல் அமை புழுக்கல்—முல்லைமுனையின் தகைமையினையுடைய வரியற்ற இடைமுறியாத அரிசி விரலென்னும்படி நெடுகின ஒன்றோடொன்றுசேராத சோற்றையும்,

பழுத்தவரிசியை ஆக்கினமைதோன்ற கிரலமை புழுக்கலென்றார்.

115-6. பால் வறை கருளை காமுயின் மிதப்ப அயின்ற காலே—பாலைப் பொரித்ததலோடேகூட்டிய பொரிக்கறிகளையும் கழுத்திடத்தேவந்து கிரம்பும் படி விழுங்கினகாலத்தே,

இனிக் காமுயைப் புளிங்கறியாக்கிப் புளிங்கறியோடே கிரம்ப விழுங்கின காலையென்றுமுரைப்பார்.

116. பயின்று இனிது இருந்து—அவனைவிடாதே இனிதாகவிருந்து,

117-8. [கொல்லை யுழுகொழு வேய்ப்பப் பல்லே, யெல்லையு மிரவு மூண் றின்று மழுங்கி:] பல்லே கொல்லை உழு கொழு ஏய்ப்ப எல்லையும் இரவும் ஊண் தின்று மழுங்கி—எம்முடையபற்கள் கொல்லைநிலத்தேயுழுத † கொழுவை யொப்பப் பகலும்இரவும் இறைச்சியைத்தின்று முனைமழுங்கி,

119. உயிர்ப் இடம் பெறாது ஊண் முனிந்து—இளைப்பாற இடம் பெறாதே இவ்வுணவுகளை வெறுத்து,

முற்கூறியனவெல்லாம் உண்டற்றொழிற்கு உரிமையுடைமையின், ஊண் முனிந்தென்றார்.

119-22. [ஒருநாட், செயிர்த்தெழு தெவ்வர் திறைதுறை போகிய, செல்வ சேறுமென் தொல்பதிப் பெயர்த்தென, மெல்லெனக் கினந்தன மாக:]

செயிர்த்து எழு தெவ்வர் திறை துறை போகிய செல்வ—குற்றத்தைச் செய்தெழுந்த பகைவரைத் திறைகொள்ளும் கூறுபாடுகளெல்லாம் முடியப் போன செல்வா,

பெயர்ந்து எம் தொல் பதி சேறும் என மெல்லென ஒருநான் கினந்தனமாக —இனி மீண்டு எம்முடைய பழைய ஊரிடத்தே செல்வேமென்று மெத்தென ஒருநாளிலே சொன்னேமாக,

தொல்பதியென்றார், இதுவும் தமக்குப்பதியென்பது தோன்ற.

122-4. [வல்லே, யகறி ரோவெம் மாயம் விட்டெனக், கிரறிய வன்போற் செயிர்த்த னோக்கமொடு:] கிரறியவன்போல் செயிர்த்த னோக்கமொடு எம் ஆயம்

* காடி கழுத்தென்பதை, 'காடியிழந்துகவந்தமதாய்' என்பதனால் முணர்க; (கந்த. தூபன்மன்வதை. 136)

† "முரம்புழுவார் ஈஞ்சிற்கொழுவெனத்தேயந்து" (குற்றலப்பு. கவுற் சன. 28.)

விட்டுவல்லே அகறிரோ என—அதுகேட்டுக் கோபித்தான்போல எமக்குவருத்
கூட்டம் செய்த பார்வைபுடனே எம்மிரோக் கைவிட்டு விரைந்துபோகின்றீ
ரோவெனச் சொல்லி,

125-6. [துழைய யன்ன தூங்குநடைக் குழலியொடு, பிடிபுணர் வேழம்
பெட்டவை தோன்கென]

பிடி புணர் னுழை அடி துடி அன்ன தூங்கு நடை குழலியொடு கொள்க
—பிடியொடுபுணர்ந்தகன்றிறுகளைத் தம்அடிகள் *துழையின்கண்ணே யொத்த
அசைந்த நடையினையுடைய கன்றுகளுடனே கைக்கொள்வாயாக வென்று
சொல்லி,

127. [தன்னறி யனவையிற் றாத்தா] பெட்டவை (126) தன் அறி
அனவையில் தாத்தா—பின்னும் தான்விரும்பியிருந்த ஊர்திகள் ஆடைகள் அணி
கலக்கன் முதலியவற்றைத் தான் அறிந்த அளவாலே மேன்மேலேதா,

127-8. யானும் என் அறி அளவையின் வேண்டுவ முகந்துகொண்டு—
யானும் என்னுடைய குறைகளை யானறிந்த அளவாலே வேண்டுவனவற்றை
சாரிக்கொண்டு,

129. இன்மை தீர வந்தனென்—மிடி எக்காலமும் இல்லையாய்ப்படி வந்
தென் ;

யானும் அவன் (64) வரைப்பின் (65) வாயிற்கண்ணே (66) புக்கு என்
இடும்பைதீர்தல் காரணமாக (67) எய்யேனுகி (68) விடியற்காலத்தே (72) ஒன்று
யான்பெட்டா அளவையிற் (73) கொளல்வேண்டிக் (74) கூறி (75) இருத்தி
(76) நோக்கத்தாலே (77) குளிக்கொளுத்திச் (78) சிதார்த்தித் துவா (81) கல்கி
(83) மகளிர் (85) மகிழை (81) வார்த்துத்தாத்தா (87) உண்டுபோக்கி (88)
பிற்றகாலேத் (89) தங்கி (90) நீக்கி (93) எழுந்து (95) ஏமாப்பச் (98) சொல்
லிட்டு (100) கூவுகையினாலே (101) கழிப்பிப் பின்றைத் (102) தண்டி
104) ஒற்றி (106) வேண்டேமென்சையினாலே (107) இரீஇத் (168) தூங்கக்
110) கழிப்பி (111) இரப்ப (112) அயின்றகாலத்திலே இருந்து (116) மழுங்கி
118) முனிந்து (119) சேறுமென (121) ஒருநாட் (119) கிளந்தனமாக (122)
சுளிரோவெனச் சொல்லித் (123) தாத்தா யானும் (127) தவஞ்செய்மாக்கன்
91) அகன் பயமெய்ச்சிபு அளவையான (92) வேண்டுவ முகந்துகொண்டு (128)
வாசவையிருந்த தோற்றம்போல (55) இன்மைதீர வந்தனெனென வினைமுடிக்க.

129-30. வெல் வேல் உருவம் பல் தேர் இனையோன் சிறுவன்—வென்ற
வலையுடைய அழகினையுடைய பலதேரினையுடைய இனஞ்சேட்சென்ற
நடைய புதல்வன்,

வென்ற வேற்புதல்வன்.

131. முருகன் சீற்றத்து உரு கெழு குருசில்—முருகனது சீற்றம்போலும்
சீற்றத்தையுடைய உட்குதல்பொருதிய தலைவன்,

132. தாய் உயிற்று இருந்து தாயம் எய்தி பிறந்து (137) — தாயுடைய
பிறந்தலையிருந்து அரசவுரிமையைப்பெற்றுப் பிறந்து,

* துடி - உடுக்கை,

தான் பிறக்கின்றகாலத்துப் பிறவாதே நல்லமுகர்த்தம் வருமளவுமதையுடைய வயிற்றிலேயிருந்து பிறக்கையினாலே அரசவரிமையைப்பெற்றுப் பிறந்தென்றார்.

133. எய்யா தேவவர் எவல் கேட்ப—முன்பு தன்வலியறிந்த பணைவர் பின்பு தன்வலியினையறிந்து வலினதொழிலைச் செய்ய,

134. செய்யார் தேளம் தெருமரல் கவிப்ப—எவல்செய்யாத பணைவர்கேசம் மனக்கவற்சி பெருக,

135-6. [பெளவ மீமிசைப் பதற்குநீர் பரப்பி, வெவ்வெஞ் செல்வன் விசம்புடர்த் தாங்கு] வெவ்வெஞ்செல்வன் பெளவம் மீமிசை பதல் கநீர் பரப்பி விசம்பு படர்தாங்கு — வெவ்வையையுடைய * எல்லாரும்விருப்பப்படும் இளநூயிறு கடலின்மீதே பதற்பொழுதைச்செய்யுங் கிரணங்களைப்பரப்பிப் பின்னர் விசம்பிலே மெத்தெனச்சென்றாற்போல,

137 [பிறந்துதவழ் கற்றதம் ரோட்டு:]

தவழ் கற்றதன் தொட்டு—தவழ்தலைக் கற்றநான் தொடங்கி,

பிறந்து, முன்னேகூட்டிற்று.

137—40. [சிறந்தான், னாடுசெகிற் கொண்டு நாடோறும் வளர்ப்ப, வாளி நன்மா னண்கு குடைக் குருளை, மீளி மொய்ப்பின் மிகுவலி செருக்கி:]

மீளி மொய்ப்பின் மிகு வலி செருக்கி—சுற்றுவனுடைய வலியிற்காட்டில் மிகுகின்றவலியாலே கலித்து,

செல்வன் விசம்புடர்தாங்குத் (136) தவழ்கற்றதம்ரோட்டு (137) மிகுகின்றவலியென்க.

இவன் பின்பு அரசாட்சிபெற்றனாதலின், தவழ்கற்றதம்ரோட்டு நாடுசெகிற் கொண்டானென்றல் பொருந்தாமையுணர்க.

சிறந்த நல் நாடு செகில் கொண்டு நான் தொறும் வளர்ப்ப—ஏனையோ நாட்டிற்கிறந்த நல் நாட்டைக் கோளிலேவைத்துக்கொண்டு நாடோறும் வளர்த்துக்காண்பதாக,

தோள்வலியாலே பணைவென்று நாடுகாத்தமைபற்றி, நாடுசெகிற்றொண்டென்றார்

141. [முலைக்கோன் விடாஅ மாத்திரை:] ஆளி நல் மான் அணங்கு உடை குருளை (133) முலை கோன் விடாஅ மாத்திரை — ஆளியாகிய நல்ல மானினது வருத்ததலையுடைய குருளை முலையையுண்டிலைக் கைவிடாத இனைய பருவத்தே,

யாளியை ஆளியென்றார், †“கடிசொ வில்லை” என்பதனான். ‡“நகிய பன்றி” என்னுஞ் சூத்திரத்து ‘ஆயுங்காலை’ என்பதனான் குருளையென்னுத முடித்தாம்.

141. ரெரேரென—கடுக,

* “வெம்புஞ்சுடரிற்சுடருத்திருமூர்த்தி” (கீவக. 2.)

† தொல்காப்பியம், எச்சவியல், 56.

‡ “ ” மரபியல், 8.

142. தலை கோள் வேழம் களிற் அட்பாங்கு—முற்பட இரையைக்
கூடாற்றுகாரணமான வேட்டையிலே களிற்றைக் கொன்றற்போல,

143. இரு பனங்குபாந்தை தோடும்—கரிய பனங்குருத்தில் அலர்ந்த
வலப்பக்கத்து ஓலையும்,

*தோடேயலையே என்று குத்தாத்துப் 'பிறவும் என்றதனாற்
பாந்தை முடித்தாம். அதனிடத்தினின்றும் போந்ததனாற் போந்தையென்றார்.
'இரும்பினக் கொண்டு கடைகழுமிய வடங்குசிறை வலனகலத்து' என்றார்
பிறதும்.

143-4. [சுருஞ்சினை, யரவாய் வேம்பி னங்குழைத் தெரியலும்.] கரு
சினை வேம்பின் அரம் வாய் அம் குழை தெரியலும்—கரிய கொம்பினையுடைய
வேம்பினுடைய வாளரத்தின் வாய்போலும் விளிம்பினையுடைய அழகிய தளி
ராற்செய்த மாலையும்,

145-6. ஒங்கு இரு சென்னி மேம்பட மிலைந்த இரு பெரு வேந்தரும்
ஒருகனத்து அவிய—கறிய மாலைகளில் மேலாதற்குக் காரணமான பெரியதலை
யிலே ஏனையோர்க்கும் அடையாளப்பூக்களிற் சிறப்ப அவற்றைச்சுருடிய சேரனும்
பாணடியனும் ஒருகனத்தே படும்படி,

147-8. வெண்ணி தாக்கிய வெரு வரு நோன தான் ஁ண ஆர் கண்ணி
ரிகால் வளவன்—†வெண்ணியென்னிற் றரிடத்தேபொருத அச்சுத்தோன்று
கின்ற வலியையுடைய முயற்சியையும் கண்ணுக்கு அழகுசிறந்த ஆத்திமலை
யினையுமுடைய கரிகாற்சோழன்,

‡“முசுக் கரமும்” என்று கவியானே கரிகாலாதலுணர்க.

சாயமெய்திப் (132) பிறந்து (137) மிகுவலிசெருக்கி, (140) கெவ்வார்
வல் கேட்பச் (133) செய்யார்தேளம் தெருமரல்கலிப்ப (134) நாடுசெகிற்கொ
ண்டு நாடொறும் வளர்கதல்காரணமாகக் (138) குருளை (139) களிநட்டாங்கு
142) இருபெரு வேந்தருட் அவிய (146) தாக்கிய (147) கரிகால்வளவனொ
ன்முடிக்க.

149-50. [தாணிழன் மருங்கி லணுகுடி குறுகி, தொழுது:] நிழல் மருங்
கில் தான் அணுகுடி குறுகி தொழுது—அருளைத் தன்னிடத்திலே யுடைய
சுருவடிகளை அண்ணிதாக நின்றுசேர்ந்து வணங்கி,

150. முன் சிற்றுவிராயின் - மும்முடைய வறுமைமோன்ற முன்னேநிற்
சீராயின்,

150-51. [பழுதின், நீற்று விருப்பிற் போற்றுபு நோக்கி.] ஈற்று ஆ விரு
ப்பின் பழுதின் போற்றுபு நோக்கி - ஈற்றுத் தொழிலையுடைய பசு, தனது
ஈற்றுக்குப் பால்கரந்து கொடுக்கவேண்டுமென்னும் விருப்பம்போல தம்மிடத்து
நீர்கின்ற மிடிஇன்றும்படி பேணிப்பார்த்து,

* தொல்காப்பியம், மர்பியல், 86.

† 'வெண்ணில்' என்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

‡ இக்கவியைப் பொருநராற்றுப்படை உரையின்இறுதியிற் காண்க.

தான் பிறக்கின்றகாலத்துப் பிறவாதே நல்லமுகூர்த்தம் வருமானவும் துடைய வயிற்றிலேயிருந்து பிறக்கையினாலே அரசவரிமையைப்பெற்றுப் பி, தென்றார்.

133. எய்யா தெவ்வர் ஏவல் கேட்ப—முன்பு தன்வலியறியாத பண்பின்பு தன்வலியினையறிந்து ஏவின்னதொழிலைச் செய்ய,

134. செய்யார் தேஎம் தெருமசல் கலிப்ப—ஏவல்செய்யாத பகைவார்தே மனக்கவந்தி பெருக,

135-6. [பெளவ மீமிசைப் பகற்கதிர் பரப்பி, வெவ்வெஞ் செவ்வ விசம்புபடர் தாங்கு:] வெவ்வெஞ்செவ்வன் பெளவம் மீமிசை பகல் கதிர் பர விசம்பு படர்தாங்கு — வெம்மையையுடைய * எல்லாரும்விரும்பப்படும் டு ஞாயிறு கடலின்மீதே பகற்பொழுதைச்செய்யுங் கிரணங்களைப்பரப்பிப் பின் விசம்பிலே மெத்தெனச்சென்றாற்போல,

137. [பிறந்துதவழ் கற்றதற் றோட்டு:]

தவழ் கற்றதன் தொட்டு—தவழ்தலைக் கற்றநாள் தொடங்கி, பிறந்து, முன்னேகட்டிற்று.

137—40. [சிறந்தநன், னுஞ்செகிற் கொண்டு நாடோறும் வளர்ப்ப, வ நன்மா னணங் குடைக் குருளை, மீளி மொய்ம்பின் மிகுவலி செருக்கி:]

மீளி மொய்ம்பின் மிகு வலி செருக்கி—கூற்றுவனுடைய வலியிற்காட் மிகுகின்றவலியாலே கலித்து,

செவ்வன் விசம்புபடர்தாங்குத் (136) தவழ்கற்றதற்றோட்டு (137) கின்றவலியென்க.

இவன் பின்பு அரசாட்சிபெற்றானதலின், தவழ்கற்றதற்றோட்டு நாடுகொண்டானென்றல் பொருந்நாமையுணர்க.

சிறந்த நல் நாடு செகில் கொண்டு நாள் தொறும் வளர்ப்ப—ஏனை நாட்டிற்கிறந்த நல் னாட்டைத் தோளிலேவைத்துக்கொண்டு நாடோறும் தல்காரணமாக,

தோள்வலியாலே பகைவென்று நாடுகாத்தமைபற்றி, நாடுசெகிற்றென்றார்

141. [முலைக்கோள் விடாஅ மாத்திரை:] ஆளி நல் மான் அட உடை குருளை (137) முலை கோள் விடாஅ மாத்திரை — ஆளியாகிய மானினது வருத்துதலையுடைய குருளை முலையைமுண்டலைக் கைவிடாத டு பருவத்தே,

யாளியை ஆளியென்றார், †“கடிசொ லில்லை” என்பதனான். பன்றி” என்னுஞ் சூத்திரத்து ‘ஆயுங்காலை’ என்பதனாற் குருளைமே முடித்தாம்.

141. ஞெரோரென—கடுக,

* “வெம்புஞ்சுடரிந் சுடருந் திருமுர்த்தி” (இவக. 2.)

† தொல்காப்பியம், எச்சவியல், 56.

‡ “ ” மரபியல், 8.

142. தலை கோள் வேய்ப்பும் களிற் அட்டாங்கு—முற்பட இரையைக்
கொடற்குக்காரணமான வேட்டையிலே களிற்றைக் கொன்றாற்போல,

143. இரு பனம்போந்த தோடும்—கரிய பனங்குருத்தில் அலர்ந்த
வலப்பச்சத்து ஒலையும்,

* “தோடே—மடலே” என்னுஞ் சூத்திரத்துப் ‘பிறவும்’ என்றதனாற்
போந்தை முடித்தாம். அன்னிடத்தினின்றும் போந்ததனாற் போந்தையென்றார்.
‘இரும்பினக் கொண்டு கடைகழுமிய வடங்குசிறை வலனகலத்து’ என்றார்
பிறரும்.

143-4. [சுருஞ்சினை, யரவாய் வேம்பி னங்குழைத் தெரியலும்:] கரு
ஞ்சினை வேம்பின் அரம் வாய் அம் குழை தெரியலும்—கரிய கொம்பினையுடைய
வேம்பினுடைய வாளரத்தின் வாய்போலும் விளிம்பினையுடைய அழகிய தளி
ராற்செய்த மாலையும்,

145-6. ஒங்கு இரு சென்னி மேம்பட மிலைந்த இரு பெரு வேந்தரும்*
நருகனத்து அவிய—கறிய மாலையினால் மேலாதற்குக் காரணமான பெரியதலை
யிலே விளையோர்க்கும் அடையாளப்படுக்களிற் சிறப்ப அவற்றைச்சூடிய சோனும்
மரையுமும் ஒருகனத்தே படுப்படி,

147-8. வெண்ணி நாக்கிய வெரு வரு நோன் தான் கண ஆர் கண்ணி
யிகால் வளவன்—†வெண்ணியெண்ணின் ற ணரிடத்தேபொருத அச்சத்தோன்று
நெற் வலியையுடைய முயற்சியையும் கண்ணுக்கு அழகுசிறைந்த ஆத்திமலை
யினையுமுடைய கரிகாற்சோழன்,

‡ “முச்சக் கரமும்” என்னுங் கவியானே கரிகாலதலுணர்க.

தாமமெய்திப் (132) பிறந்து (137) மிகுவலிசெருக்கி, (140) கெவ்வா
வல் கேட்பச் (133) செய்யார்தேனம் தெருமரல்கலிப்ப (134) நாடுசெகற்கொ
ண்டு நாடொறும் வளர்கதல்காரணமாகக் (138) குருளை (139) களிற்ட்டாங்கு
142) இருபெரு வேந்தருட் அவிடம் (146) நாக்கிய (147) கரிகால்வளவனொ
ன்முடிக்க.

149-50. [தாணிமுன் மருக்கி லணுகுடி குறுகி, தொழுது:] நிழல் மருங்
பல் தான் அணுகுடி குறுகி தொழுது—அருளைத் தன்னிடத்திலே யுடைய
ருவழகனை அண்ணிதாக நீன்றுசேர்ந்து வணங்கி,

150. முன் சிற்சுவிராயின் - நம்முடைய வறுமைபோன்ற முன்னேநிற்
ராயின்,

150-51. [பழுதின, நீற்று விருப்பிற் போற்றிய நோக்கி.] ஈற்று ஆ விரு
யின் பழுதின்று போற்றிய நோக்கி - ஈற்று தொழிலையுடைய பசுப தனது
நிற்குப் பால்கூர்த்து கொடுத்தவேண்டுமென்னும் விருப்பம்போல நம்மிடத்து
நிற்கின்ற மிடிஇன்றும்படி பேணிப்பார்த்து,

* தொல்காப்பியம், மரபியல், 86.

† ‘வெண்ணில்’ என்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

‡ இக்கவியைப் பொருநராற்றுப்படை உரையின் இறுதியிற் காண்க.

தான் பிறக்கின்றகாலததுப் பிறவாதே நல்லமுகூர்த்தம் வருமளவும் தாயு
டைய வயிற்றிலேயிருந்து பிறக்கையினாலே அரசவரிமையைப்பெற்றுப் பிறந்
தென்றார்.

133. எய்யா தெவ்வர் ஏவல் கேட்ப—முன்பு தன்வலியறியாத பணைவர்
பின்பு தன்வலியினையறிந்து எவ்வினதொழிலைச் செய்ய,

134. செய்யார் தேளம் தெருமசல் கலிப்ப—ஏவல்செய்யாத பணைவர்கேசம்
மனக்கவற்சி பெருக,

135-6. [பெளவ மீமிசைப் பகற்குறிப் பரப்பி, வெவ்வெஞ் செல்வன்
விசம்புபடர் தாங்கு:] வெவ்வெஞ்செல்வன், பெளவம் மீமிசை பகல் கறிப் பரப்பி
விசம்பு படர்ந்தாங்கு — வெவ்வையையுடைய * எல்லாரும்விரும்பப்படும் இள
ஞாயிறு கடலின்மீதே பதற்பொழுதைச்செய்யுங் கிரணங்களைப்பரப்பிப் பின்னர்
விசம்பிலே மெத்தெனச்சென்றற்போல,

137. [பிறந்துதவழ் கற்றதற் றோட்டு:]

தவழ் கற்றதன் தொட்டு—தவழ்தலைக் கற்றநான் தொடங்கி,

பிறந்து, முன்னேகூட்டிற்று.

137—40. [கிறத்தன், னாடுசெகிற் கொண்டு நாடோறும் வளர்ப்ப, வாளி
நன்மா னண்கு குடைக் குருளை, மீளி மொய்ய்பின் மிகுவலி செருக்கி:]

மீளி மொய்ய்பின் மிகு வலி செருக்கி—கூற்றுவனுடைய வலியிற்காட்டில்
மிகுகின்றவலியாலே கலித்து,

செல்வன் விசம்புபடர்ந்தாங்குத் (136) தவழ்கற்றதற்றோட்டு (137) மிகு
கின்றவலியென்க.

இவன் பின்பு அரசாட்சிபெற்றானாதலின், தவழ்கற்றதற்றோட்டு நாடுசெகி
கொண்டானென்றல் பொருந்தாமையுணர்க.

கிறத்த நல் நாடு செகில் கொண்டு நான் நோறும் வளர்ப்ப—ஏனெனின
நாட்டிற்கிறத்த நல் நாட்டைக் கோளிலேவைத்துக்கொண்டு நாடோறும் வளர்
தல்காரனாக,

தோள்வலியாலே பணைவென்று நாடுகாத்தமைபற்றி, நாடுசெகிற்றென
டென்றார்.

141. [முலைக்கோள் விடாஅ மாத்திரை:] ஆளி நல் மாண் அணங்கு
உடை குருளை (137) முலை கோள் விடாஅ மாத்திரை — ஆளியாகிய நல்ல
மானினது வருத்ததலையுடைய குருளை முலையையுண்டலைக் கைவிடாத இனைய
பருவத்தே,

யாளியை ஆளியென்றார், † “கடிசொ வில்லை” என்பதனான். ‡ “நகடு
பன்றி” என்னுஞ் சூத்திரத்து ‘ஆயுங்காலை’ என்பதனான் குருளையெனவது
முடித்தாம்.

141. ‘ஔரேரென—கடுக,

* “வெம்புஞ்சுடரிற்சுடருந்திருமூர்த்தி” (ஐவக. 2.)

† தொல்காப்பியம், எச்சவியல், 56.

‡ “, , மரபியல், 8.

142. தலை வேன் வேழமும் களிற் அட்பாங்கு—முற்பட இரையைக் கோடற்குக்காரணமான வேட்டையிலே களிற்றைக் கொன்றத்போல,

143. இரு பனம்போந்தை தோடும்—கரிய பனங்குருத்தில் அலர்ந்த வலப்பச்சத்து ஒலையும்,

*“தோடும்—தோடும்” என்னுஞ் சூத்திரத்துப் ‘பிறவும்’ என்றதொரு போந்தை முடித்தாம். அதனிடத்தினின்றும் போந்ததொரு போந்தையென்றார். ‘இரும்பினைக் கொண்டு கடைகழுமிய வடங்குகிறை வலனகலத்து’ என்றார் நிறும்.

143-4. [சுருஞ்சினை, யாவாய் வேம்பி னங்குழைத் தெரியலும்:] சுருஞ்சினை வேம்பின் அரம் வாய் அம் குழை தெரியலும்—கரிய கொம்பினையுடைய வம்பினுடைய வானரத்தின் வாய்போலும் விளியினையுடைய அழகிய தளிற்செய்த மாலைபும்,

145-6. ஒங்கு இரு சென்னி மேம்பட மிலைந்த இரு பெரு வேந்தரும் ருதனத்து அவிய—கறிய மாலைகளில் மேலாதற்குக் காரணமான பெரியதலை வேனையோர்க்கும் அனடயானப்பூக்களிற் சிறப்ப அவற்றைநசுக்குடிய சோனும் அண்டியனும் ஒருகனத்தே படும்படி,

147-8. வெண்ணி தாக்கிய வெரு வரு நோல் தான் கண் ஆர் கண்ணி பிரிகால் வனவன்—†வெண்ணியெண்ணி என்ற ஊரிடத்தேபொருத அச்சந்தோன்று என்ற வலியையுடைய முயற்கிணையும் கண்ணுக்கு அழகுநிறைந்த ஆத்திமாலை யினையுமுடைய கரிகாற்சோழன்,

‡“முச்சக் கரமும்” என்னுங் கவியானே கரிகாலாதலுணர்க.

தாயமெய்திப் (132) பிறந்து (137) மிகுவலசெருக்கி; (140) தேவவர்வல் கேட்பச் (133) செய்யார்தேளம் தெருமரல்கலிப்ப (134) நாடுசெகிற்கொண்டு நாடொறும் வளர்த்தல்காரணமாகக் (138) குருளை (139) களிற்றட்பாங்கு 142) இருபெரு வேந்தரும் அவியம் (146) தாக்கிய (147) கரிகாலவனவனென முடிக்க.

149-50. [தாணிமன் மருங்கி லணுகுடி குறுகித், தொழுது:] நிழல் மருங்கில் தான் அணுகுடி குறுகி தொழுது—அருளைத் தன்னிடத்திலே யுடைய குவடகளை அண்ணிதாக்கி நின்றசேர்ந்து வனங்கி,

150. முன் சிற்சுவிராயின் - நம்முடைய வறுமைமோன்ற முன்னேறிந் தராயின்,

150-51. [பழுதின, நீற்று விருப்பிற் போற்றுபு நோக்கி:] ஈற்று ஆ விருயின் பழுதின்று போற்றுபு நோக்கி - ஈற்றுத்தொழிலையுடைய பசுத் தனது நிற்குப் பால்சுரந்து கொடுக்கவேண்டுமென்னும் விருப்பம்போல நம்மிடத்து நீங்கிந் திடிஇன்றும்படி பேணிப்பார்த்து,

* தொல்காப்பியம், மர்பியல், 86.

† ‘வெண்ணில்’ என்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

‡ இக்கவியைப் பொருநராற்றுப்படை உரையின்இறுதியிற் காண்க.

தான் பிறக்கின்றகாலத்துப் பிறவாதே நல்லமுகூர்த்தம் வருமனவும் தாயுடைய வயிற்றிலேயிருந்து பிறக்கையினாலே அரசவுரிமையைப்பெற்றுப் பிறந்தென்றார்.

133. எய்யா கெவ்வர் எவல் கேட்ப—முன்பு தன்வலியறியாக பணவார் பின்பு தன்வலியினையறிந்து ஏவீனதொழிலைச் செய்ய,

134. செய்யார் தேளம் தெருமால் கலிப்ப—எவல்செய்யாத பணவார்தேசம மனக்கவற்சி பெருக,

135-6. [பெளர மீமிசைப் பகற்கதிர் பரப்பி, வெவ்வெஞ் செவ்வீர் விசம்புபடர் தாங்கு] வெவ்வெஞ்செல்வன்.பெளவம் மீமிசை பகல் கதிர் பரப்பி விசம்பு படர்தாங்கு — வெம்மையையுடைய * என்னாரும்விரும்பப்படும் இளஞாயிறு கடலின்மீதே பகற்பொழுதைச்செய்யுங் கிரணங்களைப்பரப்பிப் பின்னார் விசம்பிலே மெத்தெனச்சென்றாற்போல,

137 [பிறந்துதவழ் கற்றதற் றொட்டு]

தவழ் கற்றதன் தொட்டு—தவழ்தலைக் கற்றநாள் தொடங்கி,

பிறந்து, முன்னேகூட்டிற்று.

137—40. [சிற்றதன், னாடுசெகிற் கொண்ட நாடொறும் வளர்ப்ப, வாளி நன்மா னண்கு குடைக் குருளை, மீளி மொய்ப்பின் மிகுவலி செருக்கி]

மீளி மொய்ப்பின் மிகு வலி செருக்கி—கூற்றுவனுடைய வலியிற்காட்டில் மிகுகின்றவலியாலே கலித்து,

செல்வன் விசம்புபடர்தாங்குத் (136) தவழ்கற்றதற்றொட்டு (137) ஆக கின்றவலியென்க.

இவன் பின்பு அரசாட்சிபெற்றனாதலின், தவழ்கற்றதற்றொட்டு நாடுசெகிற் கொண்டானென்றல் பொருந்தாமையுணர்க.

சிறந்த நல் நாடு செகில் கொண்ட நான் கொறும் வளர்ப்ப—ஏனைநாடு நாட்டிற்கிறந்த நன் நாட்டைக் கோளிலேவைத்துக்கொண்டு நாடொறும் தன்னக் கல்காரணமாக,

தோள்வலியாலே பகைமென்று நாடுகாக்கமைப்பற்றி, நாடுசெகிற்றென்றென்றார்

141. [முலைக்கோள் விடாஅ மாத்திரை] ஆளி நல் மாண் அஃ உடை குருளை (137) முலை கோள் விடாஅ மாத்திரை — ஆளியாகிய மானினது வருத்ததலையுடைய குருளை முலையையுண்டலேக் கைநிடாத இனைய பருவத்தே,

யாளியை ஆளியென்றார், †“கடிசொ வில்லை” என்பதனான். ‡“நாடிய பன்றி” என்னுஞ் சூத்திரத்து ‘ஆயுங்காலை’ என்பதனான் குருளையென்பது முடித்தாம்

141. 'குரோரென—கடுக,

* “வெம்புஞ்சுடிர்சுடருந்திருமூர்த்தி” (வேக. 2.)

† தொல்காப்பியம், எச்சவியல், 56.

‡ “ ” மரபியல், 8.

142. தலை கோள் வேழம் களிறு அட்டாங்குமுற்பட இரையைக் கோடற்குக்காரணமான வேட்டையிலே களிற்றைக் கொன்றற்போல,

143. இரு பனற்போந்தை தோடும்—கரிய பனங்குருத்தில் அலர்ந்த வல்பக்கத்து ஒலையும்,

*“தோடே, மடமே” என்னுஞ் சூத்திரத்துப் ‘பிறவும்’ என்றதனும் போந்தை முடித்தாம். அதனிடத்தினின்றும் போந்ததனும் போந்தையென்றார். ‘இரும்பினைக் கொண்டு கடைகமுமிய வடங்குசிறை வலனகலத்து’ என்றார் பிறரும்.

143-4. [சுருஞ்சினை, யரவாழ் வேம்பி னங்குழைத் தெரியலும்.] சுரு சினை வேம்பின் அரம் வாய் அம் குழை தெரியலும்—கரிய கொம்பினையுடைய வேம்பினுடைய வானரத்தின் வாய்போலும் விளிம்பினையுடைய அழகிய தளி ராற்செய்த மாலையும்,

145-6. ஒங்கு இரு சென்னி மேம்பட மிலைந்த இரு பெரு வேந்தரும் ஒருகளத்து அவிழ—தீய மாலையினில் மேலாதற்குக் காரணமான பெரியதலை யிலே ஏனையோர்க்கும் அடையாளப்பூக்களிற் சிறப்ப அவற்றைநெக்குடிய சேரனும் அடையாளம் ஒருகளத்தே படும்படி,

147-8. வெண்ணி தாக்கிய வெரு வரு நோன் தான் கண ஆர்க்கணணி ரிகால் வளவந்து—வெண்ணியெண்ணெய் ஊரிடத்தேபொருத அச்சத்தோன்று ின்ற வலியையுடைய முயற்சியையும் கண்ணுக்கு அழகுநிறைந்த ஆத்திமலை யினையுமுடைய கரிகாரற்சோழன்,

†“முச்சக் காரும்” என்னுங் கவியானே கரிகாலதலுணர்க.

தாயமெய்திப் (132) பிறந்து (137) மிகுவலிசெருக்கி, (140) கெவ்வர் வல் கேட்பச் (133) செய்யார்தேளம் தெருமால்கலிப்ப (134) நாடுசெகிற்கொ ண்டு நாடொறும் வளர்த்தல்காரணமாகக் (138) குருளை (139) களிற்றட்டாங்கு (142) இருபெரு வேந்தரும் அவிழ் (146) தாக்கிய (147) கரிகால்வளவனொ ணமுடிக்க.

149-50. [தாணிழன் மருங்கி லணுகு குறுகி, தொழுது:] பிழல் மருங றில் தான் அணுகு குறுகி தொழுது—அருளைத் தன்னிடத்திலே யுடைய குறுகியனை அண்ணிதாக நின்றசேர்ந்து வணங்கி,

150. முன் சிற்றுவிராயின் - நம்முடைய வறுமைமோனம் முன்னேறிற் றாயின்,

150-51. [பழுதிங், நீற்று விருப்பிற் போற்றியு நோக்கி.] ஈற்று ஆ விரு ப்பின் பழுதின்று போற்றியு நோக்கி—ஈற்றுத்தொழிலையுடைய பசு, தனது ிறுக்குப் பால்சுரந்து கொடுக்கவேண்டுமென்னும் விருப்பம்போல தம்மிடத்து ிற்கின்ற மிகஇன்றும்படி பேணிப்பார்த்து,

* தொல்காப்பியம், மரபியல், 86.

† ‘வெண்ணில்’ என்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

‡ இக்கவியைப் பொருநராற்றுப்படை உரையின்இறுதியிற் காண்க.

151-2. நும் கையது கோ அளவை - நும்மிடத்துள்ள கலையைத் தான் கேட்பதற்கு முன்னே,

152. ஒய்யென - கடுக,

153-4. பாசி வோரின் முசோடு குறைந்த துன்னல ஐதாஅர் நீக்கி - கொட்டைப்பாசியினது வேர்போலே அழுக்கோடேகுறைந்த தையலையுடைய துணிகளைப்போக்கி,

154-5. தாய கொட்டை கரைய பட்டு உடை நல்கி - தாயவாகிய திரை முடிந்தமுடிகளைக் கரையிலேயுடைய பட்டாகிய உடைகளைத் தந்து,

கொட்டை - தும்புமாம்.

156. பெறல் அரு கலத்தின் பெட்டாங்கு உண்க என - பெறுதற்கரிய பொற்கலத்தே விரும்பினபடியே உண்பாயாகவென்றுசொல்லி,

157-8. [பூக்கமழ் தேறல் வாக்குப் தரத்தர, வைகல் வைகல் கைகலி பருகி:] பூ கமழ் கை கலி தேறல் வாக்குப் தர தர வைகல் வைகல் பருகி - தீம் பூ நாமுகின்ற தன்கடுமையார் சிறிதமையுமென்று கைகலித்தற்குக் காரணமான கட்டெளியை மேன்மேலே வார்த்துத் தரத்தர நாடோறும் நாடோறும் பருகி,

* “தேட்குடுப் பன்ன நாட்படு தேறல்” என்றாற்பிறறும்.

159. எரி அகைந்தன்ன ஏடு இல் தாமரை - நெருப்புத் தழைத்தாலொத்த ஒருவன் செய்ததன்றித் தனக்கென இதழில்லாத தாமரையை,

எனவே பொந்ருமரைக்கு வெளிப்படைகூறினார். † “தோடே மடலே” என்னுஞ் சூத்திரத்தேகூறினும்.

160. சரி இரு பித்தை பொலிய சூட்டி - கடைகுழன்ற கரிய மயிரிலே பொலிவுபெறச் சூட்டி.

161-2. தூலின் வலவா துணங்கு அரில் மாலை வால் ஒளி மூத்தமொ பாடினி அணிய - தூலாங்கட்டாத நுண்மையையும் பிணக்கத்தையு முடைய பொன்னரிமாலையை வெள்ளிதாகிய ஒளியையுடைய முத்தத்தோடே பாடின சூட,

163. கோட்டின் செய்த கொடிஞ்சி நெடு தேர் - யானைக்கொட்ட செய்த தாமரை முகையினையுடைய நெடிய தேரிலே,

164. ஊட்டு உளை துயல்வா ஓரி நடங்க - சாதிலிங்கமுட்டின தலையாடம் பொங்கக் கழுத்தின்மயிரையை,

165. பால் புரை புரவி நால்கு உடன் பூட்டி - பாலையொத்த நிறத்திலுடைய குதிரைகள் நான்கினைச் சேர்ப்பூட்டி,

நான்கு, நால்களைப் பெயர்த்திரிசொல்.

166. காலின் ஏழடி பின்சென்று - தான் காலாலே ஏழடிப் பின்னேவந்த ஏழடிவருத்தல் ஒருமரபு; ஏழிசைக்கும் வழிபாடுசெய்தானாகக் கருதுதலில் † “செலவினும்வரவினும்” என்னுஞ் சூத்திரத்துப் பொதுவிதியார் சென்றே பது வந்தென்னும் பொருட்டாய் நின்றது.

* புறநானூறு, 392.

† தொல்காப்பியம், மரபியல், 86.

‡ தொல்காப்பியம், கிளவியாக்கம், 28.

166-7. [கோலின், ருது சினந்து:] இன் தாறுகோல் சினந்து—செலுத் தாதற்கு இனிதாகிய செலவுமுட்கும்கோலைப் போக்கி,

என்றதனாற் கடுவிசைக்கு இவர் இருத்தலாற்றொன்று கருதி இயற்கை யிற்சேறல் அமையுமென்றான்.

167. ஏறு என்று ஏற்றி—இங்ஙனம் ஏறென்று ஏறவிட்டு,

167-8. வீறு பெறு பெரு யாழ் முறையுளி கழிப்பி—ஏனையாழ்களின் வ்றுபெற்ற யாழ்ப்பாணர்க்குக் கொடுக்குமுறைமைகளை நினக்குத் தந்துவிட்டு,

168-70. நீர் வாய் தண் பனை தழீஇய தனரா இருக்கை நல் பல் ஊர நாட்டொடு—நீரை எப்பொழுதும் தண்ணிடத்தேயுடைத்தாகிய தண்ணிய மருத் திலஞ்சுநீர் அசையாத குழியிருப்பினையுடைய நன்றான பலனார்களை யுடைய நாடுகளுடனே,

170-72. [நன்பல், வெருஉப்பறை நுவலும் பருஉப்பெருந் தடக்கை, வெருவரு செலவின் வெருளி வேழம்:]

பறை வெருஉ நுவலும் வேழம்—பறை எல்லார்க்கும் அச்சத்தைச்சாற்று தற்குக் காணாமாகிய யானை,

பருஉ பெரு தட கை வெரு வரு செலவின் வெருளி நல் பல் வேழம்— பருத்த பெரியவளைவினையுடைய கையினையும் அச்சந்தோன்றும் ஓட்டத்தினையும்கோபத்தினையுமுடைய நன்றாகிய பலயானைகள்,

173. தரவு இடை தங்கல் ஓவிலன்—தருதற்றொழிவிடத்தே நிலைபெறு தலை ஒழிதலிலன்;

இனித் தரவிடத்துத் தாழ்த்தலிலனென்றுமாம்.

173-4. வரவிடை பெற்றவை பிற்பிறர்க்கு ஆர்க்கி—வருதலிடத்துப் பெற்றபொருள்களைப் பிறர்க்குப்பிறர்க்குக் கொடுத்து,

174-5. தெற்றென செலவு கடைக்கட்டுநீர் ஆயின்—கடுக அவனிடத்து நின்றும் போகின்றபோக்கை முடிவுபோக்குவீராயின்,

175. பல புலந்து—அதுபொழுதும் பலகாலும்வெறுத்து,

176. நில்லா உலகத்து நிலைமை தாக்கி—செல்வமும் யாக்கையுமுதலியன நிலைநிலாத உலகத்துப் புகழைச் சீர்தூக்கிப் பார்த்து,

நிலைபெறுந் தனையையுடைத்தாகலிற் *புகழை நிலையையென்றார்; ஆரு பெயர்.

177. செல்க என—இங்ஙனம்போகெனக்கூறி,

விடுக்குவன் அல்லன்—நும்மைக் கடுக விடுவானல்லன்;

தொழுது முன்னிற்குவிராயின் (150) நோக்கி (151) நல்கிப் (155) பாடின அணியாநிற்கச் (162) குட்டி (160) வாக்குபு தாத்தரப் (157) பருகித் (158) தெற்றெனச் (174) செலவுகடைக்கட்டுநிராயின் அதற்குப் பலபுலந்து (175) தேரிலை (163) குதிரையைப்பூட்டி (165) ஏற்றி (167) முறையுளிக்கழிப்பி (168) விடுக்குவனல்லன் (177); பின்னர் நின்றனோக்கி நில்லாதவுலகத்துநிலைமையைச் சீர்தூக்கி (176) வரவிடைப் (173) பெற்றவை பிறர் பிறர்க்கார்த்தி (174) இங்ஙனஞ் செல்வாயாகவெனக்கூறி (177) அங்ஙனம் நீபோதற்கு நாட்டொடு (176) வேழம் (172) தரவிடைத்தங்கல் ஓவிலன் (173) எனமுடிக்க.

எல்லாவுலகத்து நிலைமைதூக்கிப், பலபுலத்து செல்கென விடுக்குவனல்ல
எனன்பாருமுனர்.

177-9. ஒல்லென திரை பிறழிய இரு பெளவத்து கரை சூழ்ந்த அகல்
கிடக்கை மண் மருங்கினான் (227) நாடு (248)—ஒல்லென்னும் ஓசைபடத்திரை
முரிந்த கரியகடலினது கரைசூழ்ந்த அகன்ற பரப்பினையுடைய இவ்வுலகத்து
ஒருகூற்றின்கண் உளதாகிய சோழநாடு,

180-82. [மாமாவின் வயின்வயினெம், ருழ்தாழைத் தண்டண்டலைக்,
கூடுகெழீஇய குடிவயினான்:]

மாமாவின் வயின் வயின் நெல் கூடு கெழீஇய நாடு (248)—ஒருமாளில்
தில் ஒருமாளில் தில் திடர்தோறும் திடர்தோறும் நெற்கூடுகள் பொருந்தின சோழ
நாடு.

தாழ் தாழை தண் தண்டலை குடி வயினான்—தாழ்ந்த தெங்கினையுடைய
குளிர்த் தரட்சோலைகளிலிருக்கின்ற குடிமக்களிடத்தில்,

183-4. செ சோற்ற பலி மாந்திய கரு காக்கை—உதிர்த்தாற் சிவந்தசோற்
றையுடையவாகியபலியை விழுங்கின கரியகாக்கை,

184-6. [கவவுமுனையின், மனைநொச்சி நிழலாங்க, ணீற்றியாமை தன்
பார்ப்போம்பவும்:] மனை நொச்சி நிழல் ஆங்கண் ஈற்று யாமை தன் பார்ப்பு கவவு
முனையின் ஓம்பவும்—மனையைச்சூழ்ந்த நொச்சியின் நிழலிடத்துக்கிடந்த ஈற்
றுத்தொழிலையுடைத்தாகிய யாமை தன்னுடையபார்ப்பைத் தான் தின்றிலை
வெறுத்ததாயின், அதனைப்பின்பு பசித்தகாலத்துத் தின்பதாகப் பாதுகாத்து
வைப்பவும்,

எனவே மருதநிலத்திலிருக்குங்காக்கை நெய்தனிலத்துப்பார்ப்பைத் தின்
னுமென்றார்; * “தவழ்பவை தாமு மவற்றோ ரன்ன” என்பதனும் பார்ப்
பென்றார்.

187. இளையோர் வண்டல் அயரவும்—அவ்வுழுவர்மகளிர் நெய்தனிலத்
தின் மணற்குன்றிலே வண்டலிழைத்து விளையாடவும்,

187-8. [முதியோர், அவைபுகு பொழுதிற்றம் பகைமுரண் செலவும்:]
பகை முதியோர் அவை புகு பொழுதில் தம் முரண்செலவும்—பகைமைமுதிர்
தோர் தனது அரசவையிற்சென்று புகுங்காலத்துத் தம்மாறுபாட்டைப் போக்
கும்படியாகவும் பெரிதாண்ட (229) என மேலேகூட்டுக.

என்றது வழக்குமாறுபட்டு வந்தோர்க்கு அவ்வழக்குவீடறுப்பினென்ற
வாறு; † “உரைமுடிவு காணான்” (21) என்னும் பழமொழி கூறினார்.

* தொல்காப்பியம், மரபியல், 5.

† “உரைமுடிவு காணா னினமையோ னென்ற, நரைமுதுமக்க ளுவப்ப -
நரைமுடித்துச், சொல்லான் முறைசெய்தான் சோழன் குலவிச்சை, எல்லாமற்
பாகம் படும்” — “தம்முள் மறுதலையாயினிருவர் தமக்கு முறைமை செயவேண்
டிவந்து சிலசொன்னால் அச்சொன்முடிவுகண்டே ராய்ந்து முறைசெய்ய
அறிவுகிரம்பாத இளமைப்பருவத்தானென நிகழ்ந்த ராமுதுமக்க ளுவக்கும்
வகை நரைமுடித்துவந்து முறைவேண்டிவந்த இருதிமத்தாரும் சொல்லிய
சொற்கொண்டே ஆராய்ந்தறிந்து முறைசெய்தான் கர்காற்பெருவளத்தானென்
னுஞ் சோழன்; ஆதலால், தத்தங்குலத்துக்குத்தக்க விச்சைகள் கற்பத்தற்குமுன்
னே செம்பாகமுளவா மென்றவாறு” என்பது இதுவரை.

189-92. [முட்காஞ்சிச் செம்மருதின், மடக்கண்ண மயிலால், பைம் பாகற் பழந்துணரிய, செஞ்சீனய கனிமாந்தி:] பை பாகல் பழம் செ சீனய துணரிய கனி மாந்தி முடம் காஞ்சி செ மருதின் மட கண்ண மயில் ஆல்—பசிய பாகற் பழத்தையும் சிவந்த சீனையையுடையவாகிய குலைகொண்ட பலாப் பழத்தையுந் தின்று வீணவையுடைய காஞ்சிமரத்திலும் செவ்விய மருதிலு மிருந்த மடப்பத்தைத் தம்மிடத்தேயுடையவாகிய பெடைமயில்கள் ஆரவாரித் தழைக்கும்படி அங்குரின்றும்போந்து,

193-213. [அறைக்கரும்பி னரிநெல்லி, னினக்களம ரிசைபெருக, வற னும்பி னிவர்பகன்றைத், தளிர்ப்புன்கின் ருழ்காவி, னனைஞாழலொடு மாங் குழீஇய, வவண்முனையி னகன்றுமாறி, யவிழ்சளவி னகன்றோன்றி, நகுமுல்லை யுகுதேறுவீப், பொற்கொன்றை மணிக்காயா, நற்புறவி னடைமுனையிற், சுறவ ழங்கு மிரும்பெனவத், திறவருந்திய வினநாரை, பூம்புன்னைச் சினைச்சேப்பி, னோங்குதிரை யொலிவொரிதுத், தீம்பெண்ணை மடற்சேப்பவுங், கோட்டெக்கின் குலைவாழைக், கொழுங்காந்தண் மலர்நாகத்துத், தாழக்குடினைஞ் குழப்பாகீகக், சியாழ்வண்டின் கொளைக்கேற்பக், சலவம் விரித்த மடமஞ்ஞை, சிலவெக்கர்ப் பலபெயர்]

யாழ் வண்டின் கொளைக்கு ஏற்ப கலவம் விரித்த மட மஞ்ஞை சிலவு எக் கர் பல பெயர்—யாமோசைபோலும் வண்டினது பாட்டினைக்கேட்டு அதற்குப் பொருந்தத் தோகையையுமித்த அறியாமையையுடைய மயில் சிலவுபோலும் இடுமணலிலே பலபகுதிப்படஆடவும்,

பெடை தங்குகின்ற மருதசிலக்கைவிட்டுப் பாட்டைக்கேட்டு நெய்தனிலித் தேபோந்தமைபற்றி மடமஞ்ஞையென்றார்.

அகவர் (220) அறை கரும்பின் அரி நெல்லின் இனம் களமர் இசைபெருக வறன் அடும்பின் இவர் பகன்றை தளிர் புன்கிற் தாழ் காவின் நனை ஞாழ லொடு மாம் குழீஇய அவண் முனையின் அகன்று மாறி லீல் சிறம் முல்லை பல் தினை நவல (221)—நாட்டிழ்வாழ்வார் அறுத்தலைச்செய்யும் கரும்பின்கண்ணும் அரிகின்ற நெல்லின் கண்ணுமெழுப்பின திரண்ட களமருடைய ஓசையி்குக்க யிலே லீரற்ற இடத்திலெழுந்த அடும்பினையும் படர்கின்ற பகன்றையினையும் தளிரையுடைத்தாகிய புன்கினையும் தாழ்த்தலோலையுமுடையதாய் அரும் பின ஞாழலோடே ஏனைமரங்களுந்திரண்ட அந்நாட்டை வெறுத்தாரகளாயின் அவ்விடத்தை நீங்கி நெஞ்சாலேகைவிட்டு லீலசிறத்தையுடைய முல்லைக்கொடி படர்ந்த பலகாட்டுநிலத்தேசென்று அந்நிலத்தைக்கொண்டாடவும்,

அகவர் இசைபெருக முனையின் அகன்று மாறிப் பஃறினை நவலவென முடிக்க.

கானவர் (220) அவிழ் தளவின் அகல் தோன்றி நகு முல்லை லீ உகு தேறு பொன் கொன்றை மணி காயா நல் புறவின் நடை முனையின் மருதம் பாட (220)—முல்லைநிலத்து வாழ்வார் அவிழ்கின்றதளவினையும் பார்த்தோன்றியினையும் அவர்கின்ற முல்லையினையும் பூ உகுகின்ற தேற்றுவினையும் பொன்போலும் பூவினையுடைய கொன்றையினையும் லீலமணிபோலும் பூவினையுடையகாயாவினை

யுமுடைய நல்லகாட்டில் உறைகின்ற ஒழுக்கத்தை வெறுக்கின் மருதநிலத்தே
சென்று அவ்வொழுக்கத்தைப் புகழவும்,

தளவு - முல்லைவிசேடம்.

சும வழங்கும் இரு பெளவத்து இறவு அருந்திய இனம் நாரை பூ புண்ணை
சின்னே சேப்பின் ஒங்கு திரை ஒலி வெரீஇ தீ பெண்ணை மடல் சேப்பவும்—சுருத்
திரியும் கரிய கடலின்கண் இறவைத்தின்ற திரண்டநாரைகள் பூக்களையுடைய
புண்ணைக்கோட்டிலே தங்கின் அதன்மேலேழுமிகின்ற உயர்ந்ததிரையினது ஆர
வாரத்திற்குவெருவி மருதநிலத்தில் இனியபுணியினது மடலிலேதங்கவும்,

கோள் தெங்கின் குலை வரழை கொழு காந்தன் மலர் நாகத்து துடி குடி
கை குடி பாக்கத்து பரதவர் (218) அவண் முனையின் (198) குறிஞ்சி பாட
(218)—குலையொண்ட தெங்கினையும் குலையினையுடைய வாழையினையும் கொழு
விய காந்தளினையும் மலர்ந்த சுரபுண்ணையினையும் துடியோசைபோலும் ஓசை
யினையுடைய பேராந்தையினையுமுடைய குடியிருப்பையுடைத்தாகிய பாக்கத்
தில்லாமும் பரதவர் அவ்விடத்தைவெறுப்பின் குறிஞ்சிநிலத்தேசென்று அவ்
விடத்தைப் புகழவும்,

214-5. தேன் நெய்யொடு கிழங்கு மாறியோர் மீன் நெய்யொடு நறவு
மறுகவும்—தேனாகியநெய்யோடே கிழங்கையும் விற்பவர்கள் மீனினதுநெய்
யோடே நறவையும் கொண்டுபோகவும்,

216-7. தீ கரும்போடு அவல் வகுத்தோர் மான் குறையொடு மது மறுக
வும்—இனியகரும்போடே அவலைக் கூறுபடுத்தி விற்பவர்கள் மானினதுதகை
யோடே கண்ணாயும் கொண்டுபோகவும்,

218-9. [குறிஞ்சி பரதவர் பாட நெய்த, னறும்பூக் கண்ணிகுறவர்கூட]
குறவர் நெய்தல் நறு பூ கண்ணி குட—குறவர் அந்நிலத்துப் பூக்களை
வெறுக்கின் நெய்தலினது நறிய பூவாற்செய்த கண்ணியைச்சூடவும்,

220-22. [கானவர் மருதம் பாட வகவர், நீளிற முல்லைப் பண்ணை நுவ
லக், கானக்கோழி கதிற்குத்த]

கானக் கோழி கதிற்குத்த—காட்டிடத்துக் கோழிகள் நெய்ததிரைத் தின்
னவும்,

223. மனை கோழி துனை கவர—மருதநிலத்தின் மனையிற்கோழிகள்
துனையைத் தின்னவும்,

224. வரை மஞ்சி கழி மூழ்க—மலையிடத்திற்குரியமங்குகள் கழியிலே
மூழ்கவும்,

225. கழி நாரை வரை யிறுப்ப—கழியின்றிரியும்நாரைகள் மலையிலே
கிடக்கவும்,

226. தண வைப்பின் நால் நாடு குழீஇ—குளிர்த்த வைப்புக்களையுடைய
நாண்குடைய நாடுகள் திரண்டு,

நால் நாடென்றார், * “நடுவ ணைந்தினை நடுவண தெழிய” என்னுஞ்
சிரத்தால்.

பரப்புவாய்வும் (186) அயரவும் (187) மல்கல (190) மடங்குறவு
(212) பலபெயரவும் (214) நாரை (215) சேப்பவும் (207) அகவர் (220) அகன்
றுமாரிப் (198) பசுமிகை நுவலவும் (221) காணவர் (220) நடைகுணியின்
(202) மருதம்பட்டவும் (220) பாக்கத்துப் (210) பாதவர் குறிஞ்சிபாடவும் (218)
கிழங்கு மாறியோர் (214) நறவுமறுகவும் (215) அவல்வருத்தோர் (216) மது
மறுகவும் (217) குறவர் கண்ணிருடவும் (219) கோழி கசிகுத்தவும் (222)
மனைக்கோழி தினைக்கவரவும் (223) மந்தி மழ்கவும் (224) நாரை வரையிறப்ப
வும் (225) நஞ்சு குழிது (226) மாமாவின் வயின்வயின் நெற் (180) கூடு கெழீ
இய (182) கூடு (248) என வினைமூடிக்க.

குழிதுமென்னும் செப்தெனெச்சம் பிறவினைகொண்டது, * “அம்மும்
களவியும்” என்னுஞ்ஞத்திரவியால்.

227-31. [மண்மருங்கினன் மறுவின்றி, பொருதுடபா ஒன்று
கூறப், பெரிதாண்ட பேருக்கேண்மை, யறனெடு புணர்ந்த திறனறி செங்கோ,
வன்னேன் வாழி வெல்வேற் குருகில்:]

மறு இன்னி அறனெடு புணர்ந்த திறன் அறி செ கோல் ஒரு குடையான்
ஒன்று கூறாதுகையார் (187) முரண் செல (188) பெரு கேண்மை பெரிது
ஆண்ட வெல்லியல் குருகில்—குற்றமின்றித் தருமத்தோடுகூடிய வழியை உல
கம் அறிதற்குக் காரணமாகிய செவ்விய கோலாலும் தன்னாளிசெய்தற்கெடுத்த
ஒருகுடையாலும் தனது ஆணையே உலகங்கூறும்படியாகவும் முதியோர் முரண்
செல்லும்படியாகவும் பெரியநட்டினே நெடுங்காலம் உலகையாண்டவெல்கின்ற
வேலைபுடைய தலைவன்,

ஒருகுடை என்றதனானும், ஒன்றுகூற என்றதனானும் இவன் மண்முழு
கம் ஆண்டானென்றார்.

அன்னேன்—யான்கூறிய அத்தன்மைகளைபுடையோன்,

வாழி—வாழ்வாயாக;

இறுதியகரம் கெட்டுகின்றது.

232-3. [மன்னர் நடுங்கத் தோன்றிப் பன்மா, நெல்லை தருகன் பலத்திர்
பரப்பி:]

மன்னர் நடுங்க தோன்றி - பகைமரசர் நடுங்கும்படி விளங்கி,

பல் மாண் எல்லை தருகன் பல் ததிர் பரப்பி பல்லுயிர்களும் மாட்சிமைப்
படுதற்குக் காரணமாகிய பதம்பொழுதைத்தருங்கதிரோன் தன்னிலையை
விட்டுப் பலகொணக்களைப் பரப்புகையினாலே,

234. குல்லை கரியவும் - கஞ்சக்குல்லையையும்,

கோடு எரி நாப்பவும் - மரங்களினுடைய கொம்புகளை நெருப்புத்தின்ன
வும்,

* தொக்காப்பயம், வினையியல், 34.

235. [அருவி மா மலை நிழத்தவும்] மா மலை அருவி சுழித்தவும்—பெரு மையைபுடையமலை தன்னிடத்து அருவினை இல்லையாக்கவும்,

235-6. மற்ற சருவி வானம் கடல் கோன் மறப்பவும்—இகையொழிந்த தொகுதியையுடைய மேகம் கடலிடத்து முகத்தலை மறப்பவும்,

237. பெரு வறன் ஆகிய பண்பு இல் காலையும்—பெரிய வறக்கடமுண்டாகிய நற்குணமில்லாத காலத்தும்,

கரியவும் னைப்பவும் (234) நிழத்தவும் (235) மறப்பவும் (236) வறனாகிய காலையுமெனமுடிக்க.

238-9. [நறையு நரத்தமு மகிலு மாரமூர், துறைதுறை தோறும் பொறையுயிர் தொழுதி:] நறையும் நரத்தமும் அகிலும் ஆரமும் பொறை துறை துறை தோறும் உயிர்த்து ஒழுதி—நறைக்கொடியும் நரத்தப்புல்லும் அகிலும் சந்தனமுமாகிய சமையைத் துறைதோறும் துறைதோறும் இளைப்பாறத்தன் னிப்போய்,

240. நரை தலை குரை புனல்—நுரையைத் தலையிலேயுடைய ஆரவாரத்தையுடைய நீர்,

வரைப்பு அகம் புகுதொறும்—குளத்திலும் கோட்டத்திலும் புகுந்தோறும், வரைக்கப்படுதலின், வரைப்பு ஆகுபெயர்.

241. புனல் ஆடும் மகளிர் கதமென குடைய—நீராடுமகளிர் கடுகக் குடைந்துவிளையாட,

புனல் ஒழுதிப் புகுதொறும் மகளிர் குடையவென்க.

242. சுடளி குய்க்கின் வாய் நெல் அரிந்து—வளைந்துகின்ற அரிவாளின் வாயாலே நெல்லையறுத்து,

நெல்லு மிகக்காய்த்துத் தளரலேவிழுதலின், வளைந்துநிற்கவேண்டுமென்றார்.

243. குடு கோடு ஆக பிறக்கி—குட்டை மலையாகஅடுக்கி,

243-4. நான் தொறும் குன்று என குவைஇய குன்ற குப்பை—நாடோறும் கடாவிட்டு மேருவென்னும்படி திரட்டின தொலையாத நெற்பொலி,

245-8. [கடுந்தெற்று மூடையி னிடங்கெடக் கிடக்குஞ், சாலி நெல்லின் சிறைகொள் வேலி, யாயிரம் விளையுட் டாகக், காவிரி புரக்கு நாடுகிழ நோனே]

கடு தெற்று மூடையின் இடம் செட கிடக்கும்—நெருங்கத்தெற்றின் குருளின்கண்ணே வெற்றிடம் இல்லையாம்படி கிடத்தற்குக்காரணமான

கடுந்தெற்றுமூடை கோட்டையுமாம்.

சிறை கொள் வேலி ஆயிரம் சாலி நெல்லின் விளையுட்டாக—வரப்பு கட்டின வேலிநிலம் ஆயிரக்கலமாகிய செந்நெல்லின் விளையுட்டாக,

காவிரி புரக்கும் நாடு கிழவோன்—காவிரி பாதுகாக்கும் நாடு தனக்கே உரித்தாம் தன்மையுடையோன்.

வறனுகிய காலையும் (237) புனல்(240) ஒழுகிப் (239) புருதொறும்(240) மகளிர் குடைத்து வினையாடக் (241) கூனி அரிந்து (242) பிறக்கிக் (243) குவைஇய குப்பை (244) கிடத்தற்குக்காரணமான (245) வினையுட்பாகக் (247) காவிரி புரக்குளாடு (248) என வினைமுடிக்க.

பொருந (3), கோடியர்தலைவ, கொண்டதறிந (57), புழும்மேம்படுந (60), ஏழின்கிழவ (63), காடுறை சடவுட்கடன் கழிப்பியபின்மை(52) நெறிதிரிந்தொராஅது (58) ஆற்றெதிர்ப்படுதலும் நோற்றதன்பயனே (53), போற்றிக்கேனை மதி (60), நின்னிரும்பேரொக்கலொடு (61) பசி ஓராஅல்வேணடின, நீடின்று (62) எழுமதி (63); யானும் (64) இன்மைதீர வந்தனென் (129), உருகெழு குருசிலாகிய (131) உருவப்பலே ரினையோன்கிறுவன் (130), கரிகால்வளவன் (148), நாடுகிழவோன் (248), குருசில், அன்னேன் (231) தாணிழன்மருங்கிற் குறுகி (149) மன்னர்நடுங்கத்தோன்றி (232), வாழியெனத் (231) தொழுது முன்னிற்குவிராயின் (156), நாட்டொடு (170) வேழம் (172) தரவிடைத் தலகலோவிலன் (173) எனக்கூட்டி வினை முடிவுசெய்க

*“முன்னிலை சுட்டிய வொருடைக் கிளவி.....வேண்டும்” என்பத லென், இங்ஙனமுடிந்தது.

†“கூட்டருட் பாணரும் பொருநரும் விறலியு, யாற்றிடைக் காட்சி யுறழத் தோன்றிப், பெற்ற பெருவளம் பெறாஅர்க் கறிவுநீஇச், சென்றுபய நெதிரச் சொன்ன பக்கமும்” என்பது இதற்குவிட.

‡“ஆசிரிய நடைத்தே வஞ்சி” என்பதற்குந் பின்னா யஞ்சி மிகவுட்வருண வென்றுணர்க.

சோழன் கரிகாற்பெருவளத்தான் ழடதநாமகண்ணியா பாடிய பொருநராற்றுப்படைக்கு மதுரை ஆசிரியர் பாரததுவாசி நச்சிஞர்க்கன்யர் செய்த வுரை முற்றிற்று.

* “முன்னிலை சுட்டிய வொருடைக் கிளவி, பன்மையொடு முடியினும் வரைநிலை யின்றே, யாற்றுப்படை மருங்கிற் போற்றல் வேண்டும்” (தோல். எச்ச. 66.)

† தோல்கூறாய்வும், புறபுணையியல், 36.

‡ செய்புளியல், 108.

வெண்பா.

- 1^௪ வரியு மேற்றத்தி னுனும் பிறந்நட்டு
வாசி சாக்கும் வளவெல்லாங் - தேரி
னரிகாலின் கீழ்க்கூட மன்னெல்லே சாலுன்
கரிகாலன் காவிரிசூழ் நாடு.
- 2 ஆரிமா சமந்த வமளிமே லாணைத்
† திருமா வளவெனைத் தேறேன் - திருமாற்பின்
மானமா வென்றே தொழுதேன் நெழுதனைப்
போனவா பெய்த வளை.
- 3 முச்சக் கரமு மளப்பதற்கு நீட்டியகா
ஹிச்சக் கரமே யளந்ததாற் - செய்ச்செ
யிரிகான்மேற் நேன்றெடுக்கு மாய்புனனிர் நாடன்
கரிகாலன் கானெருப் புற்று.

* (தொல். புறத்திணை. கு. 31-௩. மேற்)
† “திருமாணவன்” (பட. 299), “செருவெங்காதலிற் நிருவாவனவன்”
(சிலப். 5: 90)

முன் மு வ து

சிறுபாணுற்றுப்படை.

- மணிமலைப் பனைத்தோண் மாநில மடநதை
யணிமுலைத் துயல்வருட மாரம் போலச்
செல்புன் னுழந்த சேய்வரற் கான்யாற்றுக்
கொல்கரை நறம்பொழிற் குயில்குடைந் துதிர்த்த
9 புதுப்பூஞ் செம்மல் சூழப் புடைநெறித்துக்
கதுப்புலிரித் தன்ன காழக நுணங்கற
லயிலுருப் பனைய வாகி யைதுநடந்து
வெயிலுருப் புற்ற வெம்பரல் கிழிப்ப
வேனி னின்ற வெம்பத் வழிநாட்
10 காலொரூ யிற்றுக் கதிர்கடா வுறப்பப்
பாலை நின்ற பாலை நெடுவழிச்
சுரன்முதன் மராஅத்த விரிநிழ லசைஇ
யைதுவி ழிகுபெய லழகுக்கொண் டருளி
நெய்கனிந் திருளிய கதுப்பிற் கதுப்பென
15 மணிவயிற் கலாபம் பரப்பிப் பலவுடன்

1-269. இந்துல் பாணுற்றுப் படைக்கு மேற்கோள்; (நெல் புறத் திணை. கு. 36. 8)

2. 'துயல்வரும்' என்றும் பாடல்

1-3. "அலைநாடை மலைமுலையாக். தாரப் பேரியாற்று மாரிககந்தற், * ணண்கன் பரப்பின் மணணக மடநதை" (சில. இத்திர. 1-3.)

7. 'அயிலுருக்கையவாகி' என்றும், 'அயிலுருத் தனையவாகி' என்றும் பாடலம்.

7-8. "எரியுந், தீமே லயில்போற் செறிபரற் கானில் (திருச்சிற். 228.)

10-11. பாலை யென்பது உப்குணகதுக்குப் பெயருமா மென்பதற்கு இவ்வுடிகள் மேற்கோள்; (தக்க. 67-உரை.)

11-2. "நெறியயன் மராஅத், தல்குறு விரிநிழ லசைஇ" (அகநா. 121)

14. "எண்ணெயு நாணமு யிவை மூழ்கி யிருடிருக் கிட்டு.....கடை குழன்ற கருக்குழல்கள்" (சீவக. 164.)

15. 'மணிமயிர்கலாபம்' என்றும் பாடல்.

14-5. "அகிலுண விரித்த வம்மென் கூத்தலின், மணிமயிற் கலாப மஞ்சிடைப் பரப்பி" (சிறுபாண். 263-4); "கணக்கொ டோகையிற் கதுப்பி ருத் தசைஇ" (முல்படி. 14); "பூம்புகை, மாட மாலமேனலார் மணிக்ருழ வின் மூழ்கலிற், கோடியுர்த ருன்றின்மேற் குழிஇய மஞ்சை தஞ்சிற, காடு மஞ்சி னுள்விரித் திருத்த வண்ண மன்னதே", "கோல கெடுங்கண் மகளிர் கூத்தல்பரப்பி-யிருப்பப், பிலிமஞ்சை நோக்கிப் பேடைமயிலென் தேண்ணி" (சீவக. 71, 919.)

- மயின்மயிற் குளிக்குஞ் சாயற் சாஅ
யுயங்குநாய் நானி னல்லெழி லசைஇ
வயங்கிழை யுலறிய வடியி னடிதொடர்ந்
தீர்த்துநிலந் தோயு மிரும்பிடித் தடக்கையிற்
20 சேர்த்துடன் செறிந்த குறங்கிற் குறங்கென
மால்வரை யொழுகிய வாழை வாழைப்
பூவெனப் பொலிந்த வோதி யோதி
நளிச்சினை வேங்கை நாண்மலர் நச்சிக்
களிச்சுரும் பரற்றுஞ் சுணங்கிற் சுணங்குபிதிந்
25 திபாணர்க் கோங்கி னவிர்முகை யெள்ளிப்
பூணகத் தொடுங்கிய வெம்முலை முலையென
வண்கோட் பெண்ணை வளர்த்த நங்கி
னின்செறி நீர்தரு மெயிற்றி னெயிறெனக்
குல்லையம் புறவிற் குவிமுகை யவிழ்த்
30 முல்லை சான்ற கற்பின் மெல்லியன்

16. 'மயிற்கொளிக்கும்' என்றும் பாடம். "மயிலன்ன சாயலாய்" (பலாதி. 28)

17-8: பொருநராற்றுப்படை, 42 - ஆம் அடிக்குறிப்பைப்பார்க்க.

20. 'சேர்த்து செறி குறங்கு' என்பதும் 'சேர்த்து செறி குறங்கின்' என்பதும் சேர், திரட்சிப்பொருளில் வந்ததற்கு மேற்கோள். (தொல். உரி. கு. 67. சே; ஷே. ஷே. கு. 65 - ஈ; இ-வி. கு. 290)

21. இது, ஒழுகல் நெடுமைப்பண்பு உணர்த்தியதற்கு மேற்கோள் (தொல். உரி. கு. 21-சே; ஷே. ஷே. கு. 13. ஈ; இ-வி. கு. 284.)

21-2. "வாழை யீன்ற வையேந்து கொழுமுகை, மெல்லியன் மகள் ரோதி யன்ன, பூவொடு துயல்வரு மால்வரை நாடின்" (நி. 225)

19-23. "சுர்த்து நிலந்தோயும்..... நச்சி" என்பதாஉம், அடுக்கியதோற்றமெனப் படாதோவெனின், படாதன்றே; யானைக்கை போலங் குறங்கு, குறங்குபோலம் வாழையென அடுக்கிச்சொல்லாது குறங்கினையுடையா னென்று துணித்துக் கூறிய பின்னர் குறங்கென மால்வரை யொழுகிய வாழை பென் ருளுதலி னென்பது. (தொல். உவம. கு. 36-உரை)

25-6. "யாணர்க் கோங்கின் மென்முகிழ்முலை" (பாக. 10: கோலியர். 13.)

27. இவ்வடி, நங்கென்பது, புல்லொடு வந்ததற்கு மேற்கோள். (தொல். மர. கு. 86 உரை)

28. 'நீர்தரும்' என்றும் பாடம்.

19-28. "சுர்த்து நிலந் தோயும்..... எயிற்றின்" என்னும் இச்சந்தான வுவமை. மலையுலையென யின்பாற் படும்; (இ-வி. கு. 645) பாடபேதமுண்டு.

30. "முல்லை சான்ற கற்பின் மெல்லியற் குறு மகள்" (நி. 142)

- மடமா னேக்கின் வாணுதல் விறலிபர்
நடைமெலிக் தசைஇய நன்மென் சிறடி
கல்லா வினையர் மெல்லத் தைவரப்
பொன்வார்த் தன்ன புரியடங்கு நரம்பி
35 னின்குரம் சிறியா ழிடவயிற் றழி இ
நைவளம் பழுதிய நயந்தெரி பாலை
கைவல் பாண்மகன் க்டனநிற் தியக்க
வியங்கா வையத்து வள்ளியோர் நசைஇத
துணிகு ரெவ்வமொடு துயராற்றுப் படுபு
40 முனிவிகந் திருந்த முதுவா யிரவல
கொழுமீன் குறைய வொதுங்கி வள்ளிதழ்ச்
கழுநீர் மேய்ந்த கயவா பெருமை
பைங்கறி நிவந்த பலவி னீழன்
மஞ்சண் மெல்லிலை மயிர்ப்புறந் தைவா
45 வினையா விளங்க னுற மெல்குபு பெயராக்
குளவிப் பள்ளிப் பாபல் கொள்ளுங்
குடபுலங் காவலர் மாநமா னென்னா
வடபுல விமயத்து வாங்குவிற் பொறிக்க
வெழுவுறழ் திணிநீ கா னியநேர்க் குட்டுவன்
50 வநுபுனல் வாயில் வஞ்சியும் வறிதே யதாஅன்று
நறவுவா புறைக்கு நாகுமுதிர் நணவக்

32. ‘நலமென் சிறடி’ என்றும் பாடம்.

34-5. “பொன்வார்த் தன்ன புரியடங்கு நரம்பின், நெடையமைகேன்வி யிட வயிற் றழிஇ” (பெரும்பாண். 15-16.); “பொன் வார்த் தன்ன புரியடங்கு நரம்பின், மின்னேர் பச்சை மிஞிறற்குரார் சிறியாழ்” (புறநா. 308); “நச் சாது பொன் வார்த் தன யாழின் நரம்புனர்த் து” (பா. 10 கோவத்தன. 39.)

36-7. “நைவளம் பழுதிய பாலை வல்லோன” (குறிஞ்சி. 146.)

38-9. கூர்ப்பு முன் கிடவாதுன்ன தொன்று கிடத்தலாகிய குறிப்புணர்த் துமென்பதற்கு மேற்கோள்; (தொல். உரி. கு. 18. சே; செ. செ. கு. 16. ௪; இ-வி. கு. 281)

40 “முதுவாயிரவலன்” (முருகு. 284); “முதுவா யொக்கல்”, “முதுவாய்க் கோடியர்” (பட்ட. 213, 253.)

45. “நெய்தல், வினையாவினங்குணா” (அகநா. 100)

42-7. “தடமருப் பெருமை தாமரை முனையின், முடமுதிர் பலவின் கொழு நிழல் வதியுங், குட நாடு” (அகநா. 91)

50. ‘புனல் வஞ்சியாயிலும் வறிதே’ என்றும் பாடம்.

51. நாகு பென்மையெயன்றி இளமையு முணர்த்து மென்பதற்கு ‘நாகு முதிர் நணவம்’ என்பது மேற்கோள்; (சீவக. 74.)

தறைவாய்க் குறுத்துணி யயிதுணிபொருத
கைபுனை செப்பங் கடைந்த மார்பிற்
செய்ப்புங் கண்ணி செவிமுத நிருத்தி

55 நோன்பகட் டுமண ரொழுக்கபொடு வந்த
மகாஅ ரன்ன மந்தி மடவோர்
நகாஅ ரன்ன நளிநீர் முத்தம்
வாள்வா பெருந்தின் வயிற்றகத் தடக்கித்
தோள்புற மறைக்கு நல்குர் துசப்பி

60 னுளரிய லைம்பா லுமட்டிய ரீன்ற
கிளர்பூட் புதல்வரொடு கிலுகிலி யாடுந்
தத்துநீர் வரைப்பிற் கொற்கைக் கோமான்
நென்புலங் காவலர் மருமா னென்னார்
மண்மாறு கொண்ட மாலை வெண்குடைக்

65 கண்ணார் கண்ணிக் கடுந்தேர்ச் செழியன்
றமிழ்நிலை பெற்ற தாங்கரு மரபின்
மகிழ்நனை மறுகின் மதுரையும் வறிதே யதாஅன்று
நறுநீர்ப் பொய்கை யடைகரை நிவந்த
துறுநீர்க் கடம்பின் றிணைபார் கோதை

70 போவத் தன்ன வுண்டுறை மருங்கிற்
கோவத் தன்ன கொங்குசேர் புறைத்தலிவ்
வருமுலை யன்ன வண்முறை புடைந்து
திருமுத மனிழந்த தெய்வத் தாமரை

53. 'கைபுனை சேயங்கடைந்த' என்றும் பாடம்.

55. உமணரொழுக்க: "பெருங்கையிற் பெருமுறை மருங்கிற் காப்பச், சில் பத வுணவின் கொள்ளை சாற்றிப், பல்லெருத் துமணர் பதிபோகு நெடு நெறி" (பெரும்பாண். 63-5.)

56. மகாஅரன்னமந்தி: "கடும்பறைக் கோடியர் மகாஅ ரன்ன, நெடுங் கழைக் கொம்பர்க் கடுவ னுகளினும்" (மலைபடு. 236-7.)

57. 'நகாஅவன்ன' என்றும் பாடம்.

57-62. கொற்கைமுத்து: "வினைந்து முதிர்ந்த விழுமுத்தி, னிலங்கு வனை யிருஞ்சேரிக், கட்கொண்டிக் குடிப்பாக்கத்து, நற்கொற்கையோர் நகைப் பொருந்" (மதுரை. 135-8.)

65. "கண்ணார் கண்ணிக் கரிகால் வளவன் (பொருத. 148)

66. தாங்கருமரபின்: (கிண்பாண். 127)

69. "கடர்புருடியகண்ணிமாலை" (கீவந. 990)

70. 'வண்ணுறை' என்றும் பாடம்.

71. 'கோபத்தன்ன' என்றும் பாடம்.

72-8. (தொல். உவம. கு. 9-உரை; ௫-அ. ௫-640)

யாசி ஸங்கை வரக்குந்தோயர் தன்ன

- 75 சேயிதழ் பொதிந்த செம்பொற் கொட்டை
யேம வின் றுனை தழீஇ யிறகுளர்ந்து
காமர் தும்பி காமரஞ் செப்புந்
தண்பனை தழீஇய தளரா விருக்கைக்
குணபுலங் காவலர் மருமா னென்னு
- 80 ரோங்கெயிற் கதவ முருமுச்சவல் சொறியுந்
தூங்கெயி லெறிந்த தொடிவிளங்கு தடக்கை
நாடா நல்லிசை நற்றோச் செம்பிய
னோடப் பூட்கை யுறந்தையும் வறிதே யதாஅன்ற
வானம் வாய்த்த வளமலைக் கவாஅன்ற
- 85 கான மஞ்ஞைக்குக் கலிங்க நல்கிய
வருந்திற லணங்கி னுவியர் பெருமகன்
பெருங்க னுடன் பேகனுஞ் சுரும்புண
நறுவீ யுறைக்கு நாக நெடுவழிச்
சிறுவீ முல்லைக்குப் பெருந்தேர் நல்கிய
- 90 பிறங்குவெள் ளாவி வீழுஞ் சாரற்
பறம்பிற் கோமான் பாரியுங் கறங்குமணி
வாலுளைப் புரவியொடு வைபக மருள
வீர நன்மொழி யிரவலர்க் கீந்த
வழறிகழ்ந் திமைக்கு மஞ்சவரு நெடுவேற்
- 95 கழறொடித் தடகைக் காரியு நிழறிகழ்

84-7. “உடாஅ போரா வாகுத லறிந்தும், படாஅ மஞ்ஞைக் கீத்த வெங்கோ, கடாஅ யானைக் கவிமான் பேகன்” (புறநா. 141.)

86-7. “அருந்திறற் கடவுள் காக்கு முயர்சிமைப், பெருங்க னுடன் பேகனு” (புறநா. 158.)

88. ‘நறவுவா யுறைக்கும்’ என்றும் பாடம்.

90-91. “நெடுவரைக், கறங்குவெள் ளாவி கல்லிலைத் தொழுகும், பறம்பிற் கோமான் பாரியும்” (புறநா. 158.)

89-91. “பூத்தலை யறாஅப் புனைகொடி முல்லை, நாத்தழும் பிருப்பப் பாடா தாயினுங், கறங்குமணி நெடுந்தேர் கொள்கெணக் கொடுத்த, பரந்தோங்கு சிறப்பிற் பாரி”, “தேருடன், முல்லைக் கீத்த செல்வா நல்லிசைப், படுமணி யானைப் பறம்பிற் கோமான், நெடுமாப் பாரி.” (புறநா. 200, 201.)

93. ஈரன்மொழி: (சிறுபாண். 99); “அன்புடை நன்மொழி யனாஇ” (முருகு. 292); “இன்சொலா வீர மனைஇப் படிதிலவாஞ், செம்பொருள் கண்டார் வாய்ச்சொல்” (துறன். 91.)

94. “உரவுச் சினங் கனலு மொளிகிழ் நெடுவேல்” (சிறுபாண். 102.)

- நீல நாக நல்கிய கலிங்க
மாலமர் செல்வற் கமர்த்தனன் கொடுத்த
சாவந் தாங்கிய சாந்துபுலர் திணிதோ
ளார்வ நன்மொழி யாயு மால்வரைக்
100⁶ கமழ்பூஞ் சாரற் க்வினிய நெல்லி
யமிழ்துவிளை திங்கனி யெளவைக் கீந்த
வரவுச்சினங் கனலு மொளிதிகழ் நெடுவே
லரவக்கடற் றுனை யதிகனங் கரவாது
நட்டோ ருவப்ப நடைப்பரி கார
105 முட்டாது கொடுத்த முனைவிளங்கு தடக்கைத்
துளிமழை பொழியும் வனிதுஞ்ச நெடுங்கோட்டு
நளிமலை நாட னள்ளியு நளிசிறை
நறும்போது கருவிய நாகமுதிர் நாகத்துக்
குறும்பொறை நன்னாடு கோடிபர்க் கீந்த
110 காரிக் குதிரைக் காரிபொடு மலைந்த
வோரிக் குதிரை போரியு மெனவாங்
கெழுசமங் கடந்த வெழுவுறழ் திணிதோ
ளெழுவர் பூண்ட வீகைச் செந்துகம்
விரிகடல் வேலி வியலகம் விளங்க
115 பொருதான் றாங்கிய வுரனுடை நோன்ற
ணறுவி நாகமு மகிலு மாரமுந்
துறையாடு மகளிர்க்குத் தோட்டினை யாகிய
பொருபுன றுருடம் போக்கரு மரபிற்

97. “ஆல்கெழு கடவுட் புதல்வ” (முருகு. 256); “ஆலமர் செல்வ னணி
சால் பெருவிநல்” (கலி. 81); “ஆலமர் செல்வன் புதல்வன்” (சிலப். குன்ற);
“ஆலமர் செல்வன் மகன்” (மணி. 3: 144.)

98. ‘சாபந்தாங்கிய’ என்றும் பாடம்

99. ஆர்வ நன்மொழி: “சா நன்மொழி” (சிறுபாண். 93)

100-103. “பூங்கமல வாலிகுழ் புல்வேணுந் பூதனையும், ஆங்கு வரு
பாற்பெண்ணை யாற்றினையும்—சங்கே, மறப்பித்தாய் வாழுகிசா வன்சுடற்றி
னவை, அறுப்பித்த யாமலகந் தந்து” (ஒளவையார் பாட்டு; இது தமிழ்
நாவலர்சரிதையிற்சுண்டது); “இனிய சனிகளென்றது, ஒளவையுண்ட நெல்
வீக்கனிபோல அமிழ்தாவனவற்றை” (குறள். 100—பரி. உரை); “நிறை
சுவை யமுத நெல்லியின் கனியும்” (வி - பாரதம், பழம்பொருந்து. 22.)

106. ‘தளிமழை’ என்றும் பாடம்.

110. “காரியூர்த்து பேரமர்க் கடந்த, மாரியிகை மறப்போர் மலையன்”
(புறநா. 158.)

84-111. ஏழுவள்ளுகள் : (புறநா. 158.)

117. ‘புணையாக’ என்றும் பாடம்.

116-8. “நறைபு சார்தமு மகிலு மாரமுந், துறைதுறைதோறுள்
பொறையுயிர்த் தொழுதி, நறைத்தலைக் குரைப்புணல் வரைப்பகம் புகுதோறும்,
புணலுழ மகளிர் கதுமெனக் குடைய” (பொருந. 238—41.)

- நென்மா விலங்கைக் கருவொடு பெயரிய
- 120 நன்மா விலங்கை மன்ன நுள்ளு
மறுவின்றி விளங்கிய வடுவில் வாய்வா
ஞறுபுலித் துப்பி னேவியர் பெருமகன்
கனிற்றுத்தழும் பிருந்த கழறப்பங்கு திருந்தடிப்
பிடிக்கணஞ் சிதறும் பெயன்மழைத் தடக்கைப்
- 125 பல்லியக் கோடியர் ப்ரவலன் பேரிசை
நல்லியக் கோடனை நயந்த கொள்கையொடு
தாங்கரு மரபிற் றன்னுந் தந்தை
வான்பொரு நெடுவரை வளனும் பாடி
முன்னாட் சென்றன மாக விரீநா
- 130 டிறவாக் கண்ண சாய்செவிக் குருளை
கறவாப் பான்முலை கவர்த னேனாது
புனிற்றுநாய் குரைக்கும் புல்லெ னட்டில்
காழ்சோர் முதுகவர்க் கணச்சித லரித்த
பூழி பூத்த புழற்கா ளாம்பி
- 135 பொல்குபசி யுழந்த வொடுங்குதுண் மருங்குல்
வளைக்கைக் கிணைமகள் வள்ளுகிர்க் குறைத்த
குப்பை வேளை யுப்பிலி வெந்ததை
மடவோர் காட்சி நாணிக் கடையடைத்
திரும்பே ரொக்கலொ டொருங்குடன் மிசையு
- 140 மழிபசி வருத்தம் வீடப் பொழிகவுட்
டறுகட் பூட்கைத் தபங்குமணி மருங்கிற்

124. 'கணஞ்சிந்தும்' என்றும் பாடம். "புன்றலை மடப்பிடி பரிசிலாக" (புறநா. 151.)

119-26. "பெருமா விலங்கைத் தலைவன் சிறியா,ழில்லோர் சொன்மலை நல்லியக் கோடன்" (புறநா. 176.)

127. தாங்கரு மரபின் : (சிஹபாஹ். 66.)

127-8. "கின்னுநின் மலையும் பாட." (புறநா. 143.)

130. நாய்க்குட்டியைக் குருளை யென்பதற்கு இவ்வடி மேற்கோள். (தொல். மரபு. கு. 8.)

138. 'பெருமட மென்பது அஞ்ஞானம்; மடவோர் காட்சி..... யடைத் தென்பது சிஹபாஹ்நுபபடை.' (தக்க. 172. மேற்.)

140. "அற்றா ரழிபசி தீர்த்தல்" (தூறள். 226.)

- சிறுகண் யானையொடு பெருந்தே ரெப்தி
யாமவ ணின்றும் வருது நீயிரு
மிவணயந் திருந்த விரும்பே ரொக்கம்
- 145 செம்ம லுள்ளமொடு செல்குவி ராயி
னலைநீர்த் தாழை யன்னம் பூப்பவந்
தலைநாட் செருந்தி தமனிய மருட்டவுந்
கடுஞ்சுன் முண்டகந் கதிரீமணி கழாஅலவு
நெடுங்காற் புன்னை நித்திலம் வைப்பவந்
- 150 கானல் வெண்மணல் கடலுலாய் நிமிர்தரப்
பாடல் சான்ற நெய்த நெடுவழி
மணிரீர் வைப்பு மதிலொடு பெயரிய
பனிரீர்ப் படுவிற பட்டினம் படரி
னோங்குநிலை யொட்டகந் துயின்மடிந் தன்ன
- 155 வீங்குதிரை கொணர்ந்த விரைமர விறகிற்
கரும்புகைச் செந்தீ மாட்டிப் பெருந்தோண்
மதியேக் கழாஉ மாசறு திருமுகத்து
றுதிவே னோக்கி னுளைமக ளரித்த
பழம்படு தேறல் பாதவர் மடுப்பக்
- 160 கிளைமலர்ப் படப்பைக் கிடங்கிற் கோமான்
றளையவிழ் தெரியற் றகையோற் பாடி
யறற்குழற் பாணி தூங்கி யவரொடு
வறற்குழற் சூட்டின் வயின்வயிற் பெறுருவிர்
பைநனை யவரை பவழங் கோப்பவந்
- 165 கருநனைக் காயாக் கணமயி லவிழவுந்

142-3. “வாலுனைப் புரவியொடு வயக்களிது முகந்துகொண், டியாமவ ணின்றும் வருது” (பெரும்பாண். 27 - 8); “தேரோடு மாசிறி” (மதுரை. 224); “துமலர் துவன்றிய கரைபொரு நிவப்பின், மீயிசை நல்யாறு கடற் படர்ந் தாஅந், டியாமவ ணின்றும் வருது” (மலைபடு. 51-3); தும்மீற்றுத் தன்மைப் பன்மைவினைமுற்று நிகழ்காலமும் சிறுபான்மை காட்டுமென்பதற்கு இவ்வடிகள் மேற்கோள். (தொல். வினை. கு. 5. ந; இ-வி. கு. 50. உரை.)

148. “மணிப்பூ முண்டகத்து மணன்மலி கானல்” (மதுரை. 96); “மணிமருண் மலரமுள்ளி” (அகநா. 236.)

152. ‘வைப்பின்’ என்றும் பாடம்.

164. (துறுந். 240.)

165. “புல்வென் காயாப் பூக்கெழு பெருஞ்சினை, மென்மயி லெருத்திற் றோன்றுந், கான வைப்பு” (துறுந். 183); “கலவ மாயி லெருத்திற் கடிமல ரவிழ்ந்தன காயா” (கீவக. 1558.)

- கொழங்கொடி முசுண்டை கொட்டங் கொள்ளவுஞ்
செழுங்குலைக் காந்தள் கைவிரல் பூப்பவுங்
கொல்லை நெடுவழிக் கோப மூரவு
முல்லை சான்ற முல்லையம் புறவின்
170. ஸீடர்கா லருவி வியன்மலை முழுகிச்
சுடர்கான் மாறிய செவ்வி நோக்கித்
திறல்வே னுதியிற் பூத்த கேணி
விறல்வேல் வென்றி வேலூ ரெய்தி
னுறுவெயிற் குலைஇய வருப்பவிர் குரம்பை
175. பெயிற்றிய ரட்ட வின்புளி வெஞ்சோறு
தேமா மேனிச் சில்லளை பாயமொ
டாமான் சூட்டி னமைவரப் பெறுகுவிர்
நறம்பூங் கோதை தொடுத்த நாட்சினைக்
குறுங்காற் காஞ்சிக் கொம்ப ரேறி
180. நிலையருங் சூட்ட நோக்கி நெடிதிருந்து
புலவுக்கய லெடுத்த பொன்வாய் மணிச்சிரல்
வள்ளுகிர் கிழித்த வடுவாழ் பாசடை
முள்ளைத் தாமரை முகிழ்விரி நாட்போது
கொங்குகவர் நீலச் செங்கட் சேவன்
185. மதிசே ரரவின் மானத் தோன்று
மருதஞ் சான்ற மருதத் தண்பனை
பந்தண ரருகா வருங்கடி வியனக

-
166. 'கொட்டை கொள்ளவும்' என்றும் பாடம்.
167. "காந்தண் முகைபுரை விரல்" (புறநா. 114)
169. முல்லை டெயன்ற சொற்குப் பொருள் இருத்தலென்பதற்கு இவ்வடி
மேற்கோள். (தொல். அகத். கு. 5. ந.)
172. ஐந்தாவதன் உருபு உவமப் பொருளில் வருதற்கு இவ்வடி மேற்
கோள். (நன் - மயிலை. கு. 298; நன்-வி. கு. 299.)
173. 'வென்றி யவன் வேலூர்' என்றும் பாடம்.
175. இன்புளி வெஞ்சோறு: (மலைபடு. 179-83)
176. "மாவி, னவிர்தளிர் புரையு மேனியர்" (முருகு. 143-4.)
- 176-7. 'ஆயமொ டியாமான்' என்றும் பாடம்.
181. 'கயலெறிந்த' என்றும் பாடம்.
186. 'மருதஞ் சான்ற.....பனையென்புழி, மருதமென்றது, ஊடி
யும் கூடியும் போகம் நுகர்தலை'—(தொல். அகத். கு. 5. ந.)
187. 'கடிவரைப்பின்' என்றும் பாடம்.

- சந்தன் கிடங்கினங் குழை பெய்தின்
வலம்பட நடக்கும் வரையுண் றொருத்தி
190 ஹான்கெழு நோன்பகட் டெழுவர் தங்கை
பிடிக்கை யன்ன பின்னுவிழ் சிறுபுறத்துந்
தொடிக்கை மகரூஉ மகமுறை தடுப்ப
விருங்கா முலக்கை யிரும்புமுகந் தேப்த்த
வவைப்புமா ணரிசி யமலிவெண் சோறு
195 வைத்தா ளலவன் கலவையொடு பெறுகுவி
ரெரிமறிந் தன்ன நாகி னிலங்கெயிற்றுக்
கருமறிந் காதிற் கலையடிப் பேம்பக
ணிணனுண்டு சிரித்த தோற்றம் போலப்
பிணனுடைத்துச் சிவந்த பேருகிர்ப் பனைத்தா
200 ளண்ணல் யாண யருவிதுக ளளிப்ப
நீறடங்கு தெருவினவன் சாறபர் மூதூர்
சேப்த்து மன்று சிறிதுநணி யதுவே
பொருநர்க் காயினும் புலவர்க் காயினு
மருமறை நாகி னந்தணர்க் காயினுந்
205 கடவுண் மால்வரை கண்விடுத் தன்ன
வடையா வாயிலை னருங்கடை குறுகிச்
செய்ந்நன்றி யறிதலுஞ் சிற்றின மின்மையு
மின்முக முடைமையு மினிய னுதலுஞ்
செறிந்துவிளங்கு சிறப்பி னறிந்தோ ரேத்த

190-91. 'தங்கைப்பிடி' என்றும் பாடம்,

192. மகமுறை : (பெரும்பாண். 478-9; மலைபடு. 185)

191-2. "பிடிக்கை யன்ன பின்னகர் தீண்டித், தொடிக்கை தைவரத்
தோய்த்தன்று," "சிறுகண், னிரும்பிடித் தடக்கை மான நெய்யருந், தொருங்கு
பிணித் தியன்ற வெறிகொ ணம்பால்" (அகநா. 9, 177); "பிடிக்கைக் கூர்
தல்" (சீவக. 2863.)

194. "அவைப்புமா ணரிசி" (அகநா. 394.)

197. கவர்வு விருப்பாகு மென்னுஞ் சூத்திரத்தில், 'கவைத்தல் சொற்
புறநடையாற் கொள்க' என்பதற்கு இவ்வுடி மேற்கோள். (தொல். உரி. கு.
64. ந.)

199-200. "முடியுடைக் கருந்தலை புட்டு முன்ற, னுகிருடை யடியு
வோக்கெழில் யாண" (பட். 230-31.)

203-6. "நகையுநர்த் தடையா னன்பெரு வாயி, விசையென் புக்கென்
ளிடும்பை தீர" (பொருந. 66-7.)

- 210 வஞ்சினர்க் கணித்தலும் வெஞ்சின மின்மையு
மாணணி புகுநலு மழிபடை தாங்கலும்
வாண்மீக் கூற்றத்து ஷயவ ரேத்தத்
க்ருதியது முடிந்தலுங் காழுறப் படுதலு
மொருவழிப் படாமையு மோடிய துணர்த்து
- 215 மரியே ருண்க ணரினவய ரேத்த
வறிவுமடம் படுதலு மறிவுநன் குடைமையு
வரிசை யறிதலும் வரையாது கொடுத்தலும்
பரிசில் வாழ்க்கைப் பரிசில ரேத்தப்
பன்மீ னடுவட் பான்மதி போல
- 220 விண்ணகை யாயமோ டிருந்தோற் குறுகிப்
பைங்க ணூகம் பாம்புபிடித் தன்ன
வங்கோட்டுச் செறிந்த வலிழந்துவிங்கு திவகின்
மணிரிரைத தன்ன வனப்பின் வாயமைத்து
வயிறுசேர் பொழுதிய வகையுமை யகளத்துக்
- 225 கானக் குமிழின் கணிரிற் கடுப்பப்
புகழ்வினைப் பொலிந்த பச்சையொடு தேம்பெய்
தமிழ்துபொதிந் திவிற்று மடங்குபூரி நரம்பிற்
பாடுதுறை முற்றிய டயன்றெரி கேள்விக்
கடுகொ ளின்னியங் குரல்கூர லாக
- 230 னானெறி மாபிற் பண்ணி யானது
முதுவோர்க்கு முகிழ்த்த கையினை யெனவு

210-12. “ஒன்னு ஷோட்டிய செருப்புண் மதவர், வாண்வலம் புணர்ந்த
சினரூண்வலம் வாழ்த்த” (மதுரை. 726-7.)

214. ‘ஊடியதுணர்த்தலும்’ என்றும் பாடம். “ருட்டியன் நேறிந்ப
தோடிய வறிவ ரூண்ம” (திருச்சிற். 284); ‘ஒடுதல் - கெடுதல்’ என்பதற்கு
இது மேற்கோள். (சீவக. 2381.)

216. “ஒளியார்மு ளென்னிய ராதல் வெளியார்முண், வான்கதை
வண்ணங் கொளல்” (குறள். 714.)

217. “புரிசின் மரக்கட்கு வரிசையி னாவ்”, “புரிசின் மாக்கன், வரிசை
யறிதலோ வரிதே ஸ்லித, மீத லெளிதே” (புறநா. 6, 121); “வேத்தன்
வரிசையா கோக்கி, னதுநோக்கி வாழ்வார் பலர்.” (குறள். 528.)

219-20. “பன்மீ னடுவட் முகுகன் போலவும், பூத்த கூற்றமொடு
பொலிந்து” (மதுரை. 769-70); “விசுழிற், கோணயின்னு மீன்கூழ் குளிர்
மாமதித் தோற்ற மொத்தே” (சீவக. 882.)

228. “பாடுதுறை முற்றிய கொற்ற வேத்தன்” (சிலப். 27 : 46.)

மீளையோர்க்கு மலர்ந்த மார்க்கினை யெனவு
மேரோர்க்கு நிழன்ற கோலினை யெனவுந்
தேரோர்க் கழன்ற வேலினை யெனவு

- 235 நீசில மொழியா ளாவை மாசில்
காம்புசொலித் தன்ன வறுவை யுடஇப்
பாம்புவெகுண் டன்ன தேற னல்கிக்
காவெரி யூட்டிய கவர்களைத் தூணிப்
பூவிரி கச்சைப் புகழோன் றன்முன்
- 240 பனிவரை மார்பன் பயந்த துண்பொருட்
பனுவலின் வழாஅப் பல்வே றடிசில்
வாணிற் விசம்பிற் கோண்மீன் சூழ்ந்த
விளங்கதிர் ஞாயி மெள்ளந் தோற்றத்து
விளங்குபொற் கலத்தில் விரும்புவன பேணி
- 245 யானு விருப்பிற் றுணின் றாட்டித்
திறல்சால் வென்றியொடு தெவ்வுப்புல மகற்றி
கிறல்வேன் மன்னர் மன்னெயின் முருக்கி
நயவர் பாணர் புன்கண் டுர்த்தபின்
வயவர் தந்த வான்கேழ் நிதியமொடு
- 250 பருவ வானத்துப் பாற்கதிர் பரப்பி
யுருவ வான்மதி யூர்கொண் டாங்குக்
கருளி பொருத வடுவாழ் நோன்குமுட்

232. “வணங்குசிலை பொருததின் மணங்கமழுகல, மகளிர்க் கல்லது மலர்ப்பறி யலியே” (பதிற். 63); “மகளிர் மலைத்த லல்லது மன்னர், மலைத் தல் போகிய சிலைத்தார் மாப்” (புறநா. 10); “விருந்தாயினை யெறிநீயென விரைமார்பகல் கொடுத்தாற்கு” (கீவக. 2265)

233. ‘நிழன்று—நிழல் செய்து’ என்பதற்கு இவ்வடி மேற்கோள் (கீவக. 1270.)

238-9. ‘காவெரி.....முன்னெனப் பீமசேனற்குப் பெயராயிற்றென வுணர்க. இது சிறப்புடைத்தான பாணுற்றுப்படை’ (தக்க. 10-உரை)

243. “இளங்கதிர் ஞாயி மெள்ளந் தோற்றத்து” (மணி. பதி. 1.)

245. “ஆளு விருப்பிற் றுணின் றாட்டி” (பெரும்பாண். 479.)

247-8. “ஒன்னுத் தெவ்வ ருலைவிடத் தொழிந்த, விசம்புசெ லிவுள் யொடு பசும்படை தரிஇ” (பெரும்பாண். 491-2); “செய்வினைக் கெதிர்த், தெவ்வர் தேளத்துக், கடற்படை ருளிப்ப மண்டி யடர்புகர்ச், சிறுகண யாட் செய்விதி னேவிப், பாசவற் படப்பை யாரெயில் பலதர், தவ்வெயிற் கொணர் செய்வுறு னன்கலம், பரிசின் மாக்கட்கு வரிசையி னல்கி” (புறநா. 6.)

- டாரஞ் சூழ்ந்த வயில்வாய் நேமியொடு
 சிதர்நனை முருக்கின் சேனோங்கு நெடுஞ்சின் த்
 255 ததர்பிணி யவிழ்ந்த தோற்றம் போல
 வள்ளரக் கெறிந்த வருக்குறுப்போர்வைக்
 கருந்தொழில் வினைஞர் கைவினை முற்றி
 பூர்த்துபெயர் பெற்ற வெழிணடைப் பாகொடு
 மாசெல வொழிக்கு மதனுடை நோன்றான்
 260. வாண்முகப் பாண்டில் வலவனெடு தரிஇ
 யன்றே விடுக்குமவன் பரிசின் மென்றோட
 டுகிலணி யல்கும் றுளங்கிபன் மகளி
 ரகிலுண விரித்த வம்மென் கூந்தலின்
 மணிமயிற் கலாப மஞ்சிடைப் பரப்பித்
 265 துணிமழை தவமுந் துால்கழை நெடுங்கோட
 டெறிந்துரு மிறந்த வேற்றாஞ் சென்னிக்
 குறிஞ்சிக் கோமான் கொய்தனிர்த் கண்ணிக்
 செல்லிசை நிலைஇய பண்டி
 னல்லியக் தோடனை நயந்தனார் செலினே.

இதன்பொருள்.

1-2. [மணிமலைப் பனைக்கோண மாகில மடந்தை, பணிமுலைத் துயல் வருஉ மாரம் போல:] பனை தோள் மா நிலமடந்தை மணி மலை அணி முலை துயல்வருஉர் ஆரம் போல — ழங்கிலாகிய தோளையுடைய பெருமையினை புடைய மணமகனுடைய மணிகள்தங்கின மலைபாகிய அழகினையுடைய முலை யிற் கிடந்ததையும் முத்துவடம்போல,

3-4. [செல்புன லுழந்த சேய்வரற் கான்யாற்றுக், கொல்கரை நறும்பொழில்:] சேய் வரல் கரை கொல் கான்யாறு செல் புனல் உழந்த நறு பொழில்— *மலைத்தலையினின்றும் வருதலையுடைய கரையைக் குத்துகின்ற காட்டாற் றிடத்து ஓடுகின்ற புனலாலே வருந்தின நறிய பொழிலிடத்து,

இரண்டுமலையினின்றும் வீழ்ந்து இரண்டு ஆற்றிடைக்குறையைச் சூழ் வந்து பின்னர்க் கூடுதலின், முத்துவடம் உவமையாயிற்று; இது மெப்புவமம், பெருக்காற் கோடுகள் வருந்துதலின், உழந்தவென்றார். இதனும்பயன்: †ஆற் றிடைக்குறையில் நின்றமரம் இனவேனிற்காலத்து மிகவும் பூத்ததாயிற்று.

263-4. இப்பாட்டின், 14. 15 ஆம் அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க.

268. “சல்லிசை தம்பலி னிறுமார் வல்வேல், வானவரம்ப னன்னுட் டும்பர்” (சுருநா. 389.)

* “மலைத்தலைய கடற்காவிரி” (பட. 6.)

† “நிலம்பூத்த மரம்” (கலி. 27.)

4-8. [சூயில்குடைத் துதிர்த்த, புதப்பூஞ் செம்மல் சூழப் புடைசெறித் துத், கதப்பு விரித் தன்ன காழக நுணக்கம், ஸயிலுருப் பணைய வாகி யைது நடந்து, வெயிலுருப் புற்ற வெம்பரல் கிழிப்ப:]

காழ் அகம் நுணக்கு அறல் சூயில் குடைத்து உதிர்த்த புது பூ செம்மல் சூழ புடை செறித்து கதப்பு விரித்தன்ன வேனில் நின்ற (9)—கருமையை இடத்தேயுடைய நுண்மையையுடைய அறல் சூயில்கள் அலகாலுளர்ந்து உதிர் த்த புதியபூக்களாகிய வாடலைச்சூழத் தம்மிடமெல்லாம் அறல்பட்டு மயிரை விரி த்தாலொத்த தன்மையவாக இளவேனில்கின்றவென்க.

பொழிவிடத்தறவென்க.

வெயில் உருப்பு உற்ற வெம்பரல்—வெயிலால் வெம்மையுற்ற வெவ்விய பருக்கை,

அயில் உருப்பு அணைய ஆகி கிழிப்ப கான் மராத் வரி கிழல் முதல் அசைஇ (12) ஐது நடந்து—வேல் காய்ந்த தன்மையவாய் அடியைக் கிழிக் கையினாலே அருங்காணகத்துகின்ற கடம்பினுடைய செறியாத நிழலைஉடைத் தாகிய அடியிலே இளைப்பாறிப் பின்பு போகவேண்டுதலின் மெத்தென நடந்து,

9-11. [வேனி னின்ற வெம்பத வழிநாட், காலைஞா யிற்றுக் கதிர்கடா வுறுப்பப், பாலை நின்ற பாலை நெடுவழி:] வேனில் நின்ற காலை வழிநாள் ஞாயிறு கதிர் கடாவுறுப்ப வெம்பதம் பாலை நின்ற பாலை நெடு வழி—இளவேனில் நிலைபெற்ற காலத்திற்குப் பின்னாகிய நாளிலே ஞாயிற்றினுடைய கதிர் வெம் மையைச் செலுத்தலைச் செய்கையினாலே வெய்ய செவ்வியையுடைய *பாலைத் தன்மை நிலைபெற்றமையாற் பிறத்த பாலைநிலமாகிய தொலையாத வழியினை யுடைய சுரணென்க; (12)

† “நெடுநிலைத்தினையே” என்னுஞ் சூத்திரத்துரையாற் பாலைத்தன்மை கூறினும்; அதுகொண்டு உணர்க. பாலைநின்ற பாலைவழி, “ஆறுசென்றவியர்” போல்கின்றது.

12. [சுரன்முதன் மராத் வரிசிழ லசைஇ] என்பதனை முன்னே கூட்டுக.

13-4. [ஐதுவீழி குபெய வழுகொண் டருளி, செய்கனிந் திருளிய கதப்பின்:] அருளி ஐது வீழ் இரு பெயல் அழகு கொண்டு செய் கனிந்து இரு ளிய கதப்பின்—உலகிற்கு அருளுதலைச்செய்து மெல்லிதாய் வீழ்ந்து தாழ் கின்ற மழையினது அழகைத் தன்னிடத்தே கொண்டு †எண்ணையிலே மூற் றப்பெற்று இருண்ட மயிரினையும்,

14-6. [கதப்பென, மணிவயிற் கலாபம் பரப்பிப் பலவுடன், மயின்மயிற் குளிர்க்குஞ் சாயல்:] மயில் பலவுடன் மணி வயின் கலாபம் கதப்பு என பரப்பி

* பாலைத்தன்மையாவது காலைபுயம்மாலைபுயம் என்பவலென்ன கடுமைகூர்ச் சொல்கேதம்பிச் கூவல்மறி நீரும்நிழலுமின்றி நிலம்பயர்த்துறந்து புள்ளும் மாவும் புலம்புற்று இன்பயின்றித் துன்பம்பெறுவதொருகாலம். (தொல். அகத். 9 - ௧.)

† தொல்காப்பியம், அகத்தினையியல், 9.

‡ “எண்ணெயு ளானமு மிவைமூழ்கி” (கிவக. 164)

மயில் குளிக்கும் சாயல்—மயில்கள் பலவுங்கூடி நீலமணிபோலும் *கண்ணினை யுடைய தோகைகளை மகளிர் மயிரைவிரித்தாற்போல விரித்துப்பார்த்து இவர்கன்சாயற்கு ஒவ்வேமென்று பேட்டிற்குள்ளே சென்று மறைதற்குக் காரணமாகிய †கட்புலனாகிய மென்மையினையும்,

16-8. சாஅய் உயங்கு நாய் நாவின் நல் எழில் அசைஇ வயங்கு இழை உலறிய அடியின்—ஓடியினைத்து வருந்துகின்ற நாயினது நாக்கினுடைய நல்ல அழகைவருத்தி வறுமையாலே விளங்குகின்ற சிலம்புமுத்தவியனவின்றிப் பொலிவழிந்த அடியினையும்,

18-9. [அடிதொடர்ந், தீர்த்துநிலத் தோயு மிரும்பிடித் தடக்கையின்:] ஈர்ந்து நிலம் தோயும் இரு பிடி தட கையின் அடி தொடர்ந்து—இழுக்கப்பட்டு நிலத்தேசெறியும் கரிய பிடியினது பெருமையையுடைய கைபோலத் தாமும் அடியோடே தொடர்புபட்டு முறையாற் பருத்து,

20-21. [சேர்ந்துடன் செறிந்த குறங்கிற் குறங்கனை, மால்வரை யொழுதிய வாழை:]

மால் வரை ஒழுகிய வாழை என சேர்ந்து—பெருமையையுடையமலையிலே ஒழுங்குபடவளர்ந்த வாழையெனத் திரண்டு,

‡ சேரென்னு முரிச்சொல் முதனிலைபாகச் சேர்ந்தென்னும் வினையெச்சம் வந்தது.

குறங்குடன் செறிந்த குறங்கின்—ஒருகுறங்குடனே ஒருகுறங்கு நெருங்கியிருக்கின்ற குறங்கினையும்,

21-2. வாழை பூ என பொலிந்த ஒதி—வாழையினது பூவென்னும்படி அழகு பெற்ற நீபனிச்சையினையும்,

22-4. [ஒதி, நளிச்சினை வேங்கை நாண்மலர் நச்சிக், களிச்சரும் பரற் றஞ் சணங்கிற் சணங்குபிதிர்த்து] களி சுரும்பு நளி சினை வேங்கை நாண் மலர் -சசி ஒதி அரற்றும் சணங்கின் சணங்கு பிதிர்த்து—களிப்பினையுடைய சுரும்பு -ச் செறிவினையுடைத்தாகிய கொம்பினையுடைய வேங்கையினது நாட்காலத்து நலரென்று விரும்பிப்பாடி ஆரவாரிக்கும் ஓரிடத்திற்கேன்றிய சணங்குடனே ாரிடத்திற்கேன்றிய சணங்கு பிதிர்ப்பட்டு,

25-6. யாணர் கோங்கின் அவிர் முகை எள்ளி பூண்டுகத்து ஒடுங்கிய வம்முலை—புதிதாகப் பூத்தலையுடைய கோங்கினது விளங்குகின்ற முகையை கெழ்ந்து மெல்லிய பணிகள் இடையிலேகிடக்கின்ற விருப்பத்தையுடைய முலை யினையும்,

* கண் - பீலியிடத் ததாகியகண்.

† 'சாயலென்னஞ்சொல், மெய் வாய் கண் மூக்குச் செவி யென்னும் ஐம் பொறியானுநகரும் மென்மையை உணர்த்தும்.' (தொல். உரி. கு. 27. ந); 'சாயன் மென்மை' என்று பொதுப்படச் சூத்திரஞ்செய்தது ஐம்பொறியானு -க்குமென்மையெல்லாம் அடங்குதற்கு; (சீவக. 8. ந.)

‡ "சேரேதிரட்சி" (தொல். உரி. கு. 65.)

§ பனிச்சை - மகளிர்கூந்தலின் ஐம்பால்களுள் ஒன்று.

26-8. [மூலையென, வண்கோட் பெண்ணை வளர்த்த நங்கி, னின்னீசு திருதரு மெய்திறின்:] வண் கோள் பெண்ணை மூலையென வளர்த்த நங்கின் இன் சேறு இகுதரும் எயிற்றின்—பெரிய குலையினையுடைய பனை மூலையென் னும்படி வளர்த்த நங்கினது இனிய செறிந்தநீர் தன்னீர்மையாத் றுமும் எயிற் தினையும்,

28-30. [எயிறெனக், குல்லையம் புறவிற் குவிமுனை யவிழ்ந்த, மூல்லை சான்ற கற்பின்:] குல்லை அம் புறவில் குவி முனை எயிறென அவிழ்ந்த மூல்லை சான்ற கற்பின் — கஞ்சங்குல்லையையுடைய அழகிய காட்டகத்தே குவிந்த அருமய எயிறென்னும்படி நெகிழ்ந்த மூல்லை குடுகற்கமைந்த கற்பினையும்,

கற்பின் மிகுதிதோன்ற *மூல்லை குடுதல் இயல்பு. கதுப்பிற் கதுப்பென் பதுமுதல் இத்தினையும் இயைபுத்தொடை திரிந்து வந்ததென்றறிசு. + “இறு வாயொன்றல்” என்னுஞ் சூத்திரத்துட் கூறினும்.

30-31. மெல்லியல் மடம் மாண் கோக்கின் வான் நுதல் விறலியர்—மெல் லிய இயல்பினையும், மடப்பத்தினையுடைய மாண்போலும் பார்வையினையும், ஒளியையுடைத்தாகிய நுதலினையுமுடைய ிவிறல்பட ஆடுமகளிர்,

கதுப்பினையும் (14) ஒளியினையும் (22) நுதலினையும் கோக்கினையும் (31) எயிற்றினையும் (28) மூலையினையும் (26) குறக்கினையும் (20) அடியினையும் (18) சாயலினையும் (16) மெல்லிய இயல்பினையும் கற்பினையு (30) முடைய விறலியரென்க.

32-3. கடை மெலிந்து அசைஇய நல் மெல் சிறு அடி கல்லா இனையர் மெல்ல தைவர—கடையால் இளைத்து ஓய்ந்த நன்மையையுடைய மெல்லிய சிறிய அடிபைத் தம்மொழியையொழிய வேறுசல்லாத இனையர் மெத்தென்று வருட,

34-5. பொன் வார்த்தன்ன புரி அடங்கு நரம்பின் இன் குரல் சிறு யாழ் இடம் வயின் தழீஇ—பொற்கம்பியினையொத்த முறுக்கடங்கின் நரம்பினத இனிய ஓசையையுடைய சிறிய யாழை இடப்பக்கத்தே தழுவி,

36-7. கைவனம் ஸ்பமுசிய நயம் தெரி பாலை கை வல் பாண்மகன் கடன் அறிந்து இயக்* ஈட்டபாடையென்னும் பண் முற்றுப்பெற்ற இனிமை தெரி கின்றபாலையாழை வாசித்தலைவல்ல பாணனாகியமகன் வாசிக்குமுறைமையை அறிந்து வாசிக்க,

38. இயங்கா வையத்து வள்ளியோர் நசைஇ—வள்ளியோரின்மையின் பரிசில் செல்வாத உலகத்தே பரிசில்தருவாறா விரும்பி,

இனி இயங்குந்வைபம் சகடமாகலின், உலகத்திற்கு இயங்காவையமென வெளிப்படடை கூற்றிறுமாள்.

* “மூல்லைந்தொடை யருந்ததி” (பரி. 1. கைலாய. 27.); “மூல்லைசாண் மணையுலோபா முத்தினை” (கீகாளுத்தி. பொன்முகரி. 21.)

† தொல்காப்பியம், செய்யுளியல், 96.

‡ விறல் - சத்துவம்; வேய்புதினாருக்குத் தலைநடுங்குவதுபோல அஞ்சு, தக்கது முதலியவற்றைக்கேட்டவிடத்துப் பிறந்த உள்ளிதழ்ச்சியால் தூண்டு தோன்று நடுக்கமுதலாயின.

§ ‘பமுனிய’ என்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

39. துணி கூர் எக்ஷிமொடு துயர் ஆற்றப்படுப்ப—தன்னை வெறுத்தல் மிக்க வருத்தத்தோடே கூடின வறுமை நினைகக் கொண்டுபோனவியினுமே,

40. முனிவு இகந்து இருந்த முது வாய் இரவல்—வழிவருத்தர் தீர்ந்திருந்த பேரறிவுவாய்த்தற்றொழிலையுடையைய இரவல்,

துயர் ஆற்றப்படுக்கையினாலே போந்து (39) விதவியர் தம்முடைய (31) சிறுமையை (32) வெம்பரல் (8) அயிலுருப்பினையவாகிக் (7) கிழிக்கையினாலே (8) வரிநிழலசைஇப் (12) பின்னும் ஆற்றந்தகைபெற ஐதாடத்து (7) அந்நடையால் இளைத்து ஓய்ந்த அடியை (32) இளையர் தைவரப் (33) பாண்மகன் (37) பாலையை (36) இயக்க (37) வள்ளியோர் நகைஇச் (38) சிறியாய் இடவயிற்றழிஇ (35) முனிவிகந்திருந்த இரவல்வென முடிக்க.

41-2. கொழு மீன் குறைய ஒதுங்கி வள் இதழ் கழுநீர் மேய்ந்த கய வாய் எருமை—கொழுவிய மீன் துணியாடத்து வளவிய இதழையுடைத்தாகிய செங்கழுநீர்ப்பூவைத் தின்ற பெரிய வாயையுடைய எருமை,

43-4. பைங்கறி நிறந்த பலவின் நீழல் மஞ்சள் மெல் இலை மயிர் புறம் தைவர—பசிய மிளகுசொடி படர்ந்த பலாவின் நீழலிலே மஞ்சளினது மெல்லிய இலை தனது மயிரையுடைய முதுகைத்தடவ,

45. விளையா இன கள் நாத மெல்குப் பெயரா—முற்றாத இளையதென் நாத மென்று அசையிட்டு,

46. குளவி பள்ளி பாயல் கொள்ளும்—காட்டுமல்லிகையாகிய படுக்கையிலே துயில்கொள்ளும்,

47. குட புலம் காவலர் மருமான்—மேற்றிசைக்கணுள்ள நிலத்தைக் காத்தற்றொழிலையுடைய சேரர் குடியிலுள்ளோன்,

எருமை, நீழலிலே தைவரப் பெயராக் கொள்ளும் குடபுலமென முடிக்க.

47-1. ஒள்ளார் வடபுலம் இமயத்து வாங்கு வில் பொறித்த எழு உறழ் திணி தோள் இயல் தேர் சூட்டுவன்—பகைவருடைய வடக்கின்கண் உள்ளதாகிய நிலக்கிடத்தே நிற்கும் இமவானின்கண்ணே வளையும் வில்லைவைத்த கணையத்தைமாறுபடும் திணிந்த தோளினையுந் நடக்கின்ற தேரினையுமுடைய சூட்டாட்டை யுடையோன்,

50. வரு புனல் வாயில் வஞ்சியும் வறிது—பெருகுகின்ற நீரையும், கோபுரவாயிலையுமுடைய வஞ்சியென்னுமன்றும் தரும்பரிசில் சிறிதாயிருக்கும்;

மருமான் (47) சூட்டுவன் (49) அவனுடைய வஞ்சியும் வறிதெனமுடிக்க.

50. அதாஅன்று—அவ்வூரன்றி,

51-2. நறவு வாய் உறைக்கும் நாகு முகிர் நுணவத்து அறை வாய் குறு துணி—தேனைப் பூக்கள் தம்மிடத்தினின்று துளிக்கும் இளமைமுதிர்ந்த நுணுமரத்தினது வெட்டின வாயையுடைய குறியகுறட்டை,

52-3. [அயிலுளி பொருத, கையினை செப்பல் கடைந்த மார்பின்:] அயில் உளி கடைந்த கை யினை செப்பம் பொருத மார்பின் மந்தி (56)—கூர்மையையு

டைய உளிகள் உள்ளேசென்றுகடைந்த சாதிலிங்கத் தோய்ந்த *சேப்புச்சேந்த மாப்பின் மந்தி,

54. செய் பூ கண்ணி செவிமுதல் திருத்தி—கிடேச்சையார்செய்த பூவி னையுடைய மாலையைச் செவியமுயிலே நெற்றிமாலையாகக் கட்டி,

55. தோன் பகடு உமணர் ஓழுகையொடு வந்த மந்தி (56)—வலியினையு டைத்தாகிய எருத்தினையுடைய உப்புவாணிகருடைய சகடவொழுக்கோடே கூவந்த மந்தி,

56. மகாஅர் அன்ன மந்தி—அவர்கள் வளர்த்தலின் அவர்கள் பிள்ளை கையொத்த மந்தி,

56-8. மடவோர் நகாஅர் அன்ன நளி நீர் முத்தம் வான் வாய் எருத்தின் வயிற்றகத்து அடக்கி—அவ்விடத்து மடப்பத்தையுடைய மகளிருடைய எயிற் றையொத்த செறிந்த நீர்மையையுடைய முத்தை வான்வாய்போலும் வாயையு டைய கிளிஞ்சலின் வயிற்றிடத்தே இட்டுப் பொதிந்து,

59-60. [தோள்புற மறைக்கு நல்குர் துசுப்பி, னுளரிய லைம்பா லுமட் டிய ரீன்ற:]

துசுப்பின் நல்குர் புறம் தோள் மறைக்கும் உமட்டியார்—துசுப்பினது நல் கூந்த த புறத்தைத் தோள் மறைக்கும் உமட்டியார்,

என்றது:—இடை தனது துண்ணமயால் நெகிழமுயங்குங்காலத்து ஊற்றி ன்பம்பெருது மிடிப்பட்ட புறத்தினைத் தோள் இறகமுயங்கி அவ்வின்பத்தைக் கொடுத்தற்குக் காரணமான உமட்டியரென்றவாறு.

ஊற்றின்பம் பெற்றறியாதென்னும் புறங்கூற்றையென்றமாம்.

உளர் இயல் ஐம்பால் உமட்டியார் ஈன்ற—அசைகின்ற இயல்பினையுடைய ஐந்துபகுதியாகிய மயிரினையுடைய உப்புவாணிகத்தியார்பெற்ற,

61. கிளர் பூண் புதல்வரோடு கிலுகிலி ஆடும்—விளங்குகின்ற பூணையு டைய பிள்ளைகளுடனே தானும் கிலுகிலுப்பை கொண்டு விளையாடும்,

62. தத்து நீர் வரைப்பின் கொற்கை கோமான்—முறிகின்ற நீரைத் தனக்கு எல்லையாகவுடைய கொற்கையென்னும் ஊர்க்கு அரசன்,

மந்தி முத்தையடக்கி உமட்டியரீன்ற புதல்வரோடே ஆடும் கொற்சை யென முடிக்க.

63. தென் புலம் காவலர் மருமான்—தெற்கின் கண்ணதாகிய நிலத்தைக் காத்தற் றெழிலையுடையார் குழியிலுள்ளோன்,

63-5. [ஒன்னார், மண்மாறு கொண்ட மாலை வெண்குடைக், கண்ணார் கண்ணிக் கடுந்தேர்ச் செழியன்:]

ஒன்னார் மண் மாறு கொண்ட செழியன்—பகைவாநிலத்தை மாறுபாட் டாலே கைக்கொண்ட பாண்டியன்,

மாலை வெண்குடை கண் ஆர் கண்ணி கடு தேர் செழியன்—முத்தமாலை யையுடைய கொற்றக்குடையினையும் கண்ணிற்கு அழகு நிறைந்த கண்ணியினை யும் கடிய தோளையுமுடைய செழியன்,

* சேப்பு - செம்மைநிறம்; “கழற்கால் சேக்குஞ், சேப்புடையார்” (திரு வரப்பணாஃப்புராணம், பாயிரம், 3.)
† புறம் - இடம்.

66-7. [தமிழ்நிலைபெற்ற தாக்கரு மரபின், மகிழ்நனை மறகின் மதுரையும் வறிதே:] நனை மகிழ் தாக்கரு மரபின் தமிழ் நிலைபெற்ற மறகின் மதுரையும் வறிது—தன்னிடத்துத் தோன்றிய மணமகிழ்ச்சி பொறுத்தற்கரிய முறைமையினையுடைய தமிழ் வீற்றிருந்த தெருவினையுடைய மதுரையும் வறிது;

நனைமகிழ்—வினைத்தொகை.

கோமான் (62) மருமான் (63) செழியன் (65) அவனுடைய மதுரையும் தரும் பரிசில் சிறிதாயிருக்கும்.

67. அதாஅன்ற—அவ்வூரன்றி,

68. “[நறுநீர்ப் பொய்கை யடைகரை நிவந்த:] பொய்கை நறுநீர் அடைகரை நிவந்த—*பொய்கையிடத்து நறிய நீரடைகரையிலே நின்ற வளர்ந்த,

69. துறுநீர் கடம்பின் துணை ஆர் கோதை—நெருங்குகின்ற தன்மையையுடைய கடம்பினுடைய இணைதல்வினைந்த மாலை,

கோதைபோலப் பூத்தலிற் கோதையென்றார்.

70-71. [ஓவத் தன்ன வுண்டுறை மருங்கிற், கோவத் தன்ன கொங்குசேர் புறைத்தலின்:] கோவத்து அன்ன கொங்கு உறைத்தலின் சேர்பு ஓவத்து அன்ன உண் துறை மருங்கின்—தன்னிடத்து இந்நிரகோபத்தையொத்த தாதையுடிர்த்தலின் அத்தாதுசேர்ந்து சித்திரத்தையொத்த உண்ணும் துறையிடத்தே நின்ற,

72-3. வரு முலை அன்ன வன் முகை உடைத்து நிரு முகம் அவிழ்ந்த தெய்வம் தாமரை—எழுகின்ற பெரியமுலையையொத்த பெரிய முகைகொகிழ்ந்து அழகினையுடைய முகம்போல மலர்ந்த தெய்வத்தன்மையையுடைய தாமரையிடத்து,

† “பொருளே புவமஞ் செய்தனர்” என்னுஞ் சூத்திரத்தாற் பொருளை உவமஞ்செய்தார்.

74-6. ஆக இல் அகம் கை அரக்கு தோய்த்தன்ன செ இதழ் பொதிர்த செ பொன்கொட்டை ஏமம் இன் துணை தழீஇ—குற்றமில்லாத அக்கையைச் சாதிவிங்கந்தோய்த்தாலொத்த செவந்த இதழ்க்குந்த செம்பொன்னும் செய்தாலொத்த ‡ பீடத்திலே தன்னுயிர்க்குக் காவலாகிய இனிய பெடையைத் தழுவித்துயில்கொண்டு,

76-8. இறகு உளர்ந்து காமர் தும்பி காமரம் செப்பும் நீதன் பனை தழீஇய தனரா இருக்கை—அத்தயிலெழுந்து விரும்பமருவினதும்பி சிகாமரமென்றும்பண்ணைப்பாடும் மருததிலஞ் சூழ்ந்த அசையாத குடியிருப்பினையுடைய,

* பொய்கை—மாணிட சாக்காத நீர் நிலை. (சீவக. 337-8.)

† தொல்காப்பியம், உவமவியல், 9.

‡ “பதுமபீடத் தன்னகர்” (கம்ப. கையடை.

§ இதபோன்றஅடி, பெரும்பாணாறு, 242 - ஆம் அடியாகவும் காணப்படுகின்றது; “தன் பனை தழீஇய விரக்கை”: “சுமமரிவன”, “குருகுளாரை யோடி”, என்னுஞ்செய்யுட்களிலுள்ளது; (ஊ-வி. மேற்)

79. குணபுஷ்பம் காலவர் மருமான்—கிழக்கின்கண்ணதாயி நிலத்தைக் காத்தற்றொழிலு யுடையார் குடியிலுள்ளோன்,

79-81. [ஒன்னார், ஒங்கெயிற் கதவ முருமுச் சுவல் சோறியுந், தாங்கெயிலெறிந்த தொழிலின்கு தடக்கை:] கதவம் ஒங்கு எயில் உருமுச் சுவல் சோறியும் *ஒன்னார் தாங்கு எயில் எறிந்த தொழிலின்கு தடக்கை—கதவத்தை யுடைய உயர்ந்த மதிற்றலையிலே உருமேறு தன்கழுத்தைத் தினவாற்றேய்க்கும் பகைவர் தாங்கெயிலே அழித்த தொழிலின்கும் பெருமையையுடைய கையினையும்,

82. நாடா நல் இசை நல் தேர் செம்பியன்—ஐயுற்று ஆராயப்படாத உலகறிந்த நல்புகழினையும் நல்ல தேரினையுமுடைய சோழனது,

83. ஓடா பூட்டை உறந்தையும் வறிது—தன்னிடத்திருந்தோர் ஓடாமைக்குக் காரணமாகிய மேற்கோளினையுடைய உறந்தையென்னும் ஊரும் தரும்பரிசில் சிறிதாயிருக்கும்;

அது †“முறஞ்செவி வாரண முன்சம முருக்கிய, புறஞ்சிறை வாரணம் புக்கனர் புரிந்தென” என்பதனுணர்.

அதாஅன்று—அவ்வூரன்றி,

84-5. வானம் வாயத்த வளம் மலை கவாஅன் கானம் மஞ்ஞைக்கு கலிங்கம் நல்கிய—மழை பருவம்பொய்யாமற் பெய்கையினாலே உண்டான செல்வத்தை யுடைய மலைப்பக்கத்திற் காட்டிடத்தே திரியுமயில் கூவியதற்குக் குளிர்த்து கூவிற்றென்று அருள்மிகுதியார் போர்வையைக்கொடுத்த,

86. அரு திறல் அணங்கின் ஆவியர் பெருமகன்—பெறுதற்கரிய வையையுடைத்தாகிய வடிவினையுடைய †ஆவியர்குடியிற் பிறந்த பெரியமகன்,

87. பெரு கல் நாடன் பேகனு—பெரிய மலைநாட்டையுடைய பேகனென்னும் வள்ளலும்

நல்கிய பெருமகனாகிய பேகனுமெனமுடிக்க.

87-8. சுருப்பு உண நறு வீ உறைக்கும் நாகம் கெடுவழி—சுருப்புண்ணுப்படி நறியபூத் தேனைத் துளிக்கும் சுரபுண்ணையை யுடைத்தாகிய நெடிய வழியினின்ற,

89. சிறு வீ முல்லைக்கு பெரு தேர் நல்கிய—சிறிய பூக்களையுடைய மூல்லைக்கொடி தடுத்தற்கு அது வேண்டிற்குக்கருதிப் பெரிய தேரைக்கொடுத்த,

* செம்பியன் பகைவருடைய தாங்கெயிலெறிந்தமை பின்வருவனவற் றூலும் விளங்கும்: “ஒன்றருட்குந் துன்னருங் கடுந்திறற், தாங்கெயிலெறிந் தின் னூங்கேணர்” (புறநா. 33); “வீங்குதோட் செம்பியன் சிற்றம் வீ விசம்பிற், தாங்கு மெயிலுற் தொலைத்தலால்” (பழ. 13); “தாங்கெயின் னு மெறிந்த சோழன்கா ணம்மாளை” (சில. வாழ்த்து); “தாங்கெயிலெறிந்த தொடித்தோட் செம்பியன்” (மணி. 1: 4.)

† சிலப்பதிகாரம், காடுகாண்காதை, 247-8.

‡ “அதுமனெம் பரிசி லாவியர் ஷாவே” (புறநா. 147)

§ கிஷ்கிந்தினில், பெருங்கடனூடென மூலத்தும பெரிய கடனூடென உரையிலும் வேறுபாடுண்டு.

90-91. பிறங்கு வென் அருவி வீழும் சாரல் பறம்பின் கோமான் பாரியும்—மிருகின்ற வெள்ளிய அருவிக்குடிலும், பக்கத்தினையுடைய பறம்பென்னும் மலைக்கரசனாகிய *பாரியென்னும் வள்ளலும்,

91-3. கறங்கும் மணி வால் உளை புரவியொடு வையகம் ஈரம் நல் மொழி மருள இரவலர்க்கு ஈந்த காரி (95)—ஒலிக்கும் மணியினையும் வெள்ளிய தலையாடத்தினையுமுடைய குகையோடே தனது நாட்டினையும், அருளினையுடைய நன்றாகிய மொழியினையும் ஏனையோர்கேட்டு வியக்கும்படி இரவலர்க்குக் கொடுத்த காரி,

சாரல்-மொழிமருள வென்றுமாறுக.

94-5. அழல் திகழ்ந்து இமைக்கும் அஞ்ச வரு நெடு வேல் கழல் தொழுகை காரியும்—தன்னிடத்துறையும் கொற்றவையுடைய கோபத்தின்கீழ் தியிலாலே தான்விளங்கும் அச்சந்தோன்றும் நெடியவேலினையும் உழவந்தொடியினை யணிந்த பெருமையையுடைய கையினையுமுடைய காரியென்னும் வள்ளலும்,

95-7. [கிழறிகழ், நீல நாக நல்கிய கலிங்க, மாலமர் செல்வற் கமர்ந்தனன் கொடுத்த:] நாகம் நல்கிய கிழல் திகழ் நீலம் கலிங்கம் ஆல் அமர் செல்வற்கு அமர்ந்தனன் கொடுத்த ஆய் (99)—பாம்பு ஈன்றுகொடுத்த ஒளிவிளங்கும் நீலவிறத்தையுடைய உடையினை ஆவின் கீழிருந்த இறைவனுக்கு நெஞ்சப்பொருந்திக் கொடுத்தஆய்,

98-9. சாவம் தாங்கிய சாந்து புலர் திணி தோள் ஆர்வம் நல் மொழி ஆயும்—வில்லையெடுத்த சந்தனம் பூசிப்புலரும் திண்ணிய தோளினையும் துக்கேட்டோர்க்கு விருப்பக்கைச்செய்யும் நன்றாகிய சொல்லினையுமுடைய ஆயென்னும் வள்ளலும்,

99-101. மால் வரை கமழ் பூ சாரல் சலினிய நெல்லி அமிழ்து விளை தீ கனிஃஒளவைக்கு ஈந்த அடிகன் (103)— பெருமையையுடைய மலையிற் கமழும்பூக்களையுடைய பக்கமலையிலேநின்ற அழகுபெற்ற கருநெல்லியினது அமிழ்தின் நன்மை தன்னிடத்தேயுண்டான இனிய பழக்கைத் தான் துளந்து உடம்புபெருதே ஒளவைக்குக்கொடுத்த அடிகன்,

* “கொடுக்கிலா சாணப் பாரியென்னுந் கூறினுங்கொடும் பாரிலே” (தே. புகலூர். சுந்தர)

† “அழல்” என்பதற்கு ஈண்டு உரை எழுதப்பட்டிருத்தல்போல, இந்நூல் 102 - ஆம் அடியிலுள்ள ‘சினம்’ என்பதற்கும் பொருள் எழுதப்பெற்றுள்ளது.

‡ திருக்குறள், 643 - ஆம் செய்யுளையும் அந்நுரையையும் பார்க்க.

§ 100 - ஆம் திருக்குறளின் விசேடவுரையைப்பார்க்க. ஒளவை அதிகமானிடத்து நெல்லிக்கனி பெற்றமையைப் பின்வருஞ்செய்யுளானுணர்க. “வலம்படு வாய்வா னேந்தி யொன்றார், களம்படக் கடந்த கழறொடித் தடக்கை, யார்கலி நறவி னதிகர் கோமான், போரடு திருவிற் பெரலந்தா ரஞ்சி, பால் புரை பிறைநுதற் பொலிந்த சென்னி, நீல மணியிடற் ரெருவன் போல, மன்னுக் பெரும நீயே தொன்னிலைப், பெருமலை விடாகத் தருமிசைக் கொண்ட, சிறியிலை நெல்லித் திங்களி குறியா, தாதனின்னகத் தடக்கிச், சாத னீங்கு வெமக்கீத் தனையே” (புறநானூறு. 91.)

102-3. உரவு சினம் கனலும் ஒளி திகழ் நெடு வேல் அரவம் கடல் தாளை அதிகனும்—தன்னிடத்தறையும் கொற்றவையது வலியினையுடைய சினம் நின்றொரியும் ஒளிவினங்கும் நெடிய வேலினையும் ஆரவாரத்தையுடைய கடல்போலும் படையினையுமுடைய அதிகமானென்னும் வள்ளலும்,

103-5. கரவாது நட்போர் உவப்ப நடை பரிகாரம் முட்டாது கொடுத்த நள்ளியும் (107)—தன்மனத்து நிகழ்கின்றனவற்றை மறையாதுகூறி நப்புச் செய்தோர் மனமகிழும்படி அவர்கள் இல்லறம் நடத்துதற்கு வேண்டும்பொருள் களை நாடோறும் கொடுத்த நள்ளியும்,

105-7. முனை விளங்கு தட கை துளி மழை பொழியும் வளி தஞ்சு நெடு கோடு களி மலைநாடன் நள்ளியும்—படைப்புலத்தே கொலைத்தொழிலான் விளங்கும்பெருமையையுடைய கையினையும் துளியையுடையமழை பருவம் பொய்யாது பெய்யும் உயர்ச்சியார் காற்றுத்தங்கும் நெடிய சிகரங்களையுடைய செறிந்த மலைநாட்டையுமுடையனாகிய நள்ளியென்னும் வள்ளலும்,

107-9. நளி சினை நறு போது கருவிய நாகு முதிர் நாகத்து குறு பொறை நல் நாடு கோடியார்க்கு ஈந்த ஒரி (111)—செறிந்த கொம்புகளிடத்தே நறிய பூக் கள் நெருங்கின இனமையையுடைய முதிர்ந்த சுரபுன்னையையும், குறிய மலை களையுமுடைய நன்றாகிய நாடுகளைக் கூத்தாடுவோர்க்குக்கொடுத்த ஒரி,

110-11. காரி குதிரை காரியொடு மலைந்த ஒரி குதிரை ஒரியும்—காரியென்னும் பெயரையுடைத்தாகிய குதிரையையுடைய காரியென்னும் பெயரையுடையவனுடனே போர்செய்த ஒரியென்னும் பெயரையுடைத்தாகிய குதிரையையுடைய ஒரியென்னும் வள்ளலும்,

காரி கரியகுதிரையென்றும் ஒரி பிடரிமயிரென்றும் கூறுவாருமுளர்.

111-13. [எனவாங், கெழுசமங் கடந்த வெழுவுறழ் திணிதோ, எழுமவர் பூண்ட வீகைச் செந்துகம்:]

என எழுவர் ஆங்கு பூண்ட ஈகை செ நுகம்—என்றுசொல்லப்பட்ட எழு வரும் அக்காலத்தே மேற்கொண்ட கொடையாகிய செவ்விய பாரத்தை,

எழு சமம் கடந்த எழு உறழ் திணி தோள் எழுவர்—தம்மேலே வருகின்ற போர்களைக்கடந்த கணையத்தோடு மாறுபடுகின்ற திணிந்த தோளினையுடைய எழுவர்,

114-26. [விரிடல் வேலி வியலகம் விளங்க, வொருதான் றுங்கிய வுர னுடை நோன்ற, னுறுவீ நாகமு மகிலு மாரமுந், துறையாடு மகளிர்க்குத் தோட் புணை யாகிய, பொருபுன றரூஉம் போக்கரு மரபிற், நென்மா விலங்கைக் கரு வொடு பெயரிய, நன்மா விலங்கை மன்ன ருள்ளும், மறுவின்றி விளங்கிய வடு வில் வாய்வா, ஞறுபுலித் துப்பி னேவியர் பெருமகன், களிற்றுத்தழும் பிருந்த கழறயங்கு திருந்தழிப், பிடிக்கணஞ் சிதறும் பெயன்மழைத் தடக்கைப், பல்லி யக் கோடியார் புரவலன் பேரிசை, நல்லியக் கோடனை நயந்த கொள்கையொடு:]

விரி கடல் வேலி வியலகம் விளங்க ஒரு தான் தாங்கிய நல்லியக்கோடனை கயர்தனிர் செலின் (263)—பரந்த கடலாகிய வேலியையுடைய உலகமெல்லாம்

விளங்கும்படி ஒருவனாகியதானே பொறுத்த நல்லியக்கோடனை விரும்பிச் செல்லின்,

மறு இன்றி விளங்கிய உரன் உடை நோன்றான் வடு இல் வாய் வான் உறு புலி துப்பின் ஓவியர் பெருமகன்—குற்றமின்றி விளங்கிய அறிவையுடைத் தாகிய வலியையுடைய முயர்சியினையும் பகைவர்முகத்தினும் மாப்பினும்வெட்டின வாய்த்தவானையும் மிக்க புலிபோலும் வலியினையுமுடைய ஓவியருடைய குழியிலுள்ளோன்,

நறு வீ நாகமும் அகிலும் ஆரமும் துறை ஆடும் மகளிர்க்கு தோள் புணை ஆகிய பொரு புனல் தருஉம் இலங்கை—நறிய பூக்களையுடைய சரபுன்னையையும் அகிலையும் சந்தனத்தையும் குளிக்குந்துறையிலே புனலாடுமகளிருடைய தோள்களுக்குத் தெப்பமாகக் கரையைக்குத்துகின்ற நீர்தருபிலங்கை,

கருவொடு போக்கரு மரபின் இலங்கை—*கருப்பதித்த முகூர்த்தத்தாலே ஒருவராலும் அழித்தற்கரிய முறைமையினையுடைய இலங்கை,

†தொல் மா இலங்கை பெயரிய நல் மா இலங்கை—பழையதாகிய பெருமையினையுடைய இலங்கையினது பெயரைப்பெற்ற நன்றாகிய பெருமையை யுடைய இலங்கை,

மன்னருள்ளும் ஓவியர் பெருமகன்—அவ்விலங்கைக்குரிய அரசர் பலருள்ளும் ஓவியர்குடியிற் பிறந்தோன்,

களிறு தழும்பு இருந்த கழல் தயங்கு திருந்து அடி—யானையைச்செலுத்துதலாலுளதாகிய தழும்புகிடந்த வீரக்கழல் கிடந்தசையும் பிறக்கிடாத அடியினையும்,

பிடி கணம் சிதறும் கை—பிடித்திரளைப் பலர்க்குங் கொடுக்குங்கை,

பெயல் மழை தட கை—பெய்தந்றொழியையுடைய மழைபோன்ற பயனையுடைய பெரியகையினையுமுடைய,

பல் இயம் கோடியார் புரவலன்—பல வாச்சியங்களையுடைய கூத்தரைப் புரத்தலை வல்லவன்,

பெரு இசை நல்லியக்கோடனை நயந்த கொள்கையொடு—பெரிய புகழையுடைய நல்லியக்கோடனைக் காண்டற்குவிரும்பிய கோட்பாட்டுடனே,

பெருமகன் புரவலனாகிய நல்லியக்கோடனெனமுடிக்க.

127. தாங்கரு மரபின் தன்னும்—பிறராத் பொறுத்தற்கரிய குடிப்பிறந்தோர்க்குரிய முறைமைகளையுடைய தன்னையும்,

127-8. தந்தை வான் பொரு நெடு வரை வளனும் பாடி—அவன்றந்தையுடைய தேவருகத்தை, உத்தீண்டும் நெடிய மலையிற் செல்வத்தையும்பாடி,

129. முன் நாள் சென்றனம் ஆக—†நாலுபத்துநாள்க்குமுன்னே போனேமாக,

* கருப்பதித்தமுகூர்த்தம் - இந்நகரை அமைக்கத்தொடங்கியகாலம்.

† தொன்மாவிலங்கையென்றது இராவணனது இராசதானியாகிய இலங்கையை.

‡ நாலுபத்துநாள் - சிலநாள்.

இந்நான்—இம்மைநான்,

130. திறவா கண்ண சாய் செவி குருளை—விழியாத கண்ணையுடைய வாகிய வளைந்த செவியினையுடையிருப்பது,

* “நாயே பன்றி புலிமுய னுன்கு, மாயுங் காலைக் குருளை யென்ப.”

131. கறவா பால் முலை சுவர்தல் நோனாது—பிறரார் கறக்கப்படாத பாலினையுடைய முலையையுண்ணுதலைத் தன்பசியிருதியார் பொறுத்தலாற்றாது,

132. புனிற நாய் குரைக்கும் புல்லென் அட்டில்—சுன்றணிமையை யுடைய நாய்கூப்பிடும் பொலிவழிந்த அடுக்கினாயில்,

133. காழ் சோர் அட்டில் (132)—கழிகள் †ஆக்கையற்றீ விழுமின்ற அட்டில்,

முது சுவர் கணம் சிதல் அரித்த அட்டில் (132)—பழைய சுவரிடத்தெழுந்த திரண்ட கமையான்தின்ற அட்டில்,

134. பூழி பூத்த புழந்தா ஞாம்பி:] பூழி புழல் ‡காணாம்பி பூத்த அட்டில்—(132) நனைந்தபூழுதி உட்பொய்யாகிய காளைப் பூத்த அட்டில்,

135-6. [ஒல்குபசி யுழந்த வொடுங்குநுண் மருங்குல், வளைக்கைக் கிணை மகள்:] ஒடுங்கு பசி உழந்த ஒல்கு நுண் மருங்குல் வளை கை கிணைமகள்—ஒடுங்குதற்குக் காரணமான பசியாலே வருந்திய நுடங்கும் நுண்ணிய இடையினையும் வளையலையணிந்த கையினையுமுடைய ‡கிணைவனுடையமகள்,

136-7. வள் உகிர் குறைத்த குப்பை வேளை உப்பிலி வெந்ததை—பெரிய உகிராற்றின்கள்ளின குப்பையினின்ற வேளை உப்பின்றாய் அட்டிலிலே (132) வெந்ததனை,

138-9. மடவோர் காட்சி நாணி கடை அடைத்து இரு பெரு ஒக்கலொடு ஒருங்கு உடன் மிசையும்—வறுமையுறுதலும் இயல்பென்றறியாது புறங்கூறுவோர் காண்டற்கு நாணித் தலைவாசலையடைத்து மிடியாற் கரிய பெரிய சுற்றத் தோடே கூடவிருந்து அடையத்தின்னும்,

140. அழி பசி வருத்தம் வீட—|| அறிவுருதலியன அழிதற்குக் காரணமான பசியாலுளதாகிய வருத்தங்கள் விட்டுப்போம்படி,

* தொல்காப்பியம், மரபியல், 8.

† ஆக்கை - கழிகளைக்கட்டும் கயிறுமுதலியன.

‡ “ஆடுகளி மறந்த கோடுய ரடுப்பி, னாம்பி பூப்ப” (புறநா. 164); “சாம்பல் கண்டறியா வாம்பி பூத்த, வெவிதுயி லடுப்பு” (காசிக்கலம்பகம், 57.)

§ கிணைவன்மகள் - கிணைப்பறைகொட்டுவோனுடைய மனைவி; மகள் மனைவி; (மணி, 21: 30)

|| பசி அறிவுருதலியவற்றை அழிக்குமென்பதை, “அறிவுகெடவந்த கல் கூர்மையே” (புறநா. 266), “தொல்வரவுந் தோலுங் கெடுக்குந் தொகையாக, நல்குர வெண்ணு நாசை” (தூண், 1043), “குடிப்பிறப் பழிக்கும் விழுப்பங் கொல்லும், பிடித்த கல்லிப் பெருப்புணை விடும், நாணனி களையு மாணெழில் சிதைக்கும், பசிப்பினி யென்னும் பாலி” (மணி. 11: 76 - 80) என்பவற்றாலும், “மானங் குலக்கல்வி” என்னும் நல்வழிச்செய்யுளாலும் உணர்க.

140-43. பொழி கவுன் தறுகண் பூட்கை மணி தயங்கும் மருங்கின் சிறு கண் யானையொடு பெரு தேர் எய்தி யாம் அவண் நின்றும் வருதும்—மதம் வீழ் கின்ற கதுப்பினையும் கடுகக்கொல்லுதலாகிய மேற்கோளினையும் மணியசையும் பக்கத்தினையும் சிறியகண்ணையுமுடைய யானையுடனே பெரியதேரையும் பெற்று யாம் அவ்விடத்துநின்றும் வாராநின்றேம்,

இது நிகழ்காலத்து வருதல், * “உம்மொடு வருஉங் கடதற” என்புழிற் கூறிலும்.

143-5. நீயிரும் நயந்து இவண் இருந்த இரு பெரு ஒக்கல் செம்மல் உள்ளமொடு செல்குவீர் ஆயின் — நீங்களும் ழுவேந்தர்பாற்பெறும் பரிசின விரும்பி இவ்விடத்திருந்த வறுமையாற் கரியவாகிய பெரிய சுற்றத்தினது தலை மையையுடைத்தாகிய நெஞ்சுடனே அவனிடத்தே போவீராயின்,

146-50. [அலைநீர் தாழை யன்னம் பூப்பவுந், தலைநாட் செருந்தி தமனிய மருட்டவுந், கடுஞ்சூன் முண்டகங் கதிர்மணி கழாஅலவு, செடுங்காற் புன்னை நித்திலம் வைப்பவுந், கானல் வெண்மணல் கடலுலாய் நிமிர்தர:]

கடல் உலாய் நிமிர்தர அலை நீர் கானல் வெண்மணல்—கடல்பரந்து எந்நிப் பொருதலாலே அலையுநீரையுடையகரையில் வெள்ளிய மணலிடத்துநின்ற,

தாழை அன்னம் பூப்பவுந் - தாழை அன்னம்போலப் பூக்கையினாலும்,

தலை நாள் செருந்தி தமனியம் மருட்டவுந்—இளவேனிற்காலத் தொடங்குகின்ற நாளிலே † செருந்தி தன்னைக்கண்டாரைப் பொன்னென்று மருளப் பண்ணுகையினாலும்,

கடு சூல் முண்டகம் கதிர் மணி கழாஅலவும்—முதற் சூலையுடைய கழி முள்ளி ஒளியையுடைய நிலமணிபோலப் பூக்கையினாலும்,

‡ கன்னியாய்நின்று அரும்புதலிற் கடுஞ்சூல்.

கழாஅல்—கழற்ற,

செடு கால் புன்னை நித்திலம் வைப்பவுந்—செடிய தாளினையுடைய புன்னை நித்திலம்போல அரும்புகையினாலும்,

151. பாடல் சான்ற செய்தல் செடு வழி பட்டினம் (153) -புகழ்தலமைந்த செய்தனிலத்து செடியவழியிற் பட்டினம்,

152. மணி நீர் வைப்பு பட்டினம் (153)—நிலமணிபோலும் கழிசூழ்ந்த ஊர்க்கையுடைய பட்டினம்,

மதிலொடு பெயரிய பட்டினம் (153)—மதிலோடே பெயர் பெற்ற பட்டினம்,

என்றது எயிற்பட்டின மென்றதாம்.

153. பணி நீர் படுவின் பட்டினம் படரின்—சூளிர்செயையுடைய நிலையுடைய குளங்கையுடைத்தாகிய எயிற்பட்டினத்தே செல்வீராயின்,

* தொல்காப்பியம், வினாயியல், 5.

† “செருந்திபொன்சொரிதருந்திருசெல்வேலியுறைசெல்வர்” (தே. திருஞான)

‡ ‘கன்னியாய்’ என்றும் பிரதிபேதமுண்ட.

படு - மடுவுமாம்.

154. ஓங்கு நிலை ஒட்டகம் துயில் மடிந்தன்ன—உயர்ந்த தன்மையை யுடைய ஒட்டகம் உறக்கத்தேகிடந்தாலொத்த,

155. வீங்கு திரை தொணர்ந்த விரை மரம் விறகின்—மிஞ்சின்ற திரை கொண்டுவந்த மணத்தையுடைய அகிலாகிய விறகாலே,

156. கரு புகை செ தீ மாட்டி—கரிய புகையையுடைய செவந்த நெருப்பை யெரித்து,

156-8. பெரு தோள் மதி *வக்கறாஉம் மாசு அறு திரு முகத்து நுதி வேல் நோக்கின் நுளைமகள் அரித்த—பெரிய சோளினையும் மதி இத்தன்மை பெற்றிலேமேயென்று விரும்புகற்குக் காரணமான மறுவறுகின்ற அமைதியினை யுடைய முகத்தினையும் முனையினையுடைசுதாகிய வேல்போலும் பார்வையினை யுமுடைய நுளைச்சாதிற்றிறந்த மகளாலே அரிக்கப்பட்ட,

• 159. பழ படு தேறல் பரதவர் மடுப்ப—பழைதாகிய களிப்புமிருகின்ற கட்டெளிவைப் பரதவர் எடுத்துவந்து வாயிடத்தே வைக்க,

160-61. கிளை மலர் படப்பை கிடங்கில் கோமான் தனை அவிழ் தெரியல் தகையோன் பாடி—கொத்திலெழுந்த பூக்களையுடையவாகிய தோட்டங் களையுடைய கிடங்கிலென்னும் ஊர்க்கரசனாகிய அரும்புகெழிந்த மாலையினை யுடைய அழகையுடையோனைப் பாடி,

162. அறல் குழல் பாணி தூங்கியவரோடு—தள்ளவறுதியையுடைய குழ லோசையின் தாளத்திற்கொப்ப ஆடின மகளிரோடே,

163. வறல் குழல் குட்டின்—உலர்தலையுடைய குழன்மீனைச் சுட்ட தோடே,

வயின் வயின் பெறுகுவர்—மனைதோறும் மனைதோறும் பெறுகுவர் ;

பட்டினம் படரிற் (153) கிடங்கிற்கோமானாகிய (160) தகையோனைப் பாடி (161) ஆடினமகளிரோடே (162) நீங்களும் குட்டோடே (163) தேறலைப் பரதவர்மடுப்ப (159) அவற்றை வயின்வயிற் பெறுகுவிரென முடிக்க.

164. பைநனை அவரை பவழம் கோப்பவும்—பசுத்த அரும்புகளையுடைய அவரை பவழம்போலப் பூக்களை முறையே தொடாநிற்கவும்,

165. கருநனை காயா கணம் மயில் அவிழவும்—கரிய அரும்பினையுடைய காயாக்கள் திரண்ட மயிலின் கழுத்துப்போலப் பூவாநிற்கவும்,

166. கொழு கொடி முசுண்டை கொட்டம் கொன்னவும்—கொழுவிய கொடியினையுடைய முசுண்டை †கொட்டம்போலும் பூவைத் தன்னிடத்தே கொன்னாநிற்கவும்,

கொட்டைதூற்கின்ற கொட்டையுமாம்.

167. செழு குலை கார்தன் கைவிரல் பூப்பவும் — வளவிய குலையினை யுடைய கார்தன் கைவிரல்போலப் பூவாநிற்கவும்,

* “கடைக்க ணைக்கற” (கீவக . 1622)

† கொட்டம் - பனங்குருத்தாற்செய்விக்கப்படும் நெய்யெப்பி.

168. கொல்லை நெடு வழி கோபம் ஊரவும்—கொல்லையிடத்து நெடிய வழிகளிலே இந்திகோபம் ஊராநிற்கவும்,

இச் செயலெனெச்செமெல்லாம் ஈண்டு நிகழ்கால முணாததியே நின்னன ; ஞாயிறுபட வந்தானென்றற்போல.

169. முல்லை சானற *முல்லை அம் புறவின—இவைகாலமுணாததி இங் னனம் நிகழ்த்தாநிற்கவும் கணவன் கூறிய சொற்பியையாது இல்லிருந்து நல்ல நஞ்செய்து ஆற்றியிருந்த தன்னமயமைந்த முல்லைக்கொடிபடாந்த அழகினை யுடைய காட்டிடத்து,

இது, “மாயோன மேய” எனனும் சூத்திரத்தகாணுணாக

170-71. விடா கால அருவி வியல மலை சுடா மூழ்கி கான்மறிய செவ்வி நோக்கி—முறைஞ்சுக்களிலே குதிகரும் அரு வியினையுடைய பெரிய அத்தகிரியிலே ஞாயிறுடமைநது அவன் கிரண்டுகளபோன அந்தக்காலத்தைப் பாரா, “,

172-3 [திரல்வே னுதியிற பூசுத கேணி, விரல்வேல வென்றி வேலு ரெய்தின] திரல் வேல நுதியின கேணி பூசுத விரல் வேல வென்றி வேலு ரெய்தின—முருகன்கையில் வலியினை யுடைய தாகிய வேலினுதிபோலே கேணி பூக்கப்பட்ட வெற்றியையுடைய வேலாலே வெற்றியையுடைய வேலுரைச சேரின,

எனநது நல்லியக்கோடன தன்பகைமிருக்ககு அஞ்சி முருகனைவழிபட்ட வழி அவன் இக்கேணியிறப்புவவாங்கிப் பகைவரையெறியென்று கனவிற்கூறி அதிற பூவைத் தனவேலாக நிருமித்தகோரு கதைகூற்றிற்று. இதனானே வேலு ரென்று பெயராயிற்று.

174. உறு வெயிறகு உலையுய உருபு அவர் குரம்பை—மிருகினற வெயி லுக்கு உளளுறைகின்றோ வருநதப்பட்ட பெப்பர் விளங்குகின்ற குடிலிலிருக் கினற,

175 எயிறறியா அட இன புளி வெ சோறு — எயினக்குலத்தின மகளிராலே அடப்பட்ட இனிய புளி வகறியிடப்பட்ட வெவவியசோற்றை,

புளி - தித்திப்புமாம்.

176. தேமா மேனி சிலவளை ஆமொடு—தேமாவின் தளிர்போலும் மேனியையும் †சிலவாகிய வளையினையுமுடைய நுடமகளிருடைய திரளுடனே

177. ஆமான குடின்—ஆமானினது குடின்றைச்சியை யுடைய,

அமைவர பெறுகுவிா—பசுபெட பெறுகுவிா,

வேலுரெய்திற (176) குடினையுடைய (177) சோற்றை (175) ஆயத் தோடே (176) அமைவரப் பெறுகுவிா ரெழுபடி

* “முல்லைசானறடிநடி” (மதுரை 255) என்பதும் அதனுரையும் இங்கே அறிதற்பாலன.

† தொல்காப்பியம், அகத்திணையியல்,

‡ ‘சிலவளைவிறல்யென்றது பலவளையிடுவது பெதுமப்பை பருவத்தாக வின், அஃதன்றிச் சிலவளையிடும பருவத்தானென அவன் ஆடலமுதலியதுறை கஞரியனாதல கூறியவாறு’ (பத்நி. 57 - 6 உரை)

முல்லையும் குறிஞ்சியும் சேர்த்திருத்தலிற் சேர்க்கறினர்; *இரண்டுங்கூடியல்லது பாலைத்தன்மை பிறவாமையின்.

178-9. [நறுப்பூங்கோதை'தொடுத்த நாட்சினைக், குறுங்காற் காஞ்சிக் கொம்ப ரேறி:] நாள் கோதை தொடுத்த நறு பூ சினை குறு கால் காஞ்சி கொம்பர் ஏறி—நாட்காலத்தே மாலைகட்டினாற்போல இடையறாமற் ரொடுத்த நறிய பூக்களையுடைய சிறிய கொம்புகளையும் குறிய காளினையுமுடைய காஞ்சிமரத்தின் பெரியகொம்பரிலேயேறி,

180. நிலை அரு குட்டம் நோக்கி நெடிது இருந்து — ஒருகாலத்தும நிலைப்படுதல் அரிதாகிய ஆழத்திற்றிராசுன்ற மீன்களை எடுக்குங் காலத்தைக் கருதி நெடும்பொழுதிருந்து,

181-2. புலவு கயல் எடுத்த பொன் வாய் மணி சிரல் வன் உகிர் கிழித்த வடு ஆழ் பசு அடை—புலான்றற்கையுடைய கயலை முழுகியெடுத்த பொன்னிறம்போலும் வாயையுடைய நீலமணிபோன்ற சிச்சிலியினது பெரிய உகிர் கிழித்த வடுவழுந்தின பசிய இலையினையுடைய,

183. முள் அரை தாமரை முகிழ் விரி நாள் போது—முள்ளையுடைத்தாகிய தண்டினையுடைய வெண்டாமரையினது அரும்புவிரிந்த நாட்காலத்திற் பூவை,

184. கொங்கு கவர் நீலம் செ கண் சேவல்—தேனைநுகர்கின்ற நீலநிறத்தினையும் சிவந்த கண்ணினையுமுடைய வண்டொழுங்கு,

பூவைத் தேனையென்றது, †“தெள்ளிது” என்றகளுன் முடிக்க.

185. மதி சேர் அரவின் மான தோன்றும் — திங்களைச் சேர்கின்ற கரும்பாம்பை யொப்பத் தோன்றும்,

186. மருதம் சான்ற மருதம் தண் பனை—ஊடியுங்கூடியும் போக நுகருந் தன்மையமைந்த மருதநிலத்திற் குளிர்த்த வயலிடத்து,

187-8. [அந்தண ரருகா வருங்கடி வியனக, ரந்தண் கிடங்கினவ னொழு ரெய்தின்:] அம் தண் கிடங்கின் அரு கடி வியன் நகர் அந்தணர் அருகா அவன் ஆழர் எய்தின்—அழகினையுடைய குளிர்த்த கிடங்கினையும் அரியகாவலையும் அகற்சியையுடைய அகங்களையுமுடைய அந்தணர்சருங்காச், அவனுடைய ஆழரைச் சேர்வீராயின்,

189-90. [வலம்பட நடக்கும் வலிபுண ரெருத்தி, னுரன்கெழு நோன் பகட்டுமுவர் கங்கை:] வலி புணர் எருத்தின் வலம் பட நடக்கும் நோன் பசடு உரன் கெழும் உழவர் தங்கை—இழுத்தற்குரிய வலிபொருந்தின கழுத்தினாலே வெற்றியுண்டாக நடக்கும் மெய்வலியினையுடைத்தாகிய எருத்தினையுடைய அறிவுபொருந்தின உழவருடைய தங்கையாகிய,

* “முல்லையுங் குறிஞ்சியு முறைமையிற் றிரிந்து, நல்லியல் பிழந்து நடுகு குதய குறுத்துப், பாலை யென்பதோர் படிவங் கொள்ளும்” (சிலப. காடுகாண். 64 - 6.)

† “முதன்மு னைவரிற் கண்ணென் வேற்றுமை, சினைமுன் வருந் தெள்ளி தென்ப” என்பது நெடல்காப்பியம், வேற்றுமைமயங்கியல், 5.

உண் - அறிவு; * “உரவோ ரெண்ணினும், மடவோ ரெண்ணினும்” என்ற நோல.

191-2. பிடி கை அன்ன பின்னு வீழ் சிறு புறத்து தொடி கை மகடே—
பிடியினது கையை யொத்த பின்னினைமயிர் வீழ்ந்து கிடக்கின்ற சிறிய முது
கிணையும் தொடியணிந்த கையினையுமுடைய மகள்,

192. மக முறை தடுப்ப—உழுவர் தங்கையாகிய (190) மகடே (192) தான்
உள்ளே யிருந்து தன்பிள்ளைகளைக்கொண்டு நும்மை அடைவே எல்லாரையும்
போகாது விலக்குகையினாலே,

இனிமே பிள்ளைகளை உபசரிக்குமாறுபோல உபசரித்து விலக்கவென்றுமாம்.

193-4. இரு காழ் உலக்கை இரும்பு முகம் தேய்த்த அவைப்பு மாண்
அரிசி அமலை வெள் சோறு - கரிய வயிரத்தையுடைய உலக்கையினது பூணி
னையுடைய முகத்தைத் தேயப்பண்ணின குற்றதல்மாட்சிமைப்பட்ட அரிசியா
லாக்கின் கட்டியாகிய வெள்ளியசோற்றை,

195. கவை தான் அலவன் கலவையொடு பெறுகுவிர்—கவைத்த காலி
னையுடைய ரெண்டும் பீர்க்கங்காயுங்கலந்த கலப்புடனே பெறுகுவிர்;

தண்பனையின் (185) ஆமுரெய்தின் (188) உழுவர் தங்கையாகிய (190)
மகடே உத் தடுக்கையினாலே (192) சோற்றைக் (194) கலவையொடு பெறுகுவிரே
னமுடிக்க.

196-201. [எரிமறிந் தன்ன நாவி னிலங்கெயிற்றுக், கருமறிக் காதிற்
கவையடிப் பேய்மக, ணிணனுண்டு சிரித்த தோற்றம் போலப், பிணனுடைத்துச்
சிவந்த பேருகிர் பிணத்தா, எண்ணல் யானை யருவிதுக ளவிப்ப, நீரடங்கு
தெருவினவன் சாறயர் மூதூர்:]

எரி மறிந்தன்ன நாவின்—மேளேக்கியெரிசின்ற நெருப்புச் சாய்ந்தா
லொத்த நாவினையும்,

கரு மறி காதின - வெளியாட்டுமறிகளை அணிந்த காதினையும்,

† கவை அடி பேய் மகன்—கவைத்த அடியினையுமுடைய பேய்மகன்,

பிணன் உண்டு சிரித்த இலங்கு எயிறு தோற்றம் போல—பிணத்தைத்
தின்று சிரித்த விளங்குகின்ற எயிற்றினது தோற்றமரவு போல,

பிணன் உடைத்து சிவந்த பேரு உகிர் பிண தான் அண்ணல் யானை அருவி
துகள் அவிப்ப நீறு அடங்கு தெருவின் ஊர்—தாம் கொன்ற பிணங்களின் தலை
களைக் காலாலேதள்ளிச் சிவந்த பெரிய உகிரினையும் பெருமையையுடைய கால்
னையுமுடைய தலைமையையுடையவாகிய யானைகளின் மதவருவி எழுந்த
துகளை அவிக்கையினாலே புழுதியடங்கின தெருவினையுடைய ஊர்,

அவன் சாறு அயர் மூதூர்—அவனுடைய விழாடல்க்கின்ற பழைய ஊர்.

202. சேய்த்தும் அன்று சிறிது நணியதுவே—தாரிய இடத்ததுமன்று;
சிறிதாக அண்ணிய இடத்ததே.

மூதூர் நணியதென்க.

* பதிநூற்றுப்பத்து, 73.

† “இரும்பே ருவகையி னெழுந்தோர் பேய்மகன், *** கண்டொட் டுண்டு
கவையடி பெயர்த்துத், தண்டாக் களிப்பி னுடுங் கூத்துக், கண்டனன்” (மணி,
6: 421-7.)

203-6. [பொருநர்க் காயினும் புலவர்க் காயினு, மருமறை நாவி னந்தணர்க் காயினுங், கடவுண் மால்வரை கண்விடுத் தன்ன, வடையா வாயில்வ னருங் கடை குறுகி:]

பொருநர்க்கு அடையாஆயினும் புலவர்க்கு அடையாஆயினும் அரு மறை நாவின் அந்தணர்க்கு அடையாஆயினும் அரு கடை வாயில் குறுகி—கிணைப் பொருநர்க்கு அடைக்கப்படாவாயினும், அறிவுடையோர்க்கு அடைக்கப்படாவாயினும், அரியவேதத்தை யுடைத்தாகிய நாவினையுடைய அந்தணர்க்கு அடைக்கப்படாவாயினும் எனையோர்க்கு உள்ளே சேறற்கரிய தலைவாயிலையணுகி,

அடையாவென்றபன்மை நான்குவாயிலையுங்கருதியது.

கடவுள் மால் வரை சண் விடுத்தன்ன அவன் வாயில்—அதுதான் தெய்வங்களிருக்கின்ற பெருமையையுடைய மேரு ஒரு கண்ணை விழித்துப்பார்த்தாலொத்த அவனுடைய கோபுரவாசல்.

அன்றிப் பொருநர்க்காயினும் புலவர்க்காயினும் அருமறைநாவி னந்தணர்க்காயினும் அடையாவாயிலென்றாற் பொருளின்மையுணர்க.

207. செய் நன்றி அறிவனம்—பிறர் தனக்குச்செய்த நன்றியை யறிந்து அவர்க்குத் தானும் நன்மைசெய்தலையும்,

*சிறிநினம் இன்மையும் — அறிவும் ஒழுக்கமுமில்லாத மாக்கள் திரள் தனக்கு இல்லாமையையும்,

208. இன் முகம் உடைமையும்—நோக்கினுர்க்கு இனியமுகத்தை எக்காலமும் உடையனாதலையும்,

இனியன் ஆதலும்—முகத்தி னினிய நகாஅ அகத்து இன்றாதவனாகாமல் நெஞ்ச முகத்திற்கேற்ப இனியனாதலையும்,

209. செறிந்து விளங்கு சிறப்பின் அறிந்தோர் எத்த—எக்காலமும் தன்னுடனே செறிந்து விளங்குகின்ற தலைமையினையுடைய பலகலையையுணர்ந்தோர் புகழ்,

210. அஞ்சினர்க்கு அளித்தலும்—தன்வீரத்தைக்கண்டு அஞ்சிவந்து †அடிவீழ்த்தார்க்கு அருள்செய்தலையும்,

வெ சினம் இன்மையும்—கொடிய சினமில்லாமையையும்,

கோபம் நீட்டித்து நிற்கின்றது சினம்.

211. ஆண் அணி புருதலும்—வீரர் நின்ற அணியிலேசென்று அவ்வணியைக் குலைத்தலையும்,

§ “ஆண்பா லெல்லா மாணெனற் றுரிய” என்றுகூறி, ||“பெண்ணு மாணும் பின்னாயு மவையே” என்றதனால் ஆணென்றது ஆண்பாலையே யுணர்ந்துமேனும் அணி புருதலென்றதனால் ஈண்டு வீரரையுணர்த்திற்று.

* ‘சிறியவினமாவது நல்லகன்வலனும் தீயதன் தீமையும் இல்லென்போரும் விடரும் தூர்த்தரும் நடருமுள்ளிட்டகுழு; அறிவைத்திரித்து இருமையுங் கெடுக்குமியல்பிற்று’ என்பர் பரிமேலழகர்; திருக்குறள், 46 - ஆம் அதி. அவ.)

† “முகத்தி னினிய நகாஅ வகத்தின்னா, வஞ்சகர் யஞ்சப் படும்.” (திருக்குறள், 824.)

‡ புறநானூறு, 10, 73 - ஆம் பாட்டுக்களைப்பார்க்க.

§ தொல்காப்பியம், மரபியல், 50.

|| “ ” ” ” 69.

அழி படை தாங்களும் — தனது கெட்ட படைவிடத்தே தான்சென்று பகை வரைப் பொறுத்தலையும்,

212. வாள் மீ கூற்றத்து வயவர் எத்த — வாள்வலியாலே மேலாகிய சொல்லையுடைய வீரர் புகழ்,

213. கருதியது முடித்தலும் — தன்னெஞ்சு கருதிய புணர்ச்சியைக் குறைகிடவாமல் முடிக்கவல்ல தன்மையையும்,

நுகர்த்தஞ்சரிய மகளிரை நுகர்ந்து பற்றறக்காற் பிறப்பருமையிற் கருதியது முடிக்கவேண்டுமென்றார்.

காமுறு படுதலும் — அங்ஙனம் தானே இன்பமுறாதே அம்மகளிரும் தம் மாலே மிக்கவின்பத்தைப்பெறும் தன்னை விரும்பப்பட்டிருத்தலையும்,

214. ஒரு வழி படாமையும் — அவர்கள் அங்ஙனம் விரும்பினார்களென்று அவர்கள் வசத்தனாகாமையும்,

ஒடியது உணர்தலும் — தான் அவர்வசத்தனாகாமையின் அவர் வருந்திய தன்மையையுணர்ந்து அவரைப்பாதுகாத்தலையும்,

இனி அவர்கள் நெஞ்சில் நிகழ்ந்ததையுணர்ந்து அவர் குறைமுடித்தலென்றுமாம்.

215. அரி எர் உண் கண் அரிவையர் எத்த — செவ்வரிபொருந்தின மையுண்கண்ணினையுடைய மாளிர்புகழ்,

216. அறிவு மடம் படுதலும் — தான்கூறுகின்றவற்றையுணரும் அறிவில்லாதார்மாட்டுத் தான் அறியாமைப்பட்டிருத்தலையும்,

அறிவு நன்கு உடைமையும் — தன்னிப்போல அறிவுடையார்மாட்டு நன்றாக அறிவுடையவையிருத்தலையும்,

*“ஒளியார்மு ஞெளரிய ராதல் வெளியார்முன், வான்சுதை வண்ணங் கொளல்” என்றார்பிறரும்.

217. வரிசை அறிசலுட் — பரிசிலருடைய தரமறிந்து அவர்பெறுமுறை மையே கொடுத்தலையும்,

கொடுத்தல் இரங்குகூட்டுக.

வரையாது கொடுத்தலும் — அங்ஙனம் கல்விமிகுதியில்லாத பரிசிலர்க்குக் கொடாநிருத்தலே மேற்சொன்னாகே அவர்களளிவிற்குத் தக்கனவற்றைக் கொடுத்தலையும்,

இனித் தனக்கென ஒன்றுத் வரைந்துவையாமற் கொடுத்தலென்றுமாம்.

218. பரிசில் வாழ்க்கை பரிசிலர் எத்த — பிற்கையிலேற்ற பொருளால் இவ்வாழ்க்கை நடத்துதலையுடைய பாணர் கூத்தர் முதலியோர் புகழ்,

219. பல் மீன் நடுவண் பால் மசுபோல பவ்வின களுக்கு நடுவிற்குத் பால் போலும் ஒளியையுடைய கலிங்கைந்த மத்போல,

220. இன் நகை ஆயமோடு இருந்தோன் குறுகி — இப்பரிசைநடக்க வல்லும், இனிய மொழிகளாலும் இனிமமகிழ்ச்சியைச் செய்யும் சிரனோடே இருந்தவனையணுகி,

கலைகள் கிதைந்திருந்தமைபற்றித் தலைவற்கு நண்டு மத உவமையாயிற்று.

221-2. பைங்கண் ஊகம் பாம்பு பிடித்தன்ன அம் கோடு செறிந்த அவிழ்ந்து வீங்கு திவலின் — பசியகண்ணையுடைய கரியகுரங்கு பாம்பின்மேல்

யைப் பிடித்தகாலத்து அப்பாம்பு ஒருகாலிறுகவும் ஒருகால் நெகிழவும் அதன் கையைச் சுற்றுமாறுபோன்ற அழகினையுடைய தண்டிடத்தே செறியச் சுற்றின நெகிழவேண்டுமிடத்து நெகிழ்ந்தும் இறுகவேண்டுமிடத்து இறுகியும் நரம்பு துவக்கும் வார்க்கட்டினையும்,

223. [மணிநிரைத் தன்ன வனப்பின்வா யமைத்து:]

மணி நிரைத்தன்ன வனப்பின் -- இரண்டுவிளிம்புஞ் சேர்த்தைத்துமுட்க் கின ஆணிகளாலே மணியை நிரைத்துவைத்தாலொத்த அழகினையும், வாயமைத்து -- பொருந்தப்பண்ணி,

224. வயிறு சேப்பு ஒழுகிய வகை அமை அகளத்து -- வயிறுவேந்து ஒழுங்குபட்ட தொழில்வகை யமைந்த பத்தரினையும்,

வயிறு - பத்தரினது. தாழிபோலப் புடைபட்டிருத்தலின், அகளமென்றார்.

225-6. கானம் குமிழின் கனி நிறம் கடுப்ப புகழ் வினை பொலிந்த பச்சையொடு -- காட்டிடத்துக் குமிழினுடைய பழுத்தினது நிறத்தையொப்பப் புழம்புபடுந் துவருண்டின கைத்தொழிலாற் பொலிவுபெற்ற போர்வையோடே,

226-7. [தேம்பெய், தமிழ்துபொதிந் திலிற்று மடங்குபுரி நரம்பின்:]

தேம் பெய்து புரி அடங்கு நரம்பின் -- தேனெழுருகின்ற தன்மையைத் தன்னிடத்தே பெய்துகொண்டு முறுக்கடங்கின நரம்பினையுமுடைய,

அமிழ்து பொசிந்து இலிற்றும் நரம்பு -- அமிழ்தத்தைத் தன்னிடத்தே பொதிந்து துளிக்கும் நரம்பு,

இஃது ஓசையினிமைக்குக் கூறிற்று. *“தீந்தே, னணிபெற வொழுகி யன்ன வமிழ்துறழ் நரம்பி னல்யாழ்” என்றார் பிறரும்.

228. பாடு துறை முற்றிய -- நீர் பாடுந்துறைகளெல்லாம் முடியப்பாடு தற்கு,

முற்றிய - செய்யியவென்னும் வினையெச்சம்

228-9. பயன் தெரி கேள்வி கூடு கொள் இன் இயம் -- தனது பயன் விளங்குகின்ற இசைகளைத் தான் கூடுதல்கொண்ட இனியயாழை,

பச்சையோடே (226) வாயமைக்கப்பட்டு வனப்பினையும் (223) திவவினையும் (222) அகளத்தினையும் (224) நரம்பினையுமுடைய (227) இன்னியமென முடிக்க.

229-30. [குரல்குர லாக, துனெறி மரபிற் பண்ணி:] தூல் நெறி மரபின் குரல் குரல் ஆக பண்ணி -- இசைதூல் கூறுகின்ற முறைமையாலே செம்பாலை யாக வாசித்து,

பாடு துறை முற்றுதற்கு இன்னியத்தைக் குரல் குரலாகப் பண்ணியென முடிக்க.

230-31. [ஆனது, முதுவோர்க்கு முகிழ்த்த கையினை யெனவும்:] முதுவோர்க்கு ஆனது முகிழ்த்த கையினை எனவும் -- †அரசன் உவாத்தியாயன்

* சீவகசிந்தாமணி, 722.

† அரச னுவாத்தியான் ருய்தந்தை தம்மு, நிகரில் குரவ ரிவரிவரைத், தேவரைப் போலத் தொழுதெழுந் தென்பதே, யாவருங் கண்ட நெறி.” (பூசா ரக்கோவை, 17)

தாய் தந்தை தம்முன்முதலியோர்க்குப் பலகாலங் குவித்த கைகளையுடைய யென்றும்,

232. இளையோர்க்கு மலர்ந்த மார்பினை எனவும்—வீரரேறிதற்கு மன மகிழ்ந்து கொடுத்த மார்பினையுடையயென்றும்,

*“விருந்தாயினை யெறிநீயென விரைமார்பகங் கொடுத்தார், கரும்புணற வெறிந்தாங்கவ னின தூழினி யெனவே” என்றார் பிழரும்.

இளையோர் மகளிருமாம்.

†“வணங்குசிலை பொருததின் மணங்கமழ்கல, மகளிர்க் கல்லது மலர்ப் பறியலை” , ‡“மகளிர் மலைத்த லல்லது மள்ளர், மலைத்தல் போகிய சிலைத் தார் மார்ப்” என்றார்.

233. எரோர்க்கு நிழன்ற கோலினை எனவும்—ஏரினையுடைய குடிமக்க ளுக்கு நிழல் செய்த செங்கோலையுடையயென்றும்,

234. தேரோர்க்கு அழன்ற வேலினை எனவும்—தேரினையுடைய அரசர் க்கு வெம்மை செய்த வேலையுடைய யென்றும்,

235. நீ சில மொழியா அளவை—^௧ சிலபுகழினைக் கூறுதற்கு முன்னே,

235-6. [மாகில், காம்புசொலித் தன்ன வறுவையுடனு.] காம்பு சொலி த்தன்ன மாசு இல் அறுவை உடனு--சூங்கில் ஆடையையுரித்தாலொக்க மாகில் லாத உடையினை உடுக்கப்பண்ணி,

இனி சூங்கின்முளையிற் பட்டையுமாம்.

237. பாம்பு வெகுண்டு அன்ன தேறல் நல்கி—பாம்பேறி மயக்கினுற் போல மயக்கின சுட்டெளிவைத் தந்து,

238-40. [காவெரி யூட்டிய கவர்களை, தூணிப், பூவிரி கச்சைப் புகழோன் தன்முன், பணிவரை மார்பன் பயந்த.] கா எரி ஊட்டிய களை கவர் தூணி பூ விரி கச்சை புகழோன் தன்முன் பணிவரை மார்பன் பயந்த—சாண்டவ வனத்தை நெருப்புன்னுப்படியெய்த களையை உள்ளடக்கின ஆவநாழிகை யினையும் பூத்தொழில் பரந்த கச்சையினையுமுடைய அருச்சுனன் தமையனாகிய இமவான்போலுமார்புண வீமசேனன் உண்ட,

240-41. நான் பொருள் பணுவலின் வழி அப் வேறு அடிசில்— கூரியபொருளையுடைய மடைதூனெறியிற் தப்பாத பலவேறுபாட்டையுடைய அடிசில்,

242-4. [வாணிற் விசும்பிற் கோண்மீன் குழந்த, விளங்கதர் ஞாயிறென் றந் தோற்றத்து, விளங்குபொற் கலத்தில:] விசும்பில் வாள் நிறம் கோண் மீன் குழந்த இள கதர் ஞாயிறு என்றும் தோற்றத்து விளங்கு பொன் கலத்தில்— ஆகாயத்தில் ஒளியையுடைத்தாகிய நிறத்தினையுடைய கோளாகிய மீன்கள் குழந்த இளைய கிரணங்களையுடைய ஞாயிற்றை இகழுந் தோற்றவையுடைய விளங்குகின்ற பொற்கலத்திடத்தே,

விரும்புவன பேணி—நீவிரும்புவனவற்றை விரும்பியுட்கொண்டு,

245. ஆறு விருப்பின் தான் நின்று ஊட்டி—நும்மிடத்து மிகுகின்ற விருப்பத்தாலே தான் நின்று உண்ணப்பண்ணி,

* சீவகசிந்தாமணி, 2265.

† பதிற்றுப்பத்து, 63.

‡ புறநானூறு, 10.

§ பாம்பு - பாம்பின்விடம்.

ஆளுமரபினென்றும் பாடம்.

நீ சிலமொழியாவனவை(235) விரும்புவன பேணி(244) உடனு (236) நல்கி (237) அடிசிலைக் (241) கலத்தேயிட்டுத் (214) தான்நின்று ஊட்டியென்க.

246. திறல் சால் வென்றியொடு தெவ்வு புலம் அகற்றி—வலியமைந்த வெற்றியோடே பகையைத் தத்தம் நிலத்தைக் கைவிட்டுப் போகப்பண்ணி,

247. விறல் வேல் மன்னர் மன் எயில் முருக்கி—வெற்றியையுடைத் தாகிய வேலினையுடைய முடிவேந்தர்மன்னும் அரண்களை யழித்து,

248. நயவர் பாணர் புன்கண் தீர்த்தபின்—அவ்விடங்களிற்பெற்ற பொருளாலே விரும்பிவந்தவர் புன்கண்மையையும், பாணர் புன்கண்மையையும் போக் கிண்பின்பு,

249. வயவர் தந்த வான் கேழ் நிதியமொடு—தன்படைத்தலைவர் மிக்கன வாய்க் கொண்டுவந்துதந்த நன்றாகிய நிறத்தினையுடைய பொருட்டிரளுடனே,

தன்படைத்தலைவர், குறுநிலமன்னரையும் அரசரையுமிழித்து நயவர்க்கும் பாணர்க்குங்கொடுத்து மிக்குக்கொண்டுவந்த நிதியமென்க.

250-51. [பருவ வானத்துப் பாற்கதிர் பரப்பி, யுருவ வானமதி யூர்கொண் டாங்கு:] பருவ வானத்து உருவ வான் மதி பால் கதிர் பரப்பி ஊர்கொண் டாங்கு—கதிர்க்காலத்தையுடைய வானிடத்தே வடிவுநிறைதலையுடைய வெள் ளிய மதி பால்போலுங்கிரணங்களைப் பரப்பிப் பரத்தலைக் கொண்டாற்போல,

252-3. கூர் உளி பொருத வடு ஆழ் நோன் குறடு ஆரம் சூழ்ந்த அயில் வாய் நேமியொடு—கூரிய சிற்றுளிசன் சென்று செத்தின உருக்களமுந்தின வல்லியினையுடைய குறட்டிடத்திறைத்த ஆர்களைச்சூழ்ந்த சூட்டினையுடைய உருளையோடே,

குறடு - அச்சுக்கோக்குமிடம். அயில்வாய் - கூரியவாய்; என்றது சூட் டிற்கு ஆகுபெயர்.

254-5. [சிதர்நனை முருக்கின் சேனோங்கு நெடுஞ்சினைத், ததர்பிணி யவிழ்ந்த தோற்றம்போல:] முருக்கின் சேண் ஒங்கு நெடு சினை ததர் நனை சிதர் பிணி அவிழ்ந்த தோற்றம் போல—முருக்கினுடைய விசம்பிலே செல்ல வளர்ந்த நெடியகொம்பிற் செறிந்த அரும்புகள் வணடிற்குப் பிணியவிழ்ந்த தோற்றரவுபோல,

ததர் - கொத்துமாம். சிதர் - சிந்துதுலுமாம்; சிச்சிலியுமாம்.

256-8. [உள்ளரக் றெறிந்த வுருக்குறு போர்வைக், கருந்தொழில் வினை ஞர் கைவினைமுற்றி, யூந்துபெயர் பெற்ற வெழினைடைப் பாகரொடு:]

கரு தொழில் வினைஞர் கை வினை முற்றி உருக்குறு அரக்கு உள் எறிந்த போர்வை பாகர்—வலிய தொழிலைசெய்யுந் தச்சருடைய கையாற்செய்யும் உருக்களெல்லாம் முற்றுப்பெற்று உருக்கப்படுஞ் சாதிலிங்கம் உள்ளேநிரம்ப வழித்த பலகையையுடைய பாகர்,

தேர்த்தட்டுவெளி மறையப் பாவின் பலகையைப் போர்வையென்றார். அதன் மேலே சுற்றுச்சுவராகப் பலகையாற்செய்த சுவரைப் பாகரென்றார். பாக ரையுடையதேரைப் பாகரென்றார், ஆகுபெயரால்.

ஊர்ந்து பெயர் பெற்ற எழில் நடை பாகரோடு—ஏறிப்பார்த்து உண்மையாக ஓட்டமுண்டென்று பெயர்பெற்ற அழகினையுடைத்தாகிய நடையினை யுடைய தேரோடே,

நேமியோடே (253) போர்வையையுடைய (256) பாகரெனமுடிக்க.

259-60. மா செல்வு ஒழிக்கும் மதன் உடை நோன்றான் வாள் முகம் பாண்டில்—தன்சடுமையார் குஞ்சரையின்செல்வைப் பின்னேநிறுத்தும் வனப் புடைத்தாகிய வலியினையுடைய தாளினையும், ஒளியினையுடைத்தாகிய முகத்தினையுமுடைய நாரையெருகதையும்,

260. வலவனெடு—அதனைச்செலுத்தும் பாகனெடு,

260-61. [சரீஇ, யன்றே விடுக்குமவன பரிசில்] பரிசில் தரீஇ அவன் அன்றே விடுக்கும—யானே குதிரை அணிகலமுதலியபரிசில்களையுந்தந்து அவன் அன்றேவிடுக்கும்.

நிதியத்தோடே (240) பாகரோடே (258) வலவனெடே பாண்டிலையுந் (260) பரிசிலையுந் (261)தரீஇ (260) அவன் அன்றேவிடுக்குமென முடிக்க.

261-3. மெல் தோள் துகில் அணி அல்குல் துளங்கு இயல் மகளிர் அகில் உண விரித்த அம மெல் கூந்தலின—மெல்லிய தோளினையும், துகில் சூழ்ந்த அல்குலினையும், அசைந்த இயல்பினையுமுடைய மகளிர் அகிற்புகையை உண்ணும்படியாக விரித்த அழகையுடைய மெல்லிய கூந்தல்போலே,

264-5. [மணிமயிற் கலாப மஞ்சிடைப் பரப்பிக், துணிமழை தவழுந் துயல்கழை நெடுங்கோட்டு]

துணி மழை மணி மயில் கலாபம் இடை மஞ்ச பரப்பி தவழும் கோடு—தெளிந்தமேகம் நீலமணிபோலும் மயிலினுடைய விரிந்த தோகைக்கு நடுவே தனது மஞ்சைப்பரப்பிக் தவழுமலை,

சிறிதுநீர் உட்கொண்டு பக்கம் வெள்ளியமாசாயிருத்தலின், மேகம் மஞ்சைப்பரப்பியென்றார்.

இனி 'மணிமயில் கலாபம்' என்று பாடமாயின, மயில் தன்கலாபத்தை மஞ்சிடையிலே பரப்புதலைச்செய்து துயல்ரோடெனக். துயல் - ஆடுதல்.

துயல் கழை நெடு கோடு—அசைகின்ற மூங்கிலையுடைய நெடிய மலையிடக்கதையுடைய குறிஞ்சி (267)

266. [எறிந்துரு மிறந்த வேற்றருஞ் சென்னி] ஏற்று அரு உரும் ஏறிந்து இறந்த சென்னி கோடு (265)—ஏறுதற்றொழில் அரிதாகிய உருமேறு தான் ஏறுதற்காக இடித்து வழிபாக்கிப்போன சிகரத்தையுடையமலை

இக்குதிரையேற்றரிதென்ப.

267. குறிஞ்சி கோமான்—குறிஞ்சியாகிய ஒழுக்கக்கதையுடைய நிலத்திற்கு அரசன்,

267-9. கொய் தளிர் கண்ணி செல் இசை நிலையு பண்பின் நல்லியக் கோடனை—கொய்யப்பட்ட தளிர்விரவின மாலையினையும், பிறரிடத்து நிலலாமற் போகின்ற புகழ் தன்னிடத்தே நின்றற்குக் காணமான குணத்தினையுமுடைய நல்லியக்கோடனை,

269. நயந்தனிர் செலின் — விரும்பிச்செல்லின்,

முதுவாயிரவல (40) பெருமகன் (122) புரவலனாகிய (125) நல்லியக் கோடனை நயந்தகொள்கையோடே (126) முன்னுட்சென்றனமாக, இந்நான் (129) அழிபடுவருத்தம்வீட (140) யானையோடே தேரெய்தி (142) யாம் அவனின் றும்வருகின்றேம்; இனி நீயிரும் (143) மூவேந்தரிடத்துச் செல்குவிராயின் (145) வஞ்சியும் வறிது; அதுவன்றி (50) மதுரையும்வறிது; அதுவன்றி (67) உறந்தையும் வறிது; அதுவன்றி (83) எழுவர்ப்பூண்ட ஈகைச்செந்நுகம் (113) ஒருதான்ருங்கிய (115) குறிஞ்சிக் கோமானாகிய (267) நல்லியக்கோடனை நயந்தனிர்செலின் (269) வழியிற் பெறுமவற்றை யாங்கூறக்கொண்மின்; பட்டினம்படரின் (153) வயின் வயிற்பெறுகுவர் (163); அதன்பின்னர் வேலூரெய்தின் (173) அமைவரப் பெறுகுவர் (177); அதன்பின்னர் அவன் ஆழரெய்திற் (188) கலவையொடுபெறுகுவர் (195); அவற்றைப்பெற்றபின், அவன் மூதூர் (201) சேய்த்துமன்று; சிறிது நணியதுவேயாயிருக்கும் (202); ஆண்டுசேன்று முன்னர் அவன் கடைவாயிலேக்குறுகிப் (206) பின் அறிந்தோரேத்த (209) வயவரேத்த (212) அரிவையரேத்தப் (215) பரிசிலரேத்த (218) இருந்தோனையனுகிப் (220) பாடுதுறைமுற்றதுற்கு (228) இன்னியத்தைப் (229) பண்ணிக் (230) சையினையென்றும் (231) மார்பினையென்றும் (232) கோலினையென்றும் (233) வேலினையென்றும் (234) சிலமொழியா அளவை (235) அவன் (261) நீவிரும்புவனபேணி (244) உட்கு (236) நல்கி (237) அடிசிலைக் (241) கலத்தேயிட்டுத் (244) தான்நின்ற ஊட்டி (245) நிதியுத்தோடே (249) பாகரோடே (258) வலவனோடே பாண்டிலையும் (260) பரிசிலையும் (261) தரி (260) அன்றேவிடுக்கும் (261) என வினைமுடிவுசெய்க.

* ஐயமாநாட்டு நல்லியக்கோடனை இடைக்கழிநாட்டு நல்லூர் நத்தத்த னார்பாடிய சிறுபாணுற்றுப்படைக்கு மதுரை ஆசிரியர் பாத்துவாசி நச்சி னூர்க்கினியர் செய்தவுரை முற்றிற்று.

வெண்பா.

- 1 அணியிழையார்க் காரணங் காஈமற் றநீநாய்
தணிமருந்துந் தாமேபா மென்ப—மணிமிடைபூ
ணிம்மென் முழவி னெயிற்பட் டினநாடன்
செம்மல் சிலைபொருத தோள்.
- 2 நெடுவரைச் சந்தன நெஞ்சங் குளிர்ப்பப்
படுமடும் பாம்பேர் மருங்கு—* விடுகென
யோடிய ட்மார்ப னுயர்நல் லியக்கோடன்
சூடிய கண்ணி சுடும்.

* 'ஏறுமாநாடு' என்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

† 'இடுகிடையாய்' என்றும் பாடம். ‡ 'மார்பின்' என்றும் பாடம்.

பெரும்பாணாற்றுப்படை

இவ்வீரு விசம்பிற் பாயிருள் பருகிப்
 ஊகான் மெழுதரு பலகதிர் பருதி
 காயினன் திருகிப் கடுந்திறல் வேனிற்
 பாசிலை யொழிதத பராஅரைப் பாதிரி
 5 வள்ளிதழ் மாமலர் வயிற்றிடை வகுத்தத
 னுள்ளகம் புரையு மூட்டுறு பச்சைப்'

* பெரும்பாணர் - குதலர் பாணர்முதலாய பெரிய இசைக்காரர்; (சீல. 5 37. அடிபார்.); "பெரும்பாணிருக்கையும்" (மது 342.)

1. காற்சொடி பதின்மண்மெழுதகால்வர்க்கதற்குர் (தொல். செய். கு 50 - இள), நேரும் கிரையுமொன்றி நேரொன்றாசிரியத்தனை கிரையொன்றாசிரியத்தனையுதற்கும் (ஹெ ஹெ ஹெ 56 - பேர். ந) இவ்வடி மேற்கோள்.

2. "பகனுங்கியதுபோலப் படுசுடர் கல்சேர" (கலி. 119 - ந.) என்பதற்கும், 'கதிர் காற்றியும் - கிரணங்களைக் கக்கியும்' (கல். செய். "நண்ணியபாதி" மயிலேறு.) ஏ - ம், 'கான்று என்னுமிடக்கர் அணிசூறிகதுப் பிரிதொரு பொருள்மேல் கிற்றலின் மறைக்கப்படாது; தன்பொருண்மேல் நின்றழி மறைக்கப்படும்' (தொல். எச்ச. கு. 47 - சே. ந, நன் - வி கு 267; இ - வி. கு. 168; நன். கு. 267 - இராமானுச) ஏ - ம் இது மேற்கோள்

1 - 2. அடியெதுகைக்கும் வழக்கொடுபட்ட மரபுபிறழவும் செய்யுளின் பம்படின் அவ்வாறு செய்க (தொல். செய். கு 93, ஹெ மா கு 1 - உரை.) ஏ - ம், செய்தென்னும்வாய்பாடு செய்யாநின்றெனச சிறுபான்மை கிழ்தால்ப் பொருளிலும் வரும் (தொல். வினை கு 31 - ந; இ - வி. கு 246. கல். செய். "பாய்திரை", "கண்டகாட்சி" மயிலேறு.) ஏ - ம், கட்டளையடிச்சீர்வரையடி தொடுத்த அடியெதுகைக்கும் (தொல். செய். கு. 93 - ந.) சமாதியென்னுமலங் காரத்திற்கும் (தனியு. பொது. 25; இ - வி கு. 635) இவ்வடிகள் மேற்கோள். "வெயில்கான்றிருள்தெழுவெங்க சிர்ச்செல்வன்" (கூ.மீ. இராவண வதை. 17). விட்டும்விட்டது இலக்கணக்கு இவ்வடிகள் உதாரணமாக்காட்டப்படும்; (நன். கு. 269 - இராமானுச.)

புதுபெயர். ஒழிந்தபன்வரை.

புதுபெயர். ஒழிந்தபன்வரை.

புதுபெயர். ஒழிந்தபன்வரை.

புதுபெயர்.

- பரியரைக் கமுகின் பாணையம் பசும்பூத்
கருவிரூந் தன்ன கண்கூடு செறிதுளை
யுருக்கி யன்ன பொருத்துறு போர்வைச்
- 10 சுனைவறந் தன்ன விருநீங்கு வறுவாய்ப்
பிறைபிறந் தன்ன பின்னேந்து கவைக்கடை
நெடும்பிணைத் திரடோண் மடந்தை முன்கைக்
குறுந்தொடி யேய்க்கு மெலீந்துவிங்கு திவவின்
மணிவார்ந் தன்ன மாயிரு மருப்பிற்
- 15 பொன்வார்ந் தன்ன புரியடங்கு நரம்பின்
றொடையமை கேள்வி யிடவயிற் றழிஇ
வெந்தெறந் கனலிபொடு மதிவலந் திரிதருந்
தண்கடல் வரைப்பிற் றாங்குநர்ப் பெறாது
பொழிமழை துறந்த புகைவேப் குன்றத்துப்
- 20 பழுமார் தேரும் பறவை போலக்
கல்லென் சுற்றமொடு கால்கிளர்ந்து திரிதரும்
புல்லென் யாக்கைப் புலவுவாய்ப் பாண
பெருவறந் கூர்ந்த கானங் கல்லெனக்
கருவி வானந் துளிசொரிந் தாங்குப்

-
7. பா. பாணையின்பசும்பூ, பாணையின்பசுங்காய்.
8. பா. சிறுதுளை.
- 7 - 8. அன்ன, மெய்யுவமவுருபு; (தொல். உவம. கு. 13 - இன. மேற்.)
9. 'விசியுறுபோர்வை' என்பதற்குத் தெரியாமற் போர்த்தபோர்வை யெனப் பொருள்கூறி இவ்வடியைமேற்கோள்காட்டினர்; (சீவக. 559 - ௬.)
10. வறுவாய்: பொருந. 12.
13. ஏய்க்குமென்பது, உவமவுருபு (தொல். உவம. கு. 17 - இன) எ - ம், வினையுவமவுருபு (ஷெ. ஷெ. ஷெ. 12 - பேர்.) எ - ம் இது மேற்கோள்.
- 12 - 3. பொருந. 14 - 5; மலை. 21.
- 15 - 6. சிறுபாண். 34 - 5 ஆம் அடிகளின்குறிப்பைப்பார்க்க.
17. பா. வெங்கதிர்க்கனலி, வெந்திறந்தனலி.
18. பா. தண்கடல்வையத்து.
- 17 - 8. முக்காலத்துமுள்ள இயல்பையுடையபொருளை கிகழுங்காலத்த மெய்ச்சிலைப்பொதுச்சொல்லாற்சொல்லவேண்டும் (தொல். வினை. கு. 43 - ௪; இ - வி. கு. 303.) என்பதற்கு இவை மேற்கோள்.
20. பொருந. 64 - ஆம் அடிக்குறிப்பைப்பார்க்க.
24. பா. தனிசொரிந்தாங்கு.

- 25 பழம்பசி கூர்ந்தவெம் மிரும்பே ரொக்கலொடு
வழங்கத் தவாஅப் பெருவள னெய்தி
வாலுளைப் புரவியொடு வயக்களிறு முகந்துகொண்
டியாமவ ணின்றும் வருது நீயிரு
மிருநிலங் கடந்த திருமறு மார்பின்
- 30 முந்நீர் வண்ணன் பிறந்தடை யந்நீர்த்
திரைதரு மரபி னுரவோ னும்பன்
மலர்தலை யுலகத்து மன்னுயிர் காக்கு
முரசுமுழங்கு தாணை மூவ ருள்ளு
மிலங்குநீர்ப் பரப்பின் வளைமீக் கூறும்
- 35 வலம்புரி யன்ன வசைநீங்கு சிறப்பி
னல்லது கடிந்த வறம்புரி செங்கோற்
பல்வேற் றிரையற் படர்குவி ராயிற்
கேளவ னிலையே கெடுகநின் னவல
மத்தஞ் செல்வோ ரலறத் தாக்கிக்
- 40 கைப்பொருள் வெளவுங் களவோர் வாழ்க்கைக
கொடியோ ரின்றவன் கடியுடை வியன்புல
முருமு முரறு தரவுந் தப்பா
காட்டுமாவு முறுகண் செப்பா வேட்டாங்
கசைவுழி யசைஇ நசைவுழிக் தங்கிச்
- 45 சென்மோ விரவல சிறக்கநின் னுள்ளங்
கொழுஞ்சூட் டருந்திய திருந்துநிலை யாரத்து
முழவி னன்ன முழுமா வருளி
யெழுஉப்புணர்ந் தன்ன பருஉக்கை நோன்பார்
மாரிக் குன்ற மழைசுமந் தன்ன
- 50 வாரை வேய்ந்த வறைவாய்ச் சகடம்

25. பா. என்னிரும்பேர்.

28. மு. சிறுபாண். 143; மலை. 53.

27 - 8. சிறுபாண். 142 - 3 ஆம் அடிகளின்குறிப்பைப்பார்க்க.

30. பா. புறங்கடை.

33=பொருந. 54; மு. புறநா. 35 - அடி 4.

36. பா. அல்லவை.

38=மது. 208.

39 - 44. சேருத்த; மலை. 17 - 8; சில. 12. 5 - 13.

50=மு. அகநா. 301 - அடி. 7. பா. வார்வைவேய்ந்த.

- வேழம் காவல் ரூபம் யேப்பப்
கோழி சேக்குங் கூட்டுடைப் புதலின்
முனைபெயிற் றிரும்பிடி முழந்தா னேப்க்குங்
துணையரைச் சிறுர ழாங்கத் தூக்கி
- 55 நாடக மதளி ராடுகளத் தெடுத்த
விசிவீங் கின்னியங் கடுபபக் கயிறுபிணித்துக்
காடி வைத்த கலனுடை மூக்கின்
மகவுடை மகடூஉப் பகடுபுறந் தூரப்பக்
தோட்டிணர் வேம்பி னேட்டிலை மிடைந்த
- 60 படலைக் கண்ணிப் பரேரெறுழ்த திணிதேர்ண்
முடலை பாகதை முழுவலி மாக்கள
சிறுதுளைக கொடுதுக நெறிபட விரைத்த
பெருங்கயிற் றொழுதை மருங்கிற் காப்பச்
சில்பத் வுணவின் கொள்ளை சாற்றிப்
- 65 பல்லெருத துமணர் பதிபோரு நெடுநெறி
யெலவிடைக கழியுநர்க் கேம மாக
மலையவுங் கடலவு மாண்பயந தருஉ
மரும்பொரு ளருததுந் திருநதுதொடை நோன்ற
ளடிபுகை யரண மெப்திப படம்புக்குப்
- 70 பொருகளை தொலைச்சிப புண்டர் மார்பின்
விரவுவரிக் கச்சின் வெண்கை யொள்வாள்
வரையூர பாம்பிற் பூண்டுபுடை தூங்கச்
சுரிகை துழைந்த சுற்றுவிங்கு செறிவுடைக
கருவி லோச்சிய கண்ணக நெறுழ்ததோட்
- 75 கடம்பமா நெடுவே ளன்ன மீளி
யுடம்பிடித் தடகதை யோடா வம்பலா
தடவுநிலைப் பலவின் முழுமுதற் கொண்ட

52. பா. கூட்டுடை.

60 - 61. மு நெடுகல். 31 - 2.

63 - 5. ஒழுகையும் உமணரும். சிறுபாண். 55.

69. படம்புருதல். முல்லை. 66.

73. "சுரிகையம்பூவகச்சிடைக்கோததுவாதகி" (திருந. 693. மேற்.)

75. கடம்பம்கொடுவேன்: முருகு. 225 - ஆம அடிக்குறிப்பைப்பார்க்க.

75 - 6. உவமையிற் பால்மயங்கியதற்கு இவை மேற்கோள்: (தொல்
உவம. கு. 6 - பேர்.)

- சிறுசிறுப் பெரும்பழம் கடுப்ப நெரியற்
 புணர்ப்பொறை தாங்கிய வடுவாழ் நோன்புறத்
 87 தணர்ச்செவிக் கழுதைச் சாத்தொடு வழங்கு
 முல்குடைப் பெருவழிக் கவலைக் காக்கும்
 வில்துடை வைப்பின் வியன்காட் டியவி
 னீளரை யிலவத் தலங்குசினை பயந்த
 பூனையம் பசுர் ிரித் தன்ன
 88 னிப்புற வணிலொடு கருப்பை யாடா
 தியாற்றறல் புரையும் வெரி துடைக் கொழுமடல்
 வேற்றலை யன்ன வைந்துதி நெடுத்தக
 ித்திலை வேந்த வெப்பிறக் குரம்பை
 மானேறற் பள்ளி மகவொடு முடங்கி
 90 யீன்பிணை வொழியப் போகி நோன்கா
 ழிரும்புதலை யாத்த ழிருந்துகணை விழுக்கோ
 ளுனிவாய்ச் சுரையின் மினிர மிண்டி
 யிருசிலக் கரம்பைப் படுநீ ருடி
 துண்பு லடக்கிய வெண்ப லெயிறியர்

78. பா. கடுப்பொறியல், கடுப்பிரியல்.
 79 - 80. பா. நோன்புறக்கணர்ச்செவி.
 83. பா. நீள்வரை.
 83 - 5. இலவங்காய் அணிலுக்கு உவமை (சீவத. 1701.)
 87. “கருவிதுதிக்கொணெறியிலயீந்து” (கல். செய். “பொருப்பு”)
 88. தொல். மாபு. கு. 87 - உரை, மேற்.
 87 - 8. பா. நெடுத்தோட்டந்திலை, நெடுத்திடீத்திலை
 85 - 8. “நந்துமேய்த்திடைக், கருப்பையாடாக்குழல்களுல்வ” (ஆனைக்
 காப்பு. நாடு 102.)
 88 - 8. (தொல். உவம. கு. 84 - உரை, மேற்.)
 89. மானேறற்பள்ளி: “வரியதட் படுத்த சேக்கைத் தெரியழை”
 (அகநா. 58 - 4.) மகவென்பது மக்களில் ஆண்பாலினமைப்பெயர்: (தொல்
 மாபு. கு. 28 - உரை, மேற்.)
 88 - 9. ஈத்திலைவேந்தகுரம்பை, தோற்பள்ளி: (மது. 310.)
 90. பிணை உயர்திணைப்பெண்பான்மரபுப்பெயர்: (தொல். மாபு. கு. 61
 உரை, மேற்.)
 93. பா. இலிலக்கரம்பை.
 94. பா. துண்புலடக்கிய.

- 95 பார்வை யாத்த பறைதான் விளவி
 னீழன் முன்றி நிலவுரற் பெய்து
 குறுங்கா மூலக்கை யோச்சி நெடுங்கிணற்று
 வல்லூர் றுவரி தோண்டித் தொல்லை
 முரவுவாய்க் குழிசி முரியடுப் பேற்றி
- 100 வாறா தட்ட வாளை புழுக்கல்
 வாடாத் தும்பை வயவர் பெருமக
 னோடாத் தானை யொண்டொழிந் கழற்காற்
 செவ்வரை நாடன் சென்னிய மெனினே
 தெய்வ மடையிற் தேக்கிலைக் குவைஇதும்
- 105 பைதீர் கடும்பொடு பதமிகப் பெறுகுவீர்
 மானடி பொறித்த மயங்கதர் மருங்கின்
 வான்மடி பொழுதி னீர்நகைஇக் குழித்த
 வகழ்சூழ் பயம்பி எனத்தொளித் தொடுங்கிப்
 புகழா வாகைப் பூவி னன்ன
- 110 வளைமருப் பேனம் வரவுபார்த் திருக்கு
 மரைநாள் வேட்ட மழுங்கிற் பகனாட்
 பருவாய் ஞமலிபொடு பைம்புத லெருக்கித்
 தொருவாய் வேலித் தொடர்வலை மாட்டி
 முள்ளரைத் தாமரைப் புல்லிதழ் புரையு
- 115 நெடுஞ்செவிக் குறுமுயல் போக்கற வளை இக்
 கடுங்கட் கானவர் கடறுகூட் டெண்ணு
 மருஞ்சர மிறந்த வம்பர்ப் பருந்துபட

-
95. பா. பறைத்தான்.
 89 - 96. தொழிற்மன்மையணி: (தண்டி. பொருளணி. கு. 3 மேற்.)
 97. ஒச்சி - குத்தி; (பெரும்பாண். 118.)
 100. பா. ஆறுதட்ட.
 102. ஓடாத்தானை: "ஓடாததானையுருமுக்குரலோடையானை" (கீவக. 7); "ஓடாததானை நன்னென்றுள்ளொருவன்" (நள. சுயம். 18.) பா. ஒன்
 பொறித்.
 104. இலை - மரத்துறுப்பினைச்சொல்லும்வாய்பாடு; (தொல். மாடி. கு.
 87 - உரை. ௧. மேற்.)
 103 - 5. ஒத்தகருத்து: மலை. 164 - 9.
 107. பா. 'வானமடி' என்றும் கொள்ள இடமுண்டு:
 110. பா. வளையெயிற்றேனவரவு.
 117. பா. இறத்தவும்பர்.

- வொன்னாத் தெவ்வர் நடுங்க வோச்சி
வைந்துதி மழுங்கிய புலவுவா யெலிகம்
- 120 வடிமணிப் பலகையொடு நிரைஇ முடிநாட்
சாபஞ் சார்த்திய கணைதுஞ்ச வியனக
நுகம் வேய்ந்த வுபர்நிலை வரைப்பின்
வரைத்தேன் புரையுங் கவைக்கடைப் புதையொடு
கடுந்துடி தூங்குங் கணைக்காற் பந்தர்த்
- 125 தொடர்நா யாத்த துன்னருங் கடிநகர்
வாழ்முன் வேலிச் சூழ்மினைப் படப்பைக்
கொடுநகந் தழீஇய புதவிற் செந்நிலை
நெடுநாதி வபக்கமு நிரைத்த வாயிற்
கொடுவி லெயினர் குறும்பிற் சேப்பிற்
- 130 களர்வள ரீந்தின் காழ்கண் டன்ன
சுவல்வினை நெல்லின் செவ்வவிழ்ச் சொன்றி
ஞமலி தந்த மனவுச்சு ஓடும்பின்
வறைகால் யாத்தது வயின்றொறும் பெறுகுவிர்
யாளை தாக்கினு மரவுமேற் செலினு
- 135 நீனிற விசும்பின் வல்லேறு சிலைப்பினுஞ்
சூன்மகண் மாறா மறம்பூண் வாழ்க்கை
வலிக்கடட் டுணவின் வாட்குடிப் பிறந்த
புலிப்போத் தன்ன புல்லணற் காளை
சென்னு யன்ன கருவிற் சுற்றமொடு
- 140 கேளா மன்னர் கடிபுலம் புக்கு
நாளா தந்து நறவுநொடை தொலைச்சி

121. பா. சாத்திய.

132. “மனுவனைய மென்குன் மடவுடும்பு” (கீவக. 2781.) ஞமலி,
திசைச்சொல் : (தொல். மொழி. சூ. 31 - 8 ; இ - றி. சூ. 27 - மேற்.)

135. நீனிறவிசும்பு : (முநு. 116 ; மலை. 1.)

134 - 6 அணங்கும் விலங்கும் பொருளாக அச்சம்பிறத்தல் இயல்பென்
பதற்கு இவ்வடிபுகள்மேற்கோள் ; (தொல். மெய்ப்பாடு. சூ. 8 - உரை.)

138. போத்தென்னும்பெயர் இனமைக்கும் ஆண்டாற்கும்முறையேபுரி
த்து : (தொல். மரபு. சூ. 24, 41 - உரை, மேற்.) பா. அணர்க்காளை.

139. பா. செக்காய்.

141. நாளா : “தாளித்தண்பவர் நாளாமேயும்” (குறுந். 104.)

- யில்லதி கள்ளின் குழப்பி பருகி
மல்லன் மன்றத்து மதவிடை கெண்டி
மடிவாய் தண்ணுமை நடுவட் சிலைப்பச்
- 145 சிலைநீவி லெறுத்தீதா னோச்சி வலன்வளைபூயம்
பகன்மகிழ் தூங்குந் தூங்கா விருக்கை
முரண்டலை கழிந்த பின்றை மறிய
குளகரை யாத்த குறுங்காற் குரம்பைச்
செழ்றை வாயிற் செறிக்கழிக் கதீன்றி
- 150 கற்றை வேபந்த கழித்தலைச் சாம்பி
னதனோன் றுஞ்சங் காப்பி னுதள
நெடுந்தாம்பு தொடுத்த குறுத்தறி முன்றிற்
கொடுமுகத் துருவையொடு வெள்ளை சேக்கு
மிடுமுள் வேலி பெருப்படு வரைப்பி
- 155 னள்ளிருள் விடிபற் புள்ளெழப் போகிப்
புலிக்குரன் மதத மொலிப்ப வாங்கி
யாம்பி வான்முனி முன்ன கூம்புமுகை
புறையமை தீர்ந்தயிர் கலக்கி றுரைதெரிந்து
புகாவாய்க் குழிசி பூஞ்சுமட் டிரீஇ

142. தோப்பி “தோப்பி கள்ளொடுகுறையுப்பலி கொடுக்கும்” (அகநா. 35 - அடி 9.) பா தோப்பியென்றுங்கொள்ள இடமுண்டு

143 மத (இ - வி. கு 282 - மேற்) விடை (முநகு. 232.) பா விடைதெண்டி.

142 - 3. “நறவுந் தொடுமின விடையும் விழ்மின” (அகநா. 262, 1). செங்கண் மழவிடை கெண்டிச் சிலைமதநர். வெங்கண் மகிழ்த்து விழவயர்” (பெரும்பொருள்.)

146. பா. முனைதலையிருக்கை.

134 - 46 மறங்கடைககூட்டிய குழிசையென்னும் புறத்திணைத்துறைக்கு இவை மேற்கோள்; (தொல் புறத்திணை. கு. 4 - இள.)

151 - 2. உதன். (தொல் மரபு கு. 47 - உரை, மேற்.)

155. “புலரி விடியற் புள்ளோர்த்துக் கழியின்” (மலை. 448.)

156. “கடையலங்குரல வான்னி யுழவை” (அகநா. 277 - 5); “இரும் புலிக் கிரிந்த கருங்கட் செஞ்சாரு, நாட்டயிர் கடைகுரல் கேட்டொழும் கொழுநீர்” (தொல். அகத் கு. 41 - 8; நம்பி. கு 182 - மேற்.); “தயிர்கடையுமோதை, கொல்புலிமுத்க் கென்னவயின் றொறுக்குளிறம்” (நைடகம், காட்டும். 15.)

157 - 8. தயிர்க்குழுப்பி: “அனைத்தெரியபோந், கிடந்தனவாழ்ப்பீ” (கல். செங். “தயியாழ்ப்பாழ்”)

- 160 கண்ணகியார் மாறு கண்ணகி மேனிச்
சிறுஞ்சுழை துயல்வருங் காதிற். பணைத்தோட்
குறுசெழிக் கொண்ட கூந்த லாய்மக
னினையிலை யுணவிற் கிளைபுட னருத்தி
செய்விலைக் கட்டிப் பசும்பொன் கொள்ளா
- 165 செருமை நல்லான் கருநாகு பெறுஉ
மடிவாய்க் கோவலர் குடிவயிற் சேப்பி
னிருங்கிளை ஞெண்டின் சிறுபார்ப் பன்ன
பசுந்தினை மூரல் பாலொடும் பெறுகுவிற்
தொடுதோன் மரீஇய வரிவாழ் நோனடி
- 170 விழுந்தன் னேன்றிய மழுத்தின் வன்கை
யுறிக்கா லூர்த்த மறுப்படு மயிர்ச்சுவன்
மேம்பா லுரைத்த வோரி. யோங்குமிசைக்
கேட்டவுங் கொடியவும் விரைஇக் காட்ட
பழ்நு மிடைந்த பட்டைக் கண்ணி
- 175 பொன்றம ருடுக்கைக் கூழா ரிடையன்
கன்றமர் நிரையொடு கானத் தல்கி
யந்து ணவிர்புகை கமழக் கைம்முயன்று
ஞெலிகோற் கொண்ட பெருவிறன் ஞெகிழிச்
செந்தித் தொட்ட கருந்துளைக் குழவி
- 180 னின்றீம் பாலை முனையிற் குமிழின்
புழற்கோட்டுத் தொடுத்த மரம்புரி நரம்பின்
விலயா ழிசைக்கும் விரலெறி குறிஞ்சிப்
பல்காற் பறவை கிளைசெத் தோர்க்கும்
புல்லார் வியன்புலம் போகி முள்ளுடுத்
- 185 தெழுநா டோங்கிய தொழுவுடை வரைப்பிற்
பிடிக்கணத் தன்ன குதிருடை முன்றிற்
கனிந்துத்தான் புறையுந் திரிமரப் பந்தர்க்

164, “செய்விலைப்பசும்பொற்றேடும்” (சீவக. 488.)

165. காரு : தொல். மாபு. கு. 26, 62 - உரை, மேற்.

166. அகநா. 274; சீவக. 120.

174. பா. பன்மலரடுக்கிய, பன்மலர்மிடைந்த.

177. பா. புணவிற்ப.

179. ‘தோட்ட’ என்றும் கொள்ள இடமுண்டு.

185. பந்தாற்பறவை: “மழைப்பல்வாற்பறவை” (புறநா. சேவியலா. 28.)

- குறஞ்சாட் றெனையொடு கலப்பை சார்ந்தி
நெடுஞ்சுவர் படைந்த புன்குழற் கொட்டிற்
- 190 பருவ வானத்துப் பாமழை கடுப்பக்
கருவை வேய்ந்த கவின்குடிச் சிறார்
நெடுங்குறற் பூளைப் பூமி னன்ன
குறந்தாள் வரகின் குறளவிழ்ச் சொன்றிப்
புகரிணர் வேங்கை வீகண் டன்ன
- 195 வவரை வான்புழைக் கட்டிப் பயில்வுற்
றிஞ்சுவை மூர்த் பெறுகுவிர் ஞாங்கர்க்
குடிநிறை வல்சிச் செஞ்சா னுழவர்
நடைநவில் பெரும்பகடு புதவிற் பூட்டிப்
பிடிவா யன்ன மடிவாய் நாஞ்சி
- 200 ஓடுப்புழை முழுக்கொழு.மூழ்க லுன்றித்
தொடுப்பெறிந் துழுத துளர்படு துடவை
யரிபுகு பொழுதி னிரியல் போகி
வண்ணக் கடம்பி னறுமல ரன்ன
வளரிளம் பிள்ளை தழீஇக் குறுங்காற்
- 205 கறையணற் குறம்பூழ் கட்சி சேக்கும்
வன்புல மிறந்த பின்றை மென்றோன்
மிதியுலைக் கொல்லன் முறிகொடிற் றன்ன
கவைத்தா ளலவ னளற்றனை சிதையப்
பைபஞ்சாய் னொன்ற மண்படு மருப்பிற்
- 210 காரேறு பொருத கண்ணகன் செறுவி
ஊழாஅ துண்டொளி நிரவிய விளைஞர்

-
188. பா. சாட்டுருளி.
190. பா. பாமழை.
192. பா. நெடுங்காற்.
194 - 5. மலை. 434 - 6.
195 - 6. பா. அட்டிப் பயற்றின் நீஞ்சுவை மூர்த்.
199. "வேழம், வறனுமுநாஞ்சில்போன் மருப்பூன்றிகிலஞ்சே" (கலி. 8); "தாழ்புடைத் தடக்கை வாயொடு துமிந்து, நாஞ்சி லொப்ப நிலமிசைப் புள" (புறநா. 19.)
200. "உடுப்புழைத்த கடர்க்கொழுவி னுழாற்செயல்" (கூர்ம. ஒரு னை. 15.)
209. பா. பைஞ்சாய்.
211. பா. ஊழாதுன்.

- முடிநா நழுந்திய நெடுநீர்ச் செதுவித்
களைஞர் தந்த கணைக்கா நெய்துத்
கட்தமிழ் புதுப்பூ முனையின் முட்சினை
215 முகைசூழ் தகட்ட யிறழ்வாய் முள்ளின்
கொடுங்கான் மாமலர் செய்துகொண் டவண்
பஞ்சாய்க் கோரை பல்விற் சுவட்டிப்
புணர்நார்ப் பெய்த புணையின் கண்ணி
யீருடை யிருந்தலை யரசுச் சூடிப்
220 பொன்காண் கட்டளை கடுப்பக் கண்பின்
புன்காய்ச் சுண்ணம் புடைத்த மாம்பி
னிரும்புவடித் தன்ன மடியா மென்றோற்
கருங்கை வினைஞர் காதலஞ் சிறுஅர்
பழஞ்சோற் றமலை முனைஇ வரம்பிற்
225 புதுவை வேய்ந்த கவிசூழன் முன்றி
லவலெறி யுலக்கைப் பாடுவிறந் தயல
கொடுவாய்க் கிள்ளை படுபகை வெஞ்
நீங்கா யாணர் வாங்குகதிற்க் கழனி
கடுப்புடைப் பறவைச் சாதி யன்ன
230 பைதற விளைந்த பெருஞ்செந் நெல்லின்
மூம்புடைத் திரடா முடித்த வினைஞர்
பாம்புறை மருதி னோங்குகினை நீழற்
பலிபெறு வியன்கள மலிய வேற்றிக்
கணங்கொள் சுற்றமொடு கைபுணர்ந் தாடுந்
235 துணங்கையம் பூதந் துகிலுடுத் தவைபோற்
சிலம்பி வானூல் வலந்த மருங்கிற்

220. கண்பு: மது. 172. பா. சண்பின்.

220 - 21. இரட்டைக்கிளவி இரட்டைவழித்தாணத்தற்கு மேற்கோள்;
(தொல். உலம. கு. 22 - உரை)

226. விறந்த: (தொல். உரி. கு. 50 - சே. 4; இ. 4 வி. கு. 283 - மேற்.)

226 - 7. உலக்கையிக்குப் பறவைகள் அஞ்சல்; "பாசவலிடித்த பெரு
ங்காமுலக்கைக், கடித்திடிவெரீஇய கமஞ்சுருவெண்குருகு" (அஹா. 141.)

230. பா. மெய்கொல்லின்.

229 - 30. "மெனசெந்நெல்லி, னம்பணவனவை யுறைகுவித்தங்கு,
மேன்மேலுறவினை வெளிப்பண ஆஞ்சம்" (பதிந். 71)

234. பா. ஓசையினைந்து.

குழுமுனிவப் பேரின் முழுமுத ஞெகிச்சிப்
பகரீர் பிழிந்த பின்மைத் துகடப
வைபுந் துரும்பு நீச்சிப் பைதறந்

240 குடகாற் றெறிந்த ருப்பை வடபாற்
செம்பொன் மலையிற் றெப்பத் தோன்றுந்
தண்பனை தழீஇய தளரா விருக்கைப்
பகட்டா லின்ற கொடுகடைக் குழவிக்
கவைத்தாம்பு தொடுத்த காழன் நல்கு

245 லேணி பெய்தா நீனெடு மார்பின்
முகடுதமித் தடுக்கிய பழம்பல் துணைவிற்
குமரி மூத்த கடோங்கு நல்லிற்
றச்சச் சிறுஅர் நச்சப் புனைந்த
ஐரா நற்றே ருருட்டிய புதல்வர்

250 தளர்நடை வருத்தம் வீட வலர்முலைச்
செவிலியம் பெண்டிற் தழீஇப் பாலார்ந்
தமனித் தஞ்சு மழகுடை நல்லிற்
றொல்பசி யறியாத் துளங்கா விருக்கை
மல்லற் பேரூர் மடியின் மடியா

255 வினைஞர் தந்த வெண்ணெல் வல்சி
மனைவா முளகின் வாட்டொடும் பெறுகுவிர்
மழைவிளை யாடுந் கழைவன ரடுக்கத்
தணங்குடை யாளி தாக்கலிற் பலவுடன்
கணஞ்சால் வேழந் கதழ்வுற் றுஅந்

260 கெந்திரஞ் சிலைக்குந் தஞ்சாக் கம்பலை

239. பா. துரும்பும்போக்கி.

240 - 41. பொருச. 244.

242. மு. பொருச. 169.

243. பா. தளர்நடை.

243 - 4. முல்லை. 12.

248 - 9. “தச்சன்செய்த தொழையை, மூர்த்தின்புறாஅ ந
வீர்த்தின்புறாஉ யினைபோர்” (குறுந். 61.)

256. அளகு - சேழி: (தொல். மாபு. து. 56 - உரை, மேற்.) பா. மனை
யுகை.

259 - 60. “கரும்பினெந்திரங்கனிந்தெறிப்பித்தம்” (குறுநு. 55),
‘திரும்பினன்ன துணிபெந்திரக்கன்’ (திருவிளை. திருவரை. 11.)

- விசய மடுஉம் புனைகுழாவினொறுங்
கரும்பின் தீஞ்சாறு விரும்பினிர் மிசைமின்
வேழ விரைத்து வெண்கோடு விரைஇத்
தாழை முடித்துத் தருப்பை வேய்ந்த
265 குறியிறைக் குரம்பைப் பறியுடை முன்றிற்.
கொடுங்காற் புன்னைக் கோடுதுமித் தியற்றிப்
பைங்காய் தூங்கும் பாப்மணற் பந்த
நினைபரு முதியருங் கிணையுடன் றுவன்றிப்
புலவுதனைப் பதழியுஞ் சிலையு மானச்
270 செவ்வரிக் கயலொடு பச்சிறுப் பிறமு
மைபிருங் குட்டத்து மகவொடு வழங்கிக்
கோடை நீடினுங் குறைபட லறியாத்
தோடாழ் குளத்த கோடுகாத் திருக்குங்
கொடுமுடி வலைஞர் குடிவயிற் சேப்பி
275 னாவையா வரிசி யங்களித் துழவை
மலர்வாய்ப் பிழாவிற் புலா வாற்றிப்
பாம்புறை புற்றிற் குரும்பி யேய்க்கும்
பூம்புற நல்லடை யனை இத் தேம்பட
வெல்லையு மிரவு மிருமுறை கழிப்பி
280 வல்வாய்ச் சாடியின் வழைச்சற வினைந்த
வென்றீ ராயல் விரலை நறும்பிழி
தண்மீன் குட்டொடு தளர்தலும் பெறுகுவிர்
பச்சுன் பெய்த சுவல்பிணி பைந்தோற்
கோள்வல் பாண்மகன் நலைவலித் தியாத்
285 நெடுங்கழைத் துண்டி னடுங்க நான்கொளீ இத்
கொடுவா விரும்பின் மடிதலை புலம்பப்
பொதியிரை கதுவிய போழ்வாய் வானை
நீர்நணிப் பிரம்பி னடுங்குநிழல் வெருட
நீத்துடை நெடுங்கயந் தீப்பட மலர்ந்த
290 கடவு னொண்பூ வடைத லோம்பி
புறைகான் மருதிய வோங்குயர் நனந்தலை

268. பா. கிணையுடன்குழிஇ.

288. பா. வந்தலை.

290. சிலை. 51 - 5. மேற்.

- யகலிரு வானத்துக் குறைவி லேப்பப்
வாக்கிதழ்க் குவளைபொடு நீல நீடி
முரட்டி மலிந்த முதுநீர்ப் பொய்கைக்
- 295 குறந ரிட்ட கூம்புவிடு பன்மலர்
பெருநா ளமயத்துப் பிணையினிர் சுழிமின்
செழுங்கன் நியாத்த சிறுதாட் பந்தர்ப்
பைஞ்சேறு மெழுதிய படிவ நன்னகர்
மணியுறை கோழியொடு குமலி தன்னாறு
- 300 வளைவாய்க் கிள்ளை மறைவினி பயிற்று
மறைகாப் பாள ருறைபதிச் சேப்பிற்
பெருநல் வாணத்து வடவயின் விளங்குஞ்
சிறுமீன் புரையுங் கற்பி னறுதுதல்
வளைக்கை மகடூஉ வயினறிந் தட்ட
- 305 சுடர்க்கடைப் பறவைப் பெயர்ப்படு வத்தஞ்
சேதா நறுமோர் வெண்ணெயின் மாதுளத்
துருப்புறு பசுங்காப்ப் போமொடு கறிகலந்து
கஞ்சக நறுமுறி யளைஇப் பைந்துணர்
நெடுமரக் கொக்கி னறுவடி விதிர்த்த
- 310 தகைமாண் காடியின் வகைபடப் பெறுஞுவிர்
வண்ட லாயமொ டுண்டுறைத் தலைஇப்
புனலாடு மகளி ரிட்ட பொலங்குழை
யிரைதேர் மணிச்சிர விரைசெத் தெறிந்தெனப்
புள்ளார் பெண்ணைப் புலம்புமடற் செல்லாது
- 315 கேள்வி யந்தண ரருங்கட னிறுத்த
வேள்வித் தூணத் தகைஇ யவன
ரோதிம விளக்கி னுயர்மிசைக் கொண்ட
வைகுறு மீனிற் பைபயத் தோன்று
நீர்ப்பெயற் நெல்லைப் போகிப் பாற்கேழ்
- 320 வாதுளைப் புரையொடு வடவளந் தருஉ
நாவாய் சூழ்ந்த நளிரீர்ப் படப்பை
மாட மோங்கிய மணன்மலி மறுகிற்
பரதர் மலிந்த பல்வேறு தெருவிற்

292 - 4. பலகிறமலர்களுக்கு இடையில்; "சிலத்தார்" (புறநா.10, 36.)

305. பா. பெயர்ப்படுபத்தம்.

318. பா. அபயத்தோன்றும்.

319. பா. நீர்ப்பெயர்த்தெல்லை போகிப்பொற்கேழ்.

- சிலதர் காக்குஞ் சேனையர் வரைப்பி
 325 நெல்லுழு பகட்டொடு கறவை தன்ன
 மேழகத் தகரோ டெகினங் கொட்குங்
 கூழுடை நல்லிற் கொடும்பூண் மகளிர்
 கொன்றை மென்சிறிப் பனிதவழ் பவைபோற்
 பைங்கா முல்கு னுண்டு இனுடங்க
 330 மால்வரைச் சிலம்பின் மகிழ்சிறந் தாலும்
 டீலி மஞ்ஞையி னியலிக் கால
 தமனியப் பொற்சிலம் பொலிப்ப வுயர்சிலை
 வான்றோய் மாடத்து வரிப்பந் தகைஇக்
 கைபுனை குறுந்தொடி தத்தப் பைபய
 335 முத்த வார்மணற் பொற்கழங் காடும்
 பட்டின மருங்கி னசையின் முட்டில்
 பைங்கொடி றுடங்கும் பலர்புகு வாயிற்
 செம்பூத் தூய செதுக்குடை முன்றிற்
 கள்ளடு மகளிர் வள்ள றுடக்கிய
 340 வார்ந்துகு சின்னீர் வழிந்த குழம்பி
 னீர்ஞ்சே றாடிய விரும்பல் குட்டிப்
 பன்மயிர்ப் பிணவொடு பாயம் போகாது
 நெண்மா வல்சி தீற்றிப் பன்னாட்
 குழிநிறத் தோம்பிய குறுந்தா னேற்றைக்
 345 கொழுவிணத் தடியொடு கூர்நராப் பெறுகுவீர்
 வான மூன்றிய மதலை போல
 வேணி சாத்திய வேற்றருஞ் சென்னி
 விண்பொர நிவந்த வேயா மாடத்
 திரவின் மாட்டிய விலங்குசுடர் ஞெகிழி
 350 யுரவரீ ரழுவத் தோடுகலங் கரையுந்
 துறைபிறக் கொழியப் போகிக் கறையடிக்

325. பா. தன்னாது.

331. மகளிர் நடைக்கு மயில்சடை முருகு. 205 - ஆம் அடிக்குறிப் பைப்பார்க்க.

334. பா. கைப்புனை. பைப்பய.

335. “மகளிர், பொலஞ்செய் கழங்கிற் நெற்றி யாடும்” (புறநா. 36.)

346. சிவக 1895 - மேற்.

349 - 51. “இலங்குரீர் வரைப்பிற் கலங்கரை விளக்கமும்” (சிலப். 6. 141.)

- குன்றதழ் பாண மருங்கு லேய்க்கும்
வண்டோட்டுத் தெங்கின் வாடுமடல் லேய்க்கத்
மஞ்சள் முன்றின் மணநாறு படப்பைத்
- 355 தண்டலை யழுவர் தனிமனைச் சேப்பிற்
குழிகோட் பலவின் குழுகளைப் பெரும் பழம்
வீழி குழைக் குழவித் தீரீர்க்
கவைமுலை யிரும்பிடிக் கவுண்மருப் பேய்க்குங்
சூலைமுதிர் வாழைக் கூனி வெண்பழம்
- 360 திரளரைப் பெண்ணை துங்கொடு பிறவுந்
தீம்பஹி ரா முனையிற் சேம்பின்
முனைப்புற முதிர்கிழங் கார்குவீர் பகற்பெயன்
மழைவீழ்க் தன்ன மாத்தாட் கமுகின்
புடைசூழ் தெங்கின் முப்புடைத் திரள்கா
- 365 யாறுசெல் வம்பலர் காப்பகி தீரச்
சோறடு குழிசி யிளக விழுஉம்
வீயா பாணர் வளங்கெழு பாக்கத்துப்
பன்மர நீரிடைப் போகி நன்னகர்
விண்டோய் மாடத்து விளங்குகுவ ருடுத்த
- 370 வாடா வள்ளியின் வளம்பல தருஉ
நாடுபல கழிந்த பின்றை நீடுசூலைக்
காந்தளஞ் சிலம்பிற் களிற்றுபடிந் தாங்குப்
பாம்பனைப் பள்ளி யமர்ந்தோ னுங்கண்
வெயினுழை பறியாக் குயினுழை பொதும்பர்க்
- 375 குறுங்காற் காஞ்சி சுற்றிய நெடுங்கொடிப்
பாசிலைக் குருகின் புன்புற வரிப்பூக்
காரகற் கூவியன் பாகொடு பிடித்த

357. குழவி ஓறிவுயிரின் இளமைப்பெயர். (தொல். மாபு. கு. 24 - உரை, மேற்.)

363. “மேகமேய்க்கு மினங்கமுகம்பொழில்” (தே. பிரமபுரம், செய். “விளங்குயனார்”)

370. “வாடாவள்ளியங்காடு” (துறுந். 216); “வாடாவள்ளிவயவர்” (தொல். புறத்திணை. 5.)

374. (மு. மணி. 4: 5); “கதிற்றுழைசெல்ல மரம்பயில்கழியினை” (புறநா. 21.)

377. சிலப். 5: 24 - அடியார். மேற்.

- விழைஞ் ஷட்டம் பால்கலர் தவைபோ
 னீழறும் வர்மண னீர்முகத் துறைப்பப்
 380. புண்கால் கழீஇய பொழிறெறுந் திரள்காற்
 சோலைக் கழுமின் சூல்வயிற் றன்ன
 நீலப் பைங்குடந் தொலைச்சி நாளும்
 பெருமகி ழிருக்கை மரீஇச் சிறுகோட்டுக்
 குழவித் திங்கட் கோணோந் தாங்குச்*
 385 சீறவுவா யமைத்த சுரும்பு சூழ் சுடந்துத
 னறவுபெயர்த் தமைத்த நல்லெழின் மழைக்கண்
 மடவரன் மகளிரொடு பகல்வினா யாடிப்
 பெறற்கருந் தொல்சீர்த் துறக்க மேப்க்கும்
 பொய்யா மரபிற் பூமலி பெருந்துறைச்
 390 செவ்விகொள் பவரோ டசைஇ யய்வயி
 னாநந்திறற் கடவுள் வாழ்த்திச் சிறிதுநங்
 கருங்கோட் டின்னிப மிபாசினி கழிமின்
 காழோ நிகழ்பத நோக்கிக் கீழ
 நெடுங்கை யானை நெய்ம்மிதி கவளங்
 395 கடுஞ்சூன் மர்தி கவநங் காவிற
 களிறுகத் தடக்கிய வெளிநில கந்திற்
 றிண்டேர் குழித்த குண்டுநெடுந் தெநவிந்
 படைதொலை பறியா மைநதுமலி பெரும்புசுழ்த்
 கடைகால் யாத்த பல்சுடி கெழீஇக்
 400 கொடையுந் கோளும் வழங்குநர்த் தடுத்தக
 வடையா வாயின் மினாசூழ் படப்பை
 நீனிந வுருவி னெடிபோன் கொப்பூழ்
 நான்முக வொருவற் பபந்த பல்லிதழ்த்
 தாமரைப் பொருட்டிற் காண்வரத் தோன்றிச்

380. “புண்கால் கழீஇய மணல்வா புறவு” (மலை. 48.)

390. பா. கொள்பவரொடும்

392. நன். கு. 350 - மயிலை; நன் - வி கு 351 - மேற்.

394. “நெய்ம்மலி கவளங்கொள்ளா” (சீவந 1076.); “நெய்ம்மிதி கவ
 னந் தெவிட்டியின் நடாக்கு கிழல்களி தறுகண்மால் யானை”. “கைம்முகத்
 தெடுத்த நெய்ம்மிதி கவளங் களித்தெறி மும்மதக் களிறு” (கூர்ம. சூரியன்
 மாபு. 8, 22) பா. நெய்மிதி.

402. “நீனிநவுருவினேமியோனும்” (முநா. 58 - 15.)

402 - 4. முகுரு. 164 - 5.

- 405 சுடும னோங்கிய நெடுநகர் வரைப்பி
 னிழுமென் புள்ளி னீண்டுகளைத் தொழுதித்
 கொழுமென் சினைய கோளி யுள்ளும்
 பழமீக் கூறும் பலாஅப் போலப்
 புலவுக் கடலுடுத்த வானஞ் சூடிய
- 410 மலர்தலை புலகத் துள்ளும் பலர்தொழ
 விழவுமேம் பட்ட பழவிறன் மூதூ-
 ரவ்வாய் வளர்பிறை சூடிச் செவ்வா
 யந்தி வானத் தாடுமழை கடுப்ப
 வெண்கோட் டிரும்பிணங் குருதி யீர்ப்ப
- 415 வீரைம் பதின்மரும் பொருதுகனத் தனியப்
 பேரமர்க் கடந்த கொடுஞ்சி நெடுந்தே
 ராராச் செருவி னைவர் போல
 வடங்காத தானோபா டுடன்றுமேல் வந்த
 வொன்னாத் தெவ்வ னுலைவிடத் தார்த்துக்
- 420 கச்சி யோனே கைவண் டோன்ற
 னச்சிச் சென்றோர்க் கேம மாகிய
 வளியுந் தெறலு மெளிய வாகலின்
 மலைந்தோர் தேள மன்றம் பாழ்பட
 நயந்தோர் தேள நன்பொன் பூப்ப
- 425 நட்புக்கொளல் வேண்டி நயந்திசி னோருந்
 துப்புக்கொளல் வேண்டிய துணையி லோருந்

405. பா. நெடுமதில்வரைப்பு.

102 - 5. “மாயோன் கொப்பூழ் மலர்ந்த தாமரைப், பூவொடு புரையுஞ்
 சிறார் பூவி, னிதழகத் தினைய தெருவே யிதழகத், தரும்பொருட் டினையதே
 யண்ணல் கோயில்” (புப்பாடல்); இராசகிரியநகரத்தைத் தாமரைமலராகவும்
 அந்நகரின் உறுப்புக்களை அம்மலரின் உறுப்புக்களாகவும் (பெருங்குலதயில்
 50 - அடிகளாற் கூறியிருத்தல் இங்கே அறிந்து மகிழத்தக்கது; (3 - மக
 காண்டம், 3 - இராசகிரியம்புக்கது.)

407. பா. சினையு.

415. “சுரைம் பதின்மரும் பொருதுகனத் தொழிய” (புறநா. 2.)

419. மு. மலை 386.

421. பா. ஏமமாக.

422. பா. அளியுந்தெறலுந்தனக்கெளிய.

423 - 4. கருத்து: “நீ உடன்றுநோக்கும் வாபெரிதவழ, ¹ நயந்து
 நோக்கும் வாய்பொன்புப்ப” (புறநா. 38.)

கல்வி முருவி கடற்படார் தாங்குப்
பல்வேறு வகையிற் பணிந்த மன்ன
ரிமையவ ருறையுஞ் சிமையச் செவ்வரை

430 வெண்டிரை கிழித்த விளங்குசுடர் நெடுங்கோட்டுப்
பொன்கொழித் திழிதரும் போக்கநுங் கங்கைப்
பெருநீர் போகு மிரியன் மாக்க

ளொருமரப் பாணியிற் றாங்கி யாங்குத்
தொய்பா வெறுக்கையொடு துவன்றுபு குழி இச்

435 செவ்வி பார்க்குஞ் செழுநகர் முற்றத்துப்
பெருங்கை யானைக் கொடுத்தொடி படுக்குங்
கருங்கைக் கொல்ல விரும்புவிசைத் தெறிந்த
கூடத் திண்ணிசை வெரீ இ மாடத்

திறையுறை புறவின் செங்காற் சேவ
440 லின்றியி லிரியும் பொன்றுஞ், விபனகர்க்
குணகடல் வரைப்பின் முந்நீர் நாப்பட்

பகல்செய் மண்டிலம் பாரித் தாங்கு
முறைவேண்டு நர்க்குங் குறைவேண்டு நர்க்குப்
வேண்டுப வேண்டுப வேண்டினர்க் கருளி

445 யிடைத்தெரிந் துணரு மிருடர் காட்சிக்
கொடைக்கட னிறுத்த கூம்பா வுள்ளத்
துரும்பில் சுற்றமோ டிருந்தோற் குறுகிப்
பொறிவரிப் புகர்முதற் தாக்கிப வயமான்
கொடுவரிக் குருளை கொளவேட் டாங்குப்

450 புலவர் பூண்கட னாற்றிப் பகைவர்
கடிமதி லெறிந்து குடுமி கொள்ளும்

428. மலை. 52.

429. பா. இமையோர்.

132. பா. நீர்ப்போகும்.

443 - 5. ‘முறைவேண்டினார்க்கும் குறைவேண்டினார்க்கும் காண்டற்
கெளியனாய்’ (குறள், 386 - புரி); “முறைவேண்டுபொழுதிற் பதனெளியோர்”
(புறநா. 35 - 15.)

445. பா. இடைத்தெரிந்து.

446. “கொடைக்கடனிறுத்தசெம்மலோய்”. (மலை. 543); “கொடைக்
கடனிறுக்குமிக்குவாருப்பெயர்ப்பெரியோன்” (கூ.ரீ.ம. குரியன்மரபு. 8.)

447. “உரும்பில்சுற்றத்தன்ன” (பதிற். 26 - 13.)

- வென்றி யல்லது விளைபுடம் படிது
மொன்றல் செல்லா வுரவுவாட் டடக்கைக்
கொண்டி யுண்டித் தொண்டையோர் மருத
- 455 மன்னர் மன்ன மறவர் மறவ
செல்வர் செல்வ செருமேம் படுந
வெண்டிரைப் பரப்பிற் கடுஞ்சூர் கொன்ற
பைம்பூட் சேளப் பயந்தமா மோட்டுத்
துணங்கையஞ் செல்விச் கணங்குநொடித் தாங்குத்
- 460 தண்டா வீகைநின் பெரும்பெய ரேத்தி
வந்தேன் பெரும வாழிய நெடிதென
விடனுடைப் பேரிபாழ் முறைபுனிக் கழிப்பிக்
கூண்டி மரபிற் கைதொழுதப் பீழ்ச்சி
நின்னிலை தெரியா வளவை யந்நிலை
- 465 நாவலர் தண்பொழில் வீவின்று விளங்க
நில்லா வுலகத்து நிலைமை தூக்கி
யந்நிலை யணுகல் வேண்டி நின்னரைப்
பாசி யன்ன சிதர்வை நீக்கி
யாவி யன்ன வயிர்நூற் கவிங்க
- 470 மிரும்பே ரொக்கலொ பொருங்குட னுடஇக்
கொடுவாள் கதுவிய வடுவாழ் நோன்கை
வல்லோ னட்ட பல்லான் கொழுங்குறை
யரிசெத் துணங்கிய பெருஞ்செந் நெல்லின்
மெரிகொ ளரிசித் திரனெடும் புழுக்க
- 475 லருங்கடித் தீஞ்சுவை யமுதொடு பிறவும்
விருப்புடை மரபிற் கரப்புடை யடிசின்

- 455 - 6. இடையினவெதுகை : (தொல். செய். ரு. 63 - உரை, மேற்.)
457. கடவிற்றூர்கொன்றமை : (பதிந். 11 - பார்க்க.)
- 454 - 8. 'தொண்டையோர்மருத சேளப்' என்றற்போல்வன
எகரத்தாற்பொருள்குறுமாறு உணர்க; (தொல். விளி. ரு. 34 - 8. மேற்.)
459. "பெருங்காட்டுக்கொற்றிக்குப் பேய்நொடித்தங்கு" (கவி. 89.)
பா. சொழித்தங்கு.
- 458 - 9. முருகு. 259.
- 461 முருகு. 285. பா. வாழியபெரிதென.
466. மு. பொருக. 176. பா. நிலைமையோக்கி.
- 466 - 70. பொருக. 153 - 5.
475. பா. அயிரொழிபிறவும்.

- மீன்பூத் தன்ன வான்கலம் பரப்பி
மகமுறை மகமுறை கோக்கி முகனமர்ந்
தானு விருப்பிற் றானின் தூட்டி
480 மங்குல் வானத்துத் திங்க னேய்க்கு
மாடுவண் டிமிரா வழலவீர் தாமரை
நீடரும் பித்தை பொலியச் சூட்டி
யுலவுக்கடன் முகந்த பருவ வானத்துப்
புதற்பெயற் றுளியின் பீன்னுமிமிர்ந் தாங்குப்
485 புணயிருங் கதுப்பகம் பொலியப் பொன்னின்
ஒருடையமை மாலை விறலியர் மலைய
தூலோர் புதழ்ந்த மாட்சிய மால்கடல்
வான்கண் டன்ன வானுளைப் புரவி
துணைபுணர் தொழில நால்குடன் பூட்டி
490 யரித்தேர் நல்கியு மமையான் செருத்தொலைத்
தொன்னுத் தெவ்வ ருலைவிடத் தொழித்த
விசம்புசெ விவுளியொடு பசும்படை தரீஇ
யன்றே விடுக்குமவன் பரிசி லின்சீர்க்
கின்னர முரலு மணங்குடைச் சாரன்
495 மஞ்ஞை யரலு மரம்பயி லிறும்பிற்
கலைபாய்ந் துதிர்ந்த மலர்வீழ் புறவின்

478 - 9. மகமுறை. சிறுபாண். 192 மலைபடு. 185.

479. மு சிறுபாண். 245.

481. “ஆடுவண் டிமிராத் தாமரை” (1 புறநா. 69.)

481 - 2. “வாடாமிஞ்நிமிராமுடிமலை” (தக்க. 557) எனபதற்கு
இவை மேற்கோள். பா அழலிவர். பித்திசைவிப்பசுருடி

483. பா. புலவுக்கடல்.

486. பா. விறலியர்வேய.

485 - 6. “வாடாமலை பாடினிய ணிய” (1 புறநா. 364 - 1.)

489. கால்கு - காண்கு; “கால்குபண்ணினா” (சேவக. 1774.)

491. பா. ஒழிந்த.

492. பா. விசம்புதையிவுளி.

490 - 92. சிறுபாண். 246 - 8.

494. “பாடுகின்றனின்னாமிதுனம்கன்பாராய்” (கம்ப. சித்திரகூட. 12.)

496. பா. மலர்வீழ்.

மந்தி சீக்கு மாதஞ்சு முன்றிற்
செந்திப் பேணிய முனிவர் வெண்கோட்டுக்
களிற்றுதரு விறகின் வேட்டு
500 மொளிநிலந் கருவிய மலைகிழ வோனே.

இதன்பொருள்.

1. அகல் இரு விசம்பில் பாய் இருள் பருகி—தன்னையொழிந்த நான்கு பூதமும் தன்னிடத்தே அகன்று விரிதற்குக் காரணமாகிய பெரிது ஆகாயத் திடத்தே தோன்றிப் பரந்த *இருளே விழுங்குகின்றது, அகலிருவிசம்பென்பது. †“நோய்தீருமருந்து” போனின்றது. பருகி யென்னுஞ் செய்தெனெச்சம் நிகழ்காலம் உணர்த்துகின்றது.

2. பகல் கான்று எழுதரு பல் கதிர் பருகி—மறைந்த பகற்பொழுதை உலகத்தேதோன்றுவித்து எழுதலைசெய்யும் பலகிரணங்களை யுடைய கனலி.

3. காய் சினம் திருகிய கடு திறல் வேனில்—கோபிக்கின்ற சினமுறு கிய கடிய வலியையுடைய முதுவேனிற்காலத்தே,

4. பசு இலை ஒழித்த பரு அரை பாதிரி—பின்பனிக்காலத்தே பசிய இலைகளை யுதித்த பரிய தாளினையுடைய பாதிரியினது,

5 - 6. வன் இதழ் மா மலர் வயிறு இடை வருத்ததன் உள் அகம் புரையும் ஊட்டுறு பச்சை—பெருமையையுடைய இதழையுடைத்தாகிய வண்டையுடைய பூவின்னைய வயிற்றிடத்தைப்பிளந்த †புலாவின்னைய உள்ளிடக் கையொக்கும் கிறமூட்டுதலுற்ற தோல்.

7 - 8. பரிய அரை கமுகின் பாளை அம் பசு பூ கரு இருந்தனன கண் கூடு செறி துளை—பரிய தாளினையுடைய கமுகினது பாளையாகிய அழகினையுடைய பசியபூ விரியாமற் கருவாயிருந்தாலொத்த இரண்டுகண்ணுங்கூடின செறிந்த துளை,

9. உருக்கி அன்ன பொருத்துறு போர்வை—உருக்கி ஒன்றாக வார்த்த தாற்போன்ற தோல்களின் வேறுபாடுதெரியாமல் இசைத்தலுற்றுப் போர்வையினையும்,

பச்சைப்போர்வை; பொருத்துறுபோர்வை; துளையினையுடையபோர்வை.

500. மலைகிழவோன்: முருகு. 317 - ஆம் அடிக்குறிப்பைப்பார்க்க நன். சூ. 104 - மயிலை. மேற்.

497 - 500. “யானை தந்த முளிமர விறகிற், கானவர் பொத்திய நெலித் தினக்கத்து, மடமான் பெருகிறை வைகுதயி லெடுப்பி, மந்தி சீக்கு மணை குடை முன்றில்”, “கானயானை தந்தவிறகின், கடுந்தெற்ற செந்திவேட்டு” (புறநா. 247. 251.)

* பி - ம். இருளேமறைத்து.

† கலித்தொகை, 60.

‡ பி - ம். பூவின்னைய.

10. சுனை வறந்தன்ன இருள் தாங்கு வறு வாய்—சுனை வற்றி உள்இருண் டாலொத்த இருள்செறிந்த உண்ணக்கிணியில்லாத வாயினையும்,

11. பிறை பிறந்தன்ன பின் எந்து கவை கடை—முதற்பிறை பிறந்து எந்தியிருந்தாற்போன்ற பின்பு எந்தியிருக்கின்ற கவைத்தலையுடைய கடை யினையும்,

12 - 13. நெடு பனை திரள் தோன் மடந்தை முன் கை குறு தொடி எய்க்கும் மெலிந்து வீங்கு திவழின்—நெடிய மூங்கிலையொத்த திரண்ட தோவியையுடைய மகளுடைய முங்குகையிற் குறிய தொடியையொக்கும் நெகிழ வேண்டியவழியென்கிழந்து இறுகவேண்டியவழியிறுக்கும் வார்க்கட்டினையும்,

14. மணி வார்த்தன்ன மா இரு மருப்பின்—நீலமணி ஒழுகினாலொத்த நுமைநிறத்தையுடைய பெரிய தண்டினையுமுடைய,

15 - 6. பொன் வார்த்து அன்ன புரி அடங்கு கார்பின் தொடை அமை கேள்வி—பொன் கம்பியாய் ஒழுகினாலொத்த முறுக்கடங்கின கார்பின் கட்டமைந்த யாழை,

கேள்வி, ஆகுபெயர்.

பொர்வையினையும் (9) வாயினையும் (10) கையினையும் (11) திவவினையும் (13) மருப்பினையுமுடைய யாழையெனமுடிக்க.

16. இடம் வயின் தழீஇ--இடத்தோட்பக்கத்தே அணைந்து,

17. வெ தெறல் கனலியொடு மதி வலம் தரிசும்—வெய்ய தெறுதற் றொழியையுடைய ஞாயிற்றோடே திங்களுந் மேருவை வலமாகத் திரிதலைச் செய்யும்,

18. தண் கடல் வரைப்பில் தாங்குநர் பெறாது—குளிர்த்த கடல்குழந்த உலகில் நினைப்புரப்பாரைப் பெறாமல்,

19. பொழி மழை துறந்த புறந் வேய் குன்றத்து—பெய்கின்ற மழை துறத்தலால் நிலத்தின்கண்னைமுந்த ஆவிகுழந்த மலையிடத்தே,

20. *பழு மரம் தேருந் பறவை போல—பழுத்த மரத்தைத் தேடித் திரியும்பறவைகளைப்போல.

21. கல்லென் சுற்றமொடு கால் கிளர்ந்து திரிதரும்--பசுமிகுதியால் அழுகின்ற சுற்றத்தாருடனே ஓரிடத்திராமற் பயனின்றி ஓடித் திரிதலைச் செய்யும்,

22. புல்லென் யாக்கை புலவு வாய் பாண—பொலிவழிந்த வடிவினையும் சுற்ற கல்லைய வெறுத்துக்கூறுகின்ற வாயினையுமுடைய பாண,

† “ சிவ் செவித் தாகிய கேள்வி சொந்து ” என்றார் பிறரும்; புலால் நாமுகின்ற வாயுமாம்.

கேள்விடை தழீஇத் (16) தாங்குநர்ப்பெறாது (18) குன்றத்தே (19) நெகிழல் வேனிறாலத்தே (3) பறவைபோலத் (20) திரிதரும் பாணவென முடிக்க.

* “ புட்பயில் பழுமரப் பொலிவிற்பு ” (சீவக. 93.)

† புறநானூறு, 68.

23 - 4. பெரு வறம் கார்ந்த கானம் கண்ணென கருவி னான் துளி
சொரிந்தாங்கு — பெரிய கவந்தமிக்க காடு உழவுத்தோழில் முத்தியிழற்
ருல் ஆரவாரமும்படி தொகுதியையுடைய மேகம் துளியைச் சொரிந்தாற்
போல,

25 - 6. பழ பசி கார்ந்த எம் இரு பெரு ஒக்கலொடு வழங்க த்வாஅ
பெரு வான் எய்தி—தொன்றதொட்ட பசிமிக்க எம்முடைய கரிய பெரிய
சுற்றத்தோடே யாங்கன் பிறர்க்குக்கொடுக்கவும் மானாத பெரிய செவ்வத்தைப்
பெற்றது,

27 - 8. வறல் உளை புரவியொடு வய களிற் முகந்துகொண்டு யாம்
அவனின் தும் வருதும்—வெள்ளிய தலையாட்டத்தையுடைய குதிரையோடே
வலியினையுடைய யானைகளையும் வாரிக்கொண்டு யாம் அவனுரினின்றும் வாரா
கின்றோம்;

28. நீயிரும்—நீங்களும்,

29 - 37. [இருநிலங்கடந்த திருமறு மார்பின், முந்தீர் வண்ணன் பிறங்
கடை யந்தீர்த், திரைதரு மரபி னாவோ னும்பல், மலர்தலை யுலகத்து மன்
னுயிர் காக்கு, முரசுமுழங்கு தானை மூவ ருள்ளு, மிலங்குநீர்ப் பரப்பின் விரைமீ
கூறும். வலம்புரி யன்ன வகைநீங்கு சிறப்பி, னல்லது கடிந்த வறம்புரி செங்
கோத், பல்வேற் றிரையற் படர்குவி ராயின்:]

மலர் தலை உலகத்து மன் உயிர் காக்கும் முரசு முழங்கு தானை மூவருள்
ளும்—தூசுன்ற இடத்தையுடைய உலகத்தில் நிலைபெற்ற உயிர்களைப்பூக்கும்
முரசுமுழங்குகின்ற நார்படையினையுமுடைய சேரசோழாண்டியனென்னுமூவ
ரிதும்,

இலங்கு நீர் பரப்பின் விரை மீ கூறும் வலம்புரி அன்ன வகை நீங்கு சிறப்
பின்—விளங்குகின்ற நீரையுடைய கடலிடத்துப்பிறந்த சங்கில் மேலாக உல
கங்கூறும் வலம்புரிச்சங்கையொத்த குற்றநீங்குந் தலைமையினையும்,

அல்லது கடிந்த அறம் புரி செங்கோல்—மறத்தைப்போக்கின அறத்தை
விரும்பின செங்கோலினையுமுடைய,

இரு நிலம் கடந்த திரு மறு மார்பின் முந்தீர் வண்ணன் பிறங்கடை
உரவோன் உம்பல்—பெரிய நிலத்தையளந்த திருவாகிய மறுவையணிந்த மா
பினையுடைய கடல்போலுமிறத்தையுடையவன் பின்னிடத்தோனாகிய சோழன்
குடியித்பிறத்தோன்,

மூவருள்ளுச் சிறப்பினையும் செங்கோலினையுமுடைய உரவோனென்க.

† திருமால்குடியிற்றோன்றிய உரவோன்.

அ நீ திரை தரு மரபின் பல் வேல் திரையன் — அக்கடலின் திரை
கொண்டுவந்து ஏறவிட்டமரபாற் பல்வேற்படையினையுடைய திரையனென்
னும் பெயரையுடையவன்,

* பி - ம. வறட்காலமிக்க.

† “திருமறுமார்பீ யருளல்வேண்டும்” (பரிபாடல், 1.)

‡ திருமாலென்றது, இராமபிரான.

என்றதனால், நாட்பட்டினத்திச் சோழன் பிலத்துவாரத்தால் நாகலோகத் தே சென்று நாககன்னியைப்புணர்ந்தகாலத்து அவன் யான் பெற்றபுதல்வனை என்செய்வேனென்றொழுது, தொண்டையை அடையாளமாகக்கட்டிக் கடலிலேவிட அவன்வந்து கரையேறின் அவற்கு யான் அரசவுரிமையை எய்து வித்து நாடாட்சி கொடுப்பலென்று அவன்கூற, அவனும் புதல்வனை அங்ஙனம் வரவிடத் திரைதருதலின், திரையெனென்று பெயர்பெற்றகதை கூறினார்.

திரையன் பட்டுவிராயின் நின் உள்ளம் சிறக்க.—திரையனை நினைப்பீ ராயின் அவனைநினைத்தலின், நின் நெஞ்சு சிறப்புக்களைப்பெறுக;

சிறக்கினன்னுள்ள (45) மென் மேல்வருவதனை இதுனோங்கூட்டுக.

38. [கேளவ னிலையே கெடுகநின் னவலம்:]

நின் அவலம் கெடுக—நினதுமிடி கெடுவதாக;

அவன் நிலை கேள்—அங்ஙனம் அவனை நினைத்துப்போகின்றீ *அவன் தன்மையைக் கேட்பாயாக;

39 - 41. [அத்தஞ் செல்வோ ரலறத் தாக்கிக், கைப்பொருள் வெளவுங் களவோர் வாழ்க்கைக், கொடியோ ரின்றவன் கடியுடை வியன்புலம்:] அவன் கடி உடை வியல் புலம் அத்தம் செல்வோர் அலற தாக்கி கை பொருள் வெளவும் களவு ஏர் வாழ்க்கை கொடியோர் இன்று—அவனுடைய காவலை யுடைத்தாகிய அகலத்தையுடைய கிலம், வழிப்போவாரைக் கூப்பிடும்படி வெட்டி அவர்கள் கையிலுள்ள பொருள்களைக் கைக்கொள்ளும் களவே உழவு போலும் இல்வாழ்க்கைப் பொருளாகவுடைய கொடுமையையுடையோரில்லை;

42 - 3. உருமும் உரறது அசவும் தப்பா காடு மாவும் உறுகண் செய்யா—உருமேறும் இடிபாது; பாப்புகளும் கொல்லுதலைச்செய்யா; காட்டி டத்துப் புலிமுதலியனவும் வருத்தஞ்செய்யா; ஆகலின்,

இஃது அவனானை †கூறிற்று.

43 - 5. [வேட்டாங், கசைவுழி யசைஇ நசைவுழித் தங்கிச் சென் மோ:]

ஆங்கு அசைவுழி அசைஇ—அக்காட்டின்கண் இளைத்தவிடத்தே இளைப் பாறி.

நசைவுழி வேட்டு தங்கி சென்மோ — எங்காிடத்தே நீதங்கிப்போக வேண்டுமென்று நச்சினவிடத்தே நீயும் அதற்கு விரும்பித் தங்கிச் செல் வாயாக.

45. இரவல—இரத்தற்றொழிலை வல்லோய்,

15 - 7. [சிறக்கநின் னுள்ளம், சொழுங்குட் டருந்திய திருந்துநிலை யாரத்து, முழவி னன்ன முழுமர வருளி:]

* பி - ம். அவ்வழியை அவன் தன்மையை.

† பி - ம். கூறினான்.

முழுவின் அன்ன முழுமரம் திருந்து லீலை ஆர்த்து கொழுந்து அருந்திய உருளி—மத்தனத்தையொத்த குறட்டிபுத்தேவைத்த செக்கென்ற தன்மையையுடைய ஆரிடத்தே நன்றாக விரைந்தமரம் குழந்து கிடக்கப்பட்ட உருளையையும்,

அச்சக்கோக்கின்ற இடமுமாம். அக்குறட்டிலே தைத்துக்கிடக்கின்றது ஆர். குட்டி - விளிம்பில் வைத்த விரைந்த மரம்.

48. எழுபு புணர்ந்தன்ன பருஉ கைநோன் பார்—கணையமரம் இரண்டு சேர்ந்தாலொத்த பருந்த கைகளை யுடைய வலிய பாரையமுடைய,

அச்சமரத்தின்மேலே நெடியவாய் இரண்டு பக்கத்தும் நெடுக்க்கிடக்கின்ற பருமரங்களைப் பருஉக்கை யென்றார். அம்மரங்களிரண்டினையும் நெருங்கத் துளைத்தக் குறுக்கே ஏணிபோலக் கோத்ததனைப் பாரென்றார்.

49 - 50. [மாரிக் குன்ற மழை சுமந்தன்ன, வாரை வேய்ந்த வறையச் சகடம்;]

குன்றம் மாரி மழை சுமந்தன்ன ஆரை வேய்ந்த அறை வாய் சகடம்—மலை மாரிக்காலத்து மேகத்தைச் சுமந்துநின்றது போன்ற *தொத்துளிப்பா யாலே வேய்ந்த ஒலிக்கின்ற வாயையுடைய சகடம்,

‘ஆர்வை வேய்ந்த’ என்று பாடமாயின் நிறைந்த வரகுவைக்கோலாலே வேய்ந்த வென்க.

அந்த இரண்டு மரத்திலும் கால்களைகட்டுக் குழலாகக்கட்டி மேலே வசம்பு முதலியனவற்றைக் கயிற்றாலே கோத்தபாயெடுத்தலைக்கூறினர்.

உருளியையும், பாரையமுடைய சகடமென்க.

51 - 52. வேழம் காவலர் குரம்பை ஏய்ப்ப கோழி சேர்க்கும் கூடு உடை புதலின்—யானையைப் புனத்தில் தின்னும் காக்கின்ற தொழிலையுடைய யார் இதண்மேலே கட்டின குழிலையொப்பச் சிறுக்கக்கட்டின கோழிகிடக்குர கூட்டையுடைத்தாகிய குழலின் வாசலிலே.

53 - 4. முனை எயிறு இரு பிடி முழந்தான் ஏய்க்கும் துளை அரை சிறு உரல் தூங்க தூக்கி—மூலகில் முனைபோலும் கொம்பினையுடைய கரிய பிடியினது முழந்தானையொக்குத் துளையைத் தன்னிடத்தேயுடைய சிறிய உரலை அசையும்படி தூக்கி,

கோத்து காற்றுதற்குத் துளையிடுதலின், ‘துளையரைச் சீறால்’ என்றார்

55 - 6. நாடகம் மகளிர் ஆடு கனத்து எடுத்த விசி வீங்கு இன் இயம் கடுப்ப—நாடகமாடிகளார் ஆடுங்கனத்தே கொண்டுவந்த வாராற்பிணித்தலறி கிண இனிய முழுவை யொப்ப,

56 - 7. கயிறு பிணித்து காடி வைத்த கலன் உடை மூக்கின்—தகராத படி கயிற்றாலே வரித்து காடிவைத்த மிடாவையுடைய அப்பாரிற்றலையிலே,

* பி - ம. தொத்தனி, கொத்தனி.

புனிதர்கள் செல்லிக்காய் மூதலியன ஊறலிட்டு வைத்ததனைக் காழியென்றார். இனிச்சாடி செய்யென்பாருமனர், இனிப் பாரிற் கழுத்தானவிடத் தேனலத்த மிடகெவென்றுமாம்.

58. மக உடை மகடுஉ பகடு புறம் தூப்ப—குழுவியைக் கைக்கொண்ட மகளிருந்து பூண்ட எருத்தை முதுகிலே அடிப்ப,

சகடப் (50) புதவின் (52) மூக்கின்கண்ணே (57) வேப்பிலைமிடைந்த (50) மகடுஉ இருந்து தூப்பவெனமுடிக்க.

59. கோடு இணர் வேம்பின் ஏடு இலை மிடைந்த மகடுஉ (58)—கொம்பிடத்தே பூங்கொத்தையுடைய வேம்பினுடைய மேன்மையையுடைய இலையைப் பிள்ளைக்குக் காவலாகக்கொண்டிருக்கின்ற மகடுஉ,

60. *படலை கண்ணி—தழைவிரவின மாலையையும்,

பரு ஏர் ஏறுத் திணி தோள்—பரிய அழகினைபும வலியினையுமுடைய, இறுகின தோளினையும்,

61. முடலை யாக்கை—முறுக்குண்ட உடம்பினையும்,

முழு வலி மாக்கள்—நிரப்பி மெய்வலியினையுமுடையமாக நன்,

62 - 3 [சிறு துளைக் கொடுநக நெறிபட நிரைத்த பெருங்கயிற் றொழுக்க] சிறு துளை கொடு நுகம் பெரு கயிறு நெறிபட நிரைத்த ஒழுக்கை—சிறிய துளையினையுடைய கொடிய நுகத்தின்கண்ணே பெரியகயிற்றாலே எருதுகளை ஒருவழிப்பட நிரைத்துக்கட்டின சகடவொழுங்கினை,

துளைகளிற் செருகினகழிகள் கழுத்தசையப் பட்டுநின்றவின், கொடுநக மென்றார். ஒருசகடத்திற் பலபூட்டுதல் கூறினார்

63. மருங்கில் காப்ப—எருதுகள் திருநாமல் அசகமுறியாமற் பககத்தே சாத்துச்செல்ல,

64. எல் பத உணவின்—இடப்படும பொருள்களுக்கரசு சிறியவாக இடப் படுமுணவின் து.

என்றது உப்பை. பதம் - பக்குவம்.

கொள்ளை சாற்றி—விலைசொல்லி,

65. பல் எருது உமணர் பகி போகு ரெடு நெறி—இளைத நூற்பூட்டுதற் குப் பல எருத்தையும் அடித்துக்கொண்டுபோம் உப்புவாணிகா ஊர்கள்தோறும் செல்லும் கொடிய வழியினையும்,

பதிபோலப் போகுமென்றுமாம்.

மகடுஉத்தரப்ப மாக்கள் காப்பசு சாற்றிப்போம் கெடுகெறியையுமென்க.

66. எல் இடை கழியுதர்க்கு மெம ஆக—பகற்பொழுதுபோவார்க்கு இளைப்புத்தோ,

* "முறி மிடை படலை மலை" (சீவக. 1889.)

67 - 76. [மலையவுங் கடலவு மாண்பயன் தருஉ, மரும்பொரு ளருத் தந் திருந்துதொடை நோன்ற, எழபுதை யாண மெய்திப் படம்புக்குப், பொருகளை தொலைச்சிய புண்டிர் மாப்பின், விரவுவரிக் கச்சின் வெண்கை யொள்வான், வரைபூர் பாம்பிற் பூண்டுபுடை தாங்கச், சுரிகை நுழைந்த சுற்று வீங்கு செறிவுடைக், கருவி லோச்சிய கண்ணக நெழும்த்தோட், கடம்பமர் நெடுவே னன்ன மீளி, யுடம்பிடித் தடக்கை யோடா வம்பலர்:]

மலையவுங் கடலவும் மாண் பயன் தருஉம் அரு பொருள் அருத்தும் ஓடா வம்பலர்—மலையிலுள்ளனவும் கடலிலுள்ளனவுமாகிய மாட்சிமையையுடைய பயினைக் கொடுக்கும் பெறுதற்கரிய பொருள்களை உலகத்தோரெல்லாரையும் நுகரப்பண்ணும் பிறக்கிடாத புதியோர்,

என்றது - மாணிக்கமும், முத்தும், சந்தனமுதலியன கொண்டுபோய் விற்றுத் திரிவாரைக்கூறிற்று.

பொரு களை தொலைச்சிய புண்டிர் மாப்பின்—பொருகின்ற அம்புகள் தகையைப்போக்கின புண்கள்தீர்ந்த மாப்பினையும்,

சுரிகை நுழைந்த சுற்று வீங்கு செறிவு உடை—பத்திரம் செருகப்பட்ட கட்டுதலிற்கும் சேலையினையும்,

கரு வில் திருந்து தொடை ஒச்சிய கண் அகல் ஏறும் தோள்—கொடிய வில்லைத் தப்பாததொடையிலே நிரம்பவாங்கின இடமகன்ற வலியினையுடைத் தாகிய தோளினையுமுடைய,

கடம்பு அமர் நெடு வேள் அன்ன வம்பலர்—கடம்பிடத்தேயிருந்த நெடிய முருகனையொத்த வம்பலர்.

மீளி உடம்பிடி தட கை ஓடா வம்பலர்—கூற்றவனையொத்த வேலைப் பெருமையையுடைய ஊதயிலேயுடைய பிறக்கிடாதவம்பலர்,

மாப்பினையும், உடையினையும், தோளினையுமுடைய வம்பலர்.

வரை ணர் பாப்பின் வெள் கை ஒன் வான் விரவு வரி கச்சில் பூண்டு புடை தாங்க—மலையிடத்தே பூர்கின்ற பாம்புபோலே யானைக்கொம்பாற் கடைந்திட்ட வெள்ளிய ஆசினையுடைய ஒள்ளியவான் தன்னிடத்தில்விரவின வரியை யுடைய கச்சினாலே தோளிலேகோக்கப்பட்டு ஒருபக்கத்தே தாங்காநிற்க,

நோன் தான் அடி புதை அரணம் எய்தி—நடந்து வலியையுடையவாகிய காலில் அடியையறைக்கின்ற செருப்பைக்கோத்து,

படம் புக்கு—சட்டையிட்டு,

வம்பலர் (75) தாங்க (72) எய்திப் புக்கு (69) வழங்கும் (80) பெரிய வழி (81) என்க.

77 - 8. தடவு நிலை பலவின் முழுமுதல் கொண்ட சிறு களை பெரு பழற் கடுப்ப—பெருமையையுடைய நிலையினையுடைய பலாவின்மடியிலே குலை கொண்ட *சிலவாகிய களையினையுடைய பெரிய பழத்தையொப்ப,

நல்லபழம் சீனாமிக இராதென்றார்.

78 - 80. [நெரியம், புணர்ப்பொறை தாங்கிய வடுவாழ் நோன்புறத், தணர்ச்செவித் கழுதை:]

நெரியல் புணர் பொறை தாங்கிய கழுதை மிளகினது ஒத்தகனமாகச் சேர்த்த பாரத்தைத் தாங்கிய கழுதை,

வடு ஆழ் நோன் புறத்து அணர் செவி கழுதை - வடுவழுந்நின் வலியினை யுடைய முதுகினையும் எடுத்தசெவியினையுமுடைய கழுதை,

80 - 81. கழுதை சாத்தொடு வழங்கும் உல்கு உடை பெரு வழி கவலை காக்கும்—சுழுதையிலே மிளகெடுத்துக் கொண்டபோகின்ற இரானோடே வம் பலர் (76) வழங்கும் பெரியவழியில் கவர்த்தவழிகளையும் காத்திருக்கும்,

உல்கு - சுங்கம்.

82. வில்லுடை வைப்பின்—விற்படையிருக்கின்ற ஊர்களில்,

வியல் காடு இயவின்—அகன்ற காட்டுவழிகளில்.

83 - 5. நீர் அரை இலவத்து அலங்கு சினை பயந்த பூளை அம் பசு காய் புடை விரிந்தன்ன வரி புற அணிலொடு—நீண்ட சாளினையுடைய இலவத் தினது அசைகின்ற கொம்பு காய்த்த பஞ்சியினையுடைய அழகினையுடைத் தாகிய பசிய காயினது முதுகு விரிந்து பஞ்சதோன்றினாலொத்த வரியை முதுகிலேயுடைய அணிலோடே,

85. கருப்பை ஆடாது—எலியும் திரியாதபடி,

86 - 8. [யாற்றறல் புரையும் வெரிதுடைக் கொழுமடல், வேற்றலை யன்ன வைந்துதி நெடுந்தக, நீத்திலை வேய்ந்த வெய்ப்புறக் குரம்பை:]

யாறு அறல் புரையும் வெரிந் கொழு மடல் உடை நெடு தகர் ஈந்து— யாற்றினது அறலையொக்கும் முதுகினையும் கொழுவிய மடலினையுமுடைய நெடிய மேட்டு நிலத்தினின்ற ஈந்து,

மடலினடி தன்னிடத்தே கிற்க மேலறுப்புண்டஈந்து அறல் போன்றிருக்கு மாறு உணர்க்.

வேல் தலை அன்ன வை துதி ஈந்து இலை வேய்ந்த எய் புறம் குரம்பை— வேலின்முனையொத்த கூர்மையினையுடைய முனையினையுடைய ஈந்தினு டைய இலையாலேவேய்ந்த *எய்ப்பன்றிமுதுகுபோலும் புறத்தினையுடைய குழலில்,

89 - 90. [மான்றோற் பள்ளி மகவொடு முடங்கி, யீன்பிண வொழியப் போகி:] ஈன் பிணவு மான் தோல் பள்ளி மகவொடு முடங்கி ஒழிய போகி— பள்ளியைப்பெற்றளயிற்றி மான்றோலாகிய படுக்கையிலே அப்பிள்ளையோடே முடக்கிக்கிடக்க ஒழிந்தோர் போய்,

* பி - ம். எய்ப்பன்றிபோலும்.

* பெண்ணும் பிணவு மக்கட் குரிய? என்பதனால் இந்த மிகுதினென்றும் ஆகாரத்திற் அல்லுழிக்கண் வஞ்சனமன்மையிற் துறியதன் இறுதிச்சினை கெட்டு உசரம் பெருதுமின்றது.

90 - 92 [கோன்காழ், இரும்புதலை யாத் திருத்துகளை விழுங்கோ, ஹரிவாய்ச் சரையின் மிளிர மிண்டி;] இரும்பு தலை யாத் திருத்துகளை கோன்காழ் விழு கோல் உளி வாய் சரையின் மிளிர மிண்டி—பூண் தலையிலே அழுத்தின கன்னுரிய தாட்சியையும் வலியையுமுடைத்தாதிட வயிரத்தினையு முடைய சீரிய கோல்செருகின் உளிபோலும் வாயினையுடைய பாறைகளாலே சுட்டிக் கீழ்மேலாகக் குத்துகையினாலே.

கோல்செருகப்படுகின்ற சரையையுடைமையிற் சுரையென்றார்; ஆகு பெயர். சுரை - குழைச்சு.

93. இரு நிலம் கரம்பை படு நீறு ஆடி—கருநிலமாகிய கரம்பைநிலத்தி லுண்டாகிய புழுதியைஅணந்து,

94. தண் புல் அடக்கிய வெள் பல் எயிற்றியர்—மெல்லிய புல்லரிசியை வாரியெடுத்துக்கொண்ட வெள்ளிய பல்லையுடைய எயிற்குடியிற்பிறந்த மகளிர, போகி மிண்டுகையினாலே ஆடி அடக்கிய எயிற்றியரென்க.

மிகவிளைந்து உதிர்ந்தபுல்லு எறும்பிழுத்துச் சேவிட்டுவைத்த இடமறிந் தெடுத்தல் அந்நிலப்பண்பு.

95 - 6. பார்வை யாதத பறை தான் வினவின் கீழல் முன்தில் நிலய உரல் பெய்து பார்வைமாண்கட்டினின்ற தேய்த்தாளினையுடைய வினவினது விழையுடைய முற்றத்திடத்தித் தோண்டின நிலவுரலிலே அப்புல்லரிசியைச் சோகிந்து,

97. குற காழ் உலக்கை ஓசசி—குறிய வயிரமாகிய உலக்கையாலே துருத்தி,

97 - 8. கெடு கிணறு வல் ஊற்று உவரி கோண்டி—ஆழ்ந்த கிணற்றிற் கில்லாற்றுகிய உவரிக்கோ முகந்துகொண்டு,

98 - 9. தொல்லை முரவு னாய் குழிடு முரி அடுப்பு ஏற்றி - பழைய துறவாய்போன பாணியிலே வார்த்தவுலையை முரிந்த அடுப்பிலேவைத்து,

100. [வாரு தட்ட வாண் புழுக்கல்]

வாருது அட்ட புழுக்கல்—அரியாது ஆக்கின சோற்றை,

எயிற்றியர் (94) பெய்து (96) ஓசசி (97) தோண்டி (98) ஏற்றி (99) அட்ட புழுக்கலெனமுடிக்க.

வாடு ஊன்—உப்புக்கண்டத்தோடே,

* தொல்காப்பியம், மரபியல், 61.

† " உயிர்மயங்கியல். 32.

‡ பி - ம். குத்த.

§ பி - ம். வெறுவாய்.

103 - 2. [தூட்டாத தும்பை வயவர் பெருமக, ஹோத் தகிலை] ஓபா தாளை வாயா தும்பை வயவர் பெருமகன்—முதுகொதபடையினையுடைய செட்டாத தும்பைமுடின போனாவல்ல வீரருடைய தலைவனாகிய

103 - 3. ஒன் தொழில் கழல் சால் செ வரைகாடன் சென்னியம் எனின்— ஒன்னிய தொழில்களையுடைத்தாகிய வீரக்கழலணிந்த சாலினையுடைய செவ்விய மலைகாட்டையுடையவனுடைய *பாணச்சாதியேமென்று கூறுவீராயின்,

104. தெய்வம் மடையின் தேக்கிலை குவைஇ - தெய்வக்கருக்குச் சேர இட்டுணவூத்த பலிபோலே புழுக்கிலையும் வாடுனையும் (105) தேக்கிலையிலே குவிக்கையினாலே,

104 - 5. [நும் பைதீர் கடும்பொடு பதமிகப் பெறுகுவீர்:] பதம் நும் பைதீர் கடும்பொடு மிக பெறுகுவீர்—அவ்வுணவை நம்முடைய பசுமைதீர்ந்த சுற்றத்தோடே மிகப்பெறுகுவீர்;

வியன்காட்டியவர்களில் (82) உல்குடைத்தாகிய (81) நெடுநெறியையும் (65) வம்பலர் (76) கழுதைச்சாத்தொடுவழங்கும் (80) உல்குடைப்பெருவழிக் கவலையையும் காத்திருக்கும் (81) வில்லுடைவைப்பின் (82) குரம்பையில் (88) எயிற்றியர் (94) தாங்கனாட்டபுழுக்கிலையும் வாடுனையும் (100) எவ்விடைக்கழியு நாக்கு எமமாகத் (66) தேக்கிலையிலே குவிக்கையினாலே (104) அப்பதத்தைப் (105) பெருமகனாகிய (101) வரைகாடன் சென்னியமெனின் (103) நம் (104) கடும்பொடு மிகப்பெறுகுவீர் (105) எனமுடிக்க.

உல்கு - இரண்டுவழிக்குக்கொள்க. குவைஇயென்னுள் செய்தெனெச்சம் காரணகாரியப்பொருட்டு.

106. [மானடி பொறித்த மயங்கதர் மருங்கின்:] மயங்கு மான் அடி பொறித்த அதர் மருங்கின்—ரீரின்மையின் மயங்கித்திரியும் மானடி அழுந்திக் கிடக்கின்ற வழியிடத்திலே,

107 - 8. வான் மடி பொருதில் ரீர் கைசுஇ குழித்த அகழ்—மழை பெய் லைத்தவிரந்த காலத்தே ரீர்நிற்கவேண்டுமென்று நச்சுதலாலே குழித்தகுளம்,

அகழப்படுதலின் அகழென்றது ஆகுபெயர்.

108. சூழ் பம்ப்பின் அகத்த ஒளித்து ஒடுக்கி—அதனைச் சூழப்பறித் துக்கிடக்கின் மட்டுக்குழிகுவினுள்ளே ழறைத்தொதுங்கி,

தண்ணீர்குழிக்கவருமென்று சூழத்தைச்சூழப்பறித்தகுழி.

109 - 10. புகழா வாகை பூவின் அன்ன வளை மருப்பு எனம் வரவு பார் தது இருக்கும்—அகத்திப்பூவினையொத்த வளைந்த கொம்பினையுடைய பன்றி யினது நீருண்ணவரும் வரவைப்பார்த்திருக்கும்,

111. அரை நாள் வேட்டம் அழுக்கின் - நடுவியாமத்து வேட்டை ஒழிந் ஞார்கனாயின்,

* பி - டி, பன்னாசதியேம்.

பகல் நான்—அதன் பிற்தைகளிலே,

112 - 5. [பகுவாய் ருமலியொடு பைம்புத லெருக்கித், தொகுவாய் வேலித் தொடர்வலை மாட்டி, முள்ளரைத் தாமரைப் புல்லிதழ் புரையு, நெடுஞ் செவிச் குறுமுயல் போக்கற வளைஇ :]

முன் அரை தாமரை புல் இதழ் புரையும் நெடு செவி குறு முயல் போக்கு அற — முள்ளைத் தண்டிலேயுடைய தாமரையினது புறவிதழையொக்கும் நெடிய செவியினையுடைய குறிய முயல்களை ஓரிடத்தும்போக்கில்லாதபடி,

தொகு வாய் வேலி தொடர் வலை மாட்டி வளைஇ—குவிந்த இடத்தை யுடைய வேலியிடத்தே ஒன்றோடொன்றுபிணைத்த வலைகளை *மாட்டிவளைத்து,

பகு வாய் ருமலியொடு பைம்புதல் எருக்கி—அங்காந்த வாயையுடைய நாய்களுடனேசென்று பசியதுறுகையடித்து அவற்றிற்கிடவாமலோட்டி,

116 - 7. [கடுங்கட் கானவர் கடறுகூட்டுண்ணு, மருஞ்சரம் :]

கடறு கூட்டுண்ணும் அரு சுரம்—காட்டிலுள்ள முயல்களைக் கொள்ளை கொண்டுண்ணும் அரிய பாலைநிலம்.

கடுங்கண் கானவர்—தறுகண்மையையுடைய கானவர்,

கானவர் (116) பயம்பின் ஒடுங்கிப் (108) பார்த்திருக்கும் (110) இரா வேட்டமழுங்கிற் பகளுளிலே (111) முயலைப் போக்கறவளைத்து (115) எருக்கி (112) கூட்டுண்ணும் (116) அருஞ்சரமெனமுடிக்க,

117. அரு சுரம் இறந்த †அம்பர் குறும்பில் சேப்பின்—இவ்வரியநிலம் தைக் கைவிட்ட மற்றைநிலத்திற் குறும்பிற்றங்கில்,

குறும்பிற்சேப்பின் (129) என்பதனை இவ்விடத்துக்கூட்டுக.

இதனால் நண்பகலும் வேனிலுமாகிய பாலைநிலங்கூறி அதனைக்கலந்தநில மும் கூறினார்.

இனி நீங்கள் அருஞ்சரத்தைக்கடந்தபின்னரென்றுமுரைப்பர்.

117 - 8. [பருந்துபட, வொண்ணைத் தெவ்வர் நடுங்க வோச்சி:] ஒன்றை தெவ்வர் நடுங்க பருந்து பட ஓச்சி --பொருந்தாதபகைவர் அஞ்சப் பருந்துகள் ‡படியக் குத்தி,

119 - 20. வை நுதி மழுங்கிய புலவு வாய் எலிகம் வடி மணி பலரை யொடு நிரைஇ—கூர்மையையுடைய முனைமழுங்கின புலாளுறும் வாயையுடைய வேலை வடித்த மணிகட்டின பலகைகளோடே நிரைத்துவைத்து,

120 - 21. முடி நாண் சாபம் சார்த்திய கணை துஞ்ச வியல் நகர்—தலையிலே முடிந்த நாணையுடைய வில்லைச்சார்த்திவைத்த அம்புதங்கும் அகற்சியையுடைய வீடுகளையும்,

* பி - ம். மூட்டிவளைத்து.

† பி - ம். உம்பர், அம்பல்.

‡ பி - ம். மடிய.

122. ஊகம் வேய்ந்த உயர் நிலை வரைப்பின்—ஊகம்புல்லாலேவேய்ந்த உயர்ந்த நிலைமையினையுடைய மதிலையும்,

123 - 4. வரை தேன் புரையும் கவை கடை புதையொடு கடு துடி தூங்கும் கண்ணை கால் பந்தர்—மலையிற்றேனிரூலையொக்கும் குதையினையுடைத் தாகிய அடியினையுடைய அம்புக்கட்டுகளுடனே ஓசைகடிய துடியுந்தூங்கும் திரண்ட காலையுடைய பந்தரினையும்,

125. தொடர் நாய் யாத்த துன் அரு கடி நகர்—சங்கிலிகளாலே நாய் களைக்கட்டிவைத்த கிட்டுதற்கரிய தூவலையுடைய வீட்டினையும்,

126. [வாழ்முன் வேலிச் சூழ்மினைப் படப்பை:] முன் வாழ் வேலி சூழ் மினை படப்பை—முன்னையுடைய வாழ்வேலியினையும் அதனைச்சூழ்ந்த காவற் காட்டினையுடைத்தாகிய பக்கத்தினையும்,

127. கொடு நுகம் தழீஇய புதவின்—கொடிய கணையமரம் ஏறட்ட உட்கதவையுடைய வாயிலினையும்,

127 - 8. செ நிலை நெடு நுதி வய கழு கிரைத்த வாயில்--செவ்விய நிலையினையும் நெடிய முனையினையுமுடைய வலியையுடைய கழுக்கன் கிரைத்த ஊர் வாசலினையுமுடைய.

பகைவரைக்குத்துதற்குக் கழுவைத்தார்.

129. கொடு வில் எயினர் குறும்பில் சேப்பின்—கொடிய வில்லையுடைய எயின்சா தியிலுள்ளாருடைய அரணிலேதங்கின்,

கண்ணுஞ்சுவியனகர் (121) முதலியவற்றையுடைய குறும்பென்க.

130 - 31. களர் வளர் ஈந்தின் காழ் கண்டன்ன சுவல் வினை நெல்லின் செ அவிழ் சொன்றி—களர்நிலத்தேவனார்த் ஈந்தினதுவிதையைக் கண்டாற் போன்ற மேட்டுநிலத்தேவினைந்த நெல்லினது சிவந்த அவிழாகியசோற்றை,

132 - 3. குமலி தந்த பனவு சூல் உடும்பின் வறை கால்பாத்தது வயின் தொறும் பெறுகுவர்—நாய்கடித்துக்கொண்டுவந்த அக்குமணிபோலும் முட்டை கையுடைய உடும்பினது பொரியலாலே மறைத்தகளை மனைகடோறும் பெறுகுவர்;

சேப்பிற் பெறுகுவிரென்க.

134 - 6. யானை தாக்கினும் அரவு மேல் செலினும் நீல் நிறம் விசம்பின் வல் ஏறு சிலைப்பினும் சூல் மகள் மாறா மறம் பூண் வாழ்க்கை—யானை தன் எதிரே செல்லினும் பாம்பு தன்மேலே செல்லினும் லகிரத்தையுடைய மேகத்திடத்தே வலிய உருமேறு இடிப்பினும் சூற்கொண்டமகள் அவையிற்றிற்கு அஞ்சி மீளா மறத்தைப்பூண்ட வாழ்வினையும்,

137. வலி கூட்டுணவின் வாள் குடி பிறந்த—தமது வலியாற் கொள்ளை கொண்டுண்ணும் உணவினையுமுடைய வாட்டொழிலேசெய்யுந் குடியிற்பிறந்த,

138. புலி போத்து அன்ன புல் அணல் காளை—புலியினது போத்தை 'யாத்த புல்லென்ற தாடியையுடைய அந்நிலத்தத்தலைவன்,

பகல் நான்—அதன் பிற்பிறையாளிலே,

112 - 5. [பருவாய் ஞமலியொடு பைம்புத லெருக்கித், தொருவாய் வேலித் தொடர்வலை மாட்டி, முள்ளரைத் தாமரைப் புல்லிதழ் புரையு, ரெடுஞ் செவிச் குறுமுயல் போக்கற வளைது:]

முன் அரை தாமரை புல் இதழ் புரையும் கெடு செவி குறு முயல் போக்கு அற — முள்ளைத் தண்டிலேயுடைய தாமரையினது புறவிதழையொக்கும் கெடிய செவியினையுடைய குறிப் முயல்களை ஓரிடத்தும்போக்கில்லாதபடி,

தொரு வாய் வேலி தொடர் வலை மாட்டி வளைது — குவிந்த இடத்தை யுடைய வேலியிடத்தே ஒன்றோடொன்றுபிணைத்த வலைகளை *மாட்டிவளைத்து,

பருவாய் ஞமலியொடு பைம்புதல் எருக்கி — அங்காந்த வாயையுடைய நாய்களுடனேசென்று பசியதுறுகையுடித்து அவற்றிற்கிடவாமலோட்டி,

116 - 7. [கடுங்கட் கானவர் கடறுகூட் டுண்ணு, மருஞ்சரம்:]

கடறு கூட்டுண்ணும் அரு சுரம் — காட்டிலுள்ள முயல்களைக் கொள்ளை கொண்டுண்ணும் அரிய பாலைநிலம்,

கடுங்கண் கானவர் — தறுகண்மையையுடைய கானவர்,

கானவர் (116) பயம்பின் ஒடுங்கிப் (108) பார்த்திருக்கும் (110) இரா வேட்டமழுங்கிப் பகளுளிலே (111) முயலைப் போக்கறவளைத்து (115) எருக்கி (112) கூட்டுண்ணும் (116) அருஞ்சரமெனமுடிக்க,

117. அரு சுரம் இறந்த †அம்பர் குறும்பில் சேப்பின் — இவ்வரியநிலத் தைக் கைவிட்ட மற்றைநிலத்திற் குறும்பிற்றங்கில்,

குறும்பிற்சேப்பின் (129) என்பதனை இவ்விடத்துக்கூட்டுக.

இதனால் நண்பகலும் வேனிலுமாகிய பாலைநிலங்கூறி அதனைக்கலந்தநில மும் கூறினர்.

இனி நீங்கள் அருஞ்சரத்தைக்கடந்தபின்னரென்றுமுரைப்பர்.

117 - 8. [பருந்துபட, வொன்றைத் தெவ்வர் நடுங்க வோச்சி:] ஒன்றை தெவ்வர் நடுங்க பருந்து பட ஓச்சி — பொருந்தாதபகைவர் அஞ்சப் பருந்துகள் ‡படியக் குத்தி,

119 - 20. வை நுதி மழுங்கிய புலவு வாய் எஃகம் வடி மணி பலரை யொடு நிரைது — கூர்மையையுடைய முனைமழுங்கின புலானுறும் வாயையுடைய வேலை வடித்த மணிகட்டின பலகைகளோடே நிரைத்துவைத்து,

120 - 21. முடி நாண் சாபம் சார்த்திய கணை துஞ்ச வியல் நகர் — தலையிலே முடிந்த நாணையுடைய வில்லைச்சார்க்கிவைத்த அம்புதங்கும் அகற்சியையுடைய வீடுகளையும்,

* பி - ம். மூட்டிவளைத்து.

† பி - ம். உம்பர், அம்பல்.

‡ பி - ம். மடிய.

122. ஊகம் வேய்ந்த உயர் நிலை வரைப்பின்—ஊகம்புல்லாலேவேய்ந்த உயர்ந்த நிலைமையினையுடைய மதிலையும்,

123 - 4. வரை தேன் புரையும் கவை கடை புதையொடு கடு துடி தூங்கும் கணை கால் பந்தர்—மலையிற்றேனிரூலையொக்கும் குதையினையுடைத் தாகிய அடியினையுடைய அம்புக்கட்டுகளுடனே ஓசைசுடிய துடியுந் தூங்கும் இரண்ட காலையுடைய பந்தரினையும்,

125. தொடர் நாய் யாத்த துன் அரு கடி நகர்—சங்கிலிகளாலே நாய் களைக்கட்டிவைத்த கிட்டுதற்கரிய தாவலையுடைய வீட்டினையும்,

126. [வாழ்முள் வேலிச் சூழ்மிளைப் படப்பை:] முள் வாழ் வேலி சூழ் மிளை படப்பை—முள்ளையுடைய வாழ்வேலியினையும் அதனைச்சூழ்ந்த காவற் காட்டினையுடைத்தாகிய பக்கத்தினையும்,

127. கொடு நுகம் தழீஇய புதவின்—கொடிய கணையமரம் ஏறட்ட உட்கதவையுடைய வாயிலினையும்,

127 - 8. செ நிலை நெடு நுதி வய கழு கரைத்த வாயில்—செவ்விய நிலையினையும் நெடிய முனையினையுமுடைய வலியையுடைய கழுக்கன் கிரைத்த ஊர் வாசலினையுமுடைய.

பகைவரைக்குத்துதற்குக் கழுவைத்தார்.

129. கொடு வில் எயினர் குறும்பில் சேப்பின்—கொடிய வில்லையுடைய எயினசகாதியிலுள்ளாருடைய அரணிலேதங்கின்,

கணைதுஞ்சுவியனகர் (121) முதலியவற்றையுடைய குறும்பென்க.

130 - 31. களர் வளர் ஈந்தின் காழ் கண்டன்ன சுவல் விளை நெல்லின் செ அவிழ் சொன்றி—களர்நிலத்தேவளர்ந்த ஈந்தினதுவிதையைக் கண்டாற் போன்ற மேட்டுநிலத்தேவினைந்த நெல்லினது சிவந் அவிழாகியசோற்றை,

132 - 3. குமலி தந்த டனவு சூல் உடும்பின் வறை கால்பாத்தது வயின் தொறும் பெறுகுவர்—நாய்கடித்துக்கொண்டுவந்த அக்குமணிபோலும் முட்டை களையுடைய உடும்பினது பொரியலாலே மறைத்ததனை மனைகடோறும் பெறுகுவர்;

சேப்பிற் பெறுகுவிரென்க.

134 - 6. யானை தாக்கினும் அரவு மேல் செலினும் லீல் நிறம் விசும்பின் வல் ஏறு சிலைப்பினும் சூல் மகள் மாறா மறம் பூண் வாழ்க்கை—யானை தன் ஏதிரே செல்லினும் பாம்பு தன்மேலே செல்லினும் லீலநிறத்தையுடைய மேகத் திடத்தே வலிய உருமேறு இடிப்பினும் சூற்கொண்டமகள் அவையிற்றிற்கு அஞ்சி மீளா மறத்தைப்பூண்ட வாழ்வினையும்,

137. வலி கூட்டுணவின் வாள் குடி பிறந்த—தமது வலியாற் கொள்ளை சொண்டுண்ணும் உணவினையுமுடைய வாட்டொழிலேசெய்யுந் குடியிற்பிறந்த,

138. புலி போத்து அன்ன புல் அணல் காளை—புலியினது போத்தை யொத்த புல்லென்ற தாடியையுடைய அந்நிலத்தத்தலைவன்,

139 - 40. செல்நாய் அன்ன கரு வில் சுற்றமொடு கேளா மன்னர் கடி புலம் புக்கு—தான் குறித்தவிலக்கின்மேலே செல்கின்றநாய் அதனைத் தப்பாமற் கொள்ளுமாறுபோன்ற கொடியவில்லையெடுத்த காவலாளுடனே தன் வார்த்தைகளைத் பகைவருடைய காவலையுடைய நிலத்தேசென்று,

141. என் ஆ தந்து நறவு நொடை தொலைச்சி—விடியற்காலையிலே அவர்கன்பசுக்களை அடித்துக்கொண்டுபோந்து அவர்மைக் கள்ளுக்கு விலையாகப் போக்கி,

142. இல் அடு கள் இன் தோப்பி பருகி—அதற்குப் பின்புதான் தமது இல்லிலே சமைத்த கள்ளுக்களில் இனிதாகிய நெல்லாற்செய்த கண்ணாயுண்டு.

143. 'மல்லல் மன்றத்து மத விடை கெண்டி—வளப்பத்தினைப்பெட்டி நன்றிலே வலியையுடைய ஏற்றை அறுத்துத்தின்று,

144. மடி வாய் தண்ணுமை நடுவண் சிலைப்ப—தோலை மடித்துப் போர்த்த வாயையுடைய மத்தனம் தங்களுக்குருடுவே முழங்காநிற்ப,

145 - 7. [சிலைநலி லெழும்த்தோ னோச்சிவலன் வளைபூஉப், பகன் மகிழ் தாங்குத் தாங்கா விருக்கை, முரண்டலை கழிந்த பின்றை:] சிலை நலில் ஏறும் தோள் ஓச்சி வலன் வளைபூஉ பகல் மகிழ்தாங்கும் தாங்கா முரண் தலை இருக்கை கழிந்த பின்றை—வில்லுப்பயின்ற வலியையுடைய இடத்தோளை யெடுத்த வலப்பக்கத்திலேவளைந்து பற்ற பொழுதிலே மகிழ்ச்சியுடனே டாடும் அசையாப்பொருதலையுடைய குடியிருப்பினைக் கடந்தபின்பு,

இதனால் குறிஞ்சிநிலம் முற்கூறி அதன்பகைப்புலமும் பிற்கூறினர்.

147 - 8. மறிய குளகு அரை யாத்த குறு கால்—ஆட்டுமறிகள் நின்று திண்ணர் தன்மையையுடைய தழைகளைத் தம்மிடத்தேசட்டின குறிய கால் களையும்,

148 - 9. [குரம்பைச், செற்றை வாயிற் செறிகழித் கதவின்:]

செற்றை வாயில்—சிறுதுற்றையுடைய வாயிலினையும்,

குரம்பை—குரம்பையினையும்,

கழி செறி கதவின்—கழிகளாற் கட்டப்பட்ட கதவினையும்,

150. [கற்றை வேய்ந்த கழித்தலைச்சாம்பின்:]. கழித்தலை கற்றை வேய்ந்த சாம்பின்—வரிந்த கழிகளிடத்தே வராகுகற்றைகளாலே வேய்ந்த சேக்கையையும்,

151. [அதனோன் றுஞ்சுங் காப்பி னுதன:] உதன அதனோன் துஞ்சுங் காப்பின்—கிடாயினுடைய தோல்களைப் பாயலாகவுடைய முதியோன் துயில் கொள்ளும் காவலையுமுடைய,

* “மோத்தையுந் தகரு முதனா மப்பரும், யாத்த வெண்ப யாட்டினர் கண்ணே” என்றார்மடியிலில்.

* தொல்காப்பியம், மடியில், 47.

சாம்பியும் (148) வாயிலினையும் கதலினையும் (149) சாம்பியும் (150) சாம்பியும் (151) முடைய குரம்பை (148) யென்க.

152. நெடு தாம்பு நெடுத்த குறு தறி முன்றில்—தாமணிதொடுத்த நெடு தாம்புகள்கட்டின குறியமுனைனையுடைய முற்றத்தினையும்,

158 - 4. கொடு முகம் துருவையொடு வெள்ளை சேக்கும் இடு முன் வேலி ஒரு படு வரைப்பின்—வளைந்த முகத்தினையுடைய செம்மறியாட்டுடனே வெள்ளாடுக்கிடக்குக் கட்டுமுள்ளாகிய வேலியினையுமுடைய எருமிகுகின்ற ஊரிடத்து,

குரம்பையினையும் (148) முன்றிலினையும் (152) வேலியினையுமுடைய வரைப்பென்க.

155. [நள்ளிருள் விடியற் புள்ளெழப் போகி.]

நள் இருள் விடியல் புள் எழ—செறிந்த இருள்போகின்ற காலத்தே பறவைகள் துயிலெழாநிற்,

போகியென்பதனை மேலேகூட்டுக.

156. புலி குரல் மத்தம் ஒலிப்ப வாங்கி—புலியினது முழக்கம்போலும் முழக்கத்தைபுடைய மத்தை ஆரவாரிக்கும்படி கயிற்றைவலித்து,

157 - 8. ஆம்பி வால் முகிழ் அன்ன கூடிய முகை உறை அமைநீ தயிர் கலக்கி—குடைக்களானுடைய வெள்ளிய முகையையொத்த குவிந்த முகிழ்களையுடைய உறையாலே இறுகத்தோய்ந்த இனிய தயிரைக்கடைந்து,

முகை - மொட்டு. முகிழ் - ஆடையின்மேல் புடைத்துநிப்பது.

158. நுரை தெரிந்து—வெண்ணெயையெடுத்து,

159. புகர் வாய் குழிசெ பூ சுமடு இரீஇ போகி (155)—தயிர் புள்ளியா கத்தெறித்த கவாயையுடைய மோர்ப்பானையைப் பூவாற்செய்த சுமட்டைத் தலையிலேவைத்த முற்கூறிய குறிஞ்சிநிலத்தேற்ப்போய்,

160. நான் மோர் மாறும்—காலையிலே மோரைவிற்கும்,

நல் மா மேனி—நன்றாகிய மாமையாகிய நிறத்தினையும்,

161. நிறுகுழை துயல்வரும் காதின்—தாளுருவியசையும் காதினையும் பிணை தோள்—மூங்கிப்போலும் தோளினையும்,

162. குறு நெறி கொண்ட கூந்தல்—குறிதாகிய அறிலைத் தன்னிடத்தே கொண்ட மயிரினையுமுடைய,

ஆய் மகள்—ஆய்ச்சாநியற்பிறந்தமகள்,

மேனி முதலியவற்றையுடையமகள்.

163. அனை விலை உணவின் கிளை உடன அருததி - மோர்விறந்தன லுண்டாகிய செல் முதலியவற்றாலே சுற்றத்தாரெல்லாரையும் உண்ணப் பண்ணி;

* பி.உ.ம். நிறத்தைபுடைய.

164. செய் விலை கட்டி பசு பொன் கொன்னான்—பின்பு தான் செய்யை விற்கின்றவிலைக்குக் கட்டியாகப் பசும்பொன்னை வாங்காளாய்,

165. எருமை நல் ஆன் கரு நாகு பெறுஉம் குடி (166)—பாலெருமையையும், நல்லபசுவையும், கரிய எருமைநாகினையும் செய்க்கு ஒப்பாகச்சொல்லி வாங்குங்குடி,

* அட்டியென்றுபாடமோதி வார்த்தென்றுகூறுதலுமாம்.

குறிஞ்சிநிலத்தே செய்யைவிற்பு அளவர்கள் அடித்துக்கொண்ட எருமை முதலாயவற்றை விலையாகவாங்கினுள்ளென்க.

166. மடி வாய் கோவலர்—சீழ்க்கைபிடித்துலாலே மடித்த வாயையுடைய இடையர்.

குடி வயின் சேப்பின்—குடியிருப்பிலே தங்குவீராயின்,

167 - 8. [இருங்கினை ஞெண்டின் சிறுபார்ப் பன்ன, பசுக்கினை மூரல் பாலொடும் பெறுகுவிர்:] ஞெண்டின் இரு கிளை சிறு பார்ப்பு அன்ன பசு தினை மூரல் பாலொடும் பெறுகுவிர்—நண்டினது பெரிய சுற்றமாகிய சிறிய பார்ப்பை யொத்த செவ்வித்தினையரிசியாலாக்கின சிலுத்தசோற்றைப் பாலுடனேபெறு குவிர் ;

புள்ளெழாநீர்க் (155) வாங்கிக் (156) கலக்கித் தெரிந்து (158) இரீஇப் (159) போகி (155) மாறும் (160) ஆய்மகன் (162) என்க.

மடிவாய்க்கோவலர் (166) வரைப்பிடத்து (154) ஆய்மகன் (162) அருத் திக் (163) கொள்ளாளாய்ப் (164) பெறுஉங் (165) குடிவயிற்சேப்பின் (166) மூரல் பாலொடும்பெறுகுவிரெனமுடிக்க.

169. தொடுதோல் மரீஇய வடு ஆழ் கோன் அடி—செருப்புவிடாமற் கிடந்த வடுவழுந்தின வலியையுடைய அடியினையும்,

170. விழு தண்டு ஊன்றிய கை—பசுக்களுக்கு வருத்தஞ்செய்யும் தடியையுள்ளின கை,

மழு தின் வல் கை—மாங்களை ஒடியெறிந்து கொடுக்கும் கோடாரியால் தழுப்பிருந்த வலிய கையினையும்,

171. உறி கா ஊர்ந்த மறு படு மயிர் சுவல்—இரண்டுதலைகளிலும் உறியினையுடைய காக்கள் மேலேயிருந்ததனால் உண்டாகிய தழும்புமிக்க மயிரெழுந்த தோட்கட்டினையும்,

172. மேம் பால் உரைத்த ஓரி—எல்லாமணமும் பொருத்தும் பசுக்கறந்த பாகையைத் தடவின மயிரையும்,

172 - 4. [ஓங்குமிசைக், கோட்டவுங் கொடியவும் விரைஇக் காட்ட, பல்பூ மிடைந்த படலைக் கண்ணி:] காட்ட ஓங்கு மிசை கோட்டவும் கொடியவும் பல் பூ விரைஇ மிடைந்த படலை கண்ணி—காட்டிடத்தனவாகிய உயர்

* 'செய்விலைக்கட்டி' (164) என்பதை செய்விலைக்கு அட்டியெனப்பிரிக்க.

இன்ற உச்சியினையுடைய கொம்புகளிலுள்ளவும் கொடிகளிலுள்ளவுமாகிய பண்டங்கள் கலந்துநெருங்கிய கலம்பகமாகிய மாலையினையும்,

175. ஒன்று அமர் உடுக்கை—ஒன்றாய்ப்பொருந்திய உடையினையுமுடைய,

கூழ் ஆர் இடையன்—பாற்சோற்றையுண்கின்ற இடையன்,
அடிமுதலியவற்றையுடையஇடையன்.

176. கன்று அமர் கிரையொடு கானத்து அல்கி—கன்றுகன்பொருந்தின பசுத்திரனோடே காட்டிலேதங்கி

177 - 9. [அந்து ணவிர்புகை கமழக் கைம்முயன்று, ஞெலிகோற் கொண்ட பெருவிறன் ஞெகிழிச், செந்தீத் தொட்ட கருந்துளைக் குழலின் :]

ஞெலிகோல் அம் நுண் அவிர்புகை கமழ் கை முயன்று கொண்ட செந்தீ ஞெகிழி தொட்ட கரு துளை குழலின்—தீக்கடைகோலாலே அழகிய நுணியதாய்விளங்கும் புகை முற்பப்பிறக்குப்படி கையாலேகடைந்துகொண்ட சிவந்த நெருப்பினையுடைய கடைக்கொள்ளியால் துளையிட்ட கரிய துளையினையுடைய குழவாலெழுப்பின,

பெருவிறலென்பதனை இடையனென்பதனொடு முன்னேகூட்டியெண்ணுக.

இனி, ஞெலிகோல் படுத்தகோல், ஞெகிழி கடைகின்றகோலென்று முரைப்பர்.

180. இன் தீ பாலை முனையின்—மிகவுமினிய பாலையென்கின்ற பண்ணைத் தான் வெறுக்கில்,

180 - 82 [குமிழின், புழற்கோட்டுத் தொடுத்த மர்ப்புரி நரம்பின், வில்யாழிசைக்கும் விரலெறி குறிஞ்சி:] குமிழின் புழல் கோடு தொடுத்த மரல்புரி விரல் எறி நரம்பின் வில் யாழ் இசைக்கும் குறிஞ்சி—குமிழினது உட்பொய்யாகிய கொம்பிடத்தே வளைத்துக்கட்டின மரர்கயிறாகிய விரலாலேதெறித்துவாசிக்கும் நரம்பினையுடைய வில்லாகிய யாமொலிக்குங் குறிஞ்சியென்கின்ற பண்ணை,

183. பல் கால் பறவை கிளை செத்து ஓர்க்கும்—பலகாலினையுடைய வண்டுகள் தம் சுற்றத்தினோசையாகக்கருதிச் செவிகொடுத்துக்கேட்கும்.

* “நண்டுத்தும்பியும்” என்னுஞ் சூத்திரத்திற் செவிப்பொறியான் இவை யுணர்நல்குறினும்.

184. புல் ஆர் வியல் புலம் போகி—புல்லுவிதைத்த அகற்சியையுடைய சிலத்தைக்கடந்துபோய்,

முன்னர் இடையார்குழயிருப்புகூறிப் பின்னர் அவர்பசுக்கள்முதலியன சிடுக்கின்ற முல்லைவிலமுல்கூறினார்.

* தொல்காப்பியம், மரபியல், 81.

184 - 5. முன் உடுத்த எழு சாதி ஒங்கியதொழு உடை வரைப்பின்—
முன்றாத தன்னிடத்தேருந்து எழுமின்ற * விடத்தேதொடரி முதலிய கரு
செழுமவனர்த் தொழக்களையுடைய ஊர்களில்,

இது, பசுக்கள்முதலியனமேயாமற் காக்கின்ற இனங்காட்டையுடைய
படைத்தலைவரிருப்புக்கறிற்று.

186. பிடி கணத்து அன்ன குதிர் உடை முன்றில்—பிடித்திரன்நின்ற
போன்ற வரகுமுதலியனரிருக குதிர்களையுடைய முன்றிலினையும்,

187. களிறு தான் புரையும் திரிமரம் பந்தர் — யானையினது காலே
யொக்கும் வரகுதிரிகை நட்டுமிற்கும் பந்தரினையும்,

188 - 9. குறு சாடு உருளையொடு கலப்பை ஈசாததி நெடு சுவர் பணுறந்த
புகை சூழ் கொட்டில்—குறிய சகடத்திலுருளைகளோடே கலப்பையையும்
சார்த்தவைக்கையினாலே நெடிய சுவரிடத்தில் தேய்ந்த புகைசூழ்ந்த கொட்டி
வினையுமுடைய,

நெடுகக்கட்டி ஒருபக்கத்திலே அடுப்பெரித்து ஒருபக்கத்திலே தொழிலொ
ழிந்த நாளில் சகடையிலுருளையையும் கலப்பையையுஞ்சார்த்தி எருதுகளுந்
கட்டிநின்றலிற் கொட்டிலெனரா.

190 - 91. பருவ வானத்து பா மழை கடுப்ப கரு வை வேய்ந்த கவின
குடி சிறு ஊர்—மாரிக்காலததையுடைய விசும்பிடத்தே பரந்த மேகத்தையொப்ப
வரகுவைக்கோலாலேவேய்ந்த அழகினையுடைய குடியிருப்பினையுடைய சிறிய
ஊர்களிலே,

சேறார். அம்முல்லெநிலத்து உழுதுண்பாரிருப்பு.

192 - 3. நெடு குல் பூனை பூவின அன்ன குறு தான் வரகின் குறள
அவிழ் சொன்றி—நெடிய கொத்தினையுடைய சிறுபூனையினது பூவையொத்த
குறிய தாளினையுடைய வரகினது சிறிய அவிழ்களாகிய சேற்றை

194 - 5. புக்ர் இணர் வேங்கை வீ கண்டன்ன அவரை, வால் புழுக்கு
அட்டி—சிறததையுடைய ரொத்தினையுடைய வேங்கைப்பூவைக் கண்டா
லொத்த அவரைவிறையினது நன்றாகியபருப்பை மிகவிட்டு,

வேங்கைப்பூ வரிகளையுடைய விறைக்கு உவமை புழுக்கு - புழுங்கலெந்
தது; கும்மாயமுமாம்; பருப்புச்சோறுமென்ப.

195 - 6. † [பயில்வுற், நின்சுவை மூரற் பெறுகுவிர்]

இடையன் (175) அல்கிப் (176) பாலையைத் தான்முனையின் (180) அந்
னைக் கைவிட்டு விரலாலே வாசிக்குக்குறிஞ்சினயப் (182) புறவையோர்க்கும்

* விடத்தே தொடரி - ஒருவரை முன் மாம்; விடத்தர், விடத்தேரை,
விடத்தேரை இப்பொயா வழங்கும்,

† பி - ம். சாத்தி.

‡ இதற்கு ஒருபிரதியிலும் உரைகிடைத்திலது. கலத்தலினாலே இளிய
சுவையினையுடைத்தாகிய மூரலோடே, பெறுகுவிசென் க.

(188) புலத்தைப் போகி (184) வரைப்புக்களின் (185) முன்றில் (186) முதலியவற்றையுடைய சேறர்களிலே (191) வாகின்சொன்றியைப் (193) புழுங்கையட்டி (195) மூலோடே பெறுகுவிரெனமுடிக்க.

196. ஞாங்கர்—அந்நிலத்திற்குமேல்,

197. குடி நிறை வல்சி செ சால் உழவர்—அக்குடியிருப்புகிறைந்த உணவினையுடைய செவ்விய சாலாகவுழுகின்ற உழவுத்தொழிலையுடையோர்,

ஒருசால் இருசாலென்றல் உழவுத்தொழிற்குமாய்.

198. நடை நவில் பெரு பகடு புதவில் பூட்டி—உழவுத்தொழிலிலே பயின்ற பெரிய எருதுகளை வாயிலிலே நகத்தைப் பூட்டிச் கொண்டுசென்று,

199 - 200. பிடி வாய் அன்ன மடி வாய் நாஞ்சில் உடும்பு முகம் முழு கொழு மூழ்க ஊன்றி—பிடியினது வாயையொத்த வளைந்தவாயையுடைய கலப்பையினுடைய உடும்பினது முகக்கையொத்த பெருங்கொழு மறைய அமுக்கி

201. தொடுப்பு எறித்த உழுத துளர் படு துடவை—முற்பட வளையவுழுது விதைத்தபின்னர் இடையே உழுத களைகளைக் களைக்கொட்டுச்செத்திய தோட்டத்தை,

202. அரி புகு பொழுதின—அறுக்கும்பருவம் வருங்காலத்தே,

202 - 5. [இரியல் போகி, வண்ணக் கடம்பி நறுமல ரன்ன, வளரிளம் பிள்ளை தழீஇக் குறுங்காற். கறையணற் குறுப்பூழ் கட்சி சேக்கும்:]

குறு கால் கறை அணல் குறும்பூழ்—அதன்கட்டங்குப் குறுங்காலினையும் கருமையையுடையகழுத்தினையுமுடைய குறும்பூழ்,

வண்ணம் கடம்பின் நறு மலர் அன்ன வளர் இள பிள்ளை தழீஇ—வெள்ளிய நிறத்தையுடைய கடம்பினது நறுநாற்றத்தினையுடைய பூவையொத்த வளருகின்ற இளையபிள்ளைகள் மிகவும் பறததலாற்றாதனவற்றையும் கடட்டிக் கொண்டு,

*“பார்ப்பும் பிள்ளையும் பறப்பவற் றினமை” என்றார்.

இரியல் போகி கட்சி சேக்கும்—அவர்களாரவாரத்திற்கஞ்சிக் கெடுதற்றன்மையையுடையவாய் ஆண்டுநின்றும்போய்க் காட்டிலேதங்கும்,

206. வல் புலம் இறந்த பின்றை—முல்லைநிலத்தைப் போனபின்பு,

இதனால், முற்றங்குடிச்சிறாருழவரால் உழுதற்குரிய முல்லைநிலமுங்குறிஞர். இது மருதநிலத்தைச்சேர்ந்த முல்லைநிலம்.

உழவர் பூட்டி ஊன்றி உழுததுடவை அரிபுகுபொழுதில் குறும்பூழ் பிள்ளை தழீஇப் போகிச் சேக்கும் வன்புலமென்க.

206 - 7. மெல் தோல் மிதி உலை கொல்லன் முறி கொடிது அன்ன மெத்தென்ற துருத்தியை அமுக்கி ஊதுகின்ற உலையில் கொற்றொழில்செய்கின்றவனுடைய முறிந்த கொடிற்றையொத்த,

* தெல்காப்பியம், மரபியல், 4.

208: கவை தான் அலவன் அளறு அளை சிதைய—கப்பித்த காலையுடைய
ஞெண்டினது சேற்றின்கண்டண்டாகிய முழைகெடும்படி,

209 - 10. பை சாய் கொன்ற மண் படு மருப்பின் கார் ஏறு பொருத
கண் அகல் செறுவின்—பசியகோரையை அடியிலே குத்தியெடுத்த மண்டிடக்
கின்ற கொம்பையுடைய கரிய கடாக்கள் தம்மிற்பொருத இடமகன்ற செய்
யின்கண்,

211. உழாஅ நுண் தொளி நிரவிய விளைஞர்—தாம் உழப்படாத அந்த
நுண்ணிய சேற்றை ஒக்கமிதித்தஉழவர்,

212. முடிநாறு அழுத்திய நெடு நீர் செறுவில்—முடியாகக்கிடக்கின்ற
நாற்றைநட்ட நெடியநீரையுடைய செய்களில்,

சிதையக் கொன்ற மருப்பின் ஏறுபொருத செறுவில் தொளியைநிரவிய
விளைஞர் நாற்றையழுத்திய செறுவென்க.

213 - 4. களைஞர் தந்த களை கால் நெய்தல் கள் கமழ் புது பூ முனை
யின்—அச்செய்யில் களைகளைப்பறிப்பார் பறித்து ஏறட்ட நிரண்டதாளினை
யுடைய செய்தலினது தேனாகின்ற புகியபூவை வெறுத் காராயின்,

214 - 6. [முட்சினை, முகைசூழ் தகட்ட பிறழ்வாய் முள்ளிக், கொடுங்
கான் மாமலர் கொய்து கொண்டு:] முகை சூழ் முள் சினை முள்ளி தகட்ட
கொடு கால் பிறழ் வாய் மா மலர் கொய்து கொண்டு—அரும்புகள் சூழ்ந்த முள்
ளையுடைய கொம்புகளையுடைய முள்ளியின் இதழையுடையவாகிய வளைந்த
காலையும் மறிந்தவாயையும் கருமையையுமுடைய பூவைப்பறித்துக்கொண்டு,

216 - 8. அவண பஞ்சாய் கோரை பல்லின் சவட்டி புணர் நார் பெய்த
புனைவு இன் கண்ணி—அந்நிலத்திலுண்டாகிய தண்டானாகிய கோரையைப்
பல்லாலே மென்றுமென்று கிழித்து முடிந்த நாராற்கட்டின புனைதற்கினிய
மாலையை,

219. ஈர் உடை இரு தலை ஆர சூடி—ஈருடைத்தாகிய கரிய தலைநிறை
யும்படி சூடி,

220. பொன் காண் கட்டளை கடுப்ப *சண்பின்—பொன்னையுரைத்து
மாற்றுக்காணும் உரைகல்லையொப்பச் சண்பினது,

221. புல் காய் சண்ணம் புடைத்த மார்பின்—புல்லிய காயிற்றேன்றின்
தாடை அக்கதிரைமுறித்து அடித்துக்கொண்ட மார்பினையும்,

தாதுநீனக்கிடந்தது உரைத்தாற்போன்றது.

222. இருப்பு வடித்தன்ன மடியா மெல் தோல்—இரும்பைத் தகடாக்
கினாலெத்த திரையாத மெல்லிய தோலினையுமுடைய,

223. கரு கை விளைஞர் காதல் அம் கிராஅர்—வலிய கையால் தொழில்
செய்வாருடைய விருப்பத்தையுடைய அழகிய குறுபிள்ளைகள்,

224. பழ சோறு அமலை முனைஇ — பழைய சோற்றினது கட்டியை
வறுத்து,

224 - 6. வரம்பில் புது வை வேப்த கவி குடல் முன்றில் அவல் எறி
உலக்கை பாடு விறத்து—வரம்பிடத்துப் புதிய வைக்கோலாலேவேப்த கவிந்த
சூழலினுடைய முற்றத்தே அவலைபிடிக்கும் உலக்கையினது ஓசை செநிகை
ரிலே,

குடல்கள், பன்றிமுதலியனவற்றைக் காத்தற்குக் கட்டினவை.

226-7. அயல கொடு வாய் கிள்ளை படு பகை வெருஉம்—அதற்கு அய
லிடத்தனவாகிய வீளந்த வாயையுடைய கிளிகள் தமக்குண்டாகின்ற பகையாக
யினத்து அஞ்சும்,

228. நீங்கா யானார் வாங்கு கதிர் கழனி—இடையறாத புதுவருவாயின
யுடைய வீளையுட்கதிரினையுடைத்தாகிய கழனியிடத்து.

229. கடுப்பு உடை பறவை சாதி அண்ண — எறியப்பட்டார்க்குக் கடுக்குச்
சன்மையைக் கொடுத்தலை யுடைய குளவித்திரையொத்த,

230. பைது அற வீளந்த பெரு செ நெல்லின் — பசுமையறும்படி
முற்றின பெரிய செந்நெல்லினுடைய,

231. தாம்பு உடை திரள் தாள் துமித்த வினஞ்—உள்ளுப்பொம்பை
யுடைத்தாகிய திரண்டதாளையறுத்த தொழில்செய்வார்,

232. பாம்பு உடை மருதின் ஓங்கு கீனை கீழல்—பாம்புகிடக்கின்ற மரு
தினது உயர்ந்த கொம்பாலுண்டாகிய கீழலிலே,
பழையமரமாதலிற் பாம்புகிடக்குமென்றார்.

233. பவி பெறு வியல் களம் மலிப ஏற்றி—ஆண்டுறையுந்தெய்வங்கள்
பலிபெறுகின்ற அகன்ற களங்களிலே மிகவுரிதையப் போராகவிட்டு.

234 - 5. [கணங்கொள் சுற்றமொடு கைபுணர்ந் தாடுந், துணங்கையம்
பூதந் துகிலுடுத்தவைபோல்:] கணம் கொள் சுற்றமொடு கை புணர்ந்து துணங்
கை ஆடும் அம் பூதம் துகில் உடுத்தவைபோல்—திரட்சிகொண்ட தம்முடைய
சுற்றத்தோடே ஒழுங்காகச்செறிந்துநின்று துணங்கைக்கூத்தாடுகின்ற அழகினை
யுடையபூதங்கள் வெள்ளிய துகிலையுடுத்தநின்றவைபோல,

என்றது, த.0மில் வீளையாடுவதற்குத்திரண்ட பூதமென்றவாறு.

236 - 7. சிலம்பி வால் நூல் வலந்த மருங்கின் குழுமு கீலை *போரின்
முழு முதல் தொலைச்சி — சிலந்தியினது வெள்ளியநூல்கூழ்ந்த பக்கத்தினை
யுடைய பலவாகத்திரண்ட தன்மையினையுடைய போர்களினுடைய பெரிய
அடியை வாங்கிவிரித்து,

238. பகடு ஊர்பு இழிந்த பின்றை—ஏர்கள் கடாவிட்டுப் போனபின்பு,

238 - 9. துகள் தப வையும் துரும்பும் நீக்கி—குற்றமறும்படி, வைக்
கோலையும் கூனத்தையும் அதனிடத்துநின்றுநீக்கி,

* பி - ம். போர்பின்.

239. ஸுலா அற—காசம் உண்டாகித்;

240. குடகாற்று எறிந்த குப்பை—மேல்காற்றிலே கையாலே தாழித்தான்
நினை இவ்வழி.

240 - 43. வடபால் செம்பொன் மலையின் கிறப்பு தோன்றும்—வட
கிணக்கணுதாடிய மேருவாடிய மலையோலே மிகும்படி தோன்றும்,

242. தன் பனை தழீஇய தனரா இருக்கை—மருதகிலஞ்சூழ்ந்த அனசு
யாத குடியிருப்புக்களில்,

மார்பினையும் (221) தோலினையுமுடைய (222) விளைஞ்செஞர் (223)
முனைஇ (224) அவலெறியுலக்கைப்பாடுவிறக்கையாலே (226) கிள்ள வெருடைய
(227) கழனிகளில் (228) விளைந்த செல்லினைத் (230) துமித்த விளைஞர் (231)
ஏற்றித் (233) தொலைச்சி (237) நீக்கி (239) எறிந்தகுப்பை (240) தோன்றும்
இருக்கை யெனக்கூட்டுக.

243 - 4. பகடு ஆ நன்ற கொடு நடை குழவி கவை தாம்பு தொடுத்த
காழ் ஊன்று அல்குல்—பெருமையையுடைய பசுக்களின் வளைந்த அடியை
யுடைய கன்றுகளைக் கட்டின தாமணியையுடைய கெடியதாம்புகள் கட்டிக்
கிடக்கின்ற தறிகள்கட்ட பக்கத்தினையும்,

முழுவவி தஞ்சும் கோய்து கோன்றொடை, நுண்கொடி யுழினை
வெல்போ ஈறுகை” என்றாற்பிறநும். கவை-ஆகுபெயர்.

245. [ஏணி யெய்தா நீனெடு மார்பின்:] நீன் ஏணி எய்தா நெடு மா
ர்பின்—நீண்ட ஏணிக்கு எட்டாத கெடிய வடிவினையும்,

246. முகடு துமித்து அடுக்கிய பழ பல் உணவின்—தலையைத்திறந்து
உள்ளே சொரியப்பட்ட பழையவாடிய பல செல்லினையுமுடைய,

பல்லுணவென்றார், செந்நென்முதலிய சாதிப்பன்மைகருதி.

247. குமரி மூதத கூடு ஓங்கு நல் இல்—அழியாததன்மையவாய் முதி
ந்த கூடுகள் வளர்ந்த நல்ல இல்லினையும்.

அல்குலினையும், மார்பினையும், உணவினையுமுடைய கூடென்க.

248 - 9. தச்சச்சொர் நச்ச புனைந்த ஊரா நல் தேர் உருட்டிய புதல்
வர்—தச்சச்சா திறப்பிறந்த தொழில்செய்ததற்குரிய சிறியோர் பிறர்விருப்பும்படி
பண்ணின பிறராலே ஏற்படாத நல்ல சிறுதேரை உருட்டிக்கொண்டிருநீர்க்
பிள்ளைகள்,

250. தனார் நடை வருத்தம் வீட கமது தனாநடையாலுண்டானவருத்
தம் தம்மைவிட்டு நீங்கும்படி,

250 - 52. அலர் முலை செவிலி அம் பெண்டிர் தழீஇ பால் ஆர்ந்த
அமளி தஞ்சும் அழகு உடை நல் இல்—பாஸ்காந்த முலையினையுடைய செவிலித்
தாயராகிய அழகினையுடைய மகளிரைத் தழுவிக்கொண்டு அம்முலையிற் பால்

நிறைபுவினது தமதுபடுகையிலே துயில்கொள்ளும் அழகச்சுண்டத்தாயிய னல்ல இவ்விலையும;

செவிலிணம் பெண்டிரென்பது ஒருமைபன்மைமயக்கம்.

253 - 4. தொல் பரி அறியா துளங்கா இருக்கை மல்லல் பெரு ஊர் மடியின்—வளைகாட்டிற்கு இயல்பாகிய பழையமிடியையறியாத அசையாத குடியிருப்பினையுமுடைய வளப்பத்தை யுடைத்தாகிப் பெரிய ஊரின் கண்ணே தங்கின்;

254-கூர். மடியா வினைஞர் தந்த வென் செல் வல்சி மனை வாழ் அன்கின் வாட்டோடும் பெறுகுவிர்—தொழிலொழிந்திராத தொழில்செய்வார் கோண்கு வந்த வெள்ளிய செற்சொற்றை மனையின் கண்ணேவாரும் கோழிப்பெண்டியி னைச் சமைத்த பொரியலோடு பெறுகுவிர்;

*“கோழி கூகை யாயிரண் டல்லவை. குழங் காலை யனசென் லமையா” என்றார்.

செறுவிற் (212) புதுப்பமுனையின் (211) மாமலர் கொய்துகொண்டு (216) சுவட்டிப் (217) பெய்தகண்ணியைச் (218) குடித் (219) தளராவிருக்கை கூறிற் (242) கூடோங்கு னல்ல இல்லையும் (247) அழகுனையுடைய னல்ல இல்லையும் (252) துளங்காவிருக்கை யினையுமுடைய (253) பேருரிலே தங்குவீராயின் (254) வல்கியை (255) வாட்டோடும்பெறுகுவினோகக் கூட்டுக.

257 - 9. [மஃமுலின் யாடுங் கழைவன் ரடுக்கத், தணங்குடை யாளி தாககலிற் பலவுடன், கணஞ்சால் வேழங் கதழ்வுற் றுஅங்கு:] மழை வினாயாடு ம கழை விளர் அடுக்கத்து அணங்கு உடை யாளி தாக் கலின் கணம் சால் வேழம் பல உடன் கதழ்வு உற்றாங்கு—மேகங்கள் வினையாடித்திரியும் மூங்கிலவனாங்கின்ற பக்கமலையிலே தம்மைநுருத்துகளைபுடைய யாளிபாய்கையினாலே திரட்சியமைந்த யானைபலவுங்குடிக் கலங்கிக் கூப்பிட்டாற்போல.

260 - 61. எந்திரம் சிலைக்கும் துஞ்சா கம்பலை விசயம் அடேயம் புனைக் குழி ஆலதொறும்—ஆலையாரவாரிக்கும் மஃமுலதொசையையுடைய கருப்பஞ்சாற்றைக் கட்டியாகக் காய்ச்சும் புனைகுழந்த கொட்டில்கடோறும்,

ஆலை ஆகுபெயர்.

262. கரும்பின் தீ சாறு விரும்பினிர் மிசையின்—கரும்பினது இன்னிய சாறரை முற்படக்குடித்துப் பிணைர் அக்கரும்பின் கட்டியைத் தின்பீர்தி.

† “மூங்கின் மிசைந்த முழந்தா ளிரும்பிடி,” ‡ “வீழ்களிறு மிசையாப் புலியினும்” என மிசைதல் தின்றற்றொழின் மேனின்றது.

263 - 5. [வேழ கிரைத்து வெண்கோடு வினாஇத், தாண்டி முடித்துத் தருப்பை வேய்த்த, குறியிறைக் குரம்பை:] வென் கோடு வினாஇ வேழம் கிரைத்து தாண்டி முடித்துத் தருப்பை வேய்த்த குறியிறை குரம்பை—வஞ்சிமா

* தேவலின்பியங்கு, மரபிபல், 55.

† கலித்தொகை, 50.

‡ அகநானூறு, 29.

மும் காஞ்சிமாநாட்டிய வெள்ளிய கொம்புகளைக் கைகளுக்காடுவே கலந்து நாற்றி வேழக்கோலை வரிச்சாகசிகரத்துத் தாழைநாராற்கட்டித் தருப்பைப் புல்லாலே வேயப்பட்ட குறிய இறப்பையுடைய குடிவினையும்து,

முடிதந்து முடித்தெனவிசாரம். குறியிறை பண்புத்தொகையாதலின், மரு வின்பாத்தியதாய் நின்றது.

265. பறி உடை முன்றில்—மீனைவாரியெடுக்கும் பறிகளையுடைய முற்றத்தினையுமுடைய,

266 - 7. கொடு கால் புண்ணை கோடு துமித்து இயற்றிய பைங்காய் தூங்கும் பாய் மணல் பந்தர்—வளைந்த காலையுடைய புண்ணைகளினது கொம்புகளை வெட்டியிட்ட பசியகாய்களநாலும் பரந்த மணலையுடைய பந்தரிலே,

பைங்காய் - சகரக்காய்முதலியன; புண்ணக்காயுமாம்.

268. இளையரும் முதியரும் கிளையுடன் துவன்றி—இளையவர்களும் முதிர்ந்தவர்களும் சுற்றத்துடனே நிறைந்திருந்து பின்பு,

269 - 71. புலவு துணை பகழியும் சிலையும் மான செ வரி கயலொடு பசு இரு பிறமும் மை இரு குட்டத்து மகவொடு வழங்கி—புலாஹமுனையினையுடைய அம்பையும்வில்லையுமொப்பச் சிவந்தவரியினையுடைய கயல்களோடே பசியஇரூப் பிறமும் கருமையையுடைய பெரிய ஆழ்ந்த குளங்களைப் பிள்ளைகளோடேயுலாவி மீனைப்பிடித்து,

272 - 3. கோடை நீடினும் குறைபடல் அறியா தோள் தாழ் குளத்தகோடு காத்திருக்கும்—கோடைக்காலம் நீட்டித்துநின்றதாயினும் வற்றுதலையறியாத கையை மேலே கூப்பிமுழுதி நீர்நிலைகாட்டுங்காலத்துக் கையமிழ்த்துவ குளங்களினுடைய கரையைக்காத்திருக்கும்,

* “வெளிற்றாடற் குருதிவெள்ள நிலையிது வெண்ப வேபோற், களிற்றுகிற் பிறழ்பற் பேய்கள் கைகளை யுச்சிக் கூப்பி, யளித்தவை பாடி யாட” என்றாற்பிறரும்.

274. கொடு முடி வலைஞர் குடி வயின் சேப்பின்—வளைந்த முடியினையுடைய வலையை வீசவாருடைய குடியிருப்பிலே தங்குவாராயின்,

பந்தரிலே (267) துவன்றி (268) வழங்கிக் (271) காத்திருக்கும் (273) வலைஞரொருமுடிக்க.

குரம்பையினையும், முன்றிலினையு (265) முடைய குடி (274) யென்க.

275. அவையா அரிசி அம் களி தழுவை—குற்றாத கொழியலரிசியை அழகினையுடைய களியாகத் தழாவி யட்ட கூழை,

276. மலர் வாய் பிழாவில் புலா ஆற்றி - அகன்ற வாயையுடைய தட்டும் பிழாவிலே உலரவாற்றி,

277 - 8. பாம்பு உறை புற்றின் குரும்பி வய்க்கும் பூ புறம் கல் அடை அனை—பாம்புக்கின்ற புற்றின்கட்டிடக்கும் புற்றும்பழஞ்சோற்றையொக்

சூழ் பொலிவுபெற்ற புறத்தினையுடைய நல்ல முனையையிடித்துச் சேரத்தனை
அதிலேகலந்து,

செல்லுடையும் பாடம்

278 - 9 [தேம்பட, எல்லையும் இரவும் இருமுறை கழிப்பி] தேம் பட
இரு எல்லையும் இரு இரவும் முறை கழிப்பி—இனிமையிற்கும்படி இரண்டு
பகலும் இரண்டிரவும் அரியாமல் வைத்து,

280 - 81 [வல்வாயச சாடியின் வழைச்சற விளைநத, வெந்நீ ரரியல்
விரலிலே நறுமபிழி]

வல வாய சாடியின் வழைச்சு அற விளைநத—வலியவாயினையுடைய சாடி
யினகண்ணே இளமையறுமபடி முற்றின,

விரல் அலை அரியல் வெ நீர் நறு பிழி—விரலாலே அலைத்து அரிக்குச்
சுளமையையுடைத்தாகிய வெவ்வித ிளமையையுடைய நறியகண்ணே,

282 தண மீன சூடொடு சளாதலும் பெறுகுவீர்—மிகவும் உவராத
மீனைச்சுடத்தோடே இளை சுவனவிலே பெறுகுவீர்,

ஆற்றி (276) அளைஇக (278) கழிப்பி (271) விளைநத (280) பிழியெனக
குடிவயிறு சேப்பின (271) பிழி யப் பெறுகுவிரெனமுடிக்க

283 பசு உள பெய்த சுவல் பிணி பைநதோல—செவ்வியான இறைச்சி
யிடுகவைத்த தோளித்ததே சோத்து நாற்றின பசியதோலினையுடைய,

என்றது தூண்டிலி கோக்கு ி இரையிடுகவைக்குந் தோற்பையை

284 கோள வல பாண ம ன மீனைத் தப்பாமற்பிடிக்கவல்ல பாணசாதி
யிற்பிறந்தவன,

281 7 [தலைவலிக் தியாகக், நெடுங்கழைத் தூண்டி னடுங்க நாண்
கொளீஇக, கொடுவா யிருமயின் மடிதலை புலம்ப, பொதியிரை கதுவிய போழ்
வாய வாளை]

நெடு கழை தலை வலித்து யாதத் நாண் தூண்டில கொளீஇ பொதி
இரை—நெடிய மூங்கிறகோலேத் தலையிலேவலி க்துக்கட்டின கயிறறிடத்தே
தூண்டிலைக் கொளுத்தி அதனை மறையப் பொதிந்த இரையை

கொடு வாய இருமயின் மடி தலை புலம்ப நடுங்க கதுவிய போழ் வாய
வாளை—வளைந்த வாயினையுடைய தூண்டிலினது மடித்ததலை இரையினறித்
தனிக்ருமபடியாகக் கயிறுநடுங்க அவலிரையைக் கௌவிக்ஃபபாதுபோன
அங்காந்தவாயையுடையவாளைமீன்,

288 - 9 நீர் நனி பிரமபின் நடுங்கு கீழல் வெருஉம் நீத்து உடை நெடு
கயம்—நீர்க்கு அணித்தாயகின்ற பிரமபினது காற்றலசையுநிழலை நீரிக்கண்டரு
சூழ் பெருக்கினையுடைய செடியருளத்திலே,

289 - 90 தீ பட மலர்ந்த கடவுள் ஓள பூ அடைதல் ஓயி—கொடுப்பின்
மனமை நீரிலே யுண்பாகப்பூத்த கடவுள்ருடுதற்குரிய ஓள்ளிய தாமரைப்
பூவைப்பறித்துமுடித்தலைப் பரிகரித்து,

291 - 2. [உறைகான் மாறிய வோங்குயர் ஈன்றலை, யலிற் றான் த் துக் குறைவி லேய்ப்ப:]

ஓங்கு உறை கால் மாறிய உயர் அகல் இரு வானத்து குறை வில் ஏய்ப்ப— ஓங்குகின்ற துளி காங்கிழுதல்தலிர்ந்த உயர்ச்சியையுடைய அகன்ற பெரிய வானத்திடத்துக் குறைவில்லாகிய இத்திரவிலையொப்ப,

293 - 4. [அரக்கிதழ்க் குவளையொடு லீல நீடி. முாட்பூ மலிந்த முதுகீர்ப் பொய்கை:] அரக்கு இதழ் குவளையொடு லீலம் நீடி முாண் பூ மலிந்த முதுகீர னை தலை (291) பொய்கை—சாதிவிலக்கம்போன்ற இதழையுடைய * குவளை யொடே லீலப்பூவுமவன்றது ஒன்றற்கொன்று நிறம் மாறுபடுதலையுடைய ஏனைப் பூக்களுமிக்க முதிய லீலையுடைத்தாகிய அகன்ற இடத்தையுடைய பொய்கை களிடத்தே,

295 - 6. குறுள் இட்ட கூம்பு விடு பல் மலர் பெரு காள் அமபத்து பிணையினிர் கழியின்—பறிப்பார் நுங்களுக்கிட்ட குவிதல்கெழிந்த பல்பூக் களைப் பெரிதாகிய காட்காலத்தேருட்ப் போமின்;

வாளை (287) வெருஉம் (289) நயத்திலே மலர்ந்த (283) பூவை ஓம்பித் (290) குறைவிலேய்ப்பப் (292) பூமலிந்த பொய்கைகளிடத்தே (234) குறு கரிட்டமலரைப் (295) பிணையினிர்கழியினெனமுடிக்க.

297. செழு கன்று யாத்த சிறு காள் பந்தர்—வளவிய கன்றைக்கட்டின சிறியகால்களையுடைய பந்தரினையும்,

298. [பைஞ்சேறு மெழுகிய படிவ நன்னகர்:]

பைஞ்சேறு மெழுகிய நல் நகர்—ஆப்பியான் மெழுகிய நன்றாகிய அகல் களையும்,

படிவம்—தாம் வழிபடுத்தெய்வங்களையுமுடைய உறைபதி (301) யென்க.

299. மனை உறை கோழியொடு ருமலி துன்னொது—மனைகளிலேதங்குங் கோழிகளுடனே நாயுஞ்சேராமல்,

300. வளை வாய் கிள்ளை மறை விளி பயிற்றும்—வளைந்தவாயினையுடைய கிளிக்கு வேதத்தின் ஓசையைக் கற்பிக்கும்.

301. மறை காப்பான் உறை பதி சேப்பின்—வேதத்தைக் காத்தற் றொழிவைச் செய்வார் இருக்கின்ற ஊரிடத்தே கங்குலீராயின், துன்னாமல் (299) உறையும்பதியென்க.

302. பெரு கல் வானத்து வடவயின் வினங்கும்—பெரிய நன்றாகிய விசம்பட்டத்து வடதிசைக்கண்ணே வின்றுவினங்கும்.

303. சிறுமீன் புரையும் கற்பின்—அருத்ததியையொக்கும் கற்பினையும், நறு ததல்—நறிய ததலினையுமுடைய,

304. வளை கைமகடே வயின் அறிந்து அட்ட—வளையையுடையவாகிய கையையுடைய பார்ப்பினி பறமறித்தட்டனவற்றை, என்றது பாற்சேறு பருப்புச்சேறுமுதலியவற்றை;

305. சுபர் கடை—ஞாயிறுபட்ட காலத்தே,

பறவை பெயர் படு வத்தம்—பறவையினது பெயரைப்பெறுகெல்லு,

என்றது—இராசான்னமென்னும் பெயர்பெறுகின்ற கெல்லென்றவாறு. ஆகுதி பண்ணுதற்கு இந்தகெல்லுச்சோறே சிறந்ததென்று இதனைக்கறிஞர். இனி மின்மினி கெல்லென்பாருமுளர்; இப்பெயர் வழக்கின்மையும் ஆகுதிக்குச் சிறவாமையுமுளர்க.

306 - 8 [சேதா நறுமோர் வெண்ணெயின் மாதளத், துருப்புறு பசுங் காய்ப் போழொடு கறிகலந்து, கஞ்சக நறுமுறி யிளைஇ:] மாதளத்து பசு காய் கறி கலந்து கஞ்சகம் நறு முறி அளைஇ சேதா நறு மோர் வெண்ணெயின் உருப்பு உறு போழொடு—கொம்மட்டிமாதுளையினுடைய பசியகாய் மிளகு பொடிகலக்கப்பட்டுக் கருவேம்பினது நறியுலை அளாவப்பட்டுச் சிவந்தபசு வினது நறியமோரின் கணெடுத்த வெண்ணெயின் எண்ணெகிடத்து வேகலின் வெம்மையுறுகின்ற வகிரோடே,

308 - 10. [பைந்துணர். நெடுமரக் கொக்கி னறுவடி விதிர்த்த. தகை மாண் காடியின்:] நெடு மரம் கொக்கின் பைந்துணர் நறு வடி விதிர்த்த தகை மாண் காடியின்—நெடிய மரமாகிய மாலினது பசியகொத்திடத்து நறிய வடு வினைப் பலவாகப்போகட்ட அழகுமாட்சிமைப்பட்ட ஊறுகறியோடே.

310. வகைபட பெறுகுவர்—சோற்றின்கூறுகளுண்டாகப் பெறுகுவர்;

பேப்பின் (301) மகடுஉ (304) வத்தத்தானுண்டான அரிசியை (305) அட்டனவற்றைச் (304) சுடர்க்கடையிலே (305) போழோடே (307) காடி போடே பெறுகுவிரென்ச.

311 - 2. வண்டல் ஆயமொடு உண்துறை தலைபு புனல் ஆடும் மகளிர் இட்ட பொலங்குழை—விளையாட்டினையுடைய திரள்களோடே நீருண்ணுத் துறையிலேகூடி ிராமுகின்றமகளிர் போகட்டுப்போன பொன்றாற்செய்த மக ரக்குழையினை,

313. இரை தேர் மணி சிரல் இரை செத்து ஏறிந்தென—இரையைத் தேடுகின்ற நீலமணிபோலும்சிச்சிலி தனக்கு இரையாகத்துணிந்தெடுத்தாக,

314. புன் ஆர் பெண்ணை புலம்பு மடல் செல்லாது—பறவைகள் நிறைந் திருக்கின்ற பனையில் தனித்தமடலின்போகாமல்,

315 - 6. கேள்வி அந்தணர் அரு கடன் இறுத்த வேள்வி தூணத்து அசைஇ—நூற் கேள்வியையுடைய அந்தணர் செய்தற்கரிய சடனாசச் செய்து முடித்த யாகசாலையிடத்துகட்ட யூபத்தின்மேலேயிருந்து.

316 - 7. [யவன, ரோதிம விளக்கி னுயர்மிசைக் கொண்ட.] யவனர் உயர்மிசை கொண்ட ஓதிம விளக்கின்—சோனகர் கூட்பின்மேலிட்ட அன்ன விளக்குப்போல,

ஈண்டுக் காரான்னமென்றுணர்க.

* காரான்னம் இனஞ்சுட்டியபண்பென்பர்; (கீவக. 930 - உரை.)

318. வைகுறம் மீனின்—இராக்காலம் விடிதற்குக்காரணமான *வெள்ளியாகிய மீன்போல,

பைபய தேன்றும்—ஒளி விட்டுவிளங்காது தேன்றும்,

319. நீர்ப்பெயற்று எல்லை போகி—நீர்ப்பெயற்றென்னும் ஊரினெல்லை யிலேபோய்,

அசைஇ விளக்கின் மீனிற்றேன்றும் நீர்ப்பெயற்றென்க.

319 - 21. பால் கேழ் வால் உளை புரவியொடு வடவனம் தருஉம் நாவாய் குழந்த நளி நீர் படப்பை—பால்போலும் வெள்ளியநிறத்தினையும் வெள்ளி தாகிய தலையாட்டத்தினையுமுடைய மேற்றிசைக்கணுளவாகிய குதிரைகளுடனே வடநிசைக்கணுளவாகிய நுகரப்படும்பொருள்களைக் கொண்டுவந்துதரும் மரக்கலங்கன்குழந்துகிடக்கப்பட்ட பெருமையையுடைய கடற்பக்கத்தினையும்,

322 - 1. [மாட மோங்கிய மணன்மலி மறுகிற், பரதர் மலிந்த பல்வேறு தெருவிற். சிலதர் காக்குஞ் சேணுயர் வரைப்பின் :]

மணல் மலி மறுகின் சிலதர் காக்கும் சேண் உயர் வரைப்பின்—மணல் மிக்க தெருவுகளில் தொழில்செய்வார்காக்கப்படும் மிகவுமுயர்ந்த பண்டசாலைகளையும்,

தொழில்செய்வார் - கம்மகாரர்.

பரதர் மலிந்த மாடம் ஓங்கிய பல் வேறு தெருவிற்—பரதவார்மிக்க மாடங்களுயர்ந்த பலவாய்வேறுபட்ட தெருக்களையும்,

325 - 7. நெல் உழு பகட்டொடு கறவை துன்னு மேழகம் தகரோடு எனினம் கொட்கும் கூழ் உடை நல் இல்—நெல்லினைப் பெறுதற்குஉழுகின்ற எருதுகளுடனே பசுக்களெருங்காவாய் மேழகத்திடையோடே நாயும் சுழன்று திரியும் சோறுடைய நன்றான அகங்களையுமுடைய பட்டினம் (336).

இது திமிலர்முதலியோரிருப்புக்கூறிற்று.

327. [கொடும்பூண் மகளிர்:]

உயர் நிலை (332) வான் தோய் மாடத்து (333) கொடு பூண் மகளிர்—உயர்ந்தநிலைமையையுடைய தேவருலகத்தைத்தீண்டும் மாடத்துறையும் வளைந்த பேரணிகலங்களையுடைய மகளிர்,

328 - 9. கொன்றை மெல் சினை பனி தவழ்பவை போல் பைங்காழ் அல்குல் துன்னதுகில் நடங்க—கொன்றையிடத்து அரும்புகளையுடைய மெல்லிய கொம்புகளிலே பனிமாசுகிடத்து தவழ்கின்றவைபோலப் பசிய மணிகள்கோத்த வடங்களையுடைய அல்குலிற்கிடக்கின்ற மெல்லியதுகிலசைய.

330 - 31. மால் வரை சிலம்பின் மகிழ்சிறந்த ஆலம் பீலி மஞ்ஞயின் இயலி—பெருமையையுடைய பக்கமலையிலே மனவெழுச்சிமிக்கு ஆரவாரிக்கும் தோகையையுடையமயில்போலே உலாவி,

* வெள்ளிதாகிய மீனென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

† பி - ம். துன்னு தேழகத் தகரோடு.

331 - 3. [கால, தமனியப் பொற்சிலம் பொலிப்ப வயர்நிலை, வான்ரோய் மாடத்து *வரிப்பற் தசைஇ:]

தமனியம் கால பொன் சிலம்பு ஒலிப்ப வரி பந்து அசைஇ—பொற்பூண் களையுடைய கால்களிடத்தனவாகிய பொன்னுற்செய்த சிலம்புகளாவாரிப்ப நூலாவரிதலையுடைய பந்தையடித்து இளைத்து,

334 - 5. [கைபுனை குறுந்தொடி தத்தப் பைபய, முத்த வார்மணற் பொற்கழல் காடும்:] முத்தம் வார் மணல் பைபய கை புனை குறு தொடி தத்த பொன் கழல்கு ஆடும்—முத்தையெடுத்த வார்ந்தமணலிலே மெத்தென மெத்தெனக் கையிற்புனைந்த குறுந்தொடியசையப் பொன்னுற்செய்த கழலைக்கொண்டு விளையாடும்,

மாடத்து (333) மகளிர் (327) நுடங்க (329) இயலி (331) ஒலிப்ப (332) அசைஇப் (333) பின்னர் க் கழங்காடும் (335) பட்டின (336) மென்க.

இது வணிகரிருப்பைக்கூறிற்று.

படப்பையினையும் (321) வரைப்பினையும் (324) தெருவினையும் (322) இல்லினையு (327) முடைய பட்டின (336) மென்க.

336. பட்டினமருங்கின் அசையின்—பட்டினத்திடத்தே இளைப்பாறுவீராயின்,

முட்டு இல்—முட்டில்லையாகப் பெறுகுவி (315) ரெனமேலே கூட்டுக.

337. †பைக்கொடி நுடங்கும் பலர் புரு வாயில்—பசியகொடிகளையையும் கன்னுண்பார்பலரும் புகுகின்ற வாயிலிடத்து,

338. [செம்பூத் தூய செதுக்குடை முன்றில்] தூய செ பூ †செதுக்குடை முன்றில்—தெய்வத்திற்குத் தூவின செய்யபூவாடலையுடைய முற்றத்தில்,

339 - 40. கள் அடு மகளிர் வள்ளம் நுடக்கிய வாரந்து உரு சில் நீர் வழிந்த குழம்பின்—கன்னைச்சமைக்கின்ற மகளிர் வட்டில்கமுன்ன வடிந்துசிற்தூர் சிலநீர் பலகால்வடிதலின் நிறைந்துவழிந்த குழம்பிடத்து,

341 - 2. ஈர்ஞ்சேறு ஆடிய இரு பல் குட்டி பல் மயிர் பிணவொடு—ஈரத் தையுடைய சேற்றையனைந்த கரிய பலவாகிய குட்டியையுடைய பலவாகிய மயிர்களையுடைய பெண்பன்றிகளுடனே,

வாயிலிடத்து (337) முற்றத்துக் (338) குழம்பிடத்துச் (340) சேறு (341)

342. நீபாயம் போகாது—புணர்ச்சியைக் கருதுங்கருத்தாம் போகாமல்.

* “வரிப்பந்துகொண்டோடி” (கலி. 51.)

† கள்வின்போர் கடைவாயிலிற் செம்பூச்சிதறிக் கொடிகட்டுதல், பட்டினபாலையின் 178 - ஆம் அடிமுதலியவற்றாலும், “கட்கொடி நுடங்கு மாவணம் துக்கு” (பதிற். 68) என்பதனாலும் அறியலாகும்; மதுரை. 372.

‡ “செதுகமுனைத்தாள்” (தே. திருப்பூந்துருத்தி.)

நீபாயம் - மனத்திற்கு விருப்பமானதென்ற பொருளுழுவர்; (குறி. 58.)

என்றது புணரிற் கொழப்பின்றமென்றவாறு.

343. நெல் மா வல்சி தீற்றி—நெல்லையிடித்த மாவாகிய உணவைத் தின்னப்பண்ணி,

343 - 5. பல் நான் குழி நிறுத்து ஒம்பிய குறு தான் ஏற்றை கொழுநிணம் தடியொடு - பலநான் குழியிலேநிறுத்திப் பாதுகாத்த குறியகாயுடைய ஆண்பன்றியின் கொழுவிய நிணத்தையுடைய தசையோடே,

*“ஆற்றலொடு புணர்ந்த வாண்பால்” ஆகலின் ஏற்றையென்றார்.

345. கூர் நறு பெறுகுவிர்—களிப்புமிக்க கள்ளைப் பெறுகுவிர்;

போகாமற் (342) குழிநிறுத்து (344) என்க.

அசையிற் (336) பெறுகுவிரென்க.

346 - 8. [வான மூன்றிய மதலை போல. வேணி சாத்திய வேற்றருஞ் சென்னி, விண்பொர நிவந்த வேயா மாடத்து:]

வானம் ஊன்றிய மதலை போல விண்பொர நிவந்த மாடம்—ஆகாயத்தே திரிகின்ற தேவருளுக்கு முட்டுக்காலாக ஊன்றிவைத்த ஒருபற்றுக்கோடு போல விண்ணைத்தீண்டும்படி ஒங்கினமாடம்,

சாத்திய ஏணி ஏற்று அரு சென்னி மாடம்—தன்னிடத்துச்சாத்திய ஏணியால் ஏறுதற்கரிய தலையினையுடையமாடம்,

வேயா மாடத்து—கற்றைமுதலியவற்றால் வேயாது சாத்திட்ட மாடத்திடத்தே.

349. இரவில் மாட்டிய இலங்கு சுடர்—இரக்காலத்தேகொளுத்தின விளக்குகின்ற விளக்கு.

349 - 51. [நெகிழி, யுரவுநீ ரழுவத் தோடுக்கலங்கரையும், துறை:] உரவுநீர் அழுவத்த நெகிழி ஓடு கலம் கரையும் துறை—உலாவுகின்ற கடற்பரப்பிலேவந்து நாம்சேரும் துறையன்றென்று நெகிழ்ந்து வேறொருதுறைக் கண் ஓடுங்கலங்களை இது நம்துறையென்று அழைக்குந் துறை.

இனி, நெகிழியைக் கடைக்கொள்ளியாக்கி அதனைளரித்துக்கொளுத்தின இலங்குசுடரென்றுமுரைப்பர்.

351. பிறக்கு ஒழிய போகி—பின்னேகிடக்கப்போய்,

351 - 3. [கறையடிக்க, குன்றுறழ் யானை மருங்கு லேய்க்கும், வண்டோட்டுத் தெக்கின்:]

குன்று உறழ்க்கை அடி யானை மருங்குல் எய்க்கும் தெக்கின்—மலையோடு மாறுபடுகின்ற உரல்போன்ற அடியினையுடைய யானையினுடம்பையெங்கும் சுருச்சரையையுடைத்தாகிய தெக்கினுடைய,

353. [வாடுமடல் வேய்த்த:]

* தொல்காப்பியம், மரபியல், 49.

† கலங்கரையினக்கமென்னும்பெயர் நண்டு அறியற்பாலது.

வன் தோட்டு (353) வாடு மடல் வேய்ந்த—வளவிய இலையினையுடைய உயர்ந்த *பழுதகலை முடைந்துவேய்ந்த தனிமனை (355) யெனக.

354. மஞ்சன் முன்றில்—மஞ்சனையுடைய முற்றத்தினையும்,

மணம் ாறு படப்பை—மணநாறுகின்ற பூந்தோட்டங்கனையுமுடைய,

355. தண்டலை உழவா தனி மனை சேப்பின—தோப்புக்குடிகளுடைய ஒப்பில்லாத மனைகளிலேதவகின

356. [தாழ்கோட் பலவின் சூழ்சனைப் பெருமபழம்]

தாழ் கோள் பலவின் பழம்—தாழ்த்த குலைகளையுடைய பலாவினதுபழம்,

சூழ் சனை பெரு பழம்—தினபா விருமபிசகும சனையையுடைய பெரிய பழத்தையும்,

357. †வீழ் இல் தாழை ‡குழவி தீ ரீர்—விழுதில்லாத தாழையாகிய தெவகின இளைதாய இனியநீரையும்,

§“பிள்ளை குழவி ஈனறே போத்தெனக கொள்ளவு மமையு மோரறி வுயிர்க்கே” எனறதனாற் குழவித்தீரீரெனறா.

358 கவை முலை இரு பிடி கவுள மருப்பு எய்க்கும—கவைத்த முலை யையுடைய பெரிய பிடியினுடைய கவுளிடத்துக கொடியுளையொக்கும்,

359 [குலைமுதிர வாழைக கூனி வெண்பழம்] குலை கூனி முதிர் வாழை வென் பழம்—குலைகள் தும்பெருமையாலே கிலத்தே தாழவளைந்து முற் றின வாழையினது வெள்ளிய பழத்தையும்

360 - 61 திரள அரை பெண்ணை நுககொடு பிறவும் தீ பல் தாரம முனையின்—திரண்ட அடியையுடைய பனையினது நுககோடே வேறு இனிய பலபண்டங்களையும் வெறுக்கின்.

361 - 2. [சேமபின் முளைப்புறம்] முளை புறம் சேமபின்—முளையை இடத்தேயுடைய சேமபினது இலையோடே

362 முதிர கிழங்கு ஆகுவிர்—முற்றின வளளிமுதலிய கிழங்குகளைத் தினபீர்,

சேப்பிற் (355) பழத்தையும் (356) ிரையும் (357) பழக்கையும் (359) நுககோடே (360) பலபண்டங்களையுமுனையிற் (361) கிழங்காருவிரெனக

362 - 4. பகல் பெயல் மழை வீழ்தன்ன மா தான் கமுகின் புடை சூழ் தெவகின்—பகற்பொழுதிலே பெய்தலையுடைய மழை கால்வீழுந்தாலொத்த பெரிய தண்டினையுடைய கமுகுகளின் பக்கத்தேசூழ்ந்த தெவகினுடைய,

* பழுததல் - பழுப்பு; கீழ்த்து இதனால் முடையப்பட்டது கீற்று

† வீழிஸ்தாழையெனபது தென்னைக்குவெளிப்படை, மற்றொன்று “வீழ் தாட்டாழை” (நற் 78) “வீழ்தாழ் தாழை யுழுறு கொழுமுகை” (குறு 228), “தாழை வீழையிற்றாசல்” (அகநா 20) எனக் கூறப்படுதல்காண்க

‡ குழவித்தீரீர் - இளரீர்.

§ தொல்காப்பியம், மரபியல், 24.

364. மூப்புடை திரள் காய்—மூன்றுபுடைப்பிணையுடைய திரண்டகாய், பழுத்தால் அடி மூன்றாப்புடைத்தல் அதற்கிவப்பு. இனி மூப்புடை திரள் காயும் பாடம்.

365 - 6. ஆறு செல் வம்பன் காய் பசி தீர சோறு அடு குழிசி இளக விழுஉம்—வழிச்செல்கின்றபுதியோர் தமது மிக்கபசிதீரும்படி சோற்றை ஆக்கு கின்றபாணை அடுப்பினின்றும் அசைந்துவிழும்படி கிவத்தேவிலும்,

367. வீயா யாணர் வளம் கெழு பாக்கத்து—விடாத புதுவருவாயினை யுடைய செல்வம்பொருள்கின பாக்கத்திடத்து,

368. பல மரம் கீள் இடை போகி—பலமரங்கன்வளர்க்க இடத்திலேபோய்,

368 - 9. [நன்னகர், விண்டோய் மாடத்து விளங்குகவ ருடுத்த] விளங்கு சுவர் உடுத்த விண் தோய் மாடத்து நல் நகர்—விளங்குகின்ற மதில் சூழ்ந்த விண்ணைத்தீண்டும் மாடங்கனையுடைய கன்றாகிய ஊர்களிலே,

370 - 71. வாடா வள்ளியின் வளம் பல தருஉம் நாடு பல கழிந்த பிணை—வாடுங்கொடியினையுடைய வள்ளியல்லாத வள்ளிக்கூத்தின் வளப்பம்பல வற்றையுந் தருதற்குக்காரணமாகிய புறநாடுபலவற்றையும் போனபின்பு.

வளம்பலவென்றார், இக்கூத்து ஆண்பாற்கும்பெண்பாற்கும் பொதுவாய் வருதலின்.

என்றது-சிறப்புடையநாடுகளைப்பாடித் தாழ்ச்சிபெற்ற இழிசூலத்தோரு றையும் புறநாடுகளைப் பாடாமல்தொகுக்கின்றார், அவைபுறநாடுன்பதுதோன்ற அவர்கள் காண்டாருரிய வள்ளிக்கூத்தினைக்கூறி அதனைவெளிப்படுத்தினா டுது. புறத்தினையிலில் * 'வெறியறிசிறப்பு' என்னுஞ்சூத்திரத்தி, 'வா டாவள்ளி' என்பதனாலும், † 'மண்டம ரட்ட மறவர் குழாத்திடை' என்னு முதாரணத்தானும் உணர்க.

371 - 2. நீடு சூலை காந்தன் அம் சிலம்பில் களிற் படிந்தாங்கு—நீண்ட பூங்கொத்துக்கனையுடைய காந்தனையுடைய அழகிய பக்கமலையிலே யானைகிடக் தாற்போல.

373. பாம்பு அணை பள்ளி அமர்த்தோன ஆங்கண்—பாம்பினையாகிய படுக்கையிலே துயில்கொண்டோனுடைய † திருவெகிகாவிடத்து.

காந்தனென்றதற்கேற்பப் பாம்பினையென மெலித்தார்.

374. [வெயினுழை பறியாக் குயினுழை பொதும்பர்:]

வெயில் துழைபு அறியா பொதும்பர்—ஞாயிற்றின்கதிர் தோன்றியகாலத் தும் படுகின்றகாலத்துமுட்படச் சிறிதும் செல்லுதலறியாத பொதும்பர்,

* தொல்காப்பியம், புறத்தினையிலில், 5.

† "மண்டம ரட்ட மறவர் குழாத்திடைக் - கண்ட முருகனுங் கண்களிக் தான் - பண்டே - குறமகன் வள்ளிதன் கோலங்கொண் டாடப் - பிறமகன் சோற்றூன் பெரிது."

‡ திருவெகிகாவென்பது திருமாலினுடைய துற்றெட்டுத் திருப்பதியு ளென்று. இது காஞ்சிப்பதியிலுள்ளது.

குறியில் துறை பொதும்பர்—இலைகொருக்கத்தாலே குயின்சன் துறைத்துசெல்
றும் இலையகங்காவில்,

375 - 7. குறு கால் காஞ்சி சுற்றிய ரெடு கொடி பசு இலை குருகின் புன்
புறம் 'வரி பூ - குறிய காலினையுடைய காஞ்சிமரத்தைச்சூழ்ந்த நெடியகொடி
யினையும் பசிய இலையினையுமுடைய குருக்கத்தியினுடைய புழற்கென்றபுறத்
தினையும் வரிகளையுமுடைய பூக்கள் உறைப்ப (373) வென்க.

377 - 8. கார் அகல் கூவியன் பாகொடு பிடித்த இழை சூழ் வட்டம்
பால் ஊத்தவை போல்—கரிதாகியசட்டியிலே அப்பவாணிகள் பாருடனே
வேண்டுமனகூட்டிச் சேர்க்கப்பட்ட தூப்போலச் சூழ்ந்துகிடக்கின்ற அப்பம்
பாலிலே கிடந்தவைபோல,

சட்டியிலே கிடந்த அப்பம் பின்பு பாலிலேகிடந்தவைபோலவென்க.

பிடித்தவாட்டமென்க.

379. நிழல் தாழ் வார் மணல் நீர்முகத்து உறைப்ப—நிறங்கிளர்கின்ற
வார்த மணலிடத்துக் குழிகளினின் றீரிடத்தே மிகவிழும்படி,

உறைப்பவென்றதனைத் துளிப்பவென்றால் ஈண்டு ஒப்பன்மையான், உப்
புறைப்ப என்றார்போலக்கொன்க.

380. புனல் கால் கழிஇய பொழில் தொறும்—ஈ பெருகியகாலத்தே
ஏறிய இடத்தைத் தூய்தாக்கிப்போன பொழில்கபோறும்,

என்பதனால், முன்பு கீர்ந்திற்போகலிற் பூத்தவென்றார்.

381 - 82. திரள் கால் சோலை சுமுகின் குல் வாயிற அன்ன லீலம் பைங்
குடம் தொலைச்சி—திரண்ட தண்டினையுடைய சோலையிடத்துநிற்குங் கமுகி
னுடைய சூர்கொண்ட வாயிற்றையொத்த பச்சைக்குப்பினை உண்டு போக்கி,

382 - 3. நாளும் பெரு மகிழ் இருக்கை மரீஇ கடோறும் பெரிய
மகிழ்ச்சியையுடைய இருப்பைமருவி,

383 - 4. சிறு கோடு குழவி திங்கள் கோள் நோர்தாகு - சிறிய கோட்
டையுடைய இளைதாகிய பிறையைச் செம்பாம்பு தீண்டுகிற்போல,

இஃது இல்பொருளுவமை.

385. சுறவுவாய் அமைத்த சுருப்பு சூழ் சுடர் நுகல் முசரவாயாகிய
கிலைக்கோலத்தைச் சேர்த்தின சுரும்புகள்குழும் ஒளியையுடைய நுகலினையும்,

386. சுறவு பெயர்த்து அமைத்த கல் எழில் மழை கண் கள்ளினை
உண்டொருத்திய நன்றாகிய அழகினையுடைய குளிர்ச்சியையுடைய கையாண்
னையுமுடைய,

* புற்கென்ற - அழகில்லாத; (சீவக. 2823.)

† இளைதாகிய - இளையதாகிய; "இளைதாக முண்மரக் கொல்க" (திருக்
குறள், 873.)

‡ "மகரப் பருவாய் தாமரை ஊறுத்த" (முருகு. 25.)

வள்ளத்தினறவைத் தம்முள்ளே ஆக்கினமையிற் பெயர்த்தேன்றார்.

387. *மடவரல் மகளிரோடு பகல் விளையாடி—மடப்பம் தோற்றுதலையுடைய மகளிரோடே பதற்பொழுது விளையாடி,

388 - 9. பெறற்கு அரு தொல் சீர் துறக்கம் ஏய்க்கும் பொய்யா மரபின் பூ மலி பெரு துறை—பெறுதற்கரிய பழமையையுடைத்தாகிய புகழினையுடைய துறக்கத்தையொக்கும் தப்பாமல் நீர்வருமுறைமையினையுடைய பூ மிகுகின்ற பெரிய துறையிடத்தே,

துறை, நுகர்பொருள்குறைவின்மையின், துறக்கமேய்க்குமென்றார்.

390. செவ்வி கொள்பவரோடு அசைஇ—இளவேனிற்செவ்வியை நுகர்வாரோடு இளைப்பாறி,

390 - 91. அவ்வயின் அரு சிறல் கடவுள் வாழ்த்தி—அத்திருவெஃகாவணியில் அரியதிறலினையுடைய திருமாவேளாழ்த்தி,

391 - 2. [சிறிதுதங், கருங்கோட் டின்னிய மியக்கினிர் கழிமின்:] நம் கரு கோடு இன் இயம் சிறிது இயக்கினிர் கழிமின்—நம்முடைய கரிய தன்னையுடைய இனியயாழைச் சிறிதுவாசித்து அவ்விடத்துகின்றும் போயின்;

ஆங்கட் (373) பொதும்பர்க் (374) குருகின்பூ (376) உறைப்பக் (379) கழீஇயபொழிநெறுந் (380) மகளிரோடேபகல்விளையாடிப் (387) பெருத் துறைச் (381) செவ்விகொள்பவரோடசைஇ (390) லைப்பைங்குடற் தொலைச்சி (382) மரீஇக் (383) கடவுள்வாழ்த்தி (391) இயக்கினிர்கழிமின்னெழுமிக்.

393 - 6. [காமோ ரிசுழ்பத நோக்கிற் கீழ், நெடுங்கை யானை நெய்ம்மிதி கவளங், கடுஞ்சூன் மந்தி கவரும் காலிற், களிறுகத னடக்கிய வெளிநில் கந்தின்.]

†வெளிநு இல் கந்தின் சதன் அடக்கிய களிறு கீழ் நெடு கை யானை
* * * களுந்தின்கின்ற:

நெய் மிதி கவளம்—நெய்யைவார்த்த மிதித் த கவளங்களை,

‡கடு சூல் மந்தி காமோர் இகழ் பதம் நோக்கி கவரும் காலின்—முர்ப்பட்ட சூலையுடைய மந்தி பரிகோலையுடையோர் நெகிழ்த்தசெவ்வியைப்பார்த்து எடுத் துக்கொண்டுபோய்தசின்னுந் சோலையினையும்,

397. தின் தோர் குழித்த குண்டு நெடு தெருவின் தின்ணியதோர்கல் பலகால் ஓடிக்குழித்த தாழ்ச்சியையுடைய நெடியகெருவினையும்,

* “மடவரல்வள்ளியோடு” (முநு. 102); மடவரலென்பதற்கு மடப்பமென்று பொருள்கூறுவாருமுண்டு; (புறநா. 89.)

† இற்தப்பாகத்துக்கு எந்தப்பிரதிகளிலும் உரைகிடைத்திலது. வயிரமுள்ளகந்தினர் கோபத்தையடக்கிய ஆண்யானைகளும், கீழேதாழ்ந்த நெடிய கையையுடைய பெண்யானைகளுந்தின்கின்றவென்க.

‡ “கடுஞ்சூன் மகனே” (ஐங்குறு. 386.)

398 - 400. [படை தொலை பறியா மைந்துமலி பெரும்புகழ்க், கடை கால் யாத்த பல்சூடி கெழீஇக், கொடையுங் கோளும்:]

தொலைபு அறியா மைந்து மலி பெரு புகழ் படை—கெடுதலறியாத வலி மிகுநின்ற பெரிய புகழினைபுடைய படையினையும்,

*கொடையும் கோளும் கெழீஇ கால் யாத்த பல் சூடி கடை—பண்டங் களை விற்கலும் கொள்ளலும்பொருந்தி அவ்விடத்து நெருங்கின பலசூடிகளை புடைய கடையினைபுமுடைய மூதூர் (411.)

400 - 401. †வழங்குநர் தடுத்த அடையா வாயில்—உலகத்துக் கொடுப் பாரைக் கொடாமல் தடுத்த பரிசிலர்க்கு அடையாத வாசலினையும்,

இவன் கொடைப்பெருமையாற் பிறர் தவிர்ந்தாரென்றார்.

401. மிளை சூழ் படப்பை—காவற்காடுசூழ்ந்த பக்கத்தினையும்.

402 - 4. [நீளிற வருவி னெடியோன் கொப்பூழ். நான்முக வொருவற் பயந்த பல்லிதழ்த், தாமரைப் பொருட்டிற் காண்வரத் தோன்றி:] நான்முக ஒருவன் பயந்த நீல் நிற உருவின் நெடியோன் கொப்பூழ் பல் இதழ் தாமரை பொருட்டின் காண் வர தோன்றி—நான்குமுகத்தையுடைய ஒருவனைப்பெற்ற நீலநிறத்தையுடைத்தாகிய வடிவினையுடைய திருமாலுடைய திருவந்தியாகிய பலஇதழையுடைய தாமரையினது கொட்டைபோலே அழகுவிளங்கத்தோன்றி,

இதனாற் ‡பழமையும் சிறப்பும் தூய்மையுங் கூறினார்.

405. §சுடுமண் ஓங்கிய நெடு நகர் வரைப்பின்—செங்கலாற்செய்யப்பட்டு உயர்ந்த புறப்படையீட்டைச்சூழ்ந்த மதிவினையும்,

406 - 7. [இழுமென் புள்ளி னீண்டுகிளைத் தொழுதிக்க, கொழுமென் சினைய கோளியுள்ளும்:] கொழு மெல் சினைய இழுமென் புள்ளின் ஈண்டு கிளை தொழுதி கோளியுள்ளும்—கொழுவிய மெல்லிய கொம்புகளிடத்தனவாகிய இழு மென்னும் ஓசையையுடைய புறவினுடைய சிறுநுகின்ற சுற்றத்திரட்சியை யுடைய பூவாமற் காய்க்கு மரங்களில் விசேடித்தும்.

408. பழம் மீ கூறும் பலா போல—பழத்தின் இனிமையால் மேலாகச் சொல்லும் பலாமரத்தையொக்க,

409 - 10. புலவு கடல் உடுத்த வானம் சூடிய மலர் தலை உலகத்துள் றும்—புலால்நாற்றத்தையுடைய கடல்கூழ்ந்த ||ஆகாயங்கவிந்த அகன்ற இடத் தையுடைய உலகத்து நகரில் விசேடித்தும்,

* “கொள்வது உ மிகைகொளாது கொடுப்பது உங் குறைபாது” (பட். 210.)

† இதன் பொருள் நயம்பாராட்டத்தக்கது.

‡ பெருமையுமென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

§ “சுடுமணைக்கியநெடுநிலை” (மணி. 3. 127.)

|| “வான்கவிந்த வையகமெல்லாம்” (நாலடி. பொறை. 10.)

410 - 11. கபலர் தொழிவிழவு மேம்பட்ட பழைமையுடையதாய் நானும் தொழும்படி எடுத்த விழாக்களாலே ஏனையவர்களின் மேலான பழைய வெற்றியினைபுடைய பழைய ஊராகிய,

412 - 3. அ வாய் வளர் பிறை ரூடி செ வளத்து அந்தி வாய் ஆகும் மறை கடுப்ப - அழகிய இடத்தையுடைய வளரும்பிறையைத் தன்மேலேருந் செக்கர்வானமாகிய அந்திக்காலத்தே உவாவுகின்ற மேகத்தையொப்ப,

கொம்பும் யானையும் குருதியும் உவமிக்கப்படும்பொருள்.

414 - 7. [வெண்கோட் டிருப்பிணங் குருதி வீர்ப்ப, வீரையுடைய மறும் பொருதுகனத் தலியப், பேரமர்க் கடந்த கொடுஞ்சி செருந்தே, ஈரரசு செருவினைவர் போல:]

வெண் கோடு இரு பிணம் குருதி ஈர்ப்ப பொருது—வெள்ளிய கொம்பினை புடைய ஈரியயானப்பிணத்தைக் குருசியாகிய ஆறு இழுத்துக்கொண்டுபோம் பொருது,

ஈரைப்பதின்மறும் கனத்த அவி ய பெரு அமர் கடந்த ஐவக் போல—தாரி யோதனன் முதலிய நூற்றுவரும் கனத்திலே படும்படி பெரியயோரைவென்ற தருமன் முதலியோரைப்போல,

கொடுஞ்சி செரு தேர் ஆர செருவின் ஐவர்—முன்னேதாமரை முகையினை புடைய செழியதேரினையும் தொலையாத போரினையுமுடைய ஐவர்,

418. அடங்கா தானையோடு உடன்று மேல் வந்த—ஒரெண்ணின்கண் அடங்காத படையுடனே கோபிததுத் தன்மேல்வந்த,

419. ஒன்ன தெவ்வர் உலவிடத்து ஆர்த்து—தன்னேவலைப் பொருந் தாந பகைவர் தோற்றவிடத்தே வெற்றிக்களிப்புத்தோன்ற ஆரவாரித்து,

420 - 21. [கச்சி யோனே கைவண் டோன்ற. கச்சிச் சென்றோர்க் கேம மாகிய.] கை வண் தோன்றல் கச்சி சென்றோர்க்கு எமம் ஆகிய கச்சி யோனே—கைவளப்பத்தையுடைய தலைவன் தண்டரிசிலவிரும்பித் தன்பாற் சென்றோர்க்குப் பாதுகாவலாகிய காஞ்சிபுரத்தேயிருக்கின்றோன்,

பட்பையிணையும் (401) காவினையும் (395) வரைப்பினையும் (405) அடையாவாயிலினையும் (401) தெருவினையும் (397) கடையினையும் (399) படையினையு (398) முடைய மூதார் (411) என்க.

காண்வரத்தோன்றிப் (404) பலாஅப்போல (408) விழவுமேம்பட்ட (411) மூதாரென்க.

கைவண்டோன்றல் (420) ஐவர்போலக் (417) குருதியீர்ப்பப் (414) பொருது (415) ஆர்த்து (419) எமமாகிய (421) மூதாராகிய (411) கச்சியிடத் தேயிருக்கின்றோனென்க.

* பலசமயதெய்வங்களுக்கும் காஞ்சி இடமாக இருத்தலின், பலவெண்பதற் குப் பலசமயத்தாரென்று பொருள் செய்தனர்; “புலிவண், கத்தி, குமரர்மால் முதல்தோர் பலரும்வீற் திருப்பவப் புதியே” (கந்த, ககா. 90).

423. 8. [அளியுக் தெறலு மெளிய வாகலின், மலைந்தோர் தேன மன்
றம் ஊழ்க்கு.]

மலைந்தோர் தேனம் மன்றம் பாழ்பட தெறலும்—தன்னுடனே பொருதார்
தேயத்தொன்றின்மன்னுகள் மக்களின்றாய்ப் பாழாம்படி அழித்தலும்,

424. [நயந்தோர் தேன நன்பொன் பூப்ப:] நயந்தோர் தேனம் நன்
பொன் பூப்ப அளியும் (422)—தன்னை விரும்பியிருந்தோர் தேயம் திரு
மடந்தை பொலியுபெற்றிருப்ப அளித்தலும்,

425. எளிய ஆகலின்—தனக்கு எளியவாய் நடக்கையினாலே,

426. நட்டி கொளல் வேண்டி. நயந்தினாலேரும்—மலையலாகாதென்று
உறவுகொள்ளுதலேவேண்டி அவன்ருளைவிரும்பினவர்களும்,

427. தப்பு கொளல் வேண்டிய துணையிலேரும்—அவன் பகையைத்
தெறும் வலியைத் தமக்குப்பெறவேண்டின வேறோர் உதவியில்லாதவர்களாய்,

428. கல் வீழ் அருவி கடல் படர்ந்தாங்கு—மலையினின்றும்விழுகின்ற
அருவி அம்மலையிலுள்ளபண்டங்களை வாங்கிக்கொண்டு கடலுக்குக்கொடுப்பதா
கச் சென்றாற் போல,

429. பல் வேறு வகையின் பணிந்த மன்னர்—பலவாகிய வேறுபட்ட
சிறைகளின் சுறுபாட்டோடே சென்று வணங்கின அரசர்,

429 - 31. [இமையவ ருறையுஞ் சிமையச் செவ்வரை, வெண்டிறை
கிழித்த விளங்குசுடர் நெடுங்கோட்டுப். பொன்கொழிக் திழிதரும் போக்கருக்
கங்கை:]

இமையவர் உறையும் சிமையம் செ வரை விளங்கு சுடர் நெடு கோடு—
தேவர்களிருக்கும் உச்சியையுடைய சிவந்த மேருவினது விளங்குகின்ற ஒளி
யையுடைய செடிய சிகரத்தினின்றும்,

பொன் கொழித்து இழிதரும் போக்கு அரு கங்கை—பொன்னைக்கொழித்
துக் குதிக்கும் மாக்கட்குக் கடத்தலரிதாகிய கங்கையாகிய ஆற்றிலே,

வென் திறை கிழித்த கங்கை—கடலிடத்து வெள்ளியதிரையைக் கிழித்
துச்சென்ற கங்கை,

432. பெரு நீர் போகும் இரியல் மாக்கள்—பெரிய நீரைக்கடந்துபோம்
கெடுதலையுடையமாக்கள்,

கெடுபட்டுப்போவார் ஒருவர்க்குமுன்னே ஒருவர் விரைந்துபோதலைக் கரு
துவர்.

433. ஒருமரம் பாணியில் தூங்கியாங்கு—விடுகின்ற தோணியாகையினு
லே அது வருங்காலம் பார்த்திருந்து தூங்கினாற்போல,

434 - 5. தொய்யா வெறுக்கையொடு துவன்றுபு குழிஇ செவ்வி பார்க்கும்
செழு நகர் மூற்றத்து—கெடாத யானைமுதலிய செல்வங்களோடே கெடுங்கா
கின்று திசைநடு காலம்பார்த்திருக்கும் வளவிய நகரின்மூற்றத்தினையுடைய விய
னகர் (440),

எளியவாகலின் (422), நயந்திரிளோரும் (425) துணையிலோருமாய்ப் (426) பணிந்தமன்னர் (428) தாங்கியாங்குச் (433) செவ்விபார்க்குமுற்றமென்க.

436 - 7. பெருகையானை கொடுதொடிபடுக்கும் கருகை கொல்லன் — பெரிய கையினையுடைய யானைக்கு வளைந்துகிடக்கும் பூணச்சேர்க்கும் வலிய கையினையுடைய கொல்லன்,

437 - 8. இருப்பு விசைத்து எறிந்த கூடம் திண் இசை வெரீஇ—இரும்பைக் கையை உரத்துக்கொட்டின கூடத்தெழுந்த திண்ணியஓசையை வெருவி,

438 - 10 [மாடத், திறையுறை புறவின் செங்காற் சேவ. வின்றயி விரியும் பொன்றுஞ்சு வியனகர்:]

மாடத்து புறவின் செகாற் சேவல் இன் துயில் இரியும் நகர்—மாடத்திடத் தப் புறவினுடைய சிவந்த காலையுடையசேவல் இனிய துயிலை நீங்குநகர்.

இறை உறை நகர்—இறைவனிருக்கு நகர்,

பொன் துஞ்சு வியல் நகர்—திருத்தங்குதின் அகலத்தையுடைய கோயிற் கண்ணே இருந்தோன் (417)

441 - 2. குணகடல் வரைப்பில் முந்நீர் நாப்பண் பகல் செய் மண்டிலம் பாரித்தாவரு—கீழ்கடலாகிய எல்லையிடத்து நிலத்தைப் படைத்தலும் காத்தலும் அழித்தலுமாகிய மூன்றுதொழிலையுடைய நீர்க்குாவே *பகற்பொழுதைச் செய்யுஞாயிறு தன்கிரணங்களைப்பரப்பித் தோன்றினற்போல,

443 - 50. [முறைவேண்டு நர்க்குங் குறைவேண்டு நர்க்கும், வேண்டுப வேண்டுப வேண்டினர்க் கருளி, யிடைத்தெரிந் துணரு மிருநீர் காட்சி, கொடைக்கட னிறுத்த கூம்பாவுள்ளத், துரும்பில் சுற்றமோ டிருந்தோற் குறுகிப். பொறிவாரிப் புகர்முதற் தாக்கிய வயமான், கொடுவாரிக்குருளை கொளவேட்டாங் குப். புலவர் பூண்கட னுற்றி:]

இடை தெரிந்து உணரும் இருள் தீர் காட்சி—நடுவுநிலையை ஆராய்ந்தறியும் மயக்கந்தீர்த் அறிவாலே,

†முறை வேண்டுநர்க்கும் குறை வேண்டுநர்க்கும் வேண்டுப வேண்டுப அருளி—முறைப்பாட்டைவிரும்புவார்க்கும் காரியங்களைவிரும்புவார்க்கும் அவரவர் விரும்புவனவற்றை விரும்புவனவற்றை அருளிச்செய்து.

புலவர் பூண் கடன் ஆற்றி—புலவர்க்குப் பேரணிகலங்களையும் கொடுத்தற்குரிய பிரகலங்களையுந் கொடுத்து,

வேண்டினர்க்கு கொடை கடன் இறுத்த கூம்பா உள்ளத்து உரும்பு இல் சுற்றமோடு இருந்தோன் குறுகி—வேண்டிவந்த பரிசிலர்க்குக் கொடையாகிய கடனை முடித்த குவியாத நெஞ்சத்தோடே கொடுமையில்லாத நீமந்திரச்சுற்றத்தோடே இருந்தோனையணுகி,

* “பகற்செய்யுஞ்செஞ்ஞாயிறும்” (மதுரை. 7.)

† முறைவேண்டுநர் - வறியரால் நலிவெய்தினர்; குறைவேண்டுநர் - வறுமையுற்றிரத்தார்; 386 - ஆம் திருக்குறளுரையைப்பார்க்க.

‡ “மந்திரச் சுற்றத்தாரும்” (கம்ப. கும்ப. 5.)

ஞாயிற்போல இருளைக்கழிந்த முறைவேண்டுகர்க்கும் குறைவேண்டுகர்க்கும் வேண்டுவன வேண்டுவன முடித்துக்கொடுத்தலின், அதனை உவமித்தார்.

கடலைச் சுற்றத்திரட்சிக்கு உவமையாக்கலுமொன்று.

*பொறி வரி புகர்முகம் தாக்கிய வயமான் கொடுவரி குருளை கொள வேட்டாங்கு—ஒளியினையும் வரியினையுமுடைய யானையைப்பாய்ந்த வலியையுடைய சிங்கத்தினுடைய வளைந்தவரியினையுடைய குருளை அவ்வியானையின் மத்தகத்தைக் கொள்ளவிரும்பினும்போல,

450 - 52. பகைவர் கடி மதில் எறிந்து குடுமி கொள்ளும் வென்றி அல்லது—பகைவரது காவலையுடைய மதில்களையழித்து ஆண்டிருந்த அரசருடைய முடிக்கலமுதலியவற்றை வாங்கிக்கொண்டு வீரமுடிபுனையும் வெற்றியினை விரும்புதலல்லது,

இதனால் †“இகன்மதிற் குடுமி கொண்ட மண்ணுமங்கலம்” என்னுந் துறை கூறினார்; ‡குடுமிகொள்ளும் வென்றியெனவே மண்ணுமங்கலமாயிற்று

452 - 4 வீனை உடம்படினும் ஒன்றல் செல்லா உரவு வான் தட கை கொண்டி உண்டி தொண்டையோர் மருக—அம்மதிலரசர் ஸ்சந்துசெய்தற்கு உடம்பட்டாராயினும் அதற்கு மனம்பொருந்துதல் நிசுழாமைக்குக்காரணமாகிய உலகெங்கும்பரக்கும் வானையுடைத்தாகிய பெருமையையுடைய கையினையும் பகைப்புலத்துக் கொள்ளையாகிய உணவினையுமுடைய தொண்டையைச்சுகுடி நேருடைய குடியிலுள்ளவனே,

455. மள்ளர் மன்ன—வீரர்க்கு வீரதகைக்கொடுக்கின்றவனே,

மறவர் மறவ—கொடியோர்க்குக் கொடியவனே.

456. செல்வர் செல்வ—செல்வமுடையோர்க்குங் கொடுத்தலைவருடய பவனே,

செரு மேம்படுந்—போர்தொழிலிலே மிக்கவனே.

பெரும் (461)—பெருமானே,

457 - 8. வெள் திரை பரப்பில் ஈடு ஞா சொன்ற பைம்பூண சேளய் பயந்த மா மோடு—வெள்ளிய திரையினையுடைய கடலிலேசென்று கடியஞாணைக்கொன்ற பசிய பூணினையுடைய முருகனைப்பெற்ற பெருமையையுடைய வயிற்றினையும்,

459. துணங்கை அம் செல்விக்கு அணங்கு ரொடித்தாங்கு—பேய்களாடுந் || துணங்கைக்கூத்தினையும் அழகினையுமுடைய இறைவிக்குப் பேய்மகள் சில ரொடிசொன்றும்போல,

* பொறி - ஒளி; (புறநா. 161)

† “தொல்லிலங்கை குடுமிகொண்டு” (கூர்ம. சுவேத. 5.)

‡ “குடுமிகொள்ளு மண்ணுமங்கலம்” (கூர்ம. 27 - 5.)

§ சந்துசெய்தல் - பொருத்துதல்.

|| துணங்கை : (முநு. 56.)

மாட்சிய துணை புணர் தொழில் மால் கடல் வளை கண்டன்ன ஈவால் உளை புரவி
நாளுக்கு உண் பூட்டி—குதிரைநூல்கற்றோர்புகழ்ந்த அழகினையுடையவாய்த்
தனித்துத்தொழில்செய்யாமல் இனங்கனோடேகூடும் தொழிலையுடையவாய்த்
கருமையையுடையகடலிற் சங்கைக்கண்டாற்போன்ற வெள்ளிய டகழுத்கின்
மயிரையுடைய குதிரைகள்நான்கைச் சேர்ப்பூட்டி.

நான்கு கால்கெனப்பெயர்த்திரிசொல்.

490. அரி தேர் நல்கியும் அமையான்—பொன்னாற்செய்த தேரைத்தந்
தும் கொடை மேல் விருப்பந்தவிரானும்,

490 - 92. செரு தொலைத்து ஒன்றா தெவ்வர் உலேவிடத்து ஒழித்த
விசம்பு செல் இவ்வுரியோடு பசு படை தரீஇ—தர்முடன்வந்து பொருதோரு
டைய போர்களை மானப்பண்ணித் தன்னேவலைப்பொருந்தாத பகைவர்முத
கிட்டவிடத்து விட்டுப்போன ஆகாயத்தேசெல்கின்ற குதிரைகளுடனே பசிய
பொன்னாற்செய்த டபக்கரைகளையுந்தந்து,

493. [அன்றே விடுக்குமவன் பரிசில்:] அவன் அன்றே பரிசில் விடுக
கும்—அவன் நீசென்ற அற்றைநாளே இவைவொழிந்த பரிசில்களையுந்தரும்;

493 - 4. இன் சீர் கின்னரம் முரலும் அணங்குடை சாரல்—இனிதா
னத்திலே கின்னரமென்னுந் பறவைகள்பாடுந் தெய்வங்களையுடைய சாரலி
டத்து,

495. மஞ்ஞை ஆலும் மரம் பயில் இறும்பின்—மயில்களாராவரிக்கு
மரம்நெருங்கின இளமர்க்காட்டினையுமுடைய,

496. கலை பாய்ந்து உதிர்ந்த மலர் எழு புறவின்—முசுக்கலைகள்பாய்ந்து
உதிர்ந்த மலர்க்கன்சிறினை காட்டினையும்,

497. மந்தி சீக்கும் மா துஞ்சம் முன்றில்—மந்திகள் அவ்விடத்துக்
கிடந்த துறாலைவாரும் மானம்புலியுந் துயில்கொள்ளும் முற்றத்தே,

புறவினையும் (496) இறும்பினையு (495) முடைய சாரலிடத்து (494)
முன்றிலிலே (497) வேட்கு (499) மென்க.

498. செ தி பேணிய முனிவர்—சிவந்ததியைக் கைவிடாமற்காத்துப்
போந்த இருடிகள்,

498 - 9. வென் கோடு களிறு தரு விறகின் வேட்கும்—வெள்ளிய
கொம்பினையுடைய களிறு முறித்துக்கொண்டுவந்த சமிதையாலே வேள்வி
யைச்செய்யும்.

மந்தி சீத்தலும், மா துஞ்சலும், களிறு விறகுதருதலும் இருடிகளானை
யால் கிசுழ்த்தனவென்றுணர்க.

500. [ஒளிரிலங்க் கருவிய மலைகிழ வோனே:]

ஒளிறு மலை—இவற்றால்விளங்குமலை.

இலங்கு அருவிய மலை—விளங்குகின்ற அருவிகளையுடையமலை.

மலை கிழவோன்—இசு கிறந்த மலையையாளும் உரிமையையுடையோன்.

* பொருந். 165.

† பக்கரை - சேணம்.

† கழுத்தின்மயிர் தலைபாட்டமெனவும்வழங்கும். ‡ தூரல் - செத்தை.

புலவுவாய்ப்பாண (22), பெருவனனெய்தி (26) முகத்துகொண்டு (27) யாம் அவனாரினின்றும் வருகின்றேம்; நீயிருந் (28) திரையம்படர்குவிராயின் (37) நின்னுள்ளஞ்சிறக்க (45); நின்னவலங்கெடுக (38); இரவல (45). அவனிலேகேள் (38); அவன்புலம் கொடியோரின்று (41); அதுவேயன்றி அப் புலத்தில் உருமுமுரறது; அரவுத் தப்பா (42); மாவும் உறுகண்ணையா ஆகலின், ஆங்கு (43) அசைவுழி அசைஇத் தங்கிச் (44) சென்மோ (45); அங்ஙனஞ்செல்லங்கால் வில்லுடைவைப்பிற் (82) குரம்பையில் (88) எயிற் றியர் (94) தாங்ளட்ட புழுக்கலையும் வாணையும் (100) எல்லிடைக்கழியுநர்க்கு எமமாகத் (86) தேக்கிலையிலேருவிக்கையினாலே (104) அப்பதத்தைப் (105) பெருமகனைய (101) வரைநாடன் சென்னியமெனின் (103) கடும்போடே மிகப்பெறுகுவீர் (105); பின்னர் அருஞ்சுரமிறந்த அப்பாக் (117) குறும்பிற் சேப்பின் (129) சொன்றியை (131) வறைகால்யாத்ததுவயின்றொறுப்பெறு குவீர் (133); பின்னர்த் தாங்கா (146) முரண்டலே (117) யிருக்கை (146) கழிந்தபின்மைக் (147) குடிவயிற்சேப்பின் (166) ஞால் பாலொடும்பெறுகுவீர் (168); பின்னர்ப் பறவையோர்க்கும் (183) புலத்தைப்போய்ச் (184) சிறார் களிலே (191) வரகின் சொன்றியைப் (193) புழுக்கையடி (195) ஞாலோ டேபெறுகுவீர் (176); பின்னர் ஞாங்கர் (196) வன்புலமிறந்தபின்மை (206) மல்லம்பேரூர்மடியின் (254) வல்சியை (255) வாட்டொடும் பெறுகுவீர் (256); பின்னர்த் கருப்பின்தீஞ்சாறுவிரும்பினிர் மிசையின் (262); பின்னர் வலைஞர் குடிவயிற் சேப்பின் (274) பழியைச் (281) குட்டொடும் பெறுகுவீர் (282); பின்னர்த் தீப்பட மலர்ந்த (289) பூவையோம்பிச் (290) குறுநிட்டமலரைப் (295) பிணையினிர் கழிமின் (296); பின்னர் மறைகாப்பாளர் உறைபதிச்சேப் பின் (301) வத்தத்தாலுண்டான அரிசியை (305) வளைக்கைமரடுக வயினறிந் கட்டனவற்றைச் (304) சுடர்க்கடையிலே (305) போழோடே (307) காடி யோடே பெறுகுவீர் (310); பின்னர் நீர்ப்பெயற்றெல்லே போகிப் (319) பட் டினமருங்கி னசையின், மூட்டுப்பாடின்றாகக் (336) கொழுநிணத்தடியொடு கூர்நறுப்பெறுகுவீர் (345); பின்னர்த் துறைபிறக்கொழியப்போகி (351) தனி மனைச்சேப்பின் (355), ஆண்டைத் தீம்பொருமுனையிற் மேயிலையோடே (361) முதிர்கிழங்கார்குவீர் (362); இவற்றை இவ்வழியின் கண்ணே பெற்றுப் பின்னர்ப் பன்மரணியைப்போய் (368) நாடுபலகழிந்தபின்மைப் (371) பள்ளி யமர்ந்தோன் ஆங்கட் (373) பொழிறொறும் (380) ஆடி (387) அசைஇத் (390) தொலைச்சி (382) மரீஇக் (383) கடவுள்வாழ்த்தி (391) இயக்கினிர் கழிமின் (392); இங்ஙனஞ்சென்று கைவண்டோன்றல் (420) இப்பொழுது ஐவர்போலக் (417) குருதியீர்ப்பப் (411) பொருது (415) ஆர்க்துப் (419) பகைமேற் செல்லுதலின்றி நச்சிச்சென்றோர்க்கு எமமாகிய (421) பட்டபை முதலியவற்றையுடைய (401) விழவு பேம்பட்ட மூதூராகிய (111) கச்சி யிடத்தே யிருந்தோன் (420); அவ்வழிற் பணிந்த மன்னர் (128) செவ்வியார்ச் சும் முற்றத்தினையுடைய (435) பொன்றுஞ்ச வியனகர்க்கண்ணே (440) கல்செய் மண்டிலம் பாரித்தாங்கு (442) மிக்ககாட்சியாலே (445) அருளிப்

மாட்சிய துணை புணர் தொழில் மால் கடல் வளை கண்டன்ன ஈவால் உளை புரவி
நாங்கு உடன் பூட்டி—குதிரைதூல்கற்றேர்புகழ்ந்த அழகிளையுடையவாய்த்
தனித்துத்தொழில்செய்யாமல் இனங்கனோடேகூடும் தொழிலையுடையவாய்த்
கருமையையுடையகடலிற் சங்கைக்கண்டாற்போன்ற வெள்ளிய †கழுத்தின்
மயிரையுடைய குதிரைகள்நான்கைச் சேர்ப்பூட்டி.

நாங்கு கால்கெனப்பெயர்த்திரிசோல்.

490. அரி தேர் நல்கியும் அமையான்—பொன்னாற்செய்த தேரைத்தத்
தும் கொடை மேல் விருப்பந்தவிரானும்,

490 - 92. செரு தொலைத்து ஒன்றா தெவ்வர் உலவிடத்து ஒழிந்த
விசம்பு செல் இவுளியொடு பசு படை தரிஇ—தர்முடன்வந்து பொருதோரு
டைய போர்களை மாளப்பண்ணித் தன்னேவலைப்பொருந்தாத பகைவர்முத
கிட்டவிடத்து விட்டுப்போன ஆகாயத்தேசெல்கின்ற குதிரைகளுடனே பசிய
பொன்னாற்செய்த †பக்கரைகளையுந்தந்து,

493. [அன்றே விடுக்குமவன் பரிசில்:] அவன் அன்றே பரிசில் விடுக்
கும்—அவன் நீசென்ற அற்றைநாளே இவைவொழிந்த பரிசில்களையுந்தரும்;

493 - 4. இன் சீர் கின்னரம் முரலும் அணங்குடை சாரல்—இனியநா
னத்திலே கின்னரமென்னுர் பறவைகள்பாடுந் தெய்வங்களையுடைய சாரலி
டத்து,

495. மஞ்ஞை ஆலும் மரம பயில் இறும்பின்—மயில்சுளரவாரிக்கும்
மரம்நெருங்கின இளமர்க்காட்டினையுமுடைய,

496. கலை பாய்ந்து உதிர்த்த மலர் மீழ் புறவின்—முசுக்கலைகள்பாய்ந்து
உதிர்த்த மலர்கள்சிந்தின காட்டினையும்,

497. மந்தி சீக்கும் மா துஞ்சும் முன்றில்—மந்திகள் அவ்விடத்துத்
கிடந்த டுதராலேவாரும் மாணும்புலியுந் துயில்கொள்ளும் முற்றத்தே,

புறவினையும் (496) இறும்பினையு (495) முடைய சாரலிடத்து (494)
முன்றிலிலே (497) வேட்கு (499) மென்க.

498. செ தி பேணிய முனிவர்—சிவந்ததியைக் கைவிடாமற்காத்துப்
போந்த இருடிகள்,

498 - 9. வென் கோடு சுளிறு தரு விறகின் வேட்கும்—வெள்ளிய
கொம்பினையுடைய சுளிறு முறித்துக்கொண்டுவந்த சமிதையாலே வேள்வி
யைச்செய்யும்.

மந்தி சீத்தலும், மாடு துஞ்சலும், சுளிறு விறகுதருதலும் இருடிகளானை
யால் நிகழ்ந்தனவென்றுணர்க.

500. [ஒளிறிலக் கருவிய மலைகிழ வோனே:]

ஒளிறு மலை—இவற்றால்விளங்குமலை.

இலங்கு அருவிய மலை—விளங்குகின்ற அருவிகளையுடையமலை.

மலை கிழவோன்—இசு சிறந்த மலையையாளும் உரிமையையுடையோன்.

* பொருந். 165.

† பக்கரை - சேணம்.

† கழுத்தின்மயிர் தலைபாட்டமெனவும்வழங்கும். ‡ தூரல் - செத்தை.

புலவுவாய்ப்பாண (22), பெருவளனெய்தி (26) முகந்துகொண்டு (27) யாம் அவனாரினின்றும் வருகின்றேம்; நீயிரும் (28) திரையற்படர்குவிராயின் (37) நின்னுள்ளஞ்சிறக்க (45); நின்னவலங்கெடுக (38); இரவல (45). அவனிலேகேள் (38); அவன்புலம் கொடியோரின்று (41); அதுவேயன்றி அப் புலத்தில் உருமுமுரூது; அரவுந் தப்பா (42); மாவும் உறுகண்ணெய்யா ஆகலின், ஆங்கு (43) அசைவுழி அசைஇத் தங்கிச் (44) சென்மோ (45); அங்கனஞ்செல்லங்கால் வில்லுடைவைப்பிற் (82) குரம்பையில் (88) எயிற் றியர் (94) தாங்ளனட்ட புழுக்கலையும் வாணையும் (100) எல்லிடைக்கழியுநர்க்கு எமமாகத் (86) தேக்கிலையிலேருவிக்கையினாலே (101) அப்பதத்தைப் (115) பெருமகனாகிய (101) வரைநாடன் சென்னியமெனிற (103) கடம்போடே மிகப்பெறுகுவிர் (105); பின்னர் அருஞ்சுரமிறந்த அப்பர்க் (117) குறும்பிற் சேப்பின் (129) சென்றியை (131) வறையகால்யாத்ததுவயின்றொறுப்பெறு குவிர் (133); பின்னர்த் தூங்கா (146) முரண்டலை (117) யிருக்கை (146) கழிந்தபின்மைத் (147) குடிவயிற்சேப்பின் (166) ஸூரல் பாலொடும்பெறுகுவிர் (168); பின்னர்ப் பறவையோர்க்கும் (183) புலத்தைப்போய்ச் (184) சீறார் களிலே (191) வாகின் சென்றியைப் (193) புழுக்கையட்டி (195) ஸூரலோ டேபெறுகுவிர் (196); பின்னர் ஞாங்கர் (196) வன்புலமிறந்தபின்மை (206) மல்லற்பேரூர்மடியின் (254) வல்சியை (255) வாட்டொடும் பெறுகுவிர் (256); பின்னர்த் கருப்பின்தீஞ்சாறுவிரும்பினிர் மிசையின் (262); பின்னர் வலைஞர் குடிவயிற் சேப்பின் (274) பிழியைச் (281) குட்டொடும் பெறுகுவிர் (282); பின்னர்த் தீப்பட மலந்த (283) பூவையோம்பிச் (290) குறுகரிட்டமலரைப் (295) பிணையினிர் கழியின் (296); பின்னர் மறைகாப்பாளர் உறைபதிச்சேப் பின் (301) வத்தத்தாலுண்டான அரிசியை (305) வளைக்கையகடவு வயினறிந் கட்டனவற்றைச் (304) சுடர்க்கடையிலே (305) போமோடே (307) காடி யோடே பெறுகுவிர் (310); பின்னர் நீர்ப்பெயற்றெல்லை போகிப் (319) பட் டினமருங்கி னசையின், முட்டும்பாழன்றாகக் (336) கொழுநிணத்தடியொடு கூர்நுரப்பெறுகுவிர் (345); பின்னர்த் துறைபிறக்கொழியப்போகி (351) தனி மனைச்சேப்பின் (355), ஆண்டைத் தீம்பொருளமுனையிற் போயிலையோடே (361) முதிர்கிழங்கார்குவிர் (362); இவற்றை இவ்வழியின் கண்ணே பெற்றுப் பின்னர்ப் பன்மரணிகைப்போய் (368) நாடுபலகழிந்தபின்மைப் (371) பள்ளி யமர்ந்தோன் ஆங்கட் (373) பொழிநொறும் (380) ஆடி (387) அசைஇத் (390) தொலைச்சி (382) மரீஇக் (383) கடவுள்வாழ்த்தி (391) இயக்கினிர் நிறின் (392); இங்கனஞ்சென்று கைவண்டோன்மல் (420) இப்பொழுது ிபோலக் (417) குருதியீர்ப்பப் (414) பொருது (415) ஆர்த்தப் (419) கைமேற் செல்லுதலின்றி நச்சிச்சென்றோர்க்கு எமமாகிய (421) படப்பை மலையவற்றையுடைய (401) விழவு யேம்பட்ட ஸூதாராகிய (111) கச்சி -த்தே யிருந்தோன் (420); அவ்வழிற் பணிந்த மன்னர் (428) செவ்வீபார்க் குற்றத்தினையுடைய (435) பொன்றுஞ்ச வியனகர்க்கண்ணே (440) ல்செய் மண்டிலம் பாரித்தாங்கு (442) மிக்ககாட்சியாலே (445) அருளிப்

(444) பூண்டனாழ்த்திக் (450) கடனிறத்த உன்னத்தோடே (446) சுற்றத்
தோடேயிருத்தோனைக் குறுகித் (447) தொண்டையோர் மனுகனே (454),
மன்னனே, மறவனே (455), செல்வனே, செருமேம்படுனே (456), பெரு
மானே (461), செல்விக்கு அணங்கு னொடித்தாங்கு (459) நின் பெயருட்சில
வற்றைச் சொல்லிப் புழந்த (460) வந்தேன் ; வாழியவெனச் சொல்லிக் (461)
கழிப்பிப் (462) பழிச்சி (463) நின்னுடைய கலைகளெல்லாந் தனக்குத்தேரிவ
தற்கு முன்னே (464) மலைகிழவோன் (500) நில்லாவுவகத்துநிலைமை துக்கி
(466) அந்நிலையனுக்கல் வேண்டி அழைத்துச் (467) சிதர்வைகீக்கி- (468)
உடஇ (470) அமுதோடே (475) குறையும் (472) புழுக்கலும் (474) பிறவு
மாகிப் (475) அடிசிலைக் (476) கலங்களைப் பரப்பித் (477) தான் (479) முக
னமர்ந்து மகமுறைநோக்கி (478) முன்னின்றாட்டி (479) விதலியர் மலை
வேயாநிற்க (486) நமக்குத் தாமரை (481) பொலியச்சூட்டி (482) அரித்தோர்
நல்கியும் அமையானாய் (490) இவுளியொடு பசும்படைதரிஇ (492) அவன்
அன்றே (493) அந்நிலையிலே (464) நாவலத்தன்பொழில் வீவின்றவினங்கும்
படி (465) இவையொழிந்த பரிசில்களையும் தரு (493) மெனவினைமுடிவு
செய்க.

இப்பாட்டில் ஒருமைபன்மை மயக்கம், “ முன்னிலை சுட்டிய வொருமைக்
கிளவி * * * போற்றல் வேண்டும் ” (தொல். எச்ச. 66.) என்பதனாற்சொன்க.

தொண்டைமானிளந்திரையனைக் கடியலூர் உருத்தரங் கண்ணனார்
பாடிய பெரும்பாணாற்றுப்படைக்கு மதுரை ஆசிரியர் பாரத்துவாசி நகீ
சிவரீக்கினியர் செய்யுவுரைமுற்றிற்று.

வெண்பா.

கங்குலா நண்பகலுந் துஞ்சா வியல்பிற்றாப்
மங்குலுக்கும் மாக்கட லார்ப்பதூடம்—வெஞ்சினவேற்
கான்பயந்த கண்ணிக் கடுமான் றிரையனை
யான்பபந்தே நென்னுஞ் செருக்கு.

ஐந்தாவது முல்லைப்பாட்டு.

- நனந்தலை யுலகம் வீனாது நேமியொடு
வலம்புரி பொறித்த மாதாங்கு தடக்கை
நீர்செல நிமிர்ந்த மாஅல் போலப்
பாடிமிழ் பணிக்கடல் பருகி வலனேர்பு
5 கோடுகொண் டெழுந்த கொடுஞ்செல வெழிலி
பெருப்பெயல் பொழிந்த சிறுபுன் மாலை
பருங்கடி மூதூர் மருங்கிற் போகி
யாழிசை யினவண் டார்ப்ப நெல்லொடு
நாழி கொண்ட நறுவீ முல்லை
10 பரும்பசி மூலரி தூஉய்க் கைதொழுது
பெருமுது பெண்டிர் விரிச்சி நிற்பச்
சிறுதாம்பு தெரிடுத்த பசலைக் கன்றி
னுறுதுய ரலமா னேக்கி யாப்மக
ண்டுங்குசுவ லசைத்த கையள் கைய

1. “நனந்தலை யுலகம்” (பத்நி. 63 - 18); ‘நன’ என்னும் அகர
வீற்றரிச் சொல், அகலமென்னுங் குறிப்புப்பொருளை யுணர்த்ததற்கும் உரிச்
சொல் எழுத்துத்திரிந்சிசைத்தற்கும் இவ்வடி மேற்றோன்; (தொல். உரி. 78
ந; இ - வி. கு. 282, 289.)

2 - 3. “நீர்விரி கமலச் செவ்வை நீர்செல நிவந்த மாயோன்” (பாக.
வாமனாவதார. 64.) கம்ப. வேள்வி. 35 - ஆம் பாடலையும் பார்க்க.

4. ‘வலனேர்பு’ (முருகு. 1; முல்லை. 91; நெடுநல். 1).

7. மு. “வான் போழ்” (நாந். கு. 147 - உரை) என்னுஞ் செய்யு
லும் ஓரடி இப்படி வந்துள்ளது.

8 - 10. “நெல்லு மலருந் தூஉய்க்கை தொழுது” (நெடுநல். 43).
அரும்பவழி முல்லை, நிகர்மலர் நெல்லொடு தூஉய்” (சிலப. 9 : 1 - 2); தொல்.
அகத். கு. 5 - இள. மேற்.

11. பெருமுது பெண்டிர்: துறுந். 181.

8 - 11. “நென்வீ ரெறிந்து விரிச்சி யோர்க்குஞ், செம்முது பெண்
டின சொல்லு கிரம்பா” (புறநா. 280.)

12 - 4. இவ்வடிகளுடன், “எம்மனை மாரினி” (சீவக. 425) என்னும்
செய்யுளை ஒப்பிடுக.

- 15 கொடுங்கோற் கோவலர் பின்னின் றுய்த்தர
வின்னே வருகுவர் தாய ரென்போ
ணன்னர் நன்மொழி கேட்டன மதன
னல்ல நல்லோர் வாப்பபுட் டெவ்வர்
முனைகவர்ந்து கொண்ட திறையர் வினைமுடித்து
- 20 வருத றலைவர் வாய்வது நீரின்
பருவா லெவ்வங் களைமா யோயெனக்
காட்டவுங் காட்டவுங் காணுள் கலுழ்சிறந்து
பூர்போ லுண்கண் புலம்புமுத் துறைப்பக்
கான்பாறு தழீஇய வகனெடும் புறவிற்
- 25 சேணுறு பிடவமொடு பைம்புத லெருக்கி
வேட்டுப்புனை யருப்ப மாட்டிக் காட்ட
விடுமுட் புரிசை யேமுற லீனஇப்
படுநீர்ப் புணரியிற் பரந்த பாடி
புலலைக் கூரை யொழுகிய தெருவிற்
- 30 கலை முற்றங் காவ னின்ற
தேம்படு கவுள சிறகண் யானை
யோங்குநிலைக் கரும்பொடு கடிர்பிடைந் தியாத்த
வயல்வின யின்குள குண்ணுது துதறுடைத்

16. இன்னே வருகுவர் (நெடுநல் 155.)

15 - 6. சாதல் பற்றியும், உவப்புப்பற்றியும் ஆகிறினை உயர்நினை
மயங்கியதற்கு இவ்வடிகள் மேற்கோள் ; (தொல் கிளவி. கு. 27 - ந; இ -
கு 299.)

20 - 21. “பொய்ம்மை யுடன் புணரார் மேலவர் பொய்ம்மையு, மெ
மைகூழ் மேலவரை மேவாவாம் - இம்முறையால், பூவலருந் தாரார் பிரிந்
பொலவ குழையார். காவல்சொற் போற்றல் கடன்” (இ - வி - கு. 658-மே.
பா. வருவ ராதல் வாய்வது.

21. பா. மாயோனென.

20 - 22. “இன்னே வருகுவ ரின் றுனை யோரென, முகத்தவை மெ
யவு மொல்லான் மிகக்கலுழந்து” (நெடுநல். 155 - 6)

24 - 8. தொல். புறத. கு 6. இள ந. மேற்.

28. பா. பரந்த பாசனற.

29. உவலை தழையென்னும் பொருளையுணர்த்து மென்பதற்கு இ
மேற்கோள். (தஞ்சை. 363.)

30 - 31 “எல்லை நின்ற வென்றி யானை யென்ன நின்ற...வாய்
(கம்ப. நகர. 22.)

தயினுனை மருப்பிற்றங் கையிடைக் கொண்டெனக்
35 கவைமுட் கருவியின் வடமொழி பயிற்றிக்
கல்லா விளைஞர் கவளங் கைப்பக்
கற்றேய்த் துடுத்த படிவப் பார்ப்பான்
முக்கோ லசைநிலை கடுப்ப நற்போ
ரோடா வல்விற் றாணி நாற்றிக்

40 கூடங் குத்திக் கயிறுவாங் கிருக்கைப்
பூந்தலைக் குந்தங் குத்திக் கிடுகுநிரைத்து
வாங்குவி லாண மரண மாக
வேறுபல் பெரும்படை நாப்பண் வேறோர்
நெடுங்காழ்க் கண்டங் கோவி யகநேர்பு

45 குறுந்தொடி முன்கைக் கூந்தலஞ் சிறுபுறத
திரவுபகற் செப்புந் திண்பிடி யொள்வான்
விரவுவரிக் கச்சிற் பூண்ட மங்கையர்
நெய்யுமிழ் கரையர் நெடுந்திரிக் கொளீஇக
கையமை விளக்க நந்துதொறு மாட்ட

50 நெடுநா வொண்மணி நிழற்றிய நடுநா
ளதிரல் பூதத வாடுகொடிப் படாஅர்
சிதர்வர லசைவளிக் கசைவந் தாங்குத்
துகின்முடித்துப் போர்கத துங்க லோங்குநடைப்
பெருமு தாள ரேமஞ் சூழப்

55 பொழுதளந் தறியும் பொற்பா மாக்க
டொழுது காண்கையர் தோன்ற வாழ்த்தி
யெறிநீர் வைபகம் வெவீஇய செல்வோப்பின்

35. “கவை முட் கருவியு மாகிக் கடிக்கொள ” (மணி. 18 164.)

36. “காழோர் கடுங்களிறு கவளங் கைப்ப” (மதுரை. 658 - 9.)

41. “கிடுகுநிரைத் தெக்கூன்றி” (பட. 78.)

43. வேறுபல் பெரும்படை “பன்னா றடுக்கிய வேறுபடு பதிலு,
மிடங் கெட வீண்டிய வியன்கட் பாசறை” (11நா. 62.)

44. “நெடுங்காழ்க் கண்ட சிரல்பட நிரைத்த, கொடும்பட நெடுமதில்”
(சிலப். 27: 151 - 2.)

48. “சொரிசறை கவரு நெய்வழி புராவில்” (பத்ந். 47. அடி - 5.)

49. பா. மாட்டி.

50. “நெடுநா வொண்மணி கடிமனை யிரட்ட”, “யாமங் கொள்பவர்
நெடுநா வொண்மணி, யொன்றெறி பாணியி னிரட்டும்” (நந். 40, 132.)

- குறுநீர்க் கன்ன வினைத்தென் நிசைப்ப
மத்திகை வனைஇய மறிந்துவிக்கு செதிவுண்ட
60 மெப்ப்பை புக்க வெருவருந் தோற்றத்து
வலிபுணர் யாக்கை வன்கண் யவனர்
புலித்தொடர் விட்ட புனைமா ணல்லிற்
நிருமணி விளக்கக் காட்டித் திண்ணா
ணெழினி ாங்கிய வீரதைப் பள்ளியு
65 ஞடம்பி டுரைக்கு முரையா நாவிற்
படம்புரு மிலேச்ச ருமைய ராக
மண்டமர் நசையொடு கண்படை பெருஅ
தெடுத்தெறி யெஃகம் பாய்தலிற் புண்கூர்ந்து
பிடிக்கண மறந்த வேழம் வேழத்துப்
70 பாம்புபதைப் பன்ன பருஉக்கை துமியத்
தேம்பாய் கண்ணி நல்வலந் திருத்திச்
சோறுவாய்த் தொழிந்தோ ருள்ளியுந் தோறுமிபு

58. “குநர் வாழ்த்த யாகநர் துவல, வேதா ளிகரோடு நாழிகை யிசைப்ப”, (மதுரை. 670 - 71); “குறுநீர்க் கன்ன லெண்ணுந் டல்லது, கதிர்மருங் கதியா தஞ்சவாப் பாஅய்” (அகநா. 43 - 6); “குறுநீர்க் கன்னலின் யாமங் கொள் பவர்” (மணி. 7 : 64 - 5); “புனலுற் றருவு செப்பின், காலமறி வுற்றுணர்தல் கன்னலவல்லான், மாலைபக லுற்றதென வோர்வரிது மாதோ” (கம்ப. கார் காலப். 73); இவ்வடி, சிலப். 5 : 49 - அடியார் மேற்கோள்.

66. படம் புரும் : (பெரும்பாண். 89.) “செங்கட் புன்மயிர்த் தோறிரை செம்முக, வெங்க ணைக்கிற்குப் பாயமி லேச்சனைச். செங்கட் டிவிழி யாத் தெழித்தான்” (கீவக. 431.)

67. “போரெனிற்புகலும் புனைகழன் மறவர்”, “பொதுவிற் றாக்கும விசியுறு தண்ணுமை, வளிபொரு தெண்கண் கேட்டி, னதுபோரென்னு மென் னையு முளனே”, “வான்வடு விளங்கிய சென்னிச், செருவெந்ருரிசில்” (புறநா. 31, 89, 321.) பா. மிலேச்சர்.

69. பா. வேழமும்.

70. “யானைதன், வாய்விதை கொண்ட வலிதேம்பு தடக்கை, குன்றுபுரு பாய்பிற் றோன்றும்” (அகநா. 391: அடி. 11 - 2); “கிரைகதிர் நீனெஃக நீட்டி வயவர், வரைபுரை யானைக்கைத் துற - வரைமே, லுருமெறி பாய்பிற் புரளுஞ் செருமொய்யிற், சேய் பொரு தட்ட களத்த” (கனவழி. 13.)

71-72. “புரந்தராகண் ணீர்மல்கச் சாகற்பிற் சாக்கா, டிரந்துகோட் பக்க துடைத்து” (தூந். 780); “குஞ்சரத் தலையடுத்தக் கடந்தன்மாந் காலையாச், செஞ்சோற்றுக் கடலீங்கிச் சிவவுவான் பிடித்துடுத்த, பஞ்சுமெழ்

வைந்துணைப் பகழி மூழ்கலிற் செவிசாய்த்

துண்ணு துயங்கு மாகிற் தித்து

75 மொருகை பள்ளி யொற்றி யொருகை

முடியொடு கடகஞ் சேர்த்தி நெடிதுரினைந்து

பகைவர்ச் சுட்டிய படைகொ ணேன்விர

னகைதாழ் கண்ணி நல்வலர் திருத்தி

யரசிருந்து பனிக்கு முரசுமுழங்கு பாசறை

80யின் றியில் வதியுநற் காணு நியருழந்து

நெஞ்சாற்றுப் படுத்த நிறைதபு புலம்பொடு

நீடுநினைந்து தேற்றியு மோடுவன திருத்தியு

மையல் கொண்டு மொப்பென வுயிர்த்து

மேவுறு மஞ்ஞையி னடுங்கி யிழைநெகிழ்ந்து

85 பரவை விளக்கிற் பருஉச்சுட ரழல்

விடஞ்சிறந் துயரிய வெழுநிலை மாடத்து

முடங்கிதைச் சொரிதரு மாத்திர ளருவி

யின்ப விமிழிசை யோர்ப்பெனன் கிடந்தோ

ளஞ்செவி நிறைப வாலின வென்றுநிறர்

கிடந்துடைஞாண் பதைத்திலவக்க கிடந்தாரை” (நீவக. 2240); “செஞ் சேற்றாக் கடனின்தே கழியே ஞயிற் றிண்டோன் ன வளர்த்ததனும் செயல் வே றுண்டோ” (பாறதம், 17 - ஆம போ. 20.)

73. “வேனிதத் தீர்க்க வயவரா லேறுனடு, ானிலங் கொள்ளக கலங் கிச் செவிசாய்த்து, மாலிலங், கூறு மறைகேட்ப” (நளவழி. 11); வை கூர்மை யாகிய குறிப்புப்பொருளையுணர்த்துமென்றற்கு இவ்வடி மேற்கோள்; (தொல். உரி. கு. 91 - சே; 89. க.)

74. பா. மாவுஞ் சிந்தித்து.

76. நெடிதுரினைந்து முல்லை. 82.

75 - 6. (தொல். கற்பியல். கு. 34. க. மேற்)

83. ஒருபிரதியில் இவ்வடியின்பின் “அஞ்சி லோதி யாய்கவி னசைஇ, யேவுறு” என்னும்பகுதி காணப்படுகின்றது.

85. “யவன ரியற்றிய வினைமாண் பாலை, கையேற் தையக னிறைய செய் சொரித்து, பருஉத்திரி கொளீஇய குருஉத்தலை நியிரெரி”. “பாண்டில் விளக்கிற் பருஉச்சுட ரழல்” (நெடுநல். 101-3, 175); “பாண்டில் விளக்குப் பருஉச்சுட ரழல்” (பதிற். 47. அடி - 6.)

86. “எழுநிலை மாடஞ் சேர்ந்தம்” (நீவக. 2840.)

89. ‘அவ்வுழிக்கட் ககாரமும் அகாரம்கெடுதற்கு இது மேற்கோள்; (தொல். குந். கு. 78 - க.)

- 90 வேண்டிபுலங் கவர்ந்த வீண்டுபெருந் தானையொடு
விசயம் வெல்கொடி யுயிரி வலனேர்பு
வயிரும் வளையு மார்ப்ப வயிர
செறியிலைக் காயா வஞ்சன மலர
முறியினர்க் கொன்றை நன்பொன் காலக்
- 95 கோடற் குவிமுதை யங்கை யவிழத்
தோடார் தோன்றி குருதி பூப்பக்
காலை நந்திய செந்நிலப் பெருவழி
வானம் வாய்த்த வாங்குகதிர் வாகிற்
றிரிமருப் பிரையொடு மடமா னுகள
- 100 வெதிர்செல் வெண்மழை பொழியுந் திங்களின்
முதிர்காய் வள்ளியங் காடுபிறக் கொழிபத்
துணைபரி தூக்குஞ் செலவினர்
வினை விளங்கு நெடுந் தீதர் பூண்ட மாவே.

இதன்பொருள்.

இப்பாட்டிற்கு முல்லைமென்று பெயர்கூறினார்; முல்லைசான்ற கற்புப்பொருந்தியதனால். இல்லறநிகழ்த்து சற்குப் பிரிந்தவருந்துணையும் ஆற்றியிருவென்று கணவன் கூறிய சொல்லைப் பிழையாமல் ஆற்றியிருந்து இல்லறநிகழ்த்திய இயற்கை முல்லையாமென்றுகருதி இருத்தலென்னும்பொருடா முல்லை

90 - 91. “நீரொலித் தன்ன நிலவவேற் றுணையொடு. புலவுப்படக் கொன்று மிடைதோ லோட்டிப், புசிழ்செய் தெடுத்த விறல்சா னன்கொடி” (மதுரை. 369 - 371.)

91. “வென்றெழு கொடியொடு வேழஞ் சென்றபுக” (நெடுநல். 87.)

94. “கார்விரி கொன்றைப் பொன்னேர் புதுமலர்” (அகநா. கடவுள்); “கொன்றைகள் பொன்சொரிய” (நேவாயம், திருப்புகல்.)

95. சிறுபாண். 167. “சைவிரிந்தனசாந்தனம்” (குணா. நாட்டு. 11.)

96. “குருதிப் பூவின் குலைக்காந் தட்டே” (துறுந். 1.)

99. ‘பெருங்கவின் பெற்ற சிறுதலை நெளவி. மடக்கட் பிணையொடு மறுகுவன வுகள்” (மதுரை. 275 - 6); “அறகோட் டிரையொடு மான்பிணையுகளவுந்” (பட். 245); “மறியுடை மடப்பிணை தழீஇப் புறவிந். றிரிமருப் பிரலை பைப்பயிருகள்” (அகநா. 314. அடிகள் 5 - 6.)

100. வெண்மழை. (நெடுநல். 19)

102. ‘துணை’ என்னுஞ்செல் விரைவென்னும் பொருளை யுணர்த்த மென்பதற்கு இவ்வடி மேற்கோள், (நெடில். உரி. கு. 17 - 8.)

யென்று இச்செய்யுட்டு ஈழத்தனர் பெயர்கூறினமையிற் கணவன் வருந்துணையும் ஆற்றியிருந்தானாகப் பொருள்கூறலே அவர்கருத்தாயிற்று. * “நானே சேறல்” என்னும்விதியால், அரசன் தானே சென்றது இப்பாட்டு.

இது, தலைவன் வினைவயிற் பிரியக் கூருதியதனை அவன்குறிப்பானுணர்ந்து ஆற்றாளாய் தலைவியது நிலைமைகண்டு அவன் வற்புறுப்பவும் உடம்படாதவளைப் பெருமதுபெண்டிர் அவன் வினைமுடித்துவருதல் வாய்வது. நீவருத்தநீக்குவதெனக்கூற, அதுகேட்டு உவன் நீடுகினைந்து ஆற்றியிருந்தவழித் தலைவன் அக்காலத்தே வந்ததனைக் கண்டு வாயில்கள் தம்முட்கூறியது. இது, † “வாயிலுசாவே” தம்முளு முரிய” ‡ “எல்லா வாயிலு மிருவர் தேளத்தும் - புல்லிய மகிழ்ச்சிப் பொருள வென்ப” என்பனவற்றாற் கூறினார்.

1. கன சலை உலகம் வளைஇ—அகலத்தை இடக்கேயுடைய உலகத்தை வளைத்து,

1 - 2. [நேமியோடு, வலம்புரி பொறித்த மாதாங்கு தடக்கை:]

நேமியோடு வலம்புரி காங்கு தடக்கை மால் (3) —சக்கரத்தோடே வலம்புரியைத்தாங்கும் பெரியகைகளையுடையமால்.

மா § பொறித்த மால் (3) —திருமார்பிடத்தே திருமகளைவைத்த மால்,

3. நீர் செல நிமிர்ந்த மாஅல் போல மாவலிவார்த்த நீர் தன்கையிலே சென்றதாக உயர்ந்த திருமாலேப்போல,

இனி, நேமியோடே வலம்புரியையுமுடைய உத்தம விலக்கணங்களைப் பெற்றிருக்கின்ற திருமகளையினைத் தன்கையிலே நீர்செல்லவென்றுமாம்.

இதனானே முல்லைக்குரிய தெய்வங்கூறினார்.

4 - 5. [பாடிமீழ் பணிக்கடல் பருகி வலனேர்பு, கோடுகொண்டெழுந்த கொடுஞ்செல வெழிலி:]

பாடு இமீழ் பணி கடல் பருகி வலன் எர்பு கோடு கொண்ட—ஒலிமுழங்குகின்ற குளிர்ச்சியையுடைய கடலைக்குடித்து வலமாகவெழுந்து மலைகளை இருப்பிடமாகக்கொண்டு,

உலகம் வளைஇ (1) எழுந்த கொடு செலவு எழிலி—பெய்யுங்காலத்தே உலகத்தைவளைத்தெழுந்த ஈழிய செலவினையுடைய மேகம்.

மால் நீர் செல நிமிர்ந்தாற்போல மேகமும் நீர்செலநிமிர்ந்த தென்றூர்

இனி, உலகத்தைத் திருவடிவளிலே அனைத்துக்கொண்டுநிமிர்ந்த மாலைன்று முறைப்பார்.

6. பெரு பெயல் பொழிந்த சிறு புல் மலை - பெரிய மழையைப்பெய்த சிறுபொழுதாகிய வருத்தஞ்செய்கின்ற மலைக்காலத்துப் பாவைவிளக்கு (85) எனக்கூட்டுக.

* தொல்காப்பியம்: அகத்தினையியல், 27.

† “செய்யுளியல், 201

‡ “கற்பியல், 37.

§ பொறித்தல்-வைத்தல். இதனைச் சிறுபாணுற்றுப்படை, “வடபுல் விமயத்து வாங்குவிற் பொறித்த” (48) என்பதனுரையானுமுணர்க.

இதனானே முல்லைக்குரிய *காரும், மாஸையுக் கூறினார்.

மாவ்போலெழுந்த எழிலிப்பொழிந்த மாஸையென்க.

7. [அருங்கடி மூ., ஒருங்கிற் போகி:] அரு கடி முது ஊர் மருங்கில்
கல்லோர் (18) போகி யகாவலையுடைய பழைய ஊர்ப்பக்கத்துப் பாக்கத்
தே படைத்தலைவரே. v கற்சொற்கோடற்குரியோர்போய்,

8-11. [யாழிசையினவன் டார்ப்ப ரெல்லொடு, நாழி கொண்ட நறுவீ
முல்லை, யரும்பலி ழலரி தூஉய்க்கை தொழுது, பெருமுது பெண்டிர் விரிச்சி
நிற்ப:]

நறு வீ முல்லை அரும்பு யாழ் இசை இனம் வண்டு ஐர்ப்ப அவிழ் அலரி
நாழி கொண்ட ரெல்லொடு தூஉய் - நறியபூக்களையுடைய முல்லைவினது அரும்
புகள் யாழினது ஓசையினையுடைய இனமானவன்குள் ஆரவாரிக்கும்படி
அவிழ்த்துவை நாழியிடத்தே கொண்டுபோன ரெல்லுடனேதாவி,

கைதொழுது விரிச்சி நிற்ப - தெய்வத்தை வணங்கி நற்சொற்கேட்டு நிற்க,
கல்லோர் (18) போகித் (7) தூஉய்த் தொழுது நிற்பவென்க.

என்றது:—ஒருவேந்தன் ஒருவேந்தனோடு இகல்கருதினார் போர்செய்ய
வேண்டுதலின், அவனுட்பந்தணர்முதலியோரைத் தன்னுட்பின்கண்ணே
அழைத்தற்கும், அதனைப்பறியாத ஆவைக் கொண்டுபோந்து தான் காத்தற்குமா
கத் கன்படைத்தலைவரை நோக்கி அரசன் னிரையடித்தற்கேவியவழி அவர் அவ
னாரினின்றும்போய் ஒருபாக்கத்துவிட்டிருந்து அரசனுக்கு மேல்வரும் ஆக்கத்
தையறிதற்கு விரிச்சியொர்த்தல் வேண்டுமென்று புறத்தினையிலுட் கூறி
னமைபான், ஈண்டும் அவ்வாறே கூறினார். அது, † “வேந்துவிடு முனைஞர்
வேறாறப்புலக் களவி, ஞாந் தோம்பன் மேவற் றாகும்,” § “படையியக் கர்வம்
பாக்கத்து விரிச்சி” என்னுஞ்ஞாந் திரங்கனானும், “நிரைகவுள் வென்வாய்த்
திரிந்துவீழ் தாடி. நரைமுதியோ னின்றரைத்த நற்சொ - னிரையன்றி, யெல்
லைர் வைபு மிறையோற் றளிக்குமால், வல்லையே சென்மின் வழி” என்னும்
உரையாண்தானுமுணர்க. இவர் இதுகேட்டு நிரைகொண்டால் அரசன் வஞ்சி
குடி மண்ணசையால் மேற்செல்வனென்பது. ஆண்டு ¶ “எஞ்சாமண்ணைசை”
என்னுஞ்ஞாந் திரத்திற் கூறியவாறே ஈண்டுக் கூறினார். அது மேல் “முனை
கவந்து” (19) என்பதனானுணர்க.

12-8. [சிறுதாம்பு தொடுத்த பசிலைக் கன்றி, னுறுதய ரலமர னோக்கி
யாய்மக. ணடுங்குசுவ லசைத்த கையன் கைய, கொடுங்கோற் கோவலர் பின்

* “காரு மாஸையு முல்லை குறிஞ்சி. கூடர் யாம மென்மனார் புலவர்”
என்பது தொல்காப்பியம், அகத்தினையியல், 6.

† பெருமுதுபெண்டிரென்பதற்கு ஒருபிரதியிலும் உரையிலது; பெரிய
முதிர்ந்தபெண்டிரென்க.

‡ தொல்காப்பியம், புறத்தினையியல், 2.

§ “ ” ” ” 3.

¶ “ ” ” ” 7.

னின் துய்த்தக, விண்ணை வருகுமா தாய் கொன்போ, ணண்ணர் நன்மொழி கேட்டன மத்தன, ணல்ல நல்லோர் வாய்ப்புள்:]

நன்னர் வாய்ப்புள் — அவர்கேட்ட நன்றாகிய நற்சொல்,

ஆய் மகன் கடுங்கு சுவல் அசைத்த கையன்—இடைச்சாதியின்மகன் குளி
ரால் கடுங்குகின்ற தோளின்மேலே கட்டின கையனாய்கின்ற,

சிறு தாழ்ப் தொடுத்த பசுவை கன்றின் உறு துயர் அலமரல் னோக்கி—சிறிய தாம்பாலே சாலிலே கட்டப்பட்ட வருத் தந்தையுடைத்தாகிய கன்றினுடைய முலையுடனானவனுக்கின்ற துயராலே தாப்பவருமென்று சுழலுகின்ற தன்மையைப்பார்த்து,

கைய கொடு கோல் கோவலர் பின் நின்று உய்த்தா—கையிடத்தனவாகிய
கொடிய கோலையுடைய இண்டயர் பின்னேநின்று செலுத்துலைச்செய்கை
யினலே,

தாயர் இன்னே வருகுவர் என்போள் நன்மொழி கேட்டனம்—நிரம்ப
மேய்த்து தும்முடைய தாய்மார் இப்பொழுதேவருவொன்று கூறுகின்றோ
ளநடைய நன்றாகிய வார்த்தையாக யாவதன்கேட்டோம் ;

அதனால்—அவன்கூறிய நற்சொல்லின் கருத்தால்,

18 - 20. [தெவ்வார், முனைகவர்ந்த கொண்ட திறையர் வினைமுடித்து, வருத நிலைவர் வாய்வது :] 'தலைவர் தெவ்வார் முனை கவர்ந்த கொண்ட திறையர் வினை முடித்து வருதல் வாய்வது—நம் தலைவர் வஞ்சிகுடிச் சென்று பகைவர் மண்ணைக்கொண்டு பின் அவரிடத்தேவாங்கிக்கொண்ட திறையினையுமுடைய ராய் இங்ஙனம் தாமெடுத்துக்கொண்ட வினையை முடித்துவருவாரென்று நாம் கருதிய தன்மையிலே அவர்நிற்கல் உண்மை,

நல்ல—அவர் அங்கனம் வினேமுடித்துவருதல் நமக்கு இல்லறம் சிகழ்தற்
குக்காரணமாகலின் கல்லகாரியம்;

20 - 21. [நீ நின், பருவா லெவ்வ வ களை மா யோபென'] மாயோய் நீ நின் பருவால் எவ்வ வ களை என—*மாமைநிறத்தையுடையோனே, நீ நின் மனத் தடுமாற்றத்தான் உனதான வருத்தத்தைப் போக்கென்று கூற, அது கேட்டு,

செலவுக்குறிப்பிற்று வேறுபட்டதுணர்ந்தமையின். மனத்தடுமாற்றமே
 ன்றார்.

பெருமுதுபெண்டிர் (11), நல்லோர் (18) போகித் (7) தூஉத் தொழுது (10) விரிச்சிளிந் (11) அவர்கேட்ட நன்னர் (17) வாய்ப்புந் (18) ஆய் மகன் (13) கையனாகித் (14) கன்றின் (12) அலமரனோக்கித் (13) தாயர் இன்னே வரு குவரென்போளுடைய (16) நன்மொழியாக யாங்குந் கேட்டனம் ; அதன் கருத் தால் (17) தலைவர் வருதல் வாய்வது (20); நல்லகாரியம் (18); மாயோய் (21).

* மாணமலிதம் - நாகுரித்த ஆம்பற்றண்டுபோன்றதிறம்; "சீர்வன நாம்பற் றம்புடைத் திரங்கா, நொரித் தன்ன மதனின் மாமை" (நற். 6.)

நின் (20) பருவாலெவ்வம் களையென்று கூற (21) அதுசேட்டு நீடு நினைந்து (82) என்க.

இங்ஙனம்பொருள்கூறாமல் தலைவியது இரக்கமிருதிகண்டு பெருமுது பெண்டிர் விசிச்சிகேட்டுவந்து தலைவர் வருவாராதல் வாய்வது; நின்னெவ்வம் களையென்று பல்காலும் ஆற்றாவிக்கவும் ஆற்றாநாய்த் துயருழந்து (80) புலம் பொடு (81) தேற்றியும் திருத்தியும் (82) மையல்கொண்டும் உயிர்த்தும் (83) நடுங்கிநெகிழ்த்து (84) கிடத்தோள் (88) எனப் பொருள்கூறியக்கால் செய்தற் குரிய இரங்கற்பொருட்டன்றி முல்லைக்குரிய இருத்தற்பொருட்டாகாமை புணர்க. அன்றியும் தலைவன் காலங் குறித்தல்லது பிரியானென்பதாஉம் அவன்குறித்தகாலங்கண்டால் தலைவிக்கு வருத்தமிருமென்பதாஉம், அது பாலையாமென்பதாஉம். அவ்வாற்றாமைக்கு இரங்கல் நிகழ்த்தால் செய்தலாமென்பதாஉம் நூர்கருத்தாதலுணர்க.

22. [காட்டவுங் காட்டவுங் காணுள் கலுழ்சிறந்து:] காட்டவும் காட்டவும் *கலுழ்சிறந்து காணுள்—தலைவன் †புகழும் மானமும் எடுத்துக்காட்டி வற்புறுத்தவும் தோன்றல் சான்ற மாற்றார் பெருமைகூறிக்காட்டி வற்புறுத்தவும் அன்புமிருதியார் கலக்கமிக்கு இவை அரசற்கு வேண்டுகென்று மனத்திற் கருதாதவன்,

23. பூ போல் உண் கண் ‡புலம்பு முத்து உறைப்ப—புப்போலும் மை புண்கண்கள் தாறாயாகச் சொரியாது தனித்துவீழ்கின்ற முத்துப்போலுந் துவரியைத் துளிப்ப அதுகண்டு,

24. காண் யாறு தழீஇய அகல் நெடு புறவின் — காட்டாறுகூழ்ந்த அகன்ற நெடிய காட்டிடத்தே,

25. சேண் நாறு பிடவமோடு பைம்புதல் எருக்கி — தூரியநிலத்தே நாறு கின்ற பீடவமோடே வளைப் பசியதுறுகளையும் வெட்டி,

26. வேடு புழை அருப்பம் மாட்டி—பகைப்புலத்துக்குக் காவலாகநிற்கும் வேட்டுவச்சாதியினுடைய அரண்களையழித்து,

26 - 7. [காட்ட. விடுமுட் புரிசை யேமுற வளைஇ:] காட்ட முன் இடு புரிசை எமம் உற வளைஇ—காட்டின் கண்ணாவாகிய முள்ளாலிடும்திலைக் காவலுறும்படி வளைத்து.

28. [படுநீர்ப் புணரியிற் பரந்த பாடி:] புணரி படும் ிரின் பரந்த பாடி— திரையொலிக்கின்ற ||கடல்போற்பரந்த பாசறைக்கண்ணே கண்படைபெறாது (67) என்க.

* பி - ம். 'வலிழ் சிறந்து'

† “புகழு மானமு மெடுத்துவற் புறுத்தலும் தோன்றல் சான்ற மாற்றோர் மேனமையும” (தோல். அகத்திணை. கு. 41.)

‡ “புலம்பே தனிமை” (தோல். உரி. கு. 33.)

§ இது பிராவென வழங்கும்.

|| “கடன்மருள் பெரும்படை”, “படைநிலா விலங்குங் கடன்மருடான” (அகநா. 116, 212.); “கடலென, வானீர்க் கட்குந் தான” (புறநா. 17.)

புறவிடத்தே (24) எருக்கி (25) மாட்டி (26) விளைஇப் (27) பரந்த பாடி யென்க.

29. உவலை கூரை ஒழுகிய தெருவில்—தழையாலேவேய்ந்த கூரை ஒழங்குபட்டதெருவிடத்து,

30 - 31. கவலை முற்றம் காவல் நின்ற தேம் படு கவுள சிறு கண் யானை — நாற்சந்தியானமுற்றத்தே காவலாகநின்ற மதம்பாய்கின்ற கதுப்பினை யுடையவாகிய சிறியகண்ணையுடைய யானை,

32 - 3. [ஓங்குநிலைக் கரும்பொடு கதிர்மிடைச் சியாத்த, வயல்விளை யின்ருள குண்ணை:] ஓங்கு நிலை. கரும்பொடு வயல் விளை கதிர் மிடைத்து யாத்த இன் குளகு உண்ணை—வளர்கின்ற தன்மையையுடைய கரும்புகளோ டே வயலிலேவிளைந்த நெற்கதிரிடையே நெருங்கப்பட்டுக் கட்டிப்போகட்ட சா வியையும் இனிய *அதிமதுரத்தழையையும் தின்னாமல்,

33 - 4. நுதல் துடைத்து அயில் நுனை மருப்பில் தம் கையிடை கொண் டென— அவற்றாலே துநெற்றியைத்துடைத்துக் கூர்மையையுடைய முனை களையுடைய கொம்பினிடத்தே ஏறட்ட தம் கையிடத்தே கொண்டுநின்றனவாக,

35 - 6. [கவைமுட்ட கருவியின் வடமொழி பயிற்றிக், சல்லா விளைஞர் வளங் கைப்ப:] சல்லா இளைஞர் வடமொழி பயிற்றி கவை முள் கருவியின் கவளம் கைப்ப—வடமொழியை அடியிலேகல்லாத இளைஞர் யானைப்பேச்சான வடமொழிகளைக்கற்றுப் பலகாற்சொல்லிக் கவைத்தமுள்ளையுடைய ஸ்பரிசு கோலாலே கவளத்தைத் தின்னும்படி குத்த.

யானைக்குச்செய்யும் தொழில்களொழிய வேறொருதொழிலைக் கல்லாத இளைஞரென்றமாம்.

37 - 40. [கற்றேயத் துடுத்த படிவப் பார்ப்பான், முக்கோ லசைநிலை கடுப்ப— அடுப்ப நற்போ, ரோடா வல்விந் தூணி நாற்றிக், கூடங் குத்திக் கயிறுவாங் கிருக்கை:]

கூடம் குத்தி கயிறு வாங்கு இருக்கை—கூடமாகக் கால்களைநட்டுக் கயிற்றை வலித்துக்கட்டின இருப்பின்கண்ணே,

என்றது ||படங்குளை.

சல் தோய்த்து உடுத்த படிவப் பார்ப்பான் முக்கோல் அசை நிலை கடுப்ப— துகிலைக் காங்கல்லலைத் தோய்த்துடுத்த விரகங்குளையுடைய முக்கோலத்தனை அர்முக்கோலிலே அந்தஉடையினை இட்டிவைத்த தன்மையையொக்க.

* யானைக்கு அதிமதுரத்தழையில் விருப்பமுண்டென்பதை. சீவக. 750 ஆம் செய்யுளாலுமுணர்க. பி - ம். அட்டிமதுரத்தழை.

† பி - ம். 'கவழமைக்கப்'

‡ யானைப்பேச்சான வடமொழிகளாவன, அப்புது அப்புது, ஆது ஆது, ஐ ஐ என்பன. (சீவக. 1834 - உரை.)

§ பரிக்கோல் - குத்துக்கோல்.

|| படங்குளன் - கூடாரங்கள்.

¶ “உரைசான்ற முக்கோல்” (கலி. 9.)

எல் போர் ஓடா வல் வில் துணி நாற்றி—அறத்தாற்பொருகின்ற பேசாரிற்ரு ஓடாமைக்குக் காணமான வலியவிலைச் சோலுன்றி அதிலே துணிகளைத் தூக்கி,

41. பூதலை ருத்தம் ருத்தி—பூத்தொழிலைத் தலையிலேயுடைய எதிகோல் களைபுழுன்றி,

பூதலை, விகாரம்.

கிடுகு நிரைத்து—கிடுகுகளையும் நிரையாகக் ருத்தி,

42. வாங்கு வில் அரணம் அரணம் ஆக—இங்ஙனஞ்ஞமும் விற்படையா கிய அரணே தங்களுக்கு அரணாக, இதற்குள்ளேவிட்ட,

கயிறுவாங்கிருக்கைக்கண்ணே (40) நாற்றிக் (39) ருத்தி நிரைத்து (41) வாகுருவில்லாணமென்க.

43. வேறு பல் பெரு படை நாப்பண்—பாடைவேறுபட்ட பலவாகிய பெரியபடைக்குநடுவே,

43 - 4. [வேறோர், நெடுங்காழ்க் கண்டம் கோலியக கேர்பு.]

வேறு ஓர் அகம் கேர்பு—வேறோரிடத்தை அரசனுக்குக் கோயிலாக எல் லாருமுடம்பட்டு,

நெடு காழ் கண்டம் கோலி—நெடிய ருத்துக்கோலுடனேபண்ணின பல நிறத்தாற் கூறுபட்ட *மதிட்டிழையைவளைத்து,

கண்டம், ஆகுபெயர்.

45. குறு தொடி முன்கை கூத்தல் அம் சிறு புறத்து மங்கையர் (47)— குறியதொடியையுடைய முன்கையினையும் கூத்தலசைத்துகிடக்கின்ற அழகினை யுடைய சிறியமுதுகிளையுமுடைய மங்கையர்,

46 - 7. இரவு பகல் செய்யும் திண் பிடி ஒன் வான் விரவு வரி கச்சின் பூண்ட மங்கையர்—இரப்பொழுதைப் பகற்பொழுதாக்கும் திண்ணிய †ஆகினை யுடைய ஒள்ளியவாளை விரவினநிறத்தினையுடைய கச்சினாலேபூண்ட மங்கையர்,

48 - 9. நெய் உமிழ் சுரையர் நெடு திரி கொளீடு கை அமை வினக்கம ர்த்துதோறும் மாட்ட—நெய்யைக்காலுகின்ற திரிக்குழாயையுடைய சிற்றாட்கள் நெடிய திரியை எங்குங்கொளுத்தி ஒழுங்காயமைந்த வினக்குக்கள் அவியுந் தோறும் தம்மையிற்பந்தத்தைக்கொளுத்த,

50 நெடு கா ஒன் மணி நிழற்றிய நடு நாள்—நெடிய காக்கிளையுடைய ஒள்ளியமணி எறிந்துவிட்ட நடுயாமத்தும்,

கோயில் ‡பணிமடங்கினால் மணியெறிந்துவிடுதல் இயல்பு.

* மதிட்டிழை, கண்டத்திரையெனவும் பல்வண்ணத்திரையெனவும் வழங் கும்; (சீவக. 647, 873.)

† பி - ம். (க) கவிசினையுடைய (உ) வாய்ச்சினையுடைய.

‡ பணி - வேலை.

தீவிர வசூலி குதிரைமுதலியன தயில்கோடலின், அவற்றின், மணி
யோகை அடக்கிய சடுகளென்றாம்.

51 - 2. அதில் பூத்த ஆடு கொடி புடா அர் சிதர் வால் அசை வளிற்கு அசைவந்தாங்கு—நுபுனியூத்த அசைகின்ற கொடியினையுடைய நெதுதலைத் தவியியோடே வருதலையுடைய அசைந்த காற்றிற்கு அசைந்தாற்போல,

சிதர் - மெத்தெனவுமாம்.

53-4. துகில் முடித்து போர்த்த துங்கல் ஒங்கு கடை ப்ரெகு முதலாளர் ஏமம் சூழ—டீமயிர்க்கட்டுக்கட்டிச் சட்டையிட்ட அணந்தரினையும் பெரிய ஒழுக்கத்தினையுமுடைய மெய்காப்பாளர் காவலாகச் சூழ்த்துதிரிய,

55 - 6. [பொழுதனர் தறியும் பொய்யா மாக்க, டொழுது காண்கையர்
தோன்ற வாழ்த்தி:]

மாக்கள் பொழுது அளந்து அறியும் பொய்யா காண்கையா - அறிவில்லா
தோருடைய வாழ்நாளை இத்துணையென்று அளந்தறியும் பொய்யாத காட்சியை
யுடையார்,

தொழுது தோன்ற வாழ்த்தி—அரசனெண்ணவகி விளங்க வாழ்த்தி.

57. ஏழி நீர் வையகம் வெலீஇய செல்வோய்—திரையெறிநின்ற கடல்
கூழ்த் தடவதத்தே பகைவரை வெல்லுதற்குச் செல்கின்றவனே,

57 - 8. . நின் குறுநீர் கண்ணல் இளைதது என்று இசைப்ப—கிடாரதது
நீரிலேகாண்கின்ற நினது நாழிகைவட்டிற் சென்றநாழிகை இத்துணையென்று
சொல்லுகையிலே,

59. [மத்திகை வணிகிய மறிந்துவீங்கு செறியுடை:]

மத்தினை விளையும் உடை—புரவியை யடிக்கின்ற சம்மட்டி விளந்து
கிடக்கின்ற உடை.

மறிந்து வீங்கு செறிவு உடை—அச்சமமட்டி மறையும்படி வடிமயதாழ்த்து
பெருக்குஞ் செறிதலையுடைய ட்டுடைவையுடையினையும்,

60. மெய்ப்பை புள்ள வெரு வரும் தோற்றத்து-சட்டையிட்ட அச்சம் வரும் தோற்றாவினையும்,

61. வலி புணர் யாக்கை - இயல்பான வலிகூழன மெய்யினைபுழுண்டய,

வண்ணம் யவனர்—தறுகண்மையினையுடைய சோனகர்,

62. புலி தொடர் விட்ட புனை மாண் நல் இல்—புலிச்சகலிலிவிடப்பட்ட
கைசெய்தமாட்சினைமப்பட்டு நன்றாகிய இல்லிலே,

* புனலி - மோசமல்லிகை; (சிலப். 13: 156 - அடியார்.)

† “பெருமூ தாளோ மாகிய வெமக்தே” (முறநா. 243.)

‡ மயிர்க்கட்டு - தலைப்பாகை.

§ ஆதாரமாய்ப்பும் புடைவையென்பது பண்டைக்காலவழக்கு.

65 - 4. திரு, மணி விளக்கம் காட்டி தின் னுண் எழினி வாங்கிய சாறை பன்னியுள்—அழகினைபுடைய மண்ணிக்கமாயியவிளக்கை எரியவைத்துத் தின் னிய கயிற்றிற்றிசையைவினைத்த புறவறைக்குள்ளறையிற் படுக்கைக்கண்ணோ சென்ற,

65 - 6. [உடம்பி னுரைக்கு முறையா நாவிற், படம்புரு மிலேச்சு ருழையாக:] உரையா நாவின் உடம்பின் உரைக்கும் படம் புரும் மிலேச்சுர் உழையா ஆக—வார்த்தை சொல்லாத நாவினைபுடைய கையாலும் முகத்தாலும் வார்த்தைசொல்லும் சுட்டையிடும் *அசாரவாசிகள் பள்ளிகொள்ளுமிடத்தைச் சூழ்த்துதிய,

உரை நாவென்றார், ஊமைகளைன்றற்கு.

67. மண்டு அம் சையொடு கண்படை பெறுஅது—பகைவர் மனமறி யாமல் மிக்ருச்செல்கின்ற போரை சச்சதலாலே கண்ணுறக்கம்பெறாமல்,

68 - 9. எடுத்து எறி எகிகம் பாய்தலின் புண் கூர்த்து பிடி கணம் மறந்த வேழம் உள்ளியும் (72)—ஒசசிவெட்டுகின்ற வானமுந்துகையினாலே புண்மிக் குப் பிடித்திரிளமறந்த வேழத்தை உள்ளியும்,

69 - 70. [வேழத்துப், பாம்புபதைப் பன்ன பருஉக்கை துமிய:] வேழ த்து பருஉ கை பாம்பு பதைப்பன்ன துமிய—யானையினுடைய பரியகைகள் பாம்பினது பதைக்கின்ற தன்மையையொத்த பதைப்பினையுடையவாக அற்று விழும்படி,

71 - 2. தேம் பாய் கண்ணி நல் வலம் திருத்தி சோறு வாய்த்து ஒழிந் தோர் உள்ளியும்—தேன்பாக்கும் டுவஞ்சிமாலைக்கு நன்றாகிய வெற்றியை புண் டாக்கிச் செஞ்சோற்றுக்கடனிறுத்துப் பட்ட வீரரைநினைத்தும்,

72 - 4. தோல் துமிபு வை துனை பகழி மூழ்கலின் செவி சாய்த்து உண்ணாது உயங்கும் மா சிந்தித்தும்—பக்கரைகளை யறுத்துக் கூரியமுனையினை புடைய அம்புகள்வந்த அமுந்துகையினாலே செவிசாய்த்துப் புல்லுண்ணாதே வருத்தும் குதிரைகளைநினைத்தும்,

75 - 6. [ஒருகை பள்ளி யொற்றி யொருகை, முடியொடு கடகஞ் சேர் த்தி:] ஒருகை பள்ளி ஒற்றி ஒருகை கடகம் முடியொடு சேர்த்தி—ஒருகையைப் படுக்கையின்மேலேவைத்தது ஒருகையிற்கடகத்தை முடியோடேசேரவைத்தது, என்றது, கையிலே தலையைவைத்தென்றாயிற்று.

செடிது நினைந்து—இப்படைகொந்தவளவுக்கு நாளை எவ்வாறு பொரு மென்று செடிதாகநினைந்து,

77. பகைவர் சுட்டிய படை கொள் நோன் விரல்—பகைவரைக்கருதி வைத்த வானிப்பிடித்த வலியினைபுடைய கையாலே வெட்டிவென்று (89) என்க.

* பி - ம். சாவாசிகள்.

† வஞ்சிமாலை - பகைமேற்செல்வோர்க்குரிய அடையாளமாலை.

‡ “தெவ்வூர் கோக்கிய, வேல்” (பட். 299-300) என்பதனுரை இங்கே அடியுற்பாலது.

76. கை தாழ் கண்ணி கல் வலம் திருத்தி—தனக்கு எக்காலமும் கிணக் கத்தல்கும் என்னுஞ்சிக்கு என்றாகிய வெற்றியை நிலைபெறுத்தி,

79. அரசு இருந்து பணிக்கும் பாசறை - பகையாசிருந்து எடுக்குதற்குக் காணமான பாசறை.

பணிக்கும் பாசறை, †கோய்திருமருந்துபோனின்றது.

முரசு முழங்கு பாசறை — வெற்றிக்களிப்புத்தோன்ற முரசுமுழங்கும் பாசறை,

80 - 84. [இன்றுயில் வதியுநர் காணு மெருமுந்து, நெஞ்சாற்றுப் படுத்த நிறைதபு புலம்பொடு, நெடுநினைந்து தேற்றியு மோடுவனா திருத்தியு, மையல் கொண்டு மொய்யென வயிர்த்து, மேவுறு மஞ்ஞையி னடுங்கி யிழைநெகிழ்ந்து]

வதியுநன் இன் துயில் காணான்—தன்னிடத்தேதங்குகின்றவனை இனிய துயில் கொள்ளுதலைக் காணாநாய்,

நெஞ்ச ஆற்றுப்படுத்த புலம்பொடு—அவன் தன்னெஞ்சம் தான்போகின்ற வழியிற் செலுத்துதலால் தனக்குண்டான தனிமையாலே,

இது †“நிகழ்த்தது நினைத்தற் கேதுவு மாகும்” என்பதாம்.

நிறை தபு புலப்பு—தனதுநிறைகெடுத்ததனிமை,

நெடு நினைந்து—இங்கனம் பிரிந்தாலன்றி இவ்வாசியல் நிகழாதென்று நினைத்து,

ஒடு வனை திருத்தியு—சமூலுகின்றவனையைக் கழலாமற் செறித்தும்,

மையல்கொண்டும்—மயக்கங்கொண்டும்,

ஒய்யென உயிர்த்தும்—விரைய நெட்டுயிர்ப்புக்கொண்டும்,

வவு உறு மஞ்ஞையின் நடுங்கி இழை நெகிழ்ந்து—அம்புதைத்த மயில் போல நடுங்கி அணிகலங்கன் நெகிழ்ந்து கண் புலம்புமுகததைப்ப (23) எனக் கூட்டுக.

துயர் உழந்து தேற்றியும்—அதனைக்கண்டு தானும் வருத்தமுற்று இவன் ஆற்றியானேன்று துணிந்தும்

85. பாவை வினக்கில் பரூஉ கூடர் அழல—பொற்பாவை ஏந்திநின்ற ஸ்தனியிலே பரியவினக்கு நின்றெரிய,

* மேற்சென்றுபொருது பகைவரை அவரிடத்தே வெல்ல நினைந்தானென் பது இதன்கருத்த; “சிறுபடையான்”, “சிறைநலனும்” என்னும் திருக் துறள்களும், “சண்டவ ருடுதலு மொல்லா ஞண்டவர், மாணியை மகளிர் நாணி னர் கழியத், தந்தை தம்மு ராங்கட், டெண்கிணை கறங்கச்சென றுண்டட் டன னே” என்னும் புறநானூறும் (78) இதனைவலியுறுத்தும்.

† கலித்தொகை, 60.

‡ தொல்காப்பியம், அகத்திணையியல், 43.

§ தகனி - அகல்; “வையத் தகளியா” (திவ். முதற்நிரு. 1); இப்பெயர் தாளியென்றும் வழங்கும்.

விளக்கு, ஆருபெயர்.

86. இடம் சிறந்த உயரிய எழுநிலை மாடத்த—தனக்குள்ள இடமெல்லாம் பொன்னாலும் மணிபாலும் சிறப்புப்பெற்று உயர்ந்த எழுநிலையினையுடைய மாடத்திடத்து,

87. முடக்கு இறை சொரிதரும் மா திரன் அருவி—*முட்டுவாய்களினின்றும் சொரிதலைச்செய்யும் பெருமையையுடைய திரண்ட அருவிகளினுடைய,

88. இன் பல் இமிழ் இசை ஒப்பனன் கிடத்தோன்—இனிய பலவாகிய முழங்குகின்ற ஓசைக்கண்ணே தலைவன் தான்கூறிய பருவம் பெய்யாமல் வருவனென்னுங் கருத்தினளாகலின் அவன்வரவினையே கருதிக்கிடத்தோனுடைய,

89. அஞ்செவி கிறைய ஆலின் —அகஞ்செவி நிரம்பும்படி ஆரவாரித்தன;

89 - 91. [வென்றுபிறர், வேண்டுபுலக் கவர்ந்த வீண்டுபெருந் தானையொடு, விசயம்:]

வென்று—வெட்டிவென்று,

பிறர் வேண்டு புலம் கவர்ந்த விசயம்—பகையரசர் எக்காலமும் விரும்பும் நிலங்களைக் கைக்கொண்ட வெற்றியாலே,

சுண்டு பெரு தானையொடு—திரளுகின்ற பெரிய படையோடே,

அரசன் வினைமுடிந்தகாலத்தே விரைந்துபோந்தானாகலின், அதுகேட்டு வருகின்ற படையென்பதுதோன்ற சுண்டுபெருந்தானே யென்றார்.

91. வெல் கொடி உயரி—எக்காலமும் வென்றெடுக்கின்ற கொடியை எடுத்த,

91 - 2. வலன் ஏர்பு வயிரும் வரையும் ஆர்ப்ப—வெற்றிதோன்றிக் கொடும் சக்குமுழக்க,

92 - 3. அயிர செறி இலை காயா அஞ்சனம் மலர்—துண்மணலிடத்தன வாகிய நெருங்கின இலைபினையுடைய காயா அஞ்சனம்போல அவிழ,

94. முறி இணர் கொன்றை நல் பொன் கால - தாரிரினையும் கொத்தினையுமுடைய கொன்றை நன்றாகிய பொன்னைச்சொரிய,

95. †கோடல் குவி முகை அக்கை அவிழ—கோடலினது குவிர்த்முகைகள் அகக்கைபோலவிரிய,

96. ‡தோடு ஆர் தோன்றி குருதி பூப்ப—திரட்சிநிறைந்த தோன்றி உதிரம்போலப் பூப்ப,

97. காணம் நந்திய செ நிலம் பெரு வழி—காடுதழைத்த சிவந்தநிலத்திற் பெருவழியிலே,

* பி - ம். கூடுவாய்.

† கோடல் - வெண்கார்த்தன்.

‡ தோடு - தொகுதி; (புறநா. 238.)

98 - 100. [வானம் வாய்த்த வாங்குகதிர் வாகிற், நிரிமருப் பிரையோடு மடமா னுகள, வெதிர்செல் வெண்மழை பொழியுந் திங்களின்:]

வானம் வாய்த்த வாகு—மழை வேண்டப் பெய்தவாகு,

எதிர் செல் வெள் மழை பொழியும் திங்களில் வாங்கு கதிர் வாகின்—
எதிர்காலத்துக்குப் பெய்யச்செல்கின்ற வெள்ளியமழை சிறுதுவலையைப்பொழி
யும் முன்பனிதொடங்குந் திங்களிலே வளைகின்ற கதிரையுடைய வாகிடத்தே,

* திரி மருப்பு இரையோடு மடமான் உகள—முறுக்குண்ட கொம்பின
யுடைய புல்வாய்க்கலையோடே மடப்பத்தையுடைய மான் துள்ள,

மழையால் தண்ணீரும் புல்லும் சிறையப்பெற்றுப் புணர்ந்து திரியுமென்ற
கருப்பொருளால், அவற்றைக்கண்ட அரசனுக்கு வேட்கை மிகுதுகூறிற்று.

மலரக் (93) கால (94) அவிழப் (95) பூப்ப (96) உகளக் (99) கானநந்திய
பெருவழி (97) யென்க.

இவையெல்லாம் வேட்கைவிளைதற்குக் காரணமாயின.

101. முதிர் காய் ஠வள்ளி அம் காடு பிறக்கு ஒழிய—தன்பருவம் வந்தால்
முதிருங்காயையுடைய வள்ளியங்காடு பிள்ளை,

102. துனை பரி தூக்கும் செலவினர்—விரைந்துசெல்லும் பரியை அத
னான் அமையாமற் கடிதாக்கச்செலுத்தும் செலவினையுடையராய் வந்தவருடைய,

என்றது:— ஠ ‘வினைவயிற் பிரிந்தோன் மீண்டுவரு காலை, யிடைச்சர
மருங்கிற் தவிர்ந்த லில்லை, யுள்ளம் போல வற்றுழி யுதவும், புள்ளியற் கவிமா
வுடைமை யான” என்பது தோன்றக் கூறிற்று.

103. வினை விளங்கு நெடு தேர் பூண்ட மாவே—தான் எடுத்துக்கொண்ட
வினை எக்காலமும்விளங்கும் நெடிதாகிய தேரைப்பூண்டகுதிரை.

தலைவி தன்னிடத்தே வதிக்கின்றவனை இன்றுயிலேக்காணாய் (80) நெஞ்
சாற்றுப்படுத்த புலம்பாலே (81) ஓடுவனை திருக்கியும் (82) மையல்கொண்டும்
உயிர்த்தும் (83) நடுங்கி நெகிழ்ந்து (84) புப்போலுண்கண் புலப்புமுத்துறைப்ப
(23) அதுகண்டு தயருழந்து (80) தேற்றியும் (82) வந்துறுத்திப் பிரிதல்
வேண்டுமெனக் கருதித் காட்டவும் காட்டவும் காணாதவன் (22) பெருமுது
பெண்மீர் (11) எவ்வா் களையெனக்கூற (21) அதுகேட்டு நீடுகினைந்து (82)
பெரும்பெயல்பொழிந்த சிறுபுன்மாலையில் (6) இட்டசுடர் அழலாழிந்த (85)
இமிழிசை ஓர்ப்பனன் கிடந்தோளுடைய (88) அஞ்செவிகிறையப் (89) பார்த
பாடியிலே (28) அரசிருந்து (79) ஒருகை பள்ளியொற்றி ஒருகை (75) முடி
யொடுசேர்த்தி (76) வேழத்தை (69) உள்ளியும் (72) மாவைச்சிந்தித்தும் (74)

* “இரும்பு திரித்தன்ன மாயிரு மருப்பின், இரலைதெறிப்ப”
(அகநா. 4.)

† வள்ளி - ஒருவகைக்கொடி.

‡ தொல்காப்பியம், கற்பியல், 53.

ஒழித்தோரை உன்னியும் (72) நினைந்து (76) நடுக்குதற்குக்காரணமான பர்சுறையிற் (79) பெரும்படைநாப்பண் வேரோர் (43) அகம் கோபு கண்டக்கோலி (44) யவனர் (61) புனித்தோடர்விட்ட நல்லில்லிலே (62) பொழுதனத்தறியும் (55) காண்கையர் (56) கன்னல் இளைத்தென்றிசைக்கையினாலே (58) மங்கையர் (47) திருமணியினக்கக்காட்டி (63) எழினிவாங்கிய பள்ளியிலே சென்று (64) இளையர் கவளங் கைப்பச் (36) சரையர் (48) மாட்டப் (49) பெருமுதாளர் மமஞ்சுறு (54) மிலேச்சர் உழையராக (66) வெண்மணியிழற்றிய நடுகாளினும் (50) மண்டமர்சையாற் கண்படைபெறுதிருந்து (67) மந்தைநாட்படைகொணோள்விரலாலே (77) வென்று (89) கண்ணிவலந்திருத்திப் (78) பிறர் வேண்டுகூலங்கவந்த (90) விசயத்தாலே வெல்கொடியுயரிக் (91) காடுபிறக்கொழியப் (101) பெருவழியிலே (97) வயிரும் விரையுமார்ப்ப (92) நண்டுபெருந்தானையோடே (90) துணைபரிதரக்குஞ் செலவினையுடையாராய் வந்தவருடைய (102) தேர்பூண்டமா (103) ஆலின (89) வென வினைமுடிக்க.

* “செலவிடை யழுங்கல் செல்லாமை யன்றே, வன்புறை குறித்தவழிச்சி யாகும்” என்பதனால் வற்புறுத்திப்பிரிதல்வேண்டுமென்றுணர்க.

தொல்காப்பியனார் கருத்திற்கேற்ப நப்பூதனார் செய்யுள் செய்தாரென்றுணர்க. இவ்வாறன்றி எனையோர்கூறும்பொருள்கள் இலக்கணத்தோடு பொருந்தாமையுணர்க.

காவிரிப்பூம்பட்டினத்துப் பொன்வாணிகனார்மகனார் நப்பூதனார் பாடிய முல்லைப்பாட்டிந்து மதுரைஆசிரியர் பாத்துவாசி நச்சினர்க்கினியர் செய்தவுரை முற்றிற்று.

1. வண்டடைந்த கண்ணி வளராய்ச்சி வானெடுங்கண் சென்றடைந்த நோக்க மினிப்பெறுவ - தென்றுகொல் கன்றெடுத்தோச்சிக் கனிவிளவின் காயுருத்துக் குன்றெடுத்து நின்ற நிலை.
2. புனையும் பொலம்படைப் பொங்குனைமான் நின்னடேர் துணையுந் துணைபடைத் துன்னார் - முனையு ளடன்முகந்த தானை யவர்வரா முன்னங் கடன்முகந்து வந்தன்று கார்.

(பு - வெ. பொதுவியம். 2.)

ஆ ரு வ து

* ம து ர க் க ர ன் றி.

- ஒங்குதிரை வியன்பரப்பி
 நெலிமுந்நீர் வரம்பாகத்
 தேன் தூங்கு முயர்சிமைய
 மலைநாறிய வியன்ஞாலத்து
- 5 வலமாதிரத்தான் வளிகொட்ப
 வியனாண்மீ நெறியொழுகப்
 பகற்செய்யுஞ் செஞ்ஞாயிறு
 மிரவுச்செய்யும் வெண்டிங்களு
 மைதீர்ந்து கிளர்ந்துவிளங்க
- 10 மழைதொழி லுதவ மாதிரங் கொழுக்கத்
 தொடுப்பி னாயிரம் வித்தியது வினைய
 நிலனு மரனும் பயனெதிர்பு நந்த
 நோயிகந்து நோக்குவிளங்க
 மேதக மிகப்பொலிந்த

*வீடுபேறுகிமித்தமாகச் சான்றோர் பல்வேறுநிலையாமையை அறைந்த
 மதுரைக்காஞ்சி காஞ்சித்திணைக்கு உதாரணமென்பர்; (தொல். புறத். கு.
 23 - க.)

1. தொல். செய். கு. 14 - பேர். ந; ஷே. 40 - ந. மேற்.
- 1 - 2. வழிமோனைக்கு இவ்வடிகள் மேற்கோள். (தொல். செய். கு.
 94 - பேர்.)
4. “மாமலை ஞாறிய ஞாலம்” (பரி. “வானுரெழிலி”); “கற்றேன்றி
 மண்டோன்றாக் காலத்தே” (பு - வெ. கரந்தை. 14.)
- 1 - 4. யா - வி. செய். கு. 2 - உரையைப்பார்க்க.
- 3 - 4. இவ்வடிகள் பதினெட்டெழுத்தான் வந்த தென்பர்; (தொல்.
 செய். கு. 50 - இன.) (3) = பா. தூங்கியவுயர்.
5. “வளிலவங் கொட்கு மாதிரம் வளம்படும்” (மணி. 12: 91.) தொல்.
 செய். கு. 38 - க. மேற்.
- 6 - 10. “மீன்வயி னிற்ப வானம் வாய்ப்ப” (பதிந். 90.).
- 10 - 11. “வான மின்னு வசெவு பொழிய வானு, திட்ட வெவ்வாம்
 பெட்டாங்கு வினைய” (மலைபடு. 97 - 8.)
12. பா. எதிர்புந்த.
14. பா. மேதகப்பொலிந்த.

- 15 வோங்குநிலை வயக்களிற்
கண்டுதண்டாக் கட்கின்பத்
துண்டுதண்டா மிருவளத்தா
னுயர்பூரிம விழுத்தெருவிற்
பொய்யறியா வாய்மொழியாற்
- 20 புதழ்நிறைந்த நன்மாந்தரொடு
நல்லாழி யடிப்படரப்
பல்வெள்ள மீக்கூற
வுலக மாண்ட வுயர்ந்தோர் மருக
பிணக்கோட்ட களிற்றுக்குழும்பி
- 25 னிணம்வாய்ப்பெய்த பேய்மகளி
ரிணையொலியிமிழ் துணங்கைச்சீர்ப்
பிணையூப மெழுந்தாட
வஞ்சுவந்த போர்க்களத்தா
னாண்டலை யணங்கடுப்பின்
- 30 வயவேந்த ரொண்குருதி
சினத்தீயிற் பெயர்புபொங்கத்
தெறலருங் கடுத்துப்பின்
விறல்விளங்கிய விழுச்சூர்ப்பிற்
றொடித்தோட்கை துடுப்பாக
- 35 வாடுற்ற ஆன்சோறு
நெறியறிந்த கடிவாலுவ
னடியொதுங்கிப் பிற்பெயராப்
படையோர்க்கு முருகயர

-
17. பா. தண்டாவிரு.
18. பா. பூரியவிழுத்தெரு.
21. “நல்லாழி யாவர்க்கும் பிழையாது வருதலின்” (கலி. 99); “முத
லாழி யின்பம், வரவிப் படிதன்னை வாழ்வித்த வாணன்” (தஞ்சை. 286.)
22. “ஆயிர வெள்ளம் வாழிய பலவே” (பதிற். 21.)
24. பிணக்கோட்ட களிறு: “வேலாண் முகத்த களிறு” (குறள். 500.)
25. பா. பேளய்.
28. பா. வந்த.
29 - 38. “முடித்தலை யடுப்பிற் பிடர்த்தலைத் தாழித், தொடித்தோட்
டுடுப்பிற் துழைஇய ஆன்சோறு, மறப்பேய் வாலுவன் வயினறிந் தாட்ட”
(சிலப். 26: 242 - 4.)
37. “பிறக்கடி யொதுங்காப் பூட்கை” (பதிற். 80: அடி 8.)
38. பா. படையோர்முருகயர.

- வமர்கடக்கும் வியன்றனைத்
 40 தென்னவற் பெயரிய துன்னருந் துப்பிற்
 றென்முது கடவுட் பின்னர் மேய
 வரைத்தா முருவிப் பொருப்பிற் பொருந
 விழுச்சுழிய விளங்கோடைய
 கடுஞ்சினத்த கமழ்கடாஅது
 45 தளறுபட்ட நறஞ்சென்னிய
 வரைமருளு முயர்தோன்றல
 வினைநவின்ற பேர்யானை
 சினஞ்சிறந்து களனுழக்கவு
 மாவெடுத்த மலிகுருஉத்துக
 50 ளகல்வானத்து வெயில்கரப்பவும்
 வாய்பரிய கடுந்திண்டேர்
 காற்றென்னக் கடிதுகொட்பவும்
 வாண்மிகு மறமைந்தர்
 தோண்முறையான் வீறுமுற்றவு
 55 மிருபெரு வேந்தரொடு வேளிர் சாயப்
 பொருதவரைச் செருவென்று

40 - 42.. “மறைமுது முதல்வன் பின்னர் மேய, பொறையுயர் பொதியிற் பொருப்பன்” (சிலப். 12.)

45. பா. அயம்பட்டாறுஞ்.

48. பா. உழக்க.

44 - 8. “செல்சமந் தொலைத்த வினைநவில் யானை, கடாஅம் வார்த்து கடுஞ்சினம் பொத்தி, வண்டுபடு சென்னிய பிடிபுணர்ந் தியல” (பதிந். 82 அடி 4 - 6.)

50. பா. வெயிற்கரப்ப.

51. பா. வாய்பரிய.

52. பா. காற்றெனக்.

55 - 6. “கொய்சுவற் புரவிக் கொடித்தேர்ச் செழிய, னுலங் கானத் தகன்றலை சிவப்பச், சேரல் செம்பியன் சினங்கெழு திதியன், போர்வல் வியானைப் பொலம்பூ னெழினி, நாரரி நறவி னெருமை யூரன், தேங்கம முகலத்துப் புலர் ந்த சாந்தி, னிருங்கோ வேண்மா னியமேர்ப் பொருநென்ன, மெழுவர் நல்வல மடங்க வொருபகல், முரைசொடு வெண்குடை யகப்படுத் துரைசெலக், கொன்று” (அகநா. 36); “எழுவர் நல்வலக் கடத்தோய்”, “புனைகழ லெழுவர் நல்வல மடங்க, வொருதா னுகிப் பொருதுகனத் தடவே” (புறநா. 19, 76.)

- மிலங்கருவிப வரைநீந்திச்
சரம்போழ்ந்த விலாற்ற
னுபர்த்தோங்கிய விழுச்சிறப்பி
- 60 னினந்தந்த பேருதவிப்
பொலந்தார் மார்பி னெடியோ னும்பன்
மார்தின் னூஉ வரையுதிர்க்கு
கரையுருமி னேறண்பை
யருங்குழுமினைக் குண்டுக்கிடங்கி
- 65 னுபர்த்தோங்கிய நிரைப்புதவி
னெடுமதி னிரைஞாயி
லம்புமி முயிலருப்பந்
தண்டாது தலைச்சென்று
கொண்டுநீங்கிய விழுச்சிறப்பிற்
- 70 நென்குமரி வடபெருங்கல்
குணகுடகட லாவெல்லைத்
தொன்றுமொழிந்து தொழில்கேட்ப
வெற்றமொடு வெறுத்தொழுகிய
கொற்றவர்தங் கோணுகுவை
- 75 வானியைந்த விருமுநீர்ப்
பேளநிலையு விரும்பெனவத்துக்
கொடும்புணரி விலங்குபோழக்
கடுங்காலொடு கரைசேர
நெடுங்கொடியிசை யிதையெடுத்
- 80 தின்னியை முரசமுழங்கப்
பொன்மலிந்த விழுப்பண்ட

57. பா. மலைநீந்தி.

61. தார்: “வண்ணமார்பிறார்” (புறநா. 1); நெடியோன்: “மூத்
நீர் விழவி னெடியோன்” (புறநா. 9 அடி 10.)

64 - 7. “கடியினக் குண்டு கிடங்கின், னெடுமதி னிரைஞாயி, லம்புடை
யானெயில்” (பதிந். 20 அடி 17 - 9.)

70 - 72. “வடாஅது பணிபடு நெடுவரை வடக்கும், தெனாஅ துருக்கெழு
குமரியின் நெற்றும், குணாஅது கரைபொரு தொடுகடற் குணக்குங், குடாஅது
தொன்றுமுதிர் பெளவத்தின் குடக்கும்”, “நென்குமரி வடபெருங்கல்,
குணகுடகட லாவெல்லை, குன்றமலை காடுநா, டொன்றுபட்டு வழிமொழிய”
(புறநா. 6, 17.)

72. மூ: (மதுரை. 124; பதிந். 90 அடி 8); “தொன்றுபட்டு வழி
மொழிய” (புறநா. 17 அடி 4.)

- நாடார நன்கிழிதரு
மாடியற் பெருநாவாய்
மழைமுற்றிய மலைபுரையத்
85 துறைமுற்றிய துளங்கிருக்கைத்
தெண்கடற் குண்டகழிச்
சீர்சான்ற வுயர்நெல்லி
ஊர்கொண்ட வுயர்கொற்றவ
* நீர்த்தெவ்வு நிரைத்தொழுவர்
90 பாடுசிலம்பு மிசையேற்றத்
தோடுவழங்கு மகலாம்பியிற்
கயமகைய வயனிறைக்கு
மென்றொடை வன்கிழாஅ
ரதரி கொள்பவர் பகடுபூண் டெண்மணி
95 யிரும்பு ளோப்பு மிசையே யென்று
மணிப்பூ முண்டகத்து மணன்மலி கானற்
பரதவர் மகளிர் குரவைபொ டொலிப்ப
ஒருசார், விழவுநின்ற வியலாங்கண்
முழவுத்தோண் முரட்பொருநர்
100 குருகெழு பெருஞ்சிறப்பி
னிருபெயர்ப் பேராபமொ
டிலங்கு மருப்பிற் களிற் கொடுத்தும்
பொலந்தாமரைப் பூச்சூட்டியு
நலஞ்சான்ற கலஞ்சிதறும்
105 பல்குட்டுவர் வெல்கோவே

82. பா. நாடாரக் கரைசேர நெடுக்கொடியிசை நன்கிழிதரும்.

89. தெவ்வு கொள்ளுதலாகிய குறிப்புப்பொருளை உணர்த்துமென்பதற்கு இவ்வடி மேற்கோள்; (தொல். உரி. கு. 49 - சே; ஷ. ௩௨ ஷ. 47 - ௪; இ - வி. கு. 290.) பா. நீர்தெவுநிரை.

90. பா. ஏத்தத்.

92. பா. கயனகைய.

89 - 93. கிழார் பூட்டைப்பொறி என்னும் பொருளில் வருமென்பதற்கு இவ்வடிகள் மேற்கோள்; (சிலப். 10: அடி 110 - அடியார்.)

94. பா. அதரிகொள்பவரிசை.

96. சிறுபாண். 148.

98. மதுரை. 328.

கல்காயுங் கடுவேனிலொ
 டிருவானம் பெயலொளிப்பினும்
 வரும்வைகன் மீன்பிறழினும்
 வெள்ளமா ருது விளையுள் பெருக

- 110 நெல்லி னேதை யரிநர் கம்பலை
 புள்ளிமிழந் தொலிக்கு மிசையே யென்றுஞ்
 சலம்புகன்று சுறவுக்கலித்த
 புலவுநீர் வியன்பெளவத்து
 நிலவுக் கானன் முழவுத் தாழைத்
- 115 குளிர்ப்பொதும்பர் நளித்தூவ
 னிரைதூமில் வேட்டுவர் கரைசேர் கம்பலை
 யிருங்கழிச் செறுவின் வெள்ளுப்புப் பகர்நரொ
 டொலியோவாக் கலிபாணர்
 முதுவெள்ளிலை மீக்கூறும்
- 120 விபன்மேவல் விழுச்செல்வத்
 திருவகையா னிசைசான்ற
 சிறுகுடிப் பெருந்தொழுவர்
 குடிகெழீஇய நானிலவரொடு
 தொன்றுமொழிந்து தொழில்சேட்பக்
- 125 காலென்னக் கடிதூராஅய்
 நாடுகெட வெரிபரப்பி
 யாலங்கானத் தஞ்சவரவிறுத்
 தரசுபட வமருழக்கி
 முரசுகொண்டு களம்வேட்ட
- 130 வடுதிறலுயர் புகழ்வேந்தே

115. பா. குளிர்ப்பொதும்பு.

124. மு: மதுரை. 72.

126. “முனையெரி பரப்பிய”, “ஊரெரி கவர வருத்தெழுந் துரைஇப்,
 போர்சுடு கமழ்புகை மாநிர மறைப்ப” (பதிந். 15, 71); “வாடுக விறைவநின்
 கண்ணி யொன்னர், நாடுசுடு கமழ்புகை யெறித்த லானே”, “பகைவ, ரூர்சுடு
 விளக்கத் தழுவிலிக் கம்பலைக், கொள்ளை மேவலை”, “பெருந்தண்பனை
 பாழாக, வேம நன்னா டொன்னெரி யூட்டினை” (புறநா. 6, 7, 16.)

127 - 9. மதுரை. 55 - 6 ஆம் அடிகளின் கீழ்க்குறிப்பைப்பார்க்க.

129. முறைசொடு வெண்குடை யகப்படுத் துரைசெலக், கொன்று களம்
 வேட்ட ஞான்றை” (அகநா. 36) முருகு. 99 - 100 கீழ்க்குறிப்பைப்பார்க்க.

- நட்டவர் குடியுயர்க்குவை
செற்றவ ரரசுபெயர்க்குவை
பேருலகத்து மேளந்தோன்றிச்
சீருடைய விழுச்சிறப்பின்
- 135 விளைந்துமுதிர்ந்த விழுமுத்தி
னிலங்குவனை யிருஞ்சேரிக்
கட்கொண்டிக் குடிப்பாக்கத்து
நற்கொற்கைபோர் நசைப்பொருந்
செற்ற தெவ்வர் கலங்கத் தலைச்சென்
- 140 நஞ்சுவரத் தட்கு மணங்குடைத் துப்பிற்
கோழுடன்குறைக் கொழுவல்சிப்
புலவுவிற் பொலிகுவை
பொன்றுமொழி பொலியிருப்பிற்
றென்பாதவர் போரேறே
- 145 பரிய வெல்லா மெளிதி னிற்கொண்
டுரிய வெல்லா மோம்பாது வீசி
நனிபுகன் றுறைது மென்னு தேற்றெழுந்து
பணிவார் சிமையக் கானம் போகி
யகநாடு புக்கவ ராற்பம் வெளவி

128 - 30. “அரசுபட வமருழக்கி, யுரைசெல முரசு வெளவி, முடித்
தலை யடுப்பாகப், புனற்குருதி யுலைக்கொளீஇத், தொடிதோட் டுடுப்பிற் றுழந்த
வல்சியி, னடுகளம் வேட்ட வடுபோர்ச் செழிய” (புறநா. 26.)

131 - 2. “நட்டாரை யாக்கிப் பகைகணித்து” (பழமொழி, 398.)

135. “முதிர்வா ரிப்பி முத்தம்” (புறநா. 53.)

135 - 8. “நகரா அன்ன நளிர் முத்தம். வான்வா யெருந்தின் வயிற்
றகத் தடக்கித், தோள்புற மறைக்கு நல்கூர் நுகப்பி. னுளரிய லைம்பா லுமட்டிய
ரீன்ற, கிளர்முட் புதல்வரொடு கிலுகிலி யாடுந், தத்துரீர் வரைப்பிற் கொற்கைக்
கோமான்” (சிறுபாண். 57 - 62.)

137 - 8. பாக்கமென்பதற்கு அரசுனிருப்பென்று பொருள்கூறி இவ்வடி
களை மேற்கோளாகக் காட்டினர்; (பதிற். 13 - உரை.)

140. பா. அஞ்சுவரக்கடக்கும்.

144. “தென்பாதவர் மிடல்சாய” (புறநா. 378.)

149. அகமென்பதற்குப் பொருள் மருதமென்பதற்கும் (சீவக. 1613-௬),
மதில் பெரும்பான்மையும் மருதத்திடத்தென்பதற்கும் (தொல். புறத். கு.
9 - ௬.) இவ்வடி மேற்கோள்.

- 150 யாண்டுபல கழிய வேண்டுபுல்தீ திறுதிநி
மேம்பட மரீ இய வெல்போர்க் குஞ்சி
ஹசெஹநர் புலம்புக்கவர்
கடிகாவி நிலைதொலைச்சி
யிழிபறியாப் பெருந்தண்பனை
- 155 குருஉக்கொடிய வெரிமேய
நாடெனும்பேர் காடாக
வாசேந்தவழி மாசேப்ப
ஹிருந்தவழி பாழாக
விலங்குவனை மடமந்தையர்
- 160 துணங்கையஞ்சிற் தழுமமறப்ப
வவையிருந்த பெரும்பொதியிற்
கவையடிக் கடுநோக்கத்துப்
பேய்மகனார் பெயர்பாட
வணங்குவழங்கு மகலாங்க
- 165 னிலத்தாற்றுங் குழுஉப்புதவி
ரைந்தைப் பெண்டி ரிணைந்தன ரகங்க
கொழும்பதிய குடிதேம்பிச்
செழுங்கேளிர் நிழல்சேர
நெடுநகர் வீழ்ந்த கரிசுதிர்ப் பள்ளிக்
- 170 குடுமிக் கூகை குராலொடு முரலக்
கழுநீர் பொலிந்த கண்ணகன் பொய்கைக்
கனிமாரிப் செருந்தியொடு கண்பமன் றார்தர
நலலேர் நடந்த நகைசால் வினாவயற்
பன்மயிர்ப் பிணவொடு கேழ றுகள
- 175 வாஅ மாமையின் வழிதவக் கெட்டுப்
பாழா யினநின் பகைவர் தேள
மெழாஅத்தோ ளிமிழ்முழக்கின்
மாஅத்தா னுபர்மாபிற்

150. “யாண்டுலைப் பெயர வேண்டுபுலத திறுத்து” (பதிந். 15.)

153. பா. கடிகாவு.

154 - 5. “பெருந்தண்பனை பாழாக, வேமான்னா டொன்னெரி யு
டனை” (புறநா. 10.)

172. பா. சண்பமன்று.

- கடுஞ்சினத்த களிதுபுரம்பி
180 விரிகடல் வியன்ருளைபுரடு
முருகுமழத் தலைச்சென்
தகல்விசும்பி னூர்ப்பிமிழப்
பெயறுமழக் கணைசிதறிப்
பலபுரவி நீறுணைப்ப
185 வளைகூல வடிவார்ப்பப்
புரீடழியக் கடந்தட்டவர்
நாடழிய வெயில்வெளவிச்
சுற்றமொடு தாவறுத்தலிற்
செற்ற தெவ்வர் நின்வழி நடப்ப
190 வியன்கண் முதுபொழின் மண்டில முற்றி
யரசியல் பிழையா தறநெறி காட்டிப்
பெரியோர் சென்ற வடிவழிப் பிழையாது
குடமுதற் றோன்றிய தொன்றுதொழு பிறையின்
வழிவழிச் சிறக்கின் வலம்படு தொற்றற்
195 குணமுதற் றோன்றிய வாரிருண் மதியிற்
மேய்வன கெடுகரின் நெவவ ராக்க
முயர்நிலை யுலக மமிழ்தொடு பெறினும
பொய்சே ணீங்கிய வாய்நட் பிண்பே
முழங்குகட லேணி மலர்தலை யுலகமொ
200 டுயர்ந்த தேளத்து விழுமியோர் வரினும
பகைவர்க் கஞ்சிப் பணிந்தொழு கலைபே
தென்புல மருங்கின விண்டு நிறைப

187. பா. நாடுகெடவெயில்.

194 மு. சிலப. 25: அடி 92.

193 - 6. “வனர்பிறை போல வழிவழி பெருகி” (துறுந். 239), “பெரி யவர் கேண்மை பிறைபோல நானும், ஐரிசை வரிசையா நந்தாம - வரிசையால், வானூர் மதியம்போல் வைகலந் தேயுமே, தானே சிறியார் தொடர்பு” (நாலடி. தீவினை. 5); “நிறைநீர நீர்வர் கேண்மை பிறைமதிப் பின்வீர பேதையார் எட்பு” (குறள், 782).

195 - 4. “நீன்கதி ஊர்மதி நிறைவுபோ னிலையாது. நாளினு நெகிழ் போடு நலனுட னிலையுமோ” (குறி. 17.) சிலப. 10 1 - 3 அடியார். மேற்.

201. பா. புலகவாஞ்சி.

202. புலமென்பதற்கு நிலமென்று பொருள்கறி இவ்வடியை மேற் கோள்காட்டினர்; (திவக. 28 - 5.)

- வாணன் வைத்த விழுநிதி பெறினும்
பழிநமக் கெழுநக வென்னாப் விழுநிதி
205 யீத லுள்ளமொ டிசைவேட் குவையே
யன்னாப் நின்னொடு முன்னிலை யெவனோ
கொன்னொன்று கிளக்குவ லடுபோ ரண்ணல்
கேட்டிசின் வாழி கெடுகநின் னவலங்
கெடாது நிலைஇயர்நின் சேண்விளங்கு நல்லிசை
210 தவாப்பெருக்கத் தறாபாண
ரழித்தானாக் கொழுந்திற்றி
யிழித்தானாப் பலசொன்றி
யுண்டானாக் கூர்நறவிற்
றின்றானா வினவைக
215 னிலனெடுக் கல்லா வொண்பல் வெறுக்கைப்
பயனற வறியா வளங்கெழு திருநகர்
நரம்பின் முரலு நபம்வரு முரற்சி
விறலியர் வறுங்கைக் குறுந்தொடி செறிப்பப்
பாண ருவப்பக் களிற்று பலநரீ இக்
220 கலந்தோ ருவப்ப வெயிற்பல கடைஇ
மறங்கலங்கத் தலைச்சென்று
வாளுழந்ததன் றுள்வாழ்த்தி
நாளீண்டிய நல்லகவர்க்குத்
தேரோடு மாசிதறிச்
225 குடுமற் சுடர்ப்பூவின்
பாடுபுலர்ந்த நறுஞ்சாந்தின்
விழுமிய பெரியோர் சுற்ற மாகக்
களளி னிரும்பைக் கலஞ்செல வுண்டு
பணிந்தோர் தேளந் தம்வழி நடப்பப்
230 பணியார் தேளம் பணித்துத்திறை கொண்மார்
பருந்துபறக் கல்லாப் பார்வற் பாசறைப்

204. பா. பழிநமக்கொழுநக. 208. பெரும்பாண். 38.

215. மலைபடு. 575; "கிலம்பொறுக் கலாத செய்பொ ணீணிதி" (ஔவக

223 - 4. பு-வே. பாடாண். 18 - ஆம் செய்யுள்பார்க்க. [402]

224. கருத்து: சிறுபாண். 142.

231. "பருந்திருந் தகக்கும் பன்மா ணல்லில்" (மதுரை. 502)

"பருந்துயிர்த், திடையுநிற் சேக்கும் புரிசை" (புறநா. 343); பார்வல்: "பா
வற் பாசறை" (பதிற். 84); "பார்வ விருக்கை" (புறநா. 3.)

- படுகண் முரசுந் காலை யியம்ப
வெடிபடக் கடந்து வேண்டிபுலத் திறத்த
பணைகெழு பெருந்திறம் பல்வேன் மன்னர்
- 235 கரைபொரு திரங்குந் கணையிரு முந்நீர்த்
திரையிடு மணலினும் பலரே யுரைசெல
மலர்தலை யுலக மாண்டுகழிந் தோரே
அதனால், குணகடல் கொண்டு குடகடன் முற்றி
யிரவு மெல்லையும் விளிவிட னறியா
- 240 தவலு மிசையு நீர்த்திரள் பிண்டிக்
கவலையங் குழும்பி னருவி யொலிப்பக்
கழைவளர் சாரற் களிற்றின நடுங்க
வரைமுத லிரங்கு மேறெடு வான்னெயிர்ந்து
சிதரற் பெரும்பெபல் சிதத்தலிற் றுங்காது
- 245 குணகடற் கிவர்தருந் குளுட்புன லுந்தி
நிவந்துசெ னீத்தங் குளங்கொளச் சாற்றிக்
களிறுமாப்க்குந் கதிர்க்கழனி
யொளிறிலஞ்சி யடைநிவந்த
முட்டாள சுடர்த்தாமரை
- 250 கட்கமழு நறுநெய்தல்
வள்ளித முழிநீல
மெல்லிலை யரியாம்பலொடு
வண்டிறை கொண்ட கமழ்பூம் பொய்கைக்

232. “தழங்குரன் முரசுந் காலை யியம்ப” (ஐங்குறு. 448); “கோயி
லிற், காலை முரசுந் கணைகுர லியம்பும்” (சிலப். 17.)

235. “கரைகொன் றிரங்குந் கடல்” (கீவக. 1063.)

235 - 7. “தொல்லைநம் பிறவி யெண்ணிற் றெடுகடன் மணலு மாற்றா”
(கீவக. 27.)

244. பா. சிதரற்பெயல்கான்றழிதலிற்.

247. மாய்தல் மறைதலென்பதற்கு இவ்வடி. மேற்கோள். (சிலப். 9 :
2. அடியார்; கீவக. 453); “களிறுமாய் சமுனி”, “களிறுமாய் கதிர்ச்
செநெற் சமுனி” (கீவக. 54. 1617); “களிறு மாய்க்குஞ் செந்நெலங்குலை”
(நைடதம். சுயம்வர. 138); “யானை மறையக் கதிர்த்தலைச் சாலிநீடி” (பிரபு.
மாயையுற். 11); “களிறு மாய்ப்ப கதழ்ந்தெழு பூர்பயிர்” (தணிகை.
காட்டு. 114.)

248 - 9 “அடையிறந் தவிழ்ந்த வள்ளிதழ்த் தாமரை” (பரி. 13.)

249 - 53. முருகு. 73 - 6.

- கம்புட் சேவ வின்றயி லிரிய
 255 வள்ளை நீக்கி வயமீன் முகந்து
 கொள்ளை சரற்றிய கொடுமுடி வலைஞர்
 வேழப் பழனத்து நூழி லாட்டுக்
 கரும்பி நெந்திரங் கட்பி னேதை
 யள்ளற் றங்கிய பகடுறு விழுமங்
 260 கள்ளார் களமர் பெயர்க்கு மார்ப்பே
 யொலிந்த பகன்றை விரைந்த நழனி
 வன்னை விரைஞ ரரிப்பறை யின்குரற்
 நளிமழை பொழியுந் துண்பாக் குன்றிற்
 கலிகொள் சும்மை யொலிகொ ளாயந்
 265 ததைந்த கோதை தாரொடு பொலியப்
 புணர்ந்துட னாடு மிசையே யனைத்து
 மகலிரு வானத் திமிழ்ந்தினி திசைப்பக்
 குருகுநரல மனைமரத்தான்
 மீன்சீவும் பாண்சேரிபொடு
 270 மருதஞ் சான்ற தண்பனை சுற்றி யொருசார்ச்
 சிறுதினை கொய்யக் கல்வை கறுப்பக்
 கருங்கால் வரகி விருங்குரல் புலர
 வாழ்ந்த குழம்பிற் நிருமணி கிளர
 வெழுந்த கடற்றி னன்பொன் தொழிப்பப்

255 - 7. நூழில் கொன்றுகுவித்தலென்னும் பொருளில் ஹருமெனப்
 தற்கு இவ்வடிசன் மேற்கோள் ; (தொல். புரத். 17. ௧.)

259 - 60. “அள்ளற் பட்டுத் தள்ளுபு தூப்ப, நல்லெருது முயலு மளற
 போரு விழுமத்த, சாகாட் டாளர் கம்பலை” (பத். 27 அடி 12 - 4); “ஆரைச
 சாகாட் டாழ்ச்சி போக்கு, முரனுடை சோன்பகட் டன்ன கொங்கோன்”, “அச
 சொடு தாக்கிய பாருத் நியங்கிய, பண்டச் சாகாட் டாழ்ச்சி சொலிய, வரி
 மணன் னெருமர் கற்பக நடக்கும். பெருமிதப் பட்டுக்குத் துறையு முண்
 டோ” (புறநா. 60, 90); “மடுத்தவா யெல்லாம் பகட்டுன்ன” (குறன். 624);
 “சிரம்பாத நீரியாற் றிடுமணலு ளாழ்த்து, பெரும்பா ரவாடவர்ப்பேரல்
 புல்லுண்ணு பொன்றும்” (சீவக. 2784); “குண்டுதுறை யிடுமணற் தோடுற
 லுழுத்திய, பண்டிதுறை யேற்றும் பகட்டினைப்போல” (பெருங்கதை, பிழவீழ்
 ௧௮, 53 - 4.)

263 - 4. கலி செருக்கினையுணர்த்துதற்கும் (தொல். உரி. 51. ௪),
 சும்மை அவமாதிய இசைப்பொருண்மையை உணர்த்துதற்கும் இவ்வடிகள்
 மேற்கோள் ; (தொல். உரி. கு. 51 - ௪ ; இ - வி. கு. 235 - 6.)

- 275 பெருங்கவின் பெற்ற சிறுதலை நெளவி
மடக்கட் பிணியொடு மறுகுவன வுளகச்
சுடர்ப்பூங் கொன்றை தாஅய நீழற்
பாஅ யன்ன பாறை யணிந்து
நீலத் தன்ன பைம்பயிர் மிசைதொறும்
- 280 வெள்ளி யன்ன வொள்வி யுதிர்ந்து
சுரிமுகிழ் முசுண்டையொடு முல்லை தாஅய்
மணிமரு ணெய்த லுறழக் காமர்
துணிநீர் மெல்லவற் றொய்யிலொடு மலர
வல்லோன் றைஇய வெறிக்களங் கடுப்ப
- 285 முல்லை சான்ற புறவணிந் தொருசார்
நறுங்காழ் கொன்று கோட்டின் வித்திய
குறுங்கதிர்த் தோரை நெடுங்கா லையவி
பையவன வெண்ணெலொ டரில்கொள்பு நீடி
யிஞ்சி மஞ்சட் பைங்கறி பிறவும்
- 290 பல்வேறு தாரமொடு கல்லகத் தீண்டித்
தினைவினை சாரற் கிளிகடி பூசன்
மணிப்பூ வவரைக் குருஉத்தளிர் மேயு
மாமா சடியுங் கானவர் பூசல்
சேனோ னகழ்ந்த மடிவாப்ப் பயம்பின்
- 295 விழ்முகக் கேழ லட்ட பூசல்
கருங்கால் வேங்கை யிருஞ்சினைப் பொங்கர்
நறும்பூக் கொப்பும் பூச லிருங்கே

275 - 6. முல்லை. 99; பட். 245.

278. “படுத்தவைத்தன்னபாறை” (மலைபடு. 15.)

279. “நீலத் தன்ன விதைப்புனம்” (மலைபடு. 102.)

281. “சுரிமுகிழ் முசுண்டை” (அகநா. 235.) பா. சுரிமுக.

282. “மணிக்கலத் தன்ன மாயிதழ் நெய்தல்” (பதிந். 30.)

279 - 84. “பல்விதழ் தாஅய், வெறிக்களங் கடுக்கும் வியலறை” (மலைபடு. 149 - 50.)

296 - 7. “தலைகாட் பூத்த பொன்னிணர் வேங்கை, மலைமா ரிடுஉ மேயப் பூசல்” (மலைபடு. 305 - 6); “ஒலிசினே வேங்கை கொய்குவஞ் சென் றழிப், புலிபுலி யென்னும் பூச றேன்ற”, “கிளர்ந்த வேங்கைச் சேனெடும் பொங்கர்ப், பெருன்னேர் புதுமலர் வேண்டிய மகளி, நின்னா விசைய பூசல் பயிற் றவின்” (அகநா. 48, 52.)

297 - 8. பா. இருக்கேழலேனு.

- மேறடு வயப்புலிப் பூசலெர் டனைத்து
மில்ங்குவெள் ளருவியொடு சிலம்பகத் திரட்டக்
- 300 கருங்காற் குறிஞ்சி சான்ற வெற்பணிந்
தருங்கடி மாமலை தழீஇ யொருசா
ரிருவெதிர்ப் பைந்தாறு கூரெரி நைப்ப
நிழத்த யானை மேப்புலம் படாக்
கலித்த வியவ ரியந்தொட் டன்ன
- 305 கண்விடு புடையூஉத் தட்டை கவினழிந்
தருவி யான்ற வணியின் மாமலை
வைகண் டன்ன புன்முளி யங்காட்டுக்
கமஞ்சூழ் கோடை விடாக முகந்து
காலுறு கடலி னெலிக்குஞ் சம்மை
- 310 யிலைவேய் குரம்பை யுழையதட் பள்ளி
யுலலைக் கண்ணி வன்சொ லிளைஞர்
சிலையுடைக் கையர் கவலை காப்ப
நிழலுரு விழந்த வேனிற்குன் றத்துப்
பாலை சான்ற சுரஞ்சேர்ந் தொருசார்
- 315 முழங்குகட றந்த விளங்குகதிர் முத்த
மரம்போழந் தறுத்த கண்ணை ரிலங்குவளைப்
பாதர் தந்த பல்வேறு கூல
மிருங்கழிச் செறுவிற் நீம்புளி வெள்ளுப்புப்
பார்தோங்கு வரைப்பின் வன்கைத் திமிலர்
- 320 கொழுமீன் குறைஇய துடிக்கட் டுணியல்
விழுமிய நாவாய் பெருநீ ரோச்சுநர்
நனந்தலைத் தேளத்து நன்கல னுய்ம்மார்
புணர்ந்துடன் கொணர்ந்த புரவியொ டனைத்தும்
வைக றேறும் வழிவழிச் சிறப்ப
- 325 நெய்தல் சான்ற வளம்பல பயின்றாங்

300. தொல். உகத். சூ. 5 - ந. மேற்.

303. நிழத்தலென்பது நுணுக்கமாகிய குறிப்பை யுணர்த்துமென்றற்கு இவ்வடி மேற்கோள். (தொல். உரி. சூ. 31, 32. சே. ந; இ - வி. சூ. 281.)

310. உழையதட்பள்ளி: "மான்றோற் பள்ளி மகவொடு முடங்கி" (பெரும்பாண். 89.)

314. பாலைத்திணைக்கும் நிலமுண்டென்பதற்கு இவ்வடி மேற்கோள்; (நம்பி. சூ. 6 - உரை; இ - வி. சூ. 382.)

- கைம்பாற் றிணைபுங் கவினி யமைவா
முழவியிழு மகலாங்கண்
விழவுநின்ற வியன்மறுகிற்
றுணங்கையற் றுழவின் மணங்கமழ் சேரி
330 யின்கலி யாணர்க் குழுஉப்பல பயின்றாங்குப்
பாடல் சான்ற நன்னாட்டு நடுவட்
கலையாய வுபர்சிமையத்து
முயிலகவு மலபொங்கர்.
மந்தி யாட மாவிசம் புகந்து
335 முழங்குகால் பொருந் மாம்பயில் காவி
னியங்குபுனல் கொழித்த வெண்டலைக் குவவுமணற்
கான்பொழி நழீஇய வடைகரை தோறுந்
தாதுகுழ் கோங்கின் பூமலர் தாஅய்க்
கோதையி னொழுதும் விரிநீர் நல்வா
340 லவிரறல் வையைத் துறைதுறை தோறும்
பல்வேறு பூத்திரட் டண்டலை சுற்றி
யழுந்துபட் டிருந்த பெரும்பா ணிருக்கையு
நிலனும் வளனுங் சண்டமை கல்லா
விளங்குபெருந் திருவிண் மான விறல்வே
345 ளமும்பி லன்ன நாடிழந் தனருங்
கொழும்பல் பதிப குடியிழந் தனருந்
தொன்றுகறுத் துறையுந் துப்புத்தர வந்த
வண்ணல் யானை யடுபோர் வேந்த
ரின்னிசை முரச மிடைப்புலத் தொழியப்

328. மதுரை. 98.

339 - 40. “கோதைபோற் கிடந்த கோதாவிரி” (கம்ப. ஆறசெல். 27.)

342. “அழுந்துபட் டலமரும்” (மலைபடு. 219.)

344. மானவிறல்வேன் (மலைபடு. 161.) பா. வானவிறல்வேன்.

345. அமும்பில்—“பெருப்பூட் சென்னி, யாழம்பி லன்ன வருஅ
பாணர்” (அகநா. 44); “அமைபறை யென்றே யாழம்பில்வே ஞரைப்ப”
(சிலப். 25: 177.) பா. அமும்பி னன்ன.

349. (மதுரை. 129.) பகைவருடையமுரசை வெளவல்: “வேந்தரை,
யணங்கரும் பறந்தலை யுணங்கப் பண்ணிப். பிணியுறு முரசங் கொண்ட காலை”,
“அரசுபட வமருழக்கி, யுரைசெல முரசுவெளவி”, “சிறுசொற் சொல்லிய
சினங்கெழு வேந்தரை, யருஞ்சமஞ் சிதையத் தாக்கி முரசமொ, டொருங் கைப்
படேள ஞயின்”, “மலைந்தோர், விசிபிணி முரசமொடு மண்பல தந்த
பாண்டியன்” (புறநா. 25, 26, 72, 179.)

- 350 பன்மா றேட்டிப் பெயர்புறம் பெற்று
மண்ணுற வாழ்ந்த மணிநீர்க் கிடங்கின்
விண்ணுற வோங்கிய பல்படைப் புரிசைத்
தொல்வலி நிலைநுய வணங்குடை கெடுநிலை
நெப்படக் கிரிந்த திண்போர்க் கதவின்
- 355 மழையாடு மலையி னிவந்த மாடமொடு
வைபை பன்ன வழக்குடை வாயில்
வகைபெற வெழுந்து வான முழங்கிச்
சில்காற் றிசைக்கும் பல்புழை நல்லில்
பாறுகிடந் தன்ன வகனெடுந் தெருவிந்
- 360 பல்வேறு குழாஅத் திசையெழுந் தொலிப்ப
மாகா லெடுத்த முந்நீர் போல
முழங்கிசை நன்பனை யறைவனர் றுவலக்
கயங்குடைந் தன்ன வியந்தொட் டிமிழிசை
மகிழ்ந்தோ ராடுங் கலிகொள் சும்மை
- 365 போவுக்கண் டன்ன விருபெரு ரியமத்துச்
சாறயர்ந் தெடுத்த வருவப் பல்கொடி
வேறுபல் பெயர வாரெயில் கொளக்கொள
நாடோ நெடுத்த நலிபெறு புண்கொடி
நீரொலித தன்ன நிலவுவேற் றுணையொடு
- 370 புலவுப்படக் கொன்று மிடைதோ லோட்டிப்
புகழ்செய் தெடுத்த விறல்சா னன்கொடி

351. “மணிமரு டெண்ணீர்” (மலைபடு. 250.)

353-4. “புரைதீர்ந், தையவி யப்பிய ரெய்யணி ரெடுநிலை” (நெடுநல். 86),
“செய்யோ டிமைக்கு மையவித் திரன்காழ், வினங்குநகர் வினங்க” (நந். 370.)

354. போர்க்கதவு: (பட். 40.)

355. மலைபுரைமாடத்தி (மதுரை. 406)

358. பா சில்காற்றசைக்கும்.

359. மு. நெடுநல். 30; நந். 200; “யாமெனக் கிடந்த தெரு”
(மலைபடு. 481); “நீத்தியாற் தன்ன நெடுங்கண் வீதி” (பெருங்கதை. 5. 7. 23.)

363. “குடைதொறுச், தெரியமிழ் கொண்டநும் மியம்போ லின்னிசை”
(மலைபடு. 295 - 6); “தண்ணுமை முழுவ மொந்தை தருணிச்சம் பிறவு
மோசை, யெண்ணிய விரலோ டங்கை புறங்கையி னிசைய வாக்கித், தின்
னிதிந் நெறித்து, மோவார் கொட்டியுங் குடைந்து மாடி” (சீவக. 965.)

369 - 71. “வேண்டுபுலங் கவர்த்த வீண்டுபெருந் தாணையொடு, விசயம்
வென்னொடி யுயரி” (முல்லை. 90 - 91.)

- கள்ளின் களிகளில் கொடியொடு நன்பல
பல்வேறு குழுவக்கொடி பதாமை நிலைஇப்
பெருவரை மருங்கி னருவியி னுடங்கப்
375 பணமீன் வழங்கும் வளைமேய் பரப்பின்
வீங்கு நோன்கயி றீ இயிதை புடையுக்
கம்பமுதன் முருங்க வெற்றிக் காப்ப்துடன்
கடுங்காற் றெடுப்பக் கல்பொரு துரைஇ
நெடுஞ்சுழிப் பட்ட நாவாய் போல
380 விருதலைப் பணில மார்ப்பச் சினஞ்சிறந்து
கோலோர்க் கொன்று மேலோர் வீசி
மென்பிணி வன்றொடர் பேணுது காழ்சாப்ததுக்
கந்துநீத் துழிதருங் கடா டு யானேயு
மங்கண்மால் விசம்பு புதைப வளிபோழ்ந்
385 தொண்கதிர் ஞாயிற் றாறளவாத் திரிதருஞ்
செங்கா லன்னத்துச் சேவ லன்ன
குருடமயிர்ப் புரவி புரலிற் பரிமிமிர்ந்து
காலெனக் கடுக்குங் கவின்பெறு தேருங்
கொண்ட கோலன் கொள்கை நன்றி
390 னடிபடு மண்டிலத் தாதி போகிப
கொடிபடு சுவல விடுமயிர்ப் புரவியும்
வேழத் தன்ன வெருவரு செலவிற்
கள்ளார் களம ரிருஞ்செரு மபக்கமு
மரியவும் பெரியவும் வருவன பெபர்தலிற்
395 நீம்புழல் வல்சிக் கழற்கான் மழுவர்
பூந்தலை முழவி னோன்றலை கடுப்பப்
பிடகைப் பெய்த கமழ்நறும் பூவினர்
பலவகை விரித்த வெதிர்பூந் கோதையர்
பலர்தொகு பிடித்த தாதுகு சுண்ணத்தர்
400 தகைசெய் திஞ்சேற் நின்னீர்ப் பாகங்காய்

372. பெரும்பாண். 337 - ஆம் அடி உரையின் கீழ்க்குறிப்பைப்பார்க்க.
373 - 4. "வேறுபட்டிலி னுடங்கி இழிசருமருவி" (முருத.
376. பா. வீக்குவிணிகோன்கயிறு. [236 - 316.)
360 - 83. பொருந. 171 - 2 - ஆம் அடிகளின் கீழ்க்குறிப்பைப்பார்க்க.
385. பா. ஞாயிறுளவா.
398 - 9. "சாந்தினர் புகையினர் தயங்கு கோதையர், இடித்த
சுண்ணத்தர்" (சிலப். மங்கலவாழ்த்து.)
400. சீவக. 31 - 8, மேற்கோள்,

- நீடுகொடி யிலையினர் கோடுசுடு னூற்றின
 ரிருதலை வந்த பகைமுனை கடுப்ப
 வின்னுயி ரஞ்சி யின்னா வெய்துயிர்த்
 தேங்குவன ரிருந்தவை நீங்கிய பின்றைப்
 405 பல்வேறு பண்ணியந் தழீஇத்திரி விலைஞர்
 மலைபுரை மாடத்துக் கொழுநிழ லிருத்தர
 விருங்கடல் வான்கோடு புரைய வாருற்றுப்
 பெரும்பின் னிட்ட வானரைக் கூந்தலர்
 நன்னர் நலத்தர் தொன்முது பெண்டிர்
 410 செந்நீர்ப் பசும்பொன் புனைந்த பாவை
 செல்சுடர்ப் பசுவெயிற் றேன்றி யன்ன
 செய்யர் செயிர்த்த நோக்கினர் மடக்க
 ணைய கலுமு மாமையர் வையெயிற்று
 வார்ந்த வாயர் வணங்கிறைப் பணைத்தோட்
 415 சோர்ந்துகு வன்ன வபக்குறு வந்திகைத்
 தொய்யில் பொறித்த சுணங்கெதி ரிளமுலை
 மையுக் கன்ன மொப்பிருங் கூந்தன் ,
 மயிலிய லோரு மடமொழி யோருங்
 கைஇ மெல்லிதி னொதுங்கிக் கையெறிந்து
 420 கல்லா மாந்தரொடு நகுவனர் திளைப்பப்
 புடையமை பொலிந்த வகையமை செப்பிற்
 காம ருருவிற் றும்வேண்டும் பண்ணியங்
 கமழ்நறும் பூவொடு மனைமனை மறுக
 மழைகொளக் குறைபாது புனல்புக மிகாது
 425 கரைபொரு திரங்கு முந்நீர் போலக்
 கொளக்கொளக் குறைபாது தரத்தர மிகாது
 கழுநீர் கொண்ட வெழுநா ளந்தி
 யாடுதுவன்று விழவி னுடார்த் தன்றே
 மாடம் பிறங்கிய மலிபுகழ்த் கூட
 430 னுளங் காடி நனந்தலைக் கம்பலை
 வெயிற்கதிர் மழுங்கிப் படர்கூர் ஞாயிற்றுச்

406 - 7. “வலம்புரி புறரயும் வானரை முடியினர்” (முருகு. 127.)

410. “செந்நீர்ப் பசும்பொன் வயிரியர்க் கீத்த” (புறநா. 9 அடி 9.)

411. சிலப். 4: 5 - 8. அடியார். மேற்.

419, பா. தைஇமெல்லிதின்.

- செக்க ரன்ன சிவந்துணங் குருவிற்
கண்பொரு புகூஉ மொண்பூங் கலிங்கம்
பொன்புனை, வானொடு பொலியக் கட்டித்
435 திண்டேர்ப் பிரம்பிற் புரளுந் தானக்
கச்சந் தின்ற கழறபங்கு திருந்தடி
மொய்ம்பிறந்து திரிதரு மொருபெருந் தெரிபன்
மணிதொடர்ந் தன்ன வொண்பூங் கோதை
யணிகிளர் மார்பி னூரெ ட்ளேஇக்
440 காலியக் கன்ன கதழ்பரி கடைஇக்
காலோர் காப்பக் காலெனக் கழிபும்
வான வண்கை வளங்கெழு செல்வர்
நாண்மகி நிருக்கை காண்மார் புணை
தெள்ளரிப் பொற்சிலம் பொலிப்ப வொள்ளழந்
445 றுவற விளங்கிய வாப்பொ னவிரிழை
யணங்குவீழ் வன்ன பூந்தொடி மகளிர்
மணங்கமழ் நாற்றந் தெருவுடன் கமழ
வொண்குழை திகழு மொளிரெழு திருமுகந்
திண்கா மேற்ற விபலிந் வி லாதந்
450 தென்கடற் றினையி னரைவளி புடைப்ப
நிரைநிலை மாடத் தாமியந் தோறு
மழைமாய் மதியிற் றேன்றபு மறைய
நீரு நிலனுந் தீபும் வளியு
மாக விசும்போ டைத்துட ரிபற்றிய
455 மழுவா னெடிபோன் றலைவ னாக
மாசற விளங்கிய யாக்கையர் நுற்கடர்
வாடாப் பூவி னிமைபா நாட்டத்து
நாற்ற வுணவி னுருகெழு பெரியோர்க் கு
மாற்றந் மரபி னுயர்பலி சொடுமா
460 ரந்தி விழவிந் றாரியங் சறங்கத்
திண்கதிர் மதானி பொண்குறு மாக்களை
யோம்பினர்த தழீஇத் தாம்புணர்ந்து முபங்கித்
தாதுணி தாமபைப் போதுபிடித் தாங்குத்

448. பா. குழையிருந்தவொள்கெழு

456. “மாசற விமைக்கு முருவினா” (புரந். 128.)

461 - 3. குழங்கைகளுக்குத் தாமரைப்போது: “நீரு, ளடைமறை யாயிதழ்ப் போதுபேர்ந் கொண்ட, குடைநிழந் றேன்றறின் செம்மலை” (கலி. 84); “பொய்கையுண் மலரென வளர்ந்து” (சீவக. 2756.)

- தாமு மவரு மோரங்கு விளங்கக்
 465 காமர் கவினிய பேரிளம் பெண்டிர்
 பூவினர் புகையினர் தொழுவனர் பழிச்சிச்
 சிறந்துபுறங் காக்குங் கடவுட் பள்ளியுஞ்
 சிறந்த வேதம் விளங்கப் பாடி
 விழுச்சி ரெய்திய வொழுக்கமொடு புணர்ந்து
 470 நிலமமர் வையத் தொருதா மாகி
 யுயர்நிலை யுலக மிவணின் நெய்து
 மறநெறி பிழைபா வன்புடை நெஞ்சிற்
 பெரியோர் மேள யினிதி னுறைபுங்
 குன்றுகுயின் நன்ன வந்தணர் பள்ளியும்
 475 வண்டுபடப் பழுவிய தேனார் தோற்றத்துப்
 பூவும் புகையுஞ் சாவகர் பழிச்சச்
 சென்ற காலமும் வருட மமயமு
 மின்றிவட் டோன்றிய வொழுக்கமொடு நன்குணர்ந்து
 வானமு நிலனுந் தாமுமு துணருஞ்
 480 சான்ற கொள்கைச் சாயா யாக்கை
 யான்றடங் கறிஞர் செறிந்தனர் நோன்மார்
 கல்பொளிந் தன்ன விட்டுவாய்க் கரண்டைப்
 பப்புரிச் சிமிலி நாற்றி நல்குவரக்
 கயங்கண் டன்ன வயங்குடை நகரத்துச்
 485 செம்பியன் நன்ன செஞ்சுவர் புனைந்து
 நோக்குவிசை தவிர்ப்ப மேக்குபர்ந் தோங்கி
 யிறும்பூது சான்ற நறும்பூஞ் சேக்கையுங்
 குன்றுபல குழிஇப் பொலிவன தோன்ற

470. பா. ஒருதிரமாகி.

455 - 74. "நுதல்விழி நாட்டத் திறையோன் கோயிலு, முவணச் சேவ
 லுயர்த்தோ னியமமு, மேழிலல னுயர்த்த வென்னை நகரமுங், கோழிச் சேவற்
 கொடியோன் கோட்டமு, மறத்துறை விளங்கிய வறவோர் பள்ளியும்" (சிலப்
 14: 7 - 11); "நுதல்விழி நாட்டத் திறையோன் முதலாப், பதிவாழ் சதுக்கச்
 தத் தெய்வீ ராக" (மணி. 1: 54 - 5.)

485. "செம்பியன் நன்ன செய்வுற நெடுஞ்சுவர்" (நெடுநல். 112);
 "செம்புறம் புரிசை" (அகநா. 375); செம்புறம் புரிசை", "செம்புரிசை
 தியற்றிய சேனோடும் புரிசை" (புறநா. 37, 201); "செம்பைச்சேரிஞ்சி"
 (தே. பிரம. ஞான.)

- வச்சமு மவலமு மார்வமு நீக்கிச்
 490 செற்றமு முவகையுஞ் செய்பாது காத்து
 ஞெமன்கோ லன்ன செம்மைத் தாகிச்
 டிகக்க கொள்கை யறங்கு ரவையமு
 நறுஞ்சாந்து நீவிய கேழ்க்கிள ரகலத்
 தாவுதி மண்ணி யவிர்துகின் முடித்து
 495 மாவிசம்பு வழங்கும் பெரியோர் போல
 நன்றுந் தீதுங் கண்டாய்ப் தடக்கி
 யன்பு மறனு மொழியாது காத்துப்
 பழியொரீ இ யுயர்ந்து பாப்புகழ் நிறைந்த
 செம்மை சான்ற காவிதி மாக்களு
 500 மறநெறி பிழையா தாற்றி னொழுகிக்
 குறம்பல் குழுவிற் குன்றுகண் டன்ன
 பருந்திருந் துகக்கும் பன்மா ணல்லிற்
 பல்வேறு பண்டமோ டேன்மலிந்து கவினி
 மலையவு நிலத்தவு நீரவும் பிறவும்
 505 பல்வேறு திருமணி முத்தமொடு பொன்கொண்டு
 சிறந்த தேளத்துப் பண்ணியம் பகர்நரு
 மழையொழுக் கறாஅப் பிழையா விளையுட்
 பழையன் மோக ரவையகம் விளங்க
 நான்மொழிக் கோசர் தோன்றி யன்ன
 510 தாமேளந் தோன்றிய நாற்பெருங் குழுவுங்
 கோடுபோழ் கடைநருந் திருமணி குயினருஞ்
 குடுறு நன்பொன் ஈடரிழை புண்நரும்
 பொன்னுரை காண்மருங் கலிங்கம் பகர்நருஞ்
 செம்புநிறை கொண்மரும் வம்புநிறை முடிநரும்
 515 பூவும் புகையு மாயு மாக்களு

489 - 92. “காய்த லுவத்த லகற்றி யொருபொருட்க. னாய்த வறி
 வுடையார் கண்ணதே - காய்வதன்க, னுற்றருணர் தோன்ற தாகு முவப்ப
 தன்கட், குற்றமுத் தோன்ற கெடும்” (அறநெறி. 22.)

493. கெழுவென்னும் உரிச்சொல் நிறப்பண்பை உணர்த்துமென்ப
 தற்கு இவ்வடி மேற்கோள். (தொல் உரி. கு. 5 - 8; இ - வி. கு. 283.)

494. மண்ணுதல் என்பதற்குப் பண்ணுதல் எனப் பொருளுக்கறி இவ்
 வடியை மேற்கோளாகக்காட்டினர்; (ஃவக. 202, 735, 1808.)

502. இத்தல் 231 - ஆம் அடியின் கீழ்க்குறிப்பைப்பார்க்க.

- மெவ்வகைச் செய்தியு முவமங் காட்டி
 றுண்ணிதி னுணர்ந்த றுழைந்த நோக்கித்
 கண்ணுள் வினைஞரும் பிறருங் கூடித்
 தெண்டிரை யவிரறல் கடுப்ப வொண்பல்
- 520 குறியவு நெடியவு மடிதருஉ விரித்துச்
 சிறியரும் பெரியருங் கம்மியர் குழீஇ
 நால்வேறு தெருவினுங் காஹ நிற்கரச்
 கொடும்பறைக் கோடியர் கடும்புடன் வாழ்த்துந்
 தண்கட னுட னெண்பூங் கோதை
- 525 பெருநா ளிருக்கை விழுமியோர் குழீஇ
 விழைவுகொள் கம்பலை கடுப்பப் பலவுடன்
 சேறு நாற்றமும் பலவின் சுளையும்
 வேறுபடக் கவினிய தேமாங் கனியும்
 பல்வே றுருவிற் காயும் பழனுங்
- 530 கொண்டல் வளர்ப்பக் கொடிவிடுபு கவினி
 மென்பிணி யவிழ்ந்த குறுமுறி யடகு
 மமிர்தியன் றன்ன தீஞ்சேற்றுக் கடிதையும்
 புகழ்படப் பண்ணிய பேருன் சோறுங்
 கீழ்செல வீழ்ந்த கிழங்கொடு பிறவு
- 535 மின்சோறு தருந் பல்வயி னுகர
 வாலிதை யெடுத்த வளிதரு வங்கம்
 பல்வேறு பண்ட மிழிதரும் பட்டினத்
 தொல்லெ னிமிழிசை மானக் கல்லென
 நனந்தலை வினைஞர் கலங்கொண்டு மறுகப்
- 540 பெருங்கடற் குட்டத்துப் புலவுத்திரை போத
 மிருங்கழி மருவிப் பரப்பப் பெரிதெழுந்
 துருகெழு பானான் வநவன பெபர்தலிற்
 பல்வேறு புள்ளி னிசையெழுந் தற்றை
 யல்லங் காடி யழிதரு கம்பலை
- 545 பொண்கட ருருப்பொளி மழுங்கச் சினந்தணிந்து
 சென்ற ஞாயிறு நன்பகற் கொண்டு

516. பா. எண்வகைச்செய்தியும்.

524. பா. தெண்கடனாடன்.

531. பா. குறுமுறியடரும்.

- குடமுதற் குன்றஞ் சேரக் குணமுத
 னுண்முதிர் மதியந் தோன்றி நிலாவிரிபு
 பசலுந் வற்ற விரவுவர நயந்தோர்
- 550 காத லின்றுணை புணர்மா ராயி, நழுக
 தண்ணறுங் கழுநீர் துணைப்ப விழைபுணையூ
 நன்னெடுங் கூந்த னறவிரை குடைய
 நரந்த மரைப் ப நறுஞ்சாந்து மறக
 மென்னுற் கலிங்கங் சம்பழ்புகை மடுப்பப்
- 555 பெண்மகிழ் வற்ற டிணைநீராக் கு மகளிர்
 நெடுஞ்சடா விளக்கங் கொநீஇ நெடுநக
 ரெல்லை யெல்லா னோபொடு புருந்து
 கல்லென் மாலை நீங்க நாணுக்கொள
 வேழ்புணர் சிறப்பி லின் றெடைச் சீறியாழ்
- 560 தாழ்ப்பெயற் கணைசூல் கழிப்பப் பண் ணுப்பெயர்த்து
 வீழ்துணை சூழீஇ விபல்விசம்பு கமழ
 நீர்திரண் டன்ன கோதை டிறக்கிட்
 டாப்கோ லவிந்தொடி விளங்க விசிப்
 போதவிழ் புதுமலர் தெருவுடன் கமழ
- 565 மேதகு தகைய மிசுநல மெப்திப்
 பெரும்பல் குவளைச் சநுப்பு டு பன்மலர்
 திறந்துமோந் தன்ன சிறந்துகமழ் நாற்றத்துக்
 கொண்டன் மலர்ப்புதன் மானப்பூ வேபந்து
 துண்டி னாகம் கடுக்கொள முயங்கி
- 570 மாயப் பொப்பல கூட்டிக் கவவுக்கரநது
 சேபரு நணிய ந நலவாயந்து வந்த
 விளம்பல் செல்வர் வளர்த்தப வாங்கி
 துண்டா துண்டு வறும்பூத் துறர்கு
 மென்சிறை வண்டி ந மானப் புணர்ந்தோர்
- 575 நெஞ்சே மாப்ப வின் றுயி றறந்து

560. “இருமழை தலைஇய விருணிற விசமயின், விண்ணகிரிமிழிசை
 கடுப்பப் பண்ணமைத்து” (மல்லபு. 1-2; 6 நாட. புள்ளி. கு 11. ந. மேம்.)
 பா. தாழ்ப்பயல்.

562. “மார்விறுர்கோலிமழை” (11 - வே பாடாண். 16.)

572 - 5. “நறுந்தா துண்டு நயனில் காலே, வறும்பூத் துறக்கும் வண்டு
 போல்குவம்”, “பயன்பல வாங்கி வண்டித் துறக்குங், கொண்டி மகளிரை”
 (மணி. 18: 13 - 20, 108 - 9.)

- பழந்தேர் வாழ்க்கைப் பறவை போலக்
கொழுங்குடிச் செல்வரும் பிறரு மேய
மணம்புணர்ந் தோங்கிய வணங்குடை நல்லி
லாய்பொன் னவிர்தொடிப் பாசிழை மகளிர்
- 580 ரொண்சுடர் விளக்கத்துப் பலருடன் றுவன்றி
நீனிற விசம்பி லமர்ந்தன ராடும்
வானவ மகளிர் மானக் கண்டோர்
நெஞ்ச நடுக்குறுகக் கொண்டி மகளிர்
யாம நல்யாழ் நாப்ப ணின்ற
- 585 முழுவின் மகிழ்ந்தன ராடிக் குண்டுநீர்ப்
பனித்துறைக் குவவுமணன் முனை இ மென்றளிர்க்
கொழுங்கொம்பு கொழுதி நீர்நனை மேவர
நெடுந்தொடர்க் குவளை வடிம்புற வடைச்சி
மணங்கமழ் மனைதொறும் பொப்த லயரக்
- 590 கணங்கொ ளவுணர்க் கடந்த பொலந்தார்
மாயோன் மேய வோண நன்னாட்
கோணந் தின்ற வடுவாழ் முகத்த
சாணந் தின்ற சமந்தாங்கு தடக்கை
மறங்கொள் சேரி மாறுபொரு செருவின்
- 595 மாறா துற்ற வடுப்படு நெற்றிச்
சுரும்பார் கண்ணிப் பெரும்புகன் மறவர்
கடுங்கனி றேட்டலிற் காணுந ரிட்ட
நெடுங்கரைக் காழக நிலம்பர லுருப்பக்
கடுங்கட் டேறன் மகிழ்சிறந்து திரிதரக
- 600 கணவ ருவப்பப் புதல்வர்ப் பயந்து
பனைத்தேந் திளமுலை யமுத முறப்
புலவுப்புனிறு தீர்ந்து பொலிந்த சுற்றமொடு
வளமனை மகளிர் குளநீ ரயரத்

576. பொருந. 64 - ஆம் அடியின் கீழ்க் குறிப்பைப்பார்க்க. “வள்ளி யோர்ப்படர்ந்துபுள்ளிம்போகி” (புறநா. 47.)

584. யாமநல்யாழ்: “விரல்கவர்ந் துழந்த கவர்வி னல்யாழ், யாமமுய யாமை” (நற். 335; பரி. 14.) “யாமயாழ் மழையான்” (கம்ப. நாடவிட்ட. 31)

602 - 3. “புதல்வரைப் பயந்த புனிறுதீர் கயக்கந், தீர்வினை மகளிர் குளா டாவமும்” (மணி. 7: 75 - 6 - ஆம் அடிவரையும் அவற்றின் குறிப் பையும் பார்க்க.)

- திவவுமெப்ந் நிறுத்துச் செவ்வழி பண்ணிக்
 605 குரல்புணர் நல்பாழ் முழுவோ டொன்றி
 நுண்ணீ ராகுளி யிரட்டப் பலவுட
 னொண்சுடர் விளக்க முந்தற மடையொடு
 நன்மா மயிலின் மென்மெல விபலிக்
 கடுஞ்சூன் மகளிர் பேணிநீ கைதொழுது
 610 பெருந்தோட் சாலினி மடுப்ப வொருசா
 றருங்கடி வேலன் முருகொடு வளை இ
 யரிக்கூ டின்னிபங் கறங்கநேர் நிறுத்துக்
 கார்மலர்க் குறிஞ்சி குடிக் கடம்பின்
 சீர்மிகு நெடுவேட் பேணித் தழுஉப்பிணையூ
 615 மன்றுதொறு நின்ற குாவை சேரிதொறு
 முரையும் பாட்டு மாட்டும் விரைஇ
 வேறுவேறு கம்பலை வெறிநொன்பு மபங்கிப்
 பேரிசை நன்னன் பெறும்பெயர் நன்னுட்
 சேரி விழவி னூர்ப்பெழுந் தாங்கு
 620 முந்தை யாமஞ் சென்ற பின்றைப்
 பணிலங் கலியவிக் தடங்கக் காழ்சாப்த்து
 நொடைநவி நெடுங்கடை யடைத்து மடமத
 ரொள்ளிழை மகளிர் பள்ளி பயர
 நல்வரி யிறுஅல் புரையு மெல்லடை
 625 யயிருருப் புற்ற வாடமை விசபங்
 கவவொடு பிடித்த வகைபமை மோதகந்
 தீஞ்சேற்றுக் கூவியர் தூங்குவன றறங்க
 விழவி னாடும் வயிரியர் மடியப்
 பாடான் றவிர்த பனிக்கடல் புரையப்
 630 பாயல் வளர்வோர் கண்ணினிது மடுப்பப்
 பானாட் கொண்ட கங்கு லிடையது
 பேயு மணங்கு முருவுகொண் டாப்கோற்

604. புறநா. 149 - ஆம் பாடல் பார்க்க.

605 - 6 “நல்யா ழாகுளி பதலையொடு சுருக்கி” (புறநா. 64.)

608. முருகு. 205 - ஆம் அடியின் கீழ்க்குறிப்பைப்பார்க்க.

618. பா. பெரும்பெயர்.

624. அடைக்கு இரால்: “தேனி ருலன தீஞ்சுவை யின்னடை”
 (சீவக. 2674.)

- கூற்றக் கொஹேர் கழுதொடு கொட்ப
 விரும்பிடி மேளந்தோ லன்ன விருள்சேர்பு
 635 கல்லு மானுந் துணிக்குங் கூர்மைத்
 தொடலை வாளர் தொடுதோ லடிபர்
 குறங்கிடைப் பதித்த கூர்நனைக் குறும்பிடிச்
 சிறந்த கருமை நுண்வினை நுணங்கற
 னிறங்கவர்பு புனைந்த நீலக் கச்சினர்
 640 மென்னு லேணிப் பன்மாண் சுற்றினர்
 நிலனக முளியர் கலனசைஇக் கொட்குங்
 கண்மா ரூடவ ரொடுக்க மொற்றி
 வயக்களிது பார்க்கும் வயப்பு டி போலத்
 துஞ்சாக் கண்ண ரஞ்சாக் கொள்கைய
 645 ரறிந்தோர் புதழ்ந்த வாண்மையர் செறிந்த
 நூல்வழிப் பிழையா நுணங்குநுண் டேர்ச்சி
 யூர்காப் பாள னுக்கருங் கணையினர்
 தேர்வழங்கு தெருவி னீர்திரண் டொழுக
 மழையமைந் துற்ற வரைநா ளமபழு
 650 மசைவில ரெழுந்து நயம்வந்து வழங்கலிற்
 கடவுள் வழங்குங் கையறு கங்குலு
 மச்ச மறியா தேம மாகிய
 மற்றை யாமம் பகலுறங் கழிப்பிப்
 போதுபிணி கிட்ட கமழ்ந்நம் பொங்கைத்
 655 தாதுண் டும்பி போது முரன்றாங்
 கோத லந்தணர் வேதம் பாடச்
 சீரினிது கொண்டு நரம்மினி தியக்கி

635 - 6. “குன்று துளாக்குங் கூர்ங்கணையான்” என்பது பாடியும்; (தொல். புறத். கு 21 - ந. மேற்); ‘வேறிரண் டனவும் வில்லு மிடைத்தவும வெற்பென் றாலுங், கூறிரண் டாக்கும் வாட்டைக் குழுவையுங் குணிக்க லாற் றேம்” (கம்ப சுந்தர. பாச. 6.)

639 - 42. “நிலனக முளிய னீலத் தானையன், கலனசை வேட்டையிற் கடும்புலி போன்று” (சிலப். 16: 204 - 5 அடியார். மேற்.)

653. பகலென்பதற்கு, அரையாமம் எனப் பொருள்கொண்டு இவ்வடி யை மேற்கோள் காட்டினர்; (சிலப். 4: 81 - அரும்பத. அடியார்.)

655. கீவக. 893 - ௪. மேற்.

- யாமோர் மருதம் பண்ணக் காமோர்
கடுங்களிற் கவளங் கைப்ப நெடுத்தோர்
660 பணைநிலைப் புரவி புல்லுணைத் தெனிட்டப்
பல்வேறு பண்ணியக் கடைமெழுக் குறுப்பக்
கள்ளோர் களிநொடை நுவல வில்லோர்
நபந்த காதலர் கவவுப்பிணித் துஞ்சிப்
புலர்ந்துவிர் விடிய லெப்த விநுமீசிக்
665 கண்பொரா வெறிக்கு மின்னுக்கொடி புரைய
வொண்பொ னவிழைத் தெழிப்ப விபலித்
துண்கவர் நல்லிற் கதவங் கரைப
வுண்டுமகிழ் தட்ட மழலை நாளிற்
பழஞ்செருக் காளர் தழங்குஞ் சேனந்
670 சூநர் வாழ்த்த மாநநர் துவல
வேதா விசுரோடு நாழிகை யிசைப்ப
விமிழ்முர சிரங்க வேறுமாறு சிலைப்பப்
பொறிமயிர் வாரணம் வைகறை யியம்ப
யானையங் குந்தின் சேவனாடு காம
675 ரன்னங் கரைப வணிமயி லாவப்
பிடிபுணர் பெருங்களிற் முழங் முழுநாடிக்
கூட்டுறை வபமாய் புலியோடு குழைம
வான நீங்கிப் நீனிற் விமீரின்
மின்னுமிமிர் தனைப் ராகி நறவுமகிழ்ந்து
680 மாணிழை மகளிர் புலந்தனர் பரிந்த
பருஉக்கா மாரஞ் சொரிந்த முத்த மொடு
பொன்சுடு நெருப்பி விலமுத் தென்ன
வம்மென் குரும்பைக் காப்பிடுப நிறவுந்

658. புறநா. 119 - ஆம் பாடல் பார்க்க

659. “கல்லா விளைஞ் கவளங் கைப்ப” (முல்லை 36.)

666. பா. தெனிரப்பவியலி. 670. பா. குதரேத்த.

671. பா. வேதாளியர்

670 - 71. சிலப் 5. 12. அடியார் மேற்

673 - 4. “யானையங் குருதின் கானலம் பெருந்தோடு” (குறுந். 34);

“களிமயில், குஞ்சரக் குரல குருகொ டாலும்” (அகநா. 115); “கிசுகிசென்
தெங்குமாணைச்சாத்தங்கலந்து” (திருப்பாவை. 7.)

678. நீனிற்விசம்பு: (மதுரை. 581.)

- தருமணன் முற்றத் தரிஞ்மி ரூர்ப்பு
 685 மென்பூஞ் செம்மலொடு நன்கலஞ் சீப்ப
 விரவுத்தலைப் பெயரு மேம வைகறை
 மைபடு பெருந்தோண் மழவ ரோட்டி
 யிடைப்புலத் தொழிற் த வேந்துகோட் டியானை
 பகைப்புலங் கவர்த்த பாப்பிரிப் புரவி
 690 வேல்கோ லாக வாள்செல நூறிக்
 காய்சின முன்பிற் கடுங்கட் கூளிய
 ஞர்க்கு விளக்கிற் றந்த வாயமு
 நாடுடை நல்லெயி லணங்குடைந் தோட்டி
 நாடொறும் விளங்கக் கைநொழுவப் பழிச்சி
 695 நாடர வந்த விழுக்கல மனைத்துங்
 கங்கையும் பேரியாறு கடற்படர்ந் தாஅங்
 களந்துகடை யறிபா வளங்கெழு தாரமொடு
 புத்தே ஞாலகங் கவினிக் காண்வர
 மிக்குப்புதழெத்திய பெரும்பெயர் மதுரைச்
 700 சீனதலை மணந்த சுரும்புபடு செந்தி
 யொண்பும் பிண்டி யவிழ்ந்த காவிற்
 சுடர்பொழிந் தேறிய விளங்குகதிர் ஞாயிற்
 றிலங்குகதி ரிளவெயிற் றோன்றி யன்ன
 தமனியம் வளைஇப் தாவில் விளங்குமை
 705 நிலம்விளக் குறுப்ப மேதகப் பொலிந்து
 மயிலோ ரன்ன சாபன் மாவின்
 தளிரே ரன்ன மேனிந தளிர்ப்புறத்
 தீர்க்கி னரும்பிய திலைபர் கூரெயிற்
 றொண்குழை புணரிய வண்டாழ் காதிற்
 710 கடவுட்கயத் தமன்ற சுடரிதழ்த் தாமரைத்
 தாதுபடும் பெரும்போது புறையும் வாண்முகத்
 தாப்தொடி மகளிர் நூறந்தோள் புணர்ந்து
 கோகையிற் பொலிந்த சேக்கைத் துஞ்சித்
 திருந்துதுயி லெடுப்ப வினிதி னெழுந்து

695 - 7. மலைபடு, 526 - 9.

706. பா, மயிலோடன்ன.

707 - 9. “சுன்றவழிதலைபோ லீர்பெய்புந் தளிரொடு” (கல. 32.)

- 715 தின்கா ழார நீலிக் கதிர்விடு
மொண்கா ழாரங் கவைஇய மார்பின்
வரிக்கடைப் பிரச மூசவன மொப்பப்
வெருத்தந் தாழ்ந்த விரவுப்பூந் தெரியந்
பொலஞ்செயப் பொலிந்த நலம்பெறு விளக்கம்
- 720 வலிகெழு தடக்கைத் தொடியொடு சுடர்வரச்
சோறமை வுற்ற நீருடைக் கலிங்க
முடையணி பொலியக் குறைவின்று கவைஇ
வல்லோன் றைஇய வரிப்புனை பாவை
முருகியன் றன்ன வருவினை யாகி
- 725 வருபுனற் கற்சிறை கடுப்ப விடையறுத்
தொன்னு ரோட்டிய செருப்புடன் மறவர்
வாள்வலம் புணர்ந்தநின் றுள்வலம் வாழ்த்த
வில்லைக் கவைஇக் கணைதாங்கு மார்பின்
மாதாங் கெறுழ்த்தோண் மறவர்த தம்மின்
- 730 கல்லிடித் தியற்றிய விட்டுவாய்க் கிடங்கி
னல்லெயி லுழந்த செல்வர்த் தம்மின்
கொல்லேற்றுப் பைந்தோல் சீவாது போர்த்த
மாக்கண் முரசு மோவில கறங்க
வெரிநிமிர்ந் தன்ன தானை நாப்பட்
- 735 பெருநல் யானை போர்க்களது தொழிய
விழுமிய வீழ்ந்த குரிசிலர்த் தம்மின்
புரையோர்க்குத் தொடுத்த பொலம்பூந் தும்பை
நீர்யா ரென்னாது முறைகருதுபு சூட்டிக்
காழ்மண் டெஃகமொடு கணையலைக் கலங்கிப்
- 740 பிரிபிணை யரிந்த நிறஞ்சிதை கவயத்து

715 - 6. “இருபே ராரமு மெழில்பெற வணியுந். திருவிழ் மார்பிற்
றென்னவர்.” (அகநா. 13.)

727. பா. தான்வலம்பழிச்சு.

726 - 7. சிலுபாண். 211 - 2

731. கலி. 92; சிலக. 906 - ந மேற்.

732 - 3. “ஓடால் லேற்றுரிவை தைஇய, பாடுகொண் முரசம்” (அகநா.
334); “வானுங் குடையு மயிர்க்கண் முரசம்” (சிலப். 5. 91.)

734. பா. (அ) எரிபரத்தன்ன (உ) எரிநிகழ்த்தன்ன.

- வானத் தன்ன வளநகர் பொற்ப
 நோன்குறட் டன்ன லுன்சாப் மார்பி
 னுபர்ந்த வுதவி யூக்கலர்த் தம்மி
 னிவந்த யானைக் கணநிரை கவர்ந்த
- 745 புலர்ந்த சாந்தின் விரவுப்பூந் தெரியற்
 பெருஞ்செ யாடவர்த் தம்மின் பிறரும்
 யாவரும் வருக வேனோருந் தம்மென
 வரைபா வாயிற் செறாஅ திருந்து
 பாணர் வருக பாட்டியர் வருக
- 750 யாணர்ப் புலவரொடு வயிரியர் வருகென
 விருங்கினே புககு மிரவலர்க் கெல்லாவ
 கொடிஞ்சி நெடுந்தேர் களிற்றொடும் வீசிக
 களந்தோறுங் கள்ளரிப்ப
 மரந்தோறு மைவிழ்ப்ப
- 755 நிணலுன்குட் டிருக்கமைய
 நெய்கனிந்து வறைபார்ப்பக்
 குருஉக்குப்புகை மழைமங்குலிற்
 பரந்துதோன்று வியனகராற்
 பல்சாலை முதுகுடுமியி
- 760 னல்வேள்வித துறைபோகிய
 தொல்லாணை நல்லாசிரியர்
 புணர்குட் டுண்ட புகழ்சால சிறப்பி
 னிலந்தரு திருவி னெடியோன் பீபால
 வியப்புளு சால்புளு செமமை சானோரர்
- 765 பலர்வாய்ப் புகரறு சிறப்பிற் றேன்றி
 யரியதநது குடியகற்றிப்
 பெரியகற் றிசைவினககி
 முந்தீர் நாப்பண் ஞாயிறு போலவும்

742. “என்கா னோக கடுபபமெய் கிதைந்து” (பதிந் 67 17.)

747. பொருந். 101 - அடி மேற்.

760. “பரந்தோள்விததுறைபோய பைந்தா மாபன” (நீவக. 717)

760 - 761. பட். 169 - 170.

763. “கிலந்தரு திருவிற் பாண்டியன்” (தொல். பாயிரம்.)

- பன்மீ னடுவட் டிங்கள் போலவும்
 770 பூத்த சுற்றமொடு பொலிந்தினிது விளங்கிப்
 பொய்யா நல்லிசை நிறுத்த புனைதார்ப்
 பெரும்பெயர் மாறன் தலைவ னாகக்
 கடந்தடு வாப்வா ளிளம்பல் கோச
 ரியனெறி மரபினின் வாய்மொழி கேட்பப்
 775 பொலம்பூ ணைவ ருட்படப் புகழ்ந்த
 மறமிகு சிறப்பிற் குறுநில் மன்ன
 ரவரும் பிறநூற் துவன்றிப்
 பொற்புவிளங்கு புகழவை நிற்புகழ்ந் தேத்த
 விலங்கிழை மகளிர் பொலங்கலத் தேந்திய
 780 மணங்கமழ் தேறன் மடுப்ப நாளு
 மகிழ்ந்தினி துறைமதி பெரும
 வரைந்துநீ பெற்ற நல்லா ழியையே.

இதன்பொருள்.

இப்பாட்டிற்கு மாங்குடிமருதன் மதுரைக்காஞ்சியென்று மதுரைப்பெயரானந்தித் திணைப்பெயராய் பெயர்கூறினார். இத்திணைப்பெயர் பன்னிருபடலமுதலிய நூல்களார்கூறிய திணைப்பெயரன்று; நோல்காப்பியனுக்கூறிய திணைப்பெயர்ப்பொருளே இப்பாட்டிற்குப் பொருளாகக் கோடலின். வஞ்சி தேர்செல்லலானார், காஞ்சி எஞ்சாதேதிர்சென்றான்மலானும் “வஞ்சியுங் காஞ்சியுந் சம்முண் மாறே” எனப் பன்னிருபடலத்திற்கூறிய திணைப்பெயர் இப்பாட்டிற்குப் பொருளன்மையுணர்க. அவர் முதமொழிக்காஞ்சிமுதலியவற்றைப் பொதுவியலென்று ஒருபடலமாக்கிக்கூறலின், அவை திணைப்பெயராகாமையுணர்க.

இனி, மதுரைக்காஞ்சியென்றதற்கு மதுரையிடத்து அரசிற்குக் கூறிய காஞ்சியென விரிக்க. இஃது உருபும்பொருளும் உடன்றொக்கது. * “காஞ்சி சானே பெருந்திணைப் புறனே” என்பதனும் காஞ்சி பெருந்திணைக்குப் புறனா

769 - 70. சிறுபாண். 219 - 20 ஆம் அடிகளின் கீழ்க்குறிப்பைப்பார்க்க. “பன்மீ னுப்பட் டிங்கள் போலப், பூத்த சுற்றமொடு பொலிந்து தோன்றலை” (பத். 90: 17 - 8.)

775. பா. உளப்பட.

779 - 81. பொருந. 85 - 7 ஆம் அடிகளின் கீழ்க்குறிப்பைப்பார்க்க; “ண்டொடி மகளிர் பொலங்கலத் தேந்திய, தண்கமழ் தேறன் மடுப்ப மகிழ்ந், தாங்கினி தொழுமுகதி பெரும.” (புறநா. 24.)

* நோல்காப்பியம், புறத்திணையியல், 22.

யிற்று. அது, * “பாக்கருஞ் சிறப்பிற் பல்லாற் றானு, நில்லா வுலகம் புல்லிய ரெறித்தே.” என்பதாம். இதன்பொருள்: பாக்கு அரு சிறப்பின் - தனக்குத் துணையில்லாத வீடுபேறுகியிருத்ததாக, பல் ஆற்றானும் - அறம் பொருள் இன்பமென்னும் பொருட்பகுதியானும், அவற்று உட்பகுதியாகிய உயிரும் யாக்கையும் செல்வமும் இளமையுமுதலியவற்றானும், நில்லா உலகம் புல்லிய ரெறித்து - நிலைபெறில்லாத உலகியர்க்கையப்பொருந்திய நன்னெறியினை உடைத்து அக்காஞ்சியென்றவாறு. எனவே வீடுபேறு கியிருத்ததாகப் பல்வேறு நிலையாமை சான்றோரையுங்குறிப்பினது காஞ்சித்திணையென்பதுபொருளாயிற்று.

இச்செய்யுட்புலவர் இப்பொருளேகோடலின், யாம் இப்பொருளேதா உரைகூறுகின்றாம்.

1 - 2. [ஒக்குதிரை வியன்பாப்பி, ஞெலிமுந்நீர் வரம்பாக:] வியல் பரப்பின் ஒக்கு திரை ஒலி முந்நீர் வரம்பு ஆக—அகலத்தையுடைத்தாகிய நீர்ப்பரப்பின் கண்ணே ஒக்குதிரையொலிக்குங்கடல் எல்லையாக,

3 - 4. தேன் தூங்கும் உயர் ிமையம் மலை நாரிய வியல் ஞாலத்து—தேனினால் தூங்கும் உயர்ந்த உச்சியையுடைய மலைகள்தோன்றிய அகலத்தையுடைய ஞாலத்தின்கண்ணே,

5. வலம் மாதிரத்தான் வளி கொட்ப—வலமாக ஆகாயத்தின்கண்ணே காற்றுச்சூழல,

6. வியல் நான்மீன் நெறி ஒழுக—அகலத்தையுடைய நான்மீன்கள்தாம் ஈடக்கு நெறியின்கண்ணே ஈடக்க,

7. பகல் செய்யும் செ ஞாயிறம்—பகற்பொழுதை உண்டாக்கும் சிவந்த பகலோனும்,

8. இரவு செய்யும் வெள் திங்களும்—இராப்பொழுதை உண்டாக்கு வெள்ளிய மதியும்.

9. மை தீர்ந்து கிளர்ந்து விளங்க—குற்றமற்றுத் தோன்றிவிளங்க,

10. மழை தொழில் உதவ—மேகம் தானே பெய்தற்றொழிலை வேண்டுகாலத்தேதா,

† உழவுத்தொழிற்கு உதவவென்றுமாம்.

மாதிரம் கொழுக்க—திசைகளெல்லாம் தழைப்ப,

மலைகள் விளைந்துகொழுக்கவென்றுமாம்.

11. [தொடுப்பி னாயிரம் வித்தியது வினைய:] தொடுப்பின் வித்தியது ஈயிரம் வினைய—ஒருவிதைப்பின்கண்ணே விதைத்தவிதை ஆயிரமாக வினைய,

12. நிலனும்—விளைநிலங்களும்,

* தொல்காப்பியம், புறத்திணையியல், 23.

† “காணமாரிபெய்துதொழிலாற்றி” (பதிந். 84.)

மரணம்—மாங்கனம்,

பயன் எதிர்பு எந்த — பல்லுயிர்க்கும் தம்பயன்னொடுத்தலை ஏறட்டுக் கொண்டு தழைப்ப,

13. *நோய் இகந்து நோக்கு விளங்க—மக்கட்குப் பசியும்பிணியுரிக்கி அழகுவிளங்கு,

14 - 5. [மேதக மிகப்பொலிந்த, வோங்குநிலை வயக்களிறு:] மிக பொலிந்த ஒங்கு நிலை வய களிறு மே தக—அறவும்பொலிவுபெற்ற உலகத்தைத்தாங்குதல் வளருந்தன்னமையையுடைய வலியையுடையவாகிப் திக்கயங்கள் இவர் தாங்குதலின் வருத்தமற்று மேம்பாடுதக.

சுருளும் படியுமாகப் பண்ணினவிடத்துப் பண்ணிநிற்கும் யானையென்ற றைப்பாருமுளர்.

16 - 7. [கண்டுதண்டாக் கட்கின்பத், துண்டுதண்டா மிகுவளத்தான்:] உண்டு தண்டா மிகு வளத்தான்—உண்டு அம்மையாத உணவுமிகுவின்ற செவ்வத்தோடே.

கண்டு தண்டா கட்டு இன்பத்து—நோக்கியமையாத ட்கட்டு இனிமை யினையும்,

18. உயர் பூரிமம் விழு தெருவில்—உயர்ந்த ட்சிறகுணையுமுடைய சேரியதெருவிலிருக்குமாதர் (20),

பூரிமம் - சாத்திட்ட தொட்டிகளென்பாருமுளர்.

19 - 20. [பொய்யறியா வாய்மொழியாத், புகழ்நிறைந்த நன்மாந்தரோடு:] வாய் மொழியால் புகழ் நிறைந்த பொய் அறியா நல் மாந்தரோடு - ட்யெய்ம் மொழியே எக்காலமும் கூறுதலாற்பெற்ற புகழ்நிறைந்த ||பொய்யைக் கேட்டறி யாத நல்ல அமைச்சருடனே,

21. நல் ஊழி அடி படா—நன்றாகப் ஊழிக்காலமெல்லாம் தமக்கு அடிப் பட்டுடக்க,

22. பல் வெள்ளம் மீ கூற—பல||வெள்ளமென்னும் எண்ணப்பெற்ற காலமெல்லாம் அரசாண்டதன்மையை மேலாகச்சொல்லும்படி,

* “நோயொடு பசியிகந்து”. “நோயிகந்தொரீஇய நாடு” (பத்ம். 13, 15.) “பசியும் பிணியும் பனகய நீங்கி” (சிலப். 5: 72; மணி. 1: 70.)

† கட்டு - கண்ணுக்கு.

‡ சிறகு - தெருவின் இருபுறத்தமுள்ள வீடுகளின் வரிசை; வழக்கு.

§ “பொய்யாமை யன்ன புகழில்லை” (குறன். 296.)

|| “பொய்ச்சொற் கேளா வாய்மொழி மன்னன்” (உம்ப. கைகேசி ருத் தினை. 31.)

¶ வெள்ளம் - ஒருபேரெண்.

28. உலகம் ஆண்ட உயர்த்தோர் மருக—உலகத்தையாண்ட, உயர்ச்சி பெற்றோர் குடியிலுள்ளவனே,

மாகிரம் கொழுக்க (10) வித்தியதுவினாய (11) நிலனும் மரனும் கந்த (12) வளிகொட்டையினாலே (5) மழை தொழிலுதவ (10) எனமுடிக்க.

வியன்ஞாலத்திடத்தே (4) மழைதொழிலுதவ (10) நாண்மீன் நெறி யொழுத (6) ஞாயிறும் (7) திங்களும் (8) வினங்க (9) நோக்குவினங்கக் (13) களிறு (15) மேதக (14) நன்மாந்தரோடே (20) ஊழி அடிப்பட்டு நடக்கு படி (21) மீக்கூற (22) முந்நீர்வரம்பாக (2) உலகமாண்ட உயர்த்தோர்மருக (23) எனமுடிக்க.

*இவர்கள் தருமத்தில் தப்பாமல் நடத்தவே இக்கூறியவையும் நெறிதப்பாமல் நடக்குமென்றார்.

24 - 5. பிணம் கோட்ட களிறு குழம்பின் நிணம் வாய்ப்பெய்த பேய் மகளிர்—பிணங்களையுடைய கொம்புகளையுடையனவாய்ப் பட்ட ஆனையினுடைய திரளின் நிணத்தைத்தின்ற பேய்மகளிருடைய துணங்கை (26),

26. இணை ஒலி இமிழ †துணங்கை சீர்—இணைத்த ஆரவாரம் முழங்கு கின்ற துணங்கைக்கடத்தின் சீர்க்கு,

27. பிணை யூபம் எழுந்து ஆட—செறிந்த குறைதலைப்பிணம் எழுந்து நின்று ஆடுகையினாலே,

28. அஞ்ச வந்த போர்க்களத்தான்—அஞ்சதலுண்டான போர்க்களத்திடத்தே,

29. ஆண் தலை அணங்கு அடுப்பின்—ஆண்மக்கள் தலையாகிய நோக்கி னுரைவருத்தும் அடுப்பின்கண்ணே,

30 - 31. உய வேந்தர் ஒன் குருதி சினம் தீயின் பெயர்பு போங்க--வலியினையுடையவேந்தருடைய ஒள்ளிய குருதியாகிய உலை சினமாகிய தீயின் மறுகிப் பொங்குகையினாலே,

32 - 8. [தெலருங் கடுத்துப்பின். விறல்விளங்கிய விழுச்சூர்ப்பிர, ரொடித்தோட்கை துடுப்பாக, வாடுற்ற ஆன்சோறு. நெறியறிந்த கடிவாலு, னடிபொதுங்கிப் பிற்பெயராப், படையோர்க்கு முருகயர.]

தொடி தோள் கை துடுப்பு ஆக ஆடு உற்ற ஊன் சோறு—வீரவாளைய உடையவாகிய தோளையுடையகைகள் துடுப்பாகக்கொண்டு துழாவி அடுத்தலுற்ற ஊனினாகியசோற்றை,

நெறி அறிந்த கடி வாலுவன்—இடுமுறைமையறிந்த பேய்மடையன்.

* “இயல்புளிக் கோலோச்ச மன்னவ னாட்ட, பெயலும் வினையுஞ் சொக்கு” (குறள். 545.) மணி. 7: 8 - 10; சீவக. 255 பார்க்க.

† துணங்கையினியல்பு இப்புத்தகம் 26 - ஆம் பக்கத்தில் அறியலாகும்

‡ மடையன் - சோறுக்குவோன்.

தெநல் அரு சுடு துப்பின் விறல் விளங்கிய விழு ரூப்பின் அடி ஒதுங்கி பின் பெயரா படையோர்க்கு முருகு அயா—பகைவராற் கோபித்தற்கு அரிய கடிய வலியினையும் வெற்றிவிளங்கிய சீரிய கொடுந்தொழிலினையுமுடையாய் இட்ட அடிவாங்கிப் பின்போகாத வீரார்க்கு வேன்விசெய்யும்படி,

39. அமர் கடக்கும் வியல் தானை—போரைவெல்லும் அகலத்தையுடைய படையினையுடைய,

போர்க்களத்தே (28) ஆடுற்றசேற்றை (35) வாலுவன் (36) அடிபெயரா (37) வீரார்க்கு முருகயரச் (38) கடக்குத்தானையென்க.

40 து 42. [தென்னவற் பெயரிய துன்னருந் துப்பிற், ரென்முது கடவுட் பின்னர் மேய, வரைத்தா முருவிப் பொருப்பிற் பொருக:]

வரை தாழ் அருவி பொருப்பின் கடவுள்—பக்கமலையிலே விழுகின்ற அருவியினையுடைய பொதியின்மலையிலிருக்கும் கடவுள்,

தென்னவன் பெயரிய துன் அரு துப்பின் தொல் முது கடவுள் பின்னர் மேய பொருக—*இராவணனைத் தமிழ்நாட் கடையாளாதபடிபோக்கின கிட்டுதற் சரிய வலியினையுடைய பழமைமுதிர்ந்த அகத்தியன்பின்னே எண்ணப்பட்டுச் சான்றோறுயிருத்தற்கு மேவின ஒப்பற்றவனே,

† திசைசிலைக் கிளவியி னுஅ குகவும்' என்றதனால், இராவணன் தென் றிசையாண்டமைபற்றித் †தென்னவனென்றா; இப்பெயர் பாண்டியற்கும் கூற் றுவற்குற் ஏற்றுகின்றாற்போல. அகத்தியனைக் தென்றிசையுயர்ந்த நொய்ம் மைபோக இறைவனுக்குச் சீரோப்படுந் தானென்பதுபற்றிக் கடவுளென் றார். இராவணனாளுதல் பாயிரக்குதிர்த்த உடையாசிரியர்கூறிய உரையானு முணர்க.

இனி, †“முத்தேர் முறுவலாய் நாமணம் புக்கக்கா, லிப்போழ்துபோழ் தென் ததவாய்ப்பக் கூறிய, வெக்கடவுண் மற்றக் கடவுள்” என ||இருடிகளை யும் கடவுளென்ற கூறியவாற்றானும் காண்க.

* அகத்தியமுனிவர், பொதியின்மலை உருகும்படி இசைபாடி இராவண னைவென்றுபோக்கினரென்பது பண்டைஉரலாறு; அவர் இசையில் வல்லுந ரென்பது முதலியவற்றைப் பின்னுள்ளவற்றாலும். இசையிலக்கணதூலாசிரிய ரென்பதனாலுமுணர்க;—“மன்னு மகத்தியன் யாழ்வா கிப்ப”-(தருகைகலைய நூனவுலா), ‘இராவணனைக் கந்தருவத்தாற்பிணித்த’ (தோல். பாயிரம், உரையாசிரியருரை), “இனிய பைந்தமிழின் பொதியமால் வரைபோ லிசைக் குரு காது”, (சோணாசைல. 26), “மலை, முன்னு றுருக்கு முனிசிகர்வை - இந்நான், அசையா தடுத்த பழமலையை யன்ன, மிசையா லுருக்குவா யென்ன” (வேங்கையுலா, 319), “இசைக்குருகப்படுசிலை - இராவணனைப்பிணிக்கக் குறு முனிபாடும் இசைக்கு உருகிய பொதியின்மலை” (தஞ்சை. 345 - உரை.)

† தொல்காப்பியம், எச்சவியல், 53.

† “தென்னவன் மலையெ டுக்கச் சேயிறை நடுங்கக் கண்டு, மன்னவன் விரா லான்ற மேற் தளியி னுரே” என்புழியும் தென்னவன் இரா வணனாடல்காண்க; (தருக்கைச்சீமேற்றளி. திருநா. தே.)

§ கலித்தொகை, 93.

|| “கந்தன் பள்ளிக் கடவுளர்க் கெல்லாம்” (சிலப். 11: 5) என்பதும் இதனை வலியுறுத்தும்.

இதனால், அகத்தியனுடன் தலைச்சங்கத்துப் பாண்டியனிருந்து தமிழாசாய்ந்த செம்புக்கறிஞர்.

கூற்றவனைபுதைத்தகடவுளென்று இறைவனுக்கி, அவன்பின்னரென்றதறு அகத்தியனையென்று பொருள்கூறின், இறைவனுக்குத் தம்பியென்றல் சாலாமையானும், அப்பொருடருங்காலத்து, முன்னவன் பின்னவன், முன்னோன் பின்னோனென்றல்லது அச்சொல் நிலாமையானும் அது பொருந்தாது. * “முன்னரே சாநான் முனிதக்க மூப்புள. பின்னரும் பீடழிக்கு கோயுள” எனப் பிறுண்டும் முன்னர் பின்னரென்பன இடமுணர்த்தியே சிற்றுமென்றணர்க.

பொருளுென்றது †தான் பிறர்க்கு உலமிக்கப்படுவானென்னும்பொருட்டி.

43. விழு குழிய—சிரியமுதபடாத்தையுடையவாய்,

விளங்கு ஓடைய—விளங்குகின்ற பட்டத்தையுடையவாய்,

44. உடு சினத்த—உடிய சினத்தையுடையவாய்,

41-5. கமழ் கடாத்து அளறு பட்ட நறு சென்னிய — †கமழுக்கின்ற மத்தாலே சேறுண்டான நறிய தலையினையுடையவாய்,

46 வரை மருளும் உயர் தோன்றல—வரையென்றமருளும் உயர்ந்த தோற்றத்தினையுடையவாய்,

47. வினை நலின்ற பேர் யான—‡போர்த்தொழிலிலேயின்ற பெரிய யான,

இச் செம்பெனெச்சக்குறிப்பாகிய வினையெச்சமுற்றுக்கள் அடுக்கிவந்தன வற்றை நலின்றவென்னும் பெயரெச்சத்தோடு முடிக்க.

48. சினப் சிறத்து என்ன உழக்கவும்—சினமிக்குக் களர்துவீரரைக் கொன்றுதிரியவும்,

13-5. மா எடுத்த மலி குருஉ துகள் அகல் னானத்து வெயில் கரப்பவும் (குற்றைத்திரள் பாகவரமே செல்லு தல லுண்டான மிக்க சிறத்தையுடைய வாகியதுளி || அஃது தற்குக் காரணமான ஆகாயத்திடத்தே வெயிலைமறைக்கவும்,

51-2. வாம் பரிய கடு சின் தேர் காற்று என்ன கடிது கொட்பவும்—தாவும் குதிரைகளையுடைய செலவுகடிய சின்னையதேர் காற்றுச்சுற்றியடித்த தென்னக் கடிதாகச்சமுலவும்,

* நாலடியார், ஈகை, 2.

† “பிறர்க்கு வாயி னல்லது சினக்குப், பிறருவம் மாகா வொருபெரு வேந்தே” (பதிந். 73.)

‡ யானைமதம்கமழுதல், “துன்னருந்திறற் கமழ்சடாஅத்து”, “மிளிருக்குக் கமழ்சடாஅத், தயறு சேறு மிருஞ் சென்னிய களிற்” (புறநா. 3, 22) என்பவற்றாலும், காஞ்சிப்பாணம், “உவுள்வாழ்த்து, 5-ஆம் செய்யுள் முதலியவற்றாலும் அறியலாகும்.

“தொழினவில் யானை” (பதிந். 81.)

“அகலிருவிசம்பு” (பெரும்பாண். 1) என்பதன்பொருள் பார்க்க.

53 - 4. [வாண்மிகு மறமைந்தர், தோண்முறையான் வீறுமுற்றவும்:]
வான் மிகு மறம் மைந்தர் தோன் வீறு முறையான் முற்றவும் - வாட்போரான்
மிகுகின்ற மறத்தையுடைய வீரருடையதோன் வெற்றி முறையாகவெட்டுத
லான் முற்றுப்பெறவும்,

* “விருந்தாயின யெறிநீயென விரைமார்பகங் கொடுத்தார், கருப்பூணை
வெறிந்தாங்கவ னின தாழினி யெனவே” என்றார் பிறரும்.

55 - 6. இரு பெரு வேந்தரோடு வேளிர் சாய பொருது அவரை செரு
வென்றும்—சோன்சோழனாகிய இருவராகிய பெரிய அரசருடனே குறுநில
மன்னரும் இளைக்கும்படி பொருது அவரைப் போரைவென்றும் அமையாமல்,
உம்மை சிறப்பும்மை.

57 - 9. [இலங்குருவிய வரைநீந்திச், சுரம்போழ்ந்த விகலாற்ற, லுயர்ந்
தோங்கிய விழுச்சிறப்பின்:]

உயர்ந்து இலங்கு அருவிய வரை நீந்தி ஓங்கிய விழு சிறப்பின்—உயர்ந்து
விளங்குகின்ற அருவிகளையுடைய மலையிற் குறிஞ்சிநிலமன்னரையெல்லாம்
வென்று உயர்ந்த சீரிய தலைமையினாலே,

இகல் ஆற்றல் சுரம் போழ்ந்த சிறப்பின்—மாறுபாட்டை நடத்துதலை
யுடைய பகைவர்காடுகளைப் பலவழியாகப்பிளந்த சிறப்பினாலே,

60. நிலம் தந்த பெரு உதவி—நாட்டிலிருக்கின்ற அரசர்களையெல்
லாம்கொண்ட பெரிய உதவியையும்,

†மலையும் காடுர் அரசனாக இருந்த அரசரை அழித் தவையாலே நாட்டிலிருக்
கின்ற அரசர் தத்தம் நாடுகளைவிட்டாரென்றதாம்.

61. பொலந்தார் மார்பின் நெடியோன் உம்பல் — பொன்னாற்செய்த
தாசையணிந்தமார்பினையுமுடைய டீவடிம்பலம்பநின்றபாண்டியன் வழியில்
வந்தோனே,

யானை (47) களனுழக்கவும் (48) துகள் (49) வெயில்காப்பவும் (50) தேர்
(51) கொட்பவும் (52) மைந்தர் (53) முற்றவும் (54) பொருது செருவென்
றும் அமையாமல் (55) விழுச்சிறப்பின் (59) நிலத்தந்த உதவியினையும் (60)
மார்பினையுமுடைய நெடியோனென்க.

* கீவகசிந்தாமணி, 2265.

† குறுநிலமன்னர் - திதிபன்முதலானோர்; இந்நூல் 128 - 9 ஆம் அடி
களின் விசேடவுரையைப்பார்க்க.

‡ “உண்டாகிய வயர்மண்ணுஞ், சென்றுபட்ட விழுக்கலனும், பெறல்
கூடுமிக வனஞ்சுறப்பெறின்” (புறநா. 17) என்பதன்கருத்து இவ்விசேடவுரை
யுடன் ஒப்புநோக்கற்பாலது.

§ “அடியிற் மன்னன் வரசர்க் குணர்ததி” (சிலப். 11 - 17), “ஆழிவடிம்
பலம்பநின்றானு” (நள. சுயம். 137) என்பனவும், “வென்றிபட”, “யானை
முடியோன்” (திருவால, 21: 6 - 7) என்னும் செய்யுட்களும், “கடல்வடிம்
பலம்ப நின்ற கைதவன்” (வி - பாரதம். 15 - ஆம் போர். 18) என்பதும்
இங்கே அறியத்தக்கன,

62-3. மரம் தின்னா உவரை உதிர்க்கும் கரை உருமின் ஏறு அனை யை—மாங்கனைச்சுட்டு மலைகளைநீருக்கும் பெருமையினையுடைய உருமேற்றை ஒப்பை,

* “கருகரைகல்லேறு” என்றாற்பிறரும். இன். அசை.

64. அரு குழு மிளை—பகைவாச்சேர்த்தற்கரிய திரட்சியையுடைய காவற் காட்டினையும்,

குண்டு கிடங்கின்—ஆழத்தினையுடைய கிடங்கினையும்,

65. உயர்ந்து ஓங்கிய நிரை புதவின்—உயர்ந்துவளர்ந்த கோபுரங்களிட த்து வாயில்களையும்,

நிரை, ஆகுபெயர். உயர்ச்சி ஓங்குதலைவிசேடித்துநின்றது.

66. நெடு மதில்—நெடிய மதிலினையும்,

நிரை ஞாயில்—நிரைத்த சூட்டினையுமுடைய,

அஃது எய்தால்மறைதற்கு உயரப்படுப்பது.

67. [அம்புமி ழுயிலருப்பம்:] அயில் † அம்பு உமிழ் ‡ அருப்பம்—கூர்மையையுடைய அம்புகளையுமிழும் அரண்களை,

மிளை (64) முதலியவற்றையுடைய அருப்பமென்க.

68-9. தண்டாது தலை சென்று கொண்டு நீங்கிய விழு கிறப்பின்—அமையாமல் அவ்விடங்களிலேசென்று கைக்கொண்டு அவ்விடங்களினின்றும் போன சீரிய தலைமையினையுடைய கொற்றவர் (71),

70-71. [தென்குமரி வடபெருங்கல், குணகுடகட லாவெல்லை.] தென்குமரி எல்லை ஆ வட பெரு கல் எல்லை ஆ குண குட கடல் எல்லை ஆ—தெனறிசைக்குக் குமரி எல்லையாக வடறிசைக்குப் பெரியமேரு எல்லையாகக் கீழ்க் திசைக்கும் மேற்றிசைக்கும் கடல் எல்லையாக இடையில் வாழ்வோரெல்லாம்,

72. தொன்று மொழிந்து தொழில் சேட்ப—தம்முடன் பழமையைச் சொல்லி ஏவல்கேட்கும்படி,

73. வெற்றமொடு வெறுத்து ஒழுகிய—வெற்றியோடே செறிந்துகடந்த,

74. கொற்றவர்தம் கோன் ஆகுவை—வெற்றியுடையோர்தம்முடைய தலைவனான தன்மனையுடையை,

75-6. வான் இயைந்த இரு ஸ்முநீர் பேஎம் நிலையு இரு பெள் வத்து—மேகர்ப்படிந்த பெரிதாகிய மூன்றுநீர்மையையுடைய அச்சம்நிலைபெற்ற கரியகடலிடத்து,

* குறுந்தோகை, 317.

† “அம்புமிழவ வேலுமிழவ” (கீவக. 103.)

‡ “அவாருப்பம் வெளவி” (மதுரை. 149.)

§ ‘‘முந்நீர்’’ என்பதன்பொருள், ‘‘முந்நீர்ப்பிறந்த’’ (கீவக. 5) என்பதன விசேடவுரையாலும், புறநானூறு, 9-ஆம் செய்யுளுரையாலும், ‘‘முந்நீர் லுள்புக்கு’’ (சிலப். ஆய்ச்சியர்) என்பதனுரையாலும் விளங்க அறிபலாகும்.

77 - 9. [கொடும்புணரி விலங்குபோழக், கடுங்காலொடு கரைசேர, செடு
ங்கொடியிசை யிதையெடுத்து:]

கடு காலொடு கொடு புணரி விலங்கு போழ இதை எடுத்து—கடிய காற்
றலே வளைகின்ற திரையைக் குறுக்கே பிளந்தோடும்படி பாய்விரிக்கப்பட்டது.

80. இன்னிசைய *முரசம் முழங்க—இனிய ஓசையையுடைய முரசம்
முழங்காநிற்க,

81 - 2. 'பொன் மலிந்த விழு பண்டம் நாடு ஆர—பொன்மிருதற்குக்
காரணமாகிய சீரிய சரக்குக்களை நாட்டிலுள்ளார் நுகரும்படியாக,

[நன்கிழிதரும்:] கரை சேர (78) நன்கு இழிதரும் — கரையைச்சேர
வாணிகம்வாய்த்துவந்து இழிதலைச்செய்யும்.

83. [ஆடியத் பெருநாவாய்] செடு கொடி மிசை (79) ஆடு இயல்
பெரு நாவாய்—நெடியகொடி. பாய்மரத்தின்மேலே ஆடும் இயல்பினையுடைய
பெரிய மரக்கலம்.

இதையெடுத்து (79) முழங்க (81) ஆர இழிதரும் (82) நாவாயென்க.

81 - 5. மழை முற்றிய மலை புரைய துறை முற்றிய துளங்கு இருக்
கை—கருமேகங்கூழ்ந்த மலைபோலக் கடல்நூழ்ந்த அசைகின்ற இருப்பினையும்,

துறை ஆகுபெயர். சரக்குப்பறித்தற்குக் கடலினின்றமரக்கலங்கள் அக்
கடல்குழசின்றதற்கு மழைமுற்றியமலை உவமமாயிற்று.

நாவாய் துளங்கிருக்கையென்க.

86. தென் கடல் குண்டு அகழி—தெளித்த கடலாகிய ஆழததையுடைய
கிடங்கினையுமுடைய,

97 - 3. சீர் சான்ற உயர் செல்லின் ஈர் கொண்ட உயர் கொற்றவ—
தலைமையமைந்த உயர்ந்த செல்லின் பெயரைப்பெற்ற சாலியூரைக்கொண்ட உய
ர்ந்த வெற்றியையுடையவனே,

இதனால், தனக்குடவாகுதோர் ஈர்கொண்டானென்றார்.

இன்னை அசையாக்கி செல்லுரென்பாருமுளர்.

இருக்கையினையு (95) கிடங்கினையு (96) உடைய உரென்க.

89 - 92. [தீர்த்தெவ்வு நிரைத்தொழுவர், பாடுசிலம்பு மிசையேற்றத்,
சோடுவழங்கு மகலாம்பியிற், கயமகைய வயனிதைக்கும்.]

வயல் அரைய நிறைக்கும் கயம் தீர்த்தெவ்வுநிரை தொழுவர் பாடு சிலம்
புற இசை — வயல் கழைக்கும்படி நிரை நிறைத்தற்குச்சாரணமான குளங்களில்

* “கோடுபதையாப்ப” (நீவக. 501.)

† ‘தெவ்வு’ என்றபாடமே நேரானது; ‘எடுக்கல் படுக்கல்’ (பிர
யாக. 10) என்பதன் உரையைப்பார்க்க; ‘‘சோனாடுதெவ்வுதலும்’’ என்றார்,
‘‘நீ கவிசியப்பாடுவிவரும்; (காஞ்சி. நதரேற்று. 112.)

‡ தொழில் செய்வாரென்னும் பொருளில் தொழுவரென்பது, (மது. 122.)
“நெல்லியு மிருந்தொழுவர்”, “நெல்லிதொழுவர்” (புறநா. 24, 209) என்
புழியும் வந்துள்ளது.

நீரை *இடாவான்முக்குகொள்ளும் கிளையாகநின்றதொழில்செய்வுளிடத்தே ஒலிக்குமோசை,

ஏற்றத்தோடு வழங்கும் அகல் ஆம்பியின் இசை—ஏற்றத்துடனே உலாவும் அகன்ற பன்றிப்பத்தலின்ஓசை,

93. மெல் தொடை வல் கிழாஅர் இசை (95)—மெத்தென்ற கட்டுக கணையுடைய வலிய டுபட்டைப்பொறியினோசை,

94. அதரி கொப்பவர் இசை (95)—கடாவிடுகின்றவனோசை,

பகடு பூண் தென் மணி இசை (95)—ஏறுதகன்பூண்ட தென்னிய மணியினோசை,

95. இரு புள் ஒப்பும் இசையே—பயிர்களிற் பெரியகிளிமுதலியவற்றை ஒட்டுமோசை,

ஏகாசம் ஈற்றசை,

என்றும்—எங்காளும்,

96 - 7. மணி பூ முண்டகதது மணல் மலி காணல் பாதவர் மகளிர் குரவையொடு ஒலிப்ப—லீலமணிபோலும் பூக்கணையுடையவாகிய கழிமுள்ளிகளையுடைய மணற்குன்றுகன்மிக்க கடற்கரையிலிருக்கும் பாதவருடைய மகளிளாரும் குரவைக்கத்தின் ஓசையோடேகூடி ஆரவாரியாசிற்ப,

98. ஒருசார் விழவு நின்ற வியல் ஆங்கண்—ஒருபக்கம் விழாக்கொண்டாடுதலாற் பிறந்த ஓசைகள் மாறாமனின்ற அகலத்தையுடைய ஊர்களிடத்தேயிருந்து,

பாடுசிலப்புமிசை (90) முதலியன குரவையொடு (97) என்றும் (95) ஒலிப்ப ஒருசார் விழவுநின்ற ஊரென்க.

99. முழவு தோள் முரண் பொருநர்க்கு—முழவுபோலும் தோளினையுடையராய்க் கல்வியால் மாறுபடுதலையுடைய டுதாரிப்பொருநர்க்கு,

100 - 102. உரு கெழு பெரு சிறப்பின் இரு பெயர் பெரு ஆயமோடு இலங்கு மருப்பின் களிற் கொடுத்தும்—அச்சம்பொருந்திய பெரிய தலைமையையுடைய டுகன்றும்பிடியுமென்னும் இரண்டுபெயரையுடைய பெரியதிரளுடனே விளங்குகின்ற கொம்பினையுடைய களிற்களைக்கொடுத்தும்.

* இடா - இறைகூடை; “பேரிடாக்கொள்ளமுன்கவிதது” (பேர்ய இளையான்குடி. 17.)

† “காலை யங்கத்திற் பூட்டையங் கடமதொன் றமிழி, மேலெ முத்துசெல் சென்றதோர் கடமென மேலை, வேலை வெங்கதி ரமிழ்ந்த மழுமதி வின் னின், பாலெ றுத்தது விரிகதி ருலகெலாம் பரப்பி” (கீகாளைத்தி. கன்னியா 119.) என்பதனால், பூட்டைப்பொறியினியல்பை அறிந்துகொள்க. இது காஞ்சி புரத்தின் பக்கத்துள்ள ஊர்களிற் பெரும்பாலும் காணப்படும்.

‡ தாரி - கிணைப்பறை. (பு - டே.)

§ “கன்றோடு, கறையடி யானை யிரியல் போக்கும்,, ஆம்” (புறநா. 135), “கன்று டைப்பிடி கீக்கிச் களிற்றினம், வன்றோடர்ப் படுகரும் வணவாரி” (கம்ப. காட்டி. 32) என்பன இங்கே ஆராயத்தக்கவை.

இருபெயர்க்கு ஆடும் மாடுமென்பாருமுள்.

103. பொல்தாமரை பூ சூட்டியும் — பொன்னாற்செய்த தாமரைப் பூவைச் சூட்டியும்,

104 - 5. [கலஞ்சான்ற கலஞ்சிதறம். பங்குட்டவர் வெல்கோவே.]

நலம் சான்ற கலம் சிதறம் கோவே—நன்மையமைந்த பேரணிகலங்களை எல்லார்க்கும்கொடுக்கும்கோவே,

ஊர்ணிடத்தே யிருந்து (98) பொருநர்க்குக் (99) கொடுத்தும் (102) சூட்டியும் (103) அமையாது கலஞ்சிதறங்கோவேயென்க.

பல் குட்டுவார் வெல் கோவே—பலவாகிய குட்டநாட்டிலுள்ளாரை வெல்வங்கோவே.

என்பது. அடை.

இகலால், தன்னாட்டிலுள்களிலிருந்து கொடுக்கின்ற சிறப்புக்கூறியார்.

106. கல் காயும் கடு வேனிலொடு—*மலைகள் காய் தற்குக்காரணமாகிய கடிய முதுவேனிலாலே,

107. இரு வானம் பெயல் ஒளிபயினும்— பெரியமேகம் மழையைத் தன்னிடத்தே மறைத்துக்கொள்ளினும்,

108. [வரும்வைகன் மீன்பிறழினும்:] வைகல் வரும் மீன் பிறழினும்— தான் தோன்றுதற்குரிய நாளிலேதோன்றும் +வெள்ளி தென்றிசையிலே எழினும்,

109. வெள்ளம் மாறாது விளையுள் பெருக—யாறுகள் வெள்ளமாறாமல் வந்து விளைதல் பெருகுகையினாலே.

110. நெல்லின் ஓதை—முற்றினசெல்லக் கார்ந்தித்து அசைபலாலே எழுந்த ஓசை,

அரிநர் கம்பலை—அதனை அறுப்பாருடைய ஓசை

111. புள் இயிழ்ந்து ஒலிக்கும் இசை—பறவைகள் கத்துகையினாலே ஆரவாரிக்கும் ஆரவாரம்,

* “மலைவெம்ப” (கலி. 13.)

+ வெள்ளிக்கோள் தென்றிசையில் எழுதல் தியந்மித்தம்; இது, “வசையில்புழை வபங்குவெண்மீன், நிசைதிரிந்து தெழேகினுந், உற்பாடிய தனி யுணவிற், புட்டேம்பப் புயன்மறி, வானபொய்ப்பினுந் தானபொய்யா, மலைத் தலைய கடந்தாகவிரி” (பட. 1 - 6), “வறிதுவடக் கிறைஞ்சிய சீர்சால் வெள்ளி, பயங்கெழு பெருமுகோ டாகிய நிற்ப”, “நிலம்பயம் பொழியச் சுடர்சினத் தனியப், பயங்கெழு வெள்ளி யாகிய நிற்ப” (பதி. 24, 69), “மையின் புசையினுந் தாமத் தோன்றினுந். தென்றிசை பருங்கின் வெள்ளி யோடினும், பெயல்பிழைப் பறியர்ப் புன்புலத் ததுவே”, “வெள்ளி தென்புலத் துறைய விளையற், பன்னம் வாடிய பயனில் காலே” (புறநா. 117, 388), “சரியவன் புசையினும் புசைக்கொடி தோன்றினும், விரிகதிர் வெள்ளி தென்புலம் படரினும், சாவிரிப் புதுநீர்ச் செவால் வாய்த்தலை” (சிலப். 10: 102 - 8.) என்பனவற்றுள் அறியலாகும்.

என்றும்—எங்காளும்,

112 - 3. சலம் புகன்று சுறவு கலித்த புலவு நீர் வியல் பெளவத்து—
தம்முன் மாறுபாட்டைவிரும்பிச் சுறாக்கள் செருக்கித்திரிகின்ற புலானுற்றத்
தையுடையதாகிய நிரையுடைய அகம்சியையுடைய கடலிடத்துத் துவலை(115),

114 - 5. நிலவு கானல் முழவு தாழை குளிர் பொதும்பர் நளி துவல்—
*நிலாப்போலும் மணலையுடையகரையினிற் குடமுழாப்போலும் தாயையுடை
யதாழையை வேலியாகவுடைய குளிர்ச்சியையுடைய இளமரக்காலின்கண்ணே
வந்து செறிதலையுடைய துவலையினேசை, ,

116. நிரை திமிலில் வேட்டுவர் கரை சேர் கம்பலை—நிரைத்த மன்பட
காலே வேட்டையாடுவார்வந்து கரையைச்சேரும் ஆரவாரம்,

117. இரு கழி செறுவின் வெள் உப்பு பகர்நொடு—பெரியகழியிடத்து
உப்புப்பாத்தியிலே வெள்ளிய உப்பைவிற்கும் துள்ளவரொலியோடே,

118 - 24. [ஒலியோவாக் கலியாணர், முதலெள்ளிலே மீக்கூறும், வியன்
மேவல் விழுச்செல்வத், திருவகையா னிசைசான்ற, சிறுகுடிப் பெருந்தொழு
வர், குடிசெழீஇய நானிலவரொடு. தொன்றுமொழிந்து தொழில் கேட்ப:]

சிறு குடி பெரு தொழுவர் ஒலி ஓவா கலியாணர் முதலெள்ளிலே—சிறிய
குடிகளாய்ப் பெரியதொழில்களைச் செய்வாருடைய ஆரவாரமும் ஒழியாக்
பெருக்கியுடைத்தாகிய புதுவருவாயினையுடைய முதலெள்ளிலேயென்னு
மர்,

இது குறநிலமன்னரிருப்பு

பகர்நொலியோடே (117) நெல்லினேதை (110) முகலியஒலி என்றும்
(111) ஓவாத முதலெள்ளிலேயென்க,

* மீ கூறும் இரு வகையான் வியல் மேவல் விழு செல்வத்து இசை சாறை
குடி செழீஇய நானிலவரொடு—உலகத்தத்தொழில்களில் மேலாகச்சொல்லும்
உழவு வாணிகமென்கின்ற இரண்டுகூற்றாலே அகலம்பொருந்துகலையுடைய
செரியசெல்வத்தாலே புகழ்நிறைந்த குடிமக்கள் பொருந்தின நான்குநிலத்து
வாழ்வாருடனே,

தொன்று மொழிந்து தொழில் கேட்ப—பழமைகூறிகின்று ஏவலைக்கேட்
கும்படியாக,

125 - 7. கால் என்ன கடிது உராஅய் நாடு கெட எரி பரப்பி ஆலங்கா
னத்து அஞ்சுவா இறுத்து—காற்றென்னும்படி கடிதாகப்படுத்துசென்று பகை

* “நிலவுக்குவித்தன்ன வெண்மணல்” குறுந். 123); “நிலாவினிலங்கு
மணல்” (அகநா. 200.)

† பி - ம. தானையுடைய.

‡ “பன்மீன் வேட்டத் தென்னையர் திமிலே”, “கொடுந்திமிற்பாதவர்”
(குறுந். 123, 304.) “திமிலவாழ்நர்” (சிலப். 7: 11.)

§ அளவர் - செய்தனிலமாக்களுள் ஒருவகையார்.

வள்ளுகெடும்படி நெருப்பைப்பாப்பித் *தலையாலங்கானமென்கின்ற ணரிலே பகைவர்க்கு அச்சந்தோன்றும்படி †விட்ட.

‡“எரிபார்த்தெடுத்தல்” என்னுந் துறைகூறிற்று.

128 - 9. அரசு பட அமர் உழக்கி முரசுகொண்டு கனம் வேட்ட—நெரு நிலமன்னரிருவரும் குறுகிலமன்னரைவரும் படும்படி போரிலேவென்று அவர் முரசைக் கைக்கொண்டு களவேள்வியேட்ட,

எழுவராவார்:—§சேரன், செம்பியன், திதியன், எழினி, எருமையூன், இருங்கோவேண்மான், பொருநனைப்பார்

130. அடு திறல் உயா புகழ் வேந்தே—||கொல்லுகின்ற வலியுயர்ந்த புகழையுடைய வேந்தனே.

நாளிலவரோடே (123) முதலெள்ளிலை (113) தொழில் கேட்பத் (124) திறலுயர்ந்த வேந்தையென்க.

இது ¶தலையாலங் கானத்து வென்றமைகூறிற்று.

131. ஸூட்டவர் குடி உயர்க்குவை நின்னுடனே நட்புக்கொண்டவ ருடையகுடியை உயர்த்தலைச்செய்வை,

132. செற்றவர் அரசு பெயர்க்குவை நீசெறப்பட்டவர் அரசரிமையை வாங்கிக்கோடலைச் செய்வை,

133 - 4. பெரு உலகத்து மேளத்தோன்றி சீர் உடைய விழு நிறப்பின்— பெரிய நன்மக்களிடத்தே மேலாய்த்தோன்றுகையினாலே புகழையுடைய விழு மிய தலைமையினையும்,

* இவ்வூர் தலையாலங்காடென்று வழங்கும்; இது தேவாரம்பெற்ற ஒரு சிவதலம்; சோழநாட்டிலுள்ளது; இவ்வூரின் பகைவரொழுவரையும் வென்றது பற்றியே தலையாலங்கானத்துச் செருவேன்று நெடுஞ்செழியனென்ற இப் பாண்டியன் கூறப்படுவான்; சிலப்பதிகாரத்திற் கூறப்படுபவன் ஆரியப்படை கடந்த நெடுஞ்செழியன்.

† விட்ட - தவகி; விடுதலெனபது பகைமேற்சென்றோர்தங்குவதற்கே பெரும்பாலும் வழங்கும்; (பு - வெ.)

‡ தொல்காப்பியம், புறத்திணையியல், கு. 8.

§ இந்துல் 55, 56 - ஆம் அடிகளின் கீழ்க்குறிப்பைப்பார்க்க.

|| “மறம்வீங்குபல்புகழ்” (பதிந். 12 - 8) என்பதும் அதனுரையும் ஈண்டு அறிதற்பாலன.

¶ நெடுஞ்செழியன் தலையாலங்கானத்துச் செருவென்றமை பின்னுள்ள செய்யுட்களாலும் விளங்கும். “காலிய நெடுந்தேர்க் கைவண் செழிய, ஞாலங் கானத் தமர்கடந் துயர்த்த, வேலினும் பல்லாழ் மின்னி”, “தென்னர் கோமா, நெழுவுறழ் தினிகோ வியமேர்ச செழிய, னேரா வெழுவ ரடிப்படக் கடந்த, வாலங் கானத் தாரப்பினும் பெரிது” (அகநா. 175, 209.)

§ (பெரும்பாண். 423 - 4); “செற்றோரை வழிதபுத்தன, னட்டோ ரையுயர்புகுறினன்” (புறநா. 233); “நட்டாரை யாக்கிப் பகைதணித்து” (சிறுபஞ்ச. 18.)

135. வினாத்த முதிந்த விழு முத்தின்—ருவ்முற்றி ஒளிமுதிந்த சேரிய முத்தினையு

136. வின இரு சேரி—விளங்குகின்ற சங்கினையுமுடைய பெரிய சங்குருளிப்பாரிருப்பினையும்,

முத்தினையும் சங்கினையுமுடைய சேரிபென்க.

137. கள் கொண்டி. குடி பாக்கத்த—கள்ளாகிய உணவினையுடைத்தாகிய இழிந்த குடிகளையுடைய சேறர்களையுமுடைய,

கொண்டி - கொன்னப்படுதலின் உணவாயிற்று; கொள்ளியுமென்ப.

138. கல் கொற்கையோர் நகை பொருந—கன்றாகிய கொற்கையென னும் ஊரிலுள்ளோர் நகைசெய்யும் பொருநனே.

இதனாற் கொற்கைக்குரியோனென்றார்.

சிறப்பினையும் (134) சேரியினையும் (136) பாக்கத்தினையு (137) முடைய கொற்கை.

139 - 40. செற்ற தெவ்வர் கலங்க தலை சென்று *அஞ்ச வர தட்டும் அணங்கு உடை துப்பின்—தாங்கள்செறப்பட்ட பகைவர்மனங்கலங்கும்படி அவர்களிடத்தேசென்று அவர்க்கு அச்சத்தோன்றத்தங்கும் வருத்தத்தையுடைத்தாகிய வலியினையும்.

141. கொழு ஊன்குறை கொழு வல்சி—கொழுத்த †இறைசகியையுடைய கொழுத்திருக்கின்ற சோற்றினையும்,

இதனைக் கூடவிட்டு ஆக்குதலிற் கொழுவல்சியென்றார். கொழுவல்சி—கொழுவிலாகிய வல்சியென்றமாம்; இஃது ஆகுபெயர்.

142. புலவு வில்—எய்த அம்புதன்னை மீண்டும் தொடுத்தலிற் புலாநாற் றுத்தையுடைய வில்லினையும்,

பொலி கூவை—பொலிந்த ‡கூவைக்கிழங்கினையும்,

கூவை - திரளுமாம்.

143. ஓதன்றமொழி—வஞ்சினங்கூறுதலையும்,

ஒலி இருப்பின்—ஆரவாரத்தையுடைய குடியிருப்பினையுமுடைய,

144. தென்பாதவர் போர் ஏறே—தென்றிசைக்கண்வாரும் பாதவர்க்குப் போர்த்தொழிலுச்செய்யும் ஏறையவனே,

இதனாற் பாதவரைத் தனக்குப் பண்டாக அடிப்படுத்தினமைகூறினார்.

* அஞ்ச - அஞ்சுதல்; (மதுரை. 28)

† “ஊன்சோற்றமலை”, “பைஞ்ஞினம் பெருத்த பசுவென் எமலை (புறநா. 38, 177), “ஊன்கனோடவைபதஞ்செய்ய” (குந்த. கன்புரு. 29.)

‡ மலைபடு. 137; புறநா. 29.

§ “ஒன்றமொழிக்கோள்” (குந்த. 73.)

தப்பு (140) முதலியவற்றையுடைய பாதவரென்

பாதவர் - தென்றிசைக்கட்குறுசிலமன்னர். அது * “தென்பாதவர் மிடல்
சாய, வடவடுகர் வானோட்டிய” என்னும் புறப்பாட்டானுமுணர்க.

145. அரிய எல்லாம் எளிதினின் கொண்டு—பிறர்க்கு அரிய நகர்பொ
ருள்களெல்லாம் எளிதாக சின்னூரிடத்தேயிருந்து † மனத்தார்கைக்கொண்டு,

146. உரிய எல்லாம் ஒம்பாது வீசி—அப்பொருளையெல்லாம் சினக்கெ
னறு பாதுகாவாது ஊரிடத்தே ‡ ருந்து பிறர்க்குக்கொடுத்து,

என்றது:—† “கொள்ளார் தேஎங் குறித்த கொற்றம்” கூறிற்று.

147. ஈனி புகன்று உறைதும் என்னாது ஏற்று எழுந்து—மிகவும்பி
ணரின் கண்ணேயிருந்து உறையக்கடவேமென்றுகருதாதே பகைவர்மேற்செல்
லுதலை § ஏறட்டுக்கொண்டு போக்கிலே ஒருப்பட்டு,

இது || வஞ்சிகூறிற்று.

148. பனி வார் சிமையம் காணம் போகி—பனியொழுகுகின்ற மலையி
டததனவாகிய காடுகளைக்கடந்து,

சிமையம் - ஆகுபெயர்.

149. அகம் நாடு புக்கு—அவர்களுண்ணாடுகளிலே புகுந்து,

இதனால் ¶ “தொல்லெயிற்சிவர்தல்” கூறினார்.

அவர் அருப்பம் வெளவி—அப்பகைவரண்களைக் கைக்கொண்டு அத
னனுமமையாமல்,

இது ஐகுடுமிகொண்ட மண்ணுமங்கலங் கூறிற்று. இதனால் அரஈரன்
களை அழித்தமை கூறினார்.

150. [யாண்டபுல கழிய வேண்டபுலத் திறத்து:] வேண்டு புலத்து பல
யாண்டு கழிய இறுத்து—|| அழித கநாடுகளிற் கொள்ளவேண்டும் சிலங்களிற்
பலயாண்டுகளும் போம்படி தவகி,

151. மேம்பட மரீஇய வெல் போர் குரிசில் - அந்நிலங்கன் பண்டையின்
மேலாதற்கு அடிப்படவிருந்த வெல்லு ருபோரினையுடைய தலைவனே,

இது பகைவர்காட்டைத் தன்னாடாக்கினமைகூறிற்று.

* புறநானூறு, 378.

† “ஒன்ன, ராரெயி லவர்கட் டாகவு நுமதென்ப, பாண்கட னிறக்கும்
வள்ளியோய்” (புறநா. 203.)

‡ தொல்காப்பியம், புறத்தினையியல், கு. 12.

§ ஏறட்டுக்கொள்ளல் - மேற்கொள்ளல்.

|| வஞ்சி - மண்ணசையாற் பகைமேற்சேறல்.

¶ தொல்காப்பியம், புறத்தினையியல், கு. 12.

ஐ ” ” ” ” 13.

152. உறு செறுநர் புலம் புக்கு—தொன்றதொட்டுவந்த பனைவர்கிலத் தே விட்டு.

152 - 3. அவர் *கடி காவின் நிலை தொலைச்சி—அவர் காவலையுடைய பொழில்களின் நிற்கின்ற நிலைகளைக் கெடுத்து,
என்றது வெட்டியென்றவாறு.

154 - 5. இழிபு அறியா பெரு தண் பனை குருஉ கொடிய எரி மேய—
வளப்பங்குன்றதலை ஒருகாலத்தமறியாத பெரிய மருதநிலங்களை நிறத்தை யுடைய ஒழுக்கினையுடைய நெருப்புண்ண,

156. நாடு எனும் பேர் காடு ஆக—காடென்னும்பெயர்போய்கீ காடென் னும் பெயரைப்பெற,

157. ஆ சேந்த வழி மா சேப்ப—பசுத்திரன் தங்கின இடமெல்லாம் புலி முதலியனதங்க,

158. ஊர் இருந்த வழி பாழ் ஆக—ஊராயிருந்த இடங்களெல்லாம் பாழாய்க்கிடக்க,

ஊராரிருந்த இடமென்றுமாம்.

159 - 160. இலங்கு வளை மடம் மங்கையர் துணங்கை அம் சீர் தழும் மறப்ப—விளங்குகின்ற வளையினையும் மடப்பத்தினையுமுடையமகளிர் துணங் கைக்கத்தினையும், அழகினையுடைய தாளஅறுதிறையுடைய †குரவைக்கத் தினையுமறப்ப,

தழும், ஆகுபெயர்.

161 - 3. அவை இருந்த பெரு †பொதியில் டுகவை அடி கடு நோக்ககது பேய் மகளிர் பெயர்பு ஆட—||சான்றோரிருந்த பெரிய அம்பலங்களிலே இரட் டையான அடிகளையும் கடியபார்வைகளையுமுடைய பேயாகியமகளிர் உலாவி யாட,

161. அணங்கு வழங்கும் அகல் ஆங்கண்—இல்லுறைதெய்வங்கள் உலா வும் அகன்ற ஊரிடத்து,

* “காவுதொறுங், கடிமரர் தடியு மோசை”, “கடிமரத்தடிதலோடியு” (புறநா. 36, 57.)

† குரவை - மகளிர் எழுவரேனும் எண்மரேனும் ஒன்பதின்மரேனும் கைபிணைந்தாடுங்கூத்து, (சிலப 3: 12 - உரை.)

‡ திருநாற்காற்றுப்படை, 226.

§ (சிறுபாண். 197) “கவையடி பெயர்த்துத், தண்டாக் களிப்பி னாடுங் கூத்து” (மணி. 6: 125 - 6.)

|| சான்றோர் - குடிப்பிறப்புமுதலிய எண்குணங்களமைத்தோர்; “எட்டி வகை நதலிய அவையத் தானும்” (தொல். புறத்திணை. கு 21) எனபத் துரையாலும், “குடிப்பிறப்புக்கல்லி” (பு - வெ. வாகை. 19 - மேற்) எனபத் தாலும் அறியலாகும்,

165. நிலத்த ஆற்றும் குழி புதவின்—நிலத்திலுள்ளாரையெல்லாம் போக்கும் வாசல்காப்பாரையுடைய வாசலின்கண்ணேயிருந்து,

குழை. ஆகுபெயர். இனித் *குடுமிதேய்த்துபோதவின் மண்ணைக் கொழித்துவருமென்பாருமுளர்.

166. அரத்தை பெண்டிர் இளைத்தனர் அகவ -- மனக்கவற்சிமையுடைய பெண்டிர் வருந்திக் கூப்பிட,

167 - 8. கொழு பதிய குடி தேய்வி செழு தேளிர் நிழல் சேர - வளவிய ஊர்களிடத்தனவாகிய குடிகளெல்லாம் பசிமாலுலர்ந்து புறநாட்டிலிருக்கும் வளவியு சூற்றத்தார் தமக்குப் பாதுகாவலாசச் சென்றுசேர,

169 - 70. நெடு நகர் வீழ்ந்த கரி குதிர் பள்ளி டுருமி கூடை குராலொடு முரல - பெரியமாளிகைகளிலே வெந்துவீழ்ந்த கரிந்த குதிரிடங் வளிலே குட்டியையுடைய கூடைச்சேவல் பேட்டுடனேயிருந்து கதற,

171 - 2. கழுநீர் பொலிந்த கண் அகல் பொய்கை டுகளிறு மாய் செருந்து யொடு டிகண்பு அமன்று ஊர்தா - செங்கழுநீர்மிக்க இடமகன்ற பொய்கைகளிடத்தே யானைகின்றால்மறையும் வாட்கோரையுடனே சண்பக்கோரையும் நெருங்கிவளர,

செருந்தி - நெட்டிக்கோரையுமாம்.

173 - 1. நல் வர் நடந்த நசை சால் விளை வயல் பல் மயிர் பிணவொடு தேழல் உகள - நன்றாகிய எருதுகளுமுத நச்சுதலமைந்த விளைகின்ற வயலிடத்தே பலமயிரினையுடைய பெண்பன்றியுடனே ஆண்பன்றி ஒடித்தியி,

பிணவென்னும் அகரவீற்றுச்சொல் வசரவுடம்படுமெய்பெற்றது; || "பன்றி புல்வாய் நாயென மூன்று, மொன்றிய வென்ப பிணவென் பெயர்க்கொடை" என்றார்.

175. [வாழா மையின் வழிதவக் கெட்டு:] தவ வழி வாழாமையின் கெட்டு - மிக நீரின் எவல்செய்து வாழாமையினாலே கெட்டு,

இனித் தவக்கெட்டெனக் கூட்டி மிகக்கெட்டெனறலுமாம்.

176. பாழ் ஆயின - பாழாய்விட்டன,

நின் பகைவர் தேளம் - நின்றொடு பகைத்தலைச்செய்தவருடைய நாடுகள்,

* குடுமி - கதவைததாங்கிநிற்பாயுள்ள ஒருறுப்பு; "திருகுடி குடுமி விடிவந் தேயுல் கபாடம்" (கலிங்க. கடைதிறப்பு, 13.)

† "துய்த்தலைக் கூடை, கவலை கவற்றுற் குராலம் பறத்தலை" (பதிந். 44.)

‡ மதுரை. 247.

§ கண்பு: (பேரும்பாண். 220; மலைபடு. 154); "கண்பகத்தின் வாரமே" (திருத்தொணிபுரம், திருஞான. தே.)

|| நோல்காப்பியம், மரபியல், கு. 58.

¶ "தொன்று மொழிந்து தொழில்சேட்ப" (மதுரை. 72) என்பது இங்கே உதம்பாலது.

177 - 9. [எழாஅத்தோ வியிழ்முழக்கின், மாஅத்தா னாய்மருப்பிற், கடுஞ்சினத்த களிறுபரப்பி:]

இயிழ் முழக்கின் மா தான் உயர் மருப்பின் கடு இனத்த களிறு பரப்பி— முழங்குகின்ற ஓசையையும் பெருமையையுடைய சாஸ்களையும் தலைகளேத்தின கொம்புகளையுமுடைய கடியசினத்தவாகிய யானைகளை எங்கும்பரப்பி,

180. [விரிகடல் வியன்றானையொடு:] †எழா தோன் (177) விரி கடல் வியல் தானையொடு—முதுகிட்டார்மேற் செல்லாத தோளினையுடைய விரிகின் ‡கடல்போலும் அகற்செய்யுடைய படையோடே,

181. முருகு உறழ பகை தலை சென்று—முருகன் பகைவர்மேற் செல் லுமாறுபோலத் தடையறப் பகைவரிடத்தே சென்று,

முருகு - தெய்வத்தன்மை; ஆகுபெயராய்வின்றது.

182. அகல் விசம்பின் ஆர்ப்பு இயிழ்—அகன்ற ஆகாயத்தின்கண்ணே படையெழுந்த ஆரவாரமொலிப்ப,

விசம்பெனவே ஆகுபெயராய்த் தேவருலகையுணர்த்திற்று.

183. பெயல் உறழ களை சிதறி—ஓமையோடே மாறுபடுப்படி அம்பு களைத்துவி,

184. பல புரவி நீறு உகைப்ப—||பலகுதிரைத்திரள் ஓடுகின்ற விசையால் துகள்களை எழுப்ப,

185. வளை கால—சங்கமுழங்க,

வயிர் ஆர்ப்ப—கொம்பு ஒலிப்ப,

186. பீடு அழிய கடந்து அட்டு—பெருமைகெடும்படி வென்று கொன்று.

186 - 7. அவர் நாடு அழிய எயில் வெனவி—அவருடைய நாடுகளழியும் படியாக அவரிருக்கின்ற மதிலைக்கொண்டு,

188. சுற்றமொடு து அறுத்தலின்—அவர்களுக்கு உதவிசெய்யும் சுற்றத் தாரோடேகூட அவர்கள்வலியைப் போக்குதலாலே,

189. செற்ற தெவ்வர் நின்வழி நடப்ப—நின்றும் சிறிதுசெறப்பட்ட பகைவர் நின் வலக்கேட்டு நடக்கையினாலே,

* “கடுக்கண்ண கொல்களிறு”, “கடுஞ்சினத்த கொல்களிறு” (புறநா. 14, 55.)

† “எழாஅத் துணைத்தோன்” (பதிந். 90 - 27) என்பதும் அதனுரையும் இதனோடு ஒப்பிடத்தக்கன.

‡ “தெவ்வர்தேததுத், கடற்படைகுளிப்பமண்டி” (புறநா. 6.)

§ “ஒடுக்கா ருடன்வன் ருனை வில்விசை, விடுங்களை யொப்பிற் சத் முறை சிதறாஉ” (பரி. 22: 5 - 6); சீவக. 451 - ஆம் செய்யுளும் இதனுடன் ஒப்புகளேக்கப்பாலது.

|| “மாவெடுத்த மலிருருஉத்துன்” (மதுரை. 49.)

190. வியல் கல்வி முதல் பெரிய மண்டலம் முற்றி—அகலத்தை இடத் தேவைய பழைய நாவலத்தின் கணவாசிப சோழமண்டலம் தொண்டை மண்டலம் மென்கின்ற மண்டலங்களை கிணவாக வளைத்துக்கொண்டு,

மண்டலம் மண்டலமென மருவிறு.

191. அரசு இயல் பிழையாது — தூல்களிற்குரிய அரசிலக்கணத்தில் தப்பாமல்,

191 - 2. [அறநெறி காட்டிப், பெரியோர் சென்ற வழியிற் பிழையாது:] பெரியோர் சென்ற அடி வழி பிழையாது அறநெறி காட்டி—கிண்குலத்திற் பெரியோர்தடந்த அடிப்பாட்டின்வழியைத் தப்பாமல் அறநெறியிருக்கும் படி இதுவென்று அவர்களுக்கு விளக்கி,

கனிபுகன்றதைமென்றது எற்றெழுத்து (147) கனிபுரப்பித் (179) தானையோடே (180) தலைச்சென்று (181) அரசமண்டலமுற்றிச் (190) சென்ற தெவ்வர் கின்வழிநடக்கையினாலே (180) நீ நடவார்குடியையுயர்க்குவை (131) யாகையினாலே அவர்களுக்கு அறநெறிகாட்டிப் (191) பின்னர் அம்மண்டலங்களைச் சூழவிரும்பு குறுகிலமன்னர் அரண்களிலுன்னவற்றை எளிதிற்கொண்டு (145) வீசிப் (146) போகிப் (148) புக்கு அவரருப்பங்களைவெனவிப் (149) பின்னர் உறுசெய்தார் (152) கின்வழிவாழாமையினாலே (175) அவர்புலம் புக்கு (152) நீரையருமேறையையே (63) யாகையினாலே அரசியல் பிழையாமல் (191) ஆர்ப்பிழி (182) நீறுசுப்ப (194) நரல ஆர்ப்பக் (185) கண்கிதறித் (183) தொலைச்சி (153) அவரைக்கடந்து அட்டு (186) அவரெயிலைவெனவி (187) அவரைத் தவறுத்தலின் (188) அப்பகைவர்தேனம் (176) எரிமேயக் (155) காடாக (156) மா சேப்பப் (157) பாழாக (158) மறப்ப (161) ஆட (163) அகவச் (166) சேர (168) முரல (170) ஊர்தர (172) உகனக் (174) கெட்டுப் (175) பாழாயின (176); அங்கனம் பாழாயினபின்பு நீ செற்றவராக பெயர்க்குவை (132) யாகையினாலே வேண்டிபுலத்திறுத்த (150) அந்நாடுகள் மேம்படு தற்குமருவின் குருசில் (151) என வினைமுடிக்க.

193 - 4. [குடமுதற் றோன்றிய தொன்றுதொழு பிறையின், வழிவழிச் சிறக்கின் வலம்படு கொற்றம்:] குடமுதல் தோன்றிய தொன்று தொழு பிறையின் கின் வலம் படு கொற்றம் வழிவழி சிறக்க—மேற்றிசைக்கட்டோன்றிய கின் குலத்திற்குப் பழையாகிய எல்லாரும் தொழும்பிறை நாடோறஞ்சிறக்குமா போல கின்னுடைய வெற்றியாலே கின்பின்னுன்னோர்க்குண்டாகக்கொற்றம் அவர்கள் வழிவழியாக மிகுவதாக;

195 - 6. [குணமுதற் றோன்றிய வாரிருண் மதியிற், நெய்வன கெடுக கின் நெய்வ ராக்கம்:] குணமுதல் தோன்றிய ஆர் இருண் மதியின் கின் தெவ்வர் ஆக்கம் நெய்வன கெடுக—செய்திசைக்கட்டோன்றிய கிறைந்த இருளைத்தரு

* “முன்றினை முதல்வார்போலவன்று” (பதிற். 85), “தொல்லோர் சென்ற நெறிய போலவும்” (புறநா. 58.)

† “குறைமதிக்க திரோன மாய்க வென்றவம்” (கந்த. மார்ச்சண்டைய. 59.)

மதி நாடோறும் தேயுமாறுபோல நிற்பகைவருடைய ஆக்கம் நாடோறும் தேய் வனவாய்க் கெடுவனவாக;

197 - 8. உயர் நிலை உலகம் அமிழ்தொடு பெறினும் பொய் சேண் நீங் கிய வாய் நட்பினையே—*ஒருபொய்யாலே உயர்ந்தநிலைமையையுடைய தேவ ருலகை அவர்நுகரும் அமுதத்தோடே பெறுவையாயினும் அவற்றைத்தரு கின்றபொய் நின்னைக்கைவிட்டுநீங்க மெய்யுடனே நட்புச்செய்தலையுடைய;

இனி, 'பொய்சே னீங்கிய வாய்நட்பு பினையே' என்று பாடமாயின், மெய்யை நடத்தலைச் செய்தனையென்க.

199 - 201. முழங்கு கடல் எணி மலர் தலை உலகமொடு உயர்ந்த தேஎத்து விழுமியோர் வரினும் பகைவர்க்கு அஞ்சி பணிந்து ஒழுக்கையே— முழங்குகடலாகிய எல்லையையுடைய அகன்றஇடத்தையுடைய உலகத்துள்ளா ருடனே உயர்ந்த தேவருலகத்துத்தேவரும் பகைவராய்வரினும் †பகைவர்க்கு அஞ்சித் தாழ்ந்து ஒழுக்கைச்செய்யாய்;

202 - 4. தென்புலம் மருங்கின் விண்டு நிறைய வாணன் வைத்த விழு நிதி பெறினும் பழி நமக்கு எழுக என்னாய்—தென்றிகைநிலத்தி[†]ர மலைகளெல் லாம் நிறையுப்படி வாணனென்னுஞ்ஞாண்வைத்த ‡சீரிய பொருட்டினர்களினைப் பெறுவையாயினும் பிறர்கூறுப்பழி நமக்கு வருவதாகவென்று கருதாய்;

204 - 5. ஸிவமு நிதி ஈதல் உள்ளமொடு இசை வேட்டுவையே—சீரி தாகியபொருளைக் கொடுத்தலையுடைத்தாகிய நெஞ்சுடனே புகழை விரும்புவை;

206. அன்னாய்—அத்கண்மையையுடையாய்.

[நின்றொடு முன்னிலை யெவனோ] முன்னிலை நின்றொடு எவனோ— ஐப்பொறிகளுக்கும் நுகரப்படுவனவாய் முன்னிற்கப்படுவனவாகிய இந்நூ லுபொருள்செட்டு நின்றொடு என்ன உறவுண்டு;

நின்னென்றது சீவான்மாவை. முன்னிலை ஆகுபெயர்.

207 - 8. [கொனனென்று கிளக்குவ லடுபோ ரண்ணல், கேட்டிசின் வாழி கெடுகின் னவலம்:]

நின் அவலம் கெடுக—நின்னிடத்துண்டாகியமாயை இனிக்கெடுவதாக;

அடு போர் அண்ணல் அம்மாயையைக்கொல்கின்ற போர்த்தொழில்வல்ல தலைவனே,

கொன் ஒன்று கிளக்குவல்—பெரிதாயிருப்பதொருபொருளை யான் கூறு வன்; அஃது என்னாக்காட்டுதற்கரிது;

* நாலடி. பொறையுடைமை, 10.

† “வலியொன வழிமொழியலன்” (புறநா. 239.)

‡ “புகழெனி னுயிருங் கொடுக்குவர் பழியெனி, னுலகுடன் பெறினுங் கொள்ளன்” (புறநா. 184); “வங்கம்போழ் முந்நீர் வளர்பெறினும் வேருமோ, சங்கம்போல் வான்மையார் சால்பு” (பு - வெ. வாகை, 31.)

§ திருக்குறள், 231.

என்றது *கத்தியினை.

கேட்டினை—அதனைத் தோல்லாணை நல்லாசிரியரிடத்தே கேட்பாயாக;
வாழியென்பதனைச் சுற்றமொடுவிளங்கி (770) என்பதன்பின்னேகூட்டுக.

209. [கொது நிலைஇயர்நின் த்சேண்வினங்கு நல்லிசை.] சேண் வின
ங்கு நின் நல் இசை கொது நிலைஇயர்—சேட்புலமெல்லாம் சென்றுவினங்கும்
கின்னுடைய நல்லபுகழ் ஒருகாலமும் கொடாதே நிலைபெறுவதாக;

210 - 216. [தவாப்பெருக்கத் தருயாண, ரழித்தானக் கொழுந்திற்றி,
யிழித்தானப் பலசொன்றி, யுண்டானக் கூர்நறவிற். நின்றான வினைவக, னில
னெடுக் கல்லா வொண்பல் வெறுக்கைப், பயனற வறியா வனங்கெழு திருநகர்:]

தவா பெருக்கத்து தரு யாணர் வனம் கெழு திருநகர்—கொடாத பெருக்
கத்தினையுடைய நீங்காக புதுவருவாயாலே செல்வம்பொருத்தின திருமகளை
யுடைய நகர்,

அழித்து ஆளு கொழு திற்றி தின்று அழிக்கப்பட்டு விருப்பு அமை
யாத கொழுவிய தசையைத்தின்று,

“ஆடழிக்க” என்ப.

ஆளு பல சொன்றி இழித்து ஆளு கூர் நறவின் உண்டு - விருப்பமையாத
பலவகைப்பட்ட சோற்றைத் தீதென்றுகூறிக் களிப்பமையாத மிக்க கள்ளை
உண்டு.

ஆளு இனம் பாணர் (219)—அவ்விரண்டிலும் விருப்பமையாத திரட்
சியையுடைய பாணரென்க.

தின்று உண்டு ஆளு இனப் பாணரென்க.

வைகல் - நாடோறும்.

நிலன் எடுக்கல்லா ஒள் பல் வெறுக்கை—சீலஞ்சுமக்கமாட்டாத ஒள்ளிய
பலவாகிய பொருட்டிரள்களையும்.

என்றது பூண்களையும் பொன்னையும்.

பயன் அறவு அறியா நகர் - எக்காலமும் பயன்கெடுதலறியாத நகர்,

217 - 8. நரம்பின் முாலும் நயம் வரும் முரற்சி விறலியர் வறு கை
குறு தொடி செறிப்ப - யாழ்வாசித்தாற்போலப் பாடும் நயப்பாடுதோன்றும்
||பாட்டினையுடைய விறல்பட ஆடுதலையுடையார் தம்முடைய பூண்ணியாத
கைகளிலே குறிய தொடிகளையிட,

¶ “நரம்பொடு வீணை நானி னவின்றதோ வென்று நைந்தார்” என்றார்
பிறரும்

* இப்புத்தகம் 56 - ம் பக்கம்பார்க்க.

† மதுரை. 761; பட்ட. 170.

‡ “சேணர் நல்லிசைச் சேயிழை கணவ” (பதிந். 88); “வின்பொரு
புகழ்” (புறநா. 11), “வானேற நீண்ட புகழான்” (சீவக. 6.)

§ பொருந. 1.

|| “பாடனல் விறலியர்” (பரி. 17: 15.)

¶ சீவகசிந்தாமணி, 658.

219. பாணர் உவப்ப களிற் பல தரிது—பாணர்மகிழும்படி யான்கள் பலவற்றையுங்கொடுத்து,

களிலே யிருத்து (216) காடோறும் (214) விதவியர் தொடிசெநியாகிற் பம் (218) பாணருவப்ப (219) வெறுக்கையையும் (215) யானையுங் கொடுத்தென்க.

தரிது' என்றதினைச் * "செலவினும் வாலினும்" என்னும் பொதுக்குத் திரத்தாற்கொன்க.

220. கலத்தோர் உவப்ப எயில் பல கடைது—தம்முடன் கட்டிக்கொண்டோர் மனமகிழும்படி அழித்த †அரண்களிற்கொண்ட பலபொருள்களையும் அவர்க்குச் செலுத்திக்கொடுத்து,

என்றது - அவர் †வேண்டாவென்றமறுக்கவும் தாம் வலியப்போகவிட்டுண்டவாறு.

221. மறம் கலங்க தலை சென்று—பகைவர்மறம் நிலைகுலையும்படி அவர்களிடத்தேசென்று,

222. வான் உழந்து அதன் தான் வாழ்த்தி—அவர்க்கு வாட்போரிலே வருந்தினபடியாலே அவ்வருத்தத்தினால் பின்பும் அதன்கட்பிறக்கின்ற முயற்சியைவாழ்த்தி,

என்றது, வாட்போரின்கட்பெற்ற இனிமையைப் பின்னும்விரும்பி அதிலேமுயல்கின்றாரென வீரச்சிறப்புக்கூறிற்றும்.

உழத்தென்னுஞ் செய்தெனச்சம் காணப்பொருட்டு. ‡“விழுப்புண் படாதகா னெல்லாம் வழக்கினுள், வைக்குந்தன் னான யெடுத்து.” என்றாபிறரும்.

உழந்த தன்னெனப் பெயரசெச்சமாயின், தன்னென்னுமொருமை மேல் வருகின்ற மன்னர் (234) என்னும் பன்மைக்காகாமையுணர்க.

223 - 4. நான் ஈண்டிய கல் அகவர்க்கு ||தேரோடு மா சிதறி—விடியற்காலத்தே வந்துதிரண்ட அரசர்விரும்பப்பட்ட சூதர்க்குத் தேருடனே குதிரைகளையும் பலவாகக் கொடுத்து,

என்றது, ¶“தாவி னல்லிசை கருதிய கிடத்தோர்க்குச் - சூத ரேத்திய தயிலெடை நிலையும்” என்னும்விதியார் சூதர் இருசுடர்தொடங்கி இன்றுகாறு

* தொல்காப்பியம், கிளவியாக்கம், கு. 28.

† “அவ்வெயிற் கொண்ட செய்வுறு என்கலம், பரிசின் மாக்கட்டு வரிசையி னன்கி” (புறநா. 6.)

‡ “கொள்ளே னென்ற வதனி னுயர்ந்தன்று” (புறநா. 201.)

§ திருக்குறள், 776.

|| “தேர்வீ சிறுக்கை செடியோன்” (புறநா. 114), “மாசித நிறுக்கை” (பதிந். 70.)

¶ தொல்காப்பியம், புறத்திணையியல், கு. 36.

வருகின்ற தம்முலத்துள்ளோர்புகழை அரசர் கேட்டற்குவிரும்புகவொன்றாகருதி
விழுயந்நலத்தே பாசறைக்கண்வந்து துயிலெடையாடுவொன்பது நண்டும்
கூறித்தும்.

அகலொன்றார், குலத்தோரெல்லாரையும் அழைத்துப் புகழ்வொன்பது
பற்றி; ஆகுபெயர்; * “அகவல்” போல.

இனி வைகறைபாடும் பாணொன்பாருமுனர்.

வாழ்த்தித் திரண்டஅகவொன்க.

225 - 8. [குடும்பு சுடர்ப்பூவின், பாடுபுலர்த்த நறுஞ்சாத்தின், விழுமிய
பெரியோர்க்குச் சுற்றமாகக், கள்ளி னீரும்பைக் கலஞ்செல வுண்டு:] கள்ளின்
இரு பைக்கலம் செல உண்டு குடி உற்ற சுடர் பூவின் பாடு புலர்த்த நறு சாத்தின்
விழுமிய பெரியோர் சுற்றம் ஆக — கள்ளினையுடைத்தாகிய பெருமையினை
யுடைய குப்பிகள் வற்றும்படியாகக் கள்ளினையுண்டு குடிதலுற்ற வினக்கத்தை
யுடைத்தாகிய டுவஞ்சியினையும் பூசினபடியே புலர்த்த நறிய சந்தனத்தினையு
முடைய சீரியபடைத்தலைவரைத் தமக்குச் சுற்றத்தாராகக்கொண்டு,

உண்டென்னுஞ் செய்தெனெச்சம உடையவென்னும் வினைக்குறிப்போடு
முடிந்தது.

229. பணிந்தோர் தேனும் தம் வழி நடப்ப சம்மைவழிப்போருடைய
தேசங்கன் தம் ஏவலைக்கேட்டு நடக்கையினாலே,

230. பணியார் தேனும் பணித்துத் திறை கொண்மார்—தம்மை வழிபடா
தோருடைய தேசங்களைத் தம்மேவல் கேட்கும்படியுண்ணி அவர்களைத் திறை
வாவருத்தற்கு,

231. பருந்து பறக்கல்லா பார்வல் பாசறை—உயரப்பறக்கும் பருந்து
களும் பறத்தலாற்றாத உயர்ச்சியையுடைய அரசர்களையுடைய பாசறைக்
கண்ணே,

டூபார்வல், ஆகுபெயர்.

232. படு கண் முரசும் கால இயம்ப—ஒலிக்கின்ற கண்ணையுடைய
பள்ளியெழுச்சிமுரசும் காட்காலத்தே ஒலிப்பவிருந்து,

233. வெடி பட கடந்து—பகைவர்படைக்குக் கேடுண்டாக வென்று,
வெடி - ஒசையுடைய.

||வேண்டு புலத்த இறத்த—பின்னும் அழிக்கவேண்டுமென்ற நிலம்
களிலே சென்றவிட்ட,

* தொல்காப்பியம், செய்யுளியல், கு. 81.

† கள்ளுணல் இங்கே வீரபானம்; (கீவக. 1874.)

‡ வஞ்சி - வஞ்சிப்பு - அல்லது வஞ்சிமாலை; இது பகைமேற்செல்வோர்
அணிதற்கு வரியது.

§ பார்வல் - அரசர், தம்பகைவர் செய்மைக்கண்வருதலைப் பார்த்திருத்தற்
குரிய உயர்ச்சியையுடைய அரசன்.

|| “வாண்டு தலைப்பொல வேண்டு புலத்திறத்து” (பதிற்றுப்பத்து, 15.)

234. பனை கெழு பெரு திறல் பல் வேல் மன்னர் — வெற்றிமுரசு பொருத்தின பெரியவலியினையும் பலவேற்படையினையுமுடைய அரசர்கள்,

235 - 6. [கரைபொரு திரங்குங் கணையிரு முகநீர்த், திரையிடு மண லினும் பலரே:] கனை இரு முகநீர் கரை பொருது இரங்குந் திரை இடு மண லினும் பலரே—செறிதலையுடைய கரிய கடலிற் கரையைப் பொருது ஒலிக்கும் திரைகுவிக்கின்ற மணலினும் பலரே.

ஏகாரம், பிரிநிலை.

236 - 7. உரை செல மலர் தலை உலகம் ஆண்டு கழிந்தோரே—புரழ் வஞ்சும்பாக்கும்படி அகன்ற இடத்தையுடைய உலகங்களைத் தமது எவ்வகளை நடத்தி மக்கட்குரிய மனனுணர்வின்மையிற் பிறப்பறமுயலாது பயனின்றி மாண்டோர்,

ஏகாரம், சுற்றசை. * “மக்க டாமே யாறறி வுயிரே” என்றதனால், மன னுணர்வின்மையினென்றும்.

தரீஇக் (219) கடைஇச் (220) சிதறிப் (221) பணிந்தோர்தேஎம் தம்வழி நடக்கையினாலே (229) பணியார்தேஎம் பணித்துத் திறைகொள்ளுதற்குப் (230) பெரியோர் சுற்றமாகக்கொண்டு (227) பாசமையிலே (231) முரசியம்ப இருந்து (232) கடந்து இறுத்த (233) மன்னர் (234) உலகமாண்டுகழிந்தோர் (237) திரையிடுமணலினும்பலர் (236) எனமுடிக்க.

இது † “மாற்றருங் கூற்றஞ் சாற்றிய பெருமை” அன்றிப் பிறவியறமுய ளாமையிற் கழிந்தமைகூறிற்று.

238. அதனால்—பயனின்மையாலே,

238 - 44. [குணகடல் கொண்டு குடகடன் முற்றி, யிரவு மெல்லையும் விளிவிட னறியா, தவலு மிசையு நீர்த்திரள் பீண்டிக், கவலையங் குழும்பி னருவி யொலிப்பக். கழைவளர் சாரற் களிற்றின நடுங்க, வரைமுத லிரங்கு மேறொடு வான்ஞெமிர்ந்து, சிதரற் பெரும்பெயல் சிறுத்தலின்:]

வான் குணகடல் கொண்டு ‡ குடகடன் வரைமுதல் முற்றி—மேகம் கீழ், திசைக் கடலிடத்தே நீரைமுதந்து மேற்றிசைக் கடலருகின் மலையிடத்தே தங்கி,

இரவும் எல்லையும் விளிவு இடன் அறியாது—இரவும்பசுலும் ஒழிந்தஇட த்தை அறியாது.

அவலும் மிசையும் நீர் திரள்பு ஈண்டி கவலை அம் குழும்பின் அருவி ஒலிப்ப—பள்ளமும் மேடுமாகிய பலநிலத்துண்டாகிய நீரினாலே திரண்டு சோக் குவிந்து கவலைக்கிழங்கு கல்லின அழகியகுழியிலேகீழ்ந்த அருவியொலிச் சும்படி,

* தொல்காப்பியம், மரபியல், சூ. 33.

† “ ” புறத்தினையியல், சூ. 24.

‡ “மேன்மலைமுற்றி” (பரி. 12.)

கழை வளர் சாரல் களிது இனம் ஈடுங்க இரங்கும் ஏறெடு ஞெமிர்ந்த—
மூங்கில்வளர்ந்த மலைப்பக்கத்திலே யானைத்திரன் ஈடுங்கும்படி ஒலிக்கும் உரு
மேற்றோடே பார்த்து,

சிறல் பெரு பெயல்—சிறுதலையுடைய பெருமழை,

சிறத்தலின்—மிகுக்கையினாலே,

வான் முற்றி ஞெமிர்ந்து அருவியொலிக்கும்படி பெரும்பெயல் விளிவிட
ன்றியாது சிறத்தலினெனமுடிக்க.

244. - 6. [தாங்காது, குணகடம் கிவர்தருங் குருஉப்புன லுந்தி, நிவந்து
செ லீத்தங் குளங்கொளச் சாற்றி.] தாங்காது உந்தி நிவந்து செல் நீத்தம்
குளம் கொள சாற்றி குணகடற்கு இவர்தரும் குருஉ புனல்—யாறுகள் தாங்கா
டல் யாற்றிடைக்குறையிலே ஒங்கிசெல்கின்றபெருக்கைக் குளங்கன்கொள்
ளும்படி நிறைத்துக் கீழ்த்திசைக் கடலுக்குப் பார்த்துசெல்லும் நிறத்தையுடைய
ராலே.

247. களிது மாய்க்கும் கதிர் கழனி—யானைகள் நின்றால் அவற்றை
மறைக்கும்படிவிளைந்த கதிரையுடைய கழனியிலும்,

248. ஒளிது இலஞ்சி—விளங்கும் மடுக்களினும்,

248 - 9. அடை நிவந்த முள் தாள சுடர் தாமரை—இலைக்குமேளான
முள்ளையுடைய தாங்கலையுடையவாகிய ஒளியினையுடைய தாமரைப்பூவினையும்,

250. கன் கமழும் நறு சொய்தல்—தேனறும் நறிய சொய்தற்பூவினையும்.

251. வன் இகழ் அவிழ் லீலம்—பெருமையையுடைய இதழ்விரிந்த லீலப்
பூவினையும்.

252. மெல் இலை அரி ஆம்பலொடு—மெல்லிய இலையினையும் வண்டு
களையுமுடைய ஆம்பற்பூவோடே.

அரி - மென்மையுமாம்.

253. வண்டு இறை கொண்ட கமழ் பூ பொய்கை—வண்டிகள் தங்குதல்
கொண்ட மணநாறும் பிறபூக்களையுமுடைய பொய்கைகளிலும்,

254 - 5. கம்புள் சேவல் இன் தயில் இரிய வள்ளை நீக்கி ஈவய மீன்
முகந்து — †கம்புட்கோழி இனிய உறக்கங்கெடும்படி வள்ளைக்கொடினைத்
தள்ளி வலியையுடையமீன்களை முகந்துகொண்டு,

256 ‡கொள்ளை சாற்றிய கொடு முடி வலைஞர்—வலைநிறிவற்ற கொடிய
முடிகளையுடைய வலையான்மீன்பிடிப்பார்,

கழனியிலும் (247) இலஞ்சியிலும் (248) பொய்கைகளிலும் (253) மீன்
முத்துசாற்றிய வலைஞரென்க.

* “வயவலியாகும்” (தொல். உரி. 68.)

† கம்புட்கோழி - சம்பங்கோழி.

‡ “பாதமாக்கன் கொள்ளைசாற்றி” (அகநா. 30.)

257. வேழம் பழனத்து துழிலாட்டு ஓதை (258)—*கொறுக்கைச்செய்ய யுடைய மருதசிலத்தாமினைக் கொன்றுருவித்தலாற் பிறந்த ஓசை,

258. கரும்பின் எந்திரம் ஓதை—கரும்பிற்கு இட்ட ஆலையிடுத்து ஓசை, கப்பின் ஓதை—களைபறிப்பிடத்தோசை,

259 - 260 அள்ளல் தங்கிய பகடு உறு விழுமம் கள் ஆர் களமர் பெயர்க்கும் ஆர்ப்பே—மூத்தலான் அள்ளலிலே வலியற்றத்தங்கிய எருதற்றவருத்தத்தைக் கள்ளையுண்ணுங் களமர் பெயர்க்குமாவாரம்,

261 - 2. ஒலிந்த பகன்றை விளைந்த கழனி வல் கைவிளைஞர் அரி பறை—தழைத்த பகன்றையினையுடைய நெல்லுமுற்றியகழனியில் அந்நெல்லை வலியகையினாலே அறுப்பாருடைய அரித்தெழுதின்ற பறையோசை,

262 - 4. இன் குரல் தளி மழை பொழியும் தண் பரங்குன்றில் கவி கொன் சும்மை—இனியஓசையினையுடைய துளிகளையுடைய மேகத்தங்குருளிர்த்த திருப்பரங்குன்றில் விழாக்கொண்டாடுமாவாரம்,

†“வயிரியர், முழுவதிர்த் தன்ன முழக்கத் தேரோடு” என்றார்பிறரும்.

264 - 6. ஒலி கொள் ஆய் ததைத்த கோதை தாரோடு பொலிய புணர்ந்து உடன் ஆடும் இசையே—புதரீர்விழவின் ஆரவாரத்தைத் தம்மிடத்தே கொண்ட டீமகளிர் திரள் தம்மிடத்து நெருங்கினகோதை தம்கணவர்மார்பின் மாலையுடனே அழகுபெறக் கூடி அவர்களுடனே டீராடுமோசை,

266 - 7. அனைத்தும் அகல் இரு வானத்து இமிழ்ந்து இனிது இசைப்ப—அவ்வோசைமுழுவதும் தன்னையொழிந்தபூதங்கள் விரிதற்குக்காரணமாகிய பெருமையையுடைய ஆகாயத்தேசென்று முழங்கி ஆண்டுவாழ்வார்க்கு இனிதாக ஒலிப்ப,

268 - 9. குருகு கால மனை மரத்தான் மீன் சீவும் பாண் சேரியோடு—குருகென்னும்பறவைகள் கூப்பிடும்படி மனையிடத்து மரங்கடோறும் மீனைத் திருத்தும் பாணர்குடியிருப்பிற் பாடலாடலால் எழுந்த ஓசையோடே,

270. மருதம் சான்ற—ஊடலாகிய உரிப்பொருளமைந்த, தண்பனை சுற்றி—மருதசிலஞ் சூழப்பட்டு,

ஒருசார்—ஒருபக்கம்,

ஒருசார் (270) சேரியிலோசையோடே (269) ஓதை (258) ஆர்ப்புப் (260) பறையோசை (262) சும்மை (264) இசையாகிய அவ்வோசைமுழுவதும் (266) இசைக்கும்படி (267) தண்பனை சுற்றப்பட்டு (270) என்க.

271. சிறு தினை கொய்ய—சிறியதினையையறுக்க,

* கொறுக்கைச்செ - கொறுக்காத்தட்டை

† அகநானூறு, 328; “முழவுளர்கொள” (பெரிய. திருக்குறிப்பு. 10)

‡ “மகளிர் கோதை மைத்தர் புணையவு, மைத்தர் தண்டார் மகளிர் பெய்யவும்” (பரி. 20.)

கவனம் கவர்ப்பு—என்னினக்காய் முற்ற,

272. கருகால் வாகின் இரு குரல் புலா—கரியதாளினையுடைய வாகின் எனது தாளியசத்திர் முற்ற,

273. ஆழ்ந்த குழம்பில் திரு மணி கிளர—ஆழ்ந்தகுழியிலே திருவிளையுடையமணிபிடத்துவிளக்க,

274 - 6. [எழுந்த கடற்றி னன்பொன் கொழிப்பப், பெருங்கவின் பெற்ற சிறுதலை நெளவி, மடக்கட் பிணையோடு மறுகுவன வுள:] பெருகவின் பெற்ற சிறு தலை நெளவி எழுந்த கடற்றில் நல் பொன் கொழிப்ப மடம் கண் பிணையோடு மறுகுவன உள—பெரிய அழகைப்பெற்ற சிறியதலையினை யுடைய நெளவிமான் வார்த்தகாட்டில் மாற்றற்றபொன் மேலேயாம்படி மடப்பத் தையுடைத்தாகிய கண்ணினையுடைய பிணையோடே சமல்வனவாய்த் துன்ன,

277 சுடர் பூ கொன்றை தாஅய நீழல்—ஒளியினையுடையவாகிய பூக் கையுடைய கொன்றைபாந்த நிழலிடத்தே,

278. பாஅயன்ன பாறை அணிந்து—பாப்பினாலெத்த பாறை அழகு பெற்று,

279 - 81. [நீலத் தன்ன பைம்பயிர் மிசைதொறும். வெள்ளி யன்ன வொள்வீ புதிர்ந்து, சுரிமுகிழ் முசுண்டையோடு முல்லை தாஅய:] நீலத்து அன்ன பைம்பயிர் மிசைதொறும் சுரி முகிழ் முசுண்டையோடு முல்லை வெள்ளி அன்ன ஒள் வீ உதிர்ந்து தாய்—நீலமணியையொத்த பசியபயிர்களினிடக்க டோறும் முறுக்குண்ட அரும்புகளையுடைய முசுண்டையுடனே முல்லையி லுடையவெள்ளியினிறத்தையொத்த ஒள்ளியபூக்கள் உதிர்ந்து பரந்து,

282 - 4. [மணிமரு ணெய்த லுறழக் காமர், துணிநீர் மெல்லவற் றெய் யிலொடு மலர, வல்லோன் றைஇய வெறிக்களங் கடுப்ப:] வல்லோன் தைஇய வெறி களம் கடுப்ப காமர் துணி நீர் மெல் அவல் மணி மருள் ரெய்தல் தொய்யி லொடு உறழ மலர—இழைத்தல்வல்லவன் இழைத்த கூத்தினையுடைய களத் தையொப்ப விரும்பத்தையுடைய தெளிந்த நீரையுடைத்தாகிய நெகிழ்ந்த பன் னத்திலே நீலமணியென்றமருளும் ரெய்தல் தொய்யிற்கொடியோடே மாறுபட மலர,

285. முல்லை சான்ற புறவு அணிந்து ஒருசார்—இருத்தலாகிய உரிப் பொருளமைந்த எடுகுழ்த்து ஒருபக்கம்,

ஒருசார் (285) அணிந்து (278) தாஅய்க் (281) கொய்யக் கவர்ப்பு (271) புலாக் (272) கிளர (273) உள (276) மலரப் (283) புறவுகுழப்பட்டு (285) எனமுடிக்க.

*“பன்முறையானும்” என்பதனும் பலவினையெச்சம் விராஅய் அடுக்கி அணித்தென்னுய்வினகொண்டன.

* தொல்காப்பியம், வினையியல், கு. 36.

286 - 7. நறு காழ் கொன்று கோட்டின் வித்திய குறு கதிர் தோரை—
நறியஅகிலையும் கந்தனத்தையும்வெட்டி மேட்டுநிலத்தேவிதைத்த குறியகதிர்
களைபுடைய தோரைசெல்லும்,

287. செடு கால் ஐயலி—செடியதாளினையுடைய வெண்சிறுகடுகும்,

288. ஐயனம் வென் செல்லோடு அரில் கொள்பு கீழ்—ஐயனசெல்
லென்னும் வென்னியசெல்லோடே பிணக்கங்கொண்டு வளரப்பட்டு,

289 - 90. இஞ்சி மஞ்சள் பைங்கறி பிறவும் பல் வேறு தாரமொடு கல்
அகத்த ஈண்டி — இஞ்சியும் மஞ்சளும் பசுத்தமிளகுசெடியும் ஒழிந்த பல
வாய் வேறுபட்டபண்டங்களும் கற்றரையிடத்தே குவியப்பட்டு,

291. †தினை வினை சாரல் கிளி கடி பூசல்—தினையும்வினையப்படுகின்ற
மலைப்பக்கத்திற் படியும் கிளியைஒட்டும் ஆரவாரம்,

கீழ் ஈண்டியென்னுஞ் செய்தெனெச்சங்கள் வினையுமென்னும் பிறவினை
கொண்டன; ‡‘அம்முக் கிளவி’ என்னுஞ் சூத்திரவிதியால்.

292 - 3. மணி பூ அவரை டுருருஉ தளிர் மேயும் ஆமா கடியும் கானவா
பூசல்—பன்மணிபோலும்பூவினையுடைய அவரையினது நிறவியதளிரைத் தின
னும் ஆமாவையோட்டுத் கானவருடையஆரவாரம்,

294 - 5. சேனோன் அகழ்ந்த மடி வாய் பயம்பின் ||வீழ் முகம் கேழல்
அட்ட பூசல்—மலையிசையுறையுக்குறவன் சல்லப்பட்ட சூழினவாயையுடைய
பெய்க்குழியிலேவிழுப்பக்குவத்தினையுடைய ஆண்பன்றியைக் கொன்றதனா
லுண்டான ஆரவாரம்,

சேனோன் அகழ்ந்த பயம்பு, இழிகுலத்தோனாகியவன் அகழ்ந்தபயம்
பென்பாருமுள்ளர்.

296 - 7. சுரு கால் வேங்கை ஈஇரு சினை பொங்கர் நறு பூ கொய்யும்
கானவர் (293) பூசல்—சரியதாளினையுடைய வேங்கையிடத்துப் பெரிய கவடு
களிற் றோன்றிய சிறியகொம்புகளிற்பூத்த நறியபூவைப்பறிக்குமகளிர் புலிபுலி
யென்றுகூறுமாரவாரம்,

297 - 8. இரு கேழ் ஏறு அடு வய புலி பூசலொடு—சரியநிறத்தை
யுடைய பன்றியைக்கொல்லுகின்ற வலியினையுடைய புலியினது ஆரவாரத்
தோடே,

ஏறு கீ - ஆனேறுமாம்.

298. அனைத்தும்—முழுவதும்,

299 - 301. [இலங்குவென் னருவியொடு சிலம்பகத் திரட்டத், **சுருங்
காற் குறிஞ்சி சான்ற வெற்பணிந். தருங்கடி மாமலை தழீஇ:]

* “வெண்ணெ லருந்திய வரிநுதல் யானை” (நற். 7.)

† பி - ம். தினைவளர்.

|| பி - ம். விழுமுகத்.

‡ தொல்காப்பியம், வினையியல், கு. 34.

§ பி - ம். பெருஞ்சினைப்.

§ பி - ம். குருஉத்திரன்.

§ பி - ம். ஆனையுமாம்.

** பி - ம். சுருங்கோற்குறிஞ்சி.

*இலங்கு வென் அருவியொடு கரு கால் வெற்பு அணிந்து—விளங்கு
கின்ற வெள்ளிய அருவியீழ்க்கின்றவாற்றாலே கரிய நீரோடுங்கால்களையுடைய
பக்கமலைகள்குழந்து,

சிலம்பு அகத்த இரட்ட--மலையிடத்தே மாறிமறியொலிப்ப,

குறிஞ்சி சான்ற--புணர்ச்சியாகிய உரிப்பொருளமைந்த,

அரு கடி மா மலை தழீஇ--பெறுதற்கரிய சிறப்பினையுடைய பெரியமலை
தழுவுப்பட்டு,

301. ஒருசார்--ஒருபக்கம்.

ஒருசார் (301), அருவியாற் (299) கருங்காலையுடையவெர்பணிதலாலே
(300) கீழ் (288) ஈண்டி (290) விளையுஞ் சாரலிற் கிளிகடி பூசல் (291), காண
வர்பூசல் (293), அட்டபூசல் (295), தொய்யும்பூசலாகிய (297) அனைத்துப்பூச
லும் புலிப்பூசலோடே (298) சிலம்பகத்து இரட்டக் (299) குறிஞ்சிசான்ற
(300) அருங்கடியினையுடைய மலைதழுவுப்பட்டு (301) எனமுடிக்க.

302. [இருவெதிர்ப் பைந்தாறு கூரெரி நைப்ப:] இரு வெதிர் கூர் எரி
பைந்தாறு †நைப்ப--பெரியமூக்கிலிற்பிறந்த மிக்கநெருப்புப் பசியதாறுகளைச்
கடுகையினாலே,

303. நிறுத்த யானை மேய் புலம் படா--ஓய்ந்தயானைகள் தமக்கு மேயலா
மிடங்களிலே போக,

304. கலித்த இயவர் இயம் ‡தொட்டன்ன--மகிழ்ந்த வாச்சியக்காரர்
தம்வாச்சியத்தை வாசித்தாலொத்த.

305. கண் விடுபு உடைபூ தட்டை கவிற் அழிந்து--மூங்கிலின் நீகண்
சிறக்கப்பட்டு உடைத்து ||இயந்தொட்டன்ன (304) ஓசையையுடைய தட்டை
அழகழிகையினாலே,

தட்ப்பயடுதலிற் தட்டையென்றார்.

நெருப்பு நைக்கையினாலே (302) பயிரிற்றித் தட்டை கவினழிகையி
னாலே (305) ஓய்ந்தயானை மேய்புலம் படரும்படி (303) அருவியான்ற மலை
(306) யென்க.

கவினழியவெனத் திரித்துமுடித்தலுமாம்.

306. அருவி ஆன்ற அணி இல் மா மலை--அருவிகளில்லையான அழ
கில்லாத பெரியமலையிடத்து விடாகம் (308.)

* “இலங்கு மருவித் திலங்கு மருவித்தே.....மலை” (கலி. 41.)

† “கோடெரிநைப்பவும்” (பொருந. 234.)

‡ பி - ம். தொட்டென்ன.

§ கண் - கணுக்கள்.

|| இயம் - வாத்தியம்.

307. வை கண்டன்ன புல் முளரி அம் காட்டு—வைக்கோலைக்கண்டந்
போன்ற ஊகம்புல்லுலர்ந்த அழகியகாட்டிடத்தில்,

308. கம சூழ் †கோடை விடர் அகம் முகந்து—நிறைவினையுடைய
‡சூராவளியை முழைஞ்சிடங்கள் முகந்துகொள்கையினாலே,

309. கால் உற கடலின் ஒலிக்கும் சும்மை—காற்றுமிருந்த கடல்போல்
ஒலிக்கும் ஆவாரத்தையுடைய வேனிற்குன்றம் (313).

310 - 11. இலை வேய் குரம்பை உழை அதன் பள்ளி உவலை கண்ணி
வல் சொல் †இளைஞர்—குழையாலேவேய்ந்த குழிலிலிருக்கும் மான்ரோலாகிய
படுக்கையினையும், தழைவிரவினகண்ணியினையும். கடியசொல்லினைபுமுடைய
இளையோர்,

312. நிலை உடை கையர் கவலை காப்ப—விலையுடைய கையைபுடை
யராய்ப் பலவழிகளில் ஆறலைவரைக் காக்கும்படி காஞ்சேர்ந்து (314) என்க.

313. சிழல் உரு இழந்த வேனில் குன்றத்து—||சிழல் தன்வடிவையிழக்க
தற்குக்காரணமான முதுவேனிர்காலத்தையுடைய மலையிடத்துச் சரம (314),

314. பாலை சான்ற—பிரிவாகிய உரிப்பொருளமைந்த.

சரம் சேர்ந்து—அருகிலஞ் சேர்ப்பட்டு.

ஒருசார்—ஒருபக்கம்,

ஒருசார் (314). மலை (316) விடாகம் கோடையைமுகக்கையினாலே (309)
கடலினொலிக்குஞ் சும்மையையுடைய (309) வேனிர்குன்றத்துப் (313) பாலை
சான்ற காஞ்சேர்ப்பட்டு (314) என்க.

பாலைக்கு †நடுவணதென்னும் பெயர்கூறியவதனால், அது தத்தம்பொரு
ளானும் ‡“மலையுட்கு குறிஞ்சியு முறைமையிற் றிரிந்து, கல்லியல் பழிந்து
கடுங்குதைய குறுத்துப். பாலை யென்பதோர் படிவங் சொள்ளும்” என **முதற்
பொருள்பற்றிப் பாலைகிசுழ்தலானும் பாலையையும் வேரோர்சிலமாக்கினார்.

* “ஊகம் வேடந்த வுயர்கிலை” (பெரும்பாண். 122.)

† பி - ம. கொட்டை.

‡ சூராவளி - சுழல்காற்று.

§ பி - ம. இளையர்.

|| “மருகு காறுபொன் னிதழியார் முண்டகப் பதத்தி, னெருவு மாருயிர்
பருவத்தின் மீளவுற் றிடல்போற், பருதி வானவ னுச்சமாம் பதத்துமென்
மலர்ப்பூக், தருவி னீங்கிய சிழலெலார் தருவடி யடைந்த” (காஞ்சி, பன்னிரு
சரம. 340.)

¶ நடுவணதென்னும்பெயர் பாலைக்குண்மையையும் அப்பெயர்க்காணத்
தையும் “அவற்றான், நடுவணது” (தொல். அகத்திணை. 2) என்னும் குத்தி
உரையாலுணர்க.

§ சிலப்பதிகாரம், காடுகாண்காதை, 64 - 6.

** முதற்பொருளென்றது ஈண்டு சிலமுதற்பொருள்களை.

315. முழங்கு கடல் தந்த வினங்கு கதிர் முத்தம்—ஒலிக்குங்கடல் தந்த வினங்குகின்ற ஒளியிணையுடையமுத்து,

316. *அரம் போழ்த்த அறுத்த கண் சேர் இலங்கு விரை—வானரம் கீறியறுத்த இடம் சேரிநாகிய வினங்கும்விரை,

சேர்ந்தவிரையுமம்.

317. பரதர் தந்த பல் வேறு கூலம்—செட்டிகள் கொண்டுவருதலால் மிக்க பலவாய் வேறுபட்ட பண்டங்கள்,

தந்ததென்றும் பாடம்.

318. [இருங்கழிச் செறுவிற் நீம்புனி வெள்ளுப்பு.]

இரு கழி செறுவின் வென் உப்பு—சரிய கழியிடத்துப் பாத்தியில்விளைந்த வெள்ளிய உப்பு,

தி புளி—†கருப்புக்கட்டி கூட்டிப் பொரித்தபுளி,

319. பர்த்து ஒங்கு வரைப்பின்—மணற்குன்று பர்த்துயருங் காண விடத்தே,

319 - 20. வல் கை திமிலர் †கொழு மீன் குறைஇய துடி கண் துணி யல்—வலியகையிணையுடைய திமிலர் கொழுவிய மீன்களையறுத்த †துடியின் கண்போலுருண்ட துணிகள்,

என்றது கருவாடுகளை.

திம்புளியினையும், உப்பினையும், ||கருவாட்டினையுமேற்றின காவா (321) யென்க.

321. விழுமிய காவாய்—சீரியமரக்கலம்.

பெருநீர் ஓச்சகர்—மரக்கலமீகாமர்,

322. கன தலை தேடித்து—அகன்ற இடத்தைபுடைய யவனமுதலிய தேயத்தினின்றும்,

கல் கலன் உய்ம்மார்—இவ்விடத்துண்டாகிய பேரணிகலங்களை ஆண்டுச் செலுத்துதற்கு,

323. புணர்ந்து பலருங்கடி,

உடன் கொணர்ந்த புரவிபொடு—சேரக்கொண்டுவந்த குதிரைகளோடே, அனைத்தும்—முழுவதும்,

* “அரம்போழவ்விரை” (அகநா. 6, 125.)

† கருப்புக்கட்டி - கரும்பின் வெல்லம்.

‡ கொழுமீனென்றே ஒருவகை மீனுண்டென்பர்; “செய்த்தலைக் கொழு மீன்”, “கொழுமீன் கடுபுகை” (நற். 291, 311.); “துணையர்கள் கொடுப்பன கொழுமீன்” (பெரிய. திருக்குறிப்பு. 35.)

§ “வார்த்துடிக்கட்கொழுங்குறை” (அகநா. 196.)

|| கருவாடு - உலர்ந்தமீன்.

324. வைகல் தோறும் *வழி வழி சிறப்ப—நாடோறும் முறைமையே முறைமையே மிகுக்கையினாலே வளம்பல பயின்று (325) என்க.

325. நெய்தல் சான்ற—இரங்கலாகிய உசிப்பொருளமைந்த.

வளம் பல பயின்று—பலசெல்வமும் நெருங்கப்பட்டு.

ஒருசா, பெருகோசகரா (321) கலனும்மா தேளத்துக் (322) கொணர்ந்த புலியோடே (323) முததம் (315) வளை (316) கூலமானவை (317) அனைத்தும் (323) வழிவழிச்சிறப்ப (324) வளம்பல பயிலப்பட்டு (325) என்க

நெய்தல்சான்ற (325) பரந்தோங்குவரைப்பின்கண்ணே (319) வளம்பல பயிலப்பட்டு (325) எனமுடிக்க.

325 - 6 ஆக்கு ஐம்பால் இணையும் கவினினி—அமணடலத்தின்கண்ணே ஐந்துகூற்றினையுடைய நிலங்களும அழகுபெற்று,

அமை வர - பொருந்துதல்தோன்ற,

327 - 8 [முழவியிழு மகலாவகண் †வழிவழிசிறந்த வியனமறுகிற்]

முழவு இமியும் விழவு சின்ற வியல் மறுகின—முழவுமுழங்குந் திருநாளிலேபெற்ற அகற்செயையுடைய நெருவினையும்,

329. துணங்கை—துணங்கைக்கூத்தினையும்,

அம தழுவின—அழகினையுடைய குரவைக்கூத்தினையும்,

மணம் கமழ சேரி—மணநாறுகின்ற பரங்கையாசேரியினையும்,

330. †இன கலி யாணா—இனிய செருக்கினையுடைத்தாகிய புதுவருவாயினையுமுடைய,

327 அகல் ஆங்கண்—அகன்ற ஊரிடத்தே,

330 [குழைப்பல பயின்று] பல குழை பயின்று—பலகுழைச்சாள் நெருங்கி,

ஆங்கு—அநகாட்டில்

331. பாடல் சான்ற நல் காட்டு நடுவண்—புலவரார் பாடுதல் முற்றுப் பெற்ற நல்லகாட்டிற்கு நடுவண்தாய,

ஒருசார் தண்பனை சுற்றப்பட்டு (270) ஒருசார் மலைதழுவப்பட்டு (301) ஒருசார் காடுதழுவப்பட்டு (285) ஒருசா காஞ்சேரப்பட்டு (314) ஒருசார் செதல்சான்ற (325) வரைப்பின்கண்ணே (319) வளம்பல பயிலப்பட்டு ஆங்கு (325) ஐந்தாற்றினையுடையவினி (326) அநகாட்டிடத்து (330) அகலாங்கு (327) குழைப்பலயின்ற (330) அமைவரப் (326) பாடல்சான்ற நனனாடு நடுவண்தாய் (331) என்க

* வழிவழிச்சிறக்க: (மதுரை. 194.)

† (மதுரை. 98.)

‡ பி - ம். இன்கண்.

332 - 7. [தலைதாய் வயர்செய்தது, மயிலகவு மலிபொங்கர், மந்தியாட மாவீசம்புகத்து, முழங்குதல் பொருத மரம்பயில் காவி, வியங்குபுனல் கொழித்த வெண்டலைக் குவவுமணம், கான்பொழில்:]

தலை தாய் மலி பொங்கர் மந்தி ஆட மரம் பயில் கா - முசுக்கலைகன்தாவின மிக்கசொம்புகளிலே அவற்றின்மத்திகள் விளையாடும்படி மரம்பெருங்கினசோலை,

மா விசம்பு உகத்து - பெரிய ஆகாயத்தேசெல்ல உயர்கையினுலே,

முழங்கு கால் பொருத மரம் - முழங்குகின்ற பெருங்காற்றடித்த மரம்.

மயில் அகவும் காவின் - மயில் ஆரவாரிக்குங் காவோடே,

உயர் செய்மயத்து இயங்கு புனல் கொழித்த வெள் தலை குவவு மணல் கான்பொழில் - உயர்ந்த மலையுச்சியிடத்திலின்றும் வீழ்த்தோடுகின்ற நீர் கொழித்து ஏறட்ட வெள்ளிய கலையினையுடைத்தாயித் திரட்சியையுடைய மணற்குன்றிடத்த மணந்தையுடைய பொழில்,

337. தழீஇய அடை கரை தோறும் - காவோடே பொழில்கூழ்ந்த நீரடையும் கரைகடோறும்,

338 - 42. [தாதுகூழ் கோங்கின் பூமலர் தாஅய்க், கோதையி னொழுகும் *விரிநீர் நல்வர, லவிரநல் வையைத் துறைதுறை தோறும், பல்வேறு பூத் தோட்டண்டலை சுற்றி, யழுந்துபட் டிருந்த பெரும்பா ணிருக்கையும்:]

தாதுகூழ் கோங்கின் பூ மலர் தாஅய் கோதையின் ஒழுகும் விரிநீர் நல் வரல் வையை - தாதுக்கன்கூழ்ந்த கோங்கினுடையபூவும் ஏனைமலர்களும்பரந்து மாலையொழுதினாற்போல ஓடும் பெருநீர் கன்றாகிவருதலையுடைய வையை யிடத்து,

அவிர் அறல் துறை துறை தோறும் பல் வேறு பூ திரள் தண்டலை சுற்றி அழுந்து பட்டு இருந்த பெரும்பாண் இருக்கையும் - விளங்குகின்ற அறலையுடைய துறைகடோறும் துறைகடோறும் பலவாய்வேறுபட்ட பூத்திரளையுடைய பூத்தோட்டங்கள் சூழப்பட்டு ரொடுங்காலம் அடிப்பட்டிருந்த பெரிய பாண்சாதியின் குடியிருப்பினாய்,

343 - 5. நிலனும் வானும் கண்டு அமைகல்லா விளங்கு பெரு திருவின் னானவிறல்வேள் அழும்பில் அன்ன நாடு இழந்தனரும் - நிலத்தையும் அதிற் பரிசுகளையும் பார்த்தபார்வை மாறுதலமையாத விளங்கும் பெரியசெல்வத்தினை யுடைய மானவிறல்வேளென்னுங் குறுநிலமன்னனுடைய அழும்பிலென்னும் ஊரையொத்த நாடுகளையிழந்தவர்களும்,

346. கொழு பல் பதிய குடி இழந்தனரும் - செல்வத்தினையுடைய பல னர்களிடத்தனவாகிய குடிகளையிழந்தவர்களும்,

* பி - ம். விரிநீர் நல்வர னல்வரல் வையை.

† பி - ம். பூவின் தண்டலை

‡ பெரும்பாண்சாதியினிலக்கணத்தை இப்புத்தகம் 129 - ஆம் பக்கத் திற் காண்க.

324. வைகல் தோறும் *வழி வழி சிறப்ப—நாடோறும் முறைமையே முறைமையே மிகுகையினாலே வளம்பல பயின்று (325) என்க.

325. நெய்தல் சான்ற—இரங்கலாகிய உசிப்பொருளமைந்த.

வளம் பல பயின்று—பலசெல்வமும் நெருங்கப்பட்டு.

ஒருசார், பெருரோச்சார் (321) கலனும்மார் தேளத்துக் (322) கொணர்ந்த புரவியோடே (323) முத்தம் (315) வளை (316) கூலமானவை (317) அனைத்தும் (323) வழிவழிச்சிறப்ப (324) வளம்பல பயிலப்பட்டு (325) என்க.

நெய்தல்சான்ற (325) பரந்தோங்குவரைப்பின்கண்ணே (319) வளம்பல பயிலப்பட்டு (325) எனமுடிக்க.

325 - 6. ஆங்கு ஐம்பால் திணையும் கவினியை—அம்மண்டலத்தின்கண்ணே ஐந்துகூற்றினையுடைய நிலங்களும் அழகுபெற்று,

அமை வர—பொருந்துதல்தோன்ற,

327 - 8. [முழுவியிழு மகலாங்கண், †விழுவின்ற வியன்மறுகிற்:]

முழவு இமியும் விழவு நின்ற வியல் மறுகின்—முழவுமுழங்குந் திருநாள் நிலைபெற்ற அகற்செயையுடைய நெருவினையும்,

329. துணங்கை—துணங்கைக்கூத்தினையும்,

அம் தழுவின—அழகினையுடைய குரவைக்கூத்தினையும்,

மணம் கமழ் சேரி—மணநாறுகின்ற பரந்தையர்சேரியினையும்,

330. ‡இன் கலி யாணர்—இனிய செருக்கினையுடைத்தாகிய புதுவருவாயினையுடைய,

327. அகல் ஆங்கண்—அகன்ற ஊரிடத்தே,

330 [குழைப்பல பயின்று:] பல குழை பயின்று—பலகுடித்தீரள் நெருங்கி,

ஆங்கு—அந்நாட்டில்,

331. பாடல் சான்ற நல் நாட்டு நடுவண்—புலவரார் பாடுதல் முற்றுப் பெற்ற நல்லநாட்டிற்கு நடுவணதாய்,

ஒருசார் தண்பனை சுற்றப்பட்டு (270) ஒருசார் மலைதழுவப்பட்டு (301) ஒருசார் காடுதழுவப்பட்டு (285) ஒருசார் சுரஞ்சேரப்பட்டு (314) ஒருசார் நெய்தல்சான்ற (325) வரைப்பின்கண்ணே (319) வளம்பல பயிலப்பட்டு ஆங்கு (325) ஐம்பாற்றினையுங்கவினி (326) அந்நாட்டிடத்து (330) அகலாங்கட் (327) குழைப்பலபயின்று (330) அமைவரப் (326) பாடல்சான்ற நன்னாட்டு நடுவணதாய் (331) என்க.

* வழிவழிச்சிறக்க: (மதுரை. 194.)

† (மதுரை. 98.)

‡ பி - ம். இன்கண்.

332 - 7. [தலைதாய் வயர்செய்தது, மயிலையு மலிபொக்கர், மந்தியாட மாவியும்கூர்ந்து, முழங்குதலால் பொருத மரம்பயில் காவி, னியங்குபுனல் கொழித்த வெண்டலைக் குவவுமணல், கான்பொழில்:]

தலை தாய் மலி பொக்கர் மந்தி ஆட மரம் பயில் கா — முசுக்கலைதன் தாவின் மிக்ககொம்புகளிலே அவற்றின்மந்திகள் விளையாடும்படி மரம்பெருங்கினசேலை,

மா விசம்பு உகந்து — பெரிய ஆகாயத்தேசெல்ல உயர்கையினாலே,

முழங்கு கால் பொருத மரம் — முழங்குகின்ற பெருங்காற்றடித்த மரம்.

மயில் அகவும் காவின் — மயில் ஆரவாரிக்குக் காவோடே,

உயர் செய்மயத்து இயங்கு புனல் கொழித்த வெள் தலை குவவு மணல் கான்பொழில் — உயர்ந்த மலையுச்சியிடத்துநின்றும் வீழ்ந்தோடுகின்ற நீர் கொழித்த ஏறட்ட வெள்ளிய கலையினையுடைத்தாகிய திரட்சியையுடைய மணற்குன்றிடத்த மணத்தையுடைய பொழில்,

337. தழீஇய அடை கரை தோறும் — காவோடே பொழில்கூழ்ந்த நீரடையும் கரைகடோறும்,

338 - 42. [தாதுரும் கோங்கின் பூமலர் தாஅய்க், கோதையி னொழுகும் *விரிநீர் கல்வர, லவிரமல் வையைத் துறைதறை தோறும், பல்வேறு தீபுத் கிரட்டண்டலை சுற்றி, யமுந்துபட் டிருந்த பெரும்பா ணிருக்கையும்:]

தாதுரும் கோங்கின் பூமலர் தாஅய் கோதையின் ஒழுகும் விரிநீர் கல்வரல் வையை — தாதுக்கன்கூழ்த்த கோங்கினுடையபூவும் ஏனாமல்களும்பார்த்த மாலையொழுதினற்போல ஓடும் பெருநீர் நன்றாகிவருதலையுடைய வையை யிடத்து,

அவிர் அறல் துறை துறை தோறும் பல் வேறு பூ திரள் தண்டலை சுற்றி அழுந்து பட்டு இருந்த தீபெரும்பாண் இருக்கையும் — விளங்குகின்ற அறலையுடைய துறைகடோறும் துறைகடோறும் பலவாய்வேறுபட்ட பூத்திரளையுடைய பூத்தோட்டங்கள் சூழப்பட்டு நெடுங்காலம் அடிப்பட்டிருந்த பெரிய பாண்சாதியின் குடியிருப்பினையும்,

343 - 5. நிலனும் வானும் கண்டு அமைகல்லா விளங்கு பெரு திருவின் மானவிறல்வேள் அழும்பில் அன்ன நாடு இழந்தனரும் — நிலத்தையும் அதிற் பயிர்களையும் பார்த்தபார்வை மாறுதலமையாத விளங்கும் பெரியசெல்வத்தினை யுடைய மானவிறல்வேளென்னுங் குறுசிலமன்னனுடைய அழும்பிலென்னும் ஊரையொத்த நாடுகளையிழந்தவர்களும்,

346. கொழு பல் பதிய குடி இழந்தனரும் — செல்வத்தினையுடைய பல னார்களிடத்தனவாகிய குடிக்களையிழந்தவர்களும்,

* பி - ம. விரிநீர் விரை நல்வரல் வையை.

† பி - ம. பூவின்றண்டலை

‡ பெரும்பாண்சாதியினிலக்கணத்தை இப்புத்தகம் 129 - ஆம் பக்கத் திற் காண்க.

347. தொன்று கறுத்து உறையும் துப்பு தர வந்த—பழையதாய *செற்
றங்கொண்டு தங்கும்வலி தம்மைக்கொண்டுவருகையினாலே எதிராய்வந்த,

348. அண்ணல் யானை அடு போர் வேந்தர்—தலைமையினையுடைய
யானையினையும் பகைவரைக்கொல்லும் போர்த்தொழிலையுமுடைய வேந்தரை.

பல் மாறு ஓட்டி (350)—பலவாய் நெஞ்சிற் கிடந்த மாறுபாடுகளை முதற்
போக்கிப் பின்னர்,

349 - 50. [இன்னிசை முரசு மிடைப்புலத் தொழியப், பன்மா ரோட்
டிப் பெயர்புறம் பெற்று:]

இன் இசை †முரசும் இடைப்புலத்து ஒழிய பெயர் புறம் பெற்று—இனிய
ஓசையினையுடைய முரசும் ‡உழிஞைப்போர்க்கு இடையே கிடக்கும்படி மீளு
கையினாலுண்டான முதிகைப்பெற்று,

என்றது: உழிஞைப்போர்செய்யவந்த அரசர் ிருகுமிகொண்ட மண்ணு
மங்கலமெய்தாது இடையேமீளும்படி காத்தகிடங்கு (351) என்றவாறு

351. ||மண்ணுறு ஆழ்த் த மணி நீர் கிடங்கின் — ¶மண்ணுள்ளவளவுமாழ்
ந்த நீலமணிபோலும் நீரையுடைய கிடங்கினையும்,

352. விண் உற ஓங்கிய பல் கீபடை புரிசை—தேவருலகிலே செல்லும்
படியுயர்ந்த பல கற்படைகளையுடைய மதிவீனையும்;

353. தொல் வலி நிலையு வாயில் (356)—பழைமையு வலி நிலைபெற்ற
வாயில்,

அணங்கு உடை ரெடு நிலை—தெய்வத்தையுடைத்தாகிய ரெடிய நிலை
யினையும்,

354. செய் பட கரிந்த திண் போர் கதவின்—செய் பலகாலுமிடுதலாற்
கருகின் திண்ணிய செறிவையுடைய கதவினையும்,

வாயிலில் தெய்வமுறையுமாகலின், அதற்கு அணியுசெய்யுமாம்; **“ஐயவி
யப்பிய செய்யணி ரெடுநிலை” என்பதனானுணர்க.

* செற்றம் - பகைகை நெடுங்காலம் நிகழ்வது; (முருகு. 132 - உரை)

† “இரங்கிசை முரசு மொழியப் பரந்தவ, ரோடுபுறம் கண்ட ஞான்றை”
(அகநா. 116.)

‡ உழிஞைப்போரென்றது இங்கே புறத்துழிஞைப்போரை; (தொல். புற
த்திணை. கு. 10.)

§ தொல். புறத்திணை. கு. 13 - பார்க்க.

|| பி - ம். மண்ணுறவீழ்ந்த.

¶ “நிலவரையிறந்தருண்டுண்ணகழி” (புறநா. 21.)

§ “படையார்புரிசைப்பட்டினம்” (பல்லவனிச்சபம், ஞான. தே), “படை
மதில்” (பெருங்கதை, 3. மகதகாண்டம், 4: 3.)

** நெடுநல்வாடை, 86,

355. மழை ஆடும் *மலையின் நிவந்த மாடமொடு—மேகமுலாவமுலை போலே ஓங்கினமாடத்தோடே,

கோபுரமன்றி வாசலை மாடமாகவுஞ் சமைத்தலின், மாடமென்றார்.

356. வையை அன்ன வழக்கு உடை வாயில்—வையையாறு இடை விடாது ஓடுமாறுபோன்ற மாந்தரும் மாவும் இடையறாமல் வழங்குதலையுடைய வாயில்,

மாடத்தோடே (355) நிலையினையும் (353) கதவினையும் (354) வழக்கினையுமுடைய வாயில் (356.)

பெரும்பாணிருக்கையினையும் (342) கிடங்கினையும் (351) புரிசையினையும் (352) வாயிலினையு (356) முடைய மதுரை (633) என்க.

357 - 8. வகை பெற எழுந்து வானம் பூழ்கி சில் காற்று இசைக்கும் பல் புழை நல் இல்—கூறுபாடாகியபெயர்களைத் தாம்பெறும்படியுயர்ந்து தேவருலகிலேசென்று தென்றற்காற்று ஒலிக்கும் பலசாளங்களையுடைய நன்றாகிய அகங்களையும்.

மண்டபம் கூடம் †தாய்க்கட்டு அடுக்களையென்றற்போலும் பெயர்களைப் பெறதலின். வகைபெறவெழுந்தென்றார்.

359. யாறு கிடந்தன்ன அகல் நெடு தெருவில்—யாறுகிடந்தாற்போன்ற அகன்ற நெடிய தெருக்களிலே,

இருகரையும் யாறும்போன்றன, இரண்டுபக்கத்தின்மனைகளும் தெருவுகளும்.

360. பல் வேறு குழாஅத்து இசை எழுத்து ஒலிப்ப— †நாளங்காடியிற் பண்டங்களைக்கொள்ளும் பலசாதியாகிய பாடைவேறுபாட்டையுடைய மாக்கள் நிரளிடத்து ஓசையிக்கொலிக்கும்படி இருத்தர (406) என்க.

361 - 2. மா கால் எடுத்த முந்நீர் போல முழங்கு இசை நல் பனை அறைவனர் நுவல—பெருமையையுடைய காற்றெடுத்த கடலொலிபோல முழங்கும் ஓசையையுடைய நன்றாகிய முரசைச் சாற்றினராய் விழவினை நாட்டிலுள்ளார்க்குச் சொல்லுகையினுலே நாடார்த்தன்றே (428) என்க.

‘அறைவன நுவல’ என்றுபாடமாயின், அறையப்படுவனவாய் விழாவைச் சொல்லவென்க.

363 - 4. கயம் குடைந்தன்ன இயம் தொட்டு இமிழ் இசை மகிழ்த்தோர் ஆடும் கலி கொள் சும்மை—கயத்தைக் கையாற்குடைந்துவிளையாடும் தன்மையவாக வாச்சியங்களைச் சாற்றவான் முழங்கின ஓசையைக்கேட்டு மகிழ்த்தவர்க ளாடுஞ் செருக்கினைக்கொண்ட ஆரவாரத்தினையுமுடைய தெரு (359) என்க.

* “மலையுரைமாடத்து” (மதுரை. 406.)

† தாய்க்கட்டு - தாய்மனை.

‡ நாளங்காடி - காலக்கடை. (மதுரை. 430.)

365. ஈழவு கண்டன்ன இரு பெரு கியமத்து—சித்திரத்தைத் தண்டாற் போன்ற கட்டு இனிமையையுடைய இரண்டாயி பெரிய அக்காடித்தெருவில், கானக்காடி, †அல்லக்காடியாயி இரண்டுகூற்றையுடைத்தென்றார்.

366. சாறு அபர்த்து எடுத்த உருவம் பல் கொடி—கோயில்களுக்கு விழாக்களை நடத்திக் கட்டின அழகினையுடைய பல்கொடிகளும்.

இதனால் அறங்கூறினர்.

367 - 8. வேறு பல் பெயர் ஆர் எயில் கொள கொள என் தோறு எடுத்த கலம் பெறு புனை கொடி—வேறுபட்ட பலபெயர்களை யுடையவாயி அழித்தற் கரிய அரண்களைத் ‡தண்டத்தலைவர் அரசனேவலாற்சென்று கைக்கொள்ளக் கைக்கொள்ள அவர்கள் அவ்வெற்றிக்கு காடோறுமெடுத்த கண்மையைப்பெற்ற சயக்கொடியும்,

இதனால் புறத்துழிஞர்போர்கூறினர்.

369 - 71. கீர் ஒலித்தன்ன நிலவு வேல் தானையொடு புலவு டட கொன்று மிடை தோல் ஒட்டி புகழ் செய்து எடுத்த விறல் சால் கல் கொடி—சடலொலித் தாற்போன்ற நிலைபெறுதலையுடைய வேற்படையோடே சென்று பகைவரைப் புலாற்றமுண்டாகக்கொன்று பிணனர் அணியாய்கின்ற யானைத்திரையுங் கெடுத்துத் தமக்குப் புகழையுண்டாக்கி எடுத்த வெற்றியமைந்த கண்ணுதிய கொடியும்,

இது தும்பைப்போர்கூறிற்று.

372. கன்னின் களி ||கலில் கொடியொடு கன்னினது களிப்புமிருதி எயச் சாற்றுதின்ற கொடியும்,

372 - 3. கல் பல பல் வேறு குழை கொடி—கண்ணுதிய பலவற்றினாலே பலவாய் வேறுபட்ட திரட்சியையுடைய கொடிகளும்,

கன்பலவென்றார், கல்வி கொடை தவம் முதலியவற்றை.

373 - 4. பதாகை †கிலைஇ பெரு வரை மருங்கின் அருவியின் துடக்க-பெருங்கொடிகளும் கிலைபெற்றுப் பெரிய மலையிடத்து அருவியசையுமாறு போல அசைய,

இக்கொடிகள் அருவியினுடங்கும்படி வகைபெறவெழுந்த (357) என முன்னேகட்டிக.

* ஓவு - ஓயியம்; “ஓவுக்கண் டன்னவில்” (நற். 268), “ஓவுதழ் கெடுஞ்சுவர்” (பதிந். 68.)

† அல்லக்காடி - மாலைக்கடை. (மதுரை. 544.)

‡ தண்டத்தலைவர் - சேனைத்தலைவர்.

§ புறத்துழிஞர்போர் - வேந்தவேந்தருடைய மதிலின்புறம் தைச்சூழ் தசெய்யும்போர்.

|| பி - ம். தவல், தவல்.

¶ பி - ம். கிலைஇய.

375. பணியின் வழங்கும் களை யெய் பெருகின்—பணியினின்றும் சாதிபுணவுஞ் சங்குமேய்கின்ற கடைவிடத்தே,

376 - 7. வீங்கு பணி கோன் கயிறு அரிது இதை புடைபூ கம்பு முதல் முருகக் கந்தி—இறகும் பிணிப்பினையுடைய வலியினையுடைய பாய் கட்டினகயிற்றையறுத்துப் பாயையும்பீறிப் பாய்மரம் அடியிலேமுறியும்படி அடித்து,

377 - 8. [காய்த்துடன், கடுக்காற் றெடுப்ப:] கடு காற்று உடன் காய்ந்த எடுப்ப—கடியகாற்று காற்றிசையினும் சேரக் கோபித்தெடுக்கையினாலே,

378. கல் பொருது உரைஇ—சங்குரக்கல் கயிற்றுடனேகின்ற பொருது உலாவி,

379. கெடு சுழி பட்ட காவாய் போல—கெடியசுழியிலேயகப்பட்டுச் சுழலாநின்ற மாக்கலத்தையொக்க.

380 இருதலை பணிலம் ஆர்ப்ப - முன்னும்பின்னுஞ் சங்கொலிப்ப.

யாணமீண்டாற் பின்னின்றவன் ஊதுதற்குப் பின்னுஞ் சங்குசெல்லும்.

380 - 81. இனம் சிறந்து டிகோலோர் கொன்று மேலோர் வீசி—இன மிற்குப் பீரிக்கோட்காரரைக்கொன்று பாகரைவீசிப் போட்டு,

382. மெல் பணி வல் தொடர் பேணாது காழ் சாய்த்து—மெல்லிய பணிப்பினையுடைய வலிய நீர்வாரியென்று காலிந்தெடுஞ் சங்கிலியை கமக்குக் காவலென்று பேணாதே அதகட்டின தறியைமுறித்து,

383. கந்து நீத்து உழிதரும் கடாஅ யானையும்—கம்பத்தைக் கைவிட்டுசெழுவும் கடாத்தையுடைய யானையும்,

சிறந்து (380) கொன்று வீசிச் (381) சாய்த்து (382) நீத்து (383) ஆர்ப்ப (380) உழிதருங்கடாமெனக் கடாத்தின்றொழிலாகவுரைக்க.

காற்றிற்குக் கடாம் உலமிக்கப்படும்பொருள்.

384. ||அம் கண மால் விசம்பு புதைய வளி போழ்ந்து—அழகிய இடங்களைத் தன்னிடத்தேயுடைய பெரிய ஆகாயமறையக் காற்றைப்பிளந்து,

தேவருலசமுதவியவற்றைத் தன்னிடத்தேயுடைமையின், அங்கண்மால் விசம்பென்றார்.

385 - 6. ஒன் கதிர் ஞாயிறு ஊறு அளவா திரிதரும் செ கால் அன்னத்து சேவல் அன்ன - ஒன்றிய கிரணங்களையுடைய ஞாயிற்றைக் தாம்சேர்

* பி - ம். பாய்பின்.

† “உள்வளைத் துலைய சென்னை யொண்குரூப் பணியீ னுறை, தென் விளித் திருக்கை தந்தி திமிக்கில மிரிந்து பாய்ந்த” (கந்த. கடல்பாய். 11) இம்மீன், பணியு னென்றும் வழங்கும்: “பணியன்றேளி, யணையிருக்கப்பணி தாயின்றான்” (அருணாக்கலம்பகம், 45.)

‡ பி - ம். காலோர்.

§ பரிக்கோல் - குத்துக்கோல்.

|| “அங்கண்விசம்பின்” (நாலடி. மேன்மக்கள், 1.)

தலை நெஞ்சாலே கருதிக்கொண்டுபறக்குஞ் சிவந்தகாலையுடைய அன்னத்தி
னது சேவலியொத்த,

387 - 8. குருஉ மயிர் புரவி உராலின் பரி மியிர்ந்து கால் என கடுக்கும்
கவின் பெறு தேரும்—கிறவிய பலமயிர்களையுடைய குதிரைகளோடுதவிற்
செலவுமிக்குக் காற்றெனக் கடுக ஓடும் அழகினைப்பெறுகின்றதேரும்,

389. கொண்ட கோலன் கொன்னை நவிற்பலின்—கையிலேயெடுத்த
மத்திகையையுடைய *வாசிவாரியன் †ஐந்துகதிகையையும் பதினெட்டுச்சாரியை
யும் பயிற்றுகையினாலே,

390. அடி படு மண்டிலத்த ஆதி போகிய—குரங்களாழந்தின வட்ட
மான இடத்திலும் ‡ஆதியென்னுங் கதிலும் ஓடின,

391. கொடி படு சவல இடு மயிர் புரவியும்—ஒழுங்குபடும் நீகேசாரியை
யுடையனவாகிய இட்டவாசக்களையுடைய குதிரைகளும்,

392 - 3. [வேழத் தன்ன வெருவரு செலவிற், கன்னார் கனம ரிருஞ்
செரு மயக்கமும்;] வெரு வரு வேழத்து அன்ன செலவின் கன் ஆர் கனமர்
இரு செரு மயக்கமும்—அச்சந்தோன்றுகின்ற யானையையொத்த போக்கினை
யுடைய கன்னரினை யுண்ணும் வீரர் தம்மிற் பெரியபோரைச்செய்யும் கலக்கமும்.
எளத்தேசேறவிற் கனமரென்றார்.

394. அரியவும் பெரியவும்—சுண்டுப் பெறுதற்சரியனவுமாய் அவை
தாஞ் சிறிதின் திறி மிகவுன்னவமாய்ப் பலவாய் வேறுபட்ட பண்ணியம் (405)
என மேலேகூட்டுக.

வருவன பெயர்தலின்—யானையும் (383) தேரும் (388) புரவியும் (391)
கனமர் செருமயக்கமும் (393) பல்காலும் வருவனவாய் மீளுகையினாலே.

395 - 6. [தீர்புழல் வல்சிக் சழற்கான் மழுவர், பூத்தலை முழவி னேன்
தலை கடுப்ப:] ||தீ புழல் வல்சிக் பூ தலை சழல் கால் மழுவர் முழவின் நோன் தலை
கடுப்ப—இனிய பண்ணியாரங்களாகிய உணவிலையும் பொற்பூக்களையுடைய
தலையினையும் வீரக்கழலணிந்த காலினையுமுடைய மழுவர் முன்கொட்டும் வீர
மத்தளத்தினது வலியகண்ணையொக்க உருண்ட.

¶ தீர்புழல் - இருப்பைப்பூவுமாம். பூத்தலை - விகாரம். பூமழுவர் - சிலவீரர்.
**“உருவக் குதிரை மழுவ ரோட்டிய” என்றார் பிறரும். கடுப்பவென்னுஞ்
செயவெனெச்ச வுமவருபிற்கு உருண்டவென ஒருசொல்வருவிக்க.

* வாசிவாரியன் - குதிரையைத் தன்வயப்படுத்தி நடத்துவோன்.

† “ஐந்துகதியும்பதினெட்டுச்சாரியையும்”(பு-வே. வென்றிப்பெருந். 13.)

‡ ஆதி - நெடுஞ்செலவு; (கலி. 96.)

§ இப்பெயர் கேதாரியென்றும் வழங்கும்; (கலி. 96 - ந.)

|| பி - ம். தீர்புழல்வல்சிக்.

¶ “இருப்பை, இழுதி னன்ன தீர்புழல்”, “தீர்புழ லுனீஇய.
கருக்கோட் மருப்பை யூரும், பெருக்கை யெண்கு” (அகநா. 9. 171.)

§ (மதுரை. 687 - உரை.)

** அகநானூறு, 1.

397. *பிடை பெய்த கமழ் நறு பூவினம்—பூந்தட்டிலே இட்டவைத்த மிகவும்நாறுகின்ற நறிய பூவினையுடையாரும்,

398. பல் வகை ஈவிரித்த எதிர் பூ கோதையர்—பலவகையாக விரித்து வைத்த ஒன்றற்கொன்றுமாறுபட்ட பூமல்களையுடையாரும்,

399. பலர் தொகுபு இடித்த தாது உரு சுண்ணத்தர்—இடிக்கவல்லவர் பலரும் திரண்டு இடித்த பூந்தாதுக்கள்போலப் பரக்குஞ் சுண்ணத்தையுடையாரும்,

தாது - நீறுமாம். சுவமணிகளும், பொன்னும், சந்தனமும், கருப்பூரமுதலியனவும் புழுதிலும் பனிகிரிலும் நீனையவைத்திடித்தலின். இடிக்கவல்லவர் பலரும் வேண்டிற்று.

400 - 401. தகை செய் ஈதி சேறு இன் நீர் பசு காய் நீடு கொடி இலையினர்—உடம்பிற்கு உழகைக்கொடுக்கும் இனிய நீகருங்காலிசெவ்வாய்ச்சின களிக்கலந்த இனிய நீரினையுடைய பசியபாக்குடனே வளர்ந்தகொடியின்ற வெற்றிலையினையுடையாரும்,

|| “அங்கருங் காலி செவி பூறவைத் தமைக்கப் பட்ட, செங்களி விராய காயும்” என்றார். இளங்களியனனம் நீராயிருத்தலின் இன்னீரென்றார்.

401. கோடு சுடு நூற்றினர் -- சங்குசுடுதலாலுண்டான சுண்ணாம்பையுடையாரும்.

402 - 4. [இருதலை ஈவந்த பகைமுனை கடுப்ப, வின்னுயி ரஞ்சி யின்னா வெய்துயிர்த், தேங்குவன ரிருத்தவை நீங்கிய பின்மை:]

இரு தலை வந்த பகை முனை கடுப்ப இன் உயிர் அஞ்சி வங்குவனர் இருந்து—இரண்டுபக்கத்தானும் படைவந்த பகைப்புலத்தையொக்கத் தம்முடைய இனியவயிருக்கு அஞ்சி வங்குவாராயிருந்து,

அவை நீங்கிய பின்மை இன்னா வெய்துயிர்த்து — அந்நாற்படையும் போனபின்னர் அவற்றொன்றையு பொல்லாவெப்பத்தைப்போக்கி,

எனவே அச்சத்தால் நெஞ்சிற்பிறந்த வருத்தத்தைப்போக்கியென்றார்.

405. பல் வேறு பண்ணியம் ஐதழீஇ திரி விலைஞர்—பலவாய்வேறுபட்ட பண்டங்களைத் தம்மிடத்தே சேர்த்துக்கொண்டு திரிகின்ற விற்பாரும்,

கொள்ளக்கொள்ளக் குறையாமல் தரத்தா மிகாமல் (426) அரியவும் பெரியவுமாய்ப் (394) பலவாய் வேறுபட்ட பண்ணியமெனக்கூட்டுக.

* நெடுநல், 39.

† பி - ம. விரிந்த வெதிர்ப்பூங்கோதையர்.

‡ பி - ம. திஞ்சோற்று.

§ “பைங்கருங் காலிச் செங்களி யனைஇ, நண்பகற் கமைந்த வந்துவர்க் காயும்” (பெருங்கதை, நலனாய்ச்சி. 81 - 2.)

|| சீவகசிந்தாமணி, 2473.

¶ பி - ம. வேந்தர்.

§ பி - ம. தரீஇயதிரிவிலைஞர்.

406. மலை புரை மாடத்த கொழு பிழல் இருத்தா—மலைமையெங்கும்
மாடங்களிடத்துக் குளிர்த்தமிழலிலே இருத்தலைச்செய்ய, .

பூவினரும் (397) கோதையரும் (398) சன்னத்தினரும் (399) இலையினரும் துற்றினரும் (401) பண்ணியந்தழீஇத்திரிவிலைகளும் (405) யானையும் (383) தேரும் (398) புரையும் (391) கனம்மயக்கமும் (393) வருவனபெயர் தலிற் (394) படைமுனைகடுப்ப (402) அஞ்சி (403) ஏங்குவனரிருந்து அவை கீங்கியபின்றை (404) இன்னவெய்துயிர்த்த (403) மாடபிழலிலே (406) இசையெழுந்தொலிப்ப (360) இருத்தா (406) எனக்கூட்டுக.

407. இரு கடல் வான் கோடு புரைய—சரியகடலில் வெள்ளிய சங்கை யொக்க,

407 - 9. [வாருந்துப், பெரும்பின் னிட்ட வானரைக் கூத்தலர், கன்னர் கலத்தர் தொன்முது பெண்டிர்:]

வாருந்து பின்னிட்ட வால் பெரு நரை கூத்தலர் தொல் முது பெண்டிர்—கோதிப் பின்னேழுடித்துப்போகட்ட வெள்ளிய பெரிய நரையரினையுடையராகிய பழமைமுத்த பெண்டிர்,

கன்னர் கலத்தர்—சன்னாகிய வனப்பினையுடையராய்,

410 - 12. சே கீர் பசு பொன் புனைந்த பாவை செல் சுடர் பசு வெயில் தோன்றியன்ன செய்யர்—சிவந்த கீர்மையினையுடைய கிளிச்சிறையென்னும் பொன்னுத்தெய்த பாவை வீழ்கின்றகிரணங்களிடத்துப் பசியவெயிலிடத்தே தோன்றினுற்போன்ற சிவந்தகிறத்தினையுடையராய்,

412. [செயிர்த்த கோக்கினர் மடக்கண்:] மட கண் செயிர்த்த கோக்கினர்—மடப்பத்தினையுடையகண்கள் ஆடவர்க்கு வருத்தத்தைச்செய்த பார்வையினையுடையராய்,

413. ஐஇய கலுமும் மாமையர்—வியப்பினையுடையவாய் கோக்கினுர் கலங்குதற்குக் காரணமான மாமைகிறத்தினையுடையராய்,

கலுத்தல் - ஒழுக்குதலிதாம்.

413 - 4 [வையெயிற்று, †வார்த்த வாயர்:] †வார்த்த வை எயிறு வாயர்—சேரிதாகிய கூரிய எயிற்றினையுடைய வாயினையுடையராய்,

414 - 6. [வணக்கிறைப் பனைத்தோட், கோர்த்துரு வன்ன வயக்குறு வந்திகைத், தொய்யில் பொறித்த டுகணக்கெதி ரிளமுலை:]

வணக்கு இறை பனை தோன் வயக்குறு வந்திகை—வளைந்த சந்திரனையுடைய மூக்கில்போலுத்தோளினையும் விளக்கமுற்றிய ||கைவந்தியினையுர்,

* இப்புத்தகம் 201 - ஆம் பக்கத்தின் கீழ்க்குறிப்பைப்பார்க்க.

† பி - ம். வாய்த்த.

‡ “வார்த்திலங்குவையெயிற்றுச்சின்மொழியிரவை” (குறுந். 14.)

§ பி - ம். தொழிலெழுதினமுலை

|| கைவந்தி - கையில் தோளின் கீழ் அணியப்படும் ஆபரணம்; இப்பெயர் வழக்கிலுமுள்ளது.

தொய்யில் பொறித்த சோர்த்து உருவன்ன சுணங்கு எதிர் இள முலை—
தொய்யிலால் வல்லியாக எழுதின செகிழ்த்துசிந்துமாறுபோன்ற சுணங்குதோற்
றிய இளையமுலையினையும்.

தொய்யில் - எழுதுங்குழம்பு.

417. மை உக்கன்ன *மொய் இரு கூந்தல் - மையொழுதினும்போன்ற
செறிந்த கரியமயிரினையுமுடைய,

418. மயில் இயலோரும் மடமொழியோரும் - மயிலின் தன்மையையுடை
யோரும் மடப்பத்தையுடைய வார்த்தையினையுடையோரும்.

419. †கைஇ மெல்லிதின் ஒதுங்கி கைபெறிந்து - தம்மைக்கோலஞ்
செய்து மெத்தெனநடந்து கையைத்தட்டி,

420. கல்லா மாத்தரொடு நகுவனர் திளைப்ப - காமநுகர்ச்சியினையன்றி
வேறொன்றையுட்கல்லாத இளைபோருடனே மகிழ்க்கணராய்ப் புணருப்படி.

421. [புடையமை பொலிந்த ‡வகையமை செப்பிற்:]

புடை அமை செப்பில்—புடைபடுதலமைந்த செப்பிடத்தில்.

பொலிந்த வகை அமை செப்பில் - பொலிவுபெற்ற கூறுபாடமைந்த செப்
பிடத்திற் பண்ணியம் (422) என்க.

422. †காமர் உருவின் தாம் வேண்டும் பண்ணியம் - விருப்பமருவிய
வடிவினையுடைய நுகர்வார்தாம்விரும்புந் நுகர்பொருள்களை,

423. கமழ் நறு பூவொடு மனை மனை மறுக - மிகவுகாறும் நறியபூவுட
னையேந்தி || மனைகடோறும் உலாவிற்க.

நலத்தராய்ச் (409) செய்யராய் கோக்கினராய் (412) மாமைபராய் (413)
வாயராய்த் தோளினையும் (414) வந்திகையினையும் (415) முலையினையும் (416)
கூந்தலினையுமுடைய (417) மயிலியலோரும் மடமொழியோரும் (418) கைஇ
ஒதுங்கி எறிந்து (419) மாத்தரொடு திளைக்குப்படி (420) தொன்முதுபெண்
டர் (409) பண்ணியத்தைப் (422) பூவோடே எந்தி மனைமனைமறுக (423)
எனக்கூட்டுக

424 - 5. மழை கொள குறையாது புனல் புக ஶ்மிகாது கரை பொருது
இரங்கும் முநீர் போல - மேகம் முகக்கக் குறைவுபடாமல் யாறுதன்பாய் வலின்
மிகுதலைச்செய்யாமற் கரையைப் பொருது ஒலிக்குங் கடல்போல,

* பி - ம. ஐம்பார்கூந்தல்.

† பி - ம. தைஇ.

‡ பி - ம. மடையமைசெப்பிற்காமவுருவிற்.

† காமர் மருவும் உருவென விரிக்க; “காமருகோக்கினை” (கலி. 80)
என்பதன் விசேடவுரையைப்பார்க்க; “காமரு குவளை” (சிலப 4: 4) என்
புழி, ‘காமம் வருமென்பது விகாரத்தாம் காமருவென நின்று கண்டார்க்கு
விருப்பம்வருமென்பதாயிற்று’ என்பர், அபு யார்க்குதநல்லார்.

|| பி - ம. மனைகடோறும்மனைகடோறும்.

¶ பி - ம. கிறையாது.

426 - *கொள கொள குறையாது தா தா மிகாது—பலரும்வந்து கொள
ளக்கொள்ளக் குறையாமற் பலரும் மேன்மேலாகக் கொண்டுவரக் கொண்டுவர
மிகாமல்,

427 - 8. [கழுமீர் கொண்ட வெழுநா ன்தி, யாடுதுவன்று கிழவி
ஞடார்த் தன்மே:]

கழுமீர் கொண்ட அந்தி - தீவினையைக் கழுவுதற்குக்காரணமான தீர்த்த
நீரைத் தன்னிடத்தேகொண்ட அந்திக்காலம்,

ஆடு துவன்று கிழவின் எழுநாள் அந்திவேரோரிடத்தில்த வெற்றி
நெருக்குத் திருகளினைத் தன்னிடத்தேயுடைய வழாநாளந்தியில்,

†கால்கொன்னத்தொடங்கிய எழாநாளந்தியிலே தீர்த்தமாடுதல் மரபு.

நாடு—அவ்விழவிற்குத்திரண்ட நாட்டிலுள்ளார்,

ஆர்த்தன்மே—ஆர்த்தஆரவாரம்.

அற்றேயென்பது அன்றேயென மெலிந்ததாக்கி உவமவருபாக்கலு
மொன்று.

429. [மாடம் பிறக்கிய மலிபுகழ்க் கூடல்:] பிறக்கிய மாடம் மலி புகழ்
கூடல்—பெரிய ஈகான்மாடத்தாலே மலிந்தபுகழைக் கூடுதலையுடைய மதுரை
(699) என மேலேகூட்டுக.

430. [நானக் காடி தனந்தலை] நன தலை நான் அங்காடி—அகற்சியை
யுடைத்தாகிய இடத்தினையுடைய நாட்காலத்துக் கடையில்,

கம்பலை—ஆரவாரம்,

* “மழைகொளக் குறையாது புனல்புக மிகாது”, “கொளக்கொளக்
குறையாச்செவ்வது” (பதிற். 45, 82), “கொளக்குறைபடஅக் கோடுவனா
சுட்டத்து” (அகநா. 162), “கொளக்கொளக் குறைபடஅக் கூழுடை விய
னகள்” (புறநா. 70.)

† எழுநாளிற் செய்யப்பெறுந் திருவிழா, ‘கணம்’ எனப்படும்; திருப
பெருந்துறைப்பூராணப் புராணம் திருவிழாச்செய்த படலம், 50 - ஆம் பாடல்
பார்க்க; “ஆத்தமா மயனு மாலு மனநிமற் றெழிந்த தேவர், சோத்தமெம
பெருமா னென்று தொழுதுதோத் திரங்கள் சொல்லத், தீர்த்தமா மட்டமிழுந்
சேருடையேழு நாளாக், கூத்தராய் வீதி போந்தார் குறுக்கைவீ ரட்ட னாரே”
(திருக்குறுக்கை. திருநா. தே.) என்பதும் ஈண்டு ஆராயத்தக்கது.

‡ “நான் மாடக் கூடன் மகளிரு மைந்தரும்” (கலி. 92) என்பதும்,
‘என்குமாடம் கூடலின் நான்மாடக்கூடலென்றாயிற்று; அவை திருவாலவாய்
திருகளன்று, திருமுடங்கை. திருநடுவூர்; இனி, கண்ணி, கரியமால், காளி,
ஆலவாயென்றுமாம்’ என்னும் அதன் விசேடவுரையும், “அம்புத் நால்களா
ளிடிகூடல்” (திருநள்ளாறும் திருவாலவாயும்; திருஞான. தே) என்னும் திரு
வாக்கும், “ஈசனார் மகிழ்த்தானம்” (திருவால. நகர. 12) என்பது முதலிய
திருவிருத்தங்களு ளான்கும், “கண்ணிதிரு மால் காளி யீசன் காக்கும் கழமநில
குழ் மாமதுரை” (ஈ. பயன்மு. லியன, 5) என்பதும் நான்மாடங்கள் இன்ன
வெண்பதைப் புலப்படுத்தும்,

உருவப்படுகொடியும் (366) புனைகொடியும் (368) நன்னொடியும் (371) களிகளில்கொடியும் (372) குழுஉக்கொடியும் பதாகையும் கிலேஇ (373) அருவியினுட்குரும்படி (374) வகைபெறவெழுந்து மூங்கி (357) இசைக்கும் பல் புழையையுடைய கல்ல இல்லனையும் (378) சும்மையினையுமுடைய (364) தெருவுகளில் (353) பெருகியமித்து (365) நானங்காடியிலே (430) பூவினார் (397) முதலியோர் இருத்தருகையினால் (406) மறுகுதலினால் (423) எழுந்த கம்பலை (430) என்பினையறைவனர் நவலுகையினாலே (362) அதற்குத் திரண்டாடு (428) அந்தியில் (427) ஆர்த்ததேயென வினைமுடிக்க.

‘ஆர்த்தன்று’ என்னுமுற்றுச்சொல் படுத்தலோசையாற் பெயர்த்தன்மை யாய்த் தேற்றேகாரம் பெற்றுகின்றது

431 - 2. வெயில் கதிர் *முழுகிய படர் கூர் ஞாயிறு செக்கர் அன்ன— வெயிலையுடைய கிரணங்கல் ஒளிமுழுகிய செலவுமிக்க ஞாயிற்றையுடைய செக்கர்வானத்தையொத்த.

432 - 3. சிவந்து நுணங்கு உருவின் கண் பொருபு †உகூஉம் ஒன் சலிங் கம்—சிவந்து நுண்ணிதாரும் வடிவாலே கண்களை †வெறியோடப்பண்ணிச் சித்திவிழுமாறுபோன்ற ஒன்றிய பூத்தொழிலையுடைய சேலைகளை,

434. பொன் புனை வானொடு பொலிய கட்டி—பொன்னிட்ட உடைவா னோடே அழகுபெறக் கட்டி,

435 - 40. [§இண்டேப் பிரம்பிற் புரளுந் தானைக் கச்சந் தின்ற கழ நயங்கு திருந்தடி, மொயம்பிற்று திரிதரு மொருபெருந் தெரியன், மணிதொ டாந் தன்ன வொண்புகு கோதை, யணிகிளர் மார்பி றாமொ டுளேஇக். காவியக் கன்ன கழம்பரி கடைஇ:]

புரளும் தானை—தோளிலேகிடந்தசையும் ||ஒலியலினையும்,

கச்சம் திசை கழல் நயங்கு திருந்து அடி—கோத்துக்கட்டிய கச்சக்கிடந்து தழும்பிருந்த வீரக்கழலசையும் ||பிறக்கிடாத அடியினையும்,

மொயம்பு இறந்து திரிதரும் ஒரு பெரு தெரியல் - உலகத்துள்ளார்வலி களைக்கடந்து.புகழ்ச்சியால் எங்குந்திரியும் ஒன்றாகிய பெரிய வேப்பமாலே யினையுள்.

அணி கிளர் மார்பின ஆரமொடு அனைஇ மணி தொடர்த்தன்ன ஒன் பூ கோதை—அழகுவினங்கும் மார்பிச்சுக்கிடக்கின்ற ஆரத்தோடேகலந்து மாணிக்க மொழுதினொலித்த ஒன்றிய செங்கழுநீர்மாலையினையுமுடையாய்,

* பி - ம். முழுகிய.

† பி - ம். கூடும்.

‡ வெறியோடப்பண்ணி - மயக்கி.

§ பி - ம். திண்டேப்பிற்.

|| ஒலியல் - இங்கே மேலடை; “உடைய மொலியலுஞ் செய்யை” (பா. 19: 97.)

¶ பிறக்கு - பின்.

பிரம்பின் திண் தேர் கால் இயக்கன்ன. கதழ் பரி கடைஇ—விளிம்பிலே வைத்த பிரம்பினையுடைய திண்ணிய தேரிற்பூண்ட காற்றினுடைய செலவினை யொத்த விரைந்த குதிரைகளைச் செலுத்தி,

441. காலோர் காப்ப காலென கழியும்—காலாட்கள் சூழ்ந்துகாப்பக் காற்றென்னுட்படி கடிதற்செல்லும்,

442 - 3. [வான வண்கை வளங்கெழு செல்வர், நாண்மகிழ்நுக்கை:] நாள் மகிழ் இருக்கை வானம் வன் கை வளம் செழு செல்வர்—நாட்காலத்து மகிழ்ந்திருக்கின்ற இருப்பிலே மேகம்போலே வரையாமற்கொடுக்கும் வளவிய கையினையுடையராகிய வளப்பப்பொருந்தின செல்வர்.

தானை (135) முதலியவற்றையுடையராய்க் கட்டிக் (434) கடைஇக (440) கழியும் (441) செல்வரென்க.

443 - 4. சாண்மார் பூனெடு தேள் அரி பொன் சிலம்பு ஒலிப்ப—விழா வைக்காண்டற்குப் பூண்களோடே தெள்ளிய உள்ளின்மணிகளையுடைய பொன் னாற்செய்த சிலம்புகளொலிக்குட்படி மேனிலத்துநின் றுமிழிதலால்,

சிலம்பொலிப்பவென்பதனால் இழிவுப்பெற்றும்.

444 - 6. [ஒள்ளதூற் றுவற விளங்கிய வாய்பொ ணவிரிழை, யணங்கு *வீழ் வன்ன பூந்தொடி மகளிர்.] அணங்கு வீழ்வு அன்ன ஒன் அழல் தா அற விளங்கிய ஆய் பொன் அவிர் இழை பூ தொடி மகளிர்—வானுறைதெய்வங் களின் வீழ்ச்சியையொத்த ஒள்ளியநெருப்பிலே வலியறவிளங்கிய அழகிய பொன்ஊற்செய்த விளக்குப்பூண்களையும் பூத்தொழிலையுடைய தொடியினையு முடைய மகளிர்.

இவர் நாயன்மார் கோயில்களிற் சேவிக்குமகளிர்.

447. மணம் கமழ் நாற்றம் தெரு உடன் கமழ—புழுக்குமலியன நாறு கின்றநாற்றம் தெருவுகளெல்லாமணக்க,

மணம், ஆகுபெயர்.

448. ஒன் றுழை திகழும் ஒளி கெழு திருமுகம்—ஒள்ளிய மகரக்குழை யை உள்ளடக்கிக்கொண்ட ஒளிபொருந்திய அழகினையுடையமுகம்,

449 - 50. [திண்கா மேற்ற வியலிரு விலோதற், தெண்டடற் றிரையி னசைவளி புடைப்ப:] திண் காழ் ஏற்ற வியல் இரு விலோதம் அசை வளி தேள் கடல் திரையின் புடைப்ப - திண்ணிய கொடித்தண்டுகளிலேற்ற அசைத் தினையுடைய பெருங்கொடிகளை அசைகின்ற காற்றுத் தெளிந்த கடற்றிரை போல எழுந்துவிழும்படி அடிக்கையினாலே,

451. நிரை நிலை மாடத்து அரமியம் தோறும்—ஒழுங்குபட்ட நிலைமையினையுடைய மாடங்களின் நிலாழுற்றங்கடோறும்,

* பி - ம். வீழ்பன்ன.

† பி - ம். குழையிருத்த.

452: மழை மாய் மதியின் தோன்றுபு மறைய—மஞ்சிலேமறையுந் திங்
களைப்போல ஒருகாற்றோன்றி ஒருகால்மறைய,

அரமியந்தோறுமிருந்து (451) விழாக்காணுமகளிர் முகம் (448) விலோ
தத்தை (449) வளிபுடைக்கையினாலே (450) தோன்றுபுமறையவென்க.

நாயன்மார் எழுந்தருளுங்காற் கொடியெடுத்தல் இயல்பு.

453 - 5. [நீரு நிலனுந் தீயும் வளியு, மாக விசும்போ டைந்துட னியற்
றிய, மழுவாணெடியோன் தலைவனாக:] மாகம் விசும்போடு வளியும் தீயும்
நீரும் நிலனும் ஐந்து உடன் இயற்றிய *மழுவான் நெடியோன் தலைவனாக—
திக்குக்களையுடைய ஆகாயத்துடனே காற்றும் நெருப்புந் ுரும் நிலனுமாகிய
ஐந்தினையும் சேரப்படைத்த மழுவாகிய வானையுடைய பெரியோன் ஏனையோ
ரின் முதல்வனாகக்கொண்டு.

456. †மாசு அற விளங்கிய யாக்கையர்—தீர்த்தமாடிய வடிவினையுடைய
ராய்.

456 - 8. ‡குழ் சுடர் டீவாடா பூவின் இமையா நாட்டத்து ||நாற்றம் உண
வின் உரு கெழு பெரியோர்க்கு—தெய்வத் தன்மையாற்றுகுந்த ஒளியினையுடைய
வாடாதபூக்களையும் இதழ்குவியாத கண்ணியினையும் அவிதாகிய உணவினையு
முடைய அச்சம்பொருந்திய மாயோன் முருகன்முதலாகிய தெய்வங்கட்கு,

457. மாற்றரு மரபின் உயர் பலி கொடுமா—நிலக்குதற்கரிய முறை
மையினையுடைய உயர்ந்த பலிகளைக் கொடுத்தற்கு.

460. அந்தி விழவில்—அந்நிக்காலத்துக்கு முன்னா எடுத்த விழாவிலே.
தூரியம் கறங்க—வாச்சியங்கனொலிப்ப.

செல்வர் (442) மாசறவிளங்கிய யாக்கையராய்க் (456) கமழ (447)
மறைய (452) நெடியோன் தலைவனாகப் (455) பெரியோர்க்குப் (458) பலி
கொடுக்கைக்கு (459) அந்நியிற்கொண்ட விழவிலே தூரியங்கறங்கவென்க.

461 - 5. [திண்கதிர் மதாணி யொண்குறு மாக்களை, யோம்பினர்த்
தழீஇத் தாம்புணர்ந்து முயங்கித், தாதணி தாமரைப் போதுபிடித் தாங்குத்,
தாமு மவரு மோராக்கு விளங்கக், தாமர் கவினிய பேரினம் பெண்டிர்:]

திண் கதிர் மதாணி காமர் கவினிய பெரு இள பெண்டிர்—திண்ணிய
ஒளியினையுடைய பேரணிகலங்களையுடையராய் விருப்பம் அழகுபெற்ற பெரிய
இளமையினையுடைய பெண்டிர்,

* மழுவாணெடியோனென்றது சிவபிரானை; இக்கருத்தை, “எழுவவல
னுயரிய” (புறநா. 56) என்னும் செய்யுள் வலியுறுத்தும்.

† “மாசற விமைக்கு முருவினர்” (முருகு. 128.)

‡ பி - ம். தாகடை.

§ “வாடாப் பூவி னிமையா நாட்டத்து, நாற்ற வுணவி னோரும்”
(புறநா. 62.)

|| பி - ம். கொற்றவுணவின்.

தாம் முயங்கி புணர்ந்து ஒம்பினர் தழீஇ—தாம் முயங்குகலைச் செய்து
கடிப் பாதுகாக்கும் கணவரையுங் கூட்டிக்கொண்டு,

*தாது அணி தாமரை போது பிடித்தாங்கு ஒன் குறு மாக்களை தழீஇ—
தாதுசேர்ந்த செவ்வித்தாமரைப்பூவைப் பிடித்தாற்போல் ஒள்ளிய சிறுபிள்ளை
களையும் எடுத்துக்கொண்டு,

தாமும் அவரும் ஓராங்கு விளங்க—தாமும் கணவரும் பிள்ளைகளும் சேரச்
சேலத்தாலேவிளங்கும்படியாக,

465 7. [பூவினர் புகையினர் தொழுவனர் பழிச்சிச், சிறந்து:] பூவினர்
புகையினர் தொழுவனர் சிறந்து பழிச்சி—பூசைக்குவேண்டும் பூவினையுடைய
ராய் துபங்கனையுடையராய் வணங்கினராய் மிகுத்தத்துதித்து.

467. புறங்காக்கும் கடவுள் பள்ளியும்—பாதுகாத்துடத்தம் பௌத்தப
பள்ளியும்,

468. சிறந்த வேதம் விளங்க பாடி—அதர்வவேதமொழிந்த முதன்மைப்
பட்ட வேதங்களைத் தமக்குப் பொருடெரியும்படியோதி,

அதர்வம் தலையாயவோத்தன்மை பொருளிற்கூறினும்.

469 விழு சீர் எய்திய ஒழுக்கமொடு புணர்ந்து—விழுமிய தலைமை
யோடுபொருந்தின யாகங்கண்முதலிய தொழில்களோடே சிலகாலம்பொருந்தி,

470 நிலம் அமர் வையத்து—நால்வகைநிலங்களைமர்ந்த உலகத்தே,

ஒரு தாம் ஆகி—ஒன்றாகியபிரமம் தாங்கனையாய்,

471. உயர் நிலை உலகம் இவண் நின்று எய்தும்—உயர்ந்த நிலைமையை
யுடைய தேவருலகத்தை இவ்வுலகிலேநின்றுசேரும்,

472. அறம் கெறி பிழையா அன்பு உடை கெஞ்சின்—தருமத்தின்வழி
ஒருகாலமுந்தப்பாத பல்லுயிர்கட்கும் அன்புடைத்தாகிய கெஞ்சாலே,

473. பெரியோர் மேளம்—சேவன்முத்தராயிருப்பாரிடத்தே சிலகாலம்
பொருந்திநின்று.

‡இனிதின் உறையும்—ஆண்டுப்பெற்ற வீட்டின்பத்தாலே இனிதாகத்
தங்கும் பள்ளி (474),

474. [குன்று குயின்றன்ன வந்தணர் பள்ளியும்:]

குன்று குயின்றன்ன பள்ளியும்—மலையை உள்வெளியாகவாங்கி இருப
பிடமாக்கினும்போன்ற பிரமவித்துக்களிருப்பிடமும்,

‡அந்தணர்—வேதாந்தத்தை எக்காலமும்பார்ப்பார்,

* பி - ம். தாதவிழ்.

† நோல்காப்பியம், புறத்தினையியல், கு. 20 - 8. உரைபார்க்க; பி - ம.
பொருளியலிற்.

‡ பி - ம் இனிதினிது.

§ “அந்தத்தை அணவுவார் அந்தணர்; என்றது வேதாந்தத்தையே பொரு
ளென்றுமேற்கொண்டு பார்ப்பாரென்றவாறு” (கலி. கடவுள். 8.)

அந்தணர் (474) பாடி (468) அன்புடைநெஞ்சாலே (472) தேவருலகத்
தையெய்தும் (471) ஒழுக்கத்தோடே சிலகாலின்று (469) பின்னர் வேதார்
தத்தையுணர்ந்து பெரியோரை மேய் (473) வையத்தே ஒருதாமாசி (470)
உறையும் (473) பள்ளியும் (474) எனமுடிக்க.

475 - 6 வண்டு பட பழுதிய கேன் ஆர் தோற்றத்து பூவும் புகையும்
*சாவகர் பழிச்சு - வண்டுகள் படியும்படி பருவமுதிர்ந்த தேனிருந்த தோற்றத்
தையுடைய பூக்களையும் புகையினையுமேந்தி வீரமங்கொண்டோர் துதிக்க,

477 - 83. [சென்ற காலமும் நீவரு உம்மயமு மின்னறிவட் டோன்றிய
வொழுக்கமொடு நன்குணர்ந்து, வானமு நிலனுந் தாமமு துணருஞ், சான்ற
கொண்கைச் சாயா யாக்கை, யான்றடங் கறிஞர் செறிந்தனர் நோன்மார், கல்
பொளிர் தன்ன விட்டுவாய்க் கரண்டைப், பல்புரிச் சிமிலி காற்றி நல்குவார்:]

சென்ற காலமும் வருஉம் அமயமும் இன்று இவண் தோன்றிய ஒழுக்க
மொடு நன்கு உணர்ந்து நல்குவார்—சென்றகாலத்தையும் வருகின்றகாலத்தையு
ம் இன்று இவ்வூலகில் தோன்றிடக்கின்ற ஒழுக்கத்தோடே மிகவுணர்ந்து
உலகத்தார்க்குச் சொல்லுதல்வரும்படி,

வானமும் நிலனும் தாம் முழுது உணரும் அறிஞர்—தேவருலகையும்
அதன்செய்கைகளையும் எல்லாநிலங்களின் செய்திகளையும் தாம் நெஞ்சாலறிதற்
குக்காரணமான அறிஞர்,

இஃது எதிர்காலங்கூறிற்று.

சான்ற கொண்கை—தமக்கமைந்த விரதங்களையும்.

சாயா யாக்கை—அவ்விரதங்களுக்கு இனையாக மெய்யினையுமுடைய அறி
ஞர் (481),

ஆன்ற அடங்கு அறிஞர்—கல்விகளெல்லாநிறைந்து களிப்பின்றியடங்கின
அறிவினையுடையார்,

†செறிந்தனர்—நெருங்கினவருடைய சேக்கை (487) என்க.

நோன்மார்—நோற்கைக்கு,

கல் பொளிர் தன்ன இட்டு வாய் நுகரண்டை பல் புரி சிமிலி காற்றி—
கல்பொளிர் தாற்போன்ற ||இட்டியவாயையுடைய குண்டுகையைப் பல
வடங்களையுடைய தாலுறியிலே துக்கிச் செறிந்தன (481) ரென்ட.

484. கயம் கண்டன்ன—குளிர்ச்சியாற் கயத்தைக் கண்டாற்போன்ற,
வயங்கு உடை நகர்த்து—விளங்குதலையுடைய கோயிலிடத்துச் சேக்கை
(487) என்க.

* சாவகர் - சைனரில் துறவாது விரதங்காக்கும் இல்லறத்தார்.

† பி - ம். வருடஞ்சமயமும்.

‡ பி - ம். செறிஞர்.

§ “சிமிலிக்கரண்டையன்” (மணி. 3: 86.)

|| இட்டிய - சிறிய.

485. செம்பு இயன்றன்ன செ கவர் புனைந்து — செம்பாற்செய்தாலொத்த செவ்விய கவர்களைச் சித்திரமெழுதி,

486. னோக்கு விசை தவிர்ப்ப மேக்கு உயர்ந்து — கண் பார்க்கும்விசையைத் தவிர்க்கும்படி மேர்நிலமுயர்ந்து,

486 - 8 [ஓங்கி, யிறம்பூது சான்ற நறுப்பூஞ் சேக்கையுங், குன்றுபல குழீஇப் பொலிவன தோன்ற:]

குன்று பல குழீஇ பொலிவன தோன்ற ஓங்கி — மலைகள் பலவுந்திரண்டு பொலிவனபோலத் தோன்ற உயர்ந்து வயங்குடைநகரம் (484) என்க.

இறம்பூது சான்ற நறு பூ சேக்கையும் — அதிசயமமைந்த நறியபூக்களைச் சூழவுடைய அமணப்பள்ளியும்,

சேக்கப்படுமிடத்தைச் சேக்கையென்றார். இவர்கள் வருத்தமறப் பறித்து வழிபடுதற்குப் பலபூக்களைச் சூழவாக்குதலின், நறுப்பூஞ்சேக்கை யென்றார்.

புனைந்து (485) உயர்ந்து (485) தோன்ற (488) ஓங்கிச் (486) சாவகப் பழிச்ச (476), வயங்குதலையுடைய நகரத்திடத்துக் (484) கொள்கையினையும் யாக்கையினையுமுடைய (480) அறிஞர் (481) உணர்ந்து (478) நல்குவா (483) நோன்மார் (481) சிமிலியிலேநாற்றிச் (483) செறிந்தனருடைய (481) சேக்கையுமெனக்கூட்டுக.

489. அசுசமும் — நடுவாகக்கூறுவரோ கூறரோவென்று அஞ்சிவந்த அசுசத்தையும்,

அவலமும் — அவர்க்குத் தோல்வியால் நெஞ்சிற்றேன்றும் வருத்தம்தையும்.

ஆர்வமும் நீக்கி — அவர் தம்நெஞ்சகருநீன பொருள்கண்மேற்றேன்றின பற்றுள்ளத்தினையும் போக்கி,

என்றது - அவர்கள் நெஞ்சுகொள்ள வினக்கியென்றவாறு.

490. செற்றமும் உவகையும் செய்யாது காத்து — ஒருகூற்றிற் செற்றஞ் செய்யாமல் ஒருகூற்றில் உவகைசெய்யாமல் நெஞ்சினிப்பாதுகாத்து,

491. நெண் கோல் அன்ன செம்மைத்தாகி — துலக்கோலையொத்த நடுவுநிலைமையையுடைத்தாய்.

492. சிறந்த சொன்கை அறம் கூறு அவையமும் — இக்குணங்களாற் சிறந்த விரதங்களையுடைய தருமநூலைச் சொல்லுந்திரளார்.

493. நறு சாந்து நீவிய சேழ் கிளர் அசலத்த பெரியோர் (495) - நரிய சந்தனத்தைப்பூசிய சிறம் விளங்குமார்பினையுடைய பெரியோர்.

யாகத்திற்குச் சந்தனம்பூசுதல் மரபு.

494 - 8. [அவுதி மண்ணி யவிர்துகின் முடித்த, மாவிகம்பு வழங்கும் பெரியோர்போல. நன்றித் தீதுங் கண்டாய்ந் தடக்கி, யன்பு மறனு மொழியாறு காத்துப், பழியொரீஇ யுயர்ந்து பாய்புகழ் சிறைந்த:]

ஆவுதி மண்ணி மா விசம்பு வழங்கும் பெரியோர் போல - *யாகங்களைப் பண்ணிப் பெரிய சுவர்க்கத்து ஏறப்போம் அந்தணர் அரசனை அடக்குமாறு போல,

நன்றும் தீதும் கண்டு ஆய்ந்து அடக்கி—அரசனிடத்துள்ள நன்மையும் தீமையும் நெஞ்சத்தாலேசென்று அத்தீங்குகளையாராய்ந்து அவற்றிலே ஒழு காமலடக்கி,

அன்பும் அறனும் ஒழியாது காத்து — சுற்றத்திடத்துச்செல்லுமன்பும் எவ்வுயிர்க்கண்ணும் கிகழுந்தருமமும் ஒருகாலமுமபோகாமல் தம்மிடத்தே பரி ரித்து,

பழி ஓரீஇ உயர்ந்து—பழி தம்மிடத்துவாராமல் நீக்கி அதனானே ஏனை யோரினும் உயர்ச்சியெய்தி,

பாய் புகழ் நிறைந்த—பார்த்த புகழ்நிறைந்த,

அவிர துகில் முடித்து—விளங்குகின்ற டயிர்க்கட்டுக் கட்டி,

499. செம்மை சான்ற காவிதி மாக்களும்—தலைமையமைந்த காவிதிப் பட்டங்கட்டின அமைச்சரும்,

500. அறன் நெறி பிழையாது ஆற்றின் ஒழுகி — இல்லறத்திற்குக் கூறிய வழியைத்தப்பாமல் இல்லறத்திலேநடந்து.

501. குற பல் குழுவின் குன்று கண்டன்ன—அண்ணிய பல திரட் டியையுடையமலைகளைக் கண்டாற்போன்ற.

502. பருந்து இருந்து உகக்கும் பல் மாண் நல் இல்—பருந்து இளைப் பாரியிருந்து பின்பு உயரப்பறக்கும் பலதொழிலினமாட்சிமைப்பட்ட நல்ல இல்லில்.

503. பல் வேறு பண்டமோடு ஊண் மலிந்து கவினி—பலவாய்வேறு பட்ட பண்டங்களோடே பலவுணவுகளுமிக்கு அழகுபெற்ற.

504. மலையையும் நிலத்தவும் நீரவும் பிறவும்—மலையிடத்தனவும் நிலத் திடத்தனவும் நீரிடத்தனவும் பிற இடத்தனவுமாகிய பண்ணியம் (506).

505. பல் வேறு திரு மணி முத்தமோடு பொன் கொண்டு—பலவாய் வேறுபட்ட அழகினைபுடைய மணிகளையும் முத்தினையும் பொன்னையும் வாங் கிக்கொண்டு,

506. கிறந்த தேளத்து—மணிகளும் முத்தும் பொன்னும் பிறககற்குச் கிறந்த தேசத்தினின்றும்வந்த,

பண்ணியம் பகராரும்—பண்டங்களைவிற்கும் வணிகரும்.

ஊண்மலிந்து கவினிக் (503) குன்றுகண்டன்ன (501) நல்லஇல்லிலே யிருந்து (502) ஆற்றினொழுகிச் (500) கிறந்ததேளத்துவந்த (506) திருமணி முத்தமோடு பொன்கொண்டு (505) பிறவுமாகிய (506) பண்டங்களை விற் பாருமென்க

* யாகஞ்செய்து சுவர்க்கமடைதல்: (பழ. 316; சிலப. 28: 137 - 8)

† முல்லை. 53.

507. [மழையொழுக் கறாஅப் பிழையா வினையுள்:] அறாஅ ஒழுக்கு மழை பிழையா வினையுள்—இடைவிடாமற் பெய்கின்ற மழையால் தவறாத விளைதலையுடையதாகிய மோகூர் (508),

508. பழையன் மோகூர் — பழையனென்னுங் குறுநிலமன்னனுடைய மோகூரிடத்து,

508 - 9. [அவையகம் விளங்க, நான்மொழிக் கோசர் தோன்றி யன்ன:] அவை அகம் விளங்க நாத்கோசர் மொழி தோன்றி அன்ன — நன்மக்கள் திரளிடத்தே விளங்கும்படி அறியக்கூறிய நான்குவகையாகியகோசர் வஞ்சின மொழியாலே விளங்கினுற்போன்ற,

510. தாம் மேளத்தோன்றிய நால் பெரு குழுவும்—தமதுமொழியால் தாம் மேலாய்விளங்கிய நால்வகைப்பட்ட பெரியதிரளும்,

ஐங்கு ரங்குமுனில் அமைச்சரைப்பிரித்து முற்கூறினமையின். ஈண்டு எனை நார்பெருங்குழுவையுட்குறிஞர். ஐம்பெருங்குழுவாவன. “அமைச்சர் புரோகிதர் சேனா பதியர், தூத ரொற்ற ரிவரென மொழிப.”; இளங்கோவடி களும், * “ஐம்பெருங் குழவு மெண்பே ராயமும்” என்றார்.

511. [கோடுபோழ் கடைநரும்:] போழ் கோடு கடைநரும்—அறுத்த சங்கை வளைமுதலியனவாகக் கடைவாரும்,

திரு மணி சூயினரும்—அழகிய மணிகளைத் துளையிடுவாரும்,

512. குடு உறு நல் பொன் சுடர் இழை புனைநரும்—சுடுதலுற்ற நன்றாகிய பொன்னை விளங்கும்பணிகளாசப்பண்ணுந் தட்டாரும்,

513. பொன் உரை காண்மரும்—பொன்னையுரைத்தவுரையை அறுதியிடும் பொன்வாணிகரும்,

கலிங்கம் பகர்நரும்—புடைவைகளை விற்பாரும்,

514. செம்பு நிறை கொண்மரும்—செம்பு நிறுக்கப்பட்டதனை வாகுதிக் கொள்வோரும்,

வம்பு நிறை முடிநரும்—கச்சுக்களைத் தம் கொழின்முற்றுப்பட முடிவாரும்,

515. பூவும் புகையும் ஆயும் மாக்களும்—பூக்களையும் (?) சாந்தையும் நன்றாக ஆராய்ந்து விற்பாரும்,

516 - 7. [எவ்வகைச் செய்தியு முவமங் காட்டி. நண்ணிதி னுணர்ந்த:] எவ்வகை நண்ணிதின் உணர்ந்த செய்தியும் உவமம் காட்டி—பலவகைப்பட்ட கூரிதாகவுணர்ந்ததொழில்களையும் ஒப்புக்காட்டி,

சித்திரமெழுதுவார்க்கு வடிவின்ரொழில்கடோன்ற எழுதுதற்கரிதென பதபற்றிச் செய்தியுமென்றார்.

517 - 8. † நுழைந்த கோக்கின் கண்ணுள் விளைஞரும்—கூரிய அறிவினையுடைய சித்திரகாரிகளும்,

* சிலப்பதிகாரம், இந்திராவிழவுரெடுத்தகாதை, 157.

† “தழைபுலம்” (திருக்குறள், 407.)

சோக்கிராக்கண்ணிடத்தே தம் தொழிலைகிறத்துதலிற் கண்ணுள்வீணரு
ரென்றார்.

பிறரும் கூடி—யான் கூறப்படாதோரும் திரண்டு.

519 - 20. தென் திரை அவிர் அறல் கடுப்ப ஒன் பஸ் குறியவும் நெடிய
வும் மடி தருஉ விரித்து—தெளிந்த திரையில்விளங்குகின்ற அறையொப்ப
ஒள்ளிய பவவாகிய சிறியனவும் நெடியனவுமாகிய மடிப்புடை வைகளைக் கொண்
டுவந்து விரித்து,

மடித்தது அறலுக்குவமை.

521. சிறியரும் பெரியரும் கம்மியர் குழீஇ—சிறியோரும் பெரியோரு
மாகிய செய்தற்றொழிலைச்செய்வார் திரண்டு,

522. நால் வேறு தெருவினும் கால் உற நின்றா—நான்காய்வேறுபட்ட
தெருவுகடோறும் ஒருவர்காலோடு ஒருவர்கால் நெருங்க நின்றலைச்செய்ய,

கம்மியர் (521) விரித்துக் (520) குழீஇ (521) நின்றலைச்செய்ய.

இஃது அந்நிக்கடையில் தெருவிற் புடைவைவிற்பாரைக் கூறிற்று.

கோயிலைக்குழந்த ஆடவர்தெரு நான்காதலின், நால்வேறுதெருவென்றார்.
இனிப் பொன்னும் மணியும் புடைவைகளும் *கருஞ்சாக்கும்விற்கும் நால்
வகைப்பட்ட வாணிகர்தெருவென்றுமாம்.

523 - 5. கொடு பிறை கோடியர் கடுப்பு உடன் வாழ்த்தும் தண் கடல்
நாடன் ஒன் பூ கோதை பெரு நாள் இருக்கை—கண்கள்வளைந்த பறையினை
யுடைய கூத்தருடையசுற்றம் சேரவாழ்த்தும் குளிர்த்த கடல்சேர்ந்த நாட்டை
யுடையவகுைய ஒள்ளிய பனந்தாரையுடைய சேரனுடைய பெரிய நாளோலக்க
இருப்பிலே,

525 - 6. †விழுமியோர் குழீஇ விழைவு கொள் கர்பலை கடுப்ப கல்
லென (538)—எல்லாக்கலைகளையுமுணர்ந்த சிரியோர் திரண்டு அவன்கேட்பத்
தருக்கங்களைக்கூறி விருப்புதல்கொண்ட ஆரவாரதையொப்பக் கல்லென்ற
ஒசை நடக்க,

பலசமயத்தோரும் தம்மிற்றும் மாறுபட்டுக்கூறுத் தருக்கத்தைச் சேரக்
கூறக் கேட்டிருக்கின்ற கம்பலைபோலவென்றார்.

526. பலவுடன்—கூறுதன பலவற்றுடனே,

527. சேறும் நாற்றமும் பலவின் சுளையும்—தேனும் நாற்றமும் உடைய
வாகிய பலாப்பழத்தின் சுளையும்,

சேறென்றார், சுளையிலிருக்கின்ற தேனை.

528. வேறுபட கவினிய தேம் மா கனியும்—வடிவுவேறுபட அழகு
பெற்ற இனிய மாவிற்பழங்குளையும்.

* கருஞ்சாக்கு - நெல்முதலியகூலங்கள்; (சில. 5: 23 - அருப்பத)

† சேரனவையும் தருக்கமும்: (மணி. 26: 63 - 4.)

“சேறு காற்றழம் வேறுபடக் கவினிய, பலவின் சீனையுத் தேயாக் கனி யும்” என்றும் பாடம்.

529. பல் வேறு உருவிற் காயும்—பலவாய் வேறுபட்ட வழவினையுடைய பாகற்காய் வாகழைக்காய் *வழுதுணங்காய் முதலியகாய்களையும்,

பழனும்—வாகழைப்பழம் முத்திரிகைப்பழமுதலிய பழங்களையும்,

530 - 31. கொண்டல் வளர்ப்ப கொடி விடுபு கவினி மெல் பிணி அவிழ்ந்த குறு முறி அடரும்—மழை பருவத்தேபெய்துவளர்க்கையினாலே கொடி கன்விட்டு அழகுபெற்று மெல்லிய சுருள்விரிந்த சிறிய இலைகளையுடைய இலைக கறிகளையும்,

கொடியென்றார், ஒழுங்குபட விடுகின்ற கிளைகளை.

532. [அயிர்தியன் தன்ன திஞ்சேற்றுக் கழிகையும்:] தீ சேறு அயிர்து இயன்றன்ன கழிகையும்—இனிய பாகினுறக்கடின அயிர்தம் தேறாகனீண்டார் போன்ற †கண்டசருக்கரைத்தேற்றையும்.

533. புகழ் பட பண்ணிய பெரு ஊன் சோறும் - புகழ்ச்சிகள் உண்டா கச்சமைத்த பெரிய இறைச்சிகளையுடைய சோற்றையும்,

534. கீழ் செல வீழ்ந்த கிழக்கொடு—பாறாவாகவீழ்ந்த கிழக்குடனே,

534 - 5. [பிறவு, மின்சோறு தருநர் பல்வாய் னுகர:] பல் வயின் நுகர இன் சோறு பிறவும் தருநர்—பலவிடங்களினும் அநுபவிக்க இனிய பாத்சோறு பால் முதலியவற்றையுக் கொண்டுவந்து இடுவாரிடத்த எழுந்த ஓசையும், என்றது, சோறிடுஞ்சாலைகளை.

536 - 44. [வாலிதை யெடுத்த வளிதரு வங்கம், பல்வேறு பண்ட மிழி தரும் பட்டினத், தொல்லெ னிமிழிசை மானக் கல்லென, நனந்தலை வினைஞா கலக்கொண்டு மறுகப், பெருங்கடற் குட்டத்துப் புலவுத்திரை யோத, மிருங்கழி மருவிப் பாயப் பெரிசெழுந், தருகெழு பாற்றன் வருவன பெயர்தலித், பல்வேறு புள்ளி னிசையெழுந் தற்றே, யல்லக் காடி யழிநரு கம்பலை:]

நன தலை வினைஞர் கலம் கொண்டு மறுக—அகன்ற இடத்தையுடைய தேசங்களின்வாணிகர் ஈண்டுச்செய்த பேரணிகலங்களைக் கொண்டுபோய் காரணமாக,

வால் இதை எடுத்த வளி தரு வங்கம்—என்றாகிய பாய்விரித்த காற்றைக் கொண்டு வருகின்ற மரக்கலம்.

பெரு கடல் குட்டத்து புலவு திரை ஓதம் இரு கழி மருவி பாய பெரிது எழுந்த உரு கெழு பால்கான் வருவன—பெரிய கடல்குழந்த இடத்தினின்றும் புலாநுறத் திரையையுடையஓதம் சரியகழியிற் புகார்முகத்தேயேறிப் பரக்கின்ற அளவிலே மிக்கெழுந்து அச்சம்பொருத்திய எடுவியாமத்தே வருகின்றவற்றின் பண்டம் (537) என்க.

பெரிதெழுத்தென்றார், பாயும்வாங்கிச் சரக்கும்பறியாமல் வருகின்றமை தோன்ற. ஒதமருவிப்பாயவென்றார், அவ்வோதம் ஏற்றத்திலே கழியிலேவரு மென்பதுணர்த்தற்கு.

பல் வேறு பண்டம் இழிதரும் பட்டினத்து ஒல்லென் இழித் இசை மான—வங்கம்வருகின்றவற்றிற் பலவாய் வேறுபட்ட சரக்கு இதங்குதலைச் செய்யும் பட்டினத்து ஒல்லெனமுழங்குகின்ற ஓசையையொக்க,

மறுகுதற்ருவந்த வங்கம் குட்டத்தினின்றும் வருவனவற்றிற் பண்டமிழி யும் பட்டினத்து ஓசைமானவென்க.

பெயர்தலின் பல் வேறு புள்ளின் இசை எழுந்தற்று—இரையை நிறைய மேய்த்து பார்ப்பிற்கு இராகொண்டு அந்திக்காலத்துமிருதலிற் பலசாதியாய் வேறுபட்ட பறவைகளினோசை எழுந்த கண்மைத்து;

அல் அங்காடி அழி தரு கம்பலை—அந்திக்காலத்துக் கடையில் மிகுதி யைத்தருகின்ற ஓசை,

கடவுப்பள்ளியிடத்தும் (467) அந்தணர்பள்ளியிடத்தும் (474) சேக்கை யிடத்தும் (487) அவையத்திடத்தும் (492) காவிதிமாக்களிடத்தும் எழுகின்ற வோசை (499) கோதை (524) யிருக்கையில் (525) விழுவுகொள்கம்பலைகடும் பக் (526) கல்லென (538) எனமுடிக்க.

பண்ணியப்பகர்நரிடத்தோசையும் (506) நாற்பெருங்குழுவிடத்தோசை யும் (510) பல்வயினுசை இன்சோறு (535) பிறவும் (534) தருநரிடத்தெழுந்த வோசையும் (535) கோடுபோழ்கடைநர் (511) முதலாகக் கண்ணுன்னினொ ரீருகவுன்னாரும் பிறருங்குடிக் (518) கம்மியருகவுழீஇ (521) நிற்றா (522) எழுந்தவோசையும் பட்டினத்து (537) ஒல்லெனியழிசைமானக்கல்லென (538) எனமுடிக்க.

இங்ஙனமுடித்தபின், நியமதது (365) அல்லங்காடியில் அழிதருகம்பலை (544) தூரியங்கற்குகையினாலும் (460) கம்பலைகடும்பக் (526) கல்லென கையினாலும் (538) ஒல்லெனியழிசைமானக்கல்லென்கையினாலும் (539) பல் வேறுபுள்ளின்இசையெழுந்தத்தே (513) எனச்சேவினமுடிக்க

கல்லெனவென்பதனை இரண்டிடத்திற்குங்கூட்டுக.

* இவ்வோசைகளின் வேறுபாடுகளைநோக்கிப் பல்வேறுபுள்ளோசைகளை உவமங்கூறியோர்.

545 - 6. [ஒன்சுட ருருப்பொளி மழுங்கச் சினந்தணிந்து சென்ற ஞாயிறு:] ஒன் சுடர் உருப்பு ஒளி சினம் தணிந்து மழுங்க சென்ற ஞாயிறு— ஒன்னிய கிரணங்களையுடைய வெப்பத்தையுடைய ஒளி சினமாறிக் குறையும் படி ஒழுகப்போன ஞாயிறு.

546 - 7. எல் பகல் கொண்டு குடமுதல் குன்றம் சேர பின்னர் கண் ருகிய பசற்பொழுதைச் சேரக்கொண்டு மேற்றிசையிடத்து அதக்கிரியைச் சேருகையினாலே,

547 - 9. குணமுதல் நான் முதிர் மதியம் தோன்றி நிலா வீர்பு பகல் உரு உற்ற இரவு வா—கீழ்த்திசையிடத்தே பதினாறுநாட்சென்றுமுதிர்ந்த நிறைமதி எழுந்து நிலாப்பாக்கையினாலே பகலின்வடிவையோத்த இராக்காலம் வரும்படி,

549. நயந்தோர்—கணவர்பிரிதலிற் கூட்டத்தை விரும்பியிருந்தார்க்கு,

550. காதல் இன் துணை புணர்மார்—தம்மேற் காதலையுடைய தமக்கு இனிய கணவரைக்கூடுதற்கு.

550 - 51. ஆய் இதழ் தண் நறு கழுநீர் துணைப்ப -- ஆராய்ந்த இதழ் களையுடைய குளிர்ந்த நறிய செங்கழுநீர்களை மாலைகட்டுப்படியாக

551. இழை புனையு—புணிகளை யணிந்து,

552. நல் நெடு கூர் தல் நறு விரை குடைய—நன்றாகிய நெடிய மயிரிற் பூசின நறிய மயிர்ச்சந்தனத்தை அலைத்து நீக்குப்படியாக,

553. நர்த்தம் அரைப்ப--கத்தூரியை அரைக்கும்படியாக.

நறு சாந்து மறுச—நறியசுத்தனம் அரைக்கும்படியாக,

554. *மெல் தூல் கலிங்கம் கமழ் புகை மடுப்ப—மெல்லிய தூலாற்செய்த கலிங்கங்களுக்கு மணக்கின்ற அகிற்புகையை ஊட்டும்படியாக.

555 - 6. பெண் மகிழ்வு உற்ற பிணை நோக்கு மகளிர் நெடு கூர் விளக்கர் கொளீஇ--குணச்சிறப்பால் உலகத்துப்பெண்காதி விருப்பமுற்ற மான்பிணை போலும் நோக்கினையுடையமகளிர் நெடியஒளியினையுடைய விளக்கினையேற்றி,

556 - 8. [நெடுநக. ரெல்லை யெல்லா நோயொடு புருந்து, கல்லென் மாலை நீங்க:]

நெடு நகர் எல்லை எல்லாம்—பெரிய ஊரின்எல்லையாகிய இடமெல்லாம், கல்லென் மாலை நோயொடு புருந்து நீங்க--கல்லென்னுமோசையையுடைய மாலை நயந்தோர்க்கு (549) நோயைச்செய்தலோடே புருந்துபோகையினாலே முந்தையாமஞ்சென்றபின்றை (620) என்ச.

நெடுநக (556) ரெல்லையெல்லாம் (557) மகளிர் (555) விளக்கங்கொளீஇக் (556) காதலின்றதுணைபுணர் தர்க்குப் (550) புனையுஉத் துணைப்பக் (551) குடைய (552) அரைப்ப மறுச (553) மடுப்ப (554) இரவுவருப்படி (549) ஞாயிறு (546) குன்றஞ்சேருகையினாலே (547) மாலை (558) நயந்தோர்க்கு (549) நோயொடு புருந்து (557) பின்னர் நீங்க (558) முந்தையாமஞ்சென்றபின்றை (620) எனக்கூட்டுக.

558 நானு †கோள—புணர்ச்சிநீங்கிற்றசுத் தமக்கு நீயிரினுஞ்சிறந்த காணத் தம்மிடத்தே தடுத்துக்கொள்ள,

559 - 61. [ஏழ்புணர் சிறப்பி னின்றொடைச் சீறியாழ், தாழ்பெயற் கணைகுரல் கடுப்பப் பண்ணுப்பெயர்த்து, வீழ்துணை தழீஇ:]

* சீவக. 71. † சீவக. 587. 2417; பர். 21: 22 - உரை.

‡ பி - ம். கொளீஇ.

§ “யிரினுஞ்சிறந்தன்றுநாணை” (தொல். கன. 22.)

வழ் புணர் சிறப்பின் இன் தொடை சிறு யாழ் பண்ணு பெயர்த்து -- இசையேழும் தன்னிடத்தேகூழன தலைமையினையுடைய இனிய நரம்பினையுடைய சிறிய யாழைப் பண்களை மாறிவாசித்து,

வீழ் துணை தழீஇ — கம்மைவிருப்பின கணவரைப் புணர்ந்து நாணுக் கொள (568),

பாட்டுக் காமத்தைவிளைவித்தலின், யாழைவாசித்து வீழ்துணைதழீஇ யென்றார்.

561 - 2. [வியல்விசம்பு கமழ, நீர்நிரண்டன்ன கோதை பிறக்கிட்டு:] நீர் நிரண்டன்ன கோதை வியல் விசம்பு கமழ பிறக்கிட்டு — நீர்நிரண்டாற் போன்ற வெள்ளியபூக்களாற்செய்த மாலையை அகற்சியையுடைய விசம்பிலே சென்றுநாறும்படி கொண்டையிலே முடித்து,

563. ஆய் கோல் அவர் தொடி விளங்க வீசி—அழகிய திரட்சியையுடைய விளங்குகின்ற தொடி மிகவிளங்கும்படி கையைவீசி மனைதொறுஞ் சென்று பொய்தலயா (589) என்க.

564. போது அவிழ் புது மலர் தெரு உடன் கமழ — அலரும்பருவமாக மலர்ந்த புதிய விடுபூக்கள் தெருவுகளெங்கும் நாத.

565. மே தகு தகைய மிகு நலம் எய்தி—முற்படப் பலருடன் புணர்ந்த புணர்ச்சியாற்றுவதை ஒப்பன்களைப் பின்னுந் பெருமைதருகின்ற அழகினை யுடைய மிகுகின்ற நன்மையுண்டாக ஒப்பித்து.

566 - 7. [பெரும்பல் குவளைச் சுரும்புபடு பன்மலர், திறந்துமோர் தன்ன சிறந்துகமழ் நாற்றத்து:]

சிறந்து மோர் தன்ன சிறந்து கமழ் நாற்றத்து—அலர்கின்றபருவத்தே கையாலவர்க்கு திமோர்துபார்த்தாலொத்த மிக்துநாறுகின்ற நாற்றத்தினையுடைய,

பெரு பல் குவளை சுரும்பு படு பல் மலர்—பெரிய பலவாகிய செவகமுரீரிற் சுரும்புகளுக்கு அலர்கின்ற பலபூக்களையும்,

568. [கொண்டன் மலர்ப்புதன் மானப் பூவேய்த்து:]

கொண்டன் மலர் புதல் மான வேய்த்து — மழைக்குமலர்க் மலரையுடைய சிறுதுற்றையொக்கச் சூடி,

பூ—எனைப்பூக்களையும்,

பலநிறத்துப்பூக்களை நெருங்கப்பினைதல்பற்றிச் *சிறுதுற்றை உவமை கூறினார்,

569 - 72. [நுண்பூ னாகம் வடுக்கொள முயங்கி, மாயப் பொய்பல கூட்டிக் தகவவுக் கார்து, சேயரு நணியரு நலனயந்து வந்த விளம்பல் செல்வர் வளர்த்தப வாங்கி:]

* சிறுதுறு மெய்காப்பாளர்க்கு உவமை கூறப்பெற்றது; (முல்லை. 51-4.)

† பி - ம். கவவுக்கவர்ந்து.

சேயரும் கணியரும் கலன் நயந்து வந்த இள பல் செல்வர்—புறமண்டலத் தாரும் உன்னுளிலுள்ளாருமாய்த் தம்முடைய வடிவழகைவிரும்பிவந்த இனையா கிய பலசெல்வத்தைபுடையாரை,

பல மாயம் போய் கூட்டி நுண் பூண் ஆகம் வடு கொள முடங்கி—பல வஞ் சணிகளையுடைய பொய்வார்த்தைகளாலே முதற்கூட்டிக்கொண்டு அவருடைய நுண்ணிய பூண்களையுடைய ஈர்பைத் தம்மார்பிலே வடுப்பறும்படியாக முயங்கிப் பின்னர்,

கவவு கரந்து வளர் தப வாங்கி—அங்ஙனம் அன்புடையார்போலே முயங்கினமுயக்கத்தை அவர் பொருள்தருமளவுமறைத்து அவருடைய செல்வமெல்லாம் கெடும்படியாக வாங்கிக்கொண்டு,

573 - 4. நுண் தாத உண்டு வறுபூ துறக்கும் மெல் னெற வண்டு இனம் மாண—பூ அலருங்காலமறிந்து அதன் நுண்ணிய தாகையுண்டு தாதறா வறுவியபூவைப் பின்னர் கிணையாமல் துறந்துபோம் மெல்லிய சிறகையுடைய வண்டின்நிரையொப்ப,

இது, தொழிலுவமம்.

574 - 5. புணர்ந்தோர் நெஞ்சு ஏமாப்ப இன் துயில் துறந்து—தம்மை துகர்ந்தோருடைய நெஞ்சு கலக்கமுறும்படி அவரிடத்து இனியகூட்டத்தை நேராகக்கைவிட்டு,

576. பழம் தேர் வாழ்க்கை பறவை போல—பழுமரமுள்ள இடந்தேடிச் சென்று, அவற்றின் பழத்தையே ஆராய்ந்து வாங்கி நுகர்தலைத் தமக்குத் தொழிலாகவுடைய புள்ளினம்போல,

தம்முயிரைப் பாதுகாக்கின்ற வாழ்க்கைத்தொழிலை வாழ்க்கையென்றார்.

577 - 8. [கொழுங்குடிச் செல்வரும் பிறரு மேளைய, மணம்புணர்ந்தோர்கிய வணங்குடை நல்லில்:]

சோழ குடி செல்வரும் பிறரும் மேளைய அணங்கு உடை நல் இல்—வளவிய குடியிற்பிறந்த செல்வரும் அவர்களாற்றோன்றிய பிறசெல்வரும் மேவப்பட்ட இல்லுறை தெய்வங்களையுடைய நன்றாகிய அசங்களில்,

*குடிச்செல்வரென்றார், நான்குவருணத்தை; பிறரென்றார், அவர்களாற்றோன்றிய ஏனைச்சாதிகளை.

578 - 9. மணம் புணர்ந்து ஒங்கிய ஆய் பொன் அவிர் தொடி பசு இழை மகளிர்—வரைந்துகொள்ளப்பட்டு உயர்ச்சிபெற்ற ஓடவைத்தபொன்றும்செய்த விளங்குகின்ற தொடியினையும் பசியபூணினையுமுடைய மகளிர்,

580. ஒன் சுடர் விளக்கத்து—ஒன்றிய விளக்கினுடைய ஒளியிலே,

பலர் உடன் துவன்றி - பலருஞ் சேரநெருங்கி.

581 - 2. நீல் நிற விசம்பில் அமர்த்தனர் ஆடும் ஈவானவமகளிர் மாண லீலகிறத்தையுடைய ஆகாயத்தே நெஞ்சமர்ந்துவினையாடும் தெய்வமகளிர் வருத துமாறுபோல.

582 - 3. கண்டோர் நெஞ்சு நடுக்குறையுடைய கொண்டி மகளிர்—தம்மைக் கண்டோருடைய நெஞ்சை வருத்தமுறவித்துப் பொருள்வாங்குதலையுடைய பரத்தையர்,

584 - 5. [யாம நல்யாழ் நாப்ப ணின்ற, முழுவின் மகிழ்ந்தன ராடி:] யாமம் நல்யாழ் நாப்பண் தாழ்பு அயல் கினை குரல் கடுப்ப நின்ற முழுவின் மகிழ்ந்தனர் ஆடி—முதற்சாமத்தில் வாசித்தற்குரிய, நன்றாகிய யாழ்களுக்குநடுவே அவற்றிற்கேற்பத்தாழ்த்து தம்வயிற்செறிந்த ஓரையையொக்கின்ற முழுவாலே மனமகிழ்ந்தாடி,

தாழ்பெயற் கினைகுரல் கடுப்ப (560) என்று முன்னர்வந்ததனை இவ் விடத்துக்கூட்டுக.

585 - 6. குண்டு நீர் பனி துறை குவவு மணல்—ஆழ்ந்த நீரினையுடைய குளிர்த்த துறையிடத்துக் குவிந்த மணலிலே,

முனைஇ—வெறுத்து.

586 - 7. [மென்றளிர்க், கொழுங்கொம்பு கொழுதி:] கொழு கொம்பு மெல் தளிர் கொழுதி—கொழுவிய கொம்புகளினின்ற மெல்லிய தளிர்களைப் பறித்து,

587 - 8. [நீர்கனை மேவர, நெடுந்தொடர்க் குவளை வடிம்புற வடைச்சி:] குவளை நீர் கனை மேவர நெடு தொடர் வடிம்பு உற அடைச்சி—குவளையை நீர்க் கீழரும்புகளோடே பொருந்துதல்வரக் கட்டின நெடியதொடர்ச்சியை வடிம்பி லேவிழும்படி உடுத்து.

589. மணம் கமழ் மனை தொறும் பொய்தல் அயர்—மணநாறுகின்ற மனைதொறும் சென்று பொருடருதற்குரிய இளையரோடு விளையாடுதலைச்செய்ய,

அங்ஙனம் விளையாடிவசிகரித்து உறவுகொண்டு பொருள்வாங்குதல் அவர் க்கு இயல்பு.

வானவமகளிர்மான (582) நெஞ்சுநடுக்குறையுடைய கொண்டிமகளிர் (583) பல ருடன்றுவன்றிக் (580) குவவுமணலிலே (586) முழுவின் மகிழ்ந்தனராடி (585) அதனைமுனைஇக் (586) குவளையையடைச்சிக் (588) கோதையை (562) விசம்புகமழப் (561) பிறக்கிட்டு (562) இளம்பல்செல்வரைக் (572) கூட்டி (570) முயங்கிப் (569) பின்னர்க் கவவுக்காந்து (570) வளர்த்தபாங்கித் (572) தாதுண்டுதுறக்கும் (573) வண்டினமான (574) இன்றுயில்துறத்து (575) பின்னரும் மிகுநலமெய்திச் (565) சுரும்புபடுபன்மலரையும் (566) ஏனைப்பூக்களையும் புதன்மானவேய்ந்து (568) புதுமலர் தெருவுடன் கமழத் (564) தொடியை வீசி (563) மணங்கமழ் மனைதொறும் (589) பறவைபோலச் (576) சென்று பொய்தலயர் (589) எனக்கூட்டுக.

செல்வரும் பிறரும் மேவப்பட்ட (577) அணங்குடைசல்ல இல்லிலே மணம்புணர்த்தோங்கிய (578) பாசிழைமகளிர் (579) ஒண்சுடர்விளக்கத்தே

* பி - ம். நெஞ்சு நடுக்குறையுடைய கொண்டி மகளிர்.

(580) சிறியாழைப் (559) பண்ணுப்பெயர்த்த (560) வீழ்துணைதழிஇ (561) காணுக்கொள (558) எனக்கூட்டுக.

590 - 91. கணம் கொள் அவுணர் கடந்த பொலம் தார் மாயோன் மேய ஓணம் கல் காள்—திரட்சியைக்கொண்ட அவுணரைவென்ற பொன்னுற்செய்த மாயையினையுடைய மாமையையுடையோன் பிறந்த ஓணமாயினானுளில் ஊரி லுன்னாரெடுத்த விழவிடத்தே,

592 - 5. [கோணம் தின்ற வடுவாழ் முகத்த, சாணம் தின்ற சமந்தாவரு தடக்கை, மறக்கொள் சேரி மாறுபொரு செருவின், மாறு துற்ற வடுப்படு செற்றி:]

மறம் கொள் சேரி மாறு பொரு செருவில் மாறுது உற்ற வடு படு செற்றி— இற்றைநாட் போர்செய்துமென்றுகருதி மறத்தைக்கொண்டிருக்கின்ற தெருவு களில் தம்மிற்கும் மாறாய்ப்பொருகின்ற போரின் கண்ணே தின்ற அடிமாறுமை யாற்பட்ட வடுவாழ்தின் செற்றியினையும்,

596. சுருப்பு ஆர் கண்ணி பெரு புசல் மறவர்—சுருப்புக்கின்றைந்த *போர்ப்பூவினையும் பெரியவிரிப்பத்தினையுமுடைய மறவர்,

அத்திருகளிற்பொரும் †சேரிப்போர்கூறினார், அவ்வூர்க்கு இயல்பென்று.

597. [சுடுக்களிறோட்டலின்:] கோணம் தின்ற வடு ஆழ் முகத்த (592) சாணம் தின்ற சமம் தாங்கு தட கை (593) கடு களிறு ஓட்டலின்—தோட்டி வெட்டின வடு அமுர்ந்தின முகத்தையுடையவாய்க் கொலைபழக்கும் போர்யாண பலகாலுமெடுத்தலால் தழும்பிருந்த போரைத்தாங்கும் பெரியகையினையுடைய கடியகளிறை ஓட்டுகையினாலே,

597 - 8. [காணாக ரிட்ட, செடுக்கரைக் காழக நிலம்பர லுறுப்ப.] காணாகர் செடு கரை காழகம் இட்ட பரல் நிலம் உறுப்ப—அவ்வியாணக்குமுன னேயோடி அதன்விசையைக்காணும் பரிக்காரர் அவ்வியாண பிடித்துக்கொள் ளுங்காலத்து மேல்வாராமல் அஞ்சி மீளுதற்குச் சமைப்பித்து செடிய கரையை யுடைய நிலகிறத்தையுடையுடைவைகளிலே வைத்துச் சித்தினகப்பணம் நிலத தேகிடத்து கால்களைப் †பொதுக்கும்படி.

செருஞ்சிமுன்னுப்போல முனைபட இரும்பால் திரைச்சமைத்துத் தாவற்கு யாணையஞ்சுமென்று அவர்மடியிலேவைத்த கப்பணத்தைப் பரல்போறலிற் பா லென்றார்; ‡“வேழங், காய்ந்தனன் கடுகவுந்திக் கப்பணஞ் சிதறினானே” என்றார்பிறரும்.

* போர்ப்பூ - தும்பைப்பூ; (பு - வெ. பொதுவியற். 2.)

† “கூர்தரு வேல்வல்லார் கொற்றக்கொள் சேரிதளிற், கார்தரு சோலைக் கபாலச் சாமமர்தா, ஐதிரைநாள் காணுதே போதியோ பூம்பாவாய்” (தற். மயிலை. திருஞான. தே. 4.)

‡ பொதுத்தல் - துணைத்தல்; “அண்டத் தைப்பொதுத் தப்புறத் தப்பிலு லாடும்” (கம்ப. இரணியன். 4); இது பொதிர்ந்தலெனவும் வழங்கு; “கழைபொதிர்ப்பத் தேன்சொரிந்து” (சீவக. 2778.)

§ சீவகசிந்தாமணி, 285,

599; கடு என் தேறல் மகிழ் சிறந்த திரிதா—சடியகட்டெளிவைபுண்டு மகிழ்ச்சிமிக்குத் திரிதலைச்செய்ய,

ஒணகாளிற் (591) பொருது வடுப்படும் செற்றி (595) முதலியவற்றை யுடைய மறவர் (596) மகிழ்சிறந்து (599) பாலுறுப்பத் (598) திரிதா (599) எனக்கட்டுக.

600. கணவர் உவப்ப புதல்வர் பயந்து—தம்கணவர் இம்மைமறுமையிற் பெறும்பயன்பெற்றேமென்று மகிழும்படி பிள்ளைகளைப்பெற்று,

601. பணைத்து ஏந்து இள முலை அமுதம் ஊற—பாலால்இடக்கொண் டேந்திய இளையமுலை பால்சூக்கும்படி,

602 - 3. [புலவுப்புனிது தீர்ந்து பொலிந்த சுற்றமொடு, வளமனை மகளிர் குளநீரயா:]

புலவு புனிது தீர்ந்து குளம் நீர் அயா—புலாஹற்றத்தைபுடைய ஈன்றணி மைநீங்கித் தெய்வத்தினருளால் ஓரிடுக்கணுமற்றத் குளத்துநீரிலே குளிக்கையி னாலே,

கடு சூல் மகளிர் பேணி (603)—முதர்கூல்கொண்டமகளிர் இவ்வாறே இடுக்கணின்றிப் புதல்வர்ப்பயத்தல்வேண்டுமென்று தெய்வத்தைப்பாவித் குறை தீர்த்தபின்,

பொலிந்த சுற்றமொடு—மிக்க சுற்றத்தாருடனே,

வளம் மனை மகளிர்—செவ்வத்தைபுடைய மனைமகளிர்,

இல்லிருக்குங் குடிப்பிறந்த மகளிர்.

604. திவவு மெய் கிறுத்து செவ்வழி பண்ணி—வலிக்கட்டினை யாழிற் மண்டிலேகட்டிச் செவ்வழியென்னும் பண்ணைவாசித்து,

திவவுக் கூறவே அநினர்பும் கூறினார்.

605. குரல் புணர் நல் யாழ் முழுவோடு ஒன்றி—குரலென்னுந்நாம்பு கூடின வன்னம் நன்றாகிய யாழுடனே முழவுப்பொருத்தி,

606 துண் நீர் ஆகுளி இரட்ட—மெல்லியநீர்மையினையுடைய சிறுபறை யொலிப்ப,

பலவுடன்—பூசைக்குவேண்டும் பொருள்கள் பலவற்றிடனே,

607. ஒன் சுடர் விளக்கம் முற்றா—ஒள்ளிய சுடர்விளக்கம் முற்பட.

மடையொடு—பாற்போனகமுதலிய சோறுகளை,

608. நல் மா மயிலின் மென்மெல இயலி—நன்றாகிய பெருமையை யுடைய மயில்போலே மெத்தென மெத்தென ஈடத்து,

609. [கடுஞ்சூன் மகளிர் பேணித் கைதொழுது:]

கை தொழுது—கையாற்றொழுது,

610. [பெருந்தோட் சாலினி மடுப்ப வொருசார்:]

பெரு தோன் சாலினி மடுப்ப—பெரிய தோளினையுடைய *தேவராட்டி யோடே மடுப்ப,

வளமனைமசளிர் சிலர் (603) புதல்வர்ப்பயந்து (600) புனிறுதீர்ந்து (602) குளநீராடுதலாலே (603) அதுகண்டு கடுஞ்ஞன்மகளிர் பேணிக் (609) குறை தீர்ந்தபின் பொலிந்தசுற்றத்தோடே (602) பலவுடன் (606) சாலினியோடே (610) பண்ணி (604) ஒன்றி (605) இரட்ட (606) இயலிச்சென்று (608) கைதொழுது (609) மடையை (607) மடுப்ப (610) எனக்கூட்டுக.

610. ஒருசார்—ஒருபக்கம்,

611. அரு கடி வேலன் முருகொடு வளைஇ—அரிய அச்சத்தைச்செய்யும் வேலன் இவ்விடுக்கண் முருகனால்வந்ததெனத் தான்கூறிய சொல்லின்கண்ணே கேட்டோரை வளைத்துக்கொண்டு,

†பின்னையார்வேலையெடுத்தலின், வேலனென்றார். என்றது - †கழங்கு வைத்துப் பின்னையாரால்வந்ததென முற்கூறிப் பின் வெறியாடுவனென்று ஆடு முறைமை கூறிற்று.

611. அரி கூடு இன் இயம் கறங்க - அரித்தெழுந்தொசையையுடைய சல்லி கரடிமுதலியவற்றோடேகூடின இனிய ஏனைவாச்சியங்கள் ஒலியாநிற்க,

612 - 4. [நோர்நிறுத்துக், கார்மலர்க் குறிஞ்சி குழிக் கடம்பின், சீர்மிகு நெடுவேட் பேணி:]

கார் மலர் குறிஞ்சி குழி—கார்காலத்தான் மலரையுடையவாகிய ஸ்ருதிஞ்சி யைக்குழி,

கடம்பின் சீர் மிகு நெடுவேன் நோர் நிறுத்து பேணி—கடம்புகுடுதலால் அழகுமிகுகின்ற முருகனைச் செவ்விதாகத் தன்மெய்க்கண்ணேநிறுத்தி வழிபடு கையினாலே,

||தழுஉ பிணையூஉ—மசளிர் தம்முட்டமுலிக் கைகோத்து,

* தேவராட்டி - தெய்வமேற்பெற்றவன்; “காடுபலி மகிழ் ஐட்டத், தலை மரபின் வழிவந்த தேவ ராட்டி தனையழையின்” (பெரிய. கண்ணப்ப. 47.)

† பின்னையாரென்றது, முருகக்கடவுளை; இப்புத்தகம் 39 - ஆம் பக்கம் பார்க்க.

‡ கழங்குவைத்து - கழற்கொடிக்காயைவைத்து; வேலன் கழங்குவைத் துப்பார்த்தலை, “கட்டினுக் கழங்கினும்” (தொல். களவு. கு. 24) என்பத னுரையாலும், “பெய்ம்மணன் முற்றம்” (ஐங்குறு. 248) என்பதனாலுமுணர்க.

§ குறிஞ்சி - குறிஞ்சிப்பு.

|| “மாதர் மகளிரு மைந்தரு மைந்துற்றத், தாதெரு மன்றத் தயர்வர் தழுஉ” (கலி. 103.)

615. *மன்றதொறும் நின்ற குரவை—மன்றகடோறும்நின்ற குரவைக் கூத்தும்,

சேரிதொறும்—சேரிகடோறுநின்ற,

616. உரையும்—புணந்துரைகளும்,

பாட்டும்—பாட்டுக்களும்,

ஆட்டு—பலவகைப்பட்ட கூத்துக்களும்,

விரைஇ—தம்மிற் கலக்கையினாலே

617. வேறு வேறு கற்பலை—வேறுவேறுகிய ஆரவாரம்,

வெறி கொள்பு மயங்கி—ஒழுங்குகொண்டு மயங்கப்பட்டு,

618. பேர் இசை ஈனன்னன் பெறும் பெயர் நன்னான்—பெரியபுகழை யுடைய நன்னன்கொண்டாடுகின்ற பிறந்தநாளிடத்து,

அவன்பெயரை அந்நான் பெறுகலின், பெயரைப்பெற்ற நன்னானென்றார்.

619. சேரி விழுவின் ஆர்ப்பு எழுந்தாங்கு—சேரிசேரிலுள்ளார் கொண் டாடுகின்ற விழாவாலே ஆரவாரமெழுந்தாற்போல.

620. முந்தை யாமம் சென்ற பின்றை—முற்பட்டசாமம் நடந்தபின்பு,

௦ † (583) பொய்தலயரப் (589) பாசிழைமகளிர் (579) வீழ் துணைதழனு (௨01) நாணுக்கொள் (558) மறவர் (596) மகிழ்சிறந்துதிரிதரக் (599) உடுஞ்சுன்மகளிர் கைதொழுது (609) மடுப்ப ஒருசார் (610) நெடுவேட் பேணுகையினாலே (614) மன்றதொறும்நின்ற குரவையும் சேரிதொறுநின்ற (615) உரையும் பாட்டும் ஆட்டும் விரவுகையினாலே (616) வேறுவேறுபட்ட கம்பலை (617) சேரிவிழுவின் ஆர்ப்பெழுந்தாங்கு (619) வெறிகொள்புமயங்கப் பட்டு (617) முந்தையாமஞ்சென்றபின்றை (620) எனக்கூட்டுக.

ஒருசார் (610) விரைஇ (616) என்க.

621. பணிலம் கலி அவிந்து அடங்க -- சங்குகள் ஆரவாரமொழிந்து அடங்கிக்கிடக்க,

621 - 2. காழ் சாய்த்து நொடை நவில் நெடு கடை அடைத்து—சட்டக் காலவாங்கிப் பண்டங்களுக்கு விலைகூறும் நெடியகடையையடைத்து.

622 - 3. மட மதர் ஒன் இழை மகளிர் பள்ளி அயர—மடப்பத்தினையும் செருக்கினையும் ஒள்ளிய அணிகலங்களைபுமுடைய மகளிர் துயிலுதலைச்செய்ய,

624 - 6. [நல்வரி யிரூஅல் புரையு மெல்லடை, யயிருருப் புற்ற வாடமை விசயங், கவ்வொடு பிடித்த வகையமை மோதகம்:]

விசயம் ஆடு அமை நல் வரி இரூஅல் புரையும் மெல் அடை—பாகிலே சமைத்தலமைந்த நல்லவரிகளைபுடைய தேனிரூவையொக்கும் மெல்லிய அடை யினையும்,

* “எருமன்றத்து, மாயவனுடன் மம்முழையு, பாலசரிதை நாடகங்களில், வேனெ ட்கூட் பிஞ்சுஞையொடாயு, குரவையாடுதம்” (சிலப். 17); “இனையா ரொடுமன்றிற் குரவைபிணந்தமால்” (பெரியதிருமொழி, 11. 2. 1.)

† நன்னன் - ஒரு குறுகிலமன்னன்.

கவலொடு அயிர் பிடித்த வகை அமை உருப்பு உற்ற மோதகம்—பருப்பும் தேங்காயுமாகிய *உள்ளீடுகளோடே †கண்டசருக்கரைகூட்டிப்பிடித்த வகுப் பமைந்த வெம்மைபொருந்தின அப்பங்கனையும்,

627. தீ சேற கூவியர் தாங்குவனர் உறங்க—இனிய பாசோடு சேர்த் துக்கரைத்த மாவியையுமுடைய அப்பவானிகளும் அவற்றோடேயிருந்து தாங்கு வனராயுறங்க,

628. விழவின் ஆடும் வயிரியர் மடிய—திருநாளின்கண்ணே கூத்தாடுவ கூத்தர் அதனையொழிந்து துயில்கொள்ள,

629. பாடு ஆன்று அவிந்த பனி கடல் புரைய—ஒலிநிறைந்தடங்கின குளிர்த் தடையொத்த,

630. பாயல் வளர்வோர் கண் இனிது மடுப்ப—படுக்கையிலே துயில் கொள்ளுவோர் கண் இனிதாகத் துயில்கொள்ள,

631. [பாஸுட் கொண்ட சங்கு விடையது:]

பால் நான் கொண்ட கங்குல்—பதினைந்தாநாழிகையை முடிவாகக்கொண்ட கங்குல்.

632 - 3 [பேயு மணங்கு முருவுகொண் டாய்கோற், கூற்றக் கொஃ தேர் கழுதொடு கொட்ப-]

பேயும் அணங்கும் உருவுகொண்டு கழுதொடு கொட்ப—பேய்களும் வருத் துந்தெய்வங்களும் வடிவுகொண்டு கழுதுடனே சுழன்றுநிலிய,

கழுது, பேயில் ஒருசாதி.

ஆய் கோல் கூற்றம் கொல் தேர் அச்சம் அறியாது ஏமமாகிய (652) மதுரை (699) யெனக்கூட்டி, யாக்கைநிலையாதென்றறிந்து மறுமைக்குவேண்டு வன செய்துகொண்டமையின், அழகிய கோலையுடைய கூற்றத்தின் கொலைக்கு அஞ்சாமற் காவலுண்டாயிருக்கின்ற மதுரையென்க

‡“கரும்பாட்டிக் கட்டி னறுகாலைக் கொண்டார், துரும்பெழுந்து வேங காற் றயராண் டழுவார், வருந்தி யுடர்பின் பயன்கொண்டார் கூற்றம், வருக காற் பரிவ திவர்” என்றார் பிறரும். கொஃதேர் - காலசக்கரம்.

634. இரு பிடி மேளத்தோல் அன்ன இருள் சேர்பு—சரியபிடியின்கண் ணேமேவின தோலையொத்த கருமை தமக்கு இயல்பாகச்சேர்ப்பட்டு,

இருள் - கருஞ்சட்டையுமாம்.

635. கல்லும் மரனும் துணிக்கும் கூர்மை நிலன் அகழ் உளியர் (641)— கல்லையும் மரத்தையுமறக்கும் கூர்மையையுடைய நிலத்தையகழும் உளியை யுடையராய்,

* உள்ளீடு - உள்ளேஇடப்பெற்றபொருள்கள்.

† கண்டசருக்கரை - கற்கண்டு; ஒருவகைச்சருக்கரையுமாம்.

‡ நாலடியார், அறன்வலியுறத்தல், 5.

கிலத்தை அகழ்ந்தால்து இடைப்பட்ட கற்களுக்கும் மாங்களுக்கும் வாய் மடியாதென்றார்.

636. தொலை வானர்—துக்கிட்ட வாளினையுடையராய்,

தொடுதோல் அடியர்—செருப்புக்கோத்த அடியினையுடையராய்

637 - 41. [குறங்கிடைப் பதித்த கூர்நுனைக் குறும்பிடிச், சிறந்த கருமை நுண்வினை நுணங்கற, னிறங்கவர்பு புனைந்த நீலக் கச்சினர், பென்னா வேணிப் பன்மாண் சுற்றினர், நிலனக முளியர்:]

சிறந்த கருமை நுண் வினை நுணங்கு அறல்—மிக்ககருமையினையுடைய நுண்ணிய தொழில்களையுடைய நுண்மை தன்னிடத்தே பற்றுதலையுடையது,

என்றது இறைமுடிந்த சேலையென்றவாறு; ஆகுபெயர்.

குறங்கிடை பதித்த கூர் நுனை குறு பிடி—அச்சேலகட்டின மருங்கிற் குறங்கிடைத் தெரியாமற் கிடக்கும்படியமுத்தின கூரிய முனையினையுடைய *சிலசொட்டை,

கிறம் கவர்பு புனைந்த நீலம் கச்சினர்—பலகிறங்களைத் தன்னிடத்தே கைக் கொண்டு கைசெய்யப்பட்ட நீலகிறத்தையுடைய கச்சினையுடையராய்,

என்றது:—கட்டின சேலையிடத்தே செருகித் துடையுடனேசேர்ந்து கிடக்குஞ் சொட்டையின்மேலே கட்டின நீலக்கச்சினரென்றவாறு. அதுதெரியாமல் துடையுடனே சேர்ந்துகிடத்தலிற் குறங்கிடைப்பதித்தவென்றார்.

மெல் தூல் வணி பல் மாண் சுற்றினர்—மெல்லிய தூலாற்செய்த எணியை அகரையிலே பலவாய் மாட்சிமைப்படச்சுற்றிய சுற்றினையுடையராய்,

மதிற்றலையிலே உள்ளேவிழுவெறிந்தாற் கைபோல மதிலைப்பிடித்துக்கொள்ளும்படி இரும்பாற்சமைத்ததனைத் தலையிலேயுடைய தூற்கயிற்றை உள்ளே விழுவெறிந்து அதனைப் புறம்பேரின்று பிடித்துக்கொண்டு அம்மதிலை ஏறுவராக லின், எணியென்றார்.

641. கலன் நசைஇ கொட்கும்—பேரணிகலங்களை கச்சதலாலே அவற்றை எடுத்தற்கு இடம்பார்த்துச் சுழன்றுதிரியும்,

642. கண் மாறு ஆடவர் ஒடுக்கம் ஒற்றி—விழித்தகண்ணுமைக்குமளவிலே மறைகின்ற கள்வர் ஒதுங்கியிருக்கின்ற இடத்தை †வேய்த்து.

செருப்பைத்தொட்டுக் கச்சைக்கட்டி நூலேணியைச்சுற்றி உளியைபெடுத்து வாளைப்பிடித்துக்கொடுங்குவரென வினையெச்சவினைக்குறிப்புமுற்று வினையெச்சமாய் கிற்குமாறு, ‡“முன்னத்தி னுணருங் கிளவியுமுளவே” என்னுஞ்ஞத்திரத்தானுணர்க.

* சிலசொட்டை - ஒருவகைவளைவுக்கத்தி; உடைவாளுமாம்; “சொட்டைவான் பரிசை” (வி - பாரதம். கிருட்டின. 101)

† வேய்த்து - பிறந்தெரிந்து நொன்னாதபடி அறிந்து.

‡ தேசல்தாப்பியம், எச்சவியல், 63.

643. வய களிறு பார்த்தும் வய புலி போல ஒற்றி (642) —வலியகளிற்
றை இரையாகப்பார்க்கும் வலியபுலியைப்போலே வேய்க்கையினாலே,

644. தஞ்சா கண்ணர்—துயில்கொள்ளாத கண்ணையுடையவராய்,

அஞ்சா கொள்கையர்—பேய்முதலியவற்றிற்கு அஞ்சாத கோட்பாட்டை
யுடையராய்.

645. அறிந்தோர் புகழ்ந்த ஆண்மையர்—களவிற்கொழிலையறிந்தவர்களா
லே புகழப்பட்ட களவிற்கொழிலை ஆளுந்தன்மையையுடையராய்,

645 - 7. [*செறிந்த, நூல்வழிப் பிழையா நுணங்குநுண் டேர்ச்சி, யுர்
காப் பாள்:] நுணங்கு செறிந்த நூல் வழி பிழையா நுண் டேர்ச்சி ஊர் காப்
பாள் — நுண்மைசெறிந்த நூலின்வழியைத்தப்பாத நுண்ணிய ஆராய்ச்சியை
யுடைய ஊரைக் காத்தற்றொழிலை ஆளுதலையுடையராய்.

†களவுகாண்டற்கும் காத்தற்குங்கூறிய நூல்கள்போவாரென்றார்.

நூல்வழிப்பிழையா ஊரெனக்கூட்டி நூலிற்சொன்னபடி சமைந்தவூரென்
றுமாம்.

ஊக்க அரு கணையினர்—தப்பக்கருதிமுயல்வார்க்குத் தப்புதற்கரிய அம்
பினையுடையராய்.

648 - 9. தேர் வழங்கு செருவில் நீர் திரண்டு ஒழுக மழை அமைத்
துற்ற அரை நாள் அமயமும்—தேரோடுந்தெருவின்கண்ணே நீர்திரண்டொழு
கும்படி மழைமிகப்பெய்த நடுநாளாகிய பொழுதிலும்,

650. அசைவிலர் எழுந்து நயம்வந்து வழங்கலின்—காவலில் தப்பிவ
ராய்ப்போந்து விருப்பந்தோன்றி உலாவுகையினாலே,

651. [சடவுள் வழங்கும் கைவறு கங்குலம்:] இடையது (631) சட
வுள் வழங்கும் கை அறு கங்குல்—இரண்டாஞ் சாமத்திற்கும் நான்காஞ் சாமத்
திற்கும் நடுவிடத்தாகிய தெய்வங்களுலாவுஞ்செயலற்றகங்குல்,

உம்மையை யாமமுமெனப் பின்னேகூட்டுக.

652 - 3. [அச்ச மறியா தேம மாகிய, மற்றையாமம் பகலுறக் கழிப்பி:]
மற்றையென்பதனை முந்தையாமஞ் சென்றபின்றை யென்பதன்பின்னும்
முன்றாஞ்சாமத்தினோடுங் கூட்டுக.

அச்சமறியாதேமமாகிய என்றும், மற்றையென்றும் யாமமென்றும் பிரித்த
முன்னே கூட்டுக.

பகல் உற கழிப்பி — இங்ஙனம் பகுத்தலுறும்படி போக்கி,

* பி - ம். சிறந்த.

† களவுகாண்டற்சூரியநூல் - காவடநூலெனவழங்கும்; இதனைக்கூறுநூல்
ஸ்தேயசூஸ்திரமெனப் பெயர்பெறமென்றும், அந்நூலைச்செய்தவர் கசுரென்
பவரின் ஆசிரியராகிய கரீசரீஸுதரென்பவரென்றும் வடமொழியாளர் கூறுவர்.

முந்தையாமஞ் சென்ற பிண்ணை (620) மற்றைப் (653) பாளுக்கொண்ட கங்குல் (631) யாமத்தையும் மற்றை (653) இடையதாகிய (631) கடவுள்வழங்கு கங்குல் (651) யாமத்தையும் (653) கலியவிர்த்தங்கப் (621) பன்னியயா (623) உறங்க (627) வயிரியர்மடியப் (628) பேயும் அணங்கும் உருவுகொண்டு (632) சமுதொடுகொட்ப (633) ஊர்காப்பான் (647) புலிபோலக் (643) கண் மாறாடவர் ஒடுக்கம் ஒற்றுக்கயினிலே (642) கண்ணராய்க் கொள்கையராய் (644) ஆண்மையராய்க் (645) கணையராய் (647) அரைநாளமயமும் (649) எழுந்து நயம்வந்துவழங்கலிற் (650) பணிக்கடல்புரையப் (629) பாயவில்லவன் வோர் கண்ணினிதமுட்ப்ப (630) பகலுறக்கழிப்பி (653) எனமுடிக்க

இங்ஙனம் கழிக்கின்றது, இரப்பொழுதென்றுணர்க.

654. [போதுபிணி விட்ட கமழ்நறும் பொய்கை:] பிணி விட்ட போது கமழ் நறு பொய்கை—தனையவிழ்க் பூக்கள்நாறும் நறிய *பொய்கைகளிலே,

655. [தாதண் டும்பி போதுமுரண் றுங்கு:] போது தாது உண் தும்பி முரண்ருங்கு—அப்பூக்களில் தாதையுண்ணுந்தும்பிகள் பாடினார்போல,

656. [ஓத லந்தணர் வேதம் பாட:] †வேதம் ஓதல் அந்தணர் பாட—வேதத்தை முற்ற ஓதுதலையுடைய அந்தணர் வேதத்தில் செய்வாங்களைத் துதித்தவற்றைச் சொல்ல,

657 - 8. [சிரினிது*கொண்டு நரம்பினி டியக்கி. யாமோர் மருதம் பண்ண:] யாமோர் சீர் இனிது கொண்டு நரம்பு இனிது இயக்கி மருதம் பண்ண—யாமோர் தாளவறுதியை இனிதாக உட்கொண்டு நரம்பை இனிதாகத்தெறித்த மருதத்தைவாசிச்சு,

658 - 9. காமோர் கடு களிறு ‡கவளம் கைப்ப—பரிக்காரர் கடியகளிற் றைக் கவளத்தைத்தீதிற,

659 - 60. நெடு தேர் பீண நிலை புரவி புல் உணு || தெவிட்ட—நெடிய தேரிலேபூணும் பந்தியில் நின்றலையுடைய குதிரைகள் புல்லாகிய உணவைக் குதட்ட,

661. பல் வேறு பண்ணியம் கடை மெழுக்கு உறுப்ப—பண்டம்விற்பார் பலவாய் வேறுபட்ட பண்டங்களுையுடைய கடைகளை மெழுகுதலைச்செய்ய,

* பொய்கை - மானிடராக்காத நீர்நிலை.

† மதுரையிற் பண்டைக்காலத்திலேவிடியலில் அந்தணர் வேதமோதிவந் தனரென்பதைப் பின்னுள்ள பரிபாடலுறுப்பும் வலியுறுத்தும்: “பூவினுட் பிறந் தோ னுவினுட் பிறந்த. நான்மறைக் கேள்வி நவில்குர லெடுப்ப, வேம வின்றியி லெழுத லல்லதை, வாழிய வஞ்சியுங் கோழியும் போலக், கோழியி னெழாநெம் பேருர் துயிலே.” பரிபாடல், பக்கம், 174 - 5.

‡ பி - ம். கவழமகைப்ப.

§ தீற்ற - உண்பிக்க; “தீற்றதோ நாய்கட்டா னல்ல முயல்” (பழ. 128.)

|| பி - ம். தெவிட்டி. ¶ குதட்ட - மெல்ல.

662. கள்ளோர் *களி ளோடை துவல—கள்ளாவிற்போர் களிப்பினை யுடைய கள்ளிற்கு விலைசொல்ல,

உளி, ஆகுபெயர்.

662 - 3. †இல்லோர் நயந்த காதலர் கவவு பிணி துஞ்சி—கற்புடை மகளிர் தாங்கள் விரும்பின கணவருடைய முபக்கத்திற் பிணிப்பாலே துயில் கொண்டு,

664. புலர்ந்து விரி விடியல் எய்த விரும்பி—இருள்மாய்த்து கதிர்விரி இன்ற விடியற்காலத்தைப் பெறுகையினாலே அக்காலத்து இல்லத்திற்செய்யக் தருவனவற்றைச் செய்தற்குவிரும்பி,

665. ‡கண் பொரா எறிக்கும் மின்னு கொடி புரைய—கண்ணை வெறி யோட்பண்ணினவிற்கும் மின்னொழுங்கை யொப்ப,

666. §ஒன் பொன் அவிர் இழை தெழிப்ப இயலி—ஒள்ளிய பொன்றை செய்துவிளங்குஞ் சிலம்புமுதலியன ஒலிப்பப் புறம்போதுகையினாலே,

667. திண் சுவர் நல் இல் கதவம் கரைய—திண்ணியசுவர்களையுடைய நல்ல அகங்களிற் கதவுகளொலிப்ப,

668 - 9. உண்டு மகிழ் தட்ட மழலை நாவில் பழ செருக்காளர் தழுவரு குரல் தோன்ற—கள்ளையுண்டு களிப்பினைத் தம்மிடத்தேதடுத்தாக்கொண்ட மழ லைவார்த்தையையுடைய நாவினையுடைய பழையகளிப்பினையுடையாருடைய முழங்குகின்ற குரல்கள் தோன்ற,

670. சூதர் வாழ்த்த மாகதர் துவல—நின்றேத்துவார்வாழ்த்த இருந்தேத் துவார் புகழைச்சொல்ல,

671. வேதாளிகரோடு நாழிகை இசைப்ப—வைதாளிகர் சுத்தம் துறைக குரியனவற்றையிசைப்ப நாழிகைசொல்லுவார் நாழிகைசொல்ல,

நாழிகை, ஆகுபெயர்.

672. இமிழ் முரசு இரங்க—ஒலிக்கின்ற பள்ளியெழுச்சிமுரசு ஒலிப்ப, ஏறு மாறு சிலைப்ப—ஏறுகள் தம்முன்மாறுபட்டு முழங்க,

673. பொறி மயிர் வாரணம் வைகறை இயம்ப—பொறியினையுடைய மயிரினையுடைய கோழிசேவல் விடியற்காலத்தை அறிந்துகூவ,

674 - 5. யானையங்குருகின் சேவலொடு சாமர் அன்னம் கரைய—வண்ட டாழ்ங்குருகினுடைய சேவல்களோடே விருப்பத்தையுடைய அன்னசேவல களும் தமக்குரிய பேடைகளை யழைக்க,

அணி மயில் அகவ—அழகியமயில்கள் பேடைகளையழைக்க,

676. பிடி புணர் பெரு களிறு முழங்க—பிடியோடேகூடின பெரிய யானைகள் முழங்க,

* பி - ம். கன்கொடை ‡ பி - ி. கண்பொருபெறிக்கும்.

† பி - ம். நல்லோர்நயந்த. § பி - ம். ஒன்ப லவிரிழை.

676 -7. [முழுவலிக், கூட்டுறை வயமாப் புலியோடு குழும்:] ஊய மா கூடு உறை முழு வலி புலியோடு குழும்—காடிமுதலிய வலியவிலங்குகள் கூட்டிலேயுறைகின்ற மிக்கவலியையுடைய புலியுடனே முழங்க,

678. வானம் நீங்கிய நீல் நிறம் விசம்பின்—ஆகாயத்தனக்குவடிவின் நென்னும் தன்மைநீங்குதற்கு மேகபடலத்தால் நீலநிறத்தையுடைய ஆகாயத் தின்கண்ணே,

இனிச் செக்கர்வானம்போன விசம்பென்பாருமுளர்.

679. மின்னு நிமிர்த்தனையர் ஆகி — மின்னுநுடங்கின தன்மையினை யுடையராய்,

நறவு மகிழ்ந்து — மதுவையுண்டு,

680 - 81. மாண் இழை மகளிர் புலந்தனர் பரிந்த பருஉ காழ் ஆரம் சொரிந்த முத்தமொடு—மாட்சிமைப்பட்ட பேராணிகலங்கனையுடைய மகளிர் கணவரோடேபுலந்தனராயறுத்த பருத்தலையுடைய வடமாகிய ஆரஞ்சொரிந்த முத்தத்தோடே.

மகளிர் மகிழ்ந்து புலந்தனராய்ப் பரிந்த முத்தமென்க.

682. [பொன்சுடு நெருப்பி *னிலமுக் கென்ன:] பொன் சுடு நெருப்பு உக்க நிலம் என்ன—பொன்னையுருக்குகின்ற நெருப்புச்சிந்தின நிலம்போல.

என்றது - கரியும் தழலும் பொன்னுஞ் சிந்திக்கிடந்தாற்போல வென்ற தாம்.

683. [அம்மென் டுரும்பைக் காய்ப்படுபு பிறவும்:]

பிறவும்—முத்தொழிந்த மாணிக்கமும் மரகதமும் பொன்னும் மணிகளும்.

அம் மென் குரும்பை காய்—அழகிய மெத்தென்ற இளைதாழிய பச்சைப் பாக்கும்.

படுபு—விரூந்து,

684. தரு மணல் முற்றத்து—கொண்டுவந்திட்ட மணலையுடைய முற் றத்தே,

அரி னிமிறு ஆர்ப்பு—வண்டுகளும் மிளிறுகளும் ஆரவாரிப்ப.

685. மெல் பூ செம்மலொடு நல் கலம் சீப்ப—மெல்லிய பூவாடல்களுட னே நல்ல பூன்களையும் பெருக்கிப்போகும்படி.

முத்தத்தோடே பிறவும் காயும் முற்றத்தேவிழுநகையினாலே அவற்றையும் செம்மலோடே கலங்களையும் அரிமிளிறூர்ப்பச் சீப்பவென்க.

686. இரவு தலை பெயரும் எமம் வைகறை—இரக்காலம் தன்னிடத் திலின்றும்போகின்ற எல்லாவயிர்க்கும் பாதுகாவலாகிய விடியற்காலத்திலே,

* பி - ம். நிலம்படுபுக்க.

† பி - ம். குருப்பைக்காயும்.

பாடப் (656) பண்ணக் (658) கைப்பத் (659) தெயிட்ட (660) உறப்ப (661) துறவுக் (662) கரையத் (667) தோன்ற (669) வாழ்த்த துறவு (670) இசைப்ப (671) இரங்கச் சிலைப்ப (672) இயம்பக் (673) கரைய அகல (675) முறங்கக் (676) குழமச் (677) சிப்பத் (685) தலைப்பெயருமெனமுடிக்க.

687 - 8. மை படு பெரு தோன் மழவர் ஓட்டி இடைப்புலத்து ஒழிந்த வந்து கோடு யானை — பிறத்தோள் குற்றப்படுதற்குக்காரணமான பெரிய தோளையுடைய மழவரைக்கெடுத்து அவர்விட்டுப்போகையினாலே போர்க்களத் தேநின்ற ஏந்தினகொம்பினையுடைய யானைகளும்,

*மழவர் - சிலவீரர்.

689. பகை புலம் கவர்ந்த பாய் பரி புரவி—பகைவர்நாட்டிலே கைக் கொண்டுவந்த பாய்ந்துசெல்லும் செலவினையுடைய குதிரைகளும்.

690 - 92. [வேல்கோலாக வாள்செல தூறிக், சாய்சின முன்பிற் கடுங் கூட னிய, ஞர்சுடு விளக்கிற் றந்த வாயமும்:] காய் சினம் முன்பின் கடுங் கண் கூளியர் ஞர் சுடு விளக்கின் ஆள் செல தூறி வேல் கோல் ஆக தந்த ஆய மும் — எரிசின்ற சினத்தையுடைத்தாகிய வலியினையும் தறுகண்மையினையு முடையவாயக்கரையிலிருந்த வேட்டுவர் பகைவருரைச்சுடுகின்ற விளக்கிலே நிரைகாத்திருந்தவீரரை மாளவெட்டி வேல்கோலாக அடித்துக்கொண்டுவந்த பசுத்திரளும்,

693. நாடு உடை கல் எயில் அணங்கு உடை தோட்டி—அகநாட்டைச் சூழவுடைத்தாகிய முழுவரண்களிலிட்ட வருத்தத்தையுடைய கதவுகளும்,

694 - 5. நாள் தொறும் விளங்க கைதொழுஉ பழிச்சி நாள் தர வந்த விழு உலர்—நாடொறும் தமக்குச்செல்வமிருப்படியாகக் கையாற்றொழுதுவாழ் த்தி நாட்காலத்தே திறையாகக்கொண்டுவர வந்த சரியகலங்களும்,

அனைத்தும்—அத்தன்மையனபிறவும்,

696 - 7. கங்கை அம் பெரு யாறு கடல் படர்ந்தாங்கு அளந்து கடை அறியா மதுரை (699)—கங்கையாகிய அழகிய பெரியயாறு ஃஆயிரமுகமாகக் கடலிலேசென்றற்போல அளந்து முடிவறியாத மதுரை.

வளம் கெழு தாரமொடு—வளப்பம்பொருந்தின அரும்பண்டங்களோடே,

698. [புத்தே ஞலகக் கவினிக் காண்வர:] புத்தேன் உலகம் காணவர கவினி—தேவருலகம்வந்து காணுதலுண்டாகத் தான் அழகைப்பெற்று,

கூற்றக் கொகிறேர் (633) அச்சமறியாதேமமாகிய (652) மிக்குப்புகழெய டிய மதுரையென்க.

* மதுரை. 395 - உரை.

† முழுவரண் - முழுமுதலரணம்; நோல். புறத்தின. 10 - கு. விசேட வுரையைப்பார்க்க.

‡ “கங்கை, தறைகொளையிற் முகமுஞ் சூழல்” (கல். “உழைநின் றீரும்”)

பாடல்சான்ற கன்னாட்டு நடுவணதாய் (331) இருபெருவியமத்து (365) காளங்காடிக்கம்பலை (430) காடார்த்தன்றேயாய் (428) அல்லங்காடி அழிதருகம் பலை (544) புள்ளினிசையெழுந்தந்தேயாய் (543) ஞாயிறு (546) குன்றஞ் சேருகையினாலே (547) மாலை (558) புகுந்து (557) பின்னாரிங்க (558) முத் தையாமஞ்சென்றபின்றை (620) மற்றைப் (653) பாளுட்கொண்டகங்குல் (631) யாமத்தையும் மற்றை (653) யிடையதாகிய (631) கடவுள் வழக்குக்கங் குல் (651) யாமத்தையும் பகலுறக்கழிப்பிச் (653) சீப்ப (685) இராக்காலந் தன்னிடத்தினின்றும் போகின்றவைகறையிலே (686) வளங்கொழுதாரத்தோ டே (697) யானையும் (688) புரவியும் (689) ஆயமும் (692) தோட்டியும் (693) கலமும் அனைத்துங் (695) சங்கையாறுகடற்படர்ந்தாற்போல (696) அளந்து முடிவறியாத (697) மதுரை (699) என்க

கவினிப் (698) புகழெய்திய (699) பெரும்பாணிருக்கை (342) முதலிய வற்றையுடைய மதுரை (699) என்க.

699. மிக்கு புகழ் எய்திய பெரு பெயர் மதுரை—மிகுத்துப் புகழைப் பெற்ற பெரும்பொருளையுடைய மதுரை,

பெரும்பொருளென்றது, வீட்டின: * “பெற்ற பெரும்பெயர் பலர்கை யிரீஇய” என்றார் பிறரும்.

700 - 701. [சின்னதலை மணந்த சுரும்புபடு செந்தி, யொண்பும் பிண்டி யவழிந்த காவில்:] சின்ன தலை மணந்த பிண்டி சுரும்பு படு செ தி ஒன் பூ அவிழ்ந்த காவில்—கொம்புகள் தம்மிற்றலைகூடின அசோகினுடைய சுரும்புக ளுண்டாஞ் செந்திப்போலும் ஒள்ளியபூவிரிந்த பொழிலிடத்தே,

702 - 3. சுடர் பொழிந்து எறிய விளங்கு கதிர் ஞாயிறு இலக்கு கதிர் இள வெயில் தோன்றி அன்ன—ஒளியைச்சொரிந்து அத்தகிரியிலே போக விளங்குகின்ற கிரணங்களையுடைய ஞாயிற்றினுடைய விளங்குங்கிரணங்களின் இளவெயில் தோன்றினாலெத்த மகளிர் (712),

என்றது, பூத்த அசோகம்பொழிலிடத்தே இளவெயில் எறித்தாற்போலப் புணர்ச்சியாற்பெற்ற நிறத்தையுடைய மகளிரென்க.

704. [தமனியம் வளைஇய தாவில் வினங்கிழை:] காவு இல் தமனியம் வளைஇய வினங்கு இழை—ஒட்டற்ற பொன் நொழுத்தினமணிகளைச்சூழ்ந்த வினங்குகின்ற பேரணிகலங்களையும்,

705. கிலம் வினக்கு உறுப்ப மேதக பொலிந்து—நிலத்தையெல்லாம் வினக்கமுறுத்துப்படி கற்புமேம்படப் பொலிவுபெற்று,

706. மயில் ஓர் அன்ன சாயல்—மயிலோடு ஒருதன்மைத்தாகிய மென் மையினையும்,

* பதந்நுப்பத்து, 90.

† “தேச மொளியுக் திகழ கோக்கி” (பரி. 12: 21) என்பதன் உரையையுடையதென்க.

706 - 7. மாவின் தளிர் ஏர் அன்ன மேனி—மாவின் தளிரினது அழகை
யொத்த கித்தினையும்,

707 - 8. தளிர் புறத்து ஈர்க்கின் அரும்பிய திதலையர்—தளிரினது
புறத்தில் ஈர்க்குப்போலத் தோன்றிய திதலையுடையராய்,

கூர் எயிறு—கூரிய எயிற்றினையும்,

709. ஒன் குழை புணரிய வன் தாழ் காதின்—ஒள்ளிய மகாக்குழை
பொருந்திய வளவிய தாழ்ந்த காதினையும்,

710 - 11. [கடவுட்கயத் தமன்ற சுடரிதழ்த் தாமரைத், தாதுபடு
பெரும்போது புரையும்வாண் முகத்து:] கயத்து அமன்ற கடவுள் *சுடர் இத்த
தாமரை தாது படும் பெரு போது புரையும் வான் முகத்து—குளத்திலே நெருங்
கின +தெய்வங்கட்குரிய நெருப்புப்போலுமிதழ்களையுடைய தாமரையினது தா
துண்டாம்பெரியபூவை ஒக்கும் ஒளியினையுடைய முகத்தினையும்,

712. ஆய் தொடி மகளிர்—நன்றாக ஆராய்ந்த தொடியினையுமுடைய
மகளிருடைய,

பொலிந்து (705) திதலையராய் (708) இழையினையும் (704) சாயலினை
யும் (706) மேனியினையும் (707) எயிற்றினையும் (708) காதினையும் (709)
முகத்தினையும் (711) தொடியினையுமுடைய மகளிர் (712) என்க.

712. நறு தோள் புணர்ந்து—நறிய தோளமுயங்கி,

713. கோதையின் பொலிந்த சேக்கை துஞ்சி—தூக்குமால்களா
பொலிவுபெற்றபடுக்கையிலே துயில்கொண்டு.

புணர்ந்து பிண்ணைத் துயிலுங்காலத்துத் தனியே துயிலுதல் இயல்பென
பதுதோன்றப் புணர்ந்து துஞ்சியென்றார்.

†: “ஐந்துமூன் மடுத்த செல்வத் தமளியி னியற்றி” என்றார் பிறரும்.

714. திருந்து துயில் எடுப்ப இனிடின் எழுந்து—செல்வத்தைநினைந்து
இன்புகுகின்ற பற்றுள்ளம், உறக்கத்தையுணர்ந்துகையினாலே அதுநினைத்து
இனிதாகப் பின் எழுந்து,

என்றது. தன்செல்வம் இடையறாதொழுகுதற்கு வேண்டுங் காரியங்களை
விடியற்காலத்தே மனத்தாலாயவேண்டுதலின், துயிலெடுப்புக்கு இது காரண
மாயிற்று: † “வைகறை யாமம் துயிலெழுந்து தான்செய்யு, நல்லறனு மொண்
பொருளுஞ் சிந்தித்து” என்றார் ஆசாரக்கோவையில்.

இனி நன்றாகிய துயிலென்றுமாம்.

715 - 24. [தின்காழார் நீலிக் || கதிர்விடு, மொண்காழார் கவைஇய
மார்பின், வரிக்கடைப் பிரசு சூசவன மொய்ப்ப, வெருத்தந் தாழ்ந்த விரவுப்பூர்

* “சுடர்த்தாமரை” (மதுரை, 249.)

† “கடவு ளொண்பு” (பெரும்பாண். 290.)

‡ சிவகசித்தாமணி, 838.

§ ஆசாரக்கோவை, 5.

|| பி - ம். கதிர்விடுபொண் காழ்.

தெரியற், பொலஞ்செயப் பொலிந்த நலம்பெறு விளக்கம், வலிகெழு தடக்கைத் தொடியொடு சுடர்வரச், சோறமை வுற்ற நீருடைக் கலிங்க, முடையணி பொலியக் குறைவின்று கவைஇ, வல்லோன் னைஇய வரிப்பினை பாவை, முரு கியன் மன்ன வருவினை யாகி:]

வல்லோன் தைஇய வரி புனை பாவை முருகு இயன்றன்ன உருவினை ஆகி—சித்திரகாரி பண்ணப்பட்ட எழுதிக்கைசெய்த பாவையிடக்கே தெய்வத் தன்மை நிகழ்ந்தாற்போன்ற வடிவினையுடையாய்,

என்றதனால், நாட்காலையில் அரசர்க்குரிய கடன்கள்கழித்துக் செய்வவழி பாட்டோடிருந்தமை கூறினர்.

திண் காழ் ஆரம் நீவி கதிர் விடும் ஒன் காழ் ஆரம் கவைஇய மார்பின்— திண்ணிய வயிரத்தையுடைய சந்தனத்தைப்பூசி ஒளிவிடும் ஒள்ளியவடமாகிய முத்துச்சூழ்ந்த மார்பிலே,

நீவியென்னுஞ் செய்தெனெச்சம் பிறவினெகொண்டது.

வரி கடை பிரசம் மூசவன மொப்பப்—வரியையுடைத்தாகிய பின்னையுடைய தேனினமும் மற்றும் மொய்க்கப்படுவனவாகிய வண்டுமுதலியனவும் மொப்பப்,

எருத்தம் தாழ்ந்த விரவு பூ தெரியல்—கழுத்திடத்தினின்றின்றுத்தாழ்ந்த விரவுதலையுடைய பூமாணையுடைத்தாகிய மார்பென (716) முன்னேகூட்டுக,

பொலம் செய பொலிந்த நலம் பெறு விளக்கம் வலி கெழு தட கை தொடியொடு சுடர் வர—பொன்னாற்செய்கையினாலே பொலிவுபெற்ற மணிகளமுக்கின மோதிரம் வலிபொருந்தின பெரியகையில் வீரவாளையோடு விளக்கம்வர,

சோறு அமைவு உற்ற நீர் உடை கலிங்கம்—சோறு தன்னிடத்தே பொருந்துதலுற்ற நீரையுடைய துகில்,

என்றது †கஞ்சியிட்டதுகிலே.

உடை அணி பொலிய குறைவு இன்று கவைஇ—உடைக்குமேலணியும் அணிகலங்களாலே அதுபொலிவுபெறுப்படி தாழ்வின்றாகவுடுத்து,

புணர்ந்து துஞ்சி எழுந்து உருவினையாகி மார்பிலே பிரசமும் மூசவனவும் மொப்பப் விளக்கம் தொடியொடுசுடர்வரச் கலிங்கத்தைக் கவைஇயெனமுடிக்க

725 - 6 புவரு புனல் கல் சிறை கடுப்ப இடை அறுத்து ஒன்றா ஓட்டிய செரு புகல் மறவர்—மிக்குவருகின்ற யாற்றுநீரிடத்துக் கல்லணிகின்ற தாங்கினாற்போலத் தம்படையைக்கெடுத்து மிக்குவருகின்ற பகைவர்படையை எடுவேதவிர்த்து அவரைக்கெடுத்த போரைவிரும்பும் படைக்கலைவர்,

* பி - ம், சுடர வுறையமைவுற்ற சோறுடைக்கலிங்கம்.

† “காடி கொண்ட கழுவுறு கலிங்கத்து” (நெடுநல். 134); “காடியுண்ட பூத்துகில்” (கீவக. 71); “காடி கலந்த கோடிச் கலிங்கம்” (பெருங்கதை, வயந்தகனகன்றது, 9.)

‡ பு - வெ. வஞ்சி. 19.

இது * “களிமெதிர் தெறிந்தோர் பாடு” என்னும் தும்பைத்துறை உறிற்று. பாடு, பெருமையாகலின் அதுதோன்ற ஈண்டுக் குரிசிலென்றார்.

முறைநகுதுபு (738)—முன்னுனோர் காத்தமுறைமையை நாளும் உட்கொண்டு,

737. புரையோர்க்கு—கப்பிற் குற்றத்தீர்த்தோர்பொருட்டு,

737 - 8. [தொடுத்த பொலம்பூந் தும்பை, ரீயா ரென்னது முறைநகுதுபு ரூட்டி:]

தொடுத்த பொலம் பூ தும்பை ரூட்டி—கட்ப்பட்ட பொன்னூர்செய்த பூவினையுடைய தும்பையைச்சூட்டி எவுகையினாலே,

நான்காமுருபு ஈண்டு † அதற்பொருட்டு.

* 739. காழ் மண்டு எஃகமொடு கணை அலை கலங்கி—காம்பு குழைச்சி னுள்ளே செருகின வேல்களுடனே அம்புகளுஞ்சென்று நிலைகுலைத்தலின் நிலைகலங்கி.

740 - 43. [பிரிபிணை யரிந்த நிறஞ்சிகை கவயத்து, வானத் தன்ன ட்வளநகர் பொற்ப, நோனகுறட் டன்ன லுஞ்சாய் மார்பி, னுயர்ந்த வுதவி யுக்கலர்த் தம்மின்:]

பிரிபு இணை அரிந்த நிறம் சிதை கவயத்து னான் சாய்—பலவாய்ப் பிரிந்து இணைந்த சந்துவாய்களற்ற பழையநிறங்கெட்ட கவயத்கோடே ணன்கெட்ட.

நோன் || குறடு அன்ன மார்பின்—வலிய சகடையிற்குறட்டையொத்த மார்பினையுடையராகிய ஊசுகல (713) ரென்க.

வேலும் அம்பும்பட்டு எங்கும் உருவிகின்றலிற் குறடும் அதிர்ந்தைத் தீ ஆர் களும் போன்றன மார்புகள்; குறடு பட்டடைமரமுமாம்

வானத்து அன்ன வளம் நகர பொற்ப உயர்ந்த உதவி ஊக்கலர் தம்மின்— தேவருலகையொத்த செல்வத்தையுடைய ஊர்கள் முன்புபோலே நட்புக்கொண்ட அகத்துழிஞையோரானும்படி உயர்ந்த உதவியைச்செய்த முயற்சியையுடையாரைக் கொணர்மின்;

என்றது, தமக்குட்பாய் முற்றகப்பட்டோரை முற்றவிடுவித்தற்குத் தாமே உதவலின், மைந்துபொருளாகச்சென்று அம்முறையிடுவித்து அவ்வுரை அவர்க்கு மீட்டுக்கொடுத்தமை கூறிற்று. இதனானே உழிஞைப்புறத்துத்

* தொல்காப்பியம், புறத்திணையியல், கு. 17.

† வேற்றுமையியல், 15 - ஆம் சூத்திரம்பார்க்க.

‡ பா. வளங்கெழுநகரோன்.

§ கவயம் கவசம்.

|| வேலும் அம்பும் உருவிற்கும் வீரர்மார்பிற்குத் குறடு உவமையாதலைப் புறநானூறு, 283, 290 - ஆம் பாடல்களாலுமுணர்க.

¶ பி - ம். உருளிகளும்.

தம்பகதிலுர்; என்ன? அது கிணையும் வெலுத் துணையும் மெய்த்தலிற், சென்ற வயிரி னின்ற யாக்கை” கூறுதலானும் வணங்குப் பெரும்படி உயர்ந்த உதவிசெய்தமை கூறுதலானும்.

744 - 6. சிவந்த யானை கணம் கிரை கலந்த புலந்த சாந்தின் விரவு பூ தெரியல் பெரு செப் ஆடவர் தம்மின்—உயர்ந்த யானைத்திரைநெருங்குகளை கைக்கொண்ட பூசிப்புலந்த சாந்தினையும், விரவுதலையுடைய வியன்பூமாவையினையும், பெரியசெய்கைகளைமுடைய மண்டலங்கனையான்கின்றவரைக் கொணர்மின்

745 - 8. [பிறரும், யாவரும் வருக வேறொருத் தம்மென, வரையாவாயிற் செறுஅது:]

ஏறோரும் தம்மென வரையா—மண்டபத்தாரையும், அறக்கூறவையத் தாரையும் கொணர்மினென வரைந்தகூறி,

வாயில் செறுது பிறரும் யாவரும் வருக என—வாயிலிடத்துத் தகையாமல இவர்களைப்போல்வாரும் படையானர்முதலியோரும் வருவாராகவெனக்கூறி,

748. இருந்து—இவகனம் எளியையாயிருந்து.

749 - 50. [பாணர் வருக பாட்டியர் வருக, பாணர்ப் புலவரொடு வயிரியர் வருகென] பாணர் புலவரொடு பாணர் வருக பாட்டியர் வருக வயிரியர் வருக என—கவியாகிய புதுவருவாயினையுடைய புலவனோடே பாணர் வருவாராக, பாணிச்சியர் வருவாராக, கூகதர் வருவாராகவென அழைத்து,

751 - 2. [இருங்கினை புரக்கு மிரவலர்க் கெல்லாக், கொடிஞ்சி நெடுதோ களிற்றொடும் வீசி]

இரு கினை புரக்கும் இரவலர்க்கு எல்லாம் நீர் யார் என்னுது (738) கொடிஞ்சி நெடு தோர் களிற்றொடும் வீசி—அவர்கள் சுற்றத்தாராய் அவர்கன்பாதுகாகும் பெரிய இரவலர்க்கெல்லாம் நீர்யாவரென்று அவர்களைக்கேளாதே அவர்கள் காட்டின அளவைக்கொண்டு கொடிஞ்சியையுடைய நெடியதேர்களை யானைகளோடும் கொடுத்து,

கொடிஞ்சி - தாமரைப்பூவாகப்பண்ணித் தேர்த்தட்டின்முன்னே ஈடுவது

753. கனம் தோறும் கன் அரிப்ப—இடத்தோறும் கன்னையரிப்ப,

754. மரம் தோறும் மை வீழ்ப்ப—மரத்தடிகள்தோறும் செம்மறிக் கிடைய்ப்புப்ப,

755. கிணம் ஊன குட்டு உருக்கு அமைய—கிணத்தையுடைய தசைகள் சுருதலாலே அக்கிணம் உருகுதல்பொருத்த,

756. செய் கனிந்து வதை ஆர்ப்ப—செய் கிறையப்பெற்றுப் பொரிக்கிறாசவாரிப்ப,

757-4. குறுகிய புகை மழை மங்குவின் பார்து *தோன்ற—திறத்
தையுடைய தூசியிடிலுமுந்த புகை மழையையுடைய திசைகள் போலே பர
ந்து தோன்றப்பட்டு,

758. விவியல் ககரால் — அகற்சியையுடைய வீடுகளாலே டீமிக்குப்பு
மெய்திய மதுரை (699) என முன்னேகட்டுக.

நகர் - வீடுகள்.

அரிப்ப வீழ்ப்ப அமைய ஆர்ப்பத் தோன்றப்பட்டு அகற்சியையுடைய
என உடைமையொடு முடிக்க.

759 - 62. [பல்சாலை நீழுதுருமியி, னல்வேள்வித் துறைபோகிய,
தொல்லாணை நல்லாசிரியர், புணர்குட் டுண்ட புகழ்சால் சிறப்பின் :]

நல் வேள்வி துறை போகிய—நல்ல யாகங்கட்குக்கூறிய துறைகளெல்
லாம் முன்னர் முற்றமுடித்துவிட்ட,

தொல் ஆணை நல் ஆசிரியர் புணர் கூட்டு உண்ட—பழைய ஆணைகளை
யுடைய நல்ல ஆசிரியர் தாங்கள் பின்புகூடின கந்தழியாகிய கொள்ளையை அவ
ரிடத்தே பெற்று அனுபவித்த,

புகழ் சால் சிறப்பின் பல்சாலைமுதுருமியின்—புகழ்ச்சியமைந்த தலைமை
யினையுடைய || பல்யாகுகாலே முதுநீர் மீட்பெருவழுதியைப்போலே நீயும் நல்
லாசிரியரிடத்தே கேட்டிடின (௮03) என முன்னேகட்டுக.

என்றது, அந்தணர்க்குக்கூறியமுறையே முன்னுள்ள கருமங்களைமுடித்
தப் பின்னர்த் சித்துவங்களையாராய்ந்து மெய்ப்பொருளுணர்ந்து வீட்டின்ப
மெய்திய ஆசிரியரிடத்தே தானும் அம்முறையேசென்று வீட்டின்பத்தைப்
பெற்ற குடுமியென்றவாறு.

763. நிலம் தரு திருவின் றெடியோன் போல—எல்லாநிலங்களையும் தன்
னிடத்தே காட்டின பெருஞ்செல்வத்தையுடைய மாயோனைப்போலத் தொல்
லாணையையுடைய நல்லாசிரியர் (761) என முன்னேகட்டுக.

என்றது, கண்ணன் எப்பொருளும் தானாயிருக்கின்றபடியைக் காட்டி
நீ கதையருளிச்செய்து எல்லாரையும் போதித்தாற்போல எல்லாரையும் போதி
க்கவல்லாகிய ஆசிரியரென்றவாறு.

ஆணை - ஆக்கினை.

764 - 5. [வியப்புஞ் சால்புஞ் செம்மை சான்றோர், பலர்வாய்ப் புகரறு
சிறப்பிற் றோன்றி :]

* பா. தோன்றிய.

† பா. வியன்சாரல்.

‡ “நின்று நிலைபுப் புகழ்பூத்த லல்லது, குன்றுத லுண்டோ மதுரை”
(பாபாடல், பக்கம், 175.)

§ பா. முதுருமியில்.

|| இப்பாசனையுடன் பலயாகங்களைச்செய்து முடித்தவனென்பது, “சுருத்
தோருழித்த” (15) என்னும் புறப்பாட்டால் அறியலாகும்.

வியப்பும்—நீ அவ்வாசிரியரிடத்துப்பெற்ற கந்தழியின் அநிசயமும்,

சாஃபும்—பின்பு பெற்றமைந்த அமைதியும்,

புகர் அறு சிறப்பின் செம்மை சான்றோர் பலர் வாய் தோன்றி—குற்றமற்ற சிறப்புக்களையுடைய தலைமைகளெல்லாம் அமைந்தோர்பலரும் தம்மிலிருந்து சொல்லப்பட்டு,

பலர்வாயென்பதனோடும் பின்வரும் புரையுசிறப்பைக் கூட்டுக. புரையு சிறப்பிற் செம்மையாவன :— *—“நாலிரு வழக்கிற் ருபத பச்சமும்” என்புழிக் கூறப்பட்டவை.

766. அரிய தந்து—இவ்விடத்திற்கு அரியவாய் வேற்றுப்புலத்திலுள்ள பொருள்களைக்கொணர்ந்து எல்லார்க்குங்கொடுத்து,

குடி அகற்றி—நின்றொட்டில்வாழும் குடிமக்களைப் பெருக்கி,

என்றது, செல்வமுண்டாக்கியென்றதாம்.

767. பெரிய கற்று—நற்பொருள்களை விளக்கக்கூறிய நூல்களைக் கற்று.

இசை விளக்கி—நின்புகழே எவ்வுலகத்தாற் நிறுத்தி,

768. முந்நீர் நாப்பண் ஞாயிறு போலவும் - கடனடுவேதோன்றுகின்ற ஞாயிற்றையொக்கவும்.

769. பல் மீன் நடுவண் திங்கள் போலவும்—பலமீன்களுக்குநடுவே தோன்றுகின்ற நிறைமதியைப்போலவும்,

770. பூத்த சுற்றமொடு பொலிந்து இனிது விளங்கி—நீ பொலிவுபெற்ற சுற்றத்தாருடனே பொலிவுபெற்று இனிதாகவிளங்கி,

மண்டிலமாச்சன் தண்டத்தலைவர் முதலிய சுற்றத்தோர்க்குநடுவே ஞாயிறு போலவிளங்கி, பலகலைகளைக் கற்றோரிடத்தே மதிபோலவிளங்கியென்க.

771 - 2. பொய்யா நல் இசை நிறுத்த புனை தார் பெரு பெயர் மாறன் தலைவனாக—உண்மையான நல்லபுகழை உலகிலேநிறுத்தின கைசெய்த மாலை யினையும் பெரிய பெயரினையுமுடைய மாறன்முதலாக,

மாறன் - இவன்குடியிலுள்ளபாண்டியன்; அன்றி ஒரு குறுநிலமன்ன னென்றலுமொன்று.

773. கடந்த அடு வாய் வான் இள பல் கோசர்—பகைவரை வென்று கொல்லும் தப்பாதவாளினையுடைய இளைய பலராகிய கோசரும்,

774 - 7. [இயனெறி மரபினின் வாய்மொழி கேட்பப், பொலம்பூ னைவ ருட்படப் புகழ்ந்த, மறமிரு சிறப்பிற் குறுநில மன்ன, ரவரும் பிறரும்:]

புகழ்ந்த பொலம் பூண் ஐவர் உட்பட—எல்லாராலும் புகழப்பட்ட பொன் னுற்செய்த பேரணிகலங்களையுடைய ஐம்பெருக்கேளிருமுட்பட.

மறம் மிகு சிறப்பின் குறுநிலமன்னர் அவரும்—மறமிக்க நிலைமையினை யுடைய குறுநிலமன்னராகிய அவரும்,

* தொல்காப்பியம், புறத்திணையியல், கு. 20.

பிறரும்—கறதொழிந்தோரும்,

இயல் நெறி மரபின் நின் வாய் மொழி கேட்ப—நடக்கின்ற நெறிமுறை மையினாலே நின்னுடைய உண்மையானமொழியைக் கேட்டு அதன்வழியே நடக்க,

777 - 8. [துவன்றிப், பொற்பு விளங்கு புகழவை நிர்புகழ்த் தேத்த:] பொற்பு விளங்கு புகழ் அவை துவன்றி நின் புகழ்ந்து எத்த — பொலிவு விளங்குகின்ற புகழினையுடைய அறங்கூறவையத்தார் நெருங்கி நின்னுடைய அறத்தின் தன்மையைப் பூத்த,

779 - 81. [இலங்கழை மகளிர் பொலங்கலத் தேத்தி, மணங்கமழ் தேறன் மடுப்ப நானு, மகிழ்ந்து:]

இலங்கு இழை மகளிர் பொலம் சலத்து எந்திய மணம் ஈமழ் தேறல் மடுப்ப மகிழ்ந்து—விளங்குகின்ற பூண்னையுடையமகளிர் பொன்னாற்செய்த வட்டில்களிலேயெடுத்த மணநாறுகின்ற காமபாணத்தைத் தா அதுனையுண்டு மகிழ்ச்சியெய்தி மகளிர் தோள்புணர்ந்து (712) என முன்னேகூட்டுக.

நானுமென்பதனைப் பின்னேகூட்டுக.

மணங்கமழ்தேறலென்றதனும் காமபாணமாயிற்று.

781 - 2. [இனிதுறைமதி பெரும, வரைந்து நீ பெற்ற நல்லுழியை யே:] பெரும நல் ஊழியை வரைந்து நீ பெற்ற நானும் இனிது உறைமதி பெருமானே! நன்றாகிய ஊழிக்காலத்தை இத்துணைக்காலமிருத்தியெனப் பால் வரைதெய்வத்தாலே வரையப்பட்டு நீ அறுதிடாகப்பெற்ற நான்முழுதும் இனிதாக இருப்பாயென்க.

*நல்லுழியென்றார், கலியூழியல்லாத ஊழியை.

உம்மை, முற்றும்மை.

உயர்ந்தோர் மருகனே (23) நெடியோனும்பலே (61) பொருநனே (42) கொற்றவனே (88) வெல்கோவே (165) புகழ்வேந்தே (130) நகைப்பொரு னே (138) போரேறே (144) குருளே (151) நீகொற்றவர்தக்கோளுகவை (71) வாய்நட்பின (198) பணிந்தொழுகலை (201) பழிநமக்கொழுஉவென்றாய் (204) இசைவேட்குவை (205) அன்றாய் (206) நின்கொற்றம் (194) பிறை யிற் (193) சிறக்க (194) நின்தெவ்வராக்கம் (196) மதியிற் (135) கெடுக (196) நின்நல்லிசை கெடாதுநிலையுயர் (209) இனி நீ பாடல்சான்ற நன்னாட்டு நடுவணதாய் (331) இருபெருநியமத்து (365) நாளங்காடிக்கம்பலை (430) நாடார்த்தன்றேயாய் (428) அல்லங்காடி அழிதருகம்பலை (514) புள்ளினிசை யெழுந்தன்றேயாய் (543) ஞாயிறு (546) குன்றஞ்சேருகையினாலே (547) மாலை (558) புகுந்து (557) பின்னரீங்க (558) முந்தையாமஞ் சென்றபின்றை (620) மற்றைப் (653) பாளுட்கொண்டகங்குல் (631) யாமத்தையும் மற்றை (653) இடையதாகிய (631) டேவுள்வழங்குங்கங்குல் (551) யாமத்தையும் பகலுறக்கழிப்பிப் (653) பாடப் (656) பண்ணக் (558) கைப்பத் (659) தெவி ட்ட (660) உறப்ப (661) நுவலக் (662) கரையத் (667) தோன்ற (669) வாழ்

ந்த துவன் (670) இசைப்ப (671) இரக்கன்செய்யப் (672) இயல்பு (673) கையு அசை (675) முழக்க (676) குழும் (677) சீப்ப (685) இரக்காலம் நன்னிடத்தினின்றும்போகின்ற வைகறைவிலே (686) வளங்கெழு தாரத் தோடே (697) யானையும் (688) புரவியும் (689) ஆயமும் (692) தோட்டியும் (693) கலமுமினத்தும் (695) கக்கையாறுவடற்படர்தாக்கு (696) அளந்து கையறியாத (697) கவினிப் (698) புகழெய்திய (699) பெரும்பாணிருக்கை யினையும் (342) கிடக்கினையும் (351) புரிசையினையும் (352) வாயிலினையு (356) முடைய கான்மாடத்தான் மலிந்தபுகழைக்கொடுதலையுடைய (429) மது சையிலே (699) மகளிர் தேறன்மடுப்ப (780) மகிழ்த்து (781) மகளிர்குறத் தோணப்புணர்ந்து (712) சேக்கைத்துஞ்சி (713) எழுந்து (714) உருவின யாகி (724) மார்பிலே (716) பிரசமும் மூசவனவுமொப்ப (717) விளக்கம் (718) தொடியொடுசுடர்வரக் (720) கலிக்கத்தைக் (721) கவைது (722) மற வர் (726) தான்வலம் வாழ்த்த (727) மாறன்முதலாகக் (772) கோசரும் (773) ஐவருமுட்படக் (775) குறுகிலமன்னராகிய (776) அவரும்பிறரும் (777) நின் வாய்மொழிகேட்ப (774) நிற்புகழ்ந்தேத்த (778) மறவர்த்தம்மின் (729), செவ் வர்த்தம்மின் (731), குரிசுவர்த்தம்மின் (736). ஊக்கலர்த்தம்மின் (743), பெருஞ்செயடவர்த்தம்மின் (746), ஏனோருத் தம்மெனச் சிலரை வரைந் துகூறி (747) வாயிலிடத்துத் தகையாமற் (748) பிறரும் (746) யாவரும் வருகவெனப் பொதுப்படக்கூறி (747) காளோலக்கமிருக்கும்ண்டபத்தேயிரு ந்து (748) புலவொடு (750) பாணர்வருக, பாட்டியர்வருக (749), வயிரியா வருகவெனவழைத்து (750) அவர்காட்டின இரவலர்க்கெல்லாம் (751) நீர்யா ரென்னதே (738) தேரைக் களிற்றொடும்வீசி (752) அரியதந்து குடியகற்றிப் (766) பெரியகற்று இசைவினக்கி (767) ஞாயிறுபோலவுந் (768) திக்கன்போல வுஞ் (769) சுற்றமொடு பொலிந்து விளங்கி (770) வாழி (208); அங்கனம் வாழ்ந்து பிறப்பற முயலாது பயனின்றிக்கழிந்தோர் (237) திரையிடுமணலி னும் பலரேகாண் (236), அப்பயனின்மையாலே (238) அண்ணலே (207) நீயுந் அவ்வாறுகழியலாகாதென்று இவ்வாழ்வின்பெரிதாயிருப்பதொரு பொருளை யான்கூறுவேன் (207); அஃது என்னும்காட்டுதலாகிது; அதனை நெடியோன போலத் (763) தொல்லாணையினையுடைய கல்லாசிரியர் (761) புணர்கூட்டுண்ட சிறப்பினையுடைய (762) பல்யாகசாலைமுதுகுடமியைப்போல (759) கல்லாசிரியரிடத்தே சேட்டிசின் (208); கேட்டு அதனைநீசண்டவியப்பும சாஷ்பும் (764) புஷ்ணசிறப்பிற் (765) செம்மைசான்றோர் (764) பலர் தம்மிலிருந்து செஷ்ஷப் பட்டுப் (761) பெருமானே (781), கன்றாகிய ஊழிக்காலத்தை இத்துணைக்க மிருத்தியெனப் பாவ்வரைதெய்வத்தாலே வரையப்பட்டு நீஅறுதியாகப்பெற், (782) காண்முழுதும் (780) இனிதாகப் பேசினப்பத்தை நுகர்ந்திருப்ப (781); அதனைநுகராது ஐம்பொறிகட்கும் முன்னிற்கப்படுவனவாகிய இந்நு பொருள்உட்கு சின்னொடு என்ன உறவுண்டு (206); இனி நின்னிடத்துண்ட விய மாயைகொடுவதாக (208) என மாட்டுறப்பாணம் எச்சவுறப்பாணம் வி முடிக்க.

“தொல்காப்பியம், செய்யுளியல், கு. 211.
 † “சொல்லெனும் குறிப்பொடு முடிவுகொ ளியற்கை, புல்லிய கிளவி பெச்ச
 மாகும்.” என்னுஞ்ஞத்திரங்கனத் கூறிய இலக்கணம் ‡ “சல்லிசைப் புலவர்
 செய்யு ளுறுப்பு” எனத் தொல்காப்பியனார் கூறினமையின், இவரும் சல்
 லிசைப்புலவராகலின், இங்ஙனம் செய்யுள்செய்தாரென்றுணர்க.

தீவையாலங்கானத்துச் செருவேன்ற பாண்டியன் நெடுஞ்செழியனை
 மாங்குடிமருதனார்பாடிய மதுரைக்காஞ்சிக்கு மதுரை ஆசிரியர் பாரத்துவாசி
 நச்சினர்க்கினியர் செய்தவுரை முற்றிற்று.

வெண்பா.

- 1 பைங்க ணினம் || பகட்டின் மேலாணைப் பான்மதிபோற்
 றிங்க ணெடுங்குடையின் கீழாணை—யங்கிரந்து
 ிநாம்வேண்ட நன்னெஞ்சே நாடுதிபோய் நானிலத்தோர்
 தாம்வேண்டுங் கூடற் றமிழ்
- 2 சொல்லென்னும் பூம்போது தோற்றிப் பொருளென்னு
 நல்லிருந் தீந்தாது நாறுதலான்—மல்லிகையின்
 வண்டார் கமழ்தாம மன்றே மலையாத
 தண்டாரான் கூடற் றமிழ்.

* தொல்காப்பியம், செய்யுளியல், கு. 211.
 † “ ” ” ” 207.
 ‡ “ ” ” ” 1
 § பி - ம். பாண்டியன் தலையாலங்கானத்துச் செருவேன்ற செழுஞ்
 செழியன்.
 || பி - ம். பகட்டுமேலாணை.
 ¶ பி - ம். தங்காது.
 § பி - ம். சாம்வேண்டு.

ஏழாவது நெடுநல்வாடை.

- வைபகம் பணிப்ப வலனேர்பு வீனேஇப்
பொய்யா வானம் புதுப்பெயல் பொழிந்தென
வார்களை முனைஇய கொடுக்கோற் கோவல
ரேறுடை யினகிரை வேறுபுலம் பரப்பிப்
- 5 புலம்பெயர் புலம்பொடு கலங்கிக் கோட
னீடிதழ்க் கண்ணி நீரலைக் கலாவ
மெப்க்கொள் பெரும்பனி நலியப் பலநுடன்
கைக்கொள் கொள்ளியர் கவுள்புடையூட நடுங்க
மாமேயன் மறப்ப மந்தி கூரப்
- 10 பறவை படிவன வீழக் கறவை
கன்றகோ ளொழியக் கடிய வீசிக்
குன்றுகுளிர்ப் பன்ன கூதிர்ப் பாடாட்
புன்கொடி முசுண்டைப் பொறிப்புற வான்ழப்
பொன்போற் பிரமொடு புந்நுதன் மலரப்
- 15 பைங்காற் கொக்கின் மென்பறைத் தொழுதி
யிருங்கனி பரந்த வீர வெண்மணற்
செவ்வரி நாரையோ டெவ்வாயுங் கவாக்
கயலற லெதிரக் கடும்புனற் சாஅப்ப்
பெயலுலந் தெழுந்த பொங்கல் வெண்மழை

1. வலனேர்பு: (முல்லை. 4.)
5. பி - ம். புலம்பிற்கலங்கி.
9. சீவக. 1158 - ந. மேற்கோள்.
14. பிரென்னுஞ்சொல் அம்முச்சாரியை பெற்றவருவதற்கு இவ்வடி
மேற்கோள்; (தொல். புள்ளியியல். கு. 70. ந.)
18. சாயென்பது துணுக்கமாகப் குறிப்பை உணர்த்துமென்பதற்கு
இவ்வடி மேற்கோள்; (தொல். உரி. கு. 34 - சே. ந; இ - வி. கு. 281);
இவ்வடி பெயரின்பின் உரிச்சொல் நின்றதற்கு முதாரணம்; (இ - வி. கு - 280.)
19. "எதிர்செல் வெண்மழை பொழிபுந் திங்கன்" (முல்லை. 100);
"பெய்து புறந்த்ரு பொங்க லாடி, விண்டுச் சேர்ந்த வெண்மழை" (பதிந். 55:
14-5); "பெய்துபுறத் தந்த பொங்கல் வெண்மழை" (அகநா. 217).
பா. பெயலுழந்து.

- 20 பகலிரு விசம்பிற் றுலலை கற்ப
வங்க ணகல்வய லார்பெயற் கலித்த
வண்டோட்டு நெல்லின் வருகதிர் வணங்க
முழுமுதற் கமுகின் மணியுற மெருத்திற்
சொழுமட லவிழ்ந்த குழுஉக்கொள் பெருங்குலை
- 25 துண்ணீர் தெவிள வீங்கிப் புடைதிரண்டு
தெண்ணீர்ப் பசுந்தாய் சேறுகொள முற்ற
நளிகொள் சிமைய விரவுமல்ர் வியங்காக்க
குளிர்கொள் சினைய குருஉத்தாளி தூங்க
மாட மோங்கிய மல்லன் மூதா
- 30 ராறுகிடந் தன்ன வகனெடுந் தெருவிற்
படலைக் கண்ணிப் பரேரெறுழ்த் திணிதோண்
முடலை யாக்கை முழுவலி மாக்கள்
வண்டுமுகு தேறன் மாந்தி மகிழ்சிறந்து
துவலைத் தண்டுளி பேணார் பகலிறந்
- 35 திருகோட் டறுவைபர் வேண்டுவயிற் றிரிதர
வெள்ளி வள்ளி வீங்கிறைப் பணைத்தோண்
மெத்தென் சாயன் முத்துறழ் முறுவற்
பூங்குழைக் கமர்ந்த வேந்தெழின் மழைக்கண்
மடவரன் மகளிர் டிடகைப் பெய்த
- 40 செவ்வி யரும்பின் பைங்காற் றிததிகத்
தவ்வித முவிழ்பதங் கமழப் பொழுதறிந்
திரும்புசெய் விளக்கி னீர்த்திரிக் கொளீஇ
நெல்லு மலருந் தூஉய்க்கை தொழுது
மல்ல லாவண மாலையா

20. “மாரி கற்பான் றுலலைநாட் செய்வ தேபோல்” (ஐவக. 2070.)

30. மதுரை. 359 - ஆம் அடியின் கீழ்க்குறிப்பைப்பார்க்க.

31 - 2. மு. பெரும்பாண். 60 - 61.

36. “வெள்ளிவள்ளியின் விளங்குதோன்” (ஐவக. 420.)

36 - 7. வழிமோனைக்கு இவ்வடிகள் மேற்கோள்; (தொல். செய். கு. 94 - பேர்.)

39. மதுரை. 397.

39 - 40. செந்தொடையாவதன்றி மோனைத்தொடைப்பாடின்றென்ப தற்கு இவ்வடிகள் மேற்கோள்; (தொல். செய். கு. 94 - பேர்.)

43 - 4. “அகனக ரெல்லா மரும்பவிழ் மூல்லை, நிகர்மலர் ரெல்லொடு தூஉய்ப் - பசுன்மாய்த், மாலையா” (சிலபு. 9 : 1 - 4 அடியார். மேற்.)

- 45 மணியுறை புறவின் செங்காற் சேவ
 லின்புறு பெடையொடு மன்றுதேர் துண்ணு
 திரவும் பகலு மயங்கிக் கையற்று
 மதலைப் பள்ளி மாறுவன விருப்பக்
 கடியுடை வியனகர்ச் சிறுகுறுந் தொழுவர்
- 50 கொள்ளுறழ் நறுங்கற் பலகூட்டு மறுக
 வடவர் தந்த வான்கேழ் வட்டந்
 தென்புல மருங்கிற் சார்தொடு துறப்பக்
 கூந்தன் மகளிர் கோதை புனையார்
 பல்லிருங் கூந்தற் சின்மலர் பெம்மார்
- 55 தண்ணுறுந் தகர முளரி நெருப்பமைத்
 திருங்கா முகிலொடு வெள்ளயிர் புகைப்பக்
 கைவல் கம்மியன் கவின்பெறப் புனைந்த
 செங்கேழ் வட்டஞ் சுருக்கிக் கொடுத்தறிச்
 சிலம்பி வானூல் வலந்தன தூங்க
- 60 வானூற நிவந்த மேனிலை மருங்கின்
 வேனிற் பள்ளித் தென்வளி தருடம்
 நேர்வாய்க் கட்டளை திரியாது திண்ணிலைப்
 போர்வாய் கதவந் தாமொடு துறப்பக்
 கல்லென் றுவலை தூவலின் யாவருந்
- 65 தொகுவாய்க் கன்னந் தண்ணீ ருண்ணு
 பகுவாய்த் தடவிற் செந்நெருப் பார
 வாடன் மகளிர் பாடல்கொளப் புணர்மார்
 தன்மையிற் றிரிந்த வின்சூரற் றீர்தொடை
 கொம்மை வருமுலை வெம்மையிற் றடைஇக்

49. “கடியுடை வியனகரவ்வே” (புறநா. 95.)

51. “வடவர் தந்த வான்கேழ் வட்டம்” (அகநா. 340); “வடமலைப் பிறந்த வான்கேழ் வட்டத்துத், தென்மலைப் பிறந்த சந்தன மறுக” (சிலப். 4: 37 - 8.)

56. “குடதிசை மருங்கின் வெள்ளயிர் தன்னொடு. குணதிசை மருங் கிற் காரகி றுறந்து” (சிலப். 4: 35 - 6.)

57. “கைவல் கம்மியன்” (நெடுநல். 85.)

66. “வடபான் முனியன் றடவினுட் டோன்றி” (புறநா. 201.) “தட வளர் முழங்கு செந்தி” (சீவக. 2373.)

68. பா. தன்மையிற் றிரிந்த. 69. சிலப். 28: 16.

- 70 கருங்கோட்டுச் சீறியாழ் பண்ணுமுறை நிறுப்பக்
காதலர்ப் பிரிந்தோர் புலம்பப் பெயல்களைந்து
கூதிரின் தன்றாற் போதே மாதிரம்
விரிகதிர் பரப்பிய வியல்வாய் மண்டில
மிருகோற் குறிலிலை வழுக்காது குடக்கேர்
- 75 பொருதிறஞ் சாரா வரைநா ளமயத்து
தூலறி புலவர் தண்ணிதற் கயிறிட்டுத்
தேனங் கொண்டு தெய்வ நோக்கிப்
பெரும்பெயர் மன்னர்க் கொப்ப மனைவகுத்
தொருங்குடன் வளைஇ யோங்குநிலை வரைப்பிற்
- 80 பருவிரும்பு பிணித்துச் செவ்வாக் குரீஇத்
துணைமாண் கதவம் பொருத்தி யிணைமாண்டு
நாளொடு பெயரிய கோளமை விழுமாததுப்
போதவிழ் குவளைப் புதுப்பிடி காலமைத்துத்
தாமொடு குயின்ற போரமை புணர்ப்பிற்
- 85 கைவல் கம்மியன் முடுக்கலிற் புரைதீர்ந்
தையவி யப்பிய நெய்யணி நெடுநிலை
வென்றெழு கொடியொடு வேழஞ் சென்றுபுகக்
குன்றருயின் தன்ன வோ வகுநிலை வாயிற்
நிருநிலை பெற்ற தீதுதீர் சிறப்பிற்
- 90 தருமணன் ஞெயிரிய திருநகர் முற்றத்து
நெடுமயி ரொகினத தூநிற வேற்றை
குறுங்கா லன்னமோ நெரு முன்கடைப்
பனைநிலை முனைஇய பல்லுளைப் புரவி
புல்லுணை தெவிட்டும் புலம்புவிடு குரலொடு
- 95 நிலவுப்பயன் கொள்ளு நெடுவெண் புற்றத்துக்

70. கருங்கோட்டுச்சீறியாழ்: (புறநா. 127, 145.)

82. “நாளொடு பெயரிய நவையி ளாமரம்” (வாயு. பார்ப்பதி திரு மணம். 9.)

86. ழுநது. 228 - ஆம் அடியின் கீழ்க்குறிப்பைப்பார்க்க.

88. குன்றருயின்றன்ன: (மதுரை. 474.)

90. ஞெயிர்தலென்பதற்குப்பொருள் பரத்தலெனக்கூறி இவ்வடியை மேற்கோனாகக் காட்டினர்; (தொல் உரி. கு. 65 - சே. ௩; இ - வி. கு. 281) பா. ஞெயிரிய.

95. “வெண்ணிலவின் பயன்றுய்த்தும்” (பட். 114); “பொகலெனக் காவு தோறும் புதுமணற் குன்று தோறும், பங்கயச் செக்க னெய்மான் பானி லுப் பயன்னென்று” (பாடலவத. 10: சேவியரை. 22.)

- கிம்புரிப் பருவா யம்பண நிறையக்
கறுத்தூவி ழுருவிப் பாடுவிறந் தயல
வொலிநெடும் பீலி யொல்க மெல்லியந்
கலிமயி லகவும் வயிர்மரு ளின்னிசை
- 100 நளிமலைச் சிலம்பிற் சிலம்புங் கோயில்
யவன ரியற்றிய வினைமாண் பாவை
கையேந் தையக னிறையநெய் சொரிந்து
பருஉத்திரி கொளீஇய குருஉத்தலை நிமிரெரி
யறுவறு காலேதோ றமைவரப் பண்ணிப்
- 105 பல்வேறு பள்ளிதொறும் பாயிரு ணீங்கப்
பீடுகெழு சிறப்பிற் பெருந்தகை யல்ல
தாடவர் குறுகா வருங்கடி வரைப்பின்
வரைகண் டன்ன தோன்றல வரைசேர்பு
வில்கிடந் தன்ன கொடிய பல்வயின்
- 110 வெள்ளி யன்ன விளங்குஞ் சதைபுரீஇ
மணிகண் டன்ன மாத்திரட் டிண்காழ்ச்
செம்பியன் றன்ன செய்வுறு நெடுஞ்சுவ
ருருவப் பல்பூ வொருகொடி வளை இக்
கருவொடு பெயரிய காண்பி னல்லிற்
- 115 நசநான் கெய்திய பணைமரு ணேன்ற
ளிகன்மீக் கூறு மேந்தெழில் வரி துதற்
பொருதொழி நாக மொழியெயி றருகெறிந்து
சீருஞ் செம்மையு மொப்ப வல்லோன்
கருளிக் குயின்ற வீரிலை யிடையிடுபு
- 120 தூங்கியன் மகளிர் வீங்குமுலை கடுப்பப்
புடைதிரண் டிருந்த குடத்த விடைதிரண்

99. பா. களிமயில்.

101 - 3. முல்லை. 85 - ஆம் அடியின் கீழ்க்குறிப்பைப்பார்க்க.

107. “குழைமுகப்புரிசை” (சீவக. 275) என்பதற்கு இவ்வடி மேற்
கோள்; ‘ஆடவர்குறைய அருங்கடிவரைப்பினுள்ளேவைத்தால்’ (சீவக. 1713 -
உரை.)

109. பா. விங்கிடந்தன்ன பலவயின்.

112. மதுரைக்காஞ்சி, 485 - ஆம் அடியின் கீழ்க்குறிப்பைப்பார்க்க;
செய்புவெண் டன்ன விஞ்சித் திருநகர்” (சீவக. 439.)

115. (தேவல். எச்ச கு. 6 - சே. ௪; இ - வி. கு - 175, 685; தக்க.
628 - மேற்.)

- மள்ளி நோன்முதல் பொருத்தி யடியமைத்துப்
பேரள வெய்திய பெரும்பெயர்ப் பாண்டில்
மடைமா ணுண்ணிழை பொலியத் தொடைமாண்டு
- 125 முத்துடைச் சாலேக நாற்றிக் குத்துறுத்துப்
புலிப்பொறிக் கொண்ட பூங்கேழ்த் தட்டத்துத்
தகடுகண் புதையக் கொளீஇத் துகடர்ந்
தூட்டுறு பன்மயிர் விரைஇ வயமான்
வேட்டம் பொறித்து வியன்கட் கானத்து
- 130 முல்லைப் பல்போ துறழப் பூரிரைத்து
மெல்லிதின் விரிந்த சேக்கை மேம்படத்
துணைபுண ரன்னத் தூரிறத் தூவி
யிணையணை மேம்படப் பாயணை யிட்டுக்
காடி கொண்ட கழுவுறு கலிங்கத்துத்
- 135 தோடமை தாமடி விரித்த சேக்கை
யாரந் தாங்கிய வலர்முலை பாகத்துப்
பின்னமை நெடுவீழ் தாமுத் துணைதுறந்து
நன்னுத லுலறிய சின்மெல் லோதி
நெடுநீர் வார்துழை களைந்தெனக் குறுங்கண்
- 140 வாயுறை யழுத்திய வறிதுவீழ் காதிற்
பொலந்தொடி தின்ற மயிர்வார் முன்கை
வலம்புரி வளைபொடு கடிகைநூல் யாத்து
வாளைப் பருவாய் கடுப்ப வணக்குறுததுச்
செவ்விரற் கொளீஇய செங்கேழ் விளக்கத்துப்
- 145 பூந்துகின் மரீஇய வேந்துகோட் டல்கு
லம்மா சூர்ந்த வவிர்நூற் கலிங்கமொடு
புனையா வோவியங் கடுப்பப் புனைவி
றளிரோர் மேனித தாய சுணங்கி
னம்பனைத் தடைஇய மென்றோண் முகிழ்முலை
- 150 வம்புவிசுத் தியாத்த வாங்குசாய் நுகப்பின்
மெல்லியன் மகளிர் நல்லடி வருட

134. மதுரை. 721 - ஆம் அடியின் கீழ்க்குறிப்பைப்பார்க்க; பக். 311
‘பஞ்சவிரற் புலைத்தி நெடிதுபிசைந் தூட்டிய, பூந்துகில்’ (அகநா 387.)

140. பா. வாயறை.

147. “புனையா வோவியம் போல நிற்றலும்”, “புனையா வோவியம்
புறம்போத் தென்ன” (மணி. 16: 131; 22: 88.)

- நரைவிர வுற்ற நறுமென் கூந்தற்
செம்முகச் செவ்வியர் கைம்மிகக் குழீஇக்
குறியவு நெடியவு முரைபல பயிற்றி
- 155 யின்னே வருகுவ ரின் றுணை யோரென
வுகத்தவை மொழியவு மொல்லாண் மிக்க லுழந்து
றுண்சேறு வழித்த நோனிலைத் திரள்கா
ஹு வறுமுலை கொளீஇய காறிருத்திப்
புதுவ தியன்ற மெழுகுசெப் படமிசைத்
- 160 தின்னிலை மருப்பி னுடுதலை யாக
விண்ணூர்பு திரிதரும் வீங்குசெலன் மண்டிலத்து
முரண்மிகு சிறப்பிற் செவ்வெனெடு நிலைஇய
வுரோகினி நினைவன ணேங்கி நெடிதுயிரா
மாயித மேந்திய மலிந்துவிழிப்பனி
- 165 செவ்விரல் கடைக்கண் சேர்த்திச் சிலதெறியாப்
புலம்பொடு வதிபு நலங்கிள ரரிவைக்
கின்ன வரும்படர் தீர விறற்
தின்னே முடிசுதில் லம்ம மின்னவி
ரோடையொடு பொலிந்த வினைநவில் யானை
- 170 நீடிர டடக்கை நிலமிசைப் புளாக்
சுளிறுகளம் படுத்த பெருஞ்செப் யாடவ
ரொளிறுவான் விழுப்புன் காணிய புறம்போந்து
வடந்தைத் தண்வளி யெறிதொறு துடங்கித்
தெற்கேர் பிறைஞ்சிய தலைய நற்பல்
- 175 பாண்டில் விளக்கிற் பருஉச்சுட ரழல
வேம்புதலை யாத்த நோன்கா மெல்கமொடு
முன்னோன் முறைமுறை காட்டப் பின்னர்
மணிபுறத் திட்ட மாத்தாட் பிடியொடு

152. பா நறைவிரவுற்ற.

155. “இன்னே வருகுவர்” (முல்லை. 16.)

156. “காட்டவுங் காட்டவுங் காணுள் கலுழ் சிறந்து” (முல்லை. 22.)

பா. முகைத்தவை.

169. “தாரொடு பொலிந்த வினைநவில் யானை” (மலைபடு. 227),
“செல்சமம் தொலைத்த வினைநவில் யானை” (பதி. 82.)

175. முல்லைப்பாட்டு, 85 - ஆம் அடியின் கீழ்க்குறிப்பைப்பார்க்க.

- பருமல் ஊையப் பாய்பரிக் கலிமா
 180. கிளஞ்சேற்றுத் தெருவி னெறிதுளி கிதிர்ப்பப்
 புடைவி முத்துகி லிடவயிற் றழிஇ
 வர்டோட் கோத்த வன்கட் காளை
 சுவன்மிசை யமைத்த கையன் முகனமர்ந்து
 நூல்கால் யாத்த மாலை வெண்குடை
 185 தவ்வென் றசைஇத் தாதுளி மறைப்ப
 நள்ளென் யாமத்தும் பள்ளி கொள்ளான்
 சிலரொடு திரிதரும் வேந்தன்
 பலரொடு முரணிய பாசறைத் தொழிலே.

இதன்பொருள்.

இப்பாட்டிற்கு நெடுகல்வாடையென்று பெயர் கூறினர், இப்பெயர் நெடி
 தாகிய எல்ல வாடையெனலிரிதலிற் பண்புத்தொகையாயிற்று. வாடையென,
 வாடைக்காற்றிற் றோன்றின கூதிர்ப்பாசறையை யுணர்த்தலிற் பிறந்தவழி
 கூறலென்னும் ஆகுபெயராய் கின்றது. இப்பாட்டினுட் “கூதிரின் மன்றூற்
 போதே” (72) எனவும், “கூதிர்ப் பாறான்” (12) எனவும் கூறுகின்றாராத
 லின், இது * “வாகை தானே பாலையது புறனே” எனப் பாலுக்குப்புறனாகக்
 கூறிய வாகைத்திணையாய் அதனுள், † “கூதிர் வேனி லென்றிரு பாசறைக்,
 காதலி னென்றிக் கண்ணிய மரபினும்” எனக்கூறிய கூதிர்ப்பாசறையே
 யாயிற்று. தலைவனைப் பிரிந்திருந்து வருந்துந்தலைவிக்கு ஒருபொழுது ஒருழி
 போல கெழுதாகியவாடையாய்ப் பாலையாகிய உரிப்பொருளுணர்த்திற்று. அகத்
 தொடுக்கிப் போகும் நகர்வார்க்குச் சிறந்தகாலமாயினும் அரசன் ‡ போகம்வேண்
 டிப் பொதுச்சொற்பொருளுய் அப் போகத்தின்மனமற்று வேற்றுப்புலத்துப்

185. “ஊதைபுந். தாதுளர் ஊனற் தவ்வென் மன்றே” (நற். 319),
 “தவ்வெனக் குடித்தி” (குறுந். 356); தவ்வென்பது குறிப்புமொழியென்ற
 கூறி, இவ்வாடிகளை மேற்கோளாகக்காட்டினர்; (குறன். 1144 - பரி.) பா. பரம
 புதுளி.

186. “ஒலியவிந் தடங்கி யாம நள்ளென” (நற். 303.) “நள்ளென்
 மன்றேயாமம்” (குறுந். 6); பா. யாமத்துப்பள்ளி.

186 - 8. தொல். கற். கு. 34. ந. மேற்.

176 - 88. “அழிபடை தட்டோர் தமிழ்ச்சொடு தொகைஇ” என்ப
 தற்கு இவ்வாடிசன் மேற்கோள்; (தொல். புறத். கு. 8 - 8.)

* தொல்காப்பியம், புறத்திணையல், கு. 18.

† “ ” ” ” ” 21.

‡ “போகம் வேண்டிப் பொதுச்சொற் பொருஅன்” (புறநா. 8);
 “பொது மொழி பிறர்க்கின்றி முழுதானஞ் செல்வர்க்கு” (கலி. 68.)

போந்திருக்கின்ற இருப்பாகலின், அவற்கு நல்லதாகிய வாடையாயிற்று. எனவே காமத்திடத்து வெற்றியெய்தலின், வாடைத்திணையாயிற்று; இப்பாட்டுச் சுட்டி ஒருவர்பெயர்கொள்ளாமையின் அகப்பொருளாமேனும் “வேம்புதலையாத்த கோண்கா முகிகம்” (176) என அடையாளப்பூக்கூறினமையின், அகமாகாதாயிற்று.

1 - 2. [வையகம் பணிப்ப வலனோடு புனேஇது, பொய்யா வானம் புதுப் பெயல் பொழிந்தென:] பொய்யா வானம் வையகம் பணிப்ப வலன் புனேஇ புது பெயல் பொழிந்தென—பருவம்பொய்யாதமேகம் உலகெல்லாங்குளிரும்படியாகத் தாண்டிடந்தமலையை வலமாகவளைந்து எழுந்திருந்து ஊர்காலத்து மழையைப் பெய்த்தாக,

3. ஆர்கலி முனையு கொடு கோல் கோவலர்—வெள்ளத்தைவெறுத்த கொடிய கோலினையுடைய இடையர்,

4. ஏறு உடை இனம் கிரை வேறு புலம் பரப்பி—ஏற்றையுடைய இனங் ளையும் பசுக்களையும் மேட்டுநிலமாகிய மூலிலிலத்தே மேயவிட்டு,

*எருமையையும் ஆட்டையும் இனமென்றார்.

5. புலம் பெயர் புலம்பொடு கலங்கி—தாம் பயின்ற நிலத்தைக் கைவிட்டுப்போம் தனிமையினாலே வருத்தமெய்தி,

ஊர்க்கு அண்ணியுவிடத்தேமேய்த்து ஊரிற்றங்காணவியிற் புலம்பெயர் புலம்பென்றார்.

5 - 6. கோடல் நீடு இதழ் கண்ணி நீர் அலை கலாவ—காந்தளிளந்து நீண்ட இதழ்களாற்கட்டின கண்ணி நீரிலத்தலாலே கலக்கமெய்த,

7 - 8. மெய் கொள் பெரு பணி நலிய பலருடன் கை கொள் கொள்ளியர் சவுள் புடையூஉ நடுங்க—தம் உடர்விடத்தேகொண்ட பெரியகுளிர்த்தி வருத்தனையினாலே பலருங்கூடிக் கையிடக்கலேகொண்ட நெருப்பினையுடைய ராய்ப் பற்பறைகொட்டி நடுங்க,

சையை நெருப்பிலேகாய்த்தி அசிற்கொண்ட வெம்மையைக் சவுளிலே அடுத்தலிற் கைக்கொள்கொள்ளியரென்றார்.

கோவலர் (3) பலருடன் (7) பரப்பிக் (4) கலங்கிக் (5) கலாவக் (6) கொள் ளியராய்க் சவுள்புடையூஉ நடுங்க (8) என்க

9. மா மேயல் மறப்ப—விலங்குகள் மேய்கற்றொழிலை மறத்தொடுங்க, மந்தி கூட—குரங்கு குளிர்ச்சிமிக.

குன்னாக்கவென்பாருமுடார்.

10. [பறவை படிவன வீழ்] படிவன பறவை வீழ்—மாங்களிலே தங் குவனவாகிய புள்ளுக்கள் காற்றுகுதியால் நிலத்தேவீழ்,

* பசுத்திரன், எருமைத்திரன், ஆட்டின் திரன் இவை முந்நிரையெனவழங்கும்; “முந்நிரையு முடையேன் குழுவில் கெனக்கில்லை” (பெரிய. சிறத்தொண்டர். 49௦)

10 - 11. [கறவை, கன்றுகோ னொழியக் கடிய வீசி:] கறவை கடிய வீசி கன்று கோன் ஒழிய—பசுக்கள் குளிரின் மிருதியார் கடியவாய் உதைத்துக் கன்றை ஏற்றுக்கோடலைத் தவிர,

12. குன்று குளிர்ப்பன்ன கூடிர்பால் நான்—மலையைக் குளிர்ப்பனையு மாறுபோன்ற கூதிர்க்காலத்து கடுயாமத்தே புலம்பொவெறுபுமரிவைக்கு (166) என மேலே கூட்டுக.

13 - 4. புல் கொடி முசுண்டை பொறி புறம் வால் பூ பொன் போல் பீர மொடு; புதல் மலர்—புல்லிய கொடியினையுடைய முசுட்டையில் திரண்ட புறத்தையுடைய வெள்ளிய பூப் பொன்போன்ற சிறத்தையுடைய பீர்க்குடனே சிறுதுறகடோறும் விரிய,

15 - 9. [பைங்காற் கொக்கின் மென்பறைத் தொழுதி, யிருக்களி பார்த வீர வெண்மணற், செவ்வரி நாரையோ டெவ்வாயுக் கவரக், கயலறவெதிரக் கடுப்புனர் சாஅய்ப், பெயலுலத் தெழுந்த:]

கடு புனல் சாஅய் கயல் அறல் எகிர - கடிதாயோடினரீரின்னிறும் ஒரு கால் பற்றிக் கயல்கள் அற்றரீர்க்கு எதிரேவருகையினாலே,

பெயல் உலந்து எழுந்த பைங்கால் கொக்கின் மெல் பறை தொழுதி—மழையாலேவருந்தி அதுசிறிதுவிட்டவளவிலே எழுந்த பசியகாலையுடைய கொக்கினது மெல்லிய சிறகையுடைய திரள்,

செவரி நாரையோடு இரு களி பார்த ஈரம் வென் மணல் எவ்வாயும் கவா—சிலந்த வரியினையுடைய நாரைகளோடே கரியவண்டலிட்ட சேறுபார்த ஈரத்தினையுடைய வெள்ளிய மணலாகிய எவ்விடங்களிலுமிருந்து அக்கயலைத்தின்ன,

19 - 20. பொங்கல் வென் மழை அகல் இரு விசும்பில் துவலை கற்ப—பொங்குதலையுடைய வெள்ளியமேகம் அகன்ற பெரியஆகாயத்தே சிறுதுவலையாகத்தாவ மேற் கற்கும்படியாகக் கூடிர் சுண்டுநின்றது (72) எனமேலே கூட்டுக.

கற்பவென்னுஞ் செயவெனெச்சம் சுண்டு எதிர்காலமுணர்த்திற்று.

துவலைகற்பவென்றார், மிகப்பெய்தலே தனக்கு இயல்பென்பது தோன்ற

21 - 2. அம் கண் அகல் வயல் ஆர் பெயல் கலித்த வன் தோடு நெல்லின் வரு கதிர் வணங்க—அழகியஇடத்தையுடைய அகன்ற வயனிறைந்த ஈராலே மிக்கெழுந்த வளவிய இலையினையுடைய நெல்லினின்றும் புறப்பட்ட கதிர் முற்றிவரைய,

புல்லாதலின் தோடென்றார்.

23 - 4. முழு முதல் கழுமின் மணி உறழ் எருத்தின் கொழு மடல் அவிழ்ந்த குழுஉ கொள் பெரு குலை—பெரிய அடியினையுடைய கழுமினது லீலமணியையொத்த கழுத்திற் கொழுவிய மடலிடத்துப் பாணவிரிந்த திரட்சியைக்கொண்ட தாதுகளில்,

25 - 6. [தண்ணீர் தேவின வீங்கிப் புடைதிரண்டு, தெண்ணீர்ப் பசுங் காய் சேறுகொள முற்ற:] தென் நீர் பசு காய் நுண் நீர் தேவின வீங்கி புடை திரண்டு சேறு கொள முற்ற—தெளிந்தநீரை உள்ளேயுடைய பசியகாய் நுண் ணிய நீர்நான் திரளும்படியாகவீங்கிப் பக்கந்திரண்டு இனிமைகொள்ளும்படி முற்ற,

27. [சுளிகொள் சிமைய விரவுமலர் வியன்கா:] விரவு மலர் சுளி கொள் சிமையம் வியல் கா—முன்புவிரவினபூக்கள்செறிதலைத் தன்னிடத்தேகொண்ட உச்சியினையுடையவாகிய அகன்றபொழில்கள்,

28. குளிர் கொள் சினைய குருஉ துளி தூங்க--குளிர்ச்சியைத் தம்மிடத் தேகொண்ட கொம்புகளையுடையவாகி அவற்றில் ஏற்றுநின்ற கிறத்தையுடைய மழைத்துளி மாறாமல்வீழ்,

29 - 30. மாடம் ஓங்கிய மல்லல் மூதூர் ஆறு கிடந்தன்ன அகல் நெடு தெருவில்—மாடங்களுயர்ந்த வளப்பத்தையுடைய பழையவூரில் யாறுகிடந்தார் போன்ற அகன்றநெடியதெருவிலே திரிதர (35) என்க.

31 - 2. படலை கண்ணி பரு ஏர் ஏறழ் திணி தோள் முடலை யாக்கை முழு வலி மாக்கள்—தழைவிரவின மாலையினையும் பருத்த அழகினையுடைய வாகிய வலியினையுடைய இறுகினதோளினையும் முறுக்குண்ட உடம்பினையும் கிரம்பின மெய்வலியினையுமுடைய மிலேச்சர்,

33. வண்டு மூசு தேறல் மாந்தி மகிழ் சிறந்து—வண்டுகள்மொய்க்கும் கள்ளையுண்டு மகிழ்ச்சிமிக்கு,

34 - 5. [துவிலைத் தண்டுகரி பேணுர் பகலிறந், திருகோட் டறுவையர் வேண்டுவயிற் திரிதர:]

துவிலை தண் துளி பேணுர் இரு கோடு அறுவையர் வேண்டு வயின் திரி தர—சிறுதுவிலையாகிய தண்ணியதுளியை அஞ்சாராய் முன்னும்பின்னுந் தொங் கலாக நாலவிட்ட துகிலினையுடையராய்த் தமக்கு வேண்டின இடத்தே திரி தலைச்செய்ய,

‘பகலிறந்து’ என்பதனை மேலேகூட்டுக.

36 - 7. [வெள்ளி வள்ளி வீங்கிறைப் பனைத்தோண், மெத்தென்:] வெள்ளி வள்ளி வீங்கு இறை மெத்தென் பனை தோள்—வெளுக்கப்பட்டதா கிய சங்குவனை இறுகின இறையினையுடைய மெத்தென்ற பனைபோலத் தோ ளினையும்,

37. மெத்தென் சாயல்—மெய்முழுதும் கட்டிலொய்த்தோன்றுகின்ற மெத்தென்ற சாயலினையும்,

முத்து உறழ் முறுவல்—முத்தையொத்த பல்லினையும்,

* (மதுரை. 400.)

38. பூ குழைக்கு அமர்ந்த எந்து எழில் மழை கண்—பொலிவினையுடைய மகர்க்குழையிட்டஅழகிற்குப் பொருந்தின உயர்ந்துதோன்றுகின்ற அழகினையுடைய குளிர்ச்சியையுடைய கண்ணினையும்,

இனி உருபுமயக்கமாக்கிக் குழையிடத்தேசென்றமர்ந்த கண்ணினன்று முரைப்ப.

39. எந்து (38) மடவரல் மகளிர்—உயர்ந்துதோன்றுகின்ற மடப்பதனினையுடையமகளிர்,

தோள்முதலியவற்றையுடைய மகளிரென்க.

39 - 41. [பிடகைப் பெய்த, செவ்வி யரும்பின் பைங்காற் பித்திகத தவ்வித முவிழ்பதங்கமழ்] பிடகை பெய்த, பைங்கால் பித்திகத்து செவ்வி அரும்பின் அ இடத்த பசல் இறந்து (31) அவிழ் பதம் கமழ - பூந்தட்டிலேயிட்டு வைத்த பசிய காலினையுடைய பிச்சியினுடைய அலருஞ்செவ்வியையுடைய அரும்பினது அழகிய இதழ்கள் பகற்பொழுதைக்கடந்து விரியுஞ் செவ்வி மணக்கையினாலே,

செவ்வரியரும்பு பாடமாயிற் சிவந்த வரியினையுடைய அரும்பென்க.

41. பொழுது அறிந்து - அந்திக்காலமென்றறிந்து,

எனறதனாற் கூடிரால் இரவும்பகலுந் தெரியாவென்றார்.

42. இரும்பு செய் விளக்கின் ஈர்த்திரி கொளீஇ—இரும்பாற்செய்த தகளியிலே நெய்தோய்ந்த திரியைக்கொளுத்தி,

விளக்கு, ஆகுபெயர்.

43. நெல்லும் மலரும் தூஉய் கைதொழுது—நெல்லையுமலரையுஞ்சிதறி இல்லுறை தெய்வத்தைவணங்கி,

44. மல்லல் ஆவணம் மாலை அயர—வளப்பத்தையுடைய *அங்காடித் தெருவெல்லாம் மாலைக்காலத்தைக்கொண்டாட,

மகளிர் (39) கமழுகையினாலே பொழுதறிந்து (41) திரிக்கொளீஇத் (42) தளவீத்தொழுது (43) அயரவென்க.

45 - 8. [மனைபுறை புறவின் செங்காற் சேவ, லின்புறு பெடையொடு மன்றதேர்த்துண்ணு, திரவும் பகலு மயங்கிக் கையற்று, மலைப் பள்ளி மாறு வன விருப்ப:]

இரவும் பகலும் மயங்கி—இராக்காலமும் பகற்காலமும் தெரியாமல் மயங்குகையினாலே,

மனை உறை புறவின் செ கால் சேவல் இன்பு உறு பெடையொடு மன்றதேர்த்து உண்ணுது — மனையின்கண்ணேயிருக்கும் புறவினுடைய சிவந்த காலினையுடைய சேவல் தான் இன்பதுகரும் பெடையொடு மன்றிலேசென்று இராதேடியுண்ணுமல்,

* அங்காடித்தெரு - கடைத்தெரு.

கை அற்று மதலை பள்ளி மாறுவன இருப்ப—செயலற்றுக் கொடுக்கையைத் தாங்குதலுடைய பலகைகளிலே பறவாதிருந்து கடுத்தகால் ஆறும்படி மாறிமாறி இருக்க,

இனித் தலைமாரியிருப்பவென்பாருமுளர். மதலைப்பள்ளி-ஃபோதகத்தலை.

இறையுறைபுறவும் பாடர்.

49 - 50. சடி உடை வியல் நகர் சிறு குறு தொழுவர் கொள் உறழ் நறு கல் பல கூட்டு மறுக—காவலையுடைய அகன்ற மனைகளில் சிறியராகிய ருற்றே வல்வினைஞர் † கருங்கொள்ளின் கிறத்தையொத்த நறிய ‡ சாத்தம்மியிலே கத் தூரிமுதலிய பசங்கூட்டரைக்க,

51 - 2. வடவர் கந்த வான் கேழ் வட்டம் தென்புலம் மருங்கில் சூர் தொடு துறப்ப—வடநாட்டிலுள்ளார் கொண்டுவந்த வெள்ளியகிறத்தையுடைய § ஸிவாவட்டம் தென்றிசையிடத்திற் சந்தனத்தோடே பயன்படாம்கிடப்ப,

53. [கூந்தன் மகளிர் கோதை புனையார்:] மகளிர் கூந்தல் கோதை புனையார்—மகளிர் குளிர்ச்சிமிசுதியால் தம்மயிரிடத்து மாலையிட்டு முடியாராய்,

54. பல் இரு கூட்டல் சிலமலர் பெய்மார்—தம் பலவாகிய கரிய மயிரிடத்தே || மங்கலமாகச் சிலமலரிட்டு முடித்தலைவேண்டி,

55 - 6. தண் நறு தகரம் முளரி நெருப்பு அமைத்து இரு காழ் அகிலொடு வெள் அயிர் புகைப்ப—தண்ணிய நறிய மயிர்ச்சந்தனமாகிய விறகிலே நெருப்பையுண்டாக்கி அதிலே கரிதாகிய வயிரத்தையுடைய அகிலோடே வெள்ளிய ¶ கண்டசருக்கரையையுங் கூட்டிப்புகைப்ப,

57 - 8. கை வல் கம்மியன் கவின் பெற புனைந்த செ கேழ் வட்டம் சுருக்கி—கையாற்புனைதல்வல்ல உருக்குத்துகின்றவனாலே அழகுபெறப்பண்ணின சிவந்தகிறத்தையுடைய § ஆலவட்டம் உறையிடப்பட்டு,

58 - 9. [கொடுத்தறிச். சிலம்பி வானூல் வலந்தன தூங்க:] சிலம்பி வால் தூல் வலந்தன கொடு தறி தூங்க—சிலந்தியினது வெள்ளிய தூவாற் சூழப் பட்டனவாய் வளைந்த முளைக்கோலிலேதூங்க,

60 வான் உற கிவந்த மேல் நிலை மருங்கின்—தேவருரைத் தீண்டும்படி உயர்ந்த மேலாம்பிலத்திடத்து,

* ஃபோதகத்தலை - வீட்டின் ஒருறுப்பு

† கருங்கொள் : (நாலடி. சப்புடை. 7.)

‡ சாத்தம்மி = சாந்து அம்மி.

§ ஸிவாவட்டம் - சந்தனக்கல்.

|| “மங்கலமாகி பூவே” (நன். பொது. 30.)

¶ பி - ம். கண்டுசருக்கரை.

§ ஆலவட்டம் - விசிறி.

61 - 2. வேளில் பன்னி தென் வளி தருடம் தேர் வாய் கட்டின திரி யாது—இவ்வேளிர்காலத்துத் துயிலும் படுக்கைக்குத் தென்றற்காற்றைத்தரும் சாலேகத்திலேயின்ற உலாவாதே,

தேர்வாய்க்கட்டினபென்றது மாடத்தின்கட்சாலேகத்தை; கட்டினதேரி யாதென்று பாடமாயின், திறவாதென்க,

62 - 3. தின் நிலை போர் வாய் கதவம் தாமோடு துறப்ப—சிக்கென்ற நிலையினையுடைய இரண்டுகதவும் தம்முட்பொருதல்வாய்த்தகதவு தாழிட்டிக டிக்க,

64 - 6. கல்லென தவலை தாவலின் யாவரும் தொகு வாய் கன்னல் தண்ணீர் உண்ணார் பரு வாய் தடவில் செ நெருப்பு ஆர—கல்லென்கின்ற ஓசை யினையுடைய சிறுதுவலையை வாடைக்காற்று எங்கும் பரப்புகையினாலே இளை யோரும் முதியோரும் குவிந்தவாயையுடைய *காகத்திறன்னைரைக் குடியா ராய்ப் பருத்தார்போன்ற வாயையுடைய †இந்தளத்திலிட்ட சிவந்த நெருப்பின் வெம்மையை நுகர,

67. ஆடல் மகளிர் பாடல் கொள புணர்மார்—ஆடற்றொழிலையுடைய மகளிர் தாப்பாடுகின்றபாட்டினை யாழ் தன்னிடத்தேகொள்ளும்படி கரம்பைக் கூட்டுதற்கு,

68 - 9. தண்மையின் திரிந்த இன் குரல் தீ தொடை கொம்மை வரு முலை வெம்மையில் தடைஇ—குளிர்ச்சியாலே தன் நிலைகுலைந்த இனியகுர லாகிய கரம்பைப் பெரிய எழுகின்ற முலையின்வெப்பத்தே தடவி,

தீந்தொடை, ஆகுபெயர்.

70. கரு கோடு சிறு யாழ் பண்ணு முறை சிறுப்ப—கரியதண்டினை யுடைய சிறியபாழைப் பண் சிற்சுமுறையிலே சிறுதத,

71. காதலர் பிரிந்தோர் புலம்ப—கணவரைப்பிரிந்தமகளிர் வருத்த

71 - 2. பெயல் கனைந்து கூடிக் கின்றன்றால்—காலமழைசெறிந்து கூடிக்காலமாய்நிலைபெற்றது; அவ்விடத்து,

72 போது—பின்னர் கிழிந்தபொழுது,

வானம் கார்சாலத்து மழையைப் பெய்ததாகப் (2) பின்னர் கிழிந்த பொழுது (72) கோவலர் (3) நடுங்க (8) மறப்பக் கூர (9) வீழ் (10) ஒழிய (11) மலரக் (14) கவரக் (17) கற்ப (20) வணங்க (22) முற்றத் (26) தூங்கத் (28) திரிதர (35) அயர (41) இருப்ப (48) மறுகத் (50) துறப்பப் (52) புகைப்பத (56) தூங்கத் (59) துறப்ப (63) ஆர (66) கிறுப்பப் (70) புலம்பப் பெயல செறிந்து (71) கூடிக்காலமாய்நிலைபெற்றது; அவ்விடத்தெனமுடிக்க.

* “எரிசுடர் நெருப்பைநீ ரென்ன வேட்டனர், தருகுளிக் கீரினைத் தழலி னஞ்சினர்” (கீகாணத்தி, பொன்முகரி. 45.)

† இந்தளம் - துபமுட்டி.

75-5. [மாதிரம், விரிகதிர் பரப்பிய வியல்வாய் மண்டிலம், மிருகோத்
குறிசிலை வழுக்காது குடக்கோர், பொருதிறஞ் சாரா வரைநா அமயத்து:]

மாதிரம் விரி கதிர் பரப்பிய வியல்வாய் மண்டிலம் குடக்கு ஏர்பு—திசை
களிலேயேயிரிந்தரைணங்களைப்பார்ப்பின் அகன்ற இடத்தைபுடைய ஞாயிறு
மேற்றிசைக்கட சேறற்கெழுத்து,

இரு கோல் குறிசிலை வழுக்காது ஒரு திறம் சாரா அமயத்து அரைநான்—
இரண்டிடத்துநாட்டின இரண்டுகோலிடத்துஞ் சாயாமீழலால் தாரைபோக ஓடு
கின்றசிலையைக் குறித்துக்கொள்ளுந்தன்மை தப்பாதபடி தான் ஒருபக்கத்தைச்
சாரப்போகாத செத்திரைத்திங்களின் நடுவிற்பத்தினின்ற யாதோர்நாளிற் பதி
னைந்தாழியிகையிலே அங்குரார்ப்பணம்பண்ணி,

76. தூல் அறி புலவர் துணணிதின் கயிறு இட்டு—செய்துலையறிந்த
தச்சர் கூரிதாக தூலை நேரேபிடித்து,

77. தேளும் கொண்டு தெய்வம் நோக்கி—திசைகளைக்குறித்துக்கொ
ண்டு அத்திசைகளில் நிற்குந் தெய்வங்களையும் குறைவறப்பார்த்து,

78-9. [பெரும்பெயர் மன்னர்க் கொப்ப மனைவகுத்து, ஒருங்கு]
பெரு பெயர் மன்னர்க்கு ஒப்ப ஒருங்கு மனை வகுத்து—பெரிய பெயரினை
புடைய அரசர்க்கொப்ப மனைகளையும் வாயில்களையும் மண்டபங்கள் முதலிய
வற்றையுங் கூறுபடுத்தி.

79. உடன் வளர்இ ஒங்கு சிலை வரைப்பின்—இவ்விடங்களையெல்லாம்
சேரவளைத்து உயர்ந்த மதிவின் வாயி (88) லென்க.

80. பரு இரும்பு பிணித்து—ஆணிகளும் பட்டங்களுமாகிய பரிய இரும்
பாலேகட்டி,

செவ்வரக்கு உரீஇ—சாதிலிங்கம்வழித்து,

81-5. [துணைமாண் கதவம் பொருத்தி யினைமாண்டு, நானொடும்
பெயரிய கோளமை விழுமாத்துப், போதவிழ் குவளைப் புதுப்பிடி காலமைத்
துத், தாமொடு குயின்ற போரமை புணர்ப்பிற், கைவல் கம்மியன் முடுக்கலிற்
புரைதீர்த்து:]

தாமொடு குயின்ற துணை மாண் கதவம் பொருத்தி—தாமோடே சேரப்
பண்ணின இரண்டாய் மாட்சிமைப்பட்ட கதவைச்சேர்த்தி,

இணை மாண்டு புது போது அவிழ் குவளை பிடி கால் அமைத்து—இணை
தல் மாட்சிமைப்பட்டுப் புதியபோதாய் அவிழ்த்த குவளைப்பூவோடே பிடிகளையும்
தன்னிடத்தேபண்ணி,

என்றது, *நடுவேதிருவும் இரண்டுபுறத்தும் இரண்டுசெங்கழுரீர்ப்புவும்
இரண்டு பிடியுமாகவகுத்த உத்தரக்கற்கலி.

* இரண்டு யானைகளின் இடையே திருமகள் வீற்றிருத்தல், இக்காலத்
தல் காணப்படும் செப்பங்களாலும், கலித்தொகை, 44 - ஆம் செய்யுளாலும்
அறியவரும்.

நானோடும் பெயரிய விழுமரத்து கோன் அமை நெடுநிலை (86)—உத்தர
மென்னும் நாளின் பெயர்பெற்ற உத்தரக்கற்கவியிலே செருகுதல் பொருத்தினை
நெடுநிலையென்க.

அமைத்தென்னுமெச்சம் பெயரியவென்பதனோடு முடிந்தது.

கை வல் கம்மிடன் முடுக்கலின் புரை தீர்ந்து போர் அமை புணர்ப்பின்
நெடுநிலை (86)—கைத்தொழில்வல்லதச்சன் கடாவுகையினாலே வெளியற்றுப்
பலமரங்களும் தம்மிற்கிட்டு கலமைக் கூட்டத்தினையுடைய நெடுநிலையென்க.

86. ஐயவி அப்பிய நெய் அணி நெடு நிலை — வெண்கிறுகடுகு அப்பி
வைத்த நெய்யணிந்த நெடியநிலையினையுடைய,

அதிறெய்வத்திற்கு வெண்கிறுகடுகும் நெய்யுமணிந்தது.

87. வென்று எழு கொடியொடு வேழம் சென்று புக—வென்றிகொண்
டெழும் கொடிகளோடே யானைகள் சென்றுபுகு தும்படி யுயர்ந்த,

88. குன்று குயின்மன்ன ஓங்கு நிலை வாயில்—மலையை நடுவே வெளி
யாகத்திறத்தாற்போன்ற கோபுரவாயில்களையும்,

ஓங்கின நிலைபயுடைய கோபுரத்தை ஓங்குநிலையென்றார்; ஆகுபெயர்.

வரைப்பின் (79) வாயிலென்க.

கதவுபொருத்திக் கோளமைத்த புணர்ப்பினையுடைய நெடுநிலையினை
யுடைய வாயிலென்க.

89 - 92. [திருநிலை பெற்ற தீதுதீர் சிறப்பிற், 'தருமணன் ஞெயிரிய
திருநகர் முற்றத்து, நெடுமயி ரெகினத் துகிற வேற்றை, குறுங்கா லன்னமோ
டுகளு முன்கடை:]

நெடு மயிர் எகினம் தூ நிறம் எற்றை குறு கால் அன்னமொடு உகளும்
முன்கடை—நெடிய மயிரினையுடைய கவரிமாவில் தாயநிறத்தையுடைய ஏற்றை
குறியகாலினையுடைய அன்னத்தோடே தாவித்திரியும் வாசல்முன்பினையும்.

கடைமுன், முன்கடையென மருஉமுடிபு. அன்னமும் தாவிப்பறத்தலின்,
உகளுமென்று கவரிமாவோடே ஒருவினையுடைய.

* தரு மணல் ஞெயிரிய திரு நகர் முற்றத்து.

† திரு நிலைபெற்ற தீது தீர் சிறப்பின்—தருமகள் நிலைபெற்ற குற்றமற்ற
தலைமையினையும்,

வாயிலினையும் முன்கடையினையும் முற்றத்தினையும் சிறப்பினையுமுடைய
கோயிலென முடிக்க,

93 - 4. பனை நிலை முனையு பல் உளை புரவி புல் உணு தெவிட்டு
புலம்பு விடு குரலொடு—பந்தியிலேநிற்பவையெறுத்த பலவாகிய †கேசாரியை
யுடைய குதிரைகள் புல்லாகிய உணவைக் குதட்டுத் தனிமைதோற்று விக்கின்ற
குரலோடே.

* இரத்தபுகத்திற்கு உரைகிடைத்திலது; கொண்டுவந்திட்ட மணல்
பாத்த அழகிய லீட்டின் முன்னிடத்தையுமென்க.

† முருகு. 70.

‡ கேசாரி - குதிரையின் பிடரி மயிர்.

97 - 7. நிலவு பரங்கொன்றும் செடு வெள் முற்றத்து கின்புரி பருவாய் அம்பலம் சிறைய கலுழ்ந்து வீழ் அருவி பாடு விறந்து—நிலாவின்பயினை அரசன் நகரும் செடியு வெள்ளிய நிலாமுற்றத்திலுள்ள நீர்வந்துவீழும் மகரவாயாகப் பருத்த வாயினையுடைய பந்தசிறைகையினாலே கலங்கிவிழுகின்ற அருவியினோ சைசெறிந்து,

97 - 9. அயல ஒலி செடு பீலி ஒல்க மெல் இயல் கலி மயில் அகவும் *வயிர் மருள் இன் இசை—அதற்கு அயலிடத்தனவாகிய தழைத்த செடிய பீலி ஒதுங்க மெல்லிய இயல்பினையுடைய செருக்கின மயில் ஆரவாரிக்கும் கொம் பென்று மருளும் இனியவோசை,

100. களி மலை சிலம்பின் சிலம்புந் கோயில்—செறிந்தமலையின் ஆரவாரம் போல ஆரவாரிக்கும் கோயில்,

புலம்புவிடுகராலோடே அருவிப்பாடும் வயிர்மருளின்னிசையும் விறந்து மலைச்சிலம்பிற் சிலம்புந்கோயிலென முடிக்க.

அருவியும் மயிலும் மலைக்கும் உள்ளனவாகலின், உவமைகொண்டார். புலம்புவிடுகரால் மழை மெத்தெனமுழங்கினுந் போன்றிருத்தலின், உவமை கொண்டார்.

இனி அவற்றின் எதிரொலியெழுகின்ற கோயிலென்றுமாம்.

101 - 2. யவனர் இயற்றிய வினை மாண் பாவை கை ஏந்து ஐ அகல் சிறைய நெய் சொரிந்து—சோனகர்பண்ணின தொழில்மாட்சிமைப்பட்டபாவை ஁ன்கையிலே ஏந்தியிருக்கின்ற வியப்பையுடைய தகனசிறையுட்படி நெய்வாரக் கப்பட்டு,

103. பருஉ திரி கொளீஇய குருஉ தலை கிமிர் எரி—பருந்திரிகளைப் பந்தங்களிலே கொளுத்திவைத்த நிறத்தையுடைத்தாகிய தலையினையுடைய மேனோக்கியெரிக்கின்ற விளக்கை.

104. அறு அறு காலே தோறு அமைவு பண்ணி—நெய்வற்றினகாலந் தோறும் ஒளிமழுக்கின காலந்தோறும் நெய்வார்த்துத் தூண்டி,

105. பல் வேறு பள்ளி தொறும் பாய் இருள் நீங்க—பலவாய்வேறுபட்ட இடங்கடோறும் பரந்த இருள்நீங்கும்படி,

106 - 7. பீடு கெழு சிறப்பின் பெருந்தகை அல்லது ஆடவர் குறுகா அரு கடி வரைப்பின்—பெருமைபொருத்தின தலைமையினையுடைய பாண்டிய னல்லது சிறுகுறுந்தொழில்செய்யும் ஆண்மக்களுந் அணுகவாராத அரியகாவலையுடைய கட்டுக்களின்,

108. வரை கண்டன்ன தோனநல — மலைகளைக் கண்டாற்போன்ற உயர்ச்சியையுடையவாய்,

108 - 9. வரை சேர்பு வில் கிடந்தன்ன கொடிய—மலைகளைச்சேர்ந்து இத் திரவிட்கிடந்தாற்போன்ற பலநிறமாய் வீழ்ந்துகிடந்த கொடிகளையுடையவாய்,

இது மேலேகட்டினகொடி.

109. பல் வயின்—பலவிடங்கடோறும்,

* வயிர்சை அன்றிலினோசைக்கும் உவமைகூறப்படும்; (குறிஞ்சி. 219.)

110. வெள்ளி அன்ன விளங்கும் சதை உரீஇ—வெள்ளியையொத்த விளங்குகின்ற சாந்தை வாரி,

111. மணி கண்டன்ன மா திரள் தின் காத்—நீலமணியைக்கண்டாற் போன்ற கருமையினையும் திரட்சியினையுமுடைய திண்ணிய தூண்டினையுடைய வாய்.

112. செம்பு இயன்றன்ன செய்வு உறு நெடு சுவர்—செம்பினாலே பண்ணினாலொத்த தொழில்கள்செய்தலுற்ற நெடியசுவரிலே,

113. உருவம் பல் பூ ஒரு கொடி வளைஇ—வடிவழகினையுடைத்தாகிய பலபூக்களையுடைய வல்லிசா தியாகிய ஒப்பில்லாத கொடியையெழுதி,

114. சருவொடு பெயரிய காண்பு இன் நல் இல்—புதைத்தகருவோடே பெயர்பெற்ற காட்சிக்கினிய நன்றாகிய இல்,

என்றது - கருப்பக்கிருகமென வறாறு.

திண்காழையுடையவாய்ச் (111) செய்வுறுநெடுஞ்சுவரிலே (112) விளங்குஞ் சதையுரீஇப் (110) பல்வாயின் (103) ஒருகொடிவளைஇ (113) வரைகண்டன்ன தோன்றலவாய்ச் (108) கொடிபவாய்ப் (109) பாயிருணைக்க (105) எரி (103) அனமவரப்பண்ணிக் (104) காட்சிக்கினியவாகிய நல்லில் (114) என முடிக்க.

கோயில் (100) வரைப்பின் (107) காண்பினல்லி (114) லெனமுடிக்க.

115. [தசநான் கெய்திய:] நான்கு தசம் எய்திய—நாற்பதிற்பிறியாண்டு சென்ற,

பிணை மருள் நோன் தான்—முரசென்றுமருளும் வலியகால்களையும்,

116. [இகன்மீக் கூறு மேந்தெழில் வரிநுதல்:]

எந்த எழில் வரி நுதல்—உயர்ந்த அழகினையும் புகர்நிறைந்த மத்தகத் தினையுமுடைய நாகம் (117),

இகன்மீ கூறும் நாகம் (117)—போரில் மேலாகச்சொல்லும் நாகம்,

117. பொருது ஒழி நாகம்—பொருதுபட்ட யானையினுடைய,

117 - 8. [ஒழியெயிற் றருகெறிந்து, சீருஞ் செம்மையு மொப்ப:] ஒழி எயிறு சீரும் செம்மையும் ஒப்ப அருகு எறிந்து—தானேவீழ்ந்தகொம்பைக் களமும் செம்மையுமொப்ப இரண்டுபுறத்தையஞ்செத்தி,

118 - 9. வல்லோன் கூர் உளி குயின்ற—தச்சன் கூரிய சிற்றுளியாலே பண்ணின,

119. சரிலை இடை இடுபு—பெரிய இலைத்தொழிலை இடையேஇட்டு,

120 - 30. [தூங்கியன் மகளிர் வீங்குமுலை கடுப்பப், புடைதிரண்டிருந்த குடத்த விடைதிரண், டுள்ளி னோன்முதல் பொருத்தி யடியமைத்துப், பேரச் செய்திய பெரும்பெயர்ப் பாண்டின், மடைமா ணுண்ணிழை பொலியத் தெட்டைமாண்டு, முத்துடைச் சாலேக நாற்றிக் குத்துறுத்துப், புலிப்பொறிக் கொண்ட பூக்கேழ்த் தட்டத்துத், கசடுகண் புதையக் கொளீஇத் துகடர்ந், துட்டுப் பன்மயிர் விரைஇ வயமான், வேட்டம் பொறித்து வியன்சட் கானத்த, முல்லைப் பல்போ துறழப் பூகிரைத்து:]

ஊட்டுறு பல் மயிர் விரைஇ—பலநிறம்பிடித்த மயிர்களை உள்ளேவைத்து அதன்மேலே,

வயமான் வேட்டம் பொறித்து—சிங்கமுதலியவற்றைவேட்டையாடுகின்ற தொழில்களைப் பொறித்த தகடுகளைவைத்து,

புலிமுதலியவற்றின் வரிகள்தோன்ற' உள்ளே மயிர் விரவின.

வியல் கண் காணத்து முல்லை போது உறழ் பல் பூ நிரைத்து—அகற்சியை இடத்தேயுடைய காட்டிடத்து முல்லைப்போதுடனே மாறுபடும்படி ஏனைப் பல பூக்களையும் நிரைத்து,

சாலேகம் தகடு குத்துறுத்து—சாணாங்கனாகத்திறந்த தகடுகளை ஆணிகளாலே தைத்து,

மடை மாண் பாண்டில்—஁ட்டுவாய் மாட்சிமைப்பட்ட வட்டக்கட்டில்,

கொம்பைச்செத்தி உளியாற்குயின்ற இலையை இடையிட்டுப் பொறித்து நிரைத்துச் சாலேகத்தகடுகளைக் குத்துறுத்து மடைமாண்பாண்டிலெனருடிக்.

முத்து உடை நுண் இழை பொலிய காற்றி தொடை மாண்டு பெரு அளவு எய்திய பாண்டில்—முத்தைத் தன்னிடத்தேயுடைய மெல்லியநூல் அழகு பெறும்படி சுட்டிலின்கீழேயே நாலுபுறமும்காற்றி அதனைத் தன்னிடத்தேகட்டுக் கல்மாட்சிமைப்பட்டுப் பெரிய எல்லையைப்பெற்ற பாண்டிலெனக்கூட்டுக

என்றதனால், தந்தத் காற்சுமைத்த கட்டிலைச்சூழ முத்துவா—காற்றியென்றார்

புலி பொறி கொண்ட பூ கேழ் தட்டத்து சண் புதைய கொளீஇ துகள் தீர்த்து பெரு பெயர் பாண்டில்—புலியினதுவாரியைத் கன்னிடத்தேகொண்ட பொலிவுபெற்ற கிறத்தையுடைய கச்சாலே நடுவுவெளியான இடமறையும்படி கோக்கப்பட்டுக் குற்றமற்றுக் கச்சுக்கட்டிலென்னும் பெரிய பெயரையுடைய பாண்டிலெனக்கூட்டுக.

தூக்கு இயல் மகளிர் வீங்கு முலை கடுப்ப புடை திரண்டு இருந்த குடத்த அடி—சூல்முற்றி அசைந்த இயல்பினையுடையாகிய மகளிரது பால்கட்டி வீங்கின முலையையொப்பப் பக்கமுருண்டிருந்த குடத்தையுடையவாயஅடி,

இஃது உருட்சிக்கு உவமைசுடறிற்று.

இடை திரண்டு உள்ளிமுதல் நோன் அடி பொருத்தி அமைத்து—குடத்திற்கும் சுட்டிற்குநடுவாகியஇடம் ஒழுக்கமெல்லிதாய்த்திரண்டு உள்ளிமுதல்போலும் வலியினையுடையகால்களைத் தன்னிடத்தேகைத்துச்சுமைத்துப் பேரள வெய்தியபாண்டிலென்க.

உள்ளிப்புட்டில்போல்வதனை உள்ளிமுதலென்றார்.

131 - 3. [மெல்லிதின் விரிந்த சேக்கை மேம்படத், துணைபுணர் அன்னத் தாநிறத் தாவி, யினை யினை மேம்படப் பாயினை யிட்டு:]

மெல்லிதின் விரிந்த இணை அணை சேக்கை—மெல்லிதாகவிரிந்த இணைதலணைந்த படுக்கையென்க.

மேம்பட துணை புணர் அன்னம் தா நிறம் தாவி பாய்—அச்சேக்கைக்கு மேலாகத் தம்பேட்டைப்புணர்ந்த அன்னச்சேவலின் தாயநிறத்தையுடைய குட்டியமயிர் பரக்கப்பட்டு,

“சிறுபுனை செம்பஞ்சு ஷென்பஞ்சு சேனை, முறுதுவிச் சேக்கையோ றாந்து.” என்ற ஐத்திணையும்படுத்தென்பதுதோன்ற இணையணையென்றார். என்பருகி மிக்க அன்போடுபுணர்ந்தலிற் ருட்டிற்கு மென்மைபிறக்குமென்பது தோன்றத் துணைபுணர் என்றத் தூதிரத் தூவி யென்றார். பிறரும், இத்தருத்தே பற்றி * “ஆதாம் பெருகுசின்ற வன்பினு லன்ன மொத்தும்” என்றார்;

134 - 5. [காடி கொண்ட கழுவுறு கவிங்கத்துத், தோடமை தூமடி விரித்த சேக்கை.] மேம்பட அணையிட்டு (133) காடி கொண்ட கழுவுறு கவிங் கத்து தூ மடி விரித்த தோடு அமை சேக்கை—அத்தூவிக்குமேலாக அணைகளு மிட்நெவத்துக் கஞ்சியைத் தன்னிடத்தேதொண்ட கழுவுகலுற்றதுகிலின தூய மடித்ததுவிரித்த செவகமுரீர்முகவியவற்றின் இதழ்கன்பொருந்தின படு க்கை,

இணையணை சேக்கை மேம்படத் தூவிபாய் அத்தூவிக்கு மேம்பட அணை யிட்டுத் தூமடிவிரித்த சேக்கையென்க.

136 - 7. ஆரம் தாங்கிய அலர் முலை ஆகத்து பின் அமை நெடு வீழ் தாழ்—முன்பு முததாற்செய்த கச்சுச்சுமந்த பருத்தமுலையினையுடைய மார்பிடத் தே இப்பொழுது குத்துதலமைந்த நெடிப தாலிநாணென்றமே தூங்க,

வீழ்ந்துகிடத்தலின் வீழென்றார் இனிப் பின்னுதலமைந்த நெடியவீழ், மயிரென்பாருமுனர்.

137. துணை துறந்து—அரசன் பிரிகையினாலே,

138 நல் ததல் உலறிய சில் மெல் ஒதி—நன்றாகிய ததலிடத்தே கை செய்யாமல் உலறிக்கிடந்த சிலவாகிய மெத்தென்ற மயிரினையும்

இனித் துணை துறந்துலறிய ஒதியெனக்கூட்டிக் கூடிக்கிடந்த தன்மைநீங்கி உலறிய ஒதியென்றுரைப்பாருமுனர்.

139 - 40. [நெடுநீர் வார்குழை களைந்தெனத் குறுங்கண், வாயுறை யழுத்திய வறிதுவீழ் காதின்:]

நெடு நீர் வார் குழை. களைந்தென வறிது வீழ் காதின்—பெரிய ஒளி யொழுகின மகாக்குழையைவாங்கிற்றாகச் சிறிதேதாழ்ந்த காதினையும், நீர்மை, ஒளி.

குறு என் வாயுறை அழுத்திய காது—சிறிய இடத்தையுடைய தானருவி அழுத்தியகாது,

வாயுறவென்றுபாடமாயின், கடுக்களைவாயுறும்படியழுத்தினகாதென்க.

141 - 2. பொலம் தொடி திணற மயிர் வார் முன்னை வலம்புரி வளை யொடு டிகடிகைதூல் யாத்து—முன்பு பொன்னாற்செய்த தொடிகிடந்து தழும் பிருத்த மயிர் ஒழுகுபட்டுக்கிடந்த முன்னையிலே வலம்புரியையறுத்துப்பன்னி னை வளையைஇட்டுக் காப்புநாணக்கட்டி,

ஒடு, வேறுவினையொடு.

143 - 4. டீவாளை பரு வாய் கடுப்ப வணக்குறுத்து செ விரல் கொளீஇய செ சேழ் விளக்கத்து—வாணையினது பருத்தவாயையொக்க முடக்கத்தையுன்

* சீவகசிந்தாமணி, 189. † உலறிய: சிறுபாண். 18. ‡ குறுந். 218.

§ “வாணைப்பருவாய் வணக்குறுமோதிரம்” (சிலப். 6: 95.)

பாத்திசுந்திரவர் விரலிடத்தேயிட்ட கிவந்திறத்தையுடைய முடக்கென்று
மேர்திரத்தையும்,

145 - 6. பூ துகில் மரீஇய ஏந்து கோடு அல்குல் அமாசு ஊர்ந்த அவிர்
நூல் கலிக்கமொடு—முன்பு பூத்தொழிலையுடைய *துகில்கிடந்த உயர்ந்த வனை
வினையுடையவர்க்குலில் இக்காலத்துடுத்த அழகிய மாசேறிய வினங்குகின்ற
நூலாற்செய்த புடைவையுடனே,

147. [புனையா கோவியங் கடுப்பப் புனைவில்:]

புனையா ஓவியம் கடுப்ப - வண்ணங்களைக்கொண்டெழுத்த வடிவைக்
கோட்டினை சித்திரத்தையொப்ப.

புனைவில் நல்லடி (151) என மேல்வருவதனைக்கூட்டி, கழுவிச்செப்பஞ்
சுட்டுப் பூண்கண்ணியாத நன்றாகிய அடியென்க.

148. தனிரர் எர் மேனி—மாந்தனிரையொத்த நிறத்தினையும்.

நாய சணங்கின்—பார்த சணங்கினையும்,

149. அம் பனை கடைஇய மெல் தோள் - அழகினையுடைய மூங்கில்
போலத்திரண்ட மெல்லியதோளினையும்.

149 - 50. [முகிழ்முலை, வடபுவிசுந் தியாத்த] வயு விசித்து யாத்த
முகிழ் முலை—சச்சை வலித்துக்கட்டின தாமரைமுனைபோலும் முலையினையும்,

150. வாங்கு சாய் நசுப்பின் வனையும் நுடங்குமிடையினையும்,

151. மெல் இயல் மகளிர் - மெத்தென்ற தன்மையினையுமுடைய
சேடியர்,

நல் அடி வருட—துயிலுண்டாகுமோவென்று அடியைத் தடவ,

மேனி (148) முகவியவற்றையுடையமகளிர் (151) புனைவில் (147)
நல்லடி வருடவென்க.

152 - 3. கரை விரவுற்ற நறு மெல் கூந்தல் செ முக செவிலியர் கை
மிக குழிது—கரை கலத்தலுற்ற நறிய மெல்லியமயிரினையுடைய சிவந்தமுகத்
தையுடைய செவிலித்தாயர் இவளாற்ற வாழக்கமிகுகையினாலே திரண்டு,

154. குறியவும் செடியவும் உரை பல பயிற்றி—பொருளொடுபுணர்ப்
பொய்மொழியும் மெய்மொழியுமாகிய உரைகள் பலவற்றையும் பலகாற்
சொல்லி,

†“ஒன்றே மற்றஞ் செவிலிக் குறித்தே” என்பது இலக்கணம்.

155 - 6. இன்னே வருகுவர் இன் துணையோர் என உசுத்தவை மொழி
யவர் ஒல்லான் மிக கலுழந்து—இப்பொழுதேவருகுவர் நினக்கினிய துணையாற்
தன்மையையுடையோரென்று அவன்மனத்துக்கு இனியவார்த்தைகளைக்கூறவும்
அதற்குப்பொருந்தானாய் மிகக்கலங்கி,

157 - 8. [நுண்சேற வழித்த நோனிலைக் கிரங்கா. வாறு வறுமுலை
கொளீஇய:] ஊறு வறுமுலை கொளீஇய நுண் சேற வழித்த நோன் கிலை

* துகில் - ஆடைவகையுள் உயர்ந்தது; “புடைவீழ்ந்துகில்” (181) என்
பர் பின்னும்; “வாழ்வாரே, பட்டுந்துகிலுமுடுத்து” (நாலடி. நன்றியில். 4.)

† தொல்காப்பியம், செய்யுளியல், 176.

திரள் கால்—குடங்களைக் கடைத்துதைத்த சாதிலிங்கம்பூசின வலியநிலையினை யுடைய மேற்கட்டியிற் திரண்டகால்களை,

158. கால் திருத்தி — கட்டிற்கால்களுக்கு அருகாகநிற்குப்படிபண்ணி அதனிடத்தேகட்டி,

ஊறுவறுமுலை, குடத்திற்கு வெளிப்படை; முலைபோதலின் முலையெ ன்றார்.

159. [புதுவ தியன்ற மெழுஞ்செய் படமிசை:] மெழுஞ் செய் படம மிசை புதுவது இயன்ற — மெழுஞுவழித்த பேற்கட்டியின்மேலே புதிதாக எழுதின,

160 - 61. [திண்ணிலை மருப்பினாடுதலை யாக, விண்ணூர்பு திரிதரும்:]

விண் — ஆகாயத்திடத்தே.

திண் நிலை மருப்பின் ஆடு தலையாக ஊர்பு திரிதரும்—திண்ணியநிலையினை யுடைய கொம்பினையுடைய மேடராசிறுதலாக எனை இராசிகளிற் சென்று திரியும்.

161 - 2. வீங்கு செல்ல மண்டிலத்து முரண் மிகு சிறப்பின் செல்வ னொடு நிலைஇய — மிக்க செலவினையுடைய ஞாயிற்றோடே மாறுபாடுமிருந்த தலைமையினையுடைய திங்களோடு *திரியாமனின்ற,

163. உரோகினி நினைவான் கோக்கி - உரோகினியைப்போல யாமுய பிரிவின்றியிருத்தலைப் பெற்றிலேமேயென்று நினைத்து அவற்றைப்பார்த்து.

ஞாயிறு, ஈண்டெழுதிய தன்று; திங்களிற்கு அடைகூறிற்று.

நெடிது உயிரா—நெட்டுயிர்ப்புக்கொண்டு,

164 - 5. [மாயித் தேவந்திய மலிந்துவீழிப்பனி, செவ்விரல் கடைக்கண் கோர்த்திச சிவதெறியா:] மா இதழ் வீழ் கண் கடை மலிந்து எந்திய அரி பனி சிவ செ விரல் கோர்த்தி தெறியா—நீலப்பூவிரும்பினகண் தன்கடைக்கண்ணி டத்தேவர மிக்குச்சுமந்த ஐதாகிய நீரிர்சிவவற்றைச் சிவந்த விரலைச்சேர்த்தித் தெறித்து.

என்றத - மிசவுமழாமல் மல்கினீரைத் தெறித்தென்றார்.

166. புலம்பொடு வதியும் நலம் கிளா அரிவைக்கு — தனிமையோடு கிடக்கும் அன்பு மிகுகின்ற அரிவைக்கு,

அரசன் பிரிகையினாலே, நெடுவீழ்தாழ் (137) தூல்யாதது (142) மாரூர்த் தலிங்கத்தோடே (146) ஓதியினையும் (138) காதினையும் (140) விளக்கத்தினையும் உடையனாய் (144) மிசக்கலங்கி (156) உரோகினி நினைவனோக்கி நெடிதுயிர்த்துத் (163) தெறித்து (165) மகளிர் நல்லடிவருட (151) ஓவியவ கடுப்ப (147) வதியுமரிவைக்கு (166) என வினைமுடிக்க.

166 - 7. அரிவைக்கு இன்ன அரு படர் தீர—அரிவைக்குத் தீதாயிருக் கின்ற ஆற்றத்தன்றிய நினைவு தீரும்படி,

பாசறைத் தொழில் (188) விறல் தந்து (167) இன்னே முடிச தல் (168) - வேந்தன் பாசறையிடத்திருந்து பொருகின்ற போர்த்தொழில் அவனுக்கு வெற் றினயக்கொடுத்து இப்பொழுதே முடிவதாக, இஃது எனக்குவிருப்பம் என முடிக்க.

* பி - டி. தெரியாமனின்ற.

168. அம்ம சேட்பாயாக;

இஃது, இவன்வருத்தமிருதி தீரவேண்டிக் கொற்றவையைநோக்கிப்பரவு கின்றவன் கூற்றாயிற்று. சேட்பாயாகவென்றது கொற்றவையைநோக்கி. முடிசு வென்ற வியங்கோன், வேண்டுகோடற் பொருண்மைக்கண் வந்தது. தில், விழையின்கண் வந்தது

168 - 71. மின் அவர் ஓடையொடு பொலிந்த வினை நவில் ஈயானே நீன் திரள் தடகை நிலமிசை புரள களிறு களம் படுத்த பெரு செய் ஆடவர்—ஒளி விளங்குகின்ற பட்டத்தோடே பொலிவுபெற்ற போர்த்தொழிலைப்பயின்ற யானையினுடைய நீண்டகொண்ட பெருமையினையுடையகை அற்று சிலத்தே புரளும்படி யானையை முன்னர்க்கொன்ற பெரியசெயலையுடைய வீரருடைய, செயலென்னும் வினைப்பெயர் செய்யென முதனிலையாய் நின்றது.

172. ஒளிறு வான் விழு புண் ஈனிய புறம் போந்து—விளங்கும் வாளி ஞற் போழ்ந்த சீரியபுண்ணைக் கண்டுபரிகரித்தற்குத் தானிருக்கின்ற இடத்திற் குப் புறம்பேபோந்து திரிதரும்வேர்கண் (187) என்க.

173. †வடநீதை தண் வளி—வடநீசைக்கண்ணதாகிய குளிர்த்தகாற்று, என்றது வாடையை

173 - 5. [தணவரி யெறிதொறு துடங்கித், தெற்கேர் பிறைஞ்சிய தலைய *நற்பல், பாண்டில் விளக்கிற் பருஉச்சுட ருழல்] நல் பல்பாண்டில் விளக்கில் பருஉ சுடர் தண் வளி எறிதொறும் துடங்கி தெற்கு எர்பு இறைஞ் சிய தலைய அழல்—நன்றாகிய பலகால்விளக்கிலெளிகின்ற பருத்தகொழுந்து வாடைக்காற்று அடிக்குந்தோறும் அசைத்து தெற்குநோக்கியெழுந்த சாய்ந்த தலையினையுடையவாய் எரிய.

விளக்கு ஆகுபெயர்.

176 - 7. வேர்பு தலை யாங்க நோன்காழ் எஃகமொடு முன்னோன் முறைமுறை காட்ட—வேர்ப்பந்தாளரத் தலையிலேகட்டின வலிய சாய்பினை யுடைய வேலோடே முன்செல்கின்ற சேனாபதி புண்பட்டவீரரை அடைவே அடைவேகாட்ட,

177 - 80. பின்னர் மணி புறத்து இட்ட மா தாள் பிடியொடு பருமம் களையா பாய் பரி கலி மா இரு சேறு தெருவின எறி துளி விகிர்ப்ப—பின்னாக மணிகளைத் தன்னிடத்தேயிட்ட பெருமையையுடைய தாளினையுடைய குசை யோடே பக்கரைவாங்காத பாய்ந்துசெல்லுஞ் செலவினையுடைய செருக்கின குதிரைகள் கரிய சேற்றையுடைய தெருவிலே தம்மேலேவீசும் துளிகளையுதற, தானென்றது வாய்க்கருவியிற் றோத்துமுடியும் குசையிற்றலையை.

181 புடை வீழ் அம் துகில் இடவயின் தழீஇ—இடத்தோளினின்றும் முவிவீழ்ந்த அழகினையுடைய †ஒலியலை இடப்பக்கத்தேயினைத்துக்கொண்டு,

182 - 3. வான் தோள் கோத்த வன்கண் காளை சுவல் மிசை அமைத்த கையன்—வானத்தோளிலேகோத்த தறுகண்ணமையையையுடைய வானெடுப் பான்ரோளிலே வைத்த வலக்கையையுடையனும்,

* புறநா. 19: 9 - 11.

† இப்பாட்டிற்கு 'வடநீதைத்தண்வளி' என்னும் இர்தப்பகுதி உயிர் போன்றது.

‡ ஒலியல் - உத்தரீயம்.

183. *முகன் அமர்ந்து—புண்பட்டவீரர்க்கு அகமலர்ச்சிதோன்ற முகம் பொருந்தி,

184. துல் சால்யாத்த மாலை வெண்குடை—துலாலே, சட்டத்தைக்கட முன முத்தமாலையினையுடைய கொற்றக்குடை,

185. தவ்வென்று அசைது தா துளி மறைப்ப—தவ்வென்னுமோசை பட்டு அசைந்து பரக்கின்ற துளியைக் கரக்க,

தாழ்த்துளியும்பாடம்.

186 - 7. நன்னென் யாமத்தும் பன்னிகொள்ளான் சிலரொடு திரிதரும் வேந்தன்—நன்னென்னுமோசையையுடைய நடுவியாமத்தும் பன்னிகொள்ளாளுய்ச் சிலவீரரோடே புண்பட்டோரைப் பரிசுரித்துத் திரிதலைச்செய்யுமரசன்,

188. பலரொடு முரணிய பாசறை தொழில்—சேரன் செப்பியன்முதலிய ஈழவரோடே மாறப்பட்டுப் பொருகின்ற பாசறையிடத்துப் போர்த்தொழில்.

புண்காணிய புறம்போந்து (172) கூடாமலக் (175) காட்ட (177) விகிற் பத் (180) தழீஇக் (181) கையறைய் அமர்ந்து (183) மறைப்பப் (185) பள்ளி கொள்ளாளாய்த் (186) திரியும்வேந்தன் (197) என்க.

* அம்ம (168) வானம் சார்காலத்து மழையைப்பெய்ததாகப் (2) பின்னா ளிசுழந்தபொழுது கூதிர்க்காலமாய் சிலைபெற்றது (72); அக்கூதிர்க்காலத்து நடு வியாமத்தே (12) வாயிலினையும் (88) முன்கடையினையும் (92) முற்றத்தினையும் (90) சிறப்பினையுமுடைய (83) கோயில் (100) வரைப்புக்களிற் (107) காண்பினல்லவீற் (114) பாண்டிலிற் (123) சேக்கையிலே (135) வதியுமரி வைக்குப் (166) படர்திரும்படி (167) வேந்தன் (187) பலரொடுமுரணிய பாசறைத்தொழில் (188) விற்றந்து (167) இன்னேழுடிவதாக; இஃது எனக்கு விருப்பம் (168) எனக் கொற்றவையைப்பாவிற்றாக வினைமுடிக்க.

இப்பாட்டுத் தலையாலங்காணத்துச் செருவேன்ற நெடுஞ்செழியன் மன்னைசையாட்சென்று பொருதலின், இப்போர் வஞ்சியாகலின், ஐவஞ்சிக்குக்கொற்றவைநிலையுண்மையின், கொற்றவையை வெற்றிப்பொருட்டுப் பரவுதல் கூறினார்; அது பாலைத்திணைக்கேற்றலின்.

பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன் மதுரைக்கணக்காயனார்மகனார் நக்கி னார்பாடிய நெடுநல்வாடைக்கு மதுரைஆசிரியர் பாபத்துவாசி நச்சினார் கிளியர் செய்த உரை முற்றிற்று.

வெண்பா.

வாடை நலிய வடிக்கண்ண டோணசைஇ
யோடை மழதளிற்று னுள்ளன்கொல்—கோடன்
முனையோ டலமர முற்றெரிபோற் பொங்கிப்
பகையொடு பாசறையு ளான்.

* திருக்குறள், 84.

† எழுவாப்பெயரையும் இப்புத்தகத்தின் 213 - ஆம் பக்கங்களின் கீழ்க் குறிப்புக்களாவன.

‡ பு - வெ. வஞ்சி. 5.

எட்டாவது

*குறிஞ்சிப்பாட்டு.

அன்னாய் வாழிவேண்டன்னை யொண்ணுத
லொலிமென் கூந்தலென் றோழி மேனி
விறலிழை நெகிழ்த்த வீவருங் கடுநோ
யகலு ளாங்க ணறியுநர் வியும்

5 பரவியுந் தொழுதும் விரவுமலர் தூயும்
வேறுபல் லுருவிற் கடவுட் பேணி
நறையும் விரையு மோச்சியு மலவுந்
றெய்யா மையலை நீயும் வருந்துதி
நற்கவின் றொலையவு நறுந்தோ ணெகிழவும்

10 புட்பிற ரறியவும் புலம்புவந் தலைப்பவு
முட்கரந் துறையு முய்யா வரு ட்படர்
செப்பல் வன்மையிற் செறித்திபான் கடவலின்
முத்தினு மணியினும் பொன்னினு மத்தனை
நோவருந் குரைய கலங்கெடிற் புணருந்

15 சாற்பும் வியப்பு மியல்புந் குன்றின்
மாசறக் கழிஇ வயங்குபுகழ் நிறுத்த
லாசறு காட்சி பையர்க்கு மந்நிலை
யெனிய வென்றார் தொன்மருந் கறிஞர்
மாதரு மடனு மோராங்குத் தணப்ப

20 நெடுந்தே ரெந்தை யருங்கடி நீவி

* இது பெருங்குறிஞ்சியெனவும் வழங்கும்; “எருவையென்பது. ‘எருவை கருவினை’ எனக் கபிலர்பாடிய பெருங்குறிஞ்சியினும் வந்தது” (பரிபாடல். 19: 77 - பரி. உரை); “கபிலர்பாடிய பெருங்குறிஞ்சியில் வரையின்றிப் பூமயங்கியவாறு காண்க” — (தொல். அகத். கு - 19 - க. உரை)

1. அன்னாய்வாழிவேண்டன்னை: ஐங்குறு. 201 - 10; அகநா. 48.

6. வேறுபல்லுருவிற்கடவுள்: (முருகு. 282); பல்வேறுருவின்: (குறிஞ்சி. 103); “மனக்கோணினக்கென வடிவுவே நிலையே” (பரி. 4: 56.)

8. எய்யாமையென்னுமுரிச்சொல் அறியாமையென்னுந் குறிப்புணர்த்து மென்பதற்கு இவ்வடி மேற்கோள்; (தொல். உரி. கு. 44. இள. சேனா. 8; இ - வி. கு - 290.)

18 - 4. “பொன்னின் குடமுடைந்தாற் பொன்னாகும்” (முதுரை. 18.)

பிருவே மாய்ந்த மன்ற விதுவென்
நாமறி வுருவிற் பழியு முண்டேர்
வாற்றின் வாரா சாதினு மாற்ற
வேணியுல கத்து மியைவதா னமக்கென

25 மானமர் நேக்கங் கல்லுக்கி கையற்
றாஞ்ச் சிறுமைய னிவருந் தேம்பு
மிகன்மீக் கடவு மிருபெரு வேந்தர்
வினையிடை நின்ற சான்றோர் போல
விருபே சச்சமோ டியானு மாற்றலேன்

30 கொடுப்பினன் குடைமையுங் குடிநீர லுடைமையுங்
வண்ணமுந் துணையும் பொரீ இ பெண்ணை
தெமியேந் துணிந்த வேமஞ்சா லருவினை
நிகழ்ந்த வண்ண நீநனி யுணரச்
செப்ப லான்றிசிற் சினவா தீமோ

35 நெற்கொ ணெடுவெதிர்க் கணந்த யானை
முத்தார் மருப்பி னிறங்குகை கடுப்பத்
துய்த்தலை வாங்கிய புனிற்றுநீர் பெருங்குர
னற்கோட் சிறுதினைப் படுபு னோப்பி
பெற்பட வருதிய ரெனநீ விடுத்தலிற்

40 கலிகெழு மரமிசைச் சேனோ னிழைத்த
புலியஞ் சிதண மேறி யவண
சாரற் குரற் றகைபெற வலந்த
தழலுந் தட்டையுந் குளிரும் பிறவுந்
கினிகடி மரபின லுழுழ் வாங்கி

23. பா. வாராதாயினும்.

31. வண்ணமென்பது இயர்சொ லென்பதற்கு இவ்வடி மேற்கோள்;
(தொல். புறத். கு - 27. 8. உரை), பா. வண்ணமுந் தொடையுங்.

35 - 7. முத்தார் மருப்பு: (முருகு. 305; மலைபடு, 518.) தினைக்கெதிர்க்கு
யானைக்கை: “செந்தினை, மடப்பிழித் தடக்கை யன்ன குரல்”, “பிழி
க்கை யன்ன பெருங்குர லேனல்” (குறுந். 198, 360); “குருத்த லேத்துகை
கடுப்பத், தோடுதலை வாங்கிய நீடுகூர் பைந்தினை” (நந். 317.)

40. பா. மீமிசை.

43 - 4. “வெதிர்நீனை தட்டையென்” (நந். 147); “தழலுந் தட்டையு
முறியுந் தர்து”, “படுகினி கடியுந் கொடிச்சிகைக் குளிரே” (குறுந். 223.
291); “தழலை வாங்கியுந் தட்டை யோச்சியுந்” (அகநா. 188); குளிரும்
குளிரியு மொக்குமெனக் கூறி இவற்றை மேற்கோள் காட்டுவர்: (கக்குரை.
73 - வணர்.)

- 45 யாவுக்கதிர் தெனா முருப்பலி ரமயத்து
கிசம்பாடு பறவை வீழ்பதிப் பர
நிறையிரும் பெளவங் குறைபட முகந்துகொண்
டகலீரு வானத்து வீசுவளி கலாவலின்
முரசுதிர்த் தன்ன வின்னா வேற்றொடு
- 50 நிரைசெல னிவப்பிற் கொண்மு மயங்கி
பின்னிசை முரசிற் சுடர்ப்பூட் சேள
பொன்னார்க் கேந்திய விலங்கிலை யெஃகின்
மின்மயங்கு கருவிய கன்மிசைப் பொழிந்தென
வண்ண நெடுங்கோட் டிழிதரு தெண்ணீ
- 55 ரவிர்துகில் புரையு மவ்வென் ளருவித்
தவிர்வில் வேட்கையேந் தண்டா தாடிப்
பளிங்குசொரி வன்ன பாய்க்குண குடைவுழி
நளிபடு சிலம்பிற் பாயம் பாடிப்
பொன்னெறி மணியிற் சிறுபுறந் தாழ்ந்தவெம்
- 60 பின்னிநுங் கூந்தல் பிழிவனந் துவரி
புள்ளகஞ் சிவந்த கண்ணேம் வள்ளித
மொன்செங் காந்த ளாம்ப லனிச்சந்
தண்கயக் குவளை குறிஞ்சி வெட்சி
செங்கொடு வேரி தேமா மணிச்சிகை
- 65 யுரிதுநா றவிழ்தொத் துந்தாழ் கூவிள
மெரிபுரை யெறுமுஞ் சுள்ளி கூவிரம்
வடவனம் வாகை வான்பூங் குடசு
மெருவை செருவினை மணிப்பூங் கருவினை
பயினி வானி பல்விணர்க் குரவம்
- 70 பசும்பிடி வகுளம் பல்விணர்க் காயா

49. “முரசுதிர்ப் பைவபோன் முழங்கிடி பயிற்றி” (பரி. 22).

51 - 3. “செவ்வக் கடம்பமந்தான் வேன்யின்னி” (ஐந். 50: 1.)

“கண்ணொளி ரெக்கிற் கடிய மின்னி” (பரி. 22: 7.)

57. “குழந்த பேரொளி துளம்பிய நிலனை ரென்னத், தாழ்ந்த வந்து
விடைவயிற் தழிஇயின் பளிக்கு, போழ்ந்தி யற்றிய நிலனைப் பூம்புன
லிடைப்போய், வீழ்ந்த னன்பெரு வேத்தவை முகிழ்கை விளப்ப” (பாக
வதம், 30: கிதபாவனைக்கொன்ற. 118)

68. இவ்வடி, எருவை, மலர்விசேடமென்பதற்கு மேற்றோன்; (பரி.
19: 77 - பரி.)

- விரிமல ராவிரை வேல் குரல்
 குரீ இப் பூளை குறுநறுங் கண்ணி
 குருகிலை மருதம் விரிபூங் கோங்கம்
 போங்கந் திலகந் தேங்கமழ் பாதிரி
 75 செருந்தி யதிரல் பெருந்தண் சண்பகங்
 கரந்தை குளவி கடிசுமழ் கலிமாத்
 தில்லை பாலை கல்லிவர் முல்லை
 குல்லை பிடவஞ் சிறுமா ரோடம்
 வாழை வள்ளி நீணறு நெய்த
 80 ருழை தளவ முட்டாட் டாமரை
 ஞாழன் மௌவ னறுந்தண் கொகுடி
 சேடல் செம்மல் சிறுசெங் குரவி
 கோடல் கைதை கொங்குமுதிர் நறுவழை
 காஞ்சி மணிக்குலைக் கட்கமழ் நெய்தல்
 85 பாங்கர் மராஅம் பல்பூந் தணக்க
 மீங்கை யிலவந் தூங்கினர்க் கொன்றை
 யடும்பம ராத்தி நெடுங்கொடி யவரை
 பகன்றை பலாசம் பல்பூம் பிண்டி
 வஞ்சி பித்திகஞ் சிந்து வாரந்
 90 தும்பை துழாஅய் சுடர்ப்பூந் தோன்றி
 நந்தி நறவ நறம்புன் னாகம்
 பாரம் பிரம் பைங்குருக் கத்தி
 யாரங் காழ்வை கடியிரும் புன்னை
 நரந்த நாக நள்ளிரு னை
 95 மாயிருங் குருந்தும் வேங்கையும் பிறவு
 மரக்குவிரித் தன்ன பரேரம் புழகுடன்
 மாலங் குடைய மலிவன மறுகி
 வான்கண் கழீஇய வகலறைக் குவைஇப்

84. “கட்கமழ் செய்தலாதி” (முருகு. 74.)

87. ‘அடும்பு’ என்னும்பாடம் சேர்; (கலி. 132; பதிற். 80; திணைமா.

51) பா. அடும்பம்.

62 - 96. இவ்வடிகளிற் குறிஞ்சிலத்திற்கும் கூதிர்க்காலத்திற்கும் யாம
 த்திற்குமுரியபூக்களையன்றி வேறுநிலத்திற்கும் வேறுகாலத்திற்குமுரியபூக்கள்
 மயங்கிவந்தமை “எந்நில மருங்கிற் பூவும் புள்ளும்” (தொல். அகத். 14) என்
 னும் சூத்திரத்தாலமையும்.

- புள்ளா ரியத்த விலங்குமலைச் சிலம்பின்
 100 வள்ளாயிர்த் தெள்ளினி யிடையிடைப் பயிற்றிக்
 கிள்ளை யோப்பியுங் கிளையிதழ் பறியாப்
 பைவிரி யல்குந் கொய்தழை தைஇப்
 பல்வே றுருவின் வனப்பமை கோதையெம்
 மெல்லிரு முச்சிக் கவின்பெறக் கட்டி
 105 யெரியவி ருருவி னங்குழைச் செயலைத்
 தாதுபடு தண்ணிழ லிருந்தன மாக
 வெண்ணெய் நீவிய சுரிவளர் நறுங்காழ்த்
 தண்ணுந் தகரங் கமழ மண்ணி
 யீரம் புலர விரலுளர்ப் பவிழாக்
 110 காழகி லம்புகை கொளீஇ யாழிசை
 யணிமிகு வரிமிஞ் றார்ப்பத தேங்கலந்து
 மணிநிறங் கொண்ட மாயிருங் குஞ்சியின்
 மலையவு நிலத்தவுளு சிணையவுளு சணையவும்
 வண்ண வண்ணத்த மலராப்பு விரைஇய
 115 தண்ணுந் தொடையல் வெண்போழ்க் கண்ணி
 நலம்பெறு சென்னி நாமுற மிலேச்சிப்
 பைங்காற் பித்திகத் தாயித ழுலரி
 யந்தொடை யொருகாழ் வளைஇச் செந்தி
 யொண்பூம் பிண்டி யொருகாது செரீஇ
 120 யந்தளிர்க் குவவுமொய்ம் பலைப்பச் சாந்தருந்தி
 மைந்திறை கொண்ட மலர்ந்தேந் தகலததுத்
 தொன்றுபடு நறுந்தார் பூண்டு பொலியச்
 செம்பொறிக் தேற்ற வீங்கிறைத் தடக்கையின்
 வண்ண வரிவில் லேந்தி யம்புதெரிந்து
 125 துண்வினைக் கச்சைத் தயக்கறக் கட்டி
 யியலணிப் பொலிந்தவீகை வான்கழ
 றயல்வருந் தோறுந் திருந்திக் கலாவ
 முனைபாழ் படுக்குந் துன்னருந் துப்பிற்

101. பா. பரியா.

118 - 9. அசோகம்பூவிற்கு ரொப்பு. (முதுரை. 700 - 701.) அசோகத் தளிரைக் காதிற்செருகல்; முருகு. 31 - ஆம் அடியின் கீழ்க்குறிப்பைப்பார்க்க.

128. மு. மலைபடு. 59.

பகைபுறம் கண்ட பங்கேற்றினாள்.

- 130 னாவுச்சினஞ் செஞ்சித் துன்னொதொழும் திவனன
முனீவா னெயிற்ற வள்ளுநர் ஞானி
தினையாக் கண்ண விரைஞ்பு நெரிதா
நடுங்குவன மெழுந்து நல்லடி தளர்ந்தியா
மிடும்பைகூர் மனத்தே மருண்டுபுலம் படா
- 135 மாறுபொரு தோட்டிய புகல்வின் வேறுபுலத்
தாகாண் விடையி னணிபெற வந்தெம்
மலமா லாவிடை வெருடத லஞ்சி
மெல்லிய வினிய மேவாக் கிளந்தெம்
மைம்பா லாய்கவி னேத்தி யொண்டொடி
- 140 யசைமென் சாய லவ்வாங் குத்தி
மடமதர் மழைக்க ணினையீ ரிறந்த
கெடுதியு முடையே னென்றன னதனெதிர்
சொல்லே மாதலி னல்லாந்து கலங்கித்
கெடுதியும் விடஇ ராயி னெம்மொடு
- 145 சொல்லும் பழியோ மெல்லிய லீரொன
கைவளம் பழகிய பாலை வல்லோன்
கைகவர் நரம்பி னிமமென விமிரு
மாதர் வண்டொடு சுரும்புநயர் திறுத்த
தாதவி முலரித் தாதினை யிளந்து
- 150 தாறடு களிற்றின் வீறுபெற வோச்சித்
கல்லென் சுற்றக் கடுங்குர லவித்தெஞ்
சொல்லற் பாணி தின்றன னாக
விருவி லேய்ப்த குறுங்காற் குரம்பைப்
பிணையேர் நோக்கின் மணியோண் மடுப்புத்
- 155 தேம்பிழி தேறன் மாந்தி மகிழ்நிறந்து
சேம மடிந்த பொழுதின் வாழ்முது

132. பா கினையாக்.

138. “மெல்லிய வினிய மேவாகு தருச, வினையொழி யுமெனச் சொல்
வீனும்” (துறந். 306); “செவ்விய தீவியசொல்லி” (கலி. 19.)

130-42 இவ்வடிகள், தலைவன் நாயகாத்வாதரீதற்கு மேற்கோள்,
(தொல். பொருளியல், கு. 18. ஈ.)

146 சிவபாண். 38.

152. இவ்வடி, ஆகநென்புத யூரிவினையொழியுப்பிற்றற்கு மேற்கோள்,
(தொல். இடை. கு. 32 - ௪.)

- திரும்புன நிழத்தலிற் சிறுமம் நேர்நா
தாவுற முஞ்சிலை கொளீஇ நோய்மிக்
குரவுச்சின முன்பா துடல்சினஞ் செருக்கிக்
160 கணைவிடு புடைபூக் காணங் கல்லென
மடிவிடு வினையர் வெடிபடுத் தெதிரக்
கார்ப்பெய னுருமிற் பிளிற்சிச் சீர்த்தக
விரும்பினர்த் தடக்கை யிருநிலஞ் சேர்த்த்சிச்
சினந்திகழ் கடாஅஞ் செருக்கி மாங்கொல்பு
165 மையல் வேழ மடங்கலி நெதிர்தர
வுய்விட மறியே மாகி யொய்யெனத
திருந்துகோ செல்வனை தெழிப்ப நாணுமறந்து
விதுப்புறு மனத்தேம் விரைந்தவற் பொருந்திச்
சூருறு மஞ்ஞையி னடுங்க வார்கோ
170 துடுவுறும் பகழி வாங்கிக் கடுவிசை
யண்ணல் யானை யணிமுகத தழுத்தலிற்
புண்ணுமிழ் குருதி முகம்பாய்ந் திழிதரப்
புள்ளி வரிதுதல் சிதைய நில்லா
தயர்ந்து புறங்கொடுத்த பின்னர் நெடுவே
175 ளாணங்குறு மகளி ராடுகளங் கடுப்பத்
திணிநிலைக் கடம்பின் றிரளரை வளை இய
துணையறை மாலையிற் கைபிணி விடே
துரையுடைக் கலுழி பாப்தலி னுரவுத்திரை
யருங்கரை வாழையி னடுங்கப் பெருந்தகை
180 பஞ்சி லோதி யசைபல் யாவது
மஞ்ச லோம்புநின் னணிநல துகர்க்கன
மாசறு சுடர்துத னீவி நீடுநினைந்
தென்முக நோக்கி நக்கன னந்நிலை

161. பெரும்பாண. 166 - ஆம் அடியின் கீழ்க்குறிப்பைப்பார்க்க.

162 - 5. யானைமுழக்கிற்கு இடி: பரிபாடல். 8: 17 - 8.

167. பா. வளைதெளிப்ப.

170 - 71. "செந்தொடைப் பகழி வாங்கிச் சினஞ்சிறந்து, கருங்கைக்
காணவன் களிற்றழிந்த தழுத்தலின்" (தொல். செய். கு. 95 - பேர். மேற்)

172. பாய்தல், பாத்தலென்னுங் குறிப்புப்பொருண்மையை யுணர்த்து
மென்பதற்கு இவ்வுடி மேற்கோள்; (தொல். உரிச். கு. 63, ௩; இ - வி. கு.
281 - உரை.)

176 - 7. "சடம்பு ஆடிய கன்னி மாலையோம், ரெட்டர்ந்து கைவிடாத்
தோழி மாசொழும்" (சீவக. 990)

180 - 88. இவ்வுடிகன், தலைவன் களிதுகாத்தவாற்றிற்கும் புணலின்
எடுத்தவாற்றிற்கும் மேற்கோள்; (தொல். பொருளியல், கு. 13 - ௪. உரை.)

- நாணு முட்டு நண்ணுவழி யடைதர
- 185 வொய்பெனப் பிரியவும் விடாஅன் கவைஇ
யாக மடைய முயங்கலி னவ்வழிப்
பழுமிள குக்க பாறை நெடுஞ்சுனை
முழுமுதற் கொக்கின் தீங்கனி யுதிர்ந்தெனப்
புள்ளெறி பிரசுமொ டுண்டிப் பலவி
- 190 நெகிழ்ந்துகு நறும்பழம் விளைந்த தேற
னீர்செத் தயின்ற தோதை வியலூர்ச்
சாறுகொ ளாங்கண் விழவுக்கள நந்தி
யரிக்கூட் டின்னியங் கறங்க வாடுமகள்
கயிலூர் பாணியிற் றளருஞ் சாரல்
- 195 வரைபா மகளிரிற் சாஅய் விழைதக
விண்பொருஞ் சென்னிக் கிளைஇய காந்தட்
டண்கம ழலரி தாஅய் நன்பல
வம்புவிரி களத்திற் கவின்பெறப் பொலிந்த
குன்றுகெழு நாடனெம் விழைதரு பெருவிற
- 200 லுள்ளத் தன்மை யுள்ளினன் கொண்டு
சாறயர்ந் தன்ன மிடாஅச் சொன்றி
வருநர்க்கு வரையா வளநகர் பொற்ப
மலரத் திறந்த வாயில் பலருணப்
பைந்நிண மொழுகிய நெய்ம்மலி யடிசில்
- 205 வசையில் வான்றிணைப் புரையோர் கடும்பொடு
விருந்துண் டெஞ்சிய மிச்சில் பெருந்தகை
நின்னோ டுண்டலும் புரைய தென்றாங்
கறம்புணை யாகத் தேற்றிப் பிறங்குமலை
மீமிசைக் கடவுள் வாழ்த்திக் கைதொழு
- 210 தேமுறு வஞ்சினம் வாய்மையிற் தேற்றி
யந்தீந் தெண்ணீர் குடித்தலி னெஞ்சமர்ந்
தருவிட ரமைந்த களிற்றுதரு புணர்ச்சி
வானுரி யுறைபுள் வயங்கிபோ ரவாவும்
பூமலி சோலை யப்பகல் கழிப்பி
- 215 யெல்லை செல்ல வேழர் பிறைஞ்சிப்
பல்கதிர் மண்டிலங் கல்சேர்பு மறைய

- மாண்கண மரமுதற் றெவிட்ட வான்கணங்
கன்றபயிர் குரல மன்றிறிற் றெபுகர
வேங்குவயி ரிசைய கொடுவா யன்றி
- 220 லோங்கிரும் பெண்ணை யகமட லகவப்
பாம்புமணி யுமிழப் பல்வயிற் கோவல
ராம்பலந் தீங்குழற் றென்விளி பயிற்ற
வாம்ப லாயிதழ் கூம்புவிட வளமனைப்
பூந்தொடி மகளிர் சுடர்தலைக் கொளுவி
- 225 யந்தி யந்தண ரயரக் கானவர்
விண்டோய் பணவை மிசைஞெகிழி பொத்த
வான மாமலை வாய்குழ்பு கறுப்பக் கானங்
கல்லென் றிரட்டப் புள்ளின மொலிப்பச்
சுனைஇய வேந்தன் செல்சமங் கடுப்பத்
- 230 துனைஇய மாலை துன்னுதல் காணூஉ
நேரிறை முன்கை பற்றி துமர்தர
நாடறி நன்மண மயர்கஞ் சின்னாட்
கலங்க லோம்புமி னிலங்கிழை யீரென
வீர நன்மொழி தீரக் கூறித்
- 235 துனைபுண ரேற்றி நெம்மொடு வந்து
துஞ்சா முழுவின் மூதூர் வாயி
லுண்டுறை நிறுத்துப் பெயர்ந்தன னதற்கொண்
டன்றை யன்ன விரூப்போ டென்று

219. வயிரிசை மயிலுக்கு; (நெடுநல். 99.)

221. “நாம நல்லராக் சதிப்பட வுமிழ்ந்த, வாய்மணி விளக்கின்”
(அகநா. 72.)

217 - 22. “ஆன்ணய் வாழிவேண் டன்னை யென்னுங் குறிஞ்சிப்பாட்டி.
ஐன், ‘மாண்கண மரமுதற் றெவிட்ட தென்விளி பயிற்ற’ என்புழி
முல்லைக்குரிய கருப்பொருளாகிய ஆண்கணமும் பாம்பும் கோவலரும் ஆம்பற்
குழலும் அதற்குரிய முதற்பொருளாகிய மாலையும் செய்தற்குரிய கருப்பொரு
ளாகிய அன்னிலும் பனையும் வந்தவாறுகண்டுகொள்க” — (நாற். ஒழிபு. கு.
42 - உரை.)

215 - 30. மாலைவருணனை.

235. “மடநா குடனாகச் செல்லு மழவிடைபோற் செம்மாந்து” (நாண
வேண. சுயம். 156.)

238. “தலைநா என்ன பேணலன்” (நற். 332), “இன்றை யன்ன
நட்பின்”, “பெருவரை யடுக்கத்துக் கிழவ னென்று. மன்றை யன்ன சட்
பினன்” (குறுந். 199, 385), “தண்டாக் காதலர் தலைநாட் போன்மே”
(அகநா. 332), “இன்றே போல்கறம் புணர்ச்சி” (புறநா. 58.)

- மீரவான் மாலை நேவரு தோற்றுங்
 240 காவலர் கடுகெனங் கதநாப் குரைப்பினு
 நீதுயி செழிநு நிலவுவெளிப் படினும்
 வேய்புரை மென்றோ ளின்றியி லென்றும்
 பெருஆன் பெயரினு முனிப லுருஅ
 னிளமையி னிகந்தன் று மிலனே வளமையிற்
 245 தன்னிலை தீர்த்தன் று மிலனே கொன்னார்
 மாய வரவி னியல்புநினை இத் தேற்றி
 நீரெறி மலரிற் சாஅ யிதழ்சோரா
 னீரிய கலுமுமிவன் பெருமதர் மழைக்க
 ணைகத் தரிப்பனி யுறைப்ப நாளும்
 250 வலைப்படு மஞ்ஞையி னலஞ்செலச் சாஅய்
 நினைத்தொறுங் கலுமுமா லீவனே கங்கு
 லனைச்செறி யுழுவையு மாளியு முனிபமும்
 புழற்கோட் டாமான் புகல்விபுங் களிறும்
 வலியிற் தப்பும் வன்கண் வெஞ்சினத்
 255 துருமுஞ் குரு மிரைதே ராவமு
 மொடுங்கிருங் குட்டத் தருஞ்சுழி வழங்குங்
 கொடுந்தான் முதலையு மிடங்கருங் கராமு
 னாழிலு மிழுக்கு முழடி முட்டமும்
 பழுவும் பார்த்தன முளப்படப் பிறவும்
 260 வழுவின வறாஅ விழுமமவர்
 குழுமலை விடாக முடையவர் லெனவே.

239. மாலை, இயல்பென்னுங்குறிப்பையுணர்த்தமென்பதற்கு இவ்வடி
 மேற்கோள்; (தொல். உரி. கு. 16 - இளம். செ. ந. உரை; இ - வி. கு.
 290 - உரை.)

231 - 44. உண்மைசெப்பற்கு இவ்வடிகள் மேற்கோள்; (தொல். பொரு
 ளியல், கு. 13 - 8. உரை.)

245. பா. திரிந்தன்றுமில்ன்.

251 - 61. இவ்வடிகளுடன், "தலைமகள் இரவுக்குறி துழுவின்றி
 நிலைமைக்கண், எம்பெருமான் வரும்வழி, எங்கும் வெண்தேடிப்பயரினாயும்
 அரவும் உருமும் புலியும் வரையாமுகளிருமுடைத்து; மற்றும் தெய்வங்கள்
 வெளவுர் வண்ணத்தன; ஏதும் திகழ்வது சொல்லோவென வேறுபடும்"
 (இ.நா. கு. 23 - உரை) என்பது ஒப்பிடப்படாவது.

இதன்பொருள்.

இதற்குக் குறிஞ்சியேன்று பெயர்கூறினார்; இயற்கைப்புணர்ச்சியும் பின்னர் கிரமும் புணர்ச்சிகளுக்கும் குறித்தங்களும் கூறுதலின். அன்றியும் முதுவானும் ஒருவானும் குறிஞ்சிக்குரியனவே கூறுதலானும் அப்பெயர் கூறினார். * “அறத்தொடு நிற்கும் காலத் தன்றி. யறத்தியன் மரபில டோழி யென்ப.” என்பதனால், தோழி அறத்தொடு நிற்கும்காலம்வந்து செவிலிக்கு அறத்தொடு நின்றவழி அறத்தெனக்கணங்கூறிய † “எளித்த லேத்தல் வேட்கை யுரைத்தல், கூறுத லுசாத லேதிடு தலைப்பா, டுண்மை செப்புங் கிளவியொடு தொகைஇ, யவ்வோ மு வகைய தென்மனார் புலவர்.” என்னுஞ் சூத்திரத்தேழனுள், கூறுத லுசாதலொழிந்த ஆறங்கூறி அறத்தொடுகிற்கின்றனரானே ன்றுணர்க.

1. அன்னும் வாழி—தாயே வாழ்வாயாக

[வேண்டின்:] அன்னை வேண்டு—தாயே யான்கூறுகின்றவார்த்தையை விரும்புவாயாக;

1 - 12. [ஒன்னுத, லொலிமென் கூந்தலென ரோழி மேனி, விறவிழை நெகிழ்த்த வீவருக் கடுகோ, யகலு ளாகக ணறியுநர் வினையும், பரவியுந்தொழு தும் விரவுமலர் தாயும், வேறுபல் லுருவிற் கடவுட் பேணி, நறையும் விரையு மோச்சியு மலவும், தெய்யாமையிலே நீயும் வருந்துதி, நக்கவின் ரொலையவு நறத்தோ ணெகிழவும், புப்பிற ரறியவும் புலப்புவர் தலைப்பவு, முட்காந் துறையு ம்யா வரும்படர், செப்பல் வன்மையிற் செறித்தியான் கடவலின்:]

ஒன் நுதல் ஒலி மெல் கூந்தல் † விறல் மேனி என் தோழி உள் காந்து உறையும் உய்யா அரு படர்—ஒள்ளிய நுதலினையும் தழைக்கும் மெல்லிய மயி ரினையும் பிறர் கிறத்தினவென்ற வெற்றியினையுடைய கிறத்தினையுமுடைய என்னுடைய தோழி தன்மனத்துள்ளே மறைத்திருக்கும் தன்னுயிரைத் தான் தாக்கியிராமைக்குக் காரணமாகிய ஆற்றத்திற்கரிய கினைவு,

இழை நெகிழ்த்த வீவு அரு கடு கோய் செப்பல் வன்மையின் யான் செறித்து—தான்ணிர்த்தகலன்களை நெகிழ்ப்பண்ணின் மருந்துகளாற் கெடுத்தற் கரிய கடிய கோய் கிணக்குச்சொல்லுதற்கு எளிதன்றி வலியதன்மையையுடை மையினாலே யான் அதனை என்னுள்ளேயடக்கி,

எல் கவின் தொலையவும் நற டுதோள் நெகிழவும் புன் பிறர் அறியவும் புலப்பு வந்து அலைப்பவும் கடவலின்—அவளுடைய நன்றாகிய அழகுக்கெடவும் நறியதோள் மெல்லியவும் விரைகழலுதலைப் பிறரறியவும் தனிமை மேன்மேலே வந்து வருத்தவும் கிணக்கு அறிவுறும் செலுத்துகையினாலே,

* தொல்காப்பியம், பொருளியல், கு. 12.

† “ ” ” ” 13.

‡ “ கினைவன் ” (கலி. 3) என்பதன் உரையைப்பார்க்க.

நீபும் அலவுற்று அகல் உள் ஆங்கண் அறியுநர் வினாய்—நீபும் அலம்வந்த அகன்மடுத்தையுடைய ஊரிடத்துக் *கட்டினாலும் †கழங்கினாலும் எண்ணியறிவாராவின்னாவி அவர் தெய்வத்தான்வந்த வருத்தமென்றவின்,

வினாயுமென்றவிடத்தும்மையைப் பேணியென்பதன் பின்னே கூட்டுக.

வேறு உருவின் பல் கடவுள் நறையும் விரையும் ஒச்சியும் பரவியும் தொழுதும் விரவு மலர் தூயும் பேணியும்—வேறுபட்ட வடிவினையுடைய பலதெய்வங்களின் தூட்டினும் சந்தனமுதலியனவுங்கொடுத்தும் பரவியும் வணங்கியும் கலந்தபூக்களைச்சிறியும் வழிபட்டும் அதனால் தீராமையின்,

பேணியுமென்னுமும்மை சிறப்பு; எனைய எண்ணும்மை.

எய்யா மையலை வருந்துதி—இந்நோயையறியாத மயக்கத்தையுடைய யாய் வருந்தாநின்றாய்;

என் தோழி படர்இழைநெகிழ்த்தோய் நினக்குச் செப்பல்வன்மையின் யான் செறித்துத் தொலையவும் நெகிழவும் அறியவும் அலைப்பவும் கடவலின் நீபும் அலவுற்று வினாய்க் கடவுளைப்பேணியும் எய்யாமையலையாய் வருந்துதியெனமுடிக்க.

13 - 4. [முத்தினு மணியினும் பொன்னினு மத்துனை, கேர்வருங் குரைய கலக்கெழிற் புணரும்:] அத்துனை முத்தினும் மணியினும் பொன்னினும் கேர் வரும் கலம் கெழின் புணரும்—அவ்வளவாகிய முத்தானும் மாணிக் கத்தானும் பொன்னானும் பொருந்துதல்வரும் பூண் கெட்டதாயிற் பின்னும் வந்துகடும்; அதுபோலன்றி,

முத்தமுதலியவற்றிற்குக்கூறிய இலக்கணங்களை அத்துனையென்றார்.

குரைய அகை.

15 - 8. [சுல்பும் வியப்பு மியல்புங் குன்றின், மாசறக் கழீஇ வயங்கு புகழ் நிறுத்த, லாசறு காட்சி யையார்க்கு மநிலை, யெளரிய வென்றார் தொன்மருங் கறிஞர்:]

சுல்பும் வியப்பும் இயல்பும் குன்றின் மாச அற கழீஇ வயங்கு புகழ் அந்நிலை நிறுத்தல் — தத்தக்குலத்திற்கேற்ற குணங்களினமையிதும் மேம்பாடும் ஒழுக்கமும் பழையதன்மைகெட்டாற் பிறந்தஅழக்கைப் போம்புகழுவ விளவரும்புகழை முன்புபோலே நிற்கும்படி நிறுத்தல்,

* கட்டு - சிறுமுறத்திற் பரப்பிய செல்லிற்பார்க்கும் ஒருவகைக்குறி; இக்கணம் குறிபார்ப்பவன், கட்டுவித்தியெனப் படுவான்; இதனைத் திருக்கோவையார், 285 - ஆம் செய்யுளாலும் அதனுரையாலும், “கட்டுவிச்சி கட்டேறிச் சீரார் களகற் சிலசெல் பிடித்தெறியா, வேரா விதிர்விதிரா மெய்சிலிராக் கைமோவாப், பேரா பிரமுடையா னென்றாள்” (20 - 22) என்னுஞ் சிறியநியமடனாலும் உணர்க.

† கழங்கு - கழற்கொடிக்காய்.

தொல் மருங்கு அறிஞர் ஆச அறு காட்சி ஐயர்க்கும் எளிய என்னா—
பழைய தூயியறிவார் குற்றமற்ற அறிவினையுடைய தெய்வ இருமுதருக்
கும் எளியகாரிய மென்றார்;

* “ஐயர் பாக்கினு மமரர்ச் சுட்டியும்” என்றாகலின் ஐயர் தேவராகார்.

19 - 20. [மாதரு மடனு மோரங்குத் தணப்ப, நெடுந்தே ரெந்தை
யருங்கடி நீவி:]

நெடு தேர் எந்தை அரு கடி நீவி—நெடியதேரையுடைய என் தந்தையது
அரிய காவலைக் கடந்து,

மாதரும் மடனும் ஓரங்கு தணப்ப—† இருமுதுகுராவரும் தமக்கு இடையர்
தேரர்க்குக் கொடுப்பேமென்றிருக்கின்றகாதலும் எனதுமடனும் சேரப்போக,

21. [இருவே மாய்ந்த மன்ற லீதுவென:] இது இருவேம் ஆய்ந்த மன்
றல் என—இத்தமணம் தலைவனும் யானும் ‡ பெருமையும் உரனும் அச்சமும்
நானும் துணுகியகிலோபாற்பிறந்த கந்தருவமணமென்று,

22. நாம் அறிவுறலின் பழியும் உண்டோ—நாம் யாக்கு அறிவுறத்த
வான் நமக்குப் புக்கேயன்றி வருவதோர்பழியுமுண்டோ? அஃதில்லை;

உம்மை எச்சவும்மை. ஓராரம் எதிர்மறை; † இது மறைநூல் விதித்த
தாகலின்.

23. ஆற்றின் வரூரர் ஆயினும்—இங்ஙனம் அறத்தொடுகின்றபின் தலை
வர்க்கே நம்மை அடை நேர்ந்திலராயினும்.

ஆற்ற—நாம் உயிர்போந்துணையும் இவ்வருத்தத்தைப் பொறுத்திருக்க,

24. [ஏனை யுலகத்து மியைவதா னமக்கென:] நமக்கு ஏனை உலகத்தும்
இயைவதால் என—நமக்கு மறுபிறப்பினும் இக்கூட்டம் கூடுவதொன்றாயிருந்த
தெனக்கூறி,

25 - 6. [மாணம் நோக்கக் கலங்கிக் கையற், ருஞ்ச் சிறுமைய எரிவளந்
தேம்பும்:] ஆன சிறுமையன் மான் அம் நோக்கங்கலங்கி கையற்று இவளும்
தேம்பும் — ஆற்றுந்தன்மைத்தல்லாத நோயினையுடையளாய் மான்நோக்கமார்
ந்த நோக்கமின்றி மையனோக்கங்கொண்டு வினையொழிந்து அயர்ந்து இவ
ளும் மெலியும்;

* தொல்காப்பியம், கற்பியல் கு. 5.

† இருமுதுகுராவர் - தாய்தந்தையர்.

‡ பெருமையும் உரனும் தலைவன் குணங்கள்; அச்சமும் நானும் தலை
யின் குணங்கள்; (தேவல். களவு. கு. 7, 8.)

§ இது வென்றது கந்தருவ மணத்தை; அது மறைநூல்விதியென்றதை,
“மறையோர் தேளத்து மன்ற லெட்டனுட். டுறையமை நல்யாழ்த் துணைமை
யோ ரியல்பே” (தேவல். களவு. 1), “அருமறை மன்ற லெட்டினுட், கந்தருவி
வழக்கம்” (இறை. 1.) “காந்தர்ப்ப மென்பதுண்டார் ஈதலிற்கலந்த சிந்தை,
மாந்தர்க்கு மடந்தை மார்க்கு மறைகளே வகுத்த கூட்டம்” (கம்ப. சூப்பகதை.
54.) என்பவற்றாலுணர்க.

இவரும் (26), கல்கிக் (25) செழற் புணரும் (14); அதுபோலன்றிச் சாப்பு முதலியனருன்றின் (15) சிறத்தல் (16) எனியவென்னார் (18) ஆகவின், இஃது இருவேமாபீர்தமன்றலென (21) அறிவுருவிந் பழியுமில்லை (22); ஆம் நின்வாசாயினும் ஆற்ற (23) வளைபுலகத்தம் இயைவதாலெனக்கூறி (24) மெலியுந் (26) எனமுடிக்க.

*“வரைவிடை வைத்த காலத்து வருத்தினும், வரையா காணியுட வந் தோன் முட்டினு. முரையெனத் தோழிக் குரைத்தற் கண்ணுந், தானேகூறுந் காலமு முனவே” என்பதனுள், ‘தானே கூறுந் காலமு முனவே’ என்றத னால் உடையனாயெனத் தலைவிக்கூற்றினுக் கொண்டு கூறினென்னுணர்க. †“செறிவு சிறையுஞ் செம்மையுஞ் செப்பு, மறிவு மருமையும் பெண்பா லான” என்பதனால் மறை புலப்படுத்தலாகாதென்றாயினும், ‡“உற்றழி யல்லது சொல்ல லின்மையி, னப்பொருள் வேட்கை கிழவியி னுணர்ப்” என்பதனால் மறைபுலப்படுத்தலுமாமென வழுவுமைத்தலின் இங்ஙனம் தலைவிக்கூறினாள்.

இதனால் தோழி தலைப்பாடுகூறினாள்.

27 - 8. இகல் மீ கடவும் இரு பெரு வேந்தர் வினை இடை கின்ற சான் ரோர் போல—மாறுபாட்டின்மிகுதியைச்செலுத்தும் இருவராகிய பெரிய அரச ரைச் ||சந்துசெய்விக்குத் தொழிலிடத்தேகின்ற அறிவுடையோரைப்போல,

29. இரு பெரு அச்சமோடு யானும் ஆற்றலென்—கிணக்கும் இவன் வருத்தத்திற்குமுஞ்சம் இரண்டு பெரிய அச்சத்தாலே யானும் வருத்தாகின் ரேன்;

30. கொடுப்பின் நன்கு உடைமையும்—கொடுத்தபின்பு எல்லாவற்ற னும் நன்றாகமுடிதலையும்,

குடி சிரல் உடைமையும்—ஒருகுடியாகாமல் இரண்டுகுடியும் ஒத்தவடை மையையும்,

31. வண்ணமும்—குணத்தையும்,

துணையும்—சுற்றத்து உதவிகளையும்,

பொரீஇ எண்ணாது—ஒப்பித்துப்பார்த்துப் பின்னரும் பலருடன் உசா வாதே,

¶“செந்துறை, வண்ணப் பருதி வரைவின் ருக்கே” என்பதனால் வண் ணம் குணமென்றணர்க.

* தொல்காப்பியம், சளவியல், கு. 21.

† „ பொருளியல், கு. 15.

‡ „ „ 14.

§ தலைப்பாடு கூறல் - தலைவனும் தலைவியும் தாமே எதிர்ப்பட்டாச், யான் அறிந்திலேனெனக்கூறல்.

|| சந்துசெய்வித்தல் - சந்திசெய்வித்தல்.

¶ தொல்காப்பியம், புறத்திணையியல், கு. 27.

32. அடியேம் துணிந்த ஏமம் எால் அரு வினை—நும்மையின் நித் தடியே மாய்ந்துகொண்டு துணிந்த உயிர்க்குப் பாதுகாவலமைந்த செய்தற்கரிய இக்கந்தரு வானம்.

தானும் புணர்ச்சிக்குப்பின் உடம்படுதலின், எயியேந் துணிந்தவென்றான்.

33. சிகழ்ந்த வண்ணம்—மூன்புடந்தபடியை,

33 - 4. நீ நனி உணர செப்பல் ஆன்றின்—நீ மிகவுமறியும்படி சொல் வதலைபமைத்தேன்,

34. சினவாதிமோ—அதுகேட்டுச்சினவா திருப்பாயாக,

35. சொல் சொன் றொடு வெதிர்க்கு அணந்த யானை—நெல்லைத் தன்னி டத்தேகொண்ட நெடிய மூக்கிலைத்தின்மற்கு மேலேக்கிளின் றுவருந்தின யானை அவ்வருத்தத்திரும்படி,

36. முத்து ஆர் மருப்பின் இறங்கு கை கடுப்ப—முத்துநிறைந்த கொம் பிலே ஏற்றுகான்ற கையையொப்ப,

37 - 8. தாய் தலை வாங்கிய புனிறு தீர் பெரு குரல் கல் கோள் சிறு தினை படு புள் ஒப்பி—தாய்யையுடைய தலைவளைந்த ஈன்மணிமைதீர்ந்த பெரிய கதிர் களை கன்றாகத் தன்னிடத்தேகொள்ளுதலையுடைய சிறிய திணையிலேவீழ்க்கின்ற கிளிகளையோட்டி,

தாய்—இளைதாணபருவத்துப் பஞ்சுநனைபோன்றிருப்பது.

கடுப்ப வளைந்த வென்க.

39. எல் பட வருதியர் என நீ விடுத்தலின்—புன்பொழுதுகழியாகிற்க நீர்வருவீராகவேன்றுகூறி நீ போகவிடுகையினாலே யாங்கனும்போய்,

வருதியர், வியங்கோண்முற்று.

40 - 41. கலி கெழு மரம் மிசை சேனோன் இழைத்த புலி அஞ்சு இத் தணம்—ஆரவாரம் பொருந்தின மரத்தினுச்சியிலே இளக்காலம் ஆகாயத்திருப் போன்பண்ணின புலி அஞ்சுகைக்குக்காரணமான பாண்,

*“சேனோன் மாட்டிய நறும்புகை ஞெகிழி” என்றாற்பிறரும்.

41 - 2. [ஏறி யவண, சாரற் றோற் றகைபெற வலந்த:] அவண சாரல் றோல் தகை பெற வலந்த இதணம் (41) ஏறி—அவ்விடத்தனவாகிய மலைப்பக் கத்துப்பிரம்பாலே அழகுபெறத் தெற்றின இதணத்தேயேறி,

இனிச் சூலாலேயினித்த தழுவென்றமாம் சூல் - சூர்க்கொடியுமாம்.

43. தழுவும்—தழுவும்,

தழுவாது சையாற்சுற்றினகாலத்துத் தன்னிடத்துப் பிறக்குமோசையாற் கிளிமுதலியவற்றை ஒட்டுங்கருவி; கவணென்பாருமுள்.

தட்டையும்—தட்டையும்,

* குறித்தோகை, 150.

† தெற்றின - பின்னினை,

தட்டையாவது மூங்கிலைக் கண்ணுக்கண் உள்ளாகதறுக்கிப் பலவாகப் பிளந்து ஒசையுண்டாக ஒன்றிலே தட்டுவதோர் கருவி.

குளிரும்—குளிரும்,

குளிராவது இவைபோல்வதோ கிளிகடி *கருவி,

பிறவும்—ஏனையவும்,

பிறவென்றது கவண்முதலியவற்றை.

44. கிளிகடி மரபின ஊழ் ஊழ் வாங்கி—கழலும் தட்டையும் குளிரும் பிறவுமாகிய கிளியோட்டுமுறைமையினையுடையவற்றை முறையேமுறையே கையிலேவாங்கி ஓட்டி,

45. உரவு கதிரா தெறாஉம் உருப்பு அவிர அமயத்து—மிசுதலையுடைய ஞாயிற்றின்கிரணங்கள்சுடும் வெம்மைவிளங்குகின்ற பொழுதிலே ஊழும்வாவகி (44) என்க.

46. விசுப்பு ஆடு பறவை வீழ் பதி படா—ஆகாயத்தேபறக்கும் பறவைகளெல்லாம் தாமவிருமபுஞ் சேக்கைகளிலே செல்லுமபடியாக,

47 - 53. [நிறையிரும பௌவங் குறைபட முகந்துகொண், டகலிரு வானத்து வீசுவளி கலாவலின், முரசுதிர்ந் தன்ன வினரூர லேற்றோடு, நிரா செல னிவப்பிற் கொணம மயங்கி, யினனிசை முரசிற் சுடர்ப்பூட் சேஎ, யொன்னூர்க் கேந்திய விலங்கிலை யெஃகின், மின்மயங்கு கருவிய :]

நிறை இரு பௌவம் குறைபட முகந்துகொண்டு முரசு அதிர்ந்தனன இன் குரல் ஏற்றோடு நிரா செல்ல நிவப்பின் கொண்பு.—நிறைந்த கரியகடலைக் குறையுண்டாம்படிமுசுந்துகொண்டு முரசு சிறிதுமுழங்கினும்போன இனிய குரலையுடைய உருமேற்றோடே நிரைத்துச்செல்லுதலையுடைய ஒக்கத்தினை யுடையமேகம்,

இன இசை முரசின் சுடர் பூண் சேஎய ஒன்னூக்கு எந்திய இலங்கு இலை எஃகின் மின் மயங்கு கருவிய—இனிய ஒசையையுடைத்தாகிய முரசினையும், ஒளியினையுடைத்தாகிய அணிகலங்களை யுமுடையமுருகன் அசுரரைக் கொல்லுதற்கெடுத்த விளங்குகின்ற இலைதொழிலையுடைய வேல்போல மின் னுமயங்குகின்ற கொகுதிகளையுடையவாய்

அகல் இரு வானத்து வீசு வளி கலாவலின் மயங்கி—எனைப்புகங்கள் விரிதற்குக்காரணமான கரியஆகாயத்திடத்தே வீசுகின்ற காற்றுத் தன்னிடத்தே கூடுகையினாலே நிரைத்த நிரைபோய்க் கலங்கி,

53. கல் மிசை பொழிந்தென—மலைமேலே பெய்தவாக,

* தினைப்புனத்திற் கிளியோப்புபோர் மூங்கிலை வீண்போற் கட்டித் தெறிக்குவ கருவியென்பர்.

† சேக்கை - கூடு; “சேக்கை மரஞெழியச் சேணீவரு புன்” (நாலடியாக்கை, 10.)

பொன்னு (50) கருவியவாய் (53) மயக்கிப் (50) பறவை பதிப்படாப்
(46) பொழிந்தென (53) என்க.

54 - 8. அண்ணல் செடு கோடு இழிதரு தென் நீர் அவிர் துகில்
புரையும் அ வென் அருவி தவிர்வு இல் வேட்டையேம் தண்டாது ஆடி—தலைவ
னுடைய செடிய மலைச்சிகரத்தினின்றும் குதிக்கின்ற தெளிந்த நீரையுடைய
வினங்குகின்ற வெள்ளிய துகிலையொக்கும் அதகிய வெள்ளிதாசிய அருவியிலே
நீக்குதலில்லாத விருப்பையுடையேமாய் அமைபாமல் விளையாடி,

அண்ணல்மலையில் அருவியெனவே நிலமொன்றென்றான்.

57 - 8. [பளிங்குசொரி வன்ன பாய்க்குள குடைவுழி, நளிபடு சிலம்பில்:]
நளி படு சிலம்பில் பளிங்கு சொரிவு அன்ன பாய்க்குள குடைவுழி—செறிவுண்
டானமலையிடத்துப் பளிக்கைக்கரைத்துச் சொரிந்துவைத்தாற்போன்ற பார்த
கணையைக் குடைந்துவினாடாடுகின்றவிடத்தே

58. *பாயம் பாடி—எங்கன்மனத்துக்கு விருப்பமானவற்றைப் பாடி,

59 - 60. பொன் எறி மணியின் சிறு புறம் தாழ்ந்த எம் பின் இரு கூந்தல்
பிழிவனம் † தவரி - பொன்னிலேயுழுத்தின நீலமணிபோலே சிறிய முதுகிட
த்தே தாழ்ந்துகிடந்த எம்முடைய பின்னுதலையுடைய கரியகூந்தலை நீரைப்
பிழிந்து ஈரத்தைப்புவித்தி,

61. உன் அகம் சிவந்த கண்ணேம் - உள்ளாகிய இடமெல்லாஞ் சிவந்த
கண்ணேமாய்,

61 - 2. வன் இதழ் ஒன் செ காந்தள்—பெரிய இகழையுடைய ஒள்ளிய
சிவந்த கோடம்பு,

62. ஆம்பல் அணிச்சம் - ஆம்பற்று அணிச்சப்பு,

63. தண் கயம் குவளை—குளிரந்த குளகெற்புத்த செங்கழுநீர்ப்பு,
குறிஞ்சி—குறிஞ்சிப்பு,
வெட்சி—வெட்சிப்பு.

64. செங்கொடுவேரி— செங்கொடுவேரிப்பு,
‡தேமா - தேமாம்ப்பு,
மணிச்சிகை—செம்மணிப்பு,

65. உரிது நாறு அவிழ் தொத்து உந்தாழ் - தனக்கு உரித்தாக நாளும்
விரிந்த கொத்தினையுடைய பெருமூக்கிற்று,

கூவினம்—நீவில்லப்பு,

* பாயம் - மணவிருப்பம் (பெரும்பாண். 312.)

† தவர்த்தல் - உலர்த்தல்; “கண்ணுர்வாயுந் தவர்த்த” (திருவாய். 8 5: 2.)

‡ ‘தேமா’ என்பதனுதல் ‘பெருமூக்கிற்று’ என்பதிறுதியாசவுள்ளவை
கள் தருமபுரவாசனைமடத்திலிருந்துகிடைத்த ஒரு பழைய எட்டுப்புத்தகத்தில்
மட்டும் இருந்தன.

§ வில்லம் - வில்லம்.

66. எளி புரை ஏறுழம்—செருப்பையெடுத்த ஏறுழம்பூ,
சள்ளி—மராமரப்பூ,
கூவிழம்—கூவிரப்பூ,
67. வடவனம்—வடவனப்பூ,
வாகை—வாகைப்பூ,
வால் பூ குடசம்—வெள்ளிய பூவினையுடைய வெட்பாலைப்பூ,
68. ஏறுவை—பஞ்சாயக்கோரை,
கொறுக்கச்சியுமாம்.
செருவினை—வெண்காக்கணம்பூ,
மணி பூ கருவினை—நீலமணிபோலும் பூக்களையுடைய கருவினம்பூ.
69. பயிணி பயிணிப்பூ,
வானி—வானிப்பூ,
பல் இணர் குரவம்—பல இதழ்களையுடைய குரவம்பூ,
70. *பசும்பிடி—பச்சிலைப்பூ,
வகுனம்—மகிழம்பூ,
பல் இணர் காயா—பல கொத்துக்களையுடைய காயாம்பூ,
71. விரி மலர் ஆவிரை—விரிந்த பூக்களையுடைய ஆவிரம்பூ,
வேரல்—செறுமல்கிற்பூ,
குரல்—குரைப்பூ,
72. குரீஇப்பூனை—செறுபூனை,
குறாறுக்கண்ணி—குன்றிப்பூ,
73. குருகிலை—முருக்கிலை,
மருதம்—மருதப்பூ,
விரி பூ கோங்கம்—விரிந்த பூக்களையுடைய கோங்கம்பூ,
74. போங்கம்—மஞ்சாடிப்பூ,
திலகம்—மஞ்சாடிமரத்தின்பூ,
தேன் கமழ் பாதிரி—தேனாறும் பாதிரிப்பூ,
75. செருந்தி—செருந்திப்பூ,
அதிரல்—புஷ்பப்பூ,
பெரு தண் சண்பகம்—பெரிய குளிரந்த சண்பகப்பூ,
76. கரந்தை—நாறுகரந்தை.
குளவி—காட்டுமல்லிகைப்பூ,
கடி கமழ் கலி மா—விரைகமழும் தழைத்த மாம்பூ,
77. தில்லை—தில்லைப்பூ,
பாலை—பாலைப்பூ,
கல் இவர் முல்லை—கல்லிலேபடர்ந்த முல்லைப்பூ,

78. குஞ்சு - குஞ்சுக்குங்லைப்பு,
பிடவம் - பிடவம்பு,
சிறுமாரோடம் - செங்கருங்காலிப்பு,
79. வாழை - வாழைப்பு,
வள்ளி - வள்ளிப்பு,
நீள் நறு நெய்தல் - நீண்ட நறிய நெய்தற்பு.
80. தாழை - தெங்கிற் பாள,
† தளவம் - செம்முல்லைப்பு,
முன் தான் தாமரை - முன்னையுடைத்தாயி தானையுடைய தாமரைப்பு,
81. ‡ ஞாழல் - ஞாழற்பு,
மௌவல் - மௌவற்பு,
நறு தண் - § கொகுடி - நறிய குளிர்த் தொகுடிப்பு.
82. சேடல் - பவழக்கான் மல்லிகைப்பு.
செம்மல் - சாதிப்பு.
சிறுசெங்குரவி - கருந்தாமக்கொடிப்பு,
83. கோடல் - வெண்கோடற்பு,
கைதை - தாழம்பு,
கொங்கு முதிர் நறு வழை - தாதுமுதிர்ந்த நறிய சுரபுண்ணைப்பு.
84. காஞ்சி - காஞ்சிப்பு,
மணி குலைகள் கமழ் நெய்தல் - நீலமணிபோலுங் கொத்துக்களையுடைய
தேனறம் கருங்குவிளை,
85. பாக்கர் - || ஓமை.
மராமம் - மரவம்பு,
பல் பூ தணக்கம் - பல பூக்களையுடைய தணக்கம்பு.
86. நங்கை - இண்டம்பு.
இலவம் - இலவம்பு,
தாங்கு இணர் கொன்றை - தாங்குவினற பூங்கொத்தினையுடைய கொன
றைப்பு;
87. அடிம்பு - அடிம்பம்பு.
அயர் ஆத்தி - பொருத்தின ஆத்திப்பு,
கொடு கொடி அவரை - கொடிய கொடியினையுடைய அவரைப்பு,
88. பகன்றை - பகன்றைப்பு,

* குஞ்சுக்குங்லை - குஞ்சா.

† ஐங்குறு. 447; அகநா. 23.

‡ ஞாழல் - புலிகக்கொன்றை.

§ கொகுடி - ஒருவகைமுல்லை; "கொகுடி முல்லை" (வட்டாரங்காடு
துறை, ஞான. தே. 1.)

|| ஓமை - ஒருவகைமரம்

இது வெணை; * “பன்னைப்பு அறக்கிட பன்னைத் தன்னை” என்பழி வெள்ளிடத்தில் உலகைமேலேவின், இது திவிலெய்யுடையது.

பலசம்—பலசம்பு,

பல் பூ பிண்டி—பல் பூக்களையுடைய அசேகம்பு,

89. வஞ்சி—வஞ்சிப்பு,

பித்திகம்—பிச்சிப்பு,

சிந்துவாரம்—சுருசொச்சிப்பு,

90. தம்பை—தம்பைப்பு,

தழைஅய்—திருத தழைய்ப்பு,

சுடர் பூ தோனறி—விளக்குப்போலும் பூவினையுடைய தோனறிப்பு.

91. கந்தி—கந்தியாவட்டப்பு,

நைவம்—நைக்கொடி,

நறு புன்னாகம்—இது புன்னையின்விசேடம்,

92. பாரம்—பருத்திப்பு,

பீரம்—பீர்க்கம்பு,

பைக்குருக்கத்தி—பசிய குருக்கத்திப்பு,

93. ஆரம்—சத்தனப்பு,

காழ்வை—அகிற்று,

கடி இரு புனை—மணத்தையுடைய பெரிய புனைபூ.

94. கார்த்தம்—கார்த்தம்பு,

காகம்—காகப்பு,

கன்னிருணறி—†இருவாட்சிப்பு,

95. மா இரு குருந்தம்—கரிய பெரிய குருந்தம்பூவும்

வேக்கையும்—வேக்கைப்பூவும்,

95 - 7. [பிறவு. மாகருவிரித தன்ன பரோம் ‡புழகுடன், மாலவ குடைய:] அங்கு மால் உடைய அரக்கு விரிததன்ன பிறவும் பரோம்புழ குடன்—அச்சாவிடத்துத் தம்மில் மயக்கமுடையவாய்ச் சாதிலிக்கததைப் பாப பிணற்போன பிறபூக்களையும் பருத்த அழகினையுடைய மலையெருக்கம்பூவு டனே,

பரோம்புழகு - ‡செம்பூவுமாம; புணமுருக்கையுமென்பர்.

97. மலிவனம் மறுகி—பூக்களிடத்தே மனவேட்கையிக்குப் பலகாலுந் திரிந்துபறித்து,

98. வான் கண் ஃழீஇய அகல் அறை குவைஇ—மழை பெய்து தன் னிடத்தைக்கழுவித் தாய்தாக்கின அகன்ற பாரையிலே குவித்து,

* கலித்தொகை, 73.

† இருவாட்சியென்பது இருவாட்சியென்று வழக்குகின்றதுபோலும்.

‡ “அழகுவென்றிப்பூவை” (திருநாலை, 86: 12.)

§ “செறிவினைப் பெலிந்த செம்பூக் கண்ணிப்” (புரிபாடல், 23: 21.)

செங்காந்தள் (61) மலிவனமறகிப் (97) பரோம்புமுருடனே (96) ஒன்
செங்காந்தள் (62) முதலியவற்றையும் பிறவற்றையும் (95) பாரையிலேகுவித்த
(98) னாளுமகி.

செங்காந்தள் (62) முதலியவற்றிற்கெல்லாம் இரண்டாமுருடும் உம்மையும்
விரித்த, முருத்தும் வேங்கையும் பிறவும் (95) எனற மூனறற்கு உருபுவிரித்த.

OD. புது ஆர் இயத்த—பறவைகளின் ஓசையாகிய சிறைந்த வாச்சியங்
புதுவாச்சிய.

விலங்கு மலை சிலம்பின்—ஒனறந்தொன்று குறுக்கிட்டுக்கிடக்கின்ற மலைப்
பக்கத்திற்புனத்தே

100 - 101 வன் உயிர் தென விளி இடையிடை பயிற்றி கிள்ளி ஒப்பி
யும்—பெரிய ஓசையினையுடைய தெளந்தொறகளை நடுவேநடுவேசொல்லிக்
கிளியை ஒட்டுதலேசெய்தும் தழை கைது (102) யெனக

சொல் - *கிளியையொட்டுஞ்சொல்

கிளியையுமோப்பியெனச சிறப்புமமை

101 கிளை இடழ பறியா—புறவிதழ்களை வாகிப்போகட்டு,

102. பை விரி அல்குல் கொய தழை கைது—பாம்பினபடத்தைப்
போலே பரந்த அல்குலுக்குத் தழையைக்கட்டியுடுத்து,

கொய்தழை - மிகத்திடவகளை நறுக்கினதழை

103 - 1. பல் வேறு உருவின வனபு அமை கோதை எம்மெல் இரு
முச்சி கவின் பெற கட்டி—பலவாய வேறுபட்ட சிறததையுடைய அழகமைந்த
மாலைகளை—எம்முடைய மெல்லிய கரியமுடியிலே அழகுபெறசுகந்தி.

105 - 6. எரி அவர் உருவின அம குழை சொலை தாது படு கண் கிழல்
இருந்தனமாக- நெருப்புப்போலவிளங்கும் நிறததையுடைய அழகிய தளிரை
யுடைய அசோகினது தாதுவிழுவினற குளிரந்த கிழலிலே இருந்த அளவிலே,

107. [எண்ணெய் நீவிய கரிவளா நறுங்காழ்]

கரிவளாநறுங்காழ், பின்னேகூட்டுதம்

எண்ணெய் நீவிய கலம் பெறு செனனி (116)—பலகாலம் எண்ணெய்
வார்த்தை நன்மையைப்பெற்ற தலைபிற குஞ்சி (112) எனக.

108. தண் நறு தகரம் கமழ மணணி—குளிரந்த நறிய மயிர்ச்சக்
தனததை நாரும்படியாகப்பூசி,

* இஃது ஆயோவென்பது; “ஆயோவென்னு மணனமலையாரை” (ஞான.
தே.), “ஆயோவென்பபோகா” (திருப்பநுபதம்; சுந்தர), கிளியுமென்கு
மாயோவருஞ்சென்னடையோ” (திவ் திருவிருத்தார, 16); புனவகாவல்கொண்,
டாயோ வெனமொழியு மம்மழலை யினனிசையால்” (ஞான. சுயம், 104.)

↑ பண்புகைப்பட்ட மாலைகளினியல்பைப் பின்புருதித்த இடங்களிலுள்ள
செய்யுட்களானவை: — பரிபாடல், 19: 80 - 82, 20: 29 - 30; கீவக.
2656, 2919; பெரிபாடல், 9.

109. ஈரம் புலர விரல் உளர்ப்பு அவிழா—அந்த ஈரம்புலரும்பு விரலு
லலைத்துப் புளர்த்துத் தற்றொழிலாலே பிணிப்பைவிடுத்தது.

110. நறு காழ் (107) காழ் அகில் அம் புகை னொளிஇ—அதனை நறிய
கரிய வயிரத்தினையுடைய அகிலினது அழகிய புகையூட்டுகையினாலே,

இதில் நறுக்காழ் கூட்டிற்று.

110 - 11. யாழ் இசை அணி மிரு வரி மிஞிற ஆர்ப்ப தேங்கலந்து—
யாமோசையினது அழகுமிருகின்ற பாட்டினையுடைய மிஞிறுந் ஆரவாரிக்கும்
படி அகிலினது நெய்கலந்து.

112. [மணிநிறக் கொண்ட மாயிருங் குஞ்சியின்:]

மணி நிறம் ரொண்ட கரி வனர் (107) மா இரு குஞ்சியின்—*நீலமணியி
னது நிறத்தைத் தன்னிடத்தேகொண்ட கடைகுழன்றுவளர்ந்த கரிய பெரிய
மயிரின் கண்ணே,

இதில் கரிவளர் கூட்டிற்று.

மண்ணி (108) அவிழாப் (109) புகைகொளுவுகையினாலே (110) தேங்
கலந்து (111) ஒருகாழ்வளைஇ (118) மணிநிறக்கொண்ட குஞ்சி (112) என்க.

113. மலையவும் நிலத்தவும் சினையவும் சுனையவும்—மலையிடத்தனவும்
நிலத்திடத்தனவும் கொம்புகளிற் பூத்தனவும் சுனைகளிற் பூத்தனவுமாகிய,

114. வண்ணம் வண்ணக்க மலர்—பலநிறங்களை யுமுடையமணி, பல
சாதினை யுமுடையமலர்,

என ஒன்று நிறமும் ஒன்று சாதிவெறுபாடுங் கூறினார்.

114 - 5. ஆய்பு விரைஇய தண் நறு தொடையல் வென் போழ் கண்ணி—
அம்மலரை ஆராய்ந்துதொடுத்த தண்ணிய நறிய தொடையலினையும் வெள்ளிய
தாழைமடலிலேயுடைத்தாகிய கண்ணியினையும்,

116. [நலம்பெறு சென்னி நாமுற மிலைச்சி.]

நாம் உற மிலைச்சி முருகனென்றச்சமுறம்படி சூடி,

குஞ்சியின் கண்ணே (112) மிலைச்சியென்க.

நலம்பெறுசென்னி, முன்னேகூட்டிற்று.

117 - 8. பைங்கால் பித்திகத்து ஆயிதழ் அலரி அம் தொடை ஒருகாழ்
வளைஇ — பசியகாம்பினையுடைய பிச்சியினுடைய அழகியஇதழ்களையுடைய
பூவைத்தொடுத்த அழகினையுடைய தொடையாகிய ஒருவடத்தைச் சுற்றி,

இஃது அந்திக்காலத்துமலரும் பூவாதலின், அதனைத் தேங்கலந்து (111)
ஒருகாழ்வளைஇ (118) மணிநிறக்கொண்டகுஞ்சி (112) எனக் குஞ்சிக்கு
இயல்பாக்கி முன்னேகூட்டுக.

118 - 20. [செந்தி, யொண்பும் பிண்டி யொருகாது செரிஇ, யந்தளிர்க்
ஞவவுமொய்ம் பலைப்ப:] குவவு மொய்ப்பு அலைப்ப செ தி ஒன் பூ பிண்டி அம்

* “இந்திர லீலமொத் திருண்ட குஞ்சியும்” (கம்ப. மிதிலை. 56.)

தனிர் ஒருகாது செரிஇ—திரளுதலையுடைய தோளிலேவீழ்ந்து அலைக்கும்படி
சிவந்த நெருப்புப்போலும் ஒள்ளிய பூக்களையுடைய அசோகினது அழகிய
தனிகை ஒருகாதுலே செருகி,

120 - 22. காந்து அருந்தி மைந்து இறைகொண்ட மலர்ந்து ஏந்து
அகலத்து தொன்று படுபுணை நறு தார் பொலிய—சுந்தனத்தை உள்ளடக்கி
வலிதங்குதல்கொண்ட அதன்றுயர்ந்த மார்பிடத்தே தொன்றுபட்டுவருகின்ற
பேரணிகலங்கனோடே நறியமலை பொலிவுபெற.

123. செம்பொறிக்கு ஏற்ற — *முன்றுவரியாகிய உத்தமவிலக்கணத்
திருகுப் பொருத்தின மார்பு (121) என்க.

123 - 4. வீங்கு இறை தட கையின் வண்ணம் வரி நில ஏந்தி அம்பு
தெரிந்து—பூண் இறகின் முன்னையையுடைய பெரியகையிலே வண்ணத்தை
யுடைய வரிந்த வில்லையெடுத்து அம்புனைத்தெரிந்துபிடித்து.

125. நான் வினை கச்சை தயக்கு அற கட்டி—நுண்ணிய தொழில்களை
யுடைய கச்சைக் கட்டினசேலுதுளக்கமறக்கட்டி,

126 - 7. [இயலணிப் பொலிந்த வீகை வான் சுழ, நயவ்வருந் தோறும்
திருந்தழிக் கலாவ:] ஈகை இயல் அணி பொலிந்த வான் சுழல் நயவ்வருந்
தோறும் திருந்து அடி கலாவ—பொன்னாற்செய்யப்பட்ட பூண்களிற்பொலிவு
பெற்ற நன்றாகிய வீரக்கழல் பெயரும்பொழுதெல்லாம் பிறக்கிடாத அடியிலே
ஏற்றிழிவுசெய்ய,

128 - 9. முனை பாழ் படுக்கும் துன் அரு துப்பின் பகை புதம் கண்ட
பல் வேல் இளைஞரின்—பகைப்புலத்தைப் பாழாக்கும் கிட்டுத்த்கரிய வலியை
யுடைய பகைகளை முதுகுகண்ட பலவேலினையுடைய வீரரைப்போலே,

130 - 31. உரவு சினம் செருக்கி துன்னுதொறும் வெருளும் முளை
வான் வயிற்ற வன் உகிர் குமலி—பாக்கின்ற சினத்தாலே செருக்கித் சுமமே
லொன்று நெருங்குந்தோறும் கோபிக்கும் மூங்கில்முளைபோலும் ஒளியையுடைத்
தாகிய பல்லினையுடையவாகிய பெரிய உகிரையுடைய நாய்,

132. தினையா கண்ண வளைகுடி நெரிதர—இமையாக்கண்களையுடைய
வாய் எம்மை வளைத்துக்கொண்டு மேலேமேலே வருகையினாலே,

133 - 4. [நடுக்குவன மெழுந்து நல்லடி தளர்ந்தியா, மிடும்பைகூர்
மணத்தே மருண்டு புலம் படா:] யாம் நடுக்குவனம் எழுந்து நல் அடி தளர்ந்து
இடும்பை கூர் மணத்தேம் மருண்டு புலம் படா—யாங்களஞ்சி அவ்விருப்புக்
குவித்து கடிதிற்செல்லுதலாற்றாத வருத்தமிக்க மனத்தையுடையேமாய் மய
க்கி வேற்றுப்புலத்து ஏறச்செல்லாநிற்க,

135 - 6. மாறு பொருது ஒட்டிய புல்லின் வேறு புலத்து ஆ காண்
விடையின் அணி பெற வந்து—தனக்குமாறாகியவிடைகளையெல்லாம் பொருது
கெடுத்த மனச்செருக்கினையுடைய தானறியாதிலத்திற் புதிய ஆவைக்காணும்
ஏதுபோலே அழகுபெற வந்து,

வேட்கைகூறுதலுக்கு வேறுபுலத்த ஆவென்றார்.

இத்துணையும் ஏததல் கூறினார்.

136 - 8. [எம், மலமர லாயிடை வெருஉத லஞ்சி, மெல்லிய வினிய மேவரக் கினந்து:] அதுடை எம் அலமால் வெருஉதல் அஞ்சி மெல்லிய இனிய மேவர கினந்து—யாங்கன்போகின்றபொழுது எம்மனத்திற் கூழற்சியாலே வெருவுதற்குத் தானஞ்சி மெல்லியவாய் இனியவாயிருக்கின்ற சொற்களை எமக்குப் பொருத்துதல்வரச் சொல்லி,

இதனால் *எதிடுகூறினான்.

138 - 9. எம் ஐம்பால் ஆய் கவின் ஏத்தி—எம் ஈஐவகைப்பட்ட மயி ரிணையுடைய பலரும் ஆராய்ந்த அழைப்புக்கழ்ந்து அசைகின்ற (140) இனிய (141) ரென்க.

139. ஒன் தொடி—ஒன்னிய தொடியினையும்,

140. அசை, வேறுகூட்டிற்று.

மெல் சாயல்—மெல்லிய மென்மையினையும்,

அ வாங்கு உத்தி—அழகிய வளைந்த கொப்புழினையும்,

141. மடம் மதர் மழை கண் இனையீர்—மடப்பத்தையுடைய மதர்தச குளிர்த்த கண்ணினையுமுடைய இனையீரே,

141 - 2. இறந்த கெடுதியும் உடையேன் என்றனன்—இவ்விடத்தே போந்த கெடுதிகள் பலவுமுடையேனென்றுகூறினான்;

என்றது, அவை யானை கலை பன்றிமுதலியன கெடுத்தனனாக வினியினை குஞ்சியின்கண்ணே (112) மிலைச்சிச் (116) செரீஇப் (119) பொலியக் (122) கலாவத் (127) கட்டி (125) ஏத்தித் தெரிந்த (124) விடையின் அணி பெறவந்து (136) தான்கொண்டுவந்த ஞமலி (131) நெரிதருகையினாலே (132) எழுந்து தளர்ந்து (133) மருண்டு வேறுபுலம்படாரிற் (134) ஆயிடை (137) எம் (136) அலமரல் வெருஉதலஞ்சிக் (137) கினந்து (138) ஏத்தி (13) இனையீர், இறந்த (141) கெடுதியுமுடையேனென்றன (142) எனெனக் கூட்டுக.

142 - 3. [அதனெதிர், சொல்லே மாதவி னல்லாந்து கலங்கி:] அவ் லாந்து அதன் எதிர் சொல்லேமாதவின் கலங்கி—அவன்கூற்றிற்கு யாங்கன மகிழ்ந்து அதற்கு மறுமொழி கொடேமாகையினாலே நெஞ்சழிந்து,

144 - 5. [கெடுதியும் விடஇ ராயி னெம்மொடு, சொல்லலும் பழியோ மெல்லிய லீரென:] மெல் இயலீர் கெடுதியும் விடராயின் எம்மொடு சொல்ல லும் பழியோ என—மெல்லிய இயல்பினையுடையீர், கெட்டனவும் காட்டித் தாரீராயின் எம்முடன் ஒருவார்த்தை சொல்லுதலும் நமக்குப் பழியாமோ வெனச் சொல்லி,

* எதிடு - காரணமிட்டுரைத்தல்.

† “செய்யிடை நீவி மணியொளிலிட் டன்ன, கைவகை பாராட்டி னாய் மற்றெல் கூத்தம், செய்வினை யாராட்டினையொணவு” (கலி: 22.)

146 - 8. [கைவளம் பழுவிய பாலை வல்லோன, கைகவா நரம்பினிம் மென வியிரு, மாதா வண்டொடு சுருமபுரயத் திறுகத] கைவளம் பழுவிய பாலை வல்லோன கை கவா நரம்பின இம்மென இயிரும மாதா வண்டொடு நயந்து இறுத்த சுரும்பு—*சுட்டராகம் முற்றுப்பெற்ற பாலையழை வாசிக்க வல்லவன தண்கையாலே வாசித்தநரம்புபோலே இம்மெனனும் ஓசைபட ஒலிக்கும் காதுலையுடைய வணடினத்தோடே தன்னிடத்து மணகதைவிரும்பித்தங்கின சுரும்பினவகளை,

149. தாது அவிழ் அலரி தா சினை பிளந்து—தாதுவிரிந்த பூக்களை யுடைய தழைபரந்ததோர்கொம்பை முறித்தது,

150 தாது அடு களிற்றின் வீறு பெற ஓசசி—தண்ணைச் செலுத்ததுகின்ற பரிக்கோலைக் கைகடந்த மதககளிறுபோலே வெற்றியுண்டாக ஓடி,

தனக்குக்காவலாகிய †பெருமையினையு உரையும் கைகடந்து வேட்கை மீதாரது நிற்றலால் தாறுகுகளிறறை உவமங்கூறினா மதககளிறிறற்கு அவ னனம் ஓசசிறிற்றல் இயல்பு

151 கல்லென சுற்றம் கடு குரல் அவித்தது—கல்லெனனும் ஓசைபடக் கத்தும் வேட்டைநாயகளுடைய கடிய குரல்களை அடித்துமாற்றி,

151 - 2 எம் சொல்லல் பாணி நினறனஞக—யாங்கள் வாரததைசொல்லுதலையுடையதோ காலத்தைப் பார்த்துநின்றனஞக

கெடுத்தியுமுடையேனெனறனன, அதனெதிர் (112) யாங்கள் சொல்லே மாதலிற் கலங்கி (143) மெல்லியலீர், சொல்லலுமபழியோவெனச்சொல்லி (115) ஓசசி (150) அவித்ததுச (151) சொல்லா பாணி நினறனஞக (152) எனக் கூட்டுக

இத்துணையும் வேட்கை கூறினாள்

153 - 4 இருவி வேயந்த குறு கால குரம்பை யினை வா கோக்கின மனையோள மடுப்ப—ஐனையிரந்த தாளாலேவேயந்த குறியகால்களையுடைய குடி லிலிருக்கும் மானபிணையையொத்த பாவையினையுடைய மனைவி எடுத்துக் கொடுப்ப

155 - 6 தேன பிழி தேறல் மாநசி மகிழ் சிறந்து சேமம் மடிந்த பொழு தின—தேனாசைமைத்த கடடெளியையுண்டு மகிழ்ச்சியிக்குக் காவறறெழிலை மறந்தகாலத்தே,

156 - 8 [வாயமடுத, திருமபுன நிழத்தலிற் சிறுமை நோன, தாவுற முஞ்சிலை கொளீஇ நோயமிககு:]

இரு புனம் வாயமடுத்த நிழத்தலின் சிறுமை நோனது நோய மிககு—பெரியபுனத்தை வேழந்தின்று நொக்கிவிடுகையினாலே தப்பினறது விளையும் சிறுமையைப்பொறுதே வருத்தமிககு,

* சுட்டராகம் - பகற்பண்களுள் ஒன்று

† இப்புத்தகம், 357 - ஆம் பக்கம் (†) பாகக

159. [உரவுச் சினம்.]

உரவு சினம் அரவு உறழ் அம் சிலை கொளீடு—பாக்கின்ற சினத்தை யுடைய பாம்பையொத்த அழகினை யுடைய வில்லைகாணேற்றி,

உரவுச்சின (159) அரவுற முஞ்சிலை கொளீடு (158) எனப் பின்னே கூட்டுக. பாம்பு வடிவிற்கும் கொலைத்தொழிலுக்கு முவமை.

159 - 60. முன்பால் உடல் சினம் செருக்கி கிண விடுபு—மெய்வலி யோடே கோபித்தலாற்பிறந்த சினத்தாலே மயங்கி அம்பையெய்து,

விடுபு, விகாரம்.

புடையு—தட்டையைப் புடைத்து,

160 - 61. கானம் கல்லென மடி விடு வீணாய் வெடி படுத்து ஈதிர—காடெல்லாம் கல்லெண்ணும் ஓசைபிறக்கும்படி வாயை மடித்துவிடுகின்ற *செழ் க்கையராய் மிக்க ஓசையை யுண்டாக்கி அக்களிற்றைப் புனத்தினின்றும் ஓட்டு கையினாலே,

வெடிபடுத்தார்த்தெனவும் பாடம்.

162 - 5. [கார்ப்பெய லுருமிற் பிளிறிச் சேர்த்தக, விரும்பினார்த் தடக் கை யிருகிலஞ் சேர்த்திச், சினத்திகழ் கடாஅஞ் செருக்கி மாங்கொல்பு, மையல் வேழ மடக்கலி னெதிர்தர:]

சினம் திகழ் கடாம் செருக்கி மையல் வேழம்—சினம் விளங்குதற்குக் காரணமாகிய மத்தாலே மனஞ்செருக்கி மயக்கத்தை யுடைத்தாகிய யானை,

மரம் கொல்பு—மாங்களை முறித்து,

கார் பெயல் உருமின் பிளிறி—கார்காலத்துமழையின் உருமேறுபோல முழக்கத்தை யுண்டாக்கி,

சேர்த்தக இரு பினார் தட கை இரு நிலம் சேர்த்தி ஓய்பென (166) மடவ கலின் எதிர்தர—தன்நிலைமைக்குத் தக்கதாகக் கரிய சுருச்சரையை யுடைத் தாகிய பெரிய கையைச் சுருட்டி நிலத்தேயெறிந்து கடுகக் கூற்றுவினைப்போலே எங்கள்மேலே வருகையினாலே,

166 - 8. [உய்விட மறியே மாகி பெய்யெனத், திருத்தகோ லெல் வனை தெழிப்ப நாணுமற்து, விதுப்புறு மனத்தேம் விணர்த்தவற் பொருத்தி.]

ஓய்பென, முன்னேகூட்டிற்று.

உய்வு இடம் அறியேமாகி விதுப்பு உறு மனத்தேம்—உயிர்கொண்டு பிழைப்பதோரிடத்தை ஆண்டு வேறுணரேமாகி கடுக்கமுற்ற மனத்தையுடைய யாக்கள்,

நாணு மற்து திருத்த கோல் எல் வனை தெழிப்ப விணர்த்த அவன் பொருத்தி—உயிரினுஞ் சிறந்த நாணக்காத்தலை மற்து திருத்திய திரட்

* செழக்கை - காவினதுதனியைமடித்துச்செய்யும் ஒலி; “காத்தலைமடி விளி” (சீவக. 120.)

† “உயிரினுஞ் சிறந்தன்று காணே” (தொல். களவு. 22.)

செய்யுள்தத்தைய ஒளியினையுடைய வனையொலிப்ப விரைந்தசென்ற அவ னைச்சேர்த்து.

169. குள் உறு மஞ்ஞையின் ஈடுங்க—தெய்வமேறின மயில்போலெ ஈடுங் காசிங்கு.

169 - 71. [வார்கோ, ஹடுவுறும் பகழி வாங்கிக் கடுவிரை, யண்ணல் யானை யனையுடைய தழுத்தலின்:] வார்கோல் உடு உறும் கடு விரை பகழி வாங்கி அண்ணல் யானை அணி முகத்து அழுத்தலின்—செடிய கோலையுடைய உடுச்சேர்த்த கடியவினையுடைய அம்பை நிரம்பவலித்துத் தலைமையினையுடைய யானையினது அழகியமுகத்தே எய்கையினாலே,

உடு - ஈரணக்கொள்ளுமிடம்.

172 - 5. [புண்ணுமிழ் குருதி முகமபாய்ந் திழிதரப், புள்ளி வரிநுதல் சிவ்வா, தயர்ந்துபுறக் கொடுத்த பினனர் செடுவே, னணக்குறு மகளி ஈடுகனக் கடுப்ப:]

புள்ளி வரி நுதல் சிவ்வா புண் உமிழ் குருதி முகமபாய்ந்து செடு வேள் அணக்கு உறு மகளிர் ஆடு கனம் கடுப்ப இழிதர—புள்ளியினையும் புகாரினையு முடைய மத்தகம் அழகழியும்படி அம்புபட்டு உருவின புண்களால் உமிழ்ப்படுங் குருதி முகத்தேபாந்து *முருகனால்குத்தலுற்ற மகளிர்க்கு †மறியறுத்தாடுக கனத்திற் குருதி குதிக்குமாறுபோலக் குதிக்கையினாலே,

அயர்ந்து சிவ்வா புறம் கொடுத்த பினனர்—தன்னைமறந்து ஆண்டுநின்ற லாற்றாறு முதுகிட்டப்போன பின்பு,

இதனாலும் ஏதிகுகிறினள்.

மகளிளாடுகனம் கட்டப்பமாலையினததாற்போல மிகவும் கட்டப்பமாலையின ததவென்பாருமுள்ள.

176 - 7. †திணி நிலை கடம்பின் திரள் அரை வளைஇய துணை அறை மாலையின் கை பிணி விடேம் — திண்ணிய நிலையினையுடைய கடம்பினது திரண்டமுதலை செருங்கச்சூழ்ந்த மகளிரொழுங்கிற்கு ஒப்புசகாற்றதலையுடைய மாலையோலே கைகோத்தலை விடேமாய்,

178. துரை உடை கலுழி பாய்தலின் — யாற்றின் துரையையுடைய பெருக்கிலே குதிக்கையினாலே,

178 - 9. உரவு திரை அடும் கரை வாழையின் நடுங்க—அதனிடத்துப் பார்கின்ற திரைமோதி இடிகளையினின்ற வாழையோலே கால்தளர்ந்து பின் னர் ஒழுமினேமாக, அதுகண்டு,

179 - 81. [பெருந்தகை, யஞ்சி லோதி யசையல் யாவது மஞ்சலோமபு சின் னணிலை துகர்க்கேன:] பெருந்தகை அம் சில் ஒதி அசையல் சின் அணி னலம் தன்கு யாவதும் அஞ்சல் ஒப்பு என—பெரிய தகுதிப்பாடுடையவன்,

அழகிய சிலவான மயிரினையுடையாய், இங்ஙனம் காறனர்தொழுதாயேயன்
றெடுத்து யான் நின் அழகியநலத்தை நுகர்வேன்; நின்னைநீங்குவேனென்று
சிறிதும் அஞ்சதலைப்பரிகரியெனச் சொல்லி,

182. மாசு அறு சுடர் நுதல் நீவி—குற்றமற்ற ஒளியினையுடைய நுதலைத்
துடைத்து,

182 - 3. நீடு நினைந்து என் மூகம் நோக்கி நக்கனன்—நெடுநான் இக்கள
வொழுக்கம் நிகழவேண்டுமென்று நினைந்து என்முகத்தைப்பார்த்துச் சிரித்தான்;

183 - 5. [அந்நிலை, காணு முக்கு நண்ணுவழி யடைதர, வொய்யெனப்
பிரியவும் விடாஅன்:]

அந்நிலை, பின்னே கூட்டிற்று.

கண்ணு வழி *காணும் உட்கும் அடைதர ஒய்யென பிரியவும் விடான்—
அங்ஙனம் அவன் அணுகாநின்றவிடத்துத் தனக்கு இயல்பாகியநாணமும் அச்ச
மும் அவ்விடத்தேவந்து தோன்றுகையினாலே விரையத் தன்னிடத்து நின்றும்
இவன் நீங்கவும் விடாஅன்,

185 - 6. [கவைஇ, யாக மடைய முயங்கலின்:] அநிலை (183) கவைஇ
ஆகம் அடைய முயங்கலின்—அங்ஙனம் நின்றநிலையிலே கையாலேயினைத்து
இவன் மார்பு தன்மார்பிலே ஒடுங்கும்படி தழுவுகையினாலே,

இதனால் வதிடும் வேட்கையுரைத்தலும் கூறினான்.

186 - 7. [அவ்வழிப், பழுமின குக்க பாதை நெடுஞ்சுனை:]

பழு மினகு உக்க பாதை நெடு சுனை—பழுத்தமினகு சிந்திக்கிடக்கின்ற
சுற்பாதையிடத்து நீண்டசுனையிலே,

188. முழு முதல் கொக்கின் தீ கனி உதிர்ந்தென—பெரிய அடியினை
யுடைய மாவினுடைய இனியபழங்கள் உதிர்ந்தனவாக அப்பழத்தாலும்,

189 - 90. [புள்ளெறி பிரசமொ டுண்டிப் பலவி, நெகிழ்த்துரு நறம்
பழம் விளைந்த தேறல்:]

பலவின் நெகிழ்த்த உரு நற பழம்—பலவினுடைய விநீந்து தேன்பாக்
கின்ற நறியபழத்தாலும்,

விளைந்த தேறல்—உண்டான கட்டெளிவு,

புள் எறி பிரசமொடு ஈண்டி—நிரம்புதலால் தன்னைநுகர்கின்ற ஈயினைத்
தன்னியுருத்த தேறலே வந்துநிரளுகையினாலே.

191. நீர் செத்து அயின்ற தோகை—தனக்கு எவரிய நீராகக்கருதி அத்
தேறலையுண்ட மயில்,

191 - 2. [வியலூர்ச், சாறுகொ ளாங்கண் விழவுக்கள ஈந்தி:] சாறு
கொள் ஆக்கண் வியல் ஊர் விழவு களம் ஈந்தி—விழாக்கொள்ளுதற்குரிய அவ்
விடங்களையுடைய அகற்செய்யுடைய ஊர்களில் விழாக்கொள்ளுதலையுடைய
கைத்தே மிக்கு,

ஆங்கனென்றது கோயில்களை.

193. அரி கூட்டு இன் இயம் கறங்க ஆடும் மகள்—அரித்தெழுதின்ற ஞையைக்கூட்டுதலையுடைய இனிய வாச்சியங்கனொலிப்ப ஆடுகின்றமகள்,

194. கயிறு ஊர் பாணியின் தளரும் சாரல்—கழாய்க்கயிற்றிலே ஏறி ஆடுகின்ற தாளத்தினால் தான் ஆற்றாது தளருமாறுபோலத் தளருஞ்சாரல்,

தேறலயின்ற தோகை கூத்தாட ஆற்றாது தளருஞ் சாரலையுடைய குன் மென்க.

இதற்கு *உள்ளுறையுவமங் கொள்ளுமாறு —மிளகு உக்கபாறை அந்நில த்துமாக்களுமைகின்ற ஊராகவும், நெடுஞ்சுனை தலைவன் குடியாகவும். மாம்பழத் தாலும் பலாப்பழத்தாலும் விளைந்ததேறல் தந்தையாலும் காயாலுமுளானகிய தலைவனாகவும், பிரசம் இவரைக்கூட்டின பால்வரைதெய்வமாகவும், அதனை யுண்டமயில் உயர்ந்த தலைவனைத் தன்குலத்திற்கு ஒத்தானைக்கருதி நுகர்ந்த தலைவியாகவும் அத்தேறலிற்பிறந்த களிப்புக் களவொழுக்கத்தாற்பிறந்த பேரின் பமாகவும் மயில் ஆடவாற்றா தன்மை வருந்திக்குமைந்த தன்மையாகவும் உள் ளுறையுவமங்கொள்க.

195 - 7. [வரையர மகளிரிற் சாஅய் விழைதக. விண்பொருஞ் சென் னிக் கிளைஇய காந்தட், டண்கம முலரி தாஅய்.] விண் பொரும் சென்னி கிளைஇய காந்தள் தண் கமழ் அலரி வரை அரமகளிரில் சாஅய் விழைதக தாஅய்—விண்ணைத்தீண்டுகின்ற சிகரங்கவிலே கிளைத்த செங்காந்தளினுடைய குளிரந்த மணக்கின்ற பூக்கள் கீழே வரையரமகளிர் பரந்து விளையாடுதலிற் மந்தலம் சிறிதுகெட்டு விரும்புகல்தரும்படி கீழேவந்து பரந்து.

197 - 9. நல் பல வம்பு விரி களத்தின் சலின் பெற பொலிந்த குன்று கெழு நாடன்—நன்றாகிய பலவாகிய கச்சுப்பரந்த எளம்போலே அழகுபெறப் பொலிவுபெற்ற மலைபொருந்தின நாடன்,

உயர்ந்ததிலத்தேகின்று மணக்கின்ற காந்தள் வரையரமகளிராற் கீழ்நிலத்தே பரந்து அவ்விடத்தைக் கச்சவிரித்தாற்போல அழகுபெறுத்தமென்றதனால், நம் மிலுயர்ச்சியையுடைய தலைவன் நமது நல்வினையால் தனதுபெருமைகள் தானு மொழிந்து இவ்விடத்தே வந்துகூடி நமக்கும் உயர்ச்சியுளதாக்கி நம்மை அழகு பெறுத்துகின்றானென்று உள்ளுறையுவமமெய்திற்று.

199. எம் விழைதரு பெருவிறல்—எம்மை எப்பொழுதும் விரும்புதலைத் தருகின்ற பெரியவெற்றியையுடையவன்,

200. அவ்வழி (186) உள்ளம் தன்மை யுள்ளினன் கொண்டு—தான் முயங்குகையினலே அப்பொழுது இவளுள்ளத்து நிகழுந்தன்மை மேல் வரைந் துகொண்டு இல்லறநிகழ்த்துதலையிருக்குமென்று கினைந்தனனாய் அதனை உட் கொண்டு,

* உள்ளுறையுமத்தினியல்பை, “உள்ளுறையுவமம்” (தொல். அகத். 46) என்னுஞ் சூத்திரமுதலியவற்றாலுணர்க.

அவ்வழி, இக்கேகட்டிற்று.

201 - 3. [சாறயர் தன்ன மிடாஅச் சொன்றி, வருநர்க்கு வரையா வன கள் பொற்ப, மலரத் திறத்த வாயில் பலருண்:]

பலர் உண் மலர திறத்த வாயில் வனம் கள்—பலரும்வந்து உண்ணும்படி அகலக் கதவு திறத்துகிடக்கின்ற வாசலையுடைய வனங்கள்,

மிடா சொன்றி வருநர்க்கு வரையா சாறு அயர்ந்தன்ன வனம் கள் பொற்ப — மிடாச்சோற்றை *வருவார்க்கெல்லாம் வரையாமலிடுகின்ற விழாக் கொண்டாடினற்போன் செல்வத்தைபுடைய அகம் பொலிவுபெறும்படி,

முன்புள்ள இயல்புகூறிற்று.

204. பைந்திணம் ஒழுகிய செய் மலி அடிசில்—பசுத்த திணமொழுகின செய்யிக்க அடிசில் நீ இடுகையினாலே,

205 - 6. வரச இல் வான் திண புரையோர் கடும்பொடு விருந்து உண்டு எஞ்சிய மிச்சில்—சூற்றமில்லாத உயர்ந்தருலத்திற்பிறந்த உயர்ந்தோர் தமதுசுற்றத்தோடே விருந்துண்டு மிக்க அடிசில்,

206. பெருந் தகை—பெரிய தகைமைப்பாடுடையவன்,

207 - 8. திண்ணோடு உண்டலும் புரையது என்று ஆங்கு அறம் புணையாக தேற்றி—நீ இடுகையினாலே யானுண்டலும் உயர்ந்ததென்றுசொல்லி அப்பொழுது இல்லறம் தங்கிணக்கையேற்றுவதாகத் தெளிவித்து,

ஒடு ஆலாக்குக.

208 - 10. பிறங்கு மலை மீமிசை கடவுள் வாழ்த்தி கைதொழுது ஏழுறு வஞ்சினம் வாய்மையின் தேற்றி—பெரியமலையில் மிக உயர்ந்தஇடத்தேபுறையின்ற முருகிணையும்வாழ்த்தி வணங்கி அவன்முன்னே இவன் மயக்கமுறுதற்குக் காரணமான வஞ்சினத்தை உண்மையால் தெளிவித்து,

வஞ்சினம் - பிரியின் அறனல்லதுசெய்தேனவேனென்னுமொழி. முன் தேற்றாதவின், ஏழுறுவஞ்சினமென்றார்.

211. அம் தீ தென் நீர் குடித்தலின் நெஞ்ச அமர்ந்து—அம்மலையில் அழகிய இனிய தென்னிய அருவிநீரை அவன்குடிக்கையினாலே இவன்நெஞ்சு குளுறிவிலேபொருந்தி,

நீர்குடித்தலும் ஒருகுளுறவென்று கொள்க.

நெஞ்சமைத்தென்றும் பாடம்.

212 - 4. [அருவிட ரமைந்த களிததரு புணர்ச்சி, வானுரி யுறையுள் வயங்கியோ ரவாவும், பூமலி சோலை யப்பகல் சுழிப்பி:] வான் உரிய உறையுள் வயங்கியோர் அவாவும் அரு விடர் அமைந்த பூ மலி சோலை களிது தரு புணர்ச்சி அ பகல் சுழிப்பி—ஆகாயத்திடத்தே தமக்குரிய இருப்பினையுடைய விவங்க

* பொருட. 1. 2.

உய நெய்விருக்கும் அரிய *முழைஞ்சுகளினிடத்தே பொருந்தின பூயிக்க
சேங்கையின் களிதூபட்டின கட்டத்தை அன்றைப் பகற்பொழுதெல்லாம்
போக்கி,

உரிய உறையன், விகாரம்.

உண்மைசெய்துகளவி கூறினான்.

215 - 6. [எல்ல செல்ல வேழம் பிறைஞ்சிப். பங்கதிர் மண்டிலம் கல்
சேர்பு மறைய:] பல் கதிர் மண்டிலம் ஏழ் ஊர்பு எல்ல செல்ல இறைஞ்சி கல்
சேர்பு மறைய—பலகிரணங்களை யுடைய ஞாயிறு எழுருதிரைபூண்ட தேரை
யேறிப் பகற்பொழுதுபோம்படி தாழ்த்த அத்தகிரியைச் சேர்ந்து மறைகையி
னாலே,

217. மான் கணம் மரம் முதல் தெவிட்ட—மான்திரள் மரத்தடிகளிலே
திரள்,

தெவிட்டல் அசையிடுதலுமாம்.

217 - 8. ஆன் கணம் கன்று பயிர் குரல மன்று நிறை புருதா—பசுவி
னுடையதிரள் கன்றுகளை யழைக்குங் குரலையுடையவாய் மன்றுகள்கிறையப்
புருதாவுச்செய்ய,

219 - 20. ஏங்கு வயிர் இசைய கொடு வாய் அன்றில் ஒங்கு இரு
பெண்ணை அகம் மடல் அகவ—ஊதுகின்ற கொம்போன்ற ஓசையையுடைய
விரைந்த வாயையுடைய அன்றில் உயரும் பெரியபனையில் உண்மடலிலேயிரு
ந்து பேட்டையழைக்க,

221. பாம்பு மணி உயிழ—பாம்பு தான்மேய்தல் காரணமாகத் தன்னி
டத்துமாணிக்கத்தை ஈன,

221 - 2. [பல்வயிற் கோவலர், †ஆம்பலர் தீங்குழற் றென்விளி பயிற்ற:]
கோவலர் பல் வயின் ஆம்பல் அம தீ குழல் தென் விளி பயிற்ற—இடையர் பல
இடங்களினுமின்று ஆம்பலென்னும் பண்ணினையுடைய அழகிய இனிய குழ
விடத்துத் தெளிந்த ஓசையைப் பலகாலுமெழுப்ப,

223. ஆம்பல் ஆய் இகழ் கூம்பு விட—ஆம்பலினது அழகியஇதழ்கள்
தலையவிழ,

223 - 5. [வண்மனைப், பூந்தொடி மகளிர் சுடர்தலைக் கொளுவி, யந்தி
யந்தண ஈயர:]

அந்தணர் அந்தி அயர—பார்ப்பார் அந்திக்காலத்துச் செய்யுத்தொழில்களை
கிழித்த,

வண்ம் மனை பூ தொடி மகளிர் சுடர் தலை கொளுவி அந்தி அயர - செல்வத்
தையுடைய மனைகளிற் பொவிவுபெற்ற தொடியினையுடைய மகளிர் வினக்கை
அவ்விடத்தேகொளுத்தி அந்திக்காலத்திற் ரொழிலாகிழித்த,

* முழைஞ்சு - குகை.

† ஐங்குறு. 215. “ஆம்பலர் தீங்குழல் கேளாமோ தோழி” (சிலப். ஆய்
செய்.)

225 - 6. கானவர் விண் தோய் பணவையிசை நெடுநிழி பொத்த—அக் காட்டில்வாழ்வார் விண்ணைத்தீண்டுகின்ற பாணின்மேலே திக் ஊடோவோவோவோ நெருப்பைப்பிறப்பித்து எரிப்ப,

227. வானம் மா மலை வாய் சூழ்பு கறுப்ப—மேகம் பேரிய மலையிடத் தைச்சூழ்த்து கறுப்ப,

227 - 8. கானம் கல்லென்று இரட்ட—காட்டிலுள்ள விலங்குகளெல்லாம் கல்லென்னுமோசையையுடையவாய் ஒன்றற்கொன்று மாறிக்கூப்பிட,

கானம், ஆகுபெயர்.

228. புள்ளினம் ஒலிப்ப—பறவைகள் குடம்பைக்கண்ணெகின்ற ஆவாரிக்கையிலே,

229 - 30. * [சினையு வேந்தன் செல்சமங் கடுப்பத், துணையு மாலை தன்னுதல் காணுஉ:]

தெவிட்ட (217) புகுதர (218) அகவ (220) உமிழ்ப் (221) பயிற்றக் (222) கூம்புவிட (223) அயரப் (225) பொத்தக் (226) கறுப்ப (227) இரட்ட ஒலிப்பச் (228) செல்சமங்கடுப்ப (229) மாலை தன்னுதல்கண்டு (230) என முடிக்க.

இவ்வெச்சங்கள் எதிர்காலமுணர்த்தின. † “நிலநெருங்கு மயங்குத லின மென மொழிப.” எனவே காலமிரண்டு மயங்குமென்றவற் குறிஞ்சியின் மாலைக காலங்குறிஞர்.

231 - 4. [நேரிறை முன்கை பற்றி துமாதர, நாடறி நன்மண மயர்களு சின்னாட், கலங்க லோம்புமி னிலங்கிழை யீரென, வீர நன்மொழி தீரக் கூறி.]

இலங்கிழையீர்—விளங்குகின்ற பூணினையுடையீர்,

துமர் நேர் இறை முன்கை பற்றி தர நாடு அறி நல் மணம் அயர்கம்— நம்முடையசுற்றத்தார துமது நேரிய இறையினையுடைய முன்கையைப்பிடித்து எமக்குத்தர நாட்டிலுள்ளாரொலலாமறியும் நன்றாகியகலியாணத்தினைப் பின்பு சிகழ்த்துவோம்;

சில் நான் கலங்கல் ஒம்புமின் என நாம் நல் மொழி தீர கூறி—யாம் இக்கள வொழுக்கத்தாற்பெறும் பேரின்பம்பெறுதற்குச் சிறிதுநான் இங்ஙனம் ஒழுக்க நின்றேமென்று நெஞ்சுகலங்குதலைப் பாதுகாப்பீராகவேன்று அருளுடைத் தாகிய நல்லவார்த்தையை இவன்நெஞ்சில் வருத்தத் தீருமபடி சொல்லி,

235. துணை புணர் ஏற்றின் எம்மொடு வந்து—ஆவைப்புணர்ந்த ஏற போலே விடாமல் எம்முடனேகூடவந்து,

* இதற்கு உரை கிடைத்திலது; சினையு - கோபித்த. துணையு - விரைந்த.

† தொல்காப்பியம், அகத்திணையியல், கு. 12.

236 - 7. தஞ்சா முழுவின் முது ஊர் வாயில் உன் துறை சிறுத்து
பெயர்ந்தனன்—ஒசையை ஒருகாலுமறகு முழவினையுடைய பழைய கம்பூர்
வாசலில் பலரும் நீருண்ணுந்துறையிலே ஏம்மைசிறுத்தி மீண்டுபோனான்;

இதனால் வேட்கையுரைத்தல் கூறினான்

237 - 9. அதன் கொண்டு அன்றை அன்ன விருப்போடு என்றும் இர
வரே மாலையன்—அப்புணர்ச்சிதொடங்கி அம்முதலானபோன்ற விருப்பத்
தோடே எந்நாளும் இரவுக்குறியிலே வருதலைக் கனக்கு இயல்பாகவுடையன்
ஏகாசம், சுற்றரசை.

239 - 41. வரு தோறும் காவலர் ஈடுகினும் கதம் நாய் குரைப்பினும்
ஈ துயிலெழினும் நிலவு வெளிப்படினும்—அங்ஙனம் வரும்போதெல்லாம் ஊர்
காவலர் கடுகிக்காத்தாராயினும் கோபத்தையுடைய நாய் குரைத்ததாயினும் ஈ
துயிலுணர்ந்தாயாயினும் நிலவு வெளியாக ஏறிகதகாயினும்.

242. வேய் புரை மெல் தோள் இன் துயில் பெருஅன் (243)—மூங்கிலை
யொத்தமெல்லிய தோளிற்பெறும் இனியதுயிலைப் பெருதுபோவன்;

243. பெயரினும் முனியல் உறாஅன்—யாவகன் குறியல்லகனைக் குறி
யாகக்கருதிச் செல்லாநின்று மீண்டு மனையிடகதேபுகினும் அதற்கு வெறுத்
தலைச்செய்யான்;

244. இளமையின் இகந்தன்றும் இலனே—அவன்றான் இளமைப்பரு
வத்தைக் கடந்ததுமில்ன்;

244 - 5. [வளமையிற், தன்னிலை தீர்த்தன்று மிலனே] வளமையின்
என்றும் (242) தன் நிலை தீர்த்தன்றும் இலனே—நற்குணங்களைக் திரித்தந்
ருரிய *செல்வச்செருக்கான் எந்நாளும் தன்குலத்திற்குரிய நற்குணங்களின்
நீங்கியதுமில்ன்;

ஏகாசங்கள், சுற்றரசை.

245 - 6. கொன் ஊர் மாயம கரவின் இயல்பு நினைது தேற்றி—†அவர்
முதலியவற்றான் அச்சத்தையுடைய இவ்வுரின்கண்ணே கனக்குப் பொய்யா
யிருக்கின்ற இரவுக்குறியிலே கூடுகற்குவருகின்ற வரவினது தன்மையை இரீது
ஒழுக்கமன்றென்று நினைத்து அவன் வரைந்துகொள்ள இல்லறநிகழ்த்துதலே
நல்லொழுக்கமென்று துணிகையினாலே

247 - 8. [நீரெறி மலரிற் சாஅ யிதழ்சோரா, வீரிய கலுமுமிவன் பெரு
மதர் மழைக்கண்:] இவன் பெரு மதர் மழை கண் நீர் ஏறி மலரின் சாஅய்

* “அறநி ரம்பிய வருளுடை யருத்தவர்க் கேணும், பெறல ருத்திருப்
பெற்றபின் சிந்தனை பிரிதாம்” (கம்ப மந்தரை. 70.); ‘செல்வம்வந் துற்ற
காலத் தெய்வமுஞ் சிறிது பேணார், சொல்வன வறிந்து சொல்வார் சுற்றமுந்
துணையு நோக்கார், வெல்வதே நினைவ தல்லால் வெம்பகை வலிதென் றெண்
ணர், வல்வினை வினைவு மோரார் மண்ணின்மேல் வாழு மாந்தர்” (வி - பாரதம்,
சிருட்டிணன். 143.)

† அவர் - பலரறிந்துகூறும்பழிமொழி.

இதழ் சோரா ஈரிய கலுழும்—இவளுடைய பெரிய மதர்த்த குளிர்த்த கண்கள் பெருந்துளி எறித்தபெய்தமலர்போலே அழகுசெட்டு இமைசோர்ந்து ஈத திணையுடையவாய்க் கலவகாசிற்ரும்;

249 - 61 [ஆகத தரிப்பனி யுறைப்ப னாளும், வணப்படு மஞ்ஞையி னலஞ்செலச் சாஅய் நினைத்தொறுங் கலுழுமா லிவளே கங்கு, லிணச்செறி யுழுவையு மானியு முளியமும, புழற்கோட் டாமான் புகல்வியுக் களிறும், வலி யிற் தப்பும் வனகண் லெஞ்சினத, துருமுஞ் சூரு மிரைதே ராவமு, மொடுங் கிருங் குட்டத தருஞ்சுழி வழங்குங், கொடுத்தான் முதலையு மிடங்கருங் கராமு, தாழிலு மிழுக்கு மூழிடி முட்டமும, பழுவுங் பாந்தரு முளப்பட் பிறவும, வழுலின் வழாஅ விழுமவா, குழுமலை விடாக முடையவா லெனவே.]

இவன் நினைத்தொறும வலை படு மஞ்ஞையின னலம்செல சாஅய் அரி பனி னாளும் ஆகதது உறைப்ப கலுழும் (248)— இவன் அவ்வனம் கண் அழுகின்ற தற்கு மேலே அவர்வருகின்ற மலை இடுமபையுடையவாயிருக்குமென்று நினைக் குந்தோறும வலையிலகப்பட்டமயில்போலே தனனலம்போம்படி நுணுகிக் கண் ணில் அரிததுவீழுகின்றீர் நான்தோறும மார்பிலே துளிப்பக் கலவகாசிற்ரும்,

கவருல்—இராக்காலத்த,

அனை செறி உழுவையும்—முழைஞ்சிடத்திலே செறியும் புலிகளும்,

யாளியும்—யாளிகளும்,

உளியமும்—காடியும்,

புழல் கோடு ஆமான் புகல்வியும்—உள்ளுப்பொய்யான கொம்பையுடைய ஆமானிலேறும்,

களிறும்—யானையும்,

வலியின் தப்பும் வனகண் லெ னினத்து உருமும்—வலியினற்கெடுக்கும் தறுகணமையையுடைத் தாகிய வெவ்விய னினகதையுடைய உருமேறும்,

சூரும்— கொடுத்தெய்வமும்,

இரை தேர் அரவமும்—இரை தேடிக் கிரியும் பாம்பும்,

ஒடுங்கு இரு குட்டதது அரு சுழி வழங்கும் கொடு தான் முதலையும் இடங்கரும் கராமும்—புடைபட்ட கரிய ஆழத்திடத்ததுப் போதற்கரிய சுழியிடத் தேதிரியும் வளைந்ததானையுடைய முதலையும் இடங்கரும் கராமும்,

இவை மூன்றும் சாகி விசேடம்

தாழிலும்—வழிபறிப்பா கொன்றுகுவிக்குமிடங்களும்,

தாழில் - கொடிப்பிணக்கெனபாருமுளா

இழுக்கும்—வழுக்குநிலமும்,

ஊழ் அடி முட்டமும—முறைபடிப்பாடாய் பின்பு வழிமுட்டாயிருக்கும் இடங்களும்,

பழுவும்—பிசுசும்,

பாத்தளும்—பெரும்பாம்பும்,

உண்பட பிறவும் வழுவின் வழாஅ விழுமம்—உழுவைமுதலாக எண்ணப்பட்ட இவையெல்லாமுட்பட வேறும தப்புஞ்செயலிற் தப்பாத இடும் பைதருவனவற்றை,

விழுமஞ்செய்வனவற்றை விழுமமென்றார்; இஃது ஆகுபெயர்.

அவர் குழு மலை விடர் அகம் உடைய ஆல் என—தலைவருடைய கிளையை யுடைத்தாகிய மலையின்முழைஞ்சிடம் உடையவாயிருக்குமென்று.

அன்னாய் வாழி; அன்னாய் யான்கூறுகின்றதனை விரும்புவாயாக (1); நீயும் எய்யாமையிலையாகி வருந்துகி (8); இவளும் (26) ஏனையுலகத்தும் இயைவதாலென்கூறி (24) மெலியும் (26), யானும் (29) சானறோர்போல (28) வருந்தாநின்றேன் (29); என்னுது (31) எமியேற் றணிந்த அருவினை (32) கிகழ்த்தவண்ணம் நீயுணரச் (33) செப்புக் கலையமன்றேன; அதுகேட்டுச் சினவாதிமோ (34); தினையிற் படுபுள்ளோப்பி (38) வருதியரென நீ போகவிடுகையினாலே (39) யாங்களும்போய் இடணமேறிக் (41) கிளிகடிமரபினவற்றைவாங்கி (44) ஒட்டிக் (101) கொண்டோம் (50) பொழிந்தென (53) நெடுங்கோட்டிழிந்தருந் தெண்ணீ (54) ரருவி (55) யாடிப் (56) பாய்கின்றகுடைவுழிப் (57) பாயம்பாடிக் (58) கூந்தலைப்பிழிவனநதவரிச (60) சிவந்தகண்ணேமாய் (61) மலிவனமதுகிப் (97) பரேரபுழுகுடனே (96) காந்தன் முதலியவற்றையும் பிறவற்றையும் (62 - 95) பாறையிலேகுவித்துத் (98) கௌகினி பயிற்றி (100) ஓப்பியும் (101) தழைதைது உடுத்திக் (102) கோகையை (103) முச்சியிலே காட்டிச் (104) செயலைத் (105) தண்ணிழலிலே யிருந்தனமாக (106), குன்று கெழுநாடனாகிய எம்பெருவிதல (109) அணிபெருவரது (110) இனாயி, இறந்த (141) கெடுதியுமுடையேனென நன்ன, அக்னெதி (112) சொல்லேமாதலிற் கலக்கி (143) மெல்லியலீர் சொல்லுமபழியோவெனச்சொல்லி (145) ஓசகி (150) அவித்துச் (151) சொல்லற்பாணியினதனாக (152), வேழம் எதிர் கருகையினாலே (165) விரைநகவற்பொருநதி (168) நடுங்காநிற்ப (169) பகழியைவாங்கி (170) அணிமுகத்தமுத்தலின் (171), அது புறங்கொடுத்தபின் (174) கலுழிபாய்தலின் (178) வாழையினடுகினமாக, அதுகண்டு பெருந்தகை (179) எடுத்து அஞ்சலோம்பெனச்சொல்லி (181) வீவிநின்றது (182) என் முகமோக்கி கக்கனன் (183); அவ்வழி நானும் உட்கும் அடைதருகையினாலே (184) இவன்நீங்கவும் விடானும் (185) அங்கலை (183) முயங்கலின், அவ்வழி (186) இவனன்னத்தன்மையுள்ளினனாய் அதனையுட்கொண்டு (200) விருந்துண்டெஞ்சிய மிச்சிலை (206) நீயிடுகையினாலே யானுண்டலும் புரைவதென்று சொல்லித் (207) தேற்றிப் (208) பெருந்தகை (206) கடவுளும் வாழ்ததிக் கைதொழுது (203) வஞ்சினர்வாய்மையிற் தேற்றிக் (210) தெண்ணீரமுததலின் நெஞ்சமர்ந்து (211) சோலையிலே (214) களிற்றதருபுணர்ச்சியைக் (212) கழிப்பி (214) மண்டிலம் மறைகையினாலே (216) மாலைதன்னுதல் கண்டு

(230) இலக்கிழையீர், கலங்கலோம்புமினென (233) ஈரன்மொழிகூறி (234) எம்மொடுவந்து (235) உண்துறைநிறுத்துப் பெயர்ந்தான்; அதற்கொண்டு (237) என்றும் (238) இரவில்வருமாலையன்; வருதோறும் (239) கடுகினும் குரைப்பினும் (240) தயிலெழினும் வெளிப்படினும் (241) இன்றாயில் (242) பெருமற் போவன்; அதுவேயன்றிப் பெயரினும் முனியலுறான் (243); இகத் தன்றுமில்ன் (244); என்றும் (242) தீர்த்தன்றுமிலாதவன் (245) மாயவரவினியல்புநீனந்து தேற்றுகைகயினாலே (246) இவன்கலுமும் (248); அங்கனம் அழுகின்றதற்குமேலே அவர்வருகின்ற (260) குழுமலைவிடாகம் (261) விழுமம் (260) உடையவென (261) நினைபுந்தோறும் (251) சாஅய் (250) உறைப்பத் (249) கலங்காசிற்கும் (251); இதுகாண் கல்வினை நிகழ்த்தவண்ணமென்று னென வினைமுடிக்க.

ஆரியவரசன்பிரகத்தனைத் தமிழறிவித்தந்தூக் கபிலப்பாடிய குறிஞ்சிப் பாட்டிந்த மதுரை ஆசிரியர் பாரத்துவாசி நச்சினூக்கினயர் செய்தவுரை முற்றிற்று.

வெண்பா.

1. நின்குற்ற மில்லை நிரைதொடியும் பண்புடைய
என்குற்றம் யானு முணர்கலேன் - பொன்குற்
றருவி கொழிக்கு மணிமலை நாடன்
றெரியுங்காற் நிய திலன்.
2. ஆற்றல்சால் கேள்வி யறம்பொரு ளின்பத்தைப்
போற்றிப் புனைந்த பொருளிற்தே - தேற்ற
*மறையோர் மணமெட்டி னைந்தா மணத்திற்
குறையாக் குறிஞ்சிக் குணம்.

ஒன்பதாவது

*பட்டினப்பாவலு.

வசையின்புகழ் வயங்குவெண்மீன்

றிசைதிரிந்து தெற்கேகினுந்

தற்பாடிய தளியுணவிற்

புட்டேம்பப் புயன்மாறி

5 வான்பொய்ப்பினுந் தான்பொய்ப்பா

மலைத்தலைப கடற்காவிரி

புனல்பரந்து பொன் - திக்கும்

வினாவறு வியன்கழனிக்

கார்க்கரும்பின் கமழாலைத்

10 தீத்தெறுவிற் கவின்வாடி

நீர்ச்செறுவி னீணெய்தற்

பூச்சாம்பும் புலத்தாங்கட்

காய்ச்செந்நெற் கதிராந்து

மோட்டெருமை முழுக்குழவி

15 கூட்டுநிழற் றுயில்வதியுங்

கோட்டெங்கிற் குலைவாழைக்

* “பட்டினப்பாலையென்னும் வஞ்சினொடும்பாட்டி ஆசிரியவடிவிரவில்த
ஏந்திசைத்தாங்கல் விரவியற்குறளடிவஞ்சிப்பா” (யா - வி. செய். ரு. 37 - உரை);
“பட்டினப்பாலையென்னும் வஞ்சினொடும்பாட்டினுள் ஆசிரியவடிபயின் தவந்தன;
லையடியும் வெள்ளடியும் அருகினவெனக்கொள்க” (யா - கா. ஒழிபு. 4-உரை;
சு - வி. ரு. 745 - உரை.)

1 - 7. மதுரை. 107 - 9; “இலங்குகதிர் வெள்ளி தென்புலம் படரினு,
மத்தன் காவிரி வந்துகவர் பூட்ட”, “தென்றிசை மருங்கின வெள்ளி யோடி
னும், வயலக நிறைய” (புறநா. 35, 117); “விரிகதிர் வெள்ளி தென்புலம்
படரினும், கயவாய் செரிக்குக் காவிரி” (சிலப். 10: 103 - 8.)

18. பா. கதிராந்தி.

14 - 5. குழவியென்னுமிளமைப்பெயர் எருமைக்குழித்தென்பதற்கு
இவ்வடிகள் மேற்கோள்; (தொல். மரபு. ரு. 20 - பேர்.)

16. கோள் கொத்தென்பதற்கு இவ்வடி மேற்கோள்; (தஞ்சை. 85
உரை.)

சாப்க்கமுகிற் கமழ்மஞ்ச
எரினமாவி னிரைப்பெண்ணை
முதற்சேம்பின் முனையிஞ்சி

20 யகனகர் வியன்முற்றத்துச்

சுடர்நுதன் மடநோக்கி
னேரிழை மகளி ருணங்குணக் கவருங்
கோழி யெறிந்த கொடுங்காற் கணங்குழை
பொற்காற் புதல்வர் புரவியின் றுருட்டு

25 முக்காற் சிறுதேர் முன்வழி விலக்கும்
விலங்குபகை யல்லது கலங்குபகை யறியாக்

கொழும்பல்குடிச் செழும்பாக்கத்துக்
குறும்பல்லூர் நெடுஞ்சோணாட்டு
வெள்ளையுப்பின் கொள்ளைசாற்றி

30 நெல்லொடு வந்த வல்வாய்ப் பஹி
பனைநிலைப் புரவியி னனைமுதற் பிணிக்குங்

கழிசூழ்படப்பைக் கலியாணர்ப்
பொழிற்முறவிற் பூந்தண்டலை
மழைநீங்கிய மாவிசம்பின்

22. “வஞ்சியுள், நேரிழை கவருமென்ற ஆசிரியவடிவியை
நாலசைச்சீர்காட்டவேண்டுவார் இருசேடியாக உரைப்பினும் அவற்றிற்குத் தங்
கலோசையின்றாகலானும் சீர் தம்முட் புணர்ந்திதுதலின்மையானும் வஞ்சிச்சீர்
அறுபது காட்டுகின்றவழி யாண்டும் நேர்பசை நிரைபசைகள் அலகுபெருமை
யானும் தொல்காப்பியனார் கொள்ளார்” (தொல். செய். கு. 12 - ந); “பட்டி
னப்பாலைமென்னும் வஞ்சிநெடும்பாட்டினுள், ‘நேரிழை கவரும்’ என்
றித்தொடக்கத்தன ஆசிரியவடி” (யா - வி. அடியோத்து, கு. 9); நேரிழைமக
ளிர்: ஷை செய். கு. 5, மேற்கோள்.

22 - 3. வஞ்சிப்பாவில் ஆசிரியவடியும் வெண்பாவடியும் விரிவிலத்தற்கு
முறையே இவ்வடிகள் மேற்கோள்; (தொல். செய். கு. 111 - இளம்; ஷை ஷை
கு. 71 - பேர்; யா - கா. ஒழிபு, 4 - உரை; இ - வி. கு. 745 - உரை.)

23. நன். மயிலை. கு. 407; நன்-வி. கு. 408; ஆணக்கா. காட்டு. 122.

24 - 5. பெரும்பாண். 248 - 9; துறுந். 61.

22 - 6. சீவக. 89.

28. “குறும்பு ஊயாஞ் செல்லு மாறே” (நற். 9.)

29. “வெண்க லுப்பின் கொள்ளை சாற்றி” (நற். 4; அகநா. 140.)

கொள்ளைசாற்றி: (அகநா. 381.)

29 - 30. “செல்லி னேரே வெண்க லுப்பென” (அகநா. 140.)

- 35 மதிசேர்ந்த மகவெண்மீ
 னுருகெழுதிற் லுயர்கோட்டத்த
 முருகமர்ப்பு முரண்கிடக்கை
 வரியணிகடர் வான்பொய்கை
 யிருகாமத் தினையேரிப்
- 40 புலிப்பொறிப் போர்க்கதவிற்
 றிருத்தஞ்சந் தின்காப்பிற்
 புகழ்நிலைஇய பெ ிவளர
 வறநிலைஇய வகனட்டிற்
 சோறுவாக்கிய கொழுங்கஞ்சி
- 45 யாறுபோலப் பரந்தொழுகி
 யேறுபொரச் சேருகித்
 தேரோடத் துகள்கெழுமி
 நீராடிய களிறுபோல
 வேறுபட்ட வினையோவத்து
- 50 வெண்கோயின் மாகுட்டுந்
 தண்கேணித் தகைமுற்றத்துப்
 பகட்டெருத்தின் பலசாலைத்
 தவப்பள்ளித் தாழ்காவி
 னவிர்சடை முனிவ ரங்கி வேட்டு
- 55 மாவுதி நறும்புகை முனைஇக் குயிரம்
 மாயிரும் பெடையோ டிரிபல் போகிப்
 பூதங் காக்கும் புகலருங் கடிநகர்த்
 தூதுணம் புறவொடு துச்சிற் சேக்கு
 முதுமரத்த முரண்களரி
- 60 வரிமண லகன் றிட்டை
 யிருங்கிளை யினனொக்கற்
 கருந்தொழிற் கலிமாக்கள்
 கடலிறவின் குடுதின் றும்

39. “இருகாமத்தினை யேரிபோலும் குணங்களிலும் வினையாடி”
 (தேவல். கற்பு. கு. 50 - ௪.)

44 - 7. “சோறு ஒழுகியென்பதோவெனின், யாமென்றதுனை
 யானே பேரியாமெனக்கொண்டு உலகிறந்தனவாகாமைக்கன்றே ஏற்பொ
 கெழுமியென்பதாயிற்றென்பது” (தேவல். உவம. கு 10 - பேர்.)

- வயலாமைப் புழுக்குண்டும்
 65 வறளும்பின் மலர்மலைந்தும்
 புனலாம்பற் பூச்சுழி
 நீனிற் விசும்பின் வலனேர்பு திரிதரு
 நாண்மீன் விராய கோண்மீன் போல
 மலர்தலை மன்றத்துப் பலருடன் குழிஇத்
 70 கையினுங் கலத்தினு மெய்யுறத் தீண்டிப்
 பெரு ந்சினத்தாற் புறக்கொடாஅ
 திருஞ்செருவி னிகன்மொய்ம்மீனோர்
 கல்லெறியுங் கவண்வெரீ இப்
 புள்ளிரியும் புகர்ப்போந்தைப்
 75 பறழ்ப்பன்றிப் பல்கோழி
 யுறைக்கிணற்றுப் புறச்சேரி
 மேழகத் தகரொடு சிவல்விளை யாடக்
 கிடுகுசிறைத் தெக்கூன்றி
 நடுகல்வி னரண்போல
 80 நெடுந்தாண்டிலிற் காழ்சேர்த்திய
 குறுங்குரைக் குடிநாப்ப
 ணிலவடைந்த விருள்போல
 வலையுணங்கு மணன்முன்றில்
 வீழ்த்தாழைத் தாட்டாழ்ந்த
 85 வெண்கு தாளத்துத் தண்பூங் கோதையர்
 கிளைச்சுறவின் கோடுநட்டு
 மனைச்சேர்த்திய வல்லணங்கினான்

64 - 5. இவ்வடிகள், வஞ்சிப்பாவின் கலியாடிவந்ததற்கு மேற்கோள், (தொல். செய். கு. 111 - இளம்; யா - வி. அடியோத்த, கு. 8; யா - கா ஒழிபு. 4 - உரை; இ - வி. கு. 745 - உரை.)

64 - 5. தொல். செய். கு. 108 - பேர், மேற்.

67. வலனேர்புதிரிதரு: (முருகு. 1.)

78. "பூந்தலைக் குந்தங் குத்திக் கிடுகுசிறைத்து" (முல்லை 41); "வேறு ன்று பலகை" (அகநா. 131.)

82 - 3. "கிலவுக்கானல்" (மதுரை. 114); "கிலாவி னிலங்கு மணன் மலி மறகு" (அகநா. 200.)

85. தொல். உயிர். கு. 44. ந. மேற்.

86 - 7. "இனி நெய்தலிவத்தில் துளையர்க்கு வலையனர்த்தப்பின், அம் மகளிர் கிளையுடன் குழிஇச் சுறவுக்கோடு ஈட்டுப் பரவுக்கடன்கொடுத்தலின்

- மடற்றழை மலர்மலைந்தும்
பிணர்ப்பெண்ணைப் பிழிமாந்தியும்
- 90 புன்றலை யிரும்பரதவர்
பைந்தழைமா மகளிரொடு
பாயிரும் பனிக்கடல் வேட்டஞ் செல்லா
துவவுமடிந் துண்டாடியும்
புலவுமணற் பூங்கானன்
- 95 மாமலை யணைந்த கொண்மூப் போலவுந்
தாய்முலை தழுவிப் குழவி போலவுந்
தேறுநீர்ப் புணரியோ டியாறுதலை மணக்கு
மலிபோதத் தொலிகூடற்
றீ துநீங்கக் கடலாடியு
- 100 மாசுபோகப் புனல்படிநது
மலவ னாட்டியு முரவுத்திரை யுழக்கிடும்
பாவை சூழ்ந்தும் பல்பொறி மநண்டு
மகலாக் காதலொடு பகல்விளை யாடிப்
பெற்றற்குந் தொல்சீர்க் துறக்க மேப்குதும்
- 105 பொய்யா மரபிற் பூமலி பெருந்துணை
துணைப்புணர்ந்த மடமங்கைபர்
பட்டுநீக்கிக் துகிலுடுத்த
மட்டுநீக்கி மதுமகிழ்ந்து
மைந்தர் கண்ணி மகளிர் சூடவு
- 110 மகளிர் கோதை மைம்கர் மலையவு
நெடுங்கான் மாடத நொள்ளெரி நோக்கிக்
கொடுத்திமிற் பரதவர் குளுஉச்சுட ரெண்ணவும்

ஆண்டு வருணன் வெளிப்படு மென்றா” எனபதற்கு இவை மேற்கோள்;
(தொல். அகத்திணை. கு 5 ந - உரை), சுறவ முண்மருப பணங்கயர் வன
கழிச் சூழல்” (பெரிய. திருக்குறிப்பு. 7), தந்தநணிகை. நாட்டு. 136; திரு
வாணக்கா. நாடு 96 பார்க்க.

95 - 6. “தாய்முலை தழுவிப் குழவி போலவு, மாமலை தழுவிப் மஞ்ச
போலவும்” (சீவக. 100.)

108. மது: சீவக. 190.

109 - 10. மதுரை. 265; பர. 6 20.

112. “பரதவர் திண்டிமில் வினக் மெண்ணும்” (நற் 372).

- பாட லோர்த்து நாடக நயந்தும்
வெண்ணிலவின் பயன்றுப்த்துங்
- 115 கண்ணடைஇய கடைக்கங்குலான்
மாஅகாவிரி மணங்கூட்டுந்
தூஉவெக்கர்த் துயின்மடிந்து
வாலிணர் மடற்றாழை
வேலாழி வியன்றெருவி
- 120 னல்லிறைவன் பொருள்காக்குந்
தொல்லிசைத் தொழின்மாக்கள்
காய்சினத்த கதிர்ச்செல்வன்
றோபூண்ட மாஅபோல
வைகறொறு மசைவின்றி
- 125 யுல்குசெயக் குறைபடாது
வான்முகந்தநீர் மலைப்பொழியவு
மலைப்பொழிந்தநீர் கடற்பரப்பவு
மாரிபெய்யும் பருவம்போல
நீரினின்று நிலத்தேற்றவு
- 130 நிலத்தினின்று நீர்ப்பரப்பவு
மளந்தறியாப் பலபண்டம்
வரம்பறியாமை வந்திண்டி
யருங்கடிப் பெருங்காப்பின்
வலியுடை வல்லணங்கினோன்
- 135 புலிபொறித்துப் புறம்போக்கி
மதிநிறைந்த மலிபண்டம்
பொதிமூடைப் போரேறி
மழையாடு சிமைய மால்வரைக் கவாஅன்
வரையாடு வாருடைத் தோற்றம் போலக்

113. “அன்புறு கீதக் கேட்டு நாடகங் கண்ட மந்தும்” (வாயு. காள் வியப்பு. 4.)

114. நெடுநல். 95; “நிலவுப்பயன் கொள்ளு செடுவிலா முற்றத்து” (சிலப். 4: 31.)

125. “உல்குடைப் பெருவழி” (பெரும்பாண் 81.)

129. பா. ஏறவும்.

139. பா. வரையாவருடை.

- 140 கூருகிர் ஏமலிக் கொடுத்தா னேற்றை
யேழகத் தகரோ கெரு முன்றிற்
குறந்தொடை நெடும்படிக்காற்
கொடுத்திண்ணப் பஹைகப்பிற்
புழைவாயிற் போகிடைசுழி
- 145 மழைதோயு முயர்மாடத்துச்
சேவடிச் செறிசுறங்கிற்
பாசுழைப் பகட்டல்கும்
றுசுடைத் துகிர்மேனி
மயிலியன் மாளோக்கிற்
- 150 கிளிமழலை மென்சாயலோர்
வளிறுழையும் வாப்பொருநதி
யோங்குவரை மருங்கி னுண்டா துறைக்குந்
காந்தளந் துடுப்பிற் கவிசுலை யன்ன
செறிதொடி முன்கை கூப்பிச் செவ்வேன்
- 155 வெறியாடு மகளிரொடு செறியத் தாடிய்க்
குழலகவ யாழ்முரல
முழுவதிர முரசியம்ப
விழவறா வியலாணத்தா
மையறு சிறப்பிற் நெய்வஞ் சேர்த்திய
- 160 மலரணி வாயிற் பலர்தொழு கொடியும்
வருபுன றந்த வெண்மணற் கான்யாற்
றுருகெழு கரும்பி னெண்பூப் போலக்
கூழுடைக் கொழுமஞ்சிகைத்
தாழுடைத் தண்பணியத்து
- 165 வாலரிசிப் பவிசிதறிப்
பாகுசுத்த பசுமெழுக்கிற்
காழுன்றிய கவிகடுகின்
மேலூன்றிய துகிற்கொடியும்
பல்கேள்வித் துறைபோகிய
- 170 தொல்லாணை கன்னசிரிய

167. “பவழத் தின்காழ் கம்பலக் கிடுகி னூன்றி”, “பவழக்கா றிடிமும்
பைம்பொற் பெருங்கிடுகு” (நீவக. 113, 2975); “காழுக் கிடுகும்போ னிற
கும்”-(அறநெறி-84.)

170. மதுரை. 761; 208 - உரை.

- ருறழ்குறித் தெடுத்த வருகெழு கொடியும்
வெளிவிளக்கும் களிற்சோலத்
தீம்புகார்த் திரைமுன்றுறைத்
தூங்குநாவாய் துவன்றிருக்கை
- 175 மிசைக்கூம்பி னசைக்கொடியு
மீன்றடிந்து விடக்கறுத
தூன்பொரிக்கு மொலிமுன்றின்
மணற்குவைஇ மலர்சிதறிப்
பலர்புகுமனைப் பவிப்புதவி
- 180 னறவுநொடைக் கொடியோடு
பிறிபிறவு நனிவிரைஇப்
பல்வே றுருவிற் பதாகை நீழற்
செல்கதிர் நழையாச் செழுநகர் வரைப்பிற்
செல்லா நல்லிசை யமரர் காப்பி
- 185 னீரின் வந்த நிமிர்பரிப் புரவியுங்
காலின் வந்த கருங்கறி மூடையும்
வடமலைப் பிறந்த மணியும் பொன்னுங்
குடமலைப் பிறந்த வாரமு மகிலுந்
தென்கடன் முத்துங் குணகடற் றுகிருந்
- 190 கங்கை வாரியுங் காவிரிப் பயனு
மீழத் துணவுங் காழகத் தாக்கமு
மரியவும் பெரியவு நெரிய வீண்டி
வளந்தலை மயங்கிய நனந்தலை மறுகி
னீர்நாப் பண்ணு நிலத்தின் மேலு
- 195 மேமாப்ப வினிதுதுஞ்சிக்
கிளைகலித்துப் பகைபேணுது
வலைஞர்முன்றின் மீன்பிறழவும்
விலைஞர்குரம்பை மாவீண்டவுங்

178 - 80. பெரும்பாண். 337 - 8.

189. “தென்பெளவத்து முத்துப்பூண்டு” (புறநா. 380); “தென்கடன் முத்தம்” (சிலப். 8: 19); “வெண்டிணைத்தென்கடன்முத்தம்” (நடுகை. 93.)

192. பா. னெளியவீண்டி.

185 - 92. இவ்வடிகள், அரும்பொருளிலையென்பதற்கு மேற்கோள்; (சிலப். 2: 5 - அடியார்க்கு. உரை.)

- கொலைகடிந்துங் களவுநீக்கியு
 200 மமர்ப் பேணியு மாவதி யருத்தியு
 நல்லானொடு பகடோம்பியு
 நான்மறையோர் புகழ்பாரப்பியும்
 பண்ணிய மட்டியும் பசும்பதங் கொடுத்தும்
 புண்ணிய முட்டாக் தண்ணிழல் வாழ்க்கைக்
 205 கொடுமேழி நசையுழுவர்
 நெடுநுகத்துப் பகல்போல
 நடுவுநின்ற நன்னெஞ்சினோர்
 வடுவஞ்சி வாய்மொழிந்து
 தமவும் பிறவு மொப்ப நாடிக்
 210 கொள்வதூஉமிகைகொளாது கொடுப்பதூஉங்குறைகொடாது
 பல்பண்டம் பகர்ந்துவிசந்
 தொல்கொண்டித் துவன்றிருக்கைப்
 பல்லாயமொடு பதிபழகி
 வேறுவேறுபுரந்த முதுவா பெரக்கற்
 215 சாறயர் மூதூர் சென்றுநொக் காங்கு
 மொழிபல பெருகிய பழிநீர் தேளததுப்
 புலம்பெயர் மாக்கள் கலந்தினி துறையு
 முட்டாச் சிறப்பிற் பட்டினம் பெறினும்
 வாரிருங் கூந்தல் வயங்கிழை யொழிய
 220 வாரேன் வாழிய நெஞ்சே கூருகிர்க்
 கொடுவரிக் குருளை கூட்டுள் வளர்ந்தாங்குப்
 பிறர், பிணியகத் திருந்து பீடுகாழ் முற்றி
 யருங்கரை கவிபக் குத்திக் குழிகொன்று
 பெருங்கை யானை பிடிபுக் காங்கு

210 - 11. “வணிகர்க்கு உரிய விரதமானை கொள்வது உம் மிகைகொள்
 னாது கொடுப்பது உங் குறைகொடாது பல்பண்டம் பகர்ந்தீதல் முதலியன”
 (தொல். அகத்திணை. கு. 28 - ந. உரை); “கொடுப்பது குறையினதிக் கொள்
 வது மிகையின்றி வணிகர்க்கண் மந்தறியார்” (விநாயக. 88.)

206 - 10. இவை வணிகர் குலத்திற் குன்றாமைக்கு மேற்கோள்;
 (சீலப் 2: 8.)

214. முதுவாய்: (முருகு. 284; சிறுபாண். 40; பட். 253; பதிந். 66.)

218. இவ்வடி வல்லி சவண்ணத்திற்கு மேற்கோள்; (தொல். செய்.
 கு. 217 - பேர்.)

220. “வாரே னெஞ்சம் வயக்கின் வினையே” (அகநா. 131.)

223 - 4. “மாப்பயம்பின் பொறைபோற்றது, நீடுகுழி யடப்பட்ட. பீடு
 டைய வெறுழ்முன்பிற், கோடுமுற்றிய கொல்களிறு, கிணைவகக் குழினெனது,
 வினையுலகத் தலைக்கடியாங்கு” (புறநா. 17.)

- 225 தண்ணிதி னுணர் நாடினான்
செறிவுடைத் திண்காப் பேழிவாள்கழித்
துருகெழு தாய் முழி னெய்திப்
பெற்றவை மகிழ்தல் செய்பான் செற்றோர்
கடியரண் டொலைத்த கதவுகொன் மருப்பின்
- 230 முடியுடைக் கருந்தலை புரட்டு முன்ற
ளுகிருடை யடிய வோங்கெழில் யாணை
வடிமணிப் புரவியொடு வயவர் வீழப்
பெருநல் வானத்துப் பருந்துலாய் நடப்பத்
தூறிவர் துறுகற் போலப் போர்வேட்டு
- 235 வேறுபல் ஸூனையொடு முழிஞை குடிப்
பேய்க்க ணன்ன பிளிறுகடி முரசு
மாக்க ணகலறை யதிர்வன முழங்க
முனைகெடச் சென்று முன்சம முருக்கித்
தலைதவச் சென்று தண்பனை யெடுப்பி
- 240 வெண்பூக் கரும்பொடு செந்நெ னீடி
மாயிதழ்க் குவையொடு நெய்தலு மயங்கிக்
கராஅங் கலித்த கண்ணகன் பொய்கைக்
கொழுங்காற் புதவமொடு செருந்தி நீடிச்
செறுவும் வாவியு மயங்கி நீரற்
- 245 நறுகோட் டிரலையொடு மான்பினை யுகளவுங்
கொண்டி மகளி ருண்டுறை முழ்கி
யந்தி மாட்டிய நந்தாவிளக்கின்
மலரணி மெழுக்க மேறிப் பலர்தொழ
வம்பலர் சேக்குங் கந்துடைப் பொதியிற்
- 250 பருவிலை நெடுந்தூ னெல்கத் தீண்டிப்
பெருநல் யாணையொடு பிடிபுணர்ந் துறையவு
மருவிலை நறும்பூக் கூடயத் தெருவின்
முதுவாய்க் கோடியர் முழுவொடு புணர்ந்த
திரிபுரி னாம்பின் திந்தொடை போர்க்கும்
- 255 பெருவிழாக் கழிந்த பேரமுதிர் மன்றத்துச்
சிறுபூ நெருஞ்சியோ டுறகை பம்பி

230 - 31. சிறுபாண். 199 - 200.

242. "கராஅங் கலித்த ருண்டுண் ணாழி" (புறநா. 37.)

245. முல்லை. 99 - ஆம் அடியின் கீழ்க்குறிப்பைப்பார்க்க.

- யழல்வா போரி யஞ்சுவாக் கதிர்ப்பவு
மழுசூரற் கூகையோ டாண்டலை விளிப்பவுங்
கணங்கொள் கூளியொடு கதுப்பிகுத் தசைஇப்
260 பிணந்தின் யாக்கைப் பேய்மக டெவனறவுங்
கொடுங்கான் மாடத்து நெடுங்கடைத் துவன்றி
விருந்துண் டானுப் பெருஞ்சோற் றட்டி
லொண்சுவர் நல்லி லுயர்திணை யிருந்து
பைங்கிளி யிழற்றும் பாலார் செழுநகர்த்
265 தொடுதோ லடியர் துடிபடக் குழீஇக்
கொடுவி லெயினர் கொள்ளை யுண்ட
வுணவில் வறுங்குட் டுள்ளகத் திருந்து
வளவாய்க் கூகை நன்பகற் குழறவு
மருங்கடி வரைப்பி னூர்க்கி னழியப்
270 பெரும்பாழ் செய்து மமையான் மருங்கற
மலையகழ்க் குவனே கடறார்க் குவனே
வான்வீழ்க் குவனே வளிமாற் றுவனெனத்
தான்முன்னிய துறைபோகலிற்
பல்லொளியர் பணிபொடுங்கத
275 தொல்லறவாளர் தொழில்கேட்பு
வடவர் வாடக் குடவர் கூம்பத்
தென்னவன் றிறல்கெடச் சீறி மன்னர்
மன்னெயில் கதுவு மதனுடை நோன்றான்
மாத்தானை மறமொய்ம்பிற்
280 செங்கண்ணற் செயிர்த்துநோக்கிப்
புன்பொதுவர் வழிபொன்ற
விருங்கோவேண் மருங்குசாயக்
காடுகொன்று நாடாக்கிக்
குளந்தொட்டு வளம்பெருக்கிப்

269 - 70. மதுரை. 186 - 7.

271 - 3. உள்ளியது முடிக்கும் வேந்தனது சிறப்புரைத்தற்கு இவை
மேற்கோள்; (தொல். புறத்திணை. கு. 12 ந - உரை.)

283. “கிலனெளி மருங்கி னீர்நிலை பெருகத், தட்டோ ரம்ம விவட்டட்
டோரோ” (புறநா. 18); “குளந்தொட்டு வளந்தொட்டு” (சீஜு-
பஞ்ச. 66:)

283 - 4. “காடுகொன்று நாடாக்கிக் குளந்தொட்டு” என்றும்போல
உழுவாரென்றத உழவிப்பார்மேலும் செல்லும்” (திருக்குறள், -1032 - பரி.)

- 285 பிறங்குசிலை மாடத் துறந்தை போக்கி
கோயிலொடு குடிநீஇ
வாயிலொடு புழையமைத்து
ஞாயிரொறும் புதைநீஇப்
பொருவேமெனப் பெயர்கொடுத்
- 290 தொருவேமெனப் புறக்கொடாது
திருநிலைஇய பெருமன்னையின்
மின்னொளி பெறிப்பத் தம்மொளி மழுங்கி
விசிபிணி முழுவின் வேந்தர் குடிய
பசுமணி பொருத பரோரொறுழ்க் கழற்கார்த்
- 295 பொற்றொடிப் புதல்வ ரோடி யாடவு
முற்றிழை மகளிர் முகிழ்முலை தினைப்பவுஞ்
செஞ்சாந்து சிதைந்த மார்பி னெண்பூ
ணிமார்வன்ன வணங்குடைத் துப்பிற்
நிருமா வளவன் நெவ்வர்க் கோக்கிய
- 300 வேலினும் வெப்ப காணமவன்
கோலினுந் தண்ணிய தடமென் றோளே.

285. “பிறங்குசிலை மாடத் துறந்தை போனே” (புறநா. 69); “..... உறையூரென்பதனைப் பிறங்குசிலைமாடத்துறந்தைபோக்கி யெனவும் மேலையா திரித்தவகையானே இக்காலத்தும் திரித்துக்கொள்ளப்படுவனவுள் ” (தொல். செய். கு. 80 - பேர். ந. உரை.) பா. பிறங்குசிலைவாயில்.

294. பரோரொறுழ் : (பெரும்பாண். 60; நெடுநல். 31.)

298. உவமை உயர்ந்த பொருளாகல் வேண்டுமென்பதற்கும் வலிகாண மாக உவமம் பிறக்குமென்பதற்கும் இவ்வடி மேற்கோள்; (தொல். உவம. கு. 3, 4 - இளம். பேர்; இ - வி. கு. 639.) பொருந. 139 - 40; “ஆளிய மொய்ப்பன்” (சீவக. 517.)

299. திருமாவளவன் : இப்புத்தகம், 92 - ஆம் பக்கம் (+) பார்க்க.

300 - 301. “தென்னன் பறந்தலைக் கோடி வென்ற, வேல்புரை வெம் மைய காண மெனினுமல் வேந்தன் செய்ய, கோல்புரை தண்மைய வாறும்மொ டேனைக் கொம்பினுககே” (இறை. மேற். கலி - றை, 171.); ஷே. ஷே. 199, 200 - ஆம் பாடல்களும் பார்க்க; சினைமுதற்பொருள் + ன் உறழ்பொருளில் மய ன்விவந்ததற்கு இவ்வடிகள் மேற்கோள் (தொல். கிளவி கு. 16 - சே; இ - வி. கு. 309 - உரை.)

218 - 301. “முட்டாச் சிறப்பிற் நெஞ்சேயெனகின்றது, பிண னர் வேலினும் வெய்ய தோளையெனச் சேய்த்தாகச்சென்று பொருள கோடலின் அஃது அகன்றுபொருள்கிடப்பினும் இயன்று பொருள்முடிய உரை ப்பதாம்” (தொல். செய். கு. 210 - பேர்.); “முட்டாச்சிறப்பின் தோளே - அகன்றுகிடந்து மாட்டின் றிவந்தது” (ஷே. ஷே. ஷே. 211 - ௩.)

இதன்மீடாருள்.

இது பட்டினத்தைச் சிறப்பித்துக்கூறிய பாலைத்திணைகளின், இதற்குப் பட்டினப்பாலையென்று பெயர்கூறினார்.

பாலையாவது பிரிதலும் பிரிதனியித்தமும் கூறுவது.

இப்பாட்டு, *வேற்றுநாட்டவ்வயின் விழுமத்துத் தலைவன் செல்வழித் திசையது; இது, முதலும்சுருவுக்கருது வரிப்பொருளே நெப்பக் கூறியது.

1. வகை இல் புகழ்--குற்றங்கூறுதலில்லாத புகழையுடைய காவிரி (6) என்க.

1 - 2. வயங்கு வெண்மீன் திசை திரிந்து தெற்கு ஏகினும்--விளக்கு கின்ற வெள்ளியாகியமீன் தான் நிர்த்தரூரிய வடதிசையினில்லாமல் தென் திசைக்கண்ணே போகினார்.

இதனாற் பெய்யும்பருவததுப் பெய்யாமைக்குக் காரணக்கூறினார்.

3 - 5. [தற்பாடிய தளியுணவிற்புட்டேம்பப் புயன்மீறி, வான் பொய்ப் பினும்:] களி உணவின் தனபாடிய புன் தேம்ப புயல் மாறி வான் பொய்ப்பினும்--துளி உணவாகையினாலே தன்னாற்பாடிய வானம்பாடிபுலரும்படி மழையைப்பெய்தலைத்தவிர்த்து மேகம் பொய்த்தது வறகடகாலமாயினும்,

5 - 6 தான் பொய்யா மலை தலைய கடல் காவிரி தான் பொய்யாமற் காலந்தோறும் வருகின்ற குடகமலைபிடத்தே தலையினையுடைய கடலிடத்தே செல்கின்ற காவிரி,

கடல் - துணைவன்.

7. புனல் பரந்து துபொன் கொழிக்கும்--நீர்பரந்த கரையிலே பொன் னுப்போகடும் சோழநாடு (28).

8 வினைவு அரு வியல் ஈழனி - வினைதற்றொழில்மாறாத அகற்செய்ய யுடைய கழனிபிடகதில்.

9 - 12 கார் கரும்பின் கமழ் ஆலை தீ கெறுவின கவின். வாடி நீர் செறு வின் நீர் செய்தல் பூ சாமபுப் புலதது ஆங்கண்--பசிய கரும்பின் தமழும்பாளை அடுகின்ற கொட்டிலில் செருப்பிறபுகை சுருக்கையினாலே அழகுசெட்டு நீசையுடைத்தாகிய செயலின்கணினற நீண்ட செய்தற்பூ வாகும் நிலத்தைபுடைய வயலிடத்துக் குறுமபல்லூர் (28).

* தொல்காப்பியம், கற்பியல், கு. 5.

† “காவிரி யென்னத தப்பாக் கருணையான்” (வி - பாரதம். அருச்சுனன் தவறலை. 24)

‡ கடல் நதிபதிபாதவின், அதினைக்கணவனென்றார்.

§ காவிரியைப் பொன்னியென்பது ஈண்டு அறியுதல்பாலது

13 - 5 காய் செந்நெல் ததிர் அருந்து மோடு எருமை முழு குழவி கடடு
கிழல் துயில் வறியும்—காய்த்த செந்நெர்த்திரைத்தின்ற வயிற்றையுடைய
எருமையின் முற்பட்ட கன்றுகள் *கொடுங்கூட்டினுடைய கிழவிலே உறக்கத்
தைக்கொள்ளுக் குறும்பல்லூர் (28),

16. கோன் தெக்கின்—குலைகளையுடைய தெக்கினையும்,

குலை வாழை—குலைகளையுடைய வாழையினையும்,

17. காய் கமுகின்—காயையுடைய கமுகினையும்,

கமழ் மஞ்சள்—மணநாறும் மஞ்சளினையும்,

18. இனம் மாவின்—இனமான மாமரங்களினையும்,

இணர் பெண்ணை—குலைகளையுடைய பனியினையும்,

19. முதல் சேர்பின்—அடிபார்த்த சேம்பினையும்*

முனை இஞ்சி - முனையினையுடைய இஞ்சியினையுமுடைய விளைவருகியன
கழனி (8) என முன்னேகூட்டுக.

20 - 25. [அகனகர் வியன்முற்றத்துச், சுடர்துதன் மடநோக்கி, நேரி
ழை மகளி ருணங்குணைக் கவருவ, கோழி யெறிந்த கொடுங்காற் கணங்குழை,
பொற்காற் புதல்வர் புரவியின றருட்டு முக்காற் சிறுதேர் முன்வழி விலக்கும்:]

சுடர் துதல் மடம் நோக்கின் நேர் இழை மகளிர் உணங்கு உணை கவரும்
கோழி ஏறித்த கொடு கால் கணம் குழை—ஒளியையுடைய துதலினையும் மடப்பம்
பொருந்தின நோக்கினையும் பொருந்தினபூணியையுமுடையமகளிர் உலருகின்ற
நெல்லைத்தின்னும் கோழியையெறிந்த வளைந்த இடத்தையுடைய பொன்னுற்
செய்த மகாக்குழை,

பொன் கால் புதல்வர் புரவி இன்று உருட்டும் முக்கால் சிறு தேர் முன்வழி
விலக்கும் அசல் நகர் வியன் முற்றத்து—பூணணித்த தாளினையுடைய சிறு
குதிரை பூட்டாமற் கையாலுருட்டும் மூன்றுருளையையுடைய சிறுதேரினது
வழியின்முன்பை விலக்கும் செல்வமகன்ற மனையினது அகன்ற முற்றத்தை
யுடைய குறும்பல்லூர் (28) என்க.

26 - 7. [விலங்குபகை யல்லது கலங்குபகை யறியாக், கொழும்புக்குடிச்
செழும்பாக்கத்து :]

இஃது, இருஞ்செருவின் (72) விலங்குபகையல்லது கலங்குபகையறியாப்
பாக்கமென மேலேகூட்டிற்று.

28. குறு பல் ஊர் நெடு சோனாட்டு—ஒன்றற்கொன்று அண்ணிதாய்ப்
பலவாகிய ஊர்களையுடைய பெரியசோழநாட்டில்.

* பொருக: 182; “பாந்துயர் நெற்கூடுகள்” (பெரிய. திருநாவுக். 10.)

† மடம் - கொளுத்தக்கொண்டு கொண்டது விடாமையென்பர்; (நொல்.
கனவு. கு. 8 - 9.)

சோழநாடென்பது சோனாடென் மருஉமுடிபு.

சோழநாட்டுப்பட்டின (218) மென்க.

29 - 30. வெள்ளை உப்பின் கொள்ளை சாற்றி செல்லொடு வந்த வல் வாய் பசுறி—வெள்ளிதாகிய உப்பினது விலையைச்சொல்லி விற்ப செல்லைக் கொண்டுவந்த வலிய இடத்தையுடைய படகை,

பசுறி - ஓடமுமாம்.

31 - 2. பனை நிலை புரவியின் அனை முதல் பிணிக்கும் கழி குழ் படப் பை—பந்தியிலே கிற்றையுடைய குதிரைகளைப்பிணிக்குமாறுபோலே சார்த்த தறிகளிலேபிணிக்கும் கழிகுழந்த பக்கத்தினையும்.

அனைமுதல் - அனையிடத்துத் தறியுமாம். படப்பை - தோட்டமுமாம்.

32 - 3. கலி யாணர் பொழில் புறவின் பூ தண்டலை—மனச்செருக்கு எழுதற்குக் காரணமான புதுவருவாயினையுடைய தோப்புக்களுக்குப் புறம்பாகிய பூஞ்சோலைகளையும்,

34 - 8 [மழைநீங்கிய மாவிசும்பின். மதிசேர்ந்த மகவெண்மீ, னுருகெ முதிற் றயர்கோட்டத்து, முருகமர்பூ முரண்கிடக்கை, வரியணிகுடர் வான் பொய்கை:]

மழைநீங்கிய மா விசும்பில் மதி சேர்ந்த மகம் வென் மீன் உரு கெழு திறல் உயர் கோட்டத்து வான் பொய்கை—மழைமாகநீங்கின பெரிய ஆராயத்திடத்து மதியைச்சேர்ந்த *மகமாகிய வெள்ளியமீனினது வடிவுபொருத்தின் வலியை யுடைய உயர்ந்த கரையையுடைய நன்றாகிய பொய்கைகளையும்,

மதியும் மீனும் பொய்கைக்கும் கரைக்கும் உவமிக்கும்பொருள்.

இனியுயர்கோட்டத்தை. எல்லாரும் மதியைச்சேர்ந்த மாவெண்மீனைப் பார்ச்சைக்குஇடமாகிய கோயிலாக்கிக் கோயிலும் பொய்கையுமென எண்ணுத லுமாம். இனிப் பொய்கைக்கரையிலேகோயிலாக்கிக் கோயிலும்பொய்கையும் மதிசேர்ந்தமகவெண்மீன்போன்றவென்றமாம்

முருகு அம் பூ முரண் கிடக்கை வரி அணி சுடர் பொய்கை—மணம்பொ ருத்தின பூக்கள்நிறத்தால் தம்முள் மாறுபட்டபாப்பாலே பலநிறமணிந்த ஒளி யினையுடைய பொய்கை,

39. இரு காமத்து இணை எரி—இம்மையிலும் மறுமையிலுமுண்டாகிய காமவின்பத்தினைக்கொடுத்ததற்குரிய இணைந்த எரிகளையும்,

அது †: சோமகுண்டஞ் சூரிய குண்டத் துறைமூழ்கிக், காமவேள் கோட்டர் தொழுதார் கணவரொடுந் தாமின் புறவ ருவகத்துத் தையலார், போகஞ்செய் பூமியினும் போய்ப்பிறப்பர்” என்றதனுலுமுணர்க.

* மகநான் முடறுசுர்போல்வதாதலின், கரைக்கு உவமம் மையாயிற்று.

† “நிக்கந்தன் கோட்டநிலாக் கோட்டம்புக்கு” (திலிப. சுறா. 13) என் பதனுற் புறாவில் மதிக்குக் கோயிலுண்மையை அறிந்துகொள்க.

‡ சிலப்பதிகாரம், 9: 59 - 62.

(?) இனி கவனகாமரேரி வணிகாமரேரி பென்றும், சங்கிராமகாமம் வணிகிராமகாமமென்றுமுறைப்ப.

40 - 41. புலி பொறி போர் கதவின் திரு தஞ்சம் தின் காப்பின்—
†புலியாகிய அடையாளத்தினையும் பலகைகள் தம்மிற்சேருதலையுடைய கதவினையுமுடைய திருமகன்தங்கும் தின்னிய மதிலினையும்,

42 - 50. [புகழ்நிலையு மொழிவளர, வறநிலையு வகனட்டிற், சோறு வாக்கிய கொழுங்கஞ்சி. யாறுபோலப் பர்த்தொழுதி, யேறுபொரச் சேருகித், தேரோடத் துகள்கெழுமி, நீருடிய களிறுபோல, வேறுபட்ட வினையோவத்து, வெண்கோயின் மாகுட்டும்:]

சோறு வாக்கிய கொழு கஞ்சி யாறு போல பர்த்து ஒழுதி—சோற்றை வாடித்தொழுக்கிய கொழுமியகஞ்சி யாறுகள்போலே எங்குப்பர்த்தொழுதி,

ஏறு பொர சேருகி—இடபங்கள் தம்மிற்பொருகையினாலே பின்பு சேரும்,

தேர் ஓட துகள் கெழுமி — பலதேர்ச்சளும் ஓடுகையினாலே தாளியாய்ப் பொருந்தி,

வேறு பட்ட வினை ஓவத்து வென் கோயில் — வேறுபட்ட தொழில்களையுடைய சித்திரங்களையுடைய வெள்ளிய கோயில்களை,

நீறு ஆடிய ாளிறு போல மாச ணட்டும்—புழுதியைமேலேபூசிக்கொண்ட யானையைப்போல அழுக்கேறப்பண்ணும்,

கஞ்சி ஒழுதிச் சேருகிக் கெழுமிக் கோயிலை மாகுட்டுதற்குக்காரணமாகிய அட்டிலெனக்கூட்டுக.

புகழ் நிலையு மொழி வளர அறம் நிலையு அசல் அட்டில் — இம்மைக்குப் புகழ் நிலைபெற்றசொல் எங்கும்பரவாநிற்க மறுமைக்கு அறம்நிலைபெற்ற அகன்ற அட்டில்,

இருமையினும் பெறும் பயனுண்டாகச் சோறிடும் சாலையென்றவாறு.

51 - 2. தண் கேணி தகை முற்றத்து பகடு எருத்தின் பல சாலை—
குளிர்த்த சிறியகுளங்களை உள்ளேயடக்கின முற்றத்தினையுடைய பெரிய எருத்திற்கு வைக்கோலிடும் பலசாலையினையும்,

53. தவம் பள்ளி — தவஞ்செய்யும் அமண்பள்ளி பெனத்தப்பள்ளிகளையும்,

53 - 8. [தாழ்காலி, னவிர்சடை முனிவ ரங்கி வேட்டு, மாவுதி றதம் புகை முனைஇக் குயிறம், மாயிரும் பெடையோ டிரியல் போகிப், பூதக் காக்கும் புகலருக் கடிசுகர்த், துதுணம் புறவொடு துச்சிற் சேக்கும்:]

* பா. இனிக் கவனகாமரேரி இனி வணிகாமரேரி.

† புலியடையாளம் சோழனிலச்சினை; (பட்ட. 135); “கொடுவரியேற்றி” (சிலப். 5: 98.)

அவியர் சடை முனிவர் அங்கி வேட்கும் ஆவுதி எது புனை முனைது குயில் தம் மா இரு பெடையோடு இரியல் போகி—விளக்குகின்ற சடையினைபுடைய இருடிகள் தீயின்கண்ணே வேட்டலைச்செய்யும் செய்முதலியவற்றின் எறிய புனையைவெறுத்துக் குயில்கள் தம்முடைய கருமையையும் பெருமையையு முடைய பேடைகளுடனே கெடுதலையுடையவாய் நீங்கிப்போய்,

பூதம் காக்கும் புகல் அரு கடி எகர் தாது உண் அம் புறவோடு துச்சில் சேக்கும் தாழ் காவின்—பூதங்கள் வாசலிலேனாத்திருக்கும் புகற்கரிய அச்சத்தை யுடைய காளிகோட்டத்திடத்திற் *கல்லெத்தின்னும் அழகிய புறவுகளுடனே குடியிருப்பாகத்தற்கும் இளமரக்காவின்னையும்,

முனிவரைத் தன்னிடத்தேகொண்டிருத்தலிற் றாக் காரணமாயிற்று.

59 - 77. [முதுமரத்த முரண்களரி, வரிமண வகன் நிட்டை, யிருக்கினை யினனொக்கம், கருந்தொழிற் கவிமாக்கன். கடலிறவின் குடுதின்றும். வயலா மைப் புழுக்குண்டும். வறளடும்பின் மலர்மலைந்தும், புனலார்பற் பூக்குடியி, நீனிற் றிசும்பின் வலனேர்பு திரிதரு, நாண்மீன் விராய கோண்மீன் போல, மன்தலை மன்றத்துப் பலருடன் குழிதிக், கையினுக் கலத்தினு மெய்புறத் தீண்டிப், பெருஞ்சினத்தாற் புறக்கொடாஅ, திருஞ்செருவி னிகன்மொயம்பி னோர், கல்லெறியுக் கவண்வொரீஇப், புள்ளிரியும் புகர்ப்போந்தைப், பறழ்ப்பன் திப் பலகோழி, புறைக்கிணற்றுப் புறச்சேரி, மேழகத் ததரோடு சிவல்வினை யாட:]

புகர் போந்தை புன் வொரீஇ இரியும் கல் எறியும் கவண்—கிறத்தையுடைய ட்பினையிலிருக்கும் பறவைகளுக்கிக் கெட்டுப்போதற்குக்காரணமான கல்லையெறி யும் கவணையுடைய கவிமாக்கன் (52) என முன்னேகூட்டுக.

இன்ன ஒக்கல் கரு தொழில் கவி மாக்கன்—ஒரினச்சுற்றத்தினையும் வலிய தொழிலையுமுடைய செருக்கின ட்பாதவர்பின்னாகன்,

கடல் டுஇறவு இன் குடு தின்றும் கடலிருக்களின் இனிய சுடப்பட்டத னைத்தின்றும்,

வயல் ஆமை புழுக்கு உண்டும் வயலில் ஆமையைப் புழுக்கின இதைச்சி யைத்தின்றும்,

வறன் ||அடும்பின் மலர் மலைந்தும்—மணலிலேபடர்ந்த அடப்பம்பூவைத் தலையிலேகட்டியும்,

* “தூதுணம் புறவெனத் துதைந்தநின் னெழினலம்” (கலி. 56) என் பதனுரையைப்பார்க்க.

† பினையிலிருக்கும்பறவைகள் அன்றில் தூக்கணக்குருவிமுதலியவை.

‡ பாதவர் - செய்தனிலலாக்களுள் ஒருவகையார்.

§ இடவு - ஒருவகைமீன்; இரகசெனவும் வழங்கும்.

|| அடுப்பு அல்லது அடம்பு செய்தனிலத்திற்கு உரியதொரு னெடி.

புணல் ஆம்பல் பூ குடியும்—நீரின்னீர் ஆம்பற்பூவைப் பறித்துச்சூடியும்,

நீல் கிறம் விசம்பின் வலன் வர்பு திரிதரு நாள் மீன் விராய கோன் மீன் போல—நீலகிறத்தைபுடைய ஆகாயத்தே வலமாகவெழுத்து திரியும் *நாங்க னாகிய மீன்களோடேகலந்த கோள்களாகிய மீன்கள்போல,

மலர் தலை மன்றத்து மேழகம் தகரொடு சிவல் விளையாட பலர் உடன் குழிது—அகன்ற இடத்தைபுடைய மன்றிலே †மேழகக்கிடாயோடே சிவலை யுட்கொண்டு பொருவித்து விளையாடும்படி பலரும் சேரத்திரண்டு,

மாக்கள் சின்றும் உண்டுர் மலைந்தும் குடியும் விளையாடும்படி மீன்போற் குழிதுயென்க.

இகல் மொய்ர்பினோர் பெரு சினத்தால் வரி மணல் அகல் திட்டை இரு கிளை முது மரத்த முரண் களரி புறக்கொடாது கையினும் கலத்தினும் மெய் உற தீண்டி இரு செருவின் விலங்கு பகை அல்லது (26) கொழு பல் குடி (27) கலங்கு பகை அறியா (26) செழும்பாக்கத்து (27)—அங்ஙனம்பொருவித்தலிற் றோன்றும் மாறுபாடுசெய்யும் வலியினையுடையராய் ஆண்டுப்பிறந்த பெரிய சினத்தாலே அறலினையுடைத்தாகிய மணலினையுடைய அகன்றமேட்டில் பெரிய கிளைத்தலையுடைய பழையமரத்தையுடையவாகிய பொருதற்குச்சமைந்த போர க்களத்தேசென்று முதுகுக்கொடாமற் கையாற்றுக்தியும் படைக்கலங்களாலே வெட்டியும் ஒருவர்கெய்யோடு ஒருவர்கெய் உறுப்படி கலந்துபொரும் பெரிய போரை விலங்குகின்ற பகையல்லது செருக்கினையுடைய பலகுடி ‡கலங்கி எழுந்திருத்தற்குக் காரணமானபகையை அறியாத பாக்கங்கனையும்,

மாக்கம் - உடற்களையிலுர்சன்.

பறழ் பன்றி பல கோழி உறை இணறு புறம் சேரி—குட்டிகளையுடைய பன்றிகளையும் பலசாகியாகிய கோழிகளையும் உறைவைத்த இணறுகளையு முடைய இழிகுலத்தோ ரிருக்குந்தெருவுகளையும்,

78 - 9. [கிடுகுகிரைத் தெஃகூன்றி, நடுகல்வினரண்போல:] நடு கல் வின் அரண் போல கிடுகு நிரைத்து எஃகு ஊன்றி—§நடுகல்வினரின்கின்ற தெய்வமாயவனும் அவனுக்குவைத்த கிடுகும் வேலும்போலக் கிடுகைகிரைத்து வேலையுன்றிப் புறக்கொடாது (71) என முன்னேகூட்டுக.

* நாங்களாகியமீன்கள் - இருபத்தேழுநூற்றிரங்கன்; கோள்களாகியமீன் கள் - நவக்கிரகங்கள்முதலியவை.

† மேழகக்கிடாய் - ஆட்டுக்கிடாய்; சிவல் - ஒருவகைப்பறவை; இவற்றின் போர்வென்றி தகர்வென்றியெனவும் சிவல்வென்றியெனவும் கூறப்படும்; (பு - வெ. வென்றிப்பெருந்தினை 7, 10 - ஆம் பாடல்சுரைப்பார்க்க.)

‡ புறநா. 20: 8 - 11.

§ “கைவண் குரிசெல்ந் கைதொழ்ந் உச் செல்பாண. தெய்வமாய் நின்றான் றிசைக்கு” (பு - வெ. பெருந்திவற். 13)

அரண், ஆகுபெயர்.

80 - 93. [நெடுஞ் துண்டிலிற் காழ்சேர்த்திய, குறுக்கரைச் சூழாப்ப, னிலவடைந்த விருன்போல, வலையுணங்கு மணன்முன்றில், வீழ்த்தாழைத் தாட்டாழ்த்த, வெண்கூ தாளத்துத் தண்பூ கோதையர். சினைச்சுறவின் கோடு கட்டு, மனைச்சேர்த்திய வல்லணங்கினான், மடற்றாழை மலர்மலைத்தும், பிணர்ப் பெண்ணைப் பிழிமாந்தியும். புன்றலை யிரும்பாதவர், பைத்தழைமா மகளிரோடு, பாயிரும் பணிச்சுடல் வேட்டஞ் செல்லா, துவவுமடித் துண்டாடியும்:]

புன்றலை இரு பாதவர்— சிவந்த தலையினையுடைய பெரியபாதவர்,

உவவு—உவாநாளானையினாலே.

பாய் இரு பணி சுடல் வேட்டம் செல்லாது மடித்து—பரந்த கருமையை யுடைய குளிர்த்த சுடலில் மீன்பிடித்தற்குப்போகாது மனவெழுச்சிதவிர்த்து,

பைத்தழை மா மகளிரோடு—பசிய *தழையினையுடைய கரியநிறத்தினை யுடைய தம்மகளிரோடேகூடி,

நெடு துண்டிலில் காழ் சேர்த்திய குறு கூரை குடி நாப்பண்—செடியதுண் டிலிற்சாம்புகள் சார்த்திவைத்த குறிய இறப்பினையுடைய குடியிருப்புரடிலில்,

சிலவு அடைந்த இருள் போல வலை உணங்கு மணல் முன்றில் மனை— சிலவுநடுவேசேர்த்த இருளைப்போலே வலைகிடந்துவரும் மணலையுடைத் தாகிய முன்றிலினையுடைய மனையிடத்தே,

சினை சுறவின் கோடு கட்டு சேர்த்திய வல் அணங்கினால்—சினையையுடைய சுறவின் கொம்பைகட்டு அதனிடத்தே ஏற்றிய வலிய தெய்வங்காணமாக,

வீழ் தாழை தான் தாழ்த்த வெண்கூதாளத்து தண்பூ கோதையர்—†விழு தையுடைய தாழையின் அடியிடத்தேகின்ற வெண்டாளியினது தண்ணியபூவாற் செய்த மாஸையினையுடையராய்,

மடல் தாழை மலர் மலைத்தும்—மடலையுடைய தாழையினது மலரைச் சூடியும்,

பிணர் பெண்ணை பிழி மாந்தியும்—சருச்சரையையுடைய பணியிற் கண்ணி யுண்டும்,

உண்டு ஆடியும்—நெட்கள்ளையுண்டு வீளையாடியும்,

94. புலவு மணல் பூ கானல்—புலானுற்றத்தையுடைய மணலிடத்தே பூக் ளையுடைய சுடற்கரையிற் குடி (81) என்க.

95. மா மலை அணைந்த கொண்பு போலவும்—கரியமலையைச்சேர்த்த செக்கர்மேகம்போலவும்,

இது, கரிய உயர்ந்த திரையின்மீதே சிவந்த யாற்றுகீர் பரந்ததற்கு உலகம.

* தழை - தவிர்கள், தழைகள், மலர்கள் இவற்றாலாகிய உடைவிசேடம்; (புறநா. 116, 248 - ஆம் பாடல்சுணைப்பார்க்க.)

† இதனால், தென்னை, விழுநிலத்தாழையென்று வழங்கப்படும்.

96. தாய் முலை தழுவி ய குழவி போலவும்—தாயுடைய முலையைத் தழுவி ய பிள்ளையைப் போலவும்,

இஃது ஒன்றுபடுதற்கு உவமை.

97. தேறு நீர் புணரியோடு யாறு தலைமணக்கும்—தெளிந்த கடலிற் றிரையோடே காவிரி தலைகலக்கும்,

98. [மலியோதத் தொலிகூடல்:] ஓதத்து ஒலி மலி கூடல்—ஓதத்தினால் ஒலிமலிந்த புகார்முகத்தே,

99. தீது நீங்க கடல் ஆடியும்—திவினைபோகக் கடலாடியும்,

100. மாசு போக புணல் படிந்தும்—உப்புப்போக நீரிலேகுளித்தும்,

101. அலவன் ஆட்டியும்—ஞெண்டுகளை ஆட்டியும்,

உரவு திரை உழக்கியும்—பாக்கின்றதிரையிலே விளையாடியும்,

102. பாவை சூழ்ந்தும்—பாவைகளைப்பண்ணியும்,

பல் பொறி மருண்டும்—ஐம்பொறிகளால்தகரும்பொருள்களை நுகர்ந்து மயங்கியும்,

103. அகலா காதலோடு பகல் விளையாடி—நீங்காதவிரும்பத்துடனே பகற்பொழுதெல்லாம் விளையாடி.

பாதவர் (90) உவவுமடிந்து (93) மகளிரோடேகூடிக் (91) குடிநாப்பண் (81) மனையிடத்தேசேர்த்திய அணங்கினாற் (87) கோதையராய் (85) மலைந்து (88) மாந்தியும் (89) ஆடியும் (93) பின்னர்ச் கூடலிலே (98) தீதுநீங்க ஆடியும் (99) படிந்தும் (100) ஆட்டியும் உழக்கியும் (101) சூழ்ந்தும் மருண்டும் (102) காதலோடு பகல்விளையாடி (103) எனமுடிக்க.

104 - 17. [பெற்றச்சுருந் தொல்சீர்த் துறக்க மேய்க்கும், பொய்யா மரபிற் பூமலி பெருந்துறைத், துணைப்புணர்ந்த மடமங்கையர், பட்டுநீக்கித் துதிவூடு த்து, மட்டுநீக்கி மதுமகிழ்ந்து, மைந்தர் கண்ணி மகளிர் சூடவு, மகளிர் கோதை மைந்தர் மலையவு, செடுங்கான்மாடத் தொன்னெரி நோக்கிக், கொடுத்திமிற் பாதவர் குருஉச்சுட ரெண்ணவும், பாடலோர்த்து நாடக நயந்தும், வெண்ணில வின் பயன்றுய்த்துங், கண்ணடைபுப கடைக்கங்குலான், மாஅகாவிநி மணல் கூட்டுந், தாஉவெக்காத் துயின்மடிந்து:]

பெற்றற்கு அரு தொல் சீர் துறக்கம் எய்க்கும் செடு கால் மாடத்து—பெறு தற்கரிய பழைய தலைமையினையுடைய சுவர்க்கதையொக்கும் நெடிய கால் கணையுடைய மாடத்திடத்தேயிருந்து,

பாடல் ஓர்ந்து நாடகம் நயந்தும் வென் நிலவின் பயன் துய்த்தும்—பாட் டைக்கேட்டு நாடகங்களைவிரும்பிக்கண்டும் வெள்ளிய நிலவிற்பெறும்பயனை நுகர்ந்தும்,

* தண்டன்கோரையாற் செய்யப்பட்ட பாவையை வைத்துக்கொண்டு விளையாடல் செய்தனிலித்தமகளிர்தொழில்; “பைஞ்சாயப் பாவை யின்ற ளென் யானே” (ஐங்குறு. 155.)

மட்டு நீக்கி மது மகிழ்த்தும்—கள்ளுண்டலைக்கவிட்டுக் காமபாணத்தை உண்டுகிழ்த்தும்,

பட்டு நீக்கி துகில் உடுத்தும்—பட்டுடுத்தவற்றைக்கிப்புணர்ச்சிக்காலத் துக்கு சொய்யவாகிய வெள்ளியவற்றையுடுத்தும்,

துணை புணர்ந்த மடம் மங்கையர் கண் அடைஇய கடை கங்குலான்—கணவரைக்கடின மடப்பத்தையுடையமகளிர் பின்பு கண் துயின்ற பிற்பட்ட னாமத்தையுடைய இளக்காலத்தே,

மாடத்தேயிருந்து நயத்தும் துய்த்தும் மகிழ்த்தும் உடுத்தும் துணைப்புணர்ந்தமடமங்கையர் கண்டியின்ற கங்குலென்று கங்குற்கு அடைகூறினார்.

மைத்தர் கண்ணி மகளிர் சூடவும் மகளிர் கோதை னமைத்தர் மலையவும் மாடத்தேயிருந்து துக்ர்ந்து * அனந்தர்மிக் காமயார் கணவர்குடிய கண்ணியைத் தமதுகோதையாகினைத்து மகளிர் சூடிக்கொள்ளும்படியாகவுற மகளிர்குடிய கோதையைத் தமதுகண்ணியாகினைத்து மைத்தர்குடிக்கொள்ளும்படியாகவும் கண்டியின்றகங்குலென இதுவும் கங்குற்கு அடைகூறினார்.

செடுங்கால் மாடத்து குருட கடர் ஒன் எரி கோக்கி கொடு தியில் பரதவர் எண்ணவும் கண் அடைஇய கடை கங்குல் அம்மாடத்திட்ட நிறவிய விளக்குக்களில் விடியற்காலத்து அவியாமல் ஒள்ளியவாய எரிகின்ற அவையிற்றைப் பார்த்து இளாக்காலத்தே வளைந்த நுழைக்கொண்டு கடலிலேபோன பரதவ செண்ணும்படியாகவும் கண்டியின்ற கடைக் கங்குலெனதும் கங்குற்கு அடைகூறினார்.

விளக்குக்களிலே எண்ணையவார்த்துத் தூண்டுகாரின்றி எல்லாரும் துயில்கோடலிற் சில எரிக்கவற்றை எண்ணினார்.

பொய்யா மரபின் மா காவிரி பூ மல் பெரு துறை மணம் கூட்டும் து எக் கர் துயில் மடிந்து - பொய்யாபல் நீர்வருமுறைமையையுடைய பெரிய காவிரி பூ மிக்க பெரியதுறைகளிற் பூமணங்களைக் கொண்டுவந்து திரட்டும் தாய இடு மணலிலே துயில்கொண்டுகிடத்து,

பரதவர் (90) பகல்விளையாடி (103) மாடத்திலிருப்பாரெல்லாரும் கண் அடைஇய கடைக்கங்குலிலே (115) துவெக்கர் துயின்மடிந்து (117) மற்றைநாள் மகளிரோடு செறிய (155) எடுக்க விழவரு வியலாவணம் (158) எனக் கூட்டுக.

118 - 41. [வாலினர் மடற்றாசை. வேலாழி வியன்றெருவி, னல் விறைவன் பொருள்சாக்குந், தொல்லிசைத் தொழின்மங்கள், காய்சினக்க கதிர்ச் செல்வன். நேர்ப்புண்ட மாஅபோல, வைகறொறு மகைவின்றி, யுக்குசெயக் குறைபடாது, வான்முகத்தோ மலைப்பொழியவு, மலைப்பொழிந்தகீர் கடற்பரப்ப பவு, மாரி பெய்யும் பருவம் போல, நீரினினறு க்லத்தேற்றவு, க்லத்தினின்று நீர்ப்பரப்பவு, மளந்தறியப் பலபண்டம், வரர்பறியாமை வந்திண்டி, யருக்கடிப்

* அனந்தர் - கள்ளின்மயக்கம்.

பெருங்காப்பின், வலியுடை வல்லணங்கினோன், புலிபொறித்து புறம்போக்கி, மதிசிறைந்த மலிபண்டம், பொதிமுடைப் போரேறி, மழையாடு சிமைய மால் வரைக் கவாஅன். வரையாடு வருடைத் தோற்றம் போலக், சுருகிர் குமலிக் கொடுத்தா னேற்றை. யேழகத் தகரோ டுகளு முன்றில்:]

வான் முசந்த நீர் மலை பொழியவும் மலை பொழிந்த நீர் கடல் பரப்பவும் மாரி பெய்யும் பருவம் போல—மேகம் தான்முடிந்தகரே மலையிடத்தே சொரி தற்காகவும் மலையிற்சொரிந்தகரே மீண்டு கடலிலே பரப்புதற்காகவும் மாரிக் காலத்தே பெய்கின்ற செவ்விபோல,

வான் எழுவாய்ப் பெய்யுமென்னும் பயனிலேகொண்டது.

வால் இணர் மடல் தாழை *வேலாழி வியல் தெருவில் அரு கடி பெரு காப்பின்—வெள்ளிய பூங்கொத்துக்களையும் மடலினையுமுடைய தாழையை யுடையகரையினையுடைத்தாகிய கடலருகின்கணிருக்கும் பாதவருடைய அச ன்றதெருவிடத்து †அரிய காவலையுடைய பண்டசாலையின்கண்ணே.

வரம்பு அறியாமை வந்து ஈண்டி சிலத்தினின்றும் நீர் பரப்பவும்—எல்லை யறியாதபடி வந்துதிரண்டு பின்னர் அப்பண்டசாலையிலேசின்றும் கடலிலே ஏற்றுதற்காகவும்,

வால் அணங்கின் னோன் வலி உடை புலி பொறித்து புறம்போக்கி உல்கு செய மதி சிறைந்த மலி பண்டம்—வலிய வருத்துந்தன்மையையுடைய †அச் சடையாளமாகிய வலியையுடைய புலியையடையாளமாகிட்டுப் பண்டசாலைக் குப்புறம்பேபுறப்படவிட்டுச் சுங்கக்கொள்ளுதற்கு மதித்தற்றொழிலிற்குறையற்ற மிக்புண்டங்களுையும்,

நீரினின்றி சிலத்து ஏற்றவும் புலி பொறித்து புறம்போக்கி உல்கு செய அளந்து அறியா மதி சிறைந்த பல பண்டம்—கடலினின்றும் பண்டசாலையிலே இறக்குதற்காகவும் புலிபொறித்து மாக்கலத்திற்குப்புறம்பே புறப்படவிட்டுச் சுங்கக்கொள்ளுதற்கு நெஞ்சாலே அளந்தறிந்து மதித்தல் சிறைந்த பலபண்டங் களையும்.

பரப்பவும் ஏற்றவுமென்னுமெச்சங்கள் புலிபொறித்தென்னும் வினையொடு முடித்தன.

பொதி ஓழுடை போர் ஏறி—பொதிந்த பொதிகளடுக்கின போரிலேயேறி,

நீர் கடற்பரப்பவுமென்ற உவமைக்கு சிலத்தினின்றும்நீர்ப்பரப்பவும், நீர் மலைப்பொழியவுமென்ற உவமைக்கு நீரினின்றிசிலத்தேற்றவும் பொருளாகக் கொள்க.

சால் இரைவன் பொருள் காக்கும் தொல் இசை தொழில் மாக்கள் காய் சினத்த கதிர் செல்வன் கோர் பூண்ட மா போல வைகல் தொறுப் அசைவு இன்றி குறை படாது உல்கு செயவுவ அரஃறு உபபொருளே விதிர்என்

* “வேலாழி குழலகில்” (திணைமா. 62.) † பா. அகன்ற.

‡ அச்ச அடையாளம். § முடை - முட்டை.

னாமந்னாக்கும் பழையபுகழினையுடைய சங்ககன்னெள்வோர் எரிசின்ற சினத்தை யுடைய கிரணக்கனையுடைய பகலவன் தோழ்நடை குதிரைகளைப்போல ஒரு பொழுதும் மடித்திராது நாடோறும் இளைப்பின்றித் தாழ்வின்றாகச் சங்கக் கொள்ள,

இதனை *இருவகைப்பண்டங்களுக்குக் கூட்டியுரைக்க.

மழை ஆடு சிமையம் மால் வரை கவாஅன் வரை ஆடு வருடை தோற்றம் போல—மழையுலாவும் சிகரத்தையுடையவாகிய பெரிய மூக்கிலையும் பக்கமலை யினையுமுடைய மலையிடத்தேயுலாவும் வருடைமானின் †தோற்றையுபோல,

கூர் ‡உகிர் ஞமலி கொடு தாள் ஏற்றை ஏழகம் தகரோடு உதரும் முன் தில்—கூரிய உகிரையுடைய நாயில் வளைந்த காலையுடைய ஏறானவை §மேழ கக்கிடாயோடே குதிக்கும் பண்டசாலையின் முற்றத்தினையும்,

ஏற்றை தகரோடே இருவகைப்பண்டங்களையும்பொதிந்த மூடைப்போ ரேறி உகளுமுற்றமென்க.

142 - 3. குறு தொடை நெடு படிக்கால் கொடு தின்னை—அணுவின படிக்கையுடைய நெடிய வணிகள்காரத்தின சுற்றுத்தண்ணையினையும்,

143. பல் தகைப்பின்—பலகட்டுக்களையும்

144. புழை—சிறுவாசலையும்,

வாயில்—பெரியவாசலையும்,

போகு இடைகழி—பெரிய ||இடை கழிக்கையுமுடைய,

145 - 51. [மழைதோயு முயர்மாடத்துச், சேவடிச செறிமுறங்கிர், பாசி னைப் பசுட்டல்துற். றாகடைத் துகாமேனி, மயிலியன் மாநோக்கிற். கிளிமழலை மென்சாயலோர், வளிநுழையும் வாய்பொருந்தி]

மழை தோயுர் உயர் மாடத்து வளி நுழையும் வாய் பொருந்தி—மேகஞ் செறிபுர் உயர்ந்த மாடத்தில் தென்காற்றுவருஞ் சாளரங்களைச்சேர்ந்து,

சேவடி—சிவந்த அடியினையும்,

செறி முறங்கின்—செறிந்த ¶முறங்கினையும்.

பாசிழை—பசிய பூணினையும்,

பகடு அல்குல்—பெரியவல்குலினையும்.

தூச உடை—தூசாகிய உடையினையும்,

துகிர் மேனி—பவனம்போலுநிறத்தினையும்

* இருவகைப்பண்டங். ள் - பண்டசாலையிலிருந்து கப்பலில் ஏற்றப்படு வனவும் கப்பலிலிருந்து பண்டசாலையில் இறக்கப்படுவனவும்.

† தோற்றையு - தோன்றுதல்

‡ உகிர் - நகம்.

§ மேழகக்கிடாய் - ஆட்டுக்கிடாய்.

|| இடைகழி 'ரோழி' எனவழங்கும.

¶ குறங்கு.

மான் கோக்கின் - மான்போலும் பார்வையினையும்,

கிளி மெல் மழலை - கிளிபோலும் மெல்லிய மழலைவார்த்தையினையும்,

மயில் இயல் சாயலோர் - மயிலினது இயல்போலும் மென்மையினைப் புகழுகின்ற,

152 - 4. ஒங்கு வரை* மருங்கின் துண் தாது உறைக்கும் காந்தள் அம் துடுப்பின் கவி குலை அன்ன செறி தொடி முன்கை கூப்பி - உயரானின்ற மலைப் பக்கத்தே மெல்லிய தேன் துளிக்குந் செங்காந்தளினை அழகிய கண்ணி டத்து இணைந்த குலையொத்த செறிந்த தொடியினைபுகழைய முன்கை குவிக்க

கூப்பவெனத்திரிக்க. இரண்டு காந்தண்முகை சேர்த்தாலொத்த கையென்க. கவிதல் - 'ஒன்றோடொன்றுசேர்தல்.

154 - 5 [செவ்வேன். வெறியாடு:] வெறி ஆடு செவ்வேன்—வெறியாடுதற்குரிய முருகனுக்கும்.

155 - 60. [மகளிரோடு செறியத் தாயும், குழலகவ யாழ்முரல. முழுவதிர முரசியாற்ப, விழவாறு வியலாவணத்து, மையறு சிறப்பிற் நெய்வஞ் சேர்த்திய, மலரணி வாயிற் பலர்தொழு கொடியும்:]

மை அறு சிறப்பின் சேர்த்திய பலர் கொழு தெய்வம்—பிறப்பறுதற்குக் காரணமான தலைமையையுடைமையாற் கோயில்* ளிடத்தே உண்டாக்கின பலருந் தொழும் தெய்வங்களுக்கும்,

மகளிரோடு செறிய தாயும் குழல் அகவ யாழ் முரல முழவு அகிர முரசு இயம்ப விழவு அரு வியல் ஆவணத்து—பாடும* ளிரோடே பொருந்தப் பரந்து *வங்கியம் இசையையுண்டாக்க யாழ் வாசிக்க முழவு முழங்க முரசு ஒலிப்ப ளுத்த திருநான் நீங்காக அகன்ற அங்காடித்தெருவினையும்,

மகளிரோடு செறிய ளுத்தவிழவென்க.

சேவடிமுதலியவற்றையுடைய சாயலோர் மாடங்களிற் சாளங்களிற் பொருந்தி முன்கைகூப்பப் பலருந் தொழும் முருகவேளுக்கும் வீணத்தெய்வங்களுக்கு மெடுத்த விழவாறு வியலாவணமெனக்கூட்டுக.

மலர் அணி வாயில் கொடியும்— இல்லுறைதெய்வமகிழ மலரணிந்த மனை வாசலிற் கட்டினகொடிகளும்,

161 - 2. [வருபுன தந்த வெண்மணற் கான்யாறு, தருகெழு கருப்பி னொண்பூப் போல:] வரு புனல் தந்த வெண் மணல் கான் யாறு உரு கெழு கரும்பின் ஒன்பு போல மேல் ஊன்றிய துகில் கொடியும் (168)—வருகின்ற நீர்கொண்டுவந்த வெள்ளியமணலையுடைய காட்டாற்றுக்கரையினின்ற அழகு பொருந்தின கருப்பினது ஒள்ளிய புகையொக்க மேலுன்றின துகிற்கொடியும்.

* வங்கியம் - புல்லாக்குழல்.

கான் - மணமுமாம். கடைத்தெருவின் இரண்டுமுதத்திற்கும் அடுத்த
செடிக்கும் யாற்றங்கரையும் கருப்பம்பூவும் உவமைகூறினார்.

163 - 8. [கூழுடைக் கொழுமஞ்சிகைத், காழுடைத் தண்பணியத்து,
வாலரிசிப் பலிசெதறிப், பாகுருத்த பசுமெழுக்கிற், காழுன்றிய கவிஞருகின்,
மேலூன்றிய துகிற்கொடியும்:]

கூழ் உடை கொழு மஞ்சிகை--செல்லையும் அரிசியையுமுடைய அழகிய
*மஞ்சிகை,

மஞ்சிகை - கொட்டகாசுமாமம்.

தாழ் உடை தண் பணியத்து மஞ்சிகை †தாழிடுதலையுடைய தண்ணிய
பண்டங்களை யுடைய மஞ்சிகை,

செல்லுப்போல ஏனைப்பண்டங்கள் சிறத்தன அன்மையிற் †தண்ணியபண்
டமென்றார். பண்டமெனவே உலகில்விற்கும் பண்டக் கௌல்லாம் அடங்கின.

பாகு உருத்த மஞ்சிகை—பாக்குவெற்றிலை சொரித்த மஞ்சிகை,

இனி உருத்தபாகெனமாறிச் சித்தினபாகிணையுடைய மஞ்சிகையென்ற
லுமாம்.

என்றது, சண்டசர்க்கரைக் கட்டுப்பாகினை.

இதனைப் பசுமெழுக்கென்பதனோடு கூட்டி ஆப்பியென்பாருமனர்.

பசு மெழுக்கின் மஞ்சிகை—புதுமெழுக்கிணையுடைய மஞ்சிகையிடத்தே,

வால் அரிசி பலி சிதறி—வெள்ளிய அரிசியாகிய பலிகளைத் தாவி,

காழ் ஊன்றிய கவி ஐடுகின் மேல் ஊன்றிய துகில் கொடியும்—கால்கள்
சட்டுவைத்த கவித்தசட்டங்களின்மேலே சட்டுவைத்த வெள்ளியதுகிற்கொடி
களும்,

கால்கள் - சட்டங்களைத்தாக்குவன.

சிதறி ஊன்றிய. மஞ்சிகையிற்கவித்த ஐடுகென்க.

169 - 71. பல் சேன்வி துறை போகிய தொல் ஆனை கல் ஆசிரியர்
உறழ் குறித்து எடுத்த உரு கெழு கொடியும்—பலவாகிய கேட்டற்குறிநிலை
யுடைய தூற்றினை முற்றக்கற்ற பெரிய ஆக்கிணையையுடைய கல்வ ஆசிரியர்
வாதுசெய்யக்கருதிக் கட்டின அச்சம்பொருத்தின கொடிகளும்,

172. வெளில் இளக்கும் களிற் போல--அசைபாத கம்பத்தினை அசைத்
தும் யானைபோலவன்று தாக்குகாவாய் (174),

173 - 5. [தீம்புகார்த் திசைமுன்றுறைத், தாக்குகாவாய் துவன்றிருத்
தை, மிசைக்கூம்பி னசைக்கொடியும்.]

* மஞ்சிகை - ஒருவரைப்பெட்டி; “ஆரியச் செப்பும் யவனமஞ் சிகையும்த,
பென்செய் பெழையொடு பொறித்தாழ் நீக்கி” (பெருங்கதை, 1: 33 - 74-5.)

† தாழ் - தாழ்ப்பாள்.

‡ தண்ணிய - இழித்த; (சிலப். 2: 54.)

தி புலர் திரை முன் துறை—கட்கு இனிதாயிய புகாரிடத்துத் திரையினை யுடைய துறையின்முன்னே.

துவன்று இருக்கை தூங்கு நாவாய் மிசை கடம்பின் கசை கொடியும்— சிறைந்த இருப்பினை யுடைய அசைகின்ற நாவாயின்மேல்சட்ட பாய்மரத்தின் மேலெடுத்த விரும்புதலை யுடைய கொடிகளும்,

176 - 8. [மீன்றடித்து விடக்கறத். துன்பொரிக்கு மொலிமுன்றின். மணற்குவைஇ மலர் சிதறி:]

மணல் குவைஇ மலர் சிதறி—மணலை மிகப்பரப்பிச் செப்பூக்கிளையுஞ்சிதறி, மீன் தடிந்து விடக்கு அழித்து ஊன் பொரிக்கும் ஒலி முன்றில்—மீன யறுத்துப் பின் இறைச்சியையுமறுத்து அவ்விரண்டுகையினை யும் பொரிக்கும் ஆரவாரத்தினை யுடைய முற்றத்தினையுந்,

179 - 81. [பலர்புகுமனைப் பவிப்புதவி, னறவுநொடைக் கொடியோடு, பிறபிறவு கனிவிரைஇ:]

பவி புதவின்—தெய்வத்திற்குக்கொடுக்கும் பவியினை யுடைய வாசலினை யு டைய,

பலர் புகும் மனை னறவு நொடை கொடியோடு பிறபிறவும் கனிவிரைஇ— கண்ணுள்பார்பவருஞ்செல்லும் மனைகளிற் சிறப்புடைக் கள்ளின் விலைக்குக் கட் டின கொடியோடே எனையவற்றிற்குக் கட்டினகொடிகளும் மிகக்கலக்கையி னாலே செல்கதிர் துழையா (183) என்க.

182. பல் வேறு உருவின் பதாகை--பலவாய் வேறுபட்ட வடிவினை யுடைய பெருங்கொடிகளும்,

கீழல்—னறவுநொடைக்கொடியோடே முற்கூறிய கொடிகளும் பிறகொடி களும் பதாகைகளும் விரவுகையினாலே இவற்றினிழவில்,

183. செல் கதிர் துழையா செழு நகர் வரைப்பின்—செல்கின்ற ஞாயிற் தின்சிரணங்கள் துழையப்படாத வளவிய னாரொல்லையிடத்து மறுகு (193) எனக் கூட்டுக.

184. செல்லா நல் இசை அமர் காப்பின்—கெடாத நல்ல புகழினை யுடைய தேவர்கள் பாதுகாவலினாலே.

185 - 6 [கிரின் வந்த கிமிர் பரிப் புரவியுக், காலின் வந்த கருக்கறி மூடையும்:]

கிரில் காலின் வந்த கிமிர் பரி புரவியும்—கடலிலே காற்றான்வந்த கிமிர்ந்த செலவினை யுடைய குதிரைகளும்,

கிரில் காலின் வந்த கரு கறி மூடையும்—கடலிலே காற்றான்வந்த கரிய மினகுபொதிகளும்,

187. வடமலை பிறந்த மணியும் பொன்னும்— மேருவிலேபிறந்த மாணிக் கமும் *சாம்பூதமென்னுப்பொன்னும்.

* சாம்பூதம் - மேருமலையின்தென்பாலுள்ள நாவல்மரத்தின் கனிச்சாற் திலிருந்து உண்டாயபொன்.

188. குடமலை பிறந்த ஆரமும் அகிலும்—பொதியின்மலையேபிறந்த சந்தனமும் அகிலும்.

புகார்க்குத் தென்மேற்காதலிற் குடமலையென்றார் பொதியின்மலையை; அன்றி மேற்குள்ளமலையென்றமாம்.

189. தென்கடல் முத்தும்—*தென்றிசைக்கடலிற் பிறந்த முத்தும்.

குணகடல் துகிலும்—சீழ்த்திசைக்கடலிற் பிறந்த பவனமும்,

190. கங்கை வாரியும்—கங்கையாற்றிலுண்டாகிய பொருளும்,

அவை யாணையும் மாணிக்கமும் முத்தும் பொன்னுமுதலியனவும் பிற வுமாம்.

190 - 91. †[காவிரிப் பயனு, மீழ்த்துணவும்:]

191. காழகத்து ஆக்கமும் ‡ டாரத்திலுண்டான துகரும்பொருள் களும்,

ஆக்கம் - ஆகுபெயர்.

192. அரியவும்—சீனமுதலிய இடங்களினின்றும்வந்த கருப்பூரம் பணி நீர் குக்குமுதலியனவும்,

பெரியவும்—இவையொழியப் பெரியவையாகிய பலபொருள்களும்.

செரிய ஈண்டி—நிலத்தின்முதுகு செரியும்படி திரண்டு,

193 - 5. [வளந்தலை மயங்கிய நனந்தலை மறுகி. ஸீர்தாப் பண்ணு நிலத் தின் மேலு, மேமாப்ப வினிதுதுஞ்சி:]

ஏமாப்ப நீர் ஈப்பணும் நிலத்தின் மேலும் இனிது துஞ்சி—ஏமாப்பி னாலே புகாரினடுவிடத்தார் கரையினிடத்தும் அழிவின்றி இனிதாகத் தங்குகை யினாலே,

வளந் தலை மயங்கிய நன தலை மறுகின்—செல்வார் தலைதெரியாத அகன்ற இடங்களை யுடைய தெருவுகளையும்,

செழுநகர்வரைப்பிற் (183) புரவிமுதலியனவீண்டித் (192) துஞ்சி (195) மயங்கிய மறுகு (193) என்க.

இனி, இனிது துஞ்சி மீன்பிறழவும் மா ஈண்டவுமென மேலேகட்டி வாருமுளர்.

196 - 217. [கிளைகலித்துப் பகைபேணாத, வலைஞர்முன்றின் மீன்பிற ழவும், விலைஞர்முரம்பை மாவீண்டவுங். கொலைகடித்துக் கனவுநீக்கியு, மமர்ப் பேணியு மாவுதி யருத்தியு, நல்லாளுகு பரடோம்பியு, நான்மறையோர் புகழ்

* தென்றிசைக்கடலென்றது, தாம்பிரப் பன்னிதி கலக்கப்பெற்றகடலை; அந்தப்பாகம் கொற்கைத்துறையென்றுவழங்கும்.

† இதற்கு உரைகிடைத்திலது; காவிரியால் உண்டாகியபொருள்களும் செங்குதேசத்திலிருந்து ண்டாகிய துகர்பொருள்களுமென்க.

‡ டாரம் - பர்மா.

சுருது, மன்னிய மட்டியும் பண்பதக் கொடுத்தும்; புண்ணிய மூட்டாத் தன்னியழை வாழ்க்கை, கொடுமேழி நசைபுழுவர், கொடுதத்துப் பகல்பொரு, சுருதுவின் நன்னெருகினேர். வருவஞ்சி வாய்மொழித்த; தமவும் பிறவு மெய்யு நாழிக், கொள்வது உயிரைகொளாது கொடுப்பது உயிருறைகொளாது, பல்பண் டம் பழந்திறை, தொல்பொண்டித் துவன் திருக்கைப், பல்லாய்மொடு பதிபழகி, வேறுவேறு யார்ந்த முதுவா பொக்கற், சாறயர் மூதூர் சென்றுதொக் காக்ரு, மொழிபல பெருகிய பழிதீர் தேவத்துப் புலம்பெயர் மாக்கன் கலந்தினி துறையும்:]

பழி தீர் தேவத்து முது வாய் ஒக்கல் சாறு அயர் மூதூர் சென்று தொக் காக்ரு—சூற்றம் பிற தேவர்களிலே அறிவுவாய்த்த சுற்றத்தினையுடைய விழா க்க்கொடுக்கத்தின் பழைய னரிலுள்ளார் சுண்டுவந்து குடியேறினாற்போல,

*“செலவினும் வரவினும்” என்னுஞ்ஞகத்திரக்கார் சென்றென்பது வந் தென்னும்பொருட்த்து.

வேறு வேறு உயர்ந்த புலம் பெயர் மாக்கள்—பலபலசாதிகளாயுயர்ந்த தத்த கலந்தைக் கைவிட்டுப்போந்த மாக்கள்,

பலமொழி பெருகிய மாக்கள்—பலபாடைமிக்க மாக்கள்.

மாக்களென்றார்: ஈழயறிவேயுடையராதலின்; என்றது சோனகர் சேர் முத்தலியோரை,

மாக்கள் பல் ஆய்மொடு பதி பழகி கலந்து இனிது உறையும் மறுகின் (193)—இம்மாக்கள் பலதிரளோடே இவ்வுழிபுத்தேபழகி சுண்டை கண்மக்க ளோடே கூடி நன்றாக இருக்கும் மறுகெனமுன்னேகூட்டுக

இவர்க்கு இருத்தலின், வளத்திலையமையிய மறுகனாயின.

கிளைவலித்து பகை பேணாது விலைஞர் முன்றில் மீன் பிறழவுர் விலைஞர் குரம்பை மா சுண்டவும் கொலை கடித்தும் களவு நீக்கியும்—மீன் திரளும் விலை கின் திரளும் செருக்கி விலையாற்பிடிப்பாரையும் கொன்று இறைச்சிவிந்பாரா யும் தலக்குப் பகையாகக்கருகியஞ்சாதே விலைஞர்முற்றத்தே அம்மீன்பிறழ்ந்த திரியும்படியாகவும் விலைஞர்குடிலே அவ்விலைஞர்கள் கிடக்கும்படியாகவும் முற்படக் கொலைத்தொழிலை அவர்களிடத்தினின்றும் போக்கியும் பின்னர்க் களவுகாண்பாரிடத்துக் களவுத்தொழிலைப்போக்கியும்,

அமரர் பேணியும்—தேவர்களை வழிபட்டும்,

ஆவதி அருத்தியும்—யாசுக்களைப்பண்ணி அவற்றான் ஆவதிகளை அவர் தகர்ப்பண்ணியும்,

சுருது அருதுபகடு ஒப்பியும் - சுல்ல பசுக்களோடு எருதுகளைப் பரிசரித்தும்,

* தெரல்காப்பியம். கிளவியாக்கம் கு. 28.

† ஐயபரிவு - ஐம்பொறியுணர்வு; மாக்கன், மனவுணர்வின் ஐம்பொறி யுணர்வையேயுடைய விலக்குபோல்வார்; இகனை, “மாவு மாக்களு னையறி வினவே”, “மக்க டாமே யாறறி வுயிரே”. என்னும் தெரல்காப்பிய னாபியற் குத்திரக்களானுணர்வு.

“வைவியன் பெறுமே வானிக வாழ்க்கை”. †“மெய்தெரி வணகியி
னெனாவகை யுணவின் - செய்தியும் வரையா ரப்பா வான” ‡என்பவற்றால்,
வானிகர்க்கு உழவுத்தொழிலுரித்தாகலிற் பசுபோம்பியுமென்றார். யாகத்திற்
குப் பசுவை ஒம்பியுமென்றார்.

நான்மறையோர் புகழ் பாப்பியும்—அந்தணர்க்குண்டாம் புகழ்களைத் தாங்
கள் அவர்க்கு விலைபெறத்தியும்,

புண்ணியும் பண்ணி அட்டியும்—பெரிதானிய புண்ணியங்களைத் தாங்கள்
பண்ணி அவற்றைச் செய்யமாட்டாதார்க்குத் தானம்பண்ணியும்,

அம், அசை.

பண்ணியமட்டியுமென்றதற்குச் சோற்றை ஆக்கியிட்டுமென்பாருமுளர்.

பசு பதம் கொடுத்தும்—விளைந்தசெல்லையும் பறிக்குந் கழுமையும் உண
வாகக்கொடுத்தும்,

இதற்கு அரிசியும் கறியுங் கொடுத்துமென்பாருமுளர்.

முட்டா தண் கிழல் வாழ்க்கை—இங்ஙனஞ்செய்யும் அறத்தொழில்கள்
முட்டுப்படாத குளிர்த்த அருளுடனேவாழும் இவ்வாழ்க்கையையுடைய சன்
னெஞ்சினோர் (207) என்க.

கொடுமேழி நாச உழவர் கெடு நுகத்து பசல் போல நடுவுசின்ற நல் கொஞ்
சினோர் — விளைந்தமேழியால் உழவுத்தொழிலை சச்சதையுடைய உழவரது
செடிய || நுகத்திற்றைத்த பசலாணிபோல நடுவுசிலையென்னுங்குணம் சிலை
பெற்ற ஊன்றகிய கொஞ்சினையுடையோர்,

என்றது, ஆண்டுறையும் வேதவாணிகரை.

தம பல் பண்டமும் பிற பல் பண்டமும் ஒப்ப நாடி—தம்முடையவானிய
பலசரர்க்குக்களையும் பிறவானிய பலசரர்க்குக்களையும் பொருளொப்ப ஆராய்ந்து,

வடு அஞ்சி வாய் மொழிந்த—தம்முடிக்கு வடுவாமென்றஞ்சி மெய்யே
சொல்லி,

கொள்வதுஉம் மிகை கொளாது கொடுப்பதுஉம் குறைகொடாது—தாம்
கொள்ளுஞ் சரக்கையும் தாங்கொடுக்கும்பொருட்டு மிகையாகக்கொள்ளாது தாம்
கொடுக்குஞ் சரக்கையும் தாம்வாங்கும்பொருட்டுக் குறையக்கொடாமல்,

பகர்ந்து வீசும்—இலாபத்தை வெளியாகச்சொல்லிக் கொடுக்கும்.

தொல் கொண்டி—பழைதானியகொள்ளையினையும்,

கொள்ளையென்றார், இக்கொறியை நடத்தினரிடத்தல்லது பொருட்டினர்
உண்டாகாதென்றற்கு.

* தொல்காப்பியம், சரபியல். கு. 77.

† “ ” ” ” 78.

‡ பி - ம். என்பதனால்.

§ கழுஞ் - பாக்கு.

|| நுகம் - நுகத்தடி; பசலாணி - அதன் நடுவேகைத்த ஆணி, “ நுகத்துப்
பசலாணிபோன்ற ” (பழ. 95); “ பசலன்ன வாய்மொழி ” (பு - வெ. வாகை,
3); “ நுகத்திற் பசலையாய் ” (தஞ்சை. 48.)

தண்ணீரில் வாழ்க்கையினையும் (204) தொன்மொழியினையும் (212) உடைய நன்னெஞ்சினோ (207) சென்க.

துவன்று இருக்கை—செருக்கின குடியிருப்பினையும்,

காவிரி (6) புனல்பரந்து பொன்சொழிக்கும் (7) பல்லூர் செருஞ்சோனாட் டிற் (28) கழிசூழ்படப்பையினையும் (32) தண்டலையினையும் (33) பொய்கை கனையும் (38) ஏரிகனையும் (39) திண்காப்பினையும் (41) கோயிலுமாரூட்டுத் த்ருக்காரணமான (50) அட்டலினையும் (43) சாலையினையும் (52) பள்ளியின யும் (53) குயில் (55) துச்சிற்சேக்கைக்குக்காரணமான (58) தாழ்காவினையும் (53) பாக்கைகளையும் (27) புறச்சேரியினையும் (76) முன்றிலினையும் (141) விழ வறா ஆவணத்தையும் (158) மாக்கள் கலந்த இனிதறையும் (217) வளர்தலை மயங்கிய மறுகனையும் (193) நன்னெஞ்சினோர் (207) துவன்றிருக்கை (212) யினையுமுடைய பட்டின (218) மெனவினமுடிக்க

218. முட்டா சிறப்பின் *பட்டினம் பெறினும்—குறைவுபடாத தலைமை யினையுடைய பட்டினத்தை எனக்கு உரித்தாகப் பெறவேனாயினும்,

219. வார் இரு கூத்தல் வயங்கு இழை ஒழிய—நீண்ட கரிய கூத்தலை யுடைய வினங்குகின்ற பூணினையுடையான் ஈண்டுப் பிரித்திருப்ப,

220. வாரேன் வாழிய செஞ்சே—பான் நின்றோடுகடவாரேன்; செஞ் சே, போய்வாழ்வாயாக;

†“அளிகில பெறாஅது” என்னும் அகப்பாட்டால் போத்திற்கு ஒருப் படாமல்கிற்குக் குறிப்புணர்க.

220 - 21. கூர் உகிர் கொடுவரி குருளை கூட்டுள் வளர்த்தாங்கு—கரிய உகிரினையும் வளைத்தவரிகளையுமுடைய புலிக்குட்டி கூட்டிடத்தே அடையுண் டிருந்து வளர்த்தாற்போல,

222. பிறர் பிணி அகத்து இருந்து பீடு காழ் முந்தி—பகைவர்சாவலிடத் தேயிருந்து தனக்குப்பெருமை வயிரமாகமுற்றி,

223 - 5. [அருங்கரை கவியக் குத்திக் குழிகொன்று, பெருங்கை யானை பிடிபுக் காங்கு, தண்ணிதி னுணர நாடி:]

தண்ணிதின் உணர நாடி—தன்னுணர்வு கூரிதாகவுணரும்படி இதுவே காரியமென்றாராய்ந்து,

பெருகை யானை அருகரை கவிய குத்தி குழி கொன்று பிடி புக்காங்கு— பெரிய கையினையுடைய யானை தான் அகப்படப்பண்ணின குழியில் ஏறுதற்கு அரியகரைகளை இடியும்படி கோட்டாலேகுத்திக் குழியைத் தூர்த்துப் பிடியிடத் தே சென்றாற்போல,

225 - 6. [நண்ணூர், செறிவுடைக் திண்காப் பேறி வள்கழித்து:] நண் ணூர் செறிவு உடை திண் காப்பு வான் கழித்து ஏறி—அப்பகைவருடைய செருக்கின திண்ணியகாவலாகிய வாட்படையை ஒட்டி அவ்விடத்தினின்றும் போந்து,

இனித் தின்னப்பிடத்தே வான உறைதழித்து வெட்டிப்போர்தென்
றான்.

224. ஒரு கெழு தாயம் ஊழின் வந்தி—அச்சம்பொருத்தின தன்னா
வுரிமையு முறையாலேபெற்று,

228. பெற்றவை மகிழ்தல் செய்யான்—தான் இறையாகப்பெற்ற அரச
சரிமையான் மகிழ்ச்சிபொருத்துதல் செய்யானும் மேலும் ஆகையிக்கு,

228 - 38. [செற்றோர், கடியான் டொலைத்த கதவுகொன மருப்பின்,
முடியுடைத் தருத்தலை புரட்டு முனறு, னுகிருடை படிய வோக்கெழில் யானை,
வடிமணிப் புரவியொடு வயவர் வீழ், பெருநல் வானத்துப் பருந்துவாய் எடப்பத்,
தாழிவர் துறுகற் பேலப் போர்வேட்டு வேறுபல் பூனையொடுநிறைகு ரூழிப்,
பேய்க்க கண்ண பிளிறுகடி முரசு மாக்க கணலறை யதிரவன முழங்க, முனை
கெடச் சென்று முன்சம முருக்கி]

முடியுடை ஒரு தலை புரட்டும் முன தான் உகிர் உடை அடிய—முடியை
யுடைய கரியதலைகையுருட்டும் முன்காலின் உகிருடைய அடிகளையுடையவாய்,

தாறு இவர் தாறு கல் போல உழினை குடி செற்றோர் கடி அரண் தொலை
த்த யானையொடு—தாறுபடந்த செருங்கின மலைகள்போல உழினைகையுடைய
தம்மரசுநீர் போர்பெற்றருடைய சாவலையுடைய அரண்களையிடத்த யானைக
ளோடும்,

கதவு கொல் மருப்பின் ஓங்கு எழில் யானை—கதவைமுறிக்கும் கொம்பின
யும் உயர்ந்த அழகினையுமுடைய யானையென்க

வடி மணி புரவியொடு—வடித்த மணிகட்டின குகிறைகளோடும்,

போர் வேட்டு—போரைவிருயி

பேய் கண் அன்ன பிளிறுகடி முரசு மாக்க கணலறை அதிரவன முழ
ங்க—பேயின் கண்ணையொத்துமுழங்குகின்ற சாவலையுடையமுரசு பெருமைய
யை உடைத்தாடிய இடத்தையுடைய பாசறையிலே நடுகருவனவாய் முழங்க,

அகலறை - மலைப்பக்கமுமாம

முனை கெட சென்று—பகைப்புலம் கெடுப்படி சென்று,

பெரு கல் வானத்து பருந்து உலாய் எடப்ப வயவர் வீழ் முன் சமம்
முருக்கி—பெரிய கல்லவானிடத்தே பருந்து உலாவித்திரியுமாடியாக வீழ்
படுப்படி மூழ்ப்பட்டதுகையக்கெடுத்து,

யானைகளோடும் புரவிகளோடும் போர்வேட்டு முரசுமுழங்கச்சென்று பருந்
தலாய்எடப்ப வயவர்வீழ் முருக்கியென்க

239. தலை தவ சென்று - அப்பகைவாரணிடத்தே மிகஎடுத்து,

239 - 42. [கண்பனை பெருப்பி, வெண்பூக் கரும்பொடு செந்நெ லீடி,
மயிதழ்க் குவனையொடு செய்தலு மயங்கிக், கராஅவ கவித்த கண்ணகன் பொய்
கை:] வெண்பூ கரும்பொடு செந்நெல் லீடி குவனையொடு மா இதழ் செய்தலும்
மயங்கி காரம் கவித்த கண் அகன பொய்கை தண்பனை எடுப்பி—வெள்ளிய
பூகையுடையகரும்புசுளுடனே செந்நெல்லுமவனாந்து குவனையோடே பெரு
மையையுடைய இத்தனையுடைய செய்தலுமயங்கப்பட்டு முதலைகள் செரு

கித்திரித்த இடமகன்ற பொய்கைகளைபுடைய மருதகிலத்துள்ள குகைகளை யோட்டி,

243 - 4. [கொழங்காற் புதவமொடு செருந்தி நீடிச், செறுவும் வாவியு மயங்கி நீர்த்து.] செறுவும் வாவியும் நீர்த்து மயங்கி வேறு பல் பூனை (235) யொடு கொழு கால் புதவமொடு செருந்தி நீடி—செய்களும் வாவிகளும் நீர்த்து தர்பிலென்றாய் இருவகைப்பட்ட பலவாகிய பூனைகளோடே கொழுவிய தண்டுகளைபுடைய அறுகோடே கோரைகளும் வளரப்பட்டு,

வேறுபல்பூனை. இங்கேகூட்டிற்று இறுபூனையும் பெரும்பூனையுமுண்மை யின் வேறுபல்பூனைபென்றார்.

245. அறு கோடு இரையொடு மான்பினை உகளவும்—அறல்பட்ட கொம்பினைபுடைய புல்வாய்க்கலையோடு மான்பினை துள்ளிவினாயுமிப்படியாகவும்.

தலைதவச்சென்று தண்பினையெடுப்பி (239) நீடி (240) உகளவும் (245) என்க

246 - 9 [கொண்டி மகளி ருண்டுறை ஸூழ்கி, யந்தி மாட்டிய கந்தா விளக்கின், மலரணி மெழுக்க மேறிப் பலர்தொழ, வம்பலர் சேக்குக் கந்துடைப பொதியில்.]

கொண்டி மகளிர் உண் துறை ஸூழ்கி மெழுக்கம் அந்தி மாட்டிய கந்தா விளக்கின் மலர் அணி சுந்து உடை பொதியில் பகைவர்மனையோராய்ப் பிடித துவந்த மகளிர்வரும் நீருண்ணுந்துறையிலே சென்றுமுழுதி மெழுக்குமெழுக்கதனினையும் அவர்கள் அந்திக்காலத்தேகொளுத்தின அவியாத விளக்கினையு முடைய பூக்களைச்சூட்டின தறியினையுடைய அம்பலம்,

கந்து - தெய்வமுறையுந்தறி.

வம்பலர் பலா ஏறி தொழ சேக்கும் பொதியில் - புதியவர்கள் பலருமேறித் தொழுதற்குத்தக்கும் பொதியில்,

பொதியிலுமெழுதி விளக்கு விட்டிருக்க வரம்புகளிரைவைத்தார், அத்தொல் தமக்குப் புதமுண்டாமென்றுகருதி.

250 - 51. பரு நிலை செடு துண் ஒல்க தீண்டி பெரு கல் யானையொடு பிடி புணர்ந்த உறையவும் - அத்தெய்வமுறையும் அம்பலத்தினின்ற பருத்த நிலைமையினையுடைய செடியதுண் சாபும்படி தம்முடப்பு உரிஞ்சிப் பெரிய எல்ல களிறுகளுடனே பிடிக்கக்கூடித்தக்கும்படியாகவும்,

252 - 5 [அருவினை நறுப்பூத் துடயத் தெருவின், முதுவாய்க் கோடியர் முழுவொடு புணர்ந்த, திரிபுரி காய்பின் நீத்தொடையோர்க்கும், பெருவிழாக் கழித்த பேளமுதிர் மன்றத்து.] தெருவில் அரு வினை நறு பூ துடய முது வாய் கோடியர் முழுவொடு புணர்ந்த திரி புரி காய்பின் நீ தொடையோர்க்கும் பெரு விழாக் கழித்த பேள முதிர் மன்றத்து—ஆண்டுள்ளதெருவின் கண்ணே விழுகுதற்தரைய நறியபூக்களைச்செறி அறிவுவாய்த்தலையுடைய கூத்தருடைய மத்தனத்திற்குளத்தோடேகூடின முதுக்குத்தப்பித்த காய்பின் இனிதானிய உ

ஈனையைய பாழைக்கேட்கும் பெரிய திருளாளின்குடிய அச்சுநித்த ஈன்
தத்திடத்தே,

தாவி ஓர்க்குமென்க, தொடை, ஆகுபெயர்.

256 - 7. *திருது செருஞ்சியோ டதுகை பம்பி. யழவ்வா யோரி யஞ்சு
வாள் கதிர்ப்பவும்:]

258: அழு குரல் கூகையோடு ஆண்டலை விளிப்பவும்—இசைக்கு வருத்
திக்ப்பீடுகின்ற குரையுடைய கூகைகளுடனே கூடி ஆண்டலைப்புள்ளுத்
உப்பிலும்படியாகவும்,

259 - 60. கணம் கொள் கூளியோடு கதப்பு இருத்து அசைஇ பிணம்
தின் யாக்கை பேய்மகள் துவன்றவும—திரட்சிகொண்ட ஆன்பேய்களுடனே
மயிராத்தாழ்த்து இளைத்துப் பிணத்தைத்தின்னும் வடிவையுடைய பேய்மகள்
செருக்கும்படியாகவும்,

261. கொடு கால்—விரைந்த கால்களையுடைய பேய்மகளென முன்னே
கூட்டுக,

261 - 2. விருந்து மாடத்து செடு கடை துவன்றி உண்டு ஆன பெரு
சோறு அட்டில்—விருந்தினர் மாடத்திடத்தே செடிய தலைவாசலிலே முற்பட
செருக்கியிருந்து பின்பு உள்ளேசென்று உண்டு மிக்குக்கிடக்கின்ற பெரிய
சோற்றையுடைய அடுக்களை,

263 - 4. ஒள் சவர் நல் இல் உயர் திணை இருத்து பைக்கினி மிழத்தும்
பாவார் செழுசைர்—சாந்திட்ட சவர்களையுடைய நன்றாகிய அகங்களின் உயர்க்குத்
திண்ணைகளிலேயிருந்து பசியினி வார்த்தைசொல்லுதற்குத் காரணமாகிய
பால்கிறைந்த வளவியவூர்,

திண்ணை, விசாரம். இனி, உயர்திணை - உயர்த்த மேனிலமென்றமாம்.

265 - 7 [தொடுதோ வடியர் தடியுடக் குழிதூக், கொடுவி லெயினர்
கொள்ளை புண்ட, வுணவில் வறங்கூட் டுன்னசத் திருந்து:] கொடு வில் எயி
னர் தொடுதோல் அடியர் தடி பட குழிதூ கொள்ளை உண்ட உணவு இல் வற
கூடு உள்ளகத்து இருந்து — கொடிய வில்லினையுடைய வேடர் செருப்புத்
தொட்ட அடியினையுடையாய்த் தடியொலிப்பத் திரண்டு கொண்கையாகத்
கொண்டுண்ட செல் பின் இல்லையான வறவிய கூட்டினுடைய உள்ளாகிய
இடத்தேயிருந்து,

268. விரை வாய் கூகை நல் பகல் குழறவும்—விரைந்த வாயினையுடைய
கூகை அடியொத்தகாலத்தே கூப்பிடும்படியாகவும்,

செழுசை (264) சட்டிலிடத்துத் (262) கூட்டினுள்ளேயிருந்து (267)
கூகைகுழறவும் (268) என்க.

269 - 70. [அருங்கடி வரைப்பி னூர்சவி னழியப் பெரும்பாழ் செய்த
மணமயான் மருகமே:] அரு எடி வரைப்பின் னார் சவின் அழிய மருக்கு வற
பெரு பாழ் செய்தும் அமைமயான்—அரிய காவலையுடைய மதிலையுடைய பகை

*இதற்கு உரை கிடைக்கவில்லை.

உய்யவந்தவன் அழகுநீய் அவர்களுடையிருப்பை, பெரியபாழகம்பண்ணியத
குறும் செற்றம் ஆறாய்,

பெற்றவை மகிழ்தல்செய்யானும் (228) மேலுய்யவந்தவர்க்கு யானுள்ளோரும்
(231) புரவிகளோடும் (232) போர்வேட்டு (234) முரசு (236) முழங்கு (237)
சென்று முன்சமமுருக்கித் (238) தலைதவச்சென்று எடுப்பி (239) உதையவும்
(245) உதையவும் (251) கதிப்பவும் (257) விளிப்பவும் (258) குழறவும்
(263) தவன்றவும் (260) பாழ்செய்தும் (270) ஊர்கவினழியப் (269) பாழ்
செய்தும் அமையானும் (270) என வினைமுடிக்க.

பாழ்செய்தலை இரண்டிடத்துங்கூட்டிக்.

271 - 2. மலை அழைக்குவனே கடல் தூர்க்குவனே வான் வீழ்க்குவனே
வனி மாற்றுவன் என—இவன் தெய்வத்தன்மையுடையனாதலின் இம்மலைகளை
யெல்லாம் அகழ்த்தலைச்செய்வன், கடல்களையெல்லாம் தூர்த்தலைச்செய்வன்,
தெய்வகூலகைக் கீழ்வீழ்த்தலைச்செய்வன்; சார்ந்த இயங்காமல்விலக்குவனென்று
உலகத்தார் மேற்கூறுப்படியாகத் துறைபோகவினைக்க

பெரும்பாழ்செய்தும் அமையானும், இங்ஙனம் பாழ்செய்தவன் மேல்
இவையுஞ்செய்வனென்று கூறுமடியாகத் துறைபோனென்றவாறு.

273. தான் முன்னிய துறை போகவி ா—தான்கருதிய போர்த்துறைக
ளெல்லாம் பொருதுமுடித்தானாகலின்,

274. பல் ஒளியர் பணிபு ஒடுங்க - பலராகிய ஒளிசாட்டார் தாழ்த்து தம்
வீங்குறைய,

ஒளியராவார் மற்றை மண்டலத்திற்கு அரசாத்தற்குய பவனாளர்,

275. தொல் அருவாளா தொழில் கேட்ப—பழைய அருவாளாட்டிலா
சருக் தாங்கள்செய்யுந்தொழிலை வந்துகேட்ப.

276 வடவர் வாட—அதற்கு வடக்குசாட்டிலுள்ள அரசன் குறைய,

குடவர் கூட்ப—குடசாட்டிலுள்ளார் மனவெழுச்சி குறைய,

277 - 91. [தென்னவன் திறல்கெடச் சீறி மன்னர், மன்னேயில் கதுவு
மதனுடை கோன்றான், மாத்நனை மறமொயம்பிற், செங்கண்ணற் செயிர்த்து
கோக்கிப். புன்பொதுவர் வழிபொன்ற, வீருங்கோவேண் மருங்குசாயக், காடு
சொன்று காடாக்கி, குளந்தொட்டு வளம்பெருக்கிப், பிறக்குநிலை மாடத் தறந்
தை போக்கி, கோயிலோடு குழிநீதி, வாயினோடு புழையமைத்து, ஸூயிரோ
தும் புதைநீதிப், பொருவேமெனப் பெயர்கொடுத், தொருவேமெனப் புறக்
கொடாது, திருநிலையு பெருமன்னேயில்:]

புல் பொதுவர் வழி பொன்ற—புல்லிய இடையாய் அச்சர்க்கோர் கிளை
முழுதங் கெட்டுப்போக,

இருக்கோவேன் மருங்கு சாய—*ஐம்பெருவேளிர் குலமுழுதங் குறைய,
காடு கொன்று—சேர்மண்டலத்திற் காடாகிய இடங்களை வெட்டிப்போ
கட்டு,

காடு கொன்று—பண்டுபோலக் குடியிருந்து கிளையப்பண்ணி;

த. இப்புத்தகம் 253 - ஆம் பக்கம் (9) குறிப்பைப்பார்க்க.

ஞானம்!தொட்டி—தூர்த்த ஞானங்களைக் கல்வி,
 ஞானம்!பெருக்கி—பாட்டிற்குச் செல்வத்தைமிகுத்து,
 பிறங்கு சிலை மாடத்த உறக்கை போக்கி—பெரிய சிலைகளைபுடைய மாட
 க்களைபுடைய உறக்கையென்னும் தன்னுரைப்போக்கி,
 கோயிலொடு குடி கிறீது—கோயில்களோடே பழையகுடிசையும் பண்டு
 போஷ சிலைகிணத்தி,

திரு சிலைபு பெரு மன் எயில்—ஒருமகன் சிலைபெற்ற பெரியஆக்கத்தை
 புண்டய உறக்கையின் மதிவிடத்தே.

கூயிலொடு புதை அமைத்து—பெரிய வாசல்களோடே சிறிபவாசல்களைபு
 முண்டாக்கி,

ஞாயில் தொழும் புதை கிறீது—அதன்றலையில் எய்துமறையும் சூட்டுத்
 தொழும் அம்புக்கட்டுக்களையும் கட்டிவைத்து,

ஒருவேலம் என புறம் கொடாது பொருவேம் என பெயர்கொடுத்து மன்
 னர் மன் எயில் கதாவும் மதன் உடை நோன் தான் மா தானை மறம் மெய்மயின்
 தென்னவன் திறல் கெட செ கண்ணால் செயிர்த்து கோக்கி சிறி—யாம் தமிழே
 மென்றுகருகிப் பலவாசல்கள்வந்தால் முதுகிடாது அவர்களுடனும் பொருக்கட
 லேயினை வஞ்சினத்தைச்சொல்லி அரசருடைய பெரியஅரண்னைக் கோபித்
 தழிக்கும் செருக்கிணையுடைய வலிய முபற்சியினையும் பெருமையினையுடைய
 நாற்படையினையும் மறத்தையுடைத்தாகிய வலியினையுமுடைய பாண்டியனது
 வலிகெடும்படி தன் செய்யகண்ணாலே சூற்றத்தைச்செய்துபார்த்துக்கோபித்தப்
 பெற்றவை மகிழ்தல் செய்யா (228) எனெ முன்னேகட்டிக.

*“கொடியனெம் மிறையெனக் கண்ணீர் பார்ப்பிக், குடிபழி தூற்றக்
 களேலே னொரு” என்றுகூறும் வஞ்சினத்தால் தனக்கு ஓர் பெயர்பெறுதலின்
 வஞ்சினத்தைப் பெயரென்றார்.

292 - 4. [மின்னொளி யெறிப்பத் தம்மொளி மழுக்கி, விசிபிணி முழ
 வின் வேந்தர் குடிய, பசுமணி பொருத பரோதழித் கழற்கால்:]

விசி பிணி முழவின் வேந்தர் தம் ஒளி மழுக்கி மின் ஒளி எறிப்ப குடிய
 கழல் கால்—இறுகவலித்த வார்த்துக்கிணையுடைய முரசுகளையுடைய வழிபாடில்
 லாத வேந்தர் தம் அரசிழத்தலின் தமக்கு முன்புள்ள வினத்தக்கெட்டுப் பின்பு
 அவ்வினக்குகின்ற வினக்கம் தோன்றும்படியாகத் தம் முடிமேலேகுடின வீரக்
 கழலையுடைய காலினையும்,

பசுமணி பொருத பந் எர் எறுழ் கதல்—பசிய மணிகளோடே மாறுபட்ட
 பெரிய அழகிய வலியினையுடைய கழலென்க.

295 - 7. பொன் தொடி புதல்வர் ஓடி ஆடவும் முற்று இழை மகளிர்
 முகிழ் முலை துளிப்பவும் செ சாத்த சிதைந்த மார்பின்—பொன்னுற்செய்த
 தொடியினையுடைய பின்னைகள் ஓடிவந்து எறி வினையாடுகையினாலும் மெய்ம்
 முழுதாமணிந்த அணிகலங்கினையுடைய மகளிருடைய தாமரைமுனைபோலும்
 முலைகள் புணர்தலாலும் சிவந்தசந்தனமழிந்த மார்பினையும்.

297. துத் பூண்டதூன்னிய பேசுவிலைவையும்து,

298. துரிமா அன்ன அணங்கு உடை துமின்—செல்வெற்றைனெத்த வழுத்தத்தையுடைய வலியினையுமுடைய,

299. துரு மா வளவன்—திருவின் பெருமையைமுடைய கரினர்பெரு வனத்தான்,

துதித் தாப்பு காஞ்சுதித்திதழித் (286) காடுகொன்று காடாக்கித் (288) குள ன்கொட்டி.காண்பெருக்கி (284) உறக்கைபோக்கி (285) குழறிநீதிப் (286) பெருமன்னொகியிலே (291) வலிவொடு புறமுயமைத்த (287) ஞாயினெறும் புறத்திநீதி (288) இக்கவன் உருகெழுதாயம் ஊழினெய்தித் (227) தென்ன வன் திறன்வெச்சி (277) அவன்றிகையாகத்தத் அரசவரிமைகொற் பெற்ற வையிற்றான் மகிழ்தல் செய்யுனாப் (228) மேலுமாயசிக்ரு இவன் மலையகழ் கருவன் தார்க்குவன் (271) வீழ்க்குவன் மாற்றுவனென்று உலகத் கடறம்படி யாக (272) உழிவெருகு (285) யானையோடும் (281) புறியோடுஞ் (282) சென்று முருக்கி (238) எடுப்பிப் (239) பெரும்பாழ்செய்தும் உமையானும்ப் (270) பணிபொடுக்க (274) கேட்ப (275) காடக் கடம்பப் (276) பொன்றச (281) சாயத் (282) தான் முன்னியதறைபோகையினுலே (273) வழிபடா விலைவேத்த (293) தம்மொளியழங்கி மின்னெனியெறிப்பச் (292) குடிய (293) னவியையும் (294) மார்பினையும் பூணியையும் (297) துப்பினையு (298) முடைய கரினர்பெருவனத்தான் (293) என விரிமுடிக்க.

299 - 300. தெவ்வர்க்கு ஒக்கிய வேலினும் வெய்ய னானம்—பகைவரைக் கொன்றுதற்கு அறுதியிட்டுவைத்த வேலினும் கடியவாயிருத்தன காடு;

300 - 301. அவன் கோலினும் தண்ணிய தட மெய்தோனே—அவன் செங்கோலினும் குளிர்த்திருத்தன பெரிய மெல்லியதோன்கள்.

கெஞ்சே, (280) இவனை நேசமுடன் கொண்டு செல்வோமென்னின், கா னை அவன் (300) ஒக்கிய (299) வேலினும் வெய்யவாயிராநின்றன (300); இவடோள் (301) அவன் (300) கோலினும் தண்ணிய (301); இவனைப் பிரியா ததைதலில் யான்போதற்கு ஆற்றவாயிராநின்ற; ஆதலாற் பட்டினம்பெறினும் (218) வயங்கிழை ஈண்டுப்பிரித்திருப்ப (219) யான் கின்னுடன்வாரோன். இனி ஆண்டுப்பேய் வாழ்வாயாக (220) என விரிமுடிக்க.

வாரேனென்றான் அவனை ஆற்றுகித்துப் பின்பு பிரிதல்கருதி. அத, *
*“செவ்வகை யமுதல் செல்லாமையன்றே, வன்புறை குறித்த மவிச்சி யாகும்” என்ப்தனுவணங்க

சொழன் கரிகார்பெருவனத்தானைக் கடியவாரி உருத்திரங்கண்ணனார் படிய பட்டினப்பாலக்து மதுரைவாசிரியர் பாத்துவாசி நச்சினுக்கின் வச்செய்தவுரை முற்றிற்று.

† முச்சக்கரமு * * * காவெருப் புற்று.

பத்தாவது மஹாபடுகடாம்.

~~~~~

திருமழை தலையுயர் விருணிற விசம்பின்
விண்ணதி ரீமிழிசை கடுப்பப் பண்ணமைத்துத்
திண்வார் விசித்த மூழ்வொ டாகுரி
துண்ணுருக் குற்ற விளங்கடர்ப் பாண்டின்
5 மின்னிரும் பீலி யணிதழைக் கோட்டொடு
கண்ணிடை விடுத்த களிற்றுயிர்த் தூம்பி

*குந்நூல் கூத்தாற்றுப்படை யேனவும் வழங்கும், (தொல். எச்ச. 66 - ச. ந. ஷே. புறத் . . . ந; ஷே. செய். 49. 167 - ந. ஷே. 227 - இளம்; கு - வி. 300); பரந்தமொழியான் அடிநி
நிப்துவந்த சொய்க்கு இது மேற்கோள்; (தொல். செய். 49. 227-இளம்).

1 இருணிதலிசம்பு: "நீணிதலிசம்பு" (முருகு. 116, பெரும் பாண் 135); "இருணிதலிசம்பு" (சீகாளத்தி. தென்கயி. 82); இவ்வடி ஆசிரியம் அளவடியாய் வந்ததற்கும், முகிசுதற்கும் மேற்கோள்; (தொல். செய். 49. 32, 67 - பேரீ. ந.)

2. 'கரிப்ப' என்பது மெய்யுவமத்திற்குரிய சொல்லென்பதற்கும் (தொல். உவம. கு. 15 - இளம்), சிறுபாள்மை பயனுவமத்திற்கு வந்து மென்பதற்கும் (ஷே. ஷே. 49. 14 - பேரீ) மேற்கோள்.

1 - 2. மதுரை 560.

3. 'முழ' உகரப் பொரு மலவந்ததற்கு மேற்கோள், (தொல். குந்திய உகர. 78 - ந).

1 - 3. மலைபடு. 532.

2 - 3. "பண்ணமை முழவு" (பதிற். 41.)

5. "தாழிலிப்பல்லியம்" (பு - வெ கரநதை. 3.)

6. மலைபடு. 533, "கண்ணுத தியந்திய களிற்றுயிர்த் தூம்பு" (பதிற். 41); "கண்ணிடை தூம்பிற் களிற்றுயிர் தொடுமின்" (பதிற். 152)

- னினிப்பயி ரிமிருங் குறும்பரந் தூம்பொடு
 னினிப்பது கவருந் தீங்குழ றுதைஇ
 நடுவுநின் றிசைக்கு மரிக்குறற் றட்டை
 10 கடிக்கவர் பொலிக்கும் வல்வா யெல்லரி
 நொடி தரு பாணிய பதலையும் பிறவுங்
 கார்கோட் பல்வின் காய்த்துணர் கடுப்ப
 நேர்சீர் சுருக்கிக் காய சுலப்பையிர்
 கடுக்கலித் தெழுந்த கண்ணகன் சிலம்பிற்
 15 படித்துவைத் தன்ன டாறை மருங்கி
 னெடுத்துநிறுத் தன்ன விட்டருஞ் சிறுநெறி
 தொடுத்த வானியர் துணைபுணர் கானவ
 ரிடுக்கண் செய்யா தியங்குந ரியக்கு
 மடுக்கண் மீமிசை யருப்பம் பேணு
 20 திடிச்சர நிவப்பி னியவுக்கொண் டொழுகித்
 கொடித்திரி வன்ன தொண்டிபடு திவவிற்
 கடிப்பகை யனைத்துங் கேள்வி போகாக்
 குரலோர்த்துத் தொடுத்த சுகிர்புரி நரம்பு

7 நன். 350 - மலைபடுகா மேற்.

9. "தேவர, தட்டை உதையிற் கழங்கு பாடலா" (குறுந் 193).

2 - 11. புறநா. 152.

11 - 2. மலைபடு 142 - 4.

13 மலைபடு. 365, 'காவலென சுலபேள சுருக்கினென கலடன' (புறநா. 206.)

3 - 13. பதிற். 41 : 1 - 5, புறநா 103, 139.

16. "விசும்புலகக் கேணி நெறியா நிவ்வெற" (திருச்சிற். 149)
 "செவ்வர் மனதற் றேறகந் ...ஆங்குநெற" (சீவக 1416) எய பதற்கு இவ்
 வடி மேற்கோள்.

15 - 6. தேவல் கிளவி. 1. 55 - சே, இ வ. 321 - மேற்.

17 - 8. பெரும்பாண். 39 - 11.

21. பொருந் 14 - 5; பெரும்பாண். 13.

22. பொருந். 16 - 8 டா. கேள்விப்பாகாது.

23. "வீணைச் சுகிர்புரி நரம்பு" (சீவக. 728)

21 - 3. சீவக. 559 - மேற்.

னாலே தீர வுரீஇ வரகின்

- 25 குரல்வார்த் தன்ன துண்டினை யிரீஇச்
சிலம்பமை பத்தல் பசையொடு சேர்த்தி
யிலங்குதுளை செறிய வாணிமுடிக்கிப்
புதுவது புனைந்த வெண்கை யாப்பமைத்துப்
புதுவது போர்த்த பொன்போற் பச்சை
- 30 வதுவை நாலும் வண்டிகமழைம்பான்
மடந்தை மாண்ட நுடங்க்கழி லாகத்
தடங்குமயி ரொழுகிய வவ்வாய் கடுப்ப
வகடுசேர்பு டொருந்தி யாவினிற றிரியாது
கவடுபடக் கவைஇய செனறுவாங் குந்தி
- 35 துணங்கர நுவறிய நுண்ணீர் மாமைக்
களங்கனி யன்ன கழிந்துகிள நுருயின்
வணர்ந்தேந்து மருப்பின் வள்ளாயிர்ப் பேரியா
ழமைவாப் பண்ணி யருணெறி திரியா
திசைபெறு திருவின் வேத்தவை யேற்பத்
- 40 துறைபல முற்றிய பைதீர் பாணரொ
டியார்தோங்கு பெருமலை யூயின் நேறலின்

24. இயை, வண்ணத்தொகு இவையு டொருகொடி (தொல். 183)

219 (பீர்.)

24 - 5. பெருமாண். 7 - 8

27. பொருந. 10.

28. இவ்வடி, வினையொச்சு அகர வதாற்றிய தசுத்தி முடிக்குஞ்
சொல்லு விசேடத்து வுத்தற்குக் காட்டிய மேற்கொள், (தொல். வின.
ந. 31 - ந.)

30. பொருந. 19 - 20 து அடகின் கீழ்க்குறிப்பப்பாக்க;
விழ்வொலி கூந்தல" (இவற்று 30b.), "வதுவை மகளர் கூந்தல கமழ
கொள்" (அகநா. 378).

33. இன்னுருபு உறுதிடது உறுதலாய வுத்தற்கு இவ்வடி மேற்
கொள், (தொல். புணரியல். 29 - ந.)

31 - 3. பொருந. 6 - 8.

37. பொருந. 13.

36 - 7. மலைபடு. 531, "கொங்குனி வின கருங்காட்டுச் சிறுநீர்"
(புறநா. 127, 145.)

- மதந்தபு ஞமலி நாவி னன்ன
துளங்கியன் மெலிந்த கல்பொரு சீறடிக்
கணங்கொ டோகையிற கதுப்பிசுத் தசைஇ
- 45 விலங்குமலைத் தமர்ந்த சேயரி நாட்டத
திலங்குவனை விறலியர் நிறபுறஞ சுறறக்
கயம்புக் கன்ன பயம்படு தண்ணிழற
புனல்கால் கழீஇய மணலவார் புறவிற்
புலம்புவிட் டிருந்த புனிறில் காட்சிக்
- 50 கலம்பெறு கண்ணுள ரொக்கற றலைவ
தூமலர் துவன்றிய கரைபொரு நிவப்பின
மீமிசை நல்யாறு சுடறபடர்ந தாஅங்
கியாமவ ணின்றம வருது நீயிருங்
கனிபொழி கானங் கிளையொ முணீஇய
- 55 துணைபறை நிவக்கும் புள்ளின மானப்
புனைதார்ப் பொலிந்த வண்டிபடு மார்பின்

42 - 3. பொருந 12 - ஆம அடியின் கீழ்க்குறிப்பைப் பாராகக்.

14. சிறுபாண். 14 - 5 ஆம அடிக் கீழ்க்குறிப்பைப் பாராகக், நா
வெண. சுயம. 25.

41 - 6. புறநா 135.

44 - 6. இவ்வடிகளைப் பொருளா நதமென்பா (யா வ. ஒழிப்பு)

45 - 6. சிறுபாண். 31.

47. "பொய்கையும் பொய்றம்த சீச மெனதை மயனயடி நல்லே"
(தே. நுருநா. மாசுலீண) சீவக. 872, "வெவாடி மெனக்குளாந்த
வெயிலியங்கா வகையியகரும விநிஞஞ சொட" (சும்ப. பாடலிட்ட. 22)

48. பெரும்பாண். 380.

50. தோல் புளளிமய. சூ. 17 - ந. மேத.

53. சிறுபாண். 143, பெரும்பாண். 28.

51 - 3 பெரும்பாண் 427, "மலையி னிழிறது மாககட்டுளாகி, &
வரை யிழிதரும பலயாறு போர்ப, புலவ ரெல்லா தனனோகுகிளரே"
(புறநா. 12) "கடுபரை நீரிற் கடுததுவர" (பு - வெ. டெட்டி, 11)
'பெய்யு மாநியாற் பெருகு லொளமபோய, மொய்கொள மேலவாய முடு
குமாறுபோல" (சும்ப கையடை. 15.)

54 - 5. பொருந. 64 - ஆம அடியி கீழ்க்குறிப்பைப் பாராகக்
"யாளியோப படாகது புள்ளிற் டாகி" (புறநா. 47.)

வண்புனை யெழின்முலை வாங்கமைத திரடோண்
மலர்போன் மழைக்கண் மங்கையர் கணவன்
முனைபாழ படுக்குந னுன்னருந துபயி

60 னிசைநுவல விததி னசையே ருழவாக்குப

புதுநிறை வந்த புனலஞ் சாயன
மதிமா ரோர ணமுணா சூழ்சசி
வின்னவி றடககை மேவரும பெரும்பு
ணன்னன்சேய நன்ன படாந்த கொள்கையொ

35 ளுளினிர் சேறி ராபிற பொழுக்கெதிராக

புளினிர் மன்ற வெறாக குறுகவி
னுறறி னளவு மசையுந புலமும
வீற்றுவளஞ் சுரக்குமவ னுடுபடு வலசியு
மலையுஞ் சோலையு மாபுகல கானமுந

70 தொலையா நலவிசை யுலகமொடு நிறப்ப

57. “வாங்க மலம்” (பதீ 12)

58. மலைபடு 124 “மகாபெருமை உயர்ந்ததெனக் கணவன்”,
‘வாண்த சணவ’, ‘ந லுத க’ ‘ஆ ரோ கணவ’, “ந
லோக கணவ”, “சுயக் கணவ” ‘புலமொ ரகண’, ‘வெய்யு
கணவ’, ‘வண்டொழி ச’” (பதீ 14, 41, 38, 12, 55, 61, 65, 70,
88, 90) “செயா ரகற்பிற மயிலு கணவ” (புறநா 3)

59. குறிஞ்சி 128

60 ‘வந்தியப மல’ (புறநா 237)

61. ‘வாண கீர பந்தணா பகற் 86” “வந்தியப
லன்ன துலக” (சலி 81) ‘நீல பந்தணா” (புறநா. 105.)

65 - 6. மலைபடு. 118 புறநா 121

68. மலைபடு 462 “வாடா ராடா ராத” (புறநா. 739.),
‘நிலஞ்சுரக்கு நிலமலம்” (கம்ப, நட 35)

70. மலைபடு. 388, ‘வ லிசைநீ லு’, “வலிசைநீ லு” நலந்தல
யுலகத்த” (பதீ. 14, 86) ‘உ க ம ல வதல குந்தத்தோ, தம்பு
கழநிற்றித் தாமாயந த மர’ (புறநா. 165) “ம லிசைநீ லு”
நட்டாஹம் . . சாவா வுமலயத்தினா (தீர் 17), “தரு வ தர வடு
யாக்கை பூ வபி னரமபி யாதத, வருவமும புகழு மன ரு வவதறினாழ
காதது வந்து, மருவப அருவ வங்க மகநருப்போ மதற யாககை, திருவ
யாக துலக மேததச சந்தவபிண மெருமலந்த”, “வா னு மிவவுட வு

பலர்புறங் கண்டவ ரருங்கலந் தரீஇப்
புலவோர்க்குச் சுரக்குமவ னீகை மாரியு
மிகழுநர்ப் பிணிக்கு மாற்றலும் புகழுநர்க்
கரசுழுமுது கொடுப்பினு மமரா நோக்கமொடு

75 தூத்துளி பொழிந்த பொய்யா வானின்
வீயாது சுரக்குமவ னுண்மகி ழிருக்கையு
நல்லோர் குழீஇய நாநவி லவையத்து
வல்லா ராயினும் புறமறைத்துச் சென்றோரைச்
சொல்லிக் காட்டிச் சோர்வின்றி விளக்கி

80 நல்லிதி னியக்குமவன் சுற்றத் தொழக்கமு
நீரகம் பணிக்கு மஞ்சவரு கமிந்திறற்
பேரிசை நவிர மேள யுறையுங்
காரி யுண்டிக் கடவுள தியறகையும்
பாயிரு ணீங்கப் பகல்செய்யா வெழுதரு

85 ஞாயி றன்னவவன் வசையில் சிறப்பு

பொருட், டென்று நின்று மிருப்புக, பூட்டி நீர்கழிந் தாகாந், குப்திற்
மேற்குடை வேந்தர்காந்” (ஞான. ஸேவை. 204, 654, அரசியல, 226.)

72. மலைபடு 75 - 6, 580.

71 - 2. மறுபாண். 217 8-ஆம் அடிகளின் கழககுறிப்பிடப்பட்டாக
மதுரை. 145 6, “மலையாட பிணத்தது .... நாகமம் பரமாரி கொய்கு,
பெருந்தன் டுபுத்த தபுபநாக குதல்”, “அமாதலு பெற்ற வரிய
வெள்ளுதொம்பாது வீச”, “வெள்ளுக்கா தரீஇயாவேலை புலத் துதது”
(பதிற். 2 - பத. 44, 53), “அவ்வெயிற் கொடை செவாயு நகலம், பரி
சின் மாக்கட்கு வரிசையி னலகி” (புறநா. 6), “குரிசு லடையாரைக்
கொண்டகூட் டெல்லாம், பரிசின் முகந்தன் பாய” (பு - வெ வஞ்ச. 16.)

73 - 4. மதுரை. 131, 139 - 10, “கட்டாரை யாககிப் பககடாநி
த்து” (சீறுபஞ்ச. 18, பத. 398.)

75 - 6. “ஆகலி கொந தனிச்சாரிந் தாஅங், குயவ ரார வோம
பா துணாடு, நகைவ ரார நன்கலஞ் சிதத்” (பதிற். 13.)

77 - 80. முருகு. 282 - 6.

82. மேலெவ்வது லகையெவ் னும குறிப்பிட யுலாததுமென்பதற்கு
மேற்கோள்; (நோல. உரி. 7. 32 - இளம். செ. ந.; து - வ. து. 281.)

84 - 5. “பாயிரு ணீங்கப் பகல்தா பரபலி, ஞாயிற குவமுதற்
ஞான தியாஅங்கு”, “மாயிரு விகம்பிற பாயி னொடுக , ஞாயிறு தோனற்
பாங்கு மாறறு, நுழமுடி சதைத்தநில னுள்ளா” (பதிற். 59, 64).

மிகந்தன வாயினுந் தெவ்வர் தேன
நுகம்படக் கடந்து நூழி லாட்டிப்
புரைத்தோல் வரைப்பின் வேனிழற் புலவோர்க்குக்
கொடைக்கட னிறுத்தவவன் ரெல்லோர் வரவு

90 மிரைதேர்ந் திவ நங் கொடுந்தான் முதலையொடு
துரைபடக் குழிந்த கல்லகழ் கிடங்கின்
வரைபுரை நிவப்பின் வான்ரோ மிஞ்சி
புரைசெல வெறுத்தவவன் மூதூர் மாலையுங்
கேளினி வேளைநீ முன்னிய நிகையே

95 மிகுவளம் பழுதிய யாணர் வைப்பிற்
புதுவது வந்தன் நிதுவகன் பண்பே
வானமின்னு வசிவு பொழிய வாளு
திட்ட வெல்லாம் பெட்டாங்கு விளையர்
பெயலொடு வைகிய வியன்க ணிரும்புனக்

10 தகவிரு விசம்பி னுஅல் போல
வாவிதின் விரிந்த புன்கொடி முசுண்டை
நீலத் தன்ன விதைப்புன மருங்கின்
மகுளி பாயாங் மலிதுளி தழாலி
னகளத் தன்ன நிறைசனைப் புறவிற

105 கௌவை போகிய கருங்காய் பிடியேழ்

89 பெரும்பாண். 446 - ஆம் அடியி டிகுறற் றபப டார்க்க.

90. கொடுந்தான் முதலை (குறிஞ்சி 257).

91 கலகை டுடங்க (மதுரை. 730), 'த டுறத் திபற்றிய வலலு
வாப படு' (அகநா 79.)

92. 'கொடுதழற் தெடுத்த கெ டுடங்க டு' (பதந். 16.)

97 - 8. மதுரை. 10 - 11

100. அகநா 5 சமபு மலைபடு 555 (பெரும்பாண். 1.

99 - 101, இவ்வழி அனந்தராய நய ஆனந்தவுவக பொன்பர்
(யா - வ் ஒழிப்பு.)

100 - 101, மதுரை. 280 81, 'ஆரம் ஆவலன்றவந்த இடைக்
குறைக்கு இவ்வழிகள மேற்காள் (யா - வ் ஒழிப்பு. 2, யா - கா. ஒழிப்பு.
8 - உரை.)

102. மதுரை. 279.

105. மதுரை. 271

- நெய்கொள வொழுகின பஸ்கவரீரெண்
 பொய்பொரு கயமுனி முயங்குகை கடுப்பக்
 கொய்பத முற்றன குவவுக்குர லேனல்
 விளைதயிர்ப் பிதிர்வின் வீயுக் கிருவிதொறுங்
- 110 குளிர்புரை கொடுங்காய் கொண்டன வவரை
 மேதி யன்ன கல்பிறங் கியவின்
 வாதிகை யன்ன கவைக்கதி ரிறைஞ்சி
 யிரும்புகவர் வுற்றன பெரும்புன வாகே
 பால்வார்பு கெழீஇப் பஸ்கவர் வளிபோழ்பு
- 115 வாலிதின் விளைந்தன வைவனம் வெண்ணெல்
 வேலீண்டு தொழுதி யிரிவுற் றென்னக்
 காலுறு துவைப்பிற கவிழ்க்களைத் திறைஞ்சிக்
 குறையறை வாரா நிவப்பி னறையுற்
 றுலைக் கலமரூத் தீங்கழைக் கரும்பே
- 120 புயற்புனிறு போனிய சூமலி புறவி
 னவற்பதங் கொண்டன வம்பொதித் தோரை
 தொய்யாது வித்திய துளர்படு துடவை
 யையவி யமன்ற வெண்காற் செறுவின்
 மையென விரிந்தன நீணறு நெய்தல்
- 125 செய்யாப் பாவை வளர்ந்துகவின் முற்றிக்
 காயங் கொண்டன விஞ்சி மாவிருந்து

105 - 6. ஐகார ஒளகாரக குறுக்கமும் நேரையென்பதற்குக் கா -
 டிய மேரகோளகளுள் இவ்வடி காரும் ஒன்று, (யா - வீ. அசை. 1, 2.)

108. பா. குலவுக்குரலேனல்.

107 - 8. குறிஞ்சி. 35 - 7 ஆம் அடிகளின் கீழ்க்குறிப்பைப்பார்க்க;
 “உறங்கு பிழத்தடக்கை யொருங்குந்ரைத் தவைபோ, லிறங்கு குர லிறழ”
 (பெருங்கதை, குறிஞ்சி.)

111. “எருமை யன்னகருங்கை” (புறநா. 5.)

112. வடசொல் சிதைந்துவந்ததற்கு இவ்வடி மேற்கோள்; (தொல்
 எச்ச. கு. 6 - ந, டு - வீ. கு. 175.)

113. “இரும்பு கவாமகாண்ட வேற பெருகுதரல்” (நற். 194.)

124. மதுரை. 282 - ஆம் அடியின் கீழ்க்குறிப்பைப் பார்க்க; “மை
 விரிந்தன நீலமும்” (குளா. நாடு. 11.)

125 - 6. “பாவை யிஞ்சி” (பெருங்கதை, நடுமதை கடந்தது.)

- வயவுப்பிடி முழந்தான் கடுப்பக் குழிதொறும்
விழுமிதின் வீழ்ந்தன கொழுங்கொடிக் கவலை
காழ்மண் டெஃகந் களிறுமுகம் பாய்ந்தென
- 130 ஆழ்மல ரொழிமுகை யுயர்முகந் தோயத்
துறுகல் சுற்றிய சோலை வாழை
யிறுகுஞ்சை முறுகப் பழுத்த பயம்புக்
கூழற் றலமரு முந்து முகலறைக்
கால மன்றியு மரம்பயன் கொடுக்களிற்
- 135 காலி னுதிர்ந்தன கருங்கனி நாவன்
மாறுகொள வொழுகின ஆறுநீ ருயவை
தூரெடு குழீஇயின கூவை சேறுசிறந்
துண்ணுநர்த் தடுத்தன தேமாப் புண்ணரிந்
தரலை யுக்கன நெடுந்தா ளாசினி
- 140 விரலான்று படுக னாகுனி கடுப்பக்
குடினா யிரட்டு நெடுமலை யடுக்கத் துக்
கீழு மேலுங் கார்வாய்த் தெனிரிச்
சுரஞ்செல் கோடியர் முழுவற் றாங்கி
முரஞ்சுகொண் டிறைஞ்சின வலங்குசினைப் பவவே
- 145 தீயி னன்ன வொன்செங் கார்தட்
வேற் கலித்த புதுமுகை யுன்செத்

129. “காழ்வேல’, “காழ்நெடுவே.” (அகநா. 119, 369.)

134. “கால மன்றியு மரம் பயம்புகரும், பாண ருறு அ வியன்மலை”
(புறநா. 116); “காலயின் றியுங் களிற்தன கனி” (கம்ப. வனம்புகு. 44);
“தீங்கனி, காலயின் றிக் கனிவது காண்டிரால்” (ஷட. நாடவிட. 18.)

137. “கூவைது றங் கொழுங்கொடிக் கவலையும்” (சீலப். 25: 42);
பாவையிஞ்சியுங் கூவைச் சுண்ணமும்” (பெருங்கதை, நருமதைகடத்
தது.)

140 - 41. பொருந. 210 - ஆம் அடியின் கீழ்க்குறிப்பைப் பார்க்க

143. மலைபடு. 511.

145. மலைபடு. 149; “கார்த்திகை..... விளங்கிற் பூத்தன
தோன்றி” (காரீ. 26); “தோன்றி வில்விளக்கே பூக்கும்” (நள. கலிதொடர்.
27); சுகாவீறு வேற்றுமைக்கண இன்பெறறு வந்ததற்கும், இரண்டாம்
வேற்றுமையுருபு அன்னவென்பதையுங்கொண்டு முடியுமென்பதற்கும் இங்
வடி மேற்கொள்; (தொல். குற்றியலுகா. கு. 78; ஷட. எச்ச. கு. 18 - 9.)

145 - 6. தொல். உவம. கு. 16 - பேரீ. மேற்

- தறியா தெடுத்த புன்புறச் சேவ
 லாஉ னன்மையி னுண்ணு துருத்தென
 நெருப்பி னன்ன பல்விதழ் தாஅய்
- 150 வெறிக்களங் கடுக்கும் வியலறை தோறு
 மணவில் கமழு மாமலைச் சாரற்
 நேனினர் கிழங்கின ருனார் வட்டியர்
 சிறுகட் பன்றிப் பழுதுளி போக்கிப்
 பொருதுதொலை யானைக் கோடுசி ராகத்
- 155 தூவொடு மலிந்த காய கானவர்
 செழும்பல் யாணர்ச் சிறுகுடிப் படினே
 யிரும்பே ரொக்கலொடு பதமிகப் பெறுகுவி
 ரன்றவ ணசைஇ யற்சேர்ந் தல்கிக்
 கன்றெரி யொள்ளினர் கடும்பொடு மலைந்து
- 160 சேந்த செயலைச் செப்பம் போகி
 யலங்குகழை நரலு மாரிப் படுகர்ச்
 சிலம்படைந் திருந்த பாக்க மெய்தி
 நோனாச் செருவின் வலம்படு நோன்றாண்
 மான விறல்வேள் வயிரிய மெனினே
- 165 நும்மில் போல நில்லாது புக்குக்

149 - 50. மதுரை. 279 - 84, “பும்போது சிதைய வீழ்த்தெனக்
 கூத்த, ராடுகளங் கடுக்கும்” (புறநா. 28)

145 - 50. பரிசிற்பொருளானந்தத்திற்கு இவ்வடிகளை மேற்கோள்
 காட்டுவர்; (யா - வி. ஒழிப்பு.)

152. ‘வேட்டுவன் மான்றசை சொரிந்த வட்டியம்’ (புறநா. 33.)

150 - 157. ஆற்றுப்படைபுள் ஒருமைச்சொல் டன்மையோடு முடிவ
 தற்கு, ‘கலம்பெறு கண்ணுள் ரொக்கத்தலைவ .....இரும்பே ரொக்க
 லொடு பதமிகப்பெறுகுவிர்’ என்னும்பகுதி மேற்கோள்; (தொல். எச்ச.
 சூ. 66 - இளம். சே. ந; இ - வ. சூ. 300.)

158. மலைபடு. 256.

159. “எரியவி ருருவி னங்குழைச் செயலை”, “செந்தி யொண்பும்
 பிண்டி” (குறிஞ்சி. 105; 118 - 9)

164. மதுரை. 344.

165. மலைபடு. 491; “எக்கோ னிருந்த கம்பலை மூது, ருடையோர்
 போல விடையின்று குறுகி” (புறநா. 45.)

- கிழவிர் போலக் கேளாது கெழீஇச்
சேட்புலம் பகல வினிய கூறிப்
பருஉக்குறை பொழிந்த நெய்க்கண் வேவையொடு
குருஉக்க ணிறழிப் பொம்மல் பெறுகுவி
170 ரேறித் தருஉ மிலங்குமலைத் தாரமொடு
வேய்ப்பெயஸ் விளையுட் டேக்கட் டேறல்
குறைவின்று பருகி நறவுமகிழ்ந்து வைகறைப்
பழஞ்செருக் குற்றநும மனந்த நீர
வருவி தந்த பழஞ்சிதை வெண்காழ்
175 வருவிசை தவிர்த்த கடமான் கொழுங்குறை
முளவுமாத் தொலைச்சிய பைநகிணப் பிளவை
பிணவுநாய் முடுக்கிய தடியொடு விரைஇ
வெண்புடைக் கொண்ட துய்த்தலைப் பழனி
னிற்புளிக் கலந்து மாமோ ராகக்
180 கழைவளர் நெல்லி னரியுலை யூழ்த்து
வழையமை சாரல் கமழத் துழைஇ
நறுமல ரணிந்த நாரிரு முச்சிக்

164 - 9. பெரும்பாண் 103 - 5.

169. 'குரு' என்னும் டண்புரிச்சொல்லு நத்ததையுணராததி நீ யடு வரு
வாதற்கு இவ்வடி மேற்கோள, (தொல் உரி. ௩. 5 - ந.)

171. முருகு. 195 - ஆம அடியின் கீழ்க்குறிப்பு யும், "தேமபிழிந்த
மல மாநதி" (குறிஞ்சி. 155) என்பதையும் பார்க்க.

173. பொருந. 94 - ஆம அடியின் கீழ்க்குறிப்பு யும், மதுரை. 663-
ஆம் அடியையும் பார்க்க.

174 மலைபடு. 337 - 8, "ஆசின் முதுசின் கலாவ .....
இழிதரு மருவி" (முருகு. 301 - 16.)

176. "முளவுமா வலி" (ஐங்குறு. 364), "முளவுமாத் தொலைச்சிய
முழுச்சொ லாடவா" (புறநா. 325.)

176 - 7. தொல் குறதியலகா. ௩. 78 - இளம். ந , மூ - வ. ௩.
90 - மேற்.

177. மலைபடு. 563.

179. இன்புளி. "தம்புளி" (மதுரை. 318.)

181. "நாகநெடுவழி": (சிறுபாண். 88), 'வழைய மல வியலாகாடு'
(பதிந். 41.)

றொழாநிர் கழியி னல்லது வறிது
தும்மியந் தொடுத லோம்புமின் மயங்குதுளி
மாரி தலையுமவன் மல்லல் வெற்பே
யலகை யன்ன வெள்வேர்ப் பீலிக்

235 கலவ மஞ்ஞை கட்சியிற் றளரினுங்
கடும்பறைக் கோடியர் மகாஅ ரன்ன
நெடுங்கழைக் கொம்பர்க் கடுவ னுகளினு
நேர்கொ ணெடுவரை நேமியிற் றெடுத்த
சூர்புக லடுக்கத்துப் பிரசங் காணினு

240 ஞெரேரென நோக்க லோம்புமி னுரித்தன்று
நிரைசெலன் மெல்லடி நெறிமாறு படுகுவிர்
வரைசேர் வகுந்திற் 'கானத்துப் படினே
கழுதிற் சேனோ னேவொடு போகி
யிழுதி னன்ன வானிணஞ் செருக்கி

245 நிறப்புண் கூர்ந்த நிலந்தின் மருப்பி
னெறிக்கெடக் கிடந்த விரும்பிண ரெருத்தி
னிருடுணிந் தன்ன வேனங் காணின்
முளிகழை யிழைந்த காடுபடு தீயி
னளிபுகை கமழா திருயினிர் மிசைந்து

250 துகளறத் துணிந்த மணிமரு டெண்ணீர்க்

231. பா. தொழாநீகழியி . .

236 - 7. ச்றுபாண். 56; “குரங்குண்ட புன் குறுங்குண்டியர்” (புறநா. 136).

239. “வருடையும் பாயாச ருருடை யடுக்கம்” (நற். 359); “குருதை குன்றின் மடவரை” (பரி. 19.)

238 - 9. மலைபடு. 521 - 5; முருகு. 299 - 300.

240. ஞெரேரென - மலைபடு. 579. பா ஞெரோவென.

242. வகுந்து வழியென்பதற்கு இவ்வடி மேற்கோள் ; (சீலப். 15 : 17 - அடியார்.)

243. குறிஞ்சி. 40 - 41.

244. “பருத்திப் பெண்டின் பழுவ லன்னந்ணம்” (புறநா. 125.);

247. கம்ப. பாடு. 17; தோல். மாயபல, 2. 1 - பேர். மேர.

249. தோல். கிளவி. கு. 46 - ந. மேற்.

250. ச்றுபாண். 152; மதுரை. 351.

குவனையம் பைஞ்சனை யசைவிடப் பருகி
மிகுத்துப் பதங்கொண்ட பருடக்கட் பொதியினிர்
புட்கை போகிய புன்றலை மகாரோ
டற்கிடை கழித லோம்பி யாற்றது

255 மிஸ்புக் கன்ன கல்லனை வதுமி
னல்சேர்ந் துல்கி யசைத லோம்பி
வான்கண் விரிந்த விடிய லேற்றெழுந்து
கானகப் பட்ட செந்நெறிக் கொண்மின்
கயங்கண் டன்ன வகன்பை யங்கண்

260 மைந்துமலி சினத்த கனிமமத னழிக்குந்
துஞ்சுமரங் கடுக்கு மாசுணம் விலங்கி
யிகந்துசேட் கமழும் பூவு முண்டோர்
மறந்தமை கல்லாப் பழனு மூழிறந்து
பெரும்பயங் கழியினு மார்தர் துன்னா

265 நிருங்கால் வீயும் பெருமரக் குழாமு
மிடனும் வலனு கினைபுரிந் நோக்குக்
குறியறிந் தவையவை குறுகாது கழிமின்
கோடுபல முரஞ்சிய கோளி யாலத்துக்
கூடியத் தன்ன குரல்புணர் புள்ளி

270 னாகா ணனந்தலை மென்மெல வகன்மின்
மாநிழற பட்ட மரம்பயி லிறும்பின்

251. “குவனைப் பைஞ்சனை யசைவிடப் பருகி” (புறநா. 132.)

253. மலைபடு. 217, இவ்வடி, புறநா. 217-யை மொழிபெயர்த்து வரும் மென்பதற்கு மேற்கோள் (சீவக. 2531.)

260 - 61. “கனிந் தருந்த மென்மெல” (நற். 11) ; “யானைலிபடத் தழவுமகலவாய்ப் பாரதன்” (அ.நா. 68) , “பரிபகடிறமையரவுவீழ்முகி மழுங்க” (தே. திருக்கேளைய. 1199) , “அரா . . . . .வாழி யாய் . . . . .கரிபுகும்” (சும்ப. தாடக. 11.)

262. முல்லை. 25.

265. பா. இருங்கோல.

268. “கோரியாலத்துக் கொழுநிலை” (புறநா. 58) ; முரஞ்சல முதிர் வாகிய குறிப்புணர்த்தற்கு இவ்வடி நேரக்காள் (தொல். உரி. ந. 85 - இனம். ந.)

270. “நாகாகாணெடுவரை” (பதிந். 85.)

- ஞாயிறு தெருவு மாக நனந்தலைத்
 தேள மருளு மமைய மாயினு
 மிரு அவன் சிலையர் மாதேர்பு கொட்குங்
 275 குறவரு மருளுங் குன்றத்துப் படினே
 யகன்கட் பாதைத் துவன்றிக் கல்லென
 வியங்க லோம்பிதும் மியங்க டொடுமின்
 பாடி னருவிப் பயங்கெழு மீமிசைக்
 காடுகாத் துறையுங் கானவ ருளரே
 280 நிலத்துறை வழியு மதனழி மாக்கள்
 புனற்படு பூசலின் விரைந்துவல் லெய்தி
 யுண்டற் கினிய பழனுங் கண்டோர்
 மலைதற் கினிய பூவுங் காட்டி
 யூறு நிரம்பிய வாறவர் முந்தற
 285 நும்கி னெஞ்சத் தவலம் வீட
 விம்மென் கடும்போ டினியி ராகுவி
 ரறிஞர் கூறிய மாதிரங் கைக்கொள்பு
 குறியவு நெடியவு மூழிழிபு புதுவோர்
 நோக்கினும் பணிக்கு நோய்கூ ரடுக்கத்
 290 தலர்தாய வரிநிழ லசையினி ரிருப்பிற்
 பலதிறம் பெயர்பவை கேட்குவிர் மாதோ
 கலைதொடு பெரும்பழம் புண்கூர் தூறலின்
 மலைமுழுதுங் கமழு மாதிரந் தோறு

274. பெரும்பாண். 269 - 70; "பூட்டுசிலை யிறவு" (சீவக. 1783.)

275. "புனிஞரு மருளும் போக்கருஞ் சுரம்" (தணிகையாறு. 167);
 "குறவரும்மருள் குன்றமொன்று" (குசேலோ. குசேலர்மேல். 39); இவ்வடி,
 உம்மை உயர்வு சிறப்புப் பொருளில் வந்ததற்கு மேற்கோள் (தொல். இடை
 கு. 7 - இளம். சே. ந; நன். சு. 271, 424 - மயிலை; நன். கு. 425 -
 விருத்தி; இ - வி. கு. 256.)

278. "பாடினனருவிப்பயங்கெழுமாமலை" (சீவக. 2112.)

288 - 9. "குறியவு நெடியவுங் குன்று" (சீவக. 27: 153; மணி.
 சந்தர. 58.)

290. போருந். 51; சீறுபாண். 12.

292. மலைபடு. 138 - 9; "பலாஅம் பழுத்த பசும்புண் ணரியல்"
 (பதிற். 61); "அள்ளிலைப் பலவி னனரிந்துவீழ் சுனையும்" (சீவக. 2109).

மருவி துகரும் வானர மகளிர்

295 வருவிசை தவிரது வாங்குபு குடைதொறுந்
தெரியிமிழ் கொண்டதும் மியம்போ வின்னிசை
யிலங்கேந்து மருப்பி னினம்பிரி யொருத்தல்
விலங்கன் மீமிசைப் பணவைக் கானவர்
புலம்புக் குண்ணும் புரிவளைப் பூசல்

300 சேயனைப் பள்ளி யெஃகுறு முள்ளி
னெய்தெற விழுக்கிய கானவ ரழகை
கொடுவரி பாய்ந்தெனக் கொழுநர் மார்கி
னெடுவசி விழுப்புண் டணிமார் காப்பென
வறல்வாழ் கூந்தற் கொடிச்சியர் பாட

305 நலைநாட் பூத்த பொன்னிணர் வேங்கை
மலைமா ரிடே மேம்ப பூசல்
கன்றரைப் பட்ட கயந்தலை மடப்பிடி
வலிக்குவரம் பாகிய கணவ னேம்பலி
னெண்கேழ் வயப்புலி பாய்ந்தெனக் கிளையொடு

310 நெடுவரை மியம்பு மிடியுமிழ் தழங்குதூரல்
கைக்கோண் மறந்த கருவிரன் மந்தி
யருவிடர் வீழ்ந்ததன் கல்லாப் பார்ப்பிறகு
முறிமே யாக்கைக் கிளையொடு துவன்றிச்

294. “அவாடிபார் து பனியா டுடங்கநம்” (கம்ப. பிலங்கு
8.) பா றுக்கும்

295 - 6 மதுரை 363 - ஆம் அடியின் கீழ்க்குறிப்பைப் பார்க்க.

301. “வெய்த்த முட்டா து - நறலை து னப முடுகிச், கைத்தலச
தினமிரக்கடிது க நாறிவிசிறும், மெசத வெய்ப்பெரிய கேழலென” (கம்ப
விராதர். 33); “மெய்யுருவிய வ யு முனை முர்னை, வெய்யுதறின”
(சீகாளத்தி. கண்ணடப. 86.)

303 - 4. “காஞ்சிபாடி... .காககம் வமமோ காதலந் தோழி... ..
நெடுந்தகைபு ன்ணை” (புறநா. 281)

305 - 6. மதுரை. 296 - 7 ஆம் அடிகளின் கீழ்க்குறிப்பைப் பார்க்க.

311 - 2. “கருவிரன் மந்திக கல்லா வன்பதழ்” (ஐங்குறு. 272);
காஞ்சிப்புராணம், இருபத்தெண்டளி. 26 - ஆம் பாடலு பார்க்க.

313. முறி: நொல். மரபு. து. 87 - பேரி. மேற்.

- சிறுமை யுற்ற களையாப் பூசல்
- 315 கலைகை யற்ற காண்டி னெடுவரை
நிலைபெய் திட்ட மால்புநெறி யாகப்
பெரும்பயன் றொகுத்த தேங்கொள் கொள்ளை
யருங்குறும் பெறிந்த கானவ ருவகை
திருந்துவே லண்ணற்கு விருந்திறை சான்மென
- 320 நறவுநாட் செய்த குறவர்தம் பெண்டிரோடு
மான்னோற் சிறுபறை கறங்கக் கல்லென
வான்னோய் மீமிசை யயருங் குரவை
நல்லெழி னெடுந்தே ரியவுவந் தன்ன
கல்யா றொலிக்கும் விடர்முழங் கிரங்கிசை
- 325 நெடுஞ்சுழிப் பட்ட கடுங்கண் வேழத்
துரவுச்சினந் தணித்துப் பெருவெளிற் பிணிமார்
விரவுமொழி பயிற்றுந் பாக ரோதை
யொலிகழைத் தட்டை புடையுநர் புனந்தொறுந்
கிளிகடி மகளிர் விளிபடு பூச
- 330 வினத்திற் தீர்ந்த துளங்கிமி னல்லேறு
மலைத்தலை வந்த மரையான் கதழ்விடை
மாறா மைந்தி னூறுபடத் தாக்கிக்
கோவலர் குறவரோ டொருங்கியைந் தார்ப்ப
வள்ளிதழ்க் குளவியுந் குறிஞ்சியுந் குழைய
- 335 நல்லேறு பொருடந் கல்லென் கம்பலை

---

313 - 4. பொருளானந்தத்திற்கு இவ்வழிகளை மேற்கொள்காட்டினர்
(யா - வி. ஒழிப்பு.)

315. முருகு. 4: - 3 ஆம் அடிகளின் கீழ்க்குறிப்பைப் பார்க்க.

316. பா. நிலைபுணர்ச்சிட்ட.

315 - 6. " மால்புடை நெடுவரைக் கோடு " (புறநா. 105.)

319. மலைபடு. 467.

320 - 22 சிலப். குன்றக்குரவை பார்க்க.

326. பா. பஞ்சு வெளில்.

325 - 7. முல்லை. 35 - 6 : சீவக. 1834.

328 - 9. குறிஞ்சி. 443 ; கம்ப. சித்திரகூட. 22

331. மலைபடு. 406.

- கார்தட் திடுப்பிற் கமழ்மட லோச்சி
வண்கோட் பலவின் ஈனவினை தீம்பழ
முண்டுபடு மிச்சிற் காழ்பயன் கொண்மார்
கன்று கடாஅ வுறுக்கு மகாஅ ரோதை
- 340 மழைகண் டன்ன வால்தொறு னெரேரெனக்
கழைநண் ணுடைக்குந் கரும்பி னேத்தமுந்
நீனெகுறு மகளி ரிசைபடு வள்ளையுந்
சேம்பு மஞ்சளு மோம்பினர் காப்போர்
பன்றிப் பறையுங் குன்றகச் சிலம்பு
- 345 மென்றிவ் வனைத்து மியைந்தொருந் கீண்டி
யவலவு மிசையவுந் துவன்றிப் பலவுட
னலகைத் தவிர்த்த வெண்ணருந் திறத்த
மலைபடு கடாஅ மாதிரத் தியம்பக்
குருஉக்கி' பிணையற் கோதை மகளிர்
- 350 முழவுத்துமி லறியா வியலு ளாங்கண்
விழவி னற்றவன் வியன்கண் வெறபே
கண்ண டண்ணெனக் கண்டுங் கேட்டு
முண்டற கினிய பலபா ராட்டியு
மின்னும் வருவ தாக நமக்கெனத்
- 355 தொன்முறை மாபினி ராகிப் பன்மாண்
செருமிக்குப் புகலுந் திருவார் மார்ப
னுருமுறு கருவிய பெருமலை பிற்பட

337. கொ. கொத்தையுணர்த்துமடம்புதரு இலையு மேற்
கொள, (தீட்சை. 85 - உரை.)

340. பெரும்பாண். 261, நைடதம், பாடி. 16; "சுறையாகடு
புகையவைகுழ கருமுதிர் குலமொப" (சுகாளத்த. நக்கீர. 14.)
பா. னெரேரெனக.

342 "வெந்நெருதுவொநாய், வொன்பகவுவொ" (கலி. 42.)

350. "முழுவக கலையி லாதரு துறக" (சீவக. 856.)

352. தொல். மொழி. து. 7 - ந, ஷெ. செய. 7. 17 - இளம்; ஷெ.
செய. 17. 18 - பேர்; ஷெ. செய. 220 - பேர். ந; யா - வ். எழுத்து. து. 8;
யா - கா. ஒழிப்பு, 1, 8 - உரை; நன். து. 37 - மயிலை, து. - வ். கு.
20 - மேற்.

357. "உருமுறு கருவிய பெருமலை தட இ" (அகநா. 158.)

- விறும்பூது கஞலிய வின்னூரல் விறலியர்
நறுங்கா ரடுக்கத்துக் குறிஞ்சி பாடிச்
360 கைதொழுதப் பரவிப் பழிச்சினிர் சழிமின்
மைபடி மாமலைப் பனுவலிற் பொங்கிக்
கைதோய் வன்ன கார்மழைத் தொழுதி
தூஉ யன்ன துவலை துவற்றலிற்
நேளர் தேராக் கடிம்பரிக் கடிம்பொடு
365 காஅய்க் கொண்டதும் மியந்தொய் படாமற்
கூவ லன்ன விடரகம் புகுமி
னிருங்க விசுப்பத் திறுவரை சேராது
குன்றிடம் பட்ட வாரிட ரழுவத்து
நின்று நோக்கினுங் கண்வாள் வெளவு
370 மண்களை முழுவின் றலைக்கோல் கொண்டு
தண்டு காலாகத் தளர்த லோம்பி
யூன்றினிர் கழிமி னூறுதவப் பலவே
யயில்காய்ந் தன்ன கூர்ங்கற் பாரை
வெயில்புறந் தருஉ மின்ன லியக்கத்துக்
375 கதிர்சினந் தணிந்த வமயத்துக் கழிமி
னுரைசெல வெறுத்தவவ னீங்காச் சுற்றமொடு
புரைதவ வுயரிய மழைமருள் பண்ணே

358. இன்குரல் விதலி : (மலைபடு. 536.)

359. முருகு. 239.

361 - 2. நெடுநல். 19 ; “ எழிலி, யெஃகுறுபஞ்சிற்றுகி ..ஆடும் ’,
“ பழுவலபோலக் கணங்கொள, வாழ்மழை தவழும் ” (நற். 247, 353),
“ பொங்கலாடி வினாடுச் சேர்ந்த வெண்மழை ’ (பதிற். 55), “ வில்லெறி
பஞ்சியின் வெண்மழை தவழும் ”, “ பொங்கல வெண்மழை, யெஃகுறு
பஞ்சிற்றுய்பட் டன்ன, தவலை ” (அகநா. 133, 217.)

363 - 4. “ பெயலகால் மறைத்தலின் விசம்புகா ண்றே, நீபரந்
தொட்கல் னிலங்கா ணலரே ” (குறுந. 355)

373. சிறுபாண். 7 - 8 ஆம் அடிகளின் கீழ்க்குறிப்பைப் பார்க்க.
பா. கூன்கட்பாறை.

374. இன்னலென்பது இன்னமையென்னும் குறிப்புணர்த்துதற்
இவ்வடி மேற்கொள் ; (தொல். உரி. கு. 6 - இளம். சே. ந.)

377. “மழையென மருளு மாயிரும் பண்ணுல” (பதிற். 62); “ மழை
புருவினதோல ”, “ மழையென மருளும் டண்ணுல ” (புறநா. 16, 17.)

- லரசுநிலை தளர்க்கு மருப்பமு முடைய
பின்னி யன்ன பிணங்கரி னுழைதொறு
- 380 முன்னோன் வாங்கிய கடுவிசைக் கணக்கோ
லின்னிசை நல்யாழ்ப் பததரும் விசிபிணி
மண்ணூர் முழுவின் கண்ணு மோம்பிக்
கைபிணி விடாஅது பைபயக் கழிமின்
களிறு மலைந்தன்ன கண்கூடு துறுகற
- 385 றளிபொழி கானந் தலைதவப் பலவே
யொன்னாத் தெவ்வ ருலைவிடத் தார்ததென்
நல்வழிக் கொடுத்த நானுடை மறவர்
செல்லா நல்லிசைப் பெயரொடு நட்ட
கல்லேசு கவலை யெண்ணுமிகப் பலவே
- 390 யின்புறு முரறகைதும் பாட்டுவிருப் பாகத்
தொன்றொழுது மரபினும் மருப்பிசுத்துது துணைமின்
பண்ணிறை கறியாப் புலம்பெயர் புதுவிர்
சந்து நீவிப் புன்முடிந் திடுமின்
செல்லுந் தேளததுப் பெயர்மருங் கறிமார்
- 395 கல்லெறிந் தெழுதிய நல்லரை மராஅத்த
கடவு ளோங்கிய காடேசு கவலை
யொட்டா தகன்ற வொன்னாத தெவ்வர்
சுட்டினும் பணிக்குஞ் சுரந்தவப் பலவே

384. மலைபடு. 572, “கேழுகதுகல பிடிசெததுத் தழுஉம்” (ஐங்குறு 239), “மலையே மலையோடு மலையே எப்போத, கொலைவேழமொ டேற்றை குஞ்சரமே” (குளா அரசியல். 104), “மாலே மலையென மலைவ” (கம்ப. மிதலை. 3)

386. மலைபடு. 397, பெரும்பாண். 419), “உடனறு மேலவந்த வம்ப மாளரை... .. அழுந்தப்பதறி யக விசு ம பாப்பழக, கவிழந்து நிலஞ்சேர வட்டதை” (புறநா. 77.)

388. 9. “ஆடவா, பெரும் பிடு மெருதி யதர்வதாறும், ப்விருட் டிய பிறவகுநல்ல நகல (புறநா. 131), “கெடுவி னல்லிசை குடி கடுகலாயினன் புரவலன்”, “பெயாபொறித் தினிடட் டனரே கலலும்” (புறநா. 221, 261.)

398. “எரிசடாக கடவுளும் கருதின் வேமுள்ளமும”, “நினைபு னெஞ்சமுஞ் சுருவதோர சரம” (கம்ப. தாடக. 5, 6) விவரம் பகு. 38.)

- தேம்பாய் கண்ணித் தேர்வீச கவிகை
 400 யோம்பா வள்ளற் படர்ந்திடு மெனினே
 மேம்பட வெறுத்தவவன் றெஃற்றினை மூதூ
 ராங்கன மற்றே நம்ம னோர்க்கே
 யசைவுழி யசைஇ யஞ்சாது கழிமின்
 புலியுற வெறுத்ததன் வீழ்பினை யுள்ளிக்
 405 கலையின்று விளிக்குங் கான மூழிறந்து
 சிலையொலி வெரீஇய செங்கண் மரைவிடை
 தலையிறும்பு கதழு நாறுகொடிப் புறவின்
 வேறுபுலம் படர்ந்த வேறுடை யினத்த
 வளையான் தீம்பான் மிளையூழ் கோவலர்
 410 வளையோ ருவப்பத் தருவனர் சொரிதலிற்
 பலம்பெறு ணையொடு பதிவயிற் தீர்ந்ததும்
 புலம்புசே ணகலப் புதுவி ராகுவிர்
 பகர்விரவு நெல்லின் பலவரி யன்ன
 தகர்விரவு துருவை வெள்ளையொடு விரைஇக்
 415 கல்லென் கடத்திடைக் கடலி னிரைக்கும்
 பல்யாட் டினகிரை யெல்லினிர் புகினே
 பாலு மிதவையும் பண்ணாது பெறுகுவிர்
 துய்மயி ரடக்கிய சேக்கை யன்ன
 மெய்யுரித் தியற்றிய மிதியதட் பள்ளித்
 420 தீத்துணை யாகச் சேந்தனிர் கழிமின்
 கூப்பிடு கடக்குங் கூர்நல் லம்பிற்
 கொடுவிற் கூளியர் கூவை காணிற்
 படியோர்த் தேய்த்த பணிவி லாண்மைக்

399. “தேவீசருகை” (புறநா. 114.)

400. ஒம்பாவள்ளர் : “ஒம்பாவீகை” (பதிற். 42); “வரை
 யாவீகை குடலாகோவே” (புறநா. 17); படர்ந்திடு மெனினே : (மலை
 படு. 421)

403. அசைவுழியசைஇ : பெரும்பாண். 44 - 5.

417. பா. விதவையும்.

423. “படியோர்த் தேய்த்த வாண்மை” (பதிற். 79); “படி
 யோர்த் தேய்த்த படியும்த தடக்கை” (அகநா. 24.)

கொடியோள் கணவற் படர்ந்திடு மெனினே

425 தடியுங் கிழங்குந் தண்டினர் தரிஇ
யோம்புந ரல்ல துடந்துந ரில்லை
யாங்குவியங் கொண்மி னதுவதன் பண்பே
தேம்பட மலர்ந்த மராஅ மெல்லிணரு
மும்ப லகைத்த வொண்முறி யாவந்

430 தளிர்ொடு மிடைந்த காமர் கண்ணி
திரங்குமர ஞீரிற் பொலியச் சூடி
முரம்பு கண்ணுடைந்த நடவை கண்ணென
வுண்டனி ராடிக் கொண்டனிர் கழிமின்
செவ்வீ வேங்கைப் பூனி னன்ன

435 வேய்கொ ளரிசி மிதவை சொரிந்த
சுவல்வினை நெல்லி னவரையம் புளிங்கு
ழுகிடை யுழந்தநம் வருத்தம் வீட
வகலு ளாங்கட் கழிமிடைந் தியற்றிய
புல்வேய் குரம்பைக் குழுகொறும் பெறுகுவிர்

440 பொன்னறைந் தன்ன நுண்ணே ரரிசி
வெண்ணெறிந் தியற்றிய மாக்க ணமலை
தண்ணெ னுண்ணிழு துள்ளீ டாக
வசைமினிர் சேப்பி னல்கலும் பெறுகுவிர்
விசையங் கொழித்த பூழி யன்ன

445 வுண்ணுநர்த் தடுத்த நுண்ணிடி நுவனை
நொய்ம்மர விறகின் நெகிழி மாட்டிப்
பனிசே ணைங்க வினிதுடன் நுஞ்சுப்

424. மலைபடு. 58

429. 'வோமம மெனினி' பாடிய பாகுடி, "யானை கொழித்த நுன
டெஞ்சிய, யாஅ", "கர்", பாஅ, கதாவாக குடிதி" (குறுந். 37,
232, 307)

430 - 31. "மரவருந் தொந்தத செமபுகண்ணி" (புறநா. 264)*

435. பா. மிதவை.

434 - 6. பெரும்பான். 194 - 5.

441. பா. எளொறும்.

445. பா. இடி நுண்ணுவனை

- புலரி விடியற் புள்ளோர்த்துக் கழிமின்
புல்லரைக் காஞ்சிப் புனல்பொரு புதவின்
450 மெல்லவ விருந்த வூர்தொறு நல்லியாழ்ப்
பண்ணுப்பெயர்த் தன்ன காவும் பள்ளியும்
பன்னா ணிற்பினுஞ் சேர்ந்தனர் செலினு
நன்பல வுடைத்தவன் றண்பனை நாடே
கண்புமலி பழனங் கமழத் துழைஇ
455 வலையோர் தந்த விருஞ்சுவல் வாளை
நிலையோ ரிட்ட நெடுநாண் டீண்டிற்
பிடிக்கை யன்ன செங்கண் வராஅற்
றுடிக்க ணன்ன குறையொடு விரைஇப்
பகன்றைக் கண்ணிப் பழையர் மகளிர்
460 நெண்டாடு செறுவிற் றராய்க்கண் வைத்த
விலங்க லன்ன போர்முதற் றெலையு
வளஞ்செய் வினைஞர் வல்சி நல்கத்
துளங்குதசம்பு வாக்கிய பசும்பொதித் தேற
விளங்கதிர் ஞாயிற்றுக் களங்கடொறும் பெறுகுவிர்
465 முள்ளரித் தியற்றிய வெள்ளரி வெண்சோறு
வண்டிபடக் கமழுந் தேம்பாய் கண்ணித்

448. பெரும்பாண் 15b.
452. “பலநாள் பயின்று பலரொடு செல்லினும்” (புறநா. 101)
450 - 51. “பண்ணுப் பெயர்த்தாங்கு” (பதிற். 65.)
454. பா. சண்புமலிபழனம் ; காண்புமலி,
457 - 8. “மோட்டிரு வராஅற் றடிக்கட் கொழுக்குறை” (அகநா
196.)
459. “பகன்றைப் பாங்குடைத் தெரியல” (பதிற் 76.)
461. “தெரிந்திடு போர்கள்... .மேரு வாயவே” (கந்த. நாடு. 22),
“நெடுங்களத் தம்பொற்கு றற் நிகழெனப் பெரும்போர் செயதார” (திரு
விளை. நாடு. 27) ; “வரைக ளொப்பன போர்” (சீகாளத்தி. நக்கீர. 14)
463. துளங்கு தசம்பு ; “தசம்பு து ளங்கிருக்கைத் திஞ்செறுவினைந்
மணிநிற மட்டம்” (பதிற். 42.)
463 - 4. “நாட்க ளுண்டு” (புறநா. 123.)

- திண்டேர் நன்னற்கு மலினி சான்மெனக்
கண்டோர் மருனக் கடுப்புட னருந்தி
யெருதெறி களம சோதையொடு நல்லாழ்
470 மருதம் பண்ணி யசையினிர் கழியின்
வெண்ணெ லரிநர் தண்ணுமை வெரீஇச்
செங்க ணெருமை யினம்பிரி யொருத்தல்
கனைசெலன் முன்பொடு கடழ்ந்துவரல் போற்றி
வனைகலத் திகிரியிற் குமிழி சுழலுந்
475 துனைசெலற் றலைவா யோவிறந்து வரிக்குங்
காணுநர் வயாஅங் கட்கின் சேயாற்றின்
யாண ரொருகரைக் கொண்டனீர் கழியி
னியியந் தஞ்ச நிவந்தோங்கு வரைப்பிற
பதியெழ வறியாப் பழங்குடி கெழீஇ
480 வியலிடம் பெருஅ விழுப்பெரு நியமத்
தியாறெனக் கிடந்த தெருவிற் சாறென
விநழநர் வெருஉங் கவலை மறுகிற
கடலெனக் காரென வொலிக்குஞ் சம்மையொடு

467. மலைபடு. 319.

468 பொருந. 97.

469 - 70. மலைபடு. 534 மதுரை. 658.

471 மு: "வெண்ணெ லரிநர் தண்ணுமை வெரீஇ' (நற். 350 ; புறநா. 348), "வெண்ணெ லரிநா பின்மைத் ததும்பு, தண்ணுமை வெரீஇய தநதா னரை", "வெண்ணெ லரிநா மடிவாயத் தண்ணுமை... ... படுபு னோபு" (அகநா. 40, 204)

475. பா. இறந்து பனிககு .

476. கட்கின் சேயாறு . (மலைபடு. 555.)

478. மு: அகநா 378, மலைபடு. 575, "தஞ்சநீ னியது சரமை" (குளா. காடு. 1), வடசொல சிதைந்த வரத்தற்கு இவ்வுடி மேற்கோள்; (தொல். எச்ச. மு. 6 - இளம்.)

479. "புதியெழுநிறியப் பழங்குடி கெழீஇய" (சீலப். மய்கலை.)

481. மதுரை. 359 - ஆம் அடியிற் கீழ்க்குறிப்பைப் பார்க்க. பா. யாறுகிடந்த.

483. சீவக. 42.

- மலையென மழையென மாட மோங்கித்-
 485 துனிதீர் காதலி னினிதமர்ந் துறையும்
 பனிவார் காவிற பல்வண் டிமிரு
 நனிசேய்த் தன்றவன் பழநிறன் மூதூர்
 பொருந்தாத் தெவ்வ ரிருந்தலை துமியப்
 பருந்தூடக் கடக்கு மொள்வான் மறவர்
 490 கருங்கடை யெஃகஞ் சாத்திய புதவி
 னருங்கடி வாயி வயிராது புகுமின்
 முன்றில் வதியுநர் சேட்புலப் பரிசிலர்
 வெல்போர்ச் சேளப் பெருவிற லுள்ளி
 வந்தோர் மன்ற வளியர் தாமெனக்
 495 கண்டோ ரெல்லா மமர்ந்தினிதி னோக்கி
 விருந்திறை யவரவ ரெதிர்கொளக் குறுகிப்
 பரிபுலம் பிலத்ததும் வருத்தம் வீட
 வெரிகான் றன்ன பூஞ்சினை மராஅத்துத்
 தொழுதி போக வலிந்தகப் பட்ட
 500 மடநடை யாமான் கயமுனிக் குழவி
 பூமை யெண்கின் குடாவடிக் குருளை
 மீமிசைக் கொண்ட கவர்பரிக் கொடுத்தான்
 வரைவாழ் வருடை வன்றலை மாத்தக
 ராவுக்குறும் பெறிந்த சிறுகட் டர்வை
 505 யனைச்செறி யுழுவை கோளுற வெறுத்த
 மடக்கண் மரையான் பெருஞ்செவிக் குழவி

484. பொருந். 84.

491. "உடையோர் போல விடையின்று குறுகி" (புறநா. 54),
 "தடையி யவாயி தடையாது துழைந்து" (தணிகையாறு. 231.)

492. "வயிரியமாக்கள் மன்ற நண்ணி" (பதிந். 29); "மன்றபடு
 பரிசிலர்" (புறநா. 135)

492 - 4. "தன்மெறல் வாழ்க்கை" என்பதன் விசேட உரைக்கு இவ்
 வடிகள் மேற்கோள்; (சீலப். 15 : 195 - அடியார்.)

493 - 4. முருகு. 284 - 5.

497. "பரிபுலம் பினரென" (சீலப். 10; 226); "பரிபுலம் பினனின்"
 (மணி. 16 : 57.)

498. பா. மராஅத்த.

யாக்குவிரித் தன்ன செந்நில மருங்கிற்
பாற்றவ முடும்பின் கொடுந்தா னேற்றை
வரைப்பொலிந் தியலு மட்கண் மஞ்ஞை

510 கானக் கோழிக் கவர்குரற் சேவல்
கானப் பலவின் முழவுமருள் பெரும்பழ
மிடிக்கலப்பன்ன நறுவடி மாலின்
வடிச்சேறு விளைந்த தீம்பழத் தாரந்
துவற் கலித்த விவர்நனை வளர்கொடி

515 காஅய்க் கொண்ட நுகம்ந ணுறை
பருஉப்பனிங் குதிர்த்த பலவுறு திருமணி
குருஉப்புனி பொருத புண்கூர் யானை
முத்துடை மருப்பின் முழுவலி மிகுதிரள்
வளையுடைந் தன்ன வள்ளிதழ்க் காந்த

520 ணாகந் திலக நறுங்கா முரந்
கருங்கொடி மிளகின் காய்த்துணர்ப் பசங்கறி
திருந்தமை விளைந்த தேக்கட் டேறல்
காணிலை யெருமைக் கழைபெய் தீந்தயிர்
நீனிற வோரி பாய்ந்தென நெடுவரை

525 நேமியிற் செல்லு நெய்க்க ணிறுஅ
லுடம்புணர்பு தழீஇய வாசினி யனைத்துங்
குடமலைப் பிறந்த தண்பெருங் காவிரி

507. பொருந. 43 - ஆம் அடியின் கீழ்க்குறிப்பைப்பாராகக், "அரக்கத்
தன்ன தண்மணை கோல்" (பதிற். 30)

511. மலைபடு. 143 - 4.

517. "புலியொடு பொருது சினஞ்சுநறு வலியோ, நேவுக் களி
றொதுங்கிய மருங்கு", "குயவரி யிரும்போததுப பொருத புண்கூர்,
துயங்கு பிடி தழீஇய மதனழி யானை" (அகநா 291, 398); "வரிவயம்
பொருத வயக்களிறு" (புறநா. 100.)

517 - 8. யானைமுத்துடைமரு-பு : (முருது. 304, 5. தறிஞ்சு. 85 -
6); "முத்துடைமருப்பின் மழகளிறு" (பதிற். 32.)

519. "கோடல் வீயுரு பவைப்பா, விவா க்க ரொவளை" (கலி. 7)
உடைவளை கடுப்ப மலாந்த காந்தள்" (புறநா. 90.)

524 - 5. முருது. 299 - 300. "அணியிற வோரி பரயதலின் மீத
ழிகது.....தேன் சொரியும" (புறநா. 109.)

527. பட். 6.

- கடன்மண் டமுவத்துக் கயவாய் கடுப்ப
 னோஞ்சு செருவி னெடுங்கடைத் துவன்றி
 530 வானத் தன்ன வளமலி யானைத்
 தாதெருத் ததைந்த முற்ற முன்னி
 மழையெதிர் படுகண் முழவுக ணிகுப்பக்
 கழைவளர் தூம்பின் கண்ணிட பிமிர்
 மருதம் பண்ணிய கருங்கோட்டுச் சீறியாழ்
 535 நரம்புமீ திறவா துடன்புணர்ந் தொன்றிக்
 கடவ தறிந்த வின்ருரல் விறலியர்
 தொன்றொழுகு மாபிற் றம்மியல்பு வழாஅ
 தருந்திறற் கடவுட் பழிச்சிய பின்றை
 விருந்திற் பாணி கழிப்பி நீண்மொழிக்
 540 குன்றா நல்லிசைச் சென்றோ ரும்ப
 லின்றிவட் செல்லா துலகமொடு நிற்ப
 விடைத்தெரிந் துணரும் பெரியோர் மாய்ந்தெனக்
 கொடைக்கட னிறுத்த செம்ம லோயென

526 - 9. மதுரை. 695 - 7.

530. மலைபடு. 377; "காள மேகமு நாகமூந் தெரிநில" (கம்ப. சித்திரகூட. 2.)

530 - 31. "தாதெரு மறுகிற் பாசறை" (புறநா. 33.)

534. மருதம்-ண்ணி : மலைபடு. 470. கருங்கோட்டுச்சீறியாழ் : புறநா. 127, 145.

534 - 6. முருகு. 212; "நரம்பொடு வீணை நாலி னவின்றதோ", "சகிர்புரி நரம்பு சம்பி, யூழமணிமிடறு மொன்றாய்ப் பணிசெய்தவாறு" (சீவக. 658, 728.)

538. அருந்திறற்கடவுள் : மணி. 6 : 60; பொருந. 52; "கடவுட் பழிச்ச" (பதிந். 41.)

542. பெரும்பாண். 445.

543. பெரும்பாண். 446; "பெய்ம்முது னென்னக் கொடைக்கட னிறுகு மிக்குவாகு" (கூர்ம. சூரியன்மரபு. 8.)

541 - 3. "கெடாஅ நலலிசைநிலை" (பதிந். 14); "மன்னா வுலகத்து மன்னுதல் குறித்தோர், தம்புகழ் நிதிஇத தாமாய்க் தளரே" (புறநா. 165); "என்று நிற்கு மிருமபுகழ்" (குளா. அரசியல. 226.)

- வென்றிப் பல்புகழ் விறலோ டேத்திச்
 545 சென்றது நொடியவும் விடாஅ னசைதா
 வந்தது சாலும் வருத்தமும் பெரிதெனப்
 பொருமுர ணெதிரிய வயவரொடு பொலிந்து
 திருநகர் முற்ற மணுகல் வேண்டிக்
 கல்லெ னொக்க னல்வவத் திரீஇ
 550 யுயர்ந்த கட்டி லுரும்பில் சுற்றத்
 தகன்ற தாயத் தஃகிய துட்பத்
 திலமென மலர்ந்த கைய ராகித்
 தம்பெயர் தம்மொடு கொண்டனர் மாய்ந்தோர்
 நெடுவரை யிழிதரு நீத்தஞ்சா லருவிச்
 555 கடுவரற் கலுழிக் கட்கின் சேயாற்று
 வடுவா மெக்கர் மணலினும் பலரே
 அதனால், புகழொடுங் கழிகும் வரைந்த நாளெனப்
 பரந்திடங் கொடுக்கும் விசம்புதோ யுள்ளமொடு
 நயந்தனார் சென்ற தும்மினுந் தான்பெரி
 560 துவந்த வுள்ளமோ டமர்ந்தினிது நோக்கி
 யிழைமருங் கறியா துழைதூற் கலிங்க
 மெள்ளறு சிறப்பின் வெள்ளரைக் கொளீஇ
 முடுவ றந்த பைந்நிணத் தடியொடு
 நெடுவெ ணெல்லி னரிசி முட்டாது

544. “மறவீடுகு பல்புகழ்” (பதிற். 12, திருவாசகம், பொற்
 சுண்ணம், 18; பேரிய. திருநீலகண்டயாழ. 5; திருவால. 56: 9.)

549. பெரும்பாண். 21.

550. பெரும்பாண். 417.

553. “மரையிலே போல மாயநதிகிடுரா பலரே” (புறநா. 27); மலை
 படு. 70 - ஆம் அடியின் கீழ்க்குறிப்பைப் பார்க்க.

559 - 60. “யாததன் றறிபுந மாகத் தான்பெரி, தன்புடை மையி
 னெம்பிரி வஞ்சி” (புறநா. 381.)

561. பொருந. 82 - 3, “நோககுதுழை கலலாச செய்ய வணங்கர்
 வினூரியன்ன பட்டாடை” (வாயு. கிரியா. 13.)

563. மலைபடு. 177.

- 565 தலைநா ளன்ன புகலொடு வழிசிறந்து
பலநா ணிற்பினும் பெறுகுவீர் நில்லாது
செல்வேந் தில்லவெந் தொல்பதிப் பெயர்ந்தென
மெல்லெனக் கூறி விடுப்பி னும்மூட்
டலைவன் ருமரை மலைய விறலியர்
- 570 சீர்கெழு சிறப்பின் விளங்கிழை யணிய
நீரியக் கன்ன நிரைசெல னெடுந்தேர்
வாரிக் கொள்ளா வரைமருள் வேழங்
கறங்குமணி துவைக்கு மேறுடைப் பெருநிரை
பொலம்படைப் பொலிந்த கொய்சுவற் புவி
- 575 நிலந்தினக் கிடந்த நிதியமோ டீனத்து
மில்ப்படு புலவ ரேற்றகைந் நிறையக்
கலம்பெயக் கவிழ்ந்த கழறொடித் தடக்கையின்
வளம்பிழைப் பறியாது வாய்வளம் பழுநிக்
கழைவளர் நவிரத்து மீமிசை ளெரோரொன
- 580 மழைசுரந் தன்ன வீகை நல்கித்

565. குறிஞ்சி. 238 - ஆம் அடியின் கீழ்க்குறிப்பைப்பார்க்க, "தலைநா ளா விழைவொடு" (வ - பாநா. குருகுல. 79.)

565 - 6, "பலநாள் பயின்று பலரொடு செல்லினும், தலைநாள் போன்ற விருப்பினன் மாதோ" (புறநா. 101) ; நாலடி. மேன்மக்கள், 9-பார்க்க.

567 - 8. பொருந. 121 - 2.

569 - 70. பொருந. 161 - 2; பதிற். 12; புறநா. 11, 364.

571 - 2. மதுரை. 224.

574. "பொலம்படைக் கவிமா", "பொலம்படையமா" (புறநா. 116, 359); "புணையும் பொலம்படைப் பொங்குளைமாண்" (பு - வே. பக்கம், 126.); பொன்னென்பது பொலமெனத் திரிந்து வந்ததற்கு இவ்வடி மேற்கோள்; (தொல். புள்ளி. கு. 61 - இளம். ந.)

575. "நிலந்தினக் கிடந்த நெடுநிதிச் செலவம்" (தணிகையாறு. 25.)

576. ஏற்றகை : நாலடி. 98 ; தொல். புள்ளி. கு. 41 - இளம். ந, ஷே. உரி. கு. 62 - இளம். சே. ந. மேற்.

576 - 7. "இலம்படு புலவ ரேற்றகை ளெரொடு, பொலகு சொரிவ முதி" (பரி. 10.)

569 - 80. பொருந. 159 - 73.

தலைநாள் அங்குக்கும் பரிசின் மலைநீர்
வென்றெழு கொடியிற் றேன்றுங்
குன்றுகுழிருக்கை நாடுகிழ வோனே.

தீதன் பொருள்.

1 - 2. திரு மழை தலைஇய இருள் நிறம் விசும்பின் விண் அதிர்
இமிழ் இசை கடுப்ப—* செவ்வத்தைபுண்டாக்கும் மழையைப்பெய்த
இருண்ட நிறத்தையுடைய மேகத்தினது ஆகாயத்திடத்திலே நின்று
முழங்கும் ஓசையைப்பெய்த,

நடுக்கங்கூறவே மிக்கவொலியென்றாயிற்று.

2 - 3. பண் அடைத்து தின் வார் விசித்த முழவொடு—பண்களைத்
தன் + கண்களிலே உண்டாக்கப்பட்டுத் தின்னிய வாராலே இறுகவலித்த
மத்தளத்தோடே,

† “இடக்க ணினியா வலக்கண குரலா - நடப்பது தோலியற் கருவி
யாகும்” என்பதனும் பண்ணமைத்தென்றார்.

3. ஆகுளி—சிறுபறையும்.

4. நான் உருக்குந்த விளங்கு அடர் பாண்டில்—கரைய உருக்குத
லுற்ற விளங்கின தகடாகத்தட்டின § கஞ்சு தாளமும்,

5. மின் இரு லீலி அணி தழை கோட்டொடு—விளங்குகின்ற கரிய
|| லீலியாகிய அழகிையுடைய தழையைக்கட்டின கொம்போடே,

6. கண் இடை விடுத்த களிற் உயிர் ஆம்பின்—ஏ கண்களினடுவே
வெளியாகத் திறந்த யானையின் கைப்பாலும் நெடுவங்கியத் தோடே,

** உயிர், ஆகுபெயர். இனி யானை நெட்டுயிர்ப்புக் கொண்டாற் போ
லும் ஓசையை யுடைய ஒன்றுமாம்.

581 - 2. மலலை. 91; மதுரை. 366 - 74; குறிஞ்சி. 54 - 5;
“வரைவிழி யருவிவி னொன்று கொடிதுடங்க”, “வரைமிசை யிழிதரு மரு
வியின் மாடத்து.....கொடிதுடங்கு தெரு”. “வான்றோய் வெல்கொடி,
வரைமிசை யருவிவி.....துடங்க” (பதிற். 25, 47, 69; அகநா 358.)

583. முருகு 317 - ஆம்அடியின் கீழ்க்குறி மடப் பார்க்க.

* “எடுப்பது உ மெல்லாமழை” (குறள் 15.) † கண் - அடிக்கும்பக்கம்.

‡ சீவக. பக்கம், 207, 749.

§ கஞ்சும - வெண்கலம்.

|| லீலி - மயிற்றேகை; ஒருவகை வாச்சியமுமாம். ஏ கண் - கணு.

** உயிர்த்தலையுடைய முக்காதலின், துதிக்கை இங்கே உயிரென்ப
பட்டது; “நெடுமூக்கிற் கரியினரி மூடிக்கொண்டார்” (தே. தனித்திருத்
தாண்டகம்); “கமழ்கத்தங் கையான் மோக்குமன்னு” (திருவாணைக்
காப்புரணம், கடவுள் வாழ்த்து.)

7. இனி பயிர் இயிரும் குற பரம் தும்பொடு—இனியென்னும் நாம்
பிறுடைய ஓசையைத் தாடுவோலிக்கும் துறிய மேலாகிய தும்பொடு,

இது குறந்தும்பு. பயிர் - தழைத்தல்.

8. * விளிப்பது கவரும் தீ குழல் துதைஇ—பாட்டைச் சுருதி
குன்றும் கைக்கொண்டுநிற்கும் இனிய குழலும் நெருங்கப்பட்டி,

9. நடுவு நின்ற இசைக்கும் அரி குரல் தட்டை—கண்களுக்குநடுவே
நின்றொலிக்கும் நரம்பின் ஓசையையுடைய கரடிகையும்,

இனித் தாளமானத்திடையே நின்றொலிக்கும் அரித்தெழுநின்ற ஓசை
யையுடையவென்றுமாம்

10. கடி கவர்வு ஒலிக்கும் வல் வாய் எல்லரி—விளக்கத்தையுடைத்
தாடிய தாளத்தைக் கைக்கொண்டு ஒலிக்கும் வலிய வாயையுடைய சல்
லியும்,

11. கொடி தரு பாணிய பதலையும்—மாத்திரையைச் சொல்லும்
தாளத்தையுடைய ஒருகண் மாக்கினையும்,

பிறவும்—கூறாத வாச்சியங்களும்,

12. கார்கோள் பலவின் காய் துணர் கடுப்ப—கார்காலத்தாலே
பழுத்தலையுடைய பலாவிடது காயை மிகவுடைய தொத்தை யொப்ப,

13. நேர் சீர் சுருக்கி காய் கலம் பையிர்—தம்மிலொத்த கனத்தை
யுடையவாகக் கட்டிக் காவின வாச்சிய முட்டுக்கினையுடைய பையையுடை
யிராய்,

முழுவோடே ஆகுளியும் (3) பாண்டிலும் (1) கோட்டுடொடு (5) தும்
பொடும் (6) குறந்தும்பொடும் (7) தட்டையும் (9) எல்லரியும் (10) பதலி
யும் பிறவும் (11) தீங்குதலும் நெருங்கப்பட்டு (8) அவற்றைச் சுருக்கிக்
காய் கலப்பையி (13) ரெளக.

14. கடு கவித்து எழுந்த கண் அகல் சிலர் லில—கடு மரம் மிக்துவனா
ந்த இடமகன்ற பக்கநிலையில்,

15. படுத்து வைத்தன்ன பற்றை மருங்கில்—படுத்துவைத்தாற
போன்ற ஒத்தநிலமாகிய கற்பாறையின் பக்கத்தில்,

விளிப்பது - பாடுவது ; தீர். 11 ; மணி. 4 : 13.

† கரடிகை - கரடிகத்தினுற்போலும் ஓசையையுடைய வாச்சியம்,
(சீலப். 3 : 27. அடியார்.)

‡ “பதலையொருகண் டையென விபக்குமின்” (புறநா. 152.)

§ சீவக. 864.

24 - 5. வரலின் குரல் வார்த்தன்ன துண் துனை இரீஇ—வரலின்கதிர் ஒழுகின் தன்மைத்தாக நெருங்கின துண்ணிய துனைகனைபிருத்தி,

இது, * பொல்லம்பொத்துமிடத்திற்றுனை. † “பரியரைக் கழுவின பாணியம் பசும்பூக், கருவிராக் தன்ன கண்கூடு செறிதுனை” என்றார் பிறரும்.

26 - 9. [சிலம்பமை பத்தல் பசையொடு சேர்த்தி, விலங்குதுனை செறிய வாணி முடுக்கிப், புதுவது புனைந்த வெண்கை யாப்பமைத்தப், புதுவது போர்த்த பொன்போற் பச்சை:]

இலங்கு துனை செறிய ஆணி முடுக்கி—விளங்குகின்ற துனைகள் நிரம்பும்படி சுள்ளாணிகளை இறுகத் தைத்து,

புதுவது வெண்கை புனைந்த யாப்பு அமைத்து—புதிதாக யானைக் கொம்பாற் செய்த யாப்பை அமையப்பண்ணி,

யாப்பு - பத்தலிற் குறுக்கே வலிபெற ஓட்டுவது.

சிலம்பு அமை பத்தல் பசையொடு சேர்த்தி புதுவது போர்த்த பொன்போல் பச்சை—ஒலித்தலமைந்த பத்தலிலே ‡ பற்றோடேகூட்டிப் புதிதாகப் போர்த்த பொன்னிறம்போலும் நிறத்தையுடைய தோலினையும்,

இரீஇ முடுக்கி அமைத்துச் சிலம்புதலமைந்த பத்தலிலே போர்த்த பச்சையென்க.

30 - 31. [வதுவை நாமும் வண்டுமகம் ஐழம்பான், மடந்தை:]

வண்டு வதுவை நாமும் ஐம்பால் மடந்தை—தன்னிடத்திருந்த வண்டு கலியாணம்செய்தமகளுடைய நாம்தந்தை நாமுதற்குக் காரணமான மயிரினையுடைய மடந்தை,

வதுவைக்கு எல்லாமணமும் உளவாதல்பற்றி வதுவைநாறிமென்றா, கமழ ஐம்பால் - § இயல்பான மணத்தையுடைய ஐம்பால்,

31 - 2. [மாண்ட துடங்கெழி லாகத், தடங்குமயி ரொழுகிய வ்வாய் கடுப்ப:] எழில் துடங்கு மடந்தை மாண்ட ஆகத்து அடங்கு மயிரொழுகிய அ வாய் கடுப்ப— || அழகு கட்புலனாகின்றதையும் மடந்தையது மாட்சிமைப்பட்ட மார்பிடத்தே சென்று பின்பு இல்லையான மயிர் ஒழுகுபட்டுக்கிடக்கின்ற அழகிய வயிற்றிடத்தையொக்க,

* பொல்லம்பொதல - இரண்டுதலைப்பையும் கூட்டித்தைத்தல.

† பெரும்பாணாற்றுப்படை, 7 - 8.

‡ பற்று - பிசின்.

§ இயல்பானமணம் - இயக்கமணம்.

|| இவ்வழகு இலாவணியமெனப்படும்.

33 - 4. அகடு சேர்பு பொருந்தி அளவினில் திரியாது கவடு பட கவையிய சென்று வாங்கு உந்தி—பொலலம்பொத்துதல் கடுவேசோப் பட்டிக் கட்டு இனிதாய்த் தனக்குக் கூறுகின்ற அளவிலே வேறுபடாமற் பகுத்தலுண்டாக அகத்திட்ட உயர்ந்து வணந்த உந்தியினையும்,

உந்தி - யாழகத்து ஒருமப்பு.

35 - 7. துணங்கு அரம் துவறிய துண் கீர் மாமை களங்கனி அன்ன கதழ்த்து இளர் உருவின் வணர்ந்து ஏந்து மருப்பின் வள் *உயிர் பேரியாழ்— துண்ணிய அரத்தாலே அராவின் துண்ணியகீர்மையினைபுடைய கரியந்தத் தாலே களம்பழத்தின் சிறத்தை ஒத்தனவாய்க் கடுகித்தோன்றுகின்ற சிறத்தையுடைய வளைந்தேற்கின் கோட்டினைபுமுடைய பெரிய ஓசையினை புடைய பேரியாழ்,

திவலினைபும் (21) கரம்பினைபும் (23) பசுசையினைபும் (29) உந்தியினைபும் (34) மருப்பினைபுமுடைய பேரியாழ் (37) என்ப.

38. [அமைவரப் பண்ணி பருணெறி திரியாது:] பேரியாழ் (37) †அருள் நெறி திரியாது அமைவர பண்ணி—பேரியாழைத் தனக்கு துலிற் கூறிய வழிகளைத் தப்பாதபடி பொருந்துதலவரச சமைத்து,

39 40. இசை பெறு திருவின் வேந்து அவை ஏற்ப துறை பலமுற் றிய—இசையை எக்காலமும் கேட்கின்ற செல்வத்தினைபுடைய அரசர்க ளுடைய அவைக்களத்தே அவர்கள் செவிகொள்ளும்படி தாம்வாங்குந் துறைகள் பலவற்றையும் வாசித்துமுடித்த,

40. பை தீர் பாணரோடு—பசுமையற்ற பாணரோடே,

என்றது, கல்வி முதிர்ந்தமையின், இளமையற்ற பாணரென்றவாறு.

41. உயர்ந்து ஒங்கு பெரு மலை ஊறு இய்து ஏறலின்—உயர்ந்து வளர்ந்த கற்கள் தம்மிற்றொடரும் பெரியமலைகள் வேறோரிடையுநின்றாக ஏறி வருகையினாலே,

42 - 3. [மதத்தபு குமலி காலின்னன், துளங்கியன் மெலிந்த கல் பொரு சேறடி:] துளங்கு இயல மெலிந்த மதம் தபு குமலி காலின் அன்ன கல பொரு சிறு அடி—அசைகின்ற இயலபின் இளைத்த வலிகெட்ட காலினது காலினைப்போத்த கல்லுப்பொருகின்ற சிறிய அடியினையும்,

* உயிர் - ஒலி; 'வள்ளுயிர்த தெள்ளின்' (குறிஞ்சு. 100.)

† அருளுதல் - கூறுதல்.

‡ துறைபலவென்றது, வலிவு மெலிவு சமமென்னும் மூன்று தரண்த் திலும் ஒவ்வொன்றில் ஏழுதானமுடிததுடபாடும் இருபத்தொரு பாடற் றுறைகளை; "மூவேழ் துறையு முறையுள்க கழிப்பி" (புறநா. 152) என் "தனாலும் அதனுடையாறுமுண்டக.

கலப்பையிரென்றும் பன்மை தலைவனென்னுமொருமையொடு முடிந்ததி; ***“ஒருமை சுட்டிய”** என்னுஞ்ஞத்திரத்தால்.

51 - 3. தாமலர் துவன்றிய கரை பொரு நிலப்பின் மீமிசை கல்பாறு கடல் படர்த்தாஅங்கு யாம் அவண நின்றும் வருதும்—தாய பூக்கள் நெருங்கின கரையைப்பொருகின்ற ஓக்கத்தினைபுடைய மலைபுச்சியினின் முமிழ்ந்த நல்லயாறு கடலைகோக்கிப்போனும்போல யாம் அவணகோங்கிச் சென்று சில பெற்றுவருகின்றேம் ;

இனி, மலையிற்பொருள்களை வாரிக்கொண்டு யாறு கடலைகோக்கிப்போனும்போல அவிவிடத்துள்ள பொருள்களை வாரிக்கொண்டு வருகின்றேமென்றுமாம்.

53 - 5. [நீயிருந், கனிபொழி கானம் கிளையொடு உணீஇய, துணைபறை நீவக்கும் புள்ளின மான :]

கனி பொழி கானம் கிளையொடு உணீஇய துணை பறை நீவக்கும் புள்ளினம் மான—பழந் துணைசொரிசின்ற காட்டிற் பழங்களைச் சுற்றத்தோடே சென்றுதின்றற்கு விரைகத பறத்தற்றொழிலிலேயோரும் பறவைத்திரனை யொக்க,

நீயிருமென்பது மேலே (65) கூட்டிதும்.

56. புனை தார் பொலிந்த வண்டு படு மார்பின்—கைசெய்த மாலை யாற் பொலிவுபெற்ற வண்டுகளை உண்டாககுகின்ற மார்பினைபுடைய கணவன் (58) என்க,

57. வனை புனை எழில் முல—ஒளியங்கனிலே முலையாகப்பண்ணின கைசெய்த அழகைத் தன்னிடத்தேயுடைய முலையினையும்,

வாங்கு அமை திரள் தோள்—வளைந்த முலையொத்த திரண்டதோளினையும்,

58. மலர் போல் மழை கண் மல்கையர் கணவன்—பூப்போலும் குளிரச்சியையுடைய கண்ணினைபுமுடைய கற்புடைமகளிர்க்குக் கணவன்,

59. முனை பாழ் படுக்கும் துன்னரு துப்பின்—பகைப்புலத்தைப் பாழாண்டாக்கும் கிட்டுத்தற்கரிய வலியினையும்,

* தொல்காப்பியம், எச்சவியல், கு 65.

† தார் - மார்பின்மலை ; “ மார்பிற் குருந் கொன்றை ” (புறநா 1.)

‡ மக்களுட் பெண்பாலாரைப் பாடுதல் சிறப்பின்மையின், இவ்வாறு கணவரோடு சேர்த்துப்பாடுதன்மரபென்பர்; (தொல்.புறத்திணை. கு. 26.ந.)

60. [இசைத்துவால் வித்தி ன்சையே குழவர்க்கு:] துவல் இசை வித் தின் கசை ஏர் உழவர்க்கு—தாம் பிறரைக்கூறும் புகழாகிய விதைபாலே பிறப்பொருள்களை நச்சுதலாகிய ஏழுமவினையுடைய பரிசிலர்க்கு,

என்றது, புகழைவித்திப் பொருளையெடுப்பரென் தவாறு.

61. புது நிறை வந்த புனல் அம் சாயல்—புதுப்பெருக்காய்வந்த நீர் போதும் அழகையுடைய மென்மையினையும்,

என்றது, தண்ணீர் அரியகாலத்தேவற் து பயன் தருமாறுபோல இவனும் பயன் தருவென்ன் தவாறு.

62. மதி மாறு ஓரா நன்று உணர் குழ்ச்சி—தனதறிவு ஆக்கத்திற்கு மாறாகிய கேட்டடைவினையாது ஆக்கத்தினைபேயுணரும் நினைவினையும்,

63. வில் நவில்தட கை—விறொழிலிலேபயின்ற பெரிய கையினையும், மேவரும் பெரும்பூண்—பொருந்துதல் வரும் பேரணிகலக்களையு முடைய,

64. நன்னன் சேய் நன்னன் படர்ந்த கொள்கையொடு—நன்னன் மகனாகிய நன்னனை நினைத்த கோட்பாட்டுடனே,

துப்பினையும் (59) சாப்லினையும் (61) குழ்ச்சியினையும் (62) கையினையும் பூணினையு (63) முடைய நன்னன்னக.

65. உள்ளினிர் சேறிராயின்—அவன் தரும் பரிசில்களையென்று அப பரிசில்களை *உள்ளினிராய் நீயிரும் (53) செல்வீராயின்,

65 - 6. [பொழுதுதொந்த புள்ளினிர் மன்ற வெற்றாக் குறுதலின்:] என் தாக்குறுதலின் எதிர்த்த பொழுது புள்ளினிரா மன்ற—என்னை எதிர்ப படுகையினாலே நீர் புற படுகின்றபொழுது துமக்குவரும் ஆக்கத்தை எதிர கொண்டுநின்ற நன்முகூத்தத்தோடே நன்னிமித்தத்தையும் உடையிரா யிருந்தீர்; அமதிதாக,

67. ஆற்றின் அளவும்—வழியினது நன்மையினது அளவும் தீமையின் தளவும்,

* அசையும் கல் புலமும்—நீர் தங்கும் நன்றாகிய இடங்களும்,

68. வீறு வளம் சரக்கும் அவன் நாடு படு வல்சியும்—பிறர்நாட்டுக்கு இல்லாத செல்வத்தை மாறாமற்கொடுக்கும் அவன் நாடுவினைகின்ற உணவு களும்,

நாடுவளவே மலைநாடும் காட்டுநாடும் தண்டனைநாடுக்கூற்றினர்; அது மேற்காண்க.

69, மலையும்—அவனுட்டின் மலைகளின் தன்மையும்,

சோலையும்—அவனுட்டின் சோலைகளின் தன்மையும்,

மா புகல் காணமும்—விலங்குகள் விரும்பித்திரியல் காட்டின் தன்மையும்.

ஆற்றினதனை முதலிய ஐத்தியையும் இக்கூறியமுறையே கூறாமல் மயங்கக் கூறுவர்; கூறும்வழிக்கண் ஆனடுள்ளனவே கூறவேண்டுதலின்.

70 - 72. தொலையா நல் இசை உலகமொடு நிற்ப பலர் புறம் கண்டு அவர் அருங்கலம் புலவோர்க்கு தரீஇ சுரக்கும் அவன் ஈகை மாரியும்—கொடாத ஸலபுகழ் உலகமுள்ளாவும் நிற்கும்படியாகப் பகைவர்பலரையும் முதுகுக்கண்டு அவர் நிறையாகத்தகை பெறுதற்கரிய பேரணிகலங்களை முற்பட அறிவுடையோர்க்குக் கொடுத்துப் பிள் அவர்க்குச்சொரியும் அவன் பொன்மழையும்,

73. இகழுநர் பிணிக்கும் ஆற்றலும்—தன்னை இகழ்த்திருக்கும் பகைவரை அரசுகொடாமற சுருக்கும் அறிவின்வலியும்,

73 - 6. புகழுநர்க்கு அரசு முழுது கொடுப்பினும் அமரா நோக்க மொடு தூ துளி பொழிந்த பொய்யா வானின் வ்யாது சுரக்கும் அவன் நாள் மகிழ் இருக்கையும்—*குநர் மாகதர் பாணா கூத்தர் முதலியோர்க்குத் தான் புறத்தண்ட பகைவரரசை முற்றுநகொடுப்பினும் அமைதிபிறவாத அறிவுடனே தூய துளியைப் பெருகச்சொரிந்த பருவம்பொய்யாத மேகம் பின்னரும் பெய்யுமாறுபோலப் பின்னரும் மாறாமற்சொரியும் அவனுடைய நாளோலக்கமும்,

நோக்கு - †நோக்கனோக்கம். “வீயாவீண்டும்” என வீயாமை அகற்சி மேற்ற.

77 - 80 [கல்லோர் குழீஇய நான் ஸலையதது, வல்லா ராயினும்புற மறைத்துச் சென்றோரைச், சொல்லக் காட்டிச் சோர்வின்றி விளக்கி, நல் விதினியக்குமவன் சுற்றத் தொழுக்கும.] என நவிய நல்லோர் குழீஇய

* குநர் - நின்றேத்துவார்; மாகதர் - இருந்தேத்துவார், இப்புத்தகம், 306 - ஆம் பக்கம் பார்க்க.

† நோக்கு அல் நோக்கம் - கண்ணுல நோக்கும் நோக்கமன்றி மனத்தால் நோக்குநோக்கம்; அந்நாவது கருதுதல்.

‡ கல்லோர்குழீஇய அவை - ஸலவையும் நிறையவையும்; “புகழுந் தருமநெறி நின்றோர்பொய் காம, மிகழுஞ் சுனஞ்செற்ற மிலலோர்—நிகழ் கலைக, ஸல்லா முணர்ந்தோ நிருத்த விடமன்றோ, ஸல்லா யவைக்கு ஸலி”, “கலனடக்கஞ் செம்மை நடுவுநிலை ஞானம், குலனென் றிவையுடையோர் கோதில் - புலனில்லோர், சென்று மொழிந்தனவுங் கேட்போர் செறிந்த விட, மன்றோ நிறைந்த வவை” (வேண்பாப்பாட். பொது. 9 - 10); “குறுட்

அவையத்து சென்றோரை வல்லாராயினும் புறம் மறைத்து சொல்லி காட்டி சோர்வு இன்றி விளக்கி நல்லிதின் இயக்கும் அவன் சுற்றத்து ஒழுக்கமும் —தாம் கற்றவை நாவிடத்தே பயின்ற நல்ல அறிவினையுடையோர் திரண்ட தன் அவைக்களத்திடத்தே சென்ற அறிவுடையோரைத் தாம் கற்றவற்றை மனங்கொள்ளக் கூறமாட்டாராயினும் மாட்டாடையை மறைத்துத் தாம் பொருளைச் சொல்லிக்காட்டி அதனைத் தப்பின்றாக எல்லார் மனமுகொள்ளும்படி அறிவித்து நன்றாகடத்தும் அவனுடைய சுற்றத்தாருடைய பேரொழுக்கமும்.

நலிவதல - கூறியடிப்படுதல். சுற்றம் - கல்வியுடையோர்.

81 - 3. நீர் அகம் பனிக்கும் அஞ்ச வாகு கடு திறல பெரு இசை நலி ரம் மேய் உறையும் காரி உண்டி கடவுளது இயற்கையும்—கடல்குழந்த உலகுநடுக்கும் அஞ்சதரோன்றுங் கடியவலியையுடைய பெரிய புகழினையுடைய *நவிரமென்னுமலைப் பொருந்தியிருக்கும் நஞ்சை ஊனுடைய இறைவனது இயல்பும்,

பனிக்குங்காரி ; திறலினையுடையகாரி.

84 - 5. பாய் இருள் நீக்க பகல் செய்யா எழுதரும் ஞாயிறு அன்ன அவன் வசை இல சிறப்பும்—பரந்த இருள்நீக்கும்படி பகற்பொழுதைச் செய்து தோன்றும் ஞாயிற்றை பொத்த அவனுடைய பகையாகிய இருளைக் கடிந்த சூழ்மலிலுடைய தலைமையும்,

86 - 9. [இகந்தன் வாயினுந் தெவ்வர் தேன, துகம்படக் கடந்து னாழி லாட்டிப், புதைதோல் வரைப்பின் வேனிழந் புலவோர்க்கு, கொடைக்கட னிறுத்தவவன் றெல்லோர் வரவும்:] தெவ்வர் தேம் இகந்தன் ஆயினும் னாழி லாட்டி துகம்ப பட கடந்து புரை தோல வரைப்பின் வேல நிழல் புலவோர்க்கு கொடை கடன் இறுத்த அவன் தொல்லோர் வரவும் பகைவர்தேயம் சேணிகந்தனவாயினும் ஆண்டிசசென்று †தூசிப்படையைக் கொன்றதுவித்து வலியுண்டாகவென்று பின்னர் உயர்ச்சியையுடைய யானை

பகைசெற் மறங்கலை யார்த்து, பாரிற் கோதறி படைத்தோர் வைகுதல், நல்லவை யடக்கம் உய்மை நடுநிலை, சொல்லு நன்மை யுடையோர் தொகைஇ, வல்லார் மொழியினும் வல்லு நரர்க்கி, கேட்போ ருறையவை நிறையநன் யாகும்" (இ - வி. கு. 936)

* நவிரமென்னும் மலை இக்காலத்துத் திரிசூலகிரி யென்றும் டுண்டி மலை யென்றும் வழங்கப்படுகின்றது ; இதில் காரியுண்டிக் கடவுளுடைய திருக்கோயில் இருக்கின்றது ; இக்காலத்து வழங்கும் அவரது திருநாமம் ஸ்ரீ காளகண்டேசுவர ரென்பது. இம்மலை திருவண்ணாமலையின் வாய் திங்கில் உள்ளது.

† தூசிப்படை - முற்படை.

100 - 101. [அகலிந விசம்பி னாஅல் போல, வாலிதின் விரிந்த புன் கொடி முசுண்டை:] புல் கொடி முசுண்டை அகல் இரு விசம்பின் ஆல் போல வாலிதின் விரிந்த—புல்லிய கொடியினையுடைய முசுண்டை ஏனைப் பூதங்கள் தோன்றுதற்குக்காரணமான பெரிய ஆகாயத்திற் கார்த்திகையாகிய மீன்போல வெள்ளிதாக மலர்ந்தன;

* ஆரல், ஆலெனவிகாரம்.

102 - 6. [நீலத் தன்ன விதைப்புன மருங்கின், மகுளிபா யாது மலிதுளி தழாலி, னகனத் தன்ன நிறைசுனைப் புறவிற், கெளவை போகிய கருங்காய் பிடியேழ், நெய்கொள வொழுகின் பல்கவ ரீரென்:] பல்கவர் ஈர் எண் நீலத்து அன்ன விதை புனம் மருங்கின் அகனத்து அன்ன நிறை சுனை புறவின் மகுளிபாயாது மலிதுளி தழாலின் கெளவை போகிய கரு காய் பிடி ஏழ் நெய் கொள ஒழுகின்—பலவாகக் கினைத்த பசிய எள்ளுத் தோடுகளெல்லாம் நீலமணியையொத்த நிறத்தையுடையவாயெழும்படி அவற்றை விதைத்த கொல்லையிடுபக்கத்தில் நீர்ச்சாலையொத்த நிறைந்த சுனைகையுடைய காட்டிடத்தே அரக்குப்பாயாமல் மிக்கதுளிதழுவுகையினாலே இனங்காயாகிய தன்மைபோன கரியகாய் ஒருபிடி விலே ஏழ்காயாக நெய் உள்ளேகொள்ளும்படியாக வளர்ந்தன;

107 - 8. [பொய்பொரு கயமுனி முயங்குகை கடுப்பக், கொய்பத முற்றன குவவுக்குர லெனல்:] பொய் பொரு கயமுனி முயங்கு கை கடுப்ப குவவு குரல் ஏனல் கொய் பதம் உற்றன—தம்மில் வினையாடிப்பொருகின்ற யானைக்கண் துகளின் ஒன்றோடொன்றுசேர்ந்த கைகளையொப்பத் தம்மில் பிணையும்கதிர்க்கையுடைய தினை அறுக்குஞ் செவ்வியாகமுற்றின;

109 - 10. [வினைதயிர்ப் பிதிர்வின் வீழ்க் கிருவிதொறும், குளிர்புரை கொடுங்காய் கொண்டன வவரை:] அவரை இருவிதொறும் வினை தயிர் பிதிர்வின் வீ உக்கு குளிர் புரை கொடு காய் கொண்டன—அவரைகள் தினையரிநாடோறும் முற்றினதயிரினது பிதிர்ச்சிபோலும் பூக்களுதிர்த்து அடியிலே ஸ்ரீவாளையொக்கும் வளைந்த காயைக்கொண்டன;

குளிர் - கிளிகடிகருவியுமென்ப.

111 - 3. [மேதி யன்ன கல்பிறன் கியவின், வாதிகை யன்ன ட கவைக் கதி நிறைஞ்சி, யிறம்பு கவர்வுற்றன பெரும்புன வரகே:] பெரு புனம் வரகு மேதி அன்ன கல் பிறங்கு இயவின் வாதிகை அன்ன கவை கதிர் இறைஞ்சி இரும்பு கவர்வுற்றன—பெரியபுனத்தில் வரகுகள் எருமைகிடந்தாற்போன்ற

* “வடவயின் வினங்கா லுறையெழு மகளிருட், கடவு ளொருமீன் சாலினி” என்பதும், ‘ஆலென்னும் பெயர் ஆலெனக் குறைத்த நின்றது’ என்னுமதனாலும் இங்கே அறியற்பாலன; (பரிபாடல், 5: 43.)

† “கவைக்கதிர் வரகும் சாய்பயி லென்றும்” (பெருங்கதை, முல்லை நிலங்கடத்தது.)

கம்பெருத்த வழியிடத்திலே தருக்கங்குறையன் கையிடத்த இளைந்த
விரல்களையொத்த இரட்டித்த கஞிகள் முற்றி வளைந்து அரிவாளாலே
அரிதலுந்தன;

114 - 44. [பால்வார்பு கெழீஇப் பல்கவர் வளிபோழ்பு, வாலிதின்
விளைந்தன வைவுளம் வெண்ணெல், வேலீண்டு தொழுதி பிரிவுற் தென்னக்,
காலுறு துவைப்பிற் கவிழ்க்களைத் திறைஞ்சிக், குறையரை வாரா நிவப்பி
னறையுந், றுலைக் கலமருக் தீங்கழைக் கரும்பே, புயற்புனிது போகிய பூமலி
புறவி, வைப்பதங் கொண்டன வம்பொதித் தோரை, தொய்யாது வித்திய
துளர்படு துடவை, யையலி யமன்ற வெண்காற் செறுவின், மையென விரிந்
தன் லீணறு நெய்தல், செய்யாப் பாவை வளர்த்து கவின்முற்றிக், காயங்
கொண்டன விஞ்சி மாவிருந்து, வயவுப்பிடி முழந்தாள் கடுப்பக் குழிதொ
றும், விழுமிதின் வீழ்ந்தன கொழுங்கொழிக் கவலை, காழ்மண் டெஃகங் களிது
முகம் பாய்ந்தென, ஐழ்மல ரொழிமுகை யுயர்முகக் தோயத், தறுகல் சுந்
றிய சோலை வாழை, யிறகுஞலை முறுகப் பழுத்த பயம்புக், கூழற் மலமரு
முந்து முகலதைக், கால மன்றியு மரம்பயன் கொடுத்தலிற், காலி னுதிர்ந்
தன கருங்கனி நாவன், மாறுகொள வொழுதின ஐறுநீ ருயவை, னுறொடு
குழீஇயின கூவை சேறுகிறம், துண்ணுநர்த் தடுத்தன தேமாப் புண்ணிர்,
தரையுக்கன நெடுந்தா ளாசினி, விரலுன்று படுக னுஞளி கடுப்பக், குடி
ஞா யிரட்டு நெடுமலை யடுக்கத்துக், கீழு மேலங் கார்வாய்த் தெநிரிச்,
சுரஞ்செல் கோடியர் முழவிற் றாங்கி, முரஞ்சுகொண் டிறைஞ்சின வலங்கு
சினைய் பலவே:]

பூ மலி புறவிற் புயல் புனிது போகிய அம் *பொதி †தோரை அவல்
பதம் கொண்டன—பூமிக்க காட்டிடத்தே மழையால் ஈன்மணிமைதீர்ந்து
முற்றிய அழகிய குலையினையுடைய மூங்கினெல் அவலிடிக்குஞ் செவ்வ
யைக்கொண்டன;

இது மூங்கில்.

ஐயவி தொய்யாது ‡துளர் படு துடவை வித்திய அமன்ற—வெண்கிற
கடுகு உழாதே களைக்கொட்டால் அடிவரைந்து கொத்தும் தோட்டங்களிலே
விதைக்கப்பட்டனவாய் நெருங்கி விளைந்தன;

இஞ்சி செய்யா பாவை வளர்த்து கவின் முற்றி || காயம் கொண்டன—

* பொதி - பொதிந்த குலை.

† தோரை - ஒருவகை நெல்லும் மூங்கினெல்லும்; (மதுரை,
207 - உரை.)

‡ இதனை, "அவ்வலென்கின்றவா கெல்." (தொல். எச். கு.
26 - சே. ந.) என்பது விளக்கச் செய்கின்றது.

§ துளர்படுதுடவை: (பெரும்பாண். 201).

|| காயம் - உறைப்பு; "உப்பொடு நெய்பா நயிர் காயம் பெய்தடினும்"
(நாலடி. மெய்மமை, 6.)

இஞ்சிமுதல் ஒருவராத் பண்ணப்பட்டாத பாவைகள் ஁ளரப்பட்டு அழகு முதிர்ந்து *காழ்ப்பைக்கொண்டன;

இஞ்சிக்கிழங்கைப் பாவையென்றல் மரபு.

கொழு கொடி கவலை குழிதொறும் வயவு் பிடி முழந்தாள் கடுப்ப விழு மிதின் வீழ்ந்தன—கொழுவிய கொடியினையுடைய கவலை குழிகடோறும் வலியபிடியின் மடித்த முழந்தானையொக்கும்படி சீரிதாகக் கீழே வளர்ந்தன;

மா இருந்து வீழ்ந்தன—முற்றி மாவார்தன்மை தம்மிடத்தேயுளவாய் வீழ்ந்தன;

காழ் மண்டு எஃகம் களிற்று முகம் பாய்ந்தென—காம்பிலேதைத்த வேல் யானையைக் குததிற்மென்றும்படியாக,

ஊழ் மலர் ஒழி முகை உயர் முகம் தோய துறு கல் சுற்றிய சோலை வாழை—முறைப்பட மலர்தலையொழிந்த முகைகளினுடைய உயர்ந்தமுகங்கள் சென்றுதிண்டும்படியாக நெருங்கின மலைகளைச் சூழ்ந்துநின்ற சோலையாகிய வாழை,

வேல் யானையைக்குத்தினுற்போல வாழைப்பூ மலையைத்தீண்டி நின்ற தென்முனர்க்கு; வாழைப்பூ உதிர்ந்து பின்பு உலராதுநிற்றல் இயல்பு.

இறுகு குலை முறுக பழுத்த—காய்நெருங்கின குலை மிகவுருகெழும்படி பழுத்தன;

உந்துழ் ஊழுற்று பயம் புக்கு அலமரும்—பெருமூங்கில்நெல்லு முற்றுதலுற்றுப் பயன்படுத்தன்மையிலேபுகுந்து அசையாநிற்கும்;

மரம் காலம் அன்றியும் பயன் கொடுத்தலின்—ஆண்டுள்ளமரங்கடாம் காலமன்றியும் நிலவிசேடத்தாற் பயனைக்கொடுத்தலின்,

நாவல் காலின் கரு கனி அகல அதை உதிர்ந்தன—நாவல் காற்றாலே கரியபழம் அகன்ற பாதையிலே உதிர்ந்தன;

இது சினை வினை முதலொடுமுடிந்தது.

நீர் ஊறு உயவைய மாறு கொள் ஒழுக்கின—விடாய்த்தகாலத்தில் வாய நீருறுதற்குக்காரணமான உய்வைக்கொடி நீரோடே மாறுபாடுகொள்ளும்படி படர்ந்தன;

என்றது, தண்ணீர் தேடவேண்டாவென்றவாறு,

* காழ்ப்பு - உறைப்பு.

† கிழங்குவுளர்தலை வீழ்த லென்பர்; “வள்ளிகிழ்வீழா” (கலி. 39), “கொழுங்கொடியுள்ளிக் கிழங்கு வீழ்க் கும்மே” (புறநா 109.)

‡ “உந்துழ்கவிளம்” குறிஞ்சி. 55. பா. முந்துழ்.

கூவை * தூறெடு குழிஇயின—கூவைக்கீழ்க்கு நீரூத்தன்மைபோடே முற்றித்திரண்டன;

தேமா சேறு சிறத்து உண்ணுகர் தடுத்தன—பழமாக்கள் சாறு மிக்கு உண்பாரா வேறென் திற்செல்லவொட்டாமல் தடுத்தன்கொண்டன;

நெடு தான் ஆசினி புண் ளுரிந்து அரலை உக்கன—நெடிய அடியையுடைய ஆசினிப்பலாப் புண்ணுப்படிவெடித்து உளஞள்ள விதைகள் சிந்தின;

விரல் ஊன்று படு கண் ஆகுரி கடுப்ப குடினா இரட்டும் செலி மலை அமிக்கத்து—விரல்தீண்டுகின்ற முழங்குக்கண்ணையுடைய சிறுபறையை பொக்கப் போரந்தை பேடுஞ்சேவலும் மாறிக்கூப்பிடும் நெடிய மலைப் பக்கத்தே,

அலங்கு சின்ன பலவு கார் வாயத்து எந்நி சுரம் செல் கோடியர் முழ வின் கீழும் மேலும் தாங்கி முரஞ்சு கொண்டு இறைஞ்சின—அசைகின்ற கொம்பினையுடைய பலாக்கள மழையிகப்பெய்யப்பட்டு அதனைத் தாம் ஏற்றுக்கொண்டு வழிபோகின் நகத்தருடைய மததளங்கன்போலே கீழும் மேலும் தாங்கி முற்றுதல்கொண்டு தாழ்ந்தன,

வெள் கால செறுவில—வெள்ளிய அரிதாள்களையுடைய செய்யிலே,

ஐவனம் வெண்ணெலு பால வார்பு கெறிது பல கவர் வளி போழ்பு வாலிதிழ் விறைந்தன—ஐவனநெலலும் வெண்ணெலலும் பால்கட்டிச சிறிது முற்றிப் பலவாய்க் கவர்த்த காமறு ஊடறுக்கப்பட்டு கன்றாக விளைந்தன;

வார்தல்-ஒழுகுதலாதலிற் கட்டுதலையுணர்த்திற்று. கெழுமுதல் ஈண்டு முற்றுதலை யுணர்த்திற்று. பல்கவர்வாரியெனவே நாலுகாற்றுமடித்து முற்றுதல்குறிஞர்.

திக்கைழ கரும்பு கவிழ் களைத்து—இனிய கொலாகியகரும்பு தோடு கவிழதலோடே தண்டு திரண்ட,

அறை குறைவாரா ஸம்பப் ப—பாத்தி குறைபடுதலுண்டாகாத வளர்ச் சயோடே,

* தூறு - நீறு; இது கூவை நீறு; கூவைச்சண்ணமெனவும் வழங்கும்; (சீலப். 25: 42.)

† “உண்ணுகர் தடுத்த சார்பலின் சுணையோடு” (அகநா. 2.)

‡ “முரஞ்சன் முகிர்வே” (தொல். உரி. 35.)

§ ஐவனம் - தினையோடுசேர்த்துவினைவிக்கப்படும் ஒருவகை செல் (புறநா. 159.)

|| கழைக்கரும்பு ஒருவகைக்கரும்பென்பாருமுள்.

வேல் ஈண்டு தொழுதி இரிவு உற்றென்ன கால் உறு துவைப்பின்
இறைஞ்சி—வேற்படைதிரண்டதானே கெட்டுப்போதலை உற்றதென்னும்
படி காற்று மிகப் படுகின்ற ஆரவாரத்தாலே சாய்ந்து,

அதைபுற்று ஆலைக்கு அலமரும்—வெட்டுதலுற்று ஆலையிலேசென்று
பயன்படுதற்கு அசையாநிற்கும்;

கரும்புதிரண்டு நிவப்போடே இறைஞ்சி அலமருமென்க.

நீள் நறு நெய்தல் மை என விரிந்தன—நீண்ட நதியநெய்தல் கருமை
தான் வடிவுகொண்டதென்னும்படியாக அலர்ந்தன;

நீ முன்னியதிசையைக்கேள் (94); வானம்பொழிகையினாலே (97),
பெயலோடுவையிய புளத்து (99) முசுண்டை மலர்ந்தன (101); என
ஒழுகின (106); ஏனல் கொய்ப்பதமுற்றன (108); அவரை கொண்டன
(110); வாகு கவர்வுற்றன (113); புறவிலே (120), தோண்டினாண்டன
(121); ஐயவி அமன்மன (123); இஞ்சி காயங்கொண்டன (126),
கவலை வீழ்த்தன (128); வாழை (131) பழுத்தன (132); உதறுழ
அலமரும் (133); நாவல் உதிர்ந்தன (135); உயவை ஒழுகின (136); கூ
வை குழிஇயின (137); தேமாத் தடுத்தன (138); ஆசினி உக்கன (139),
பலவு இறைஞ்சின (144); வெண்காத்செறுவிலே (123), ஐவனநெல்லும்
வெண்ணெல்லும் வினைந்தன (115); கரும்பு அலமரும் (119); நெய்தல்
விரிந்தன (124); இவ்வாறே மிக்க வளம் முற்றுப்பெற்ற புதுவருவாயை
புடயை ஊர்களாலே (95) புதிதாகிய தன்மைவந்தது; அவ்வழியின்பண்பு
இத்தன்மைத்து (96) எனவினைமுடிக்க.

இஃது ஆற்றினதுதன்மையின் அளவுகூறிற்று.

145. தீயின் அன்ன ஒள் செ கார்தன்—நெருப்பினையொத்த ஒளளிய
செங்காந்தனினது.

இதற்கு நன்னென்னும்பெயர் தீயோடடுத்த தன்மையின், *ஆனந்த
மாய், பாடினரும் பாட்டுண்டாரும் இறந்தாரென்று ஆளவந்தபிள்ளை
யாசிரியர் குற்றங்கூறினாலெனின், அவர் அறியாதுகூறினார்; செய்யுள்
செய்த கௌசிகுனார் ஆனந்தக்குற்றமென்னும் குற்றமறியாமற் செய்யுள்
செய்தாரோல், இவர் நல்லிசைப்புலவராகார்; இவர்செய்த செய்யுளை நல்லி
சைப்புலவர்செய்த ஏனைச்செய்யுட்களுடன் சங்கத்தார் கோவாமல் நீக்கு

* ஆனந்தமாய் - ஆனந்தக்குற்றமாகி; ஆனந்தக்குற்றமென்பது எழுத்
தானந்தம், சொல்லானந்தம், பொருளானந்தம், யாப்பானந்தம், துகக்
னந்தம், தொடையானந்தமென அறுவகைப்படும்; அவற்றுள் இளமே
சொல்லியது சொல்லானந்தத்திலடங்கு மென்பர்; "இயற்பெயர் மருங்கின்
மங்கலமொழியத், தொழிற்சொல் புணர்ப்பினது சொல்லானந்தம்"
(யா - வி. ஒழிபு; யா. கா; ஒழிபு. 9 - உரை; சூ - வி. சூ. 887.)

வர்; அங்ஙனமீக்காது கோத்தற்குக்காரணம் ஆனத்தக்குற்றமென்பதொரு குற்றம் இச்செய்யுட்டு உறுமையானென்றுணர்க.

இச்சொன்னிலை கோக்குமிடத்து ஒருகுற்றமுமின்று; என்னை? அன்ன வென்னும் அகரவீற்றுப் பெயரொச்ச உவமவுருபு தீயென்னும் பெயரைச் சேர்ந்துநின்று இஃசாரியை இடையே அடுத்திற்றலின். என்னென காமுதலும் னகரவீற்றுமாய் நிற்குஞ் சொல்லாயினன்றே அக்குற்ற முளதாவதெனமுக்க. என்னவென அண்மைவிளியாய்நின்ற முன்னிலைப் பெயரென்று குற்றங்கூறுவார்க்கு இப்பாட்டுப் படர்க்கையையாய்நின்றலிற் குற்றமின்றென்க.

தூக்குற்றங்கூறுகின்ற* பத்துவகைக்குற்றத்தே “தன்னொரு பொருள் கருதிக்கூறல்” என்னுங்குற்றத்தைப் பின்னுள்ளோர் ஆனத்தக்குற் றமென்பதொரு குற்றமென்று தூல்செய்ததன்றி அகத்தியனும் நோல் காட்டியனும் இக்குற்றங்கூறுமையிற் சான்றோசெய்யுட்டு இக்குற்றமுன் டாவீனும் கொள்ளாரெனமுக்க.

146-7. தூவல் கலித்த புதுமுகை ஊன் செத்து அறியாது எரித்த புல் புறம் சேவல்—மழையாலே செருக்கிவளர்ந்த புதிய முகையைத் தசையாகக்கருதி முகையென்றறியாதேயெடுத்த புற்கென்ற முதுகினைபுடைய பருந்து,

148. ஊன் அண்மையின் உண்ணாது உகுத்தென—தசையல்லாதபடியாலே தின்னாமல் எவற்றையுஞ் சிந்திப்போகட்டதாக,

149-50. நெருப்பில் அன்ன பல் இதழ் தாஅய் வெறிகளம் கடுக்கும் வியல் அறை தோறும்—நெருப்பினையொத்த பல இதழ்கள்பாந்து வெறியாடுகின்ற களத்தையொக்கும் அகன்ற பாலைகடோறும்,

151. மணம் இல் கமழும் மா மலை சாரல்—மணஞ்செய்தமலைபோல மணக்கும் பெரிய மலைப்பக்கத்திற் சிறுகுடி (156) பென்க.

152. தேனினர் கிழங்கினர் ஊன் ஆர் லவட்டியர்—தேனினையுடைய ராய்க் கிழங்கினையுடையராய்த் தசைசிறைந்த கடகத்தையுடையராய்,

பத்துவகைக்குற்றங்களாவன:—“சுதவெனப் படுபவை வசையறநாழிற், கூறியது கூறன் மாறுகொளக் கூறல், குன்றக் கூறன் மிகை படக் கூறல், பொருளில் மொழிதல், மயங்கக்கூறல், கேட்போர்க்கினுயாப் பிற்றாதல், பழித்த மொழியா னிழக்கக் கூற, தன்னொருபொருள் கருதிக்கூற, வென்ன வகையினு மனங்கோ ளின்மை, யன்ன பிறவு மவற்றுவிரியாகும்” (தொல். மாபு. சூ. 108.)

↑ வட்டி, கடகம் - பணயகணியாற் செய்த பெரிய பெட்டி; “முன்னெயிற்றுப் பாண்மக ளின்கெழுது சொரிந்த, வகன்பெரு வட்டி” (ஐங்குறு. 47.)

153. சிறு கண் பன்றி பழுதுளி போக்கி—சிறிய கண்ணையுடைய பன்றியிற் பழுதானவற்றைப்போக்கி (?) அதன் தசையையும்,

பழுதுளி: உளி, பகுதிப்பொருள்விருதி.

154 - 5. [பொருதுதொலை யானைக் கோடு சீராகத், துவொடு மலிந்த காய கானவர்:] துவொடு மலிந்த பொருது தொலை யானை னோடு சீராக காய கானவர்—மற்றுள்ள தசைகளோடேறிமைந்த வட்டிகளையும் தம்மிற் பொருதுபட்ட யானையினது கொம்புகள் காலுமரமாகக் காலிக்கொண்டு வந்த கானவருடைய,

156 - 7. ' செழு பல் யாணர் சிறுகுடி படினே இரு பெரு ஒக்கலொடு பதம் மிக பெறுகுவிர்—வளவிய பல புதுவருவாயினையுடைய சிறிய ஊரி லேதங்கிற் கரிய பெரிய சுற்றத்தோடே அவ்வுணவுகளை மிகவும் பெறுகுவிர்,

158. [அன்றவ ணசைஇ யற்சேர்ந் தல்கி:] அசைஇ அன்று அல் சேர்ந்து அவண் அல்கி—அவற்றைப்பெற்று இளைப்பாறி அந்தைநாளிராப்பொழுதும் அவர்களுடனே பொருத்தி அவ்விடத்தேதங்கி,

159 - 60. கன்று எரி ஒன் இணர் கடும்பொடு மலைந்து சேந்த செயலை செப்பம் போகி—கன்றின் நெருப்புப்போன்ற ஒள்ளிய பூக்கொத்துக்களைச் சுற்றத்தோடேருடிச் சிவந்த அசோகமரத்தையுடைய செவ்விய வழியைப் போய்,

161 - 2. ' அலங்கு கழை நரலும் * ஆரி படுகர் சிலம்பு அடைந்திருந்த பாக்கம் எய்தி—அசைகின்ற மூங்கிலொலிக்கும் அரிதாயிழியும் வழிகளையுடைய சிலம்பைச்சேர்த்திருந்த சிறுர்களைச்சேர்ந்து,

163 - 4. கோளு செருவின் வலம்படு நோன் தாள் மானம் விழைவேள் வயிரியம் எனினே—பகைவரைப் பொருமற் பொரும்போரினையும் வெற்றியுண்டாகும் வலியமுயற்சியினையும் மானத்தையும் வெற்றியையுமுடைய நன்னனுடைய கூத்தரோமென்று கூறுவீராவின்,

165. தும் இல போல நில்லாது புக்கு—தும்முடைய மனைபோல வாசலினில்லாதே உள்ளேசென்று,

166. திழுவிர் போல கோளாது கெழீஇ—முன்பே கிழமையுடையீர் போலே அவரைக்கோளாதே உதவுகொள்ளுகையினாலே,

167. சேண் புலம்பு அகல இனிய கூறி—சேனிடையவந்த துமதுவரு, தந்திரும்படி இனியமொழிகள் அவர்கூறி.

* ஆரி - அருமையை யுடையது.

† பாக்கம் - பக்கத்திலுள்ளது.

168. [பருஉக்குறைபொழிந்த நெய்க்கண் வேவையொடு:] பொழிந்த நெய்க்கண் பருஉ குறை வேவையொடு—மிகச்சொரிந்த நெய்பிடத்தே பருத்த தசைகிடந்து வெந்த பொரியலோடே,

169. குருஉ கண் இமடி பொம்மல் பெறுகுவீர்—சிறவிய வடிவினை யுடைய திணச்சேழ்மையைப் பெறுகுவீர் ;

170 - 88. [ஏறித் தருஉ மிலங்குமலைத் தாரமொடு, வேய்ப்பெயல் விளையுட் டேக்கட டேதல், குறைவின்ற பருகி நறவுமகிழ்ந்து வைகறைப், பழஞ்செருக் குந்ததும் மனந்த நீர, வருவி தந்த பழஞ்சிகை வெண்காழ், வருவிசை தவிர்த்த கடமான் கொழுங்குறை, முனவுமாத் தொலைச்சிய பைந்நிணப் பிளவை, பிணவுநாய முடுக்கிய சடிபொடு விரைஇ, வெண்புடைக் கொண்ட துய்த்தலைப் பழனி, னின்புடிக் கலந்து மாமோ ராகக், கழைவளர் நெல்லி னரியுலை பூழ்த்து, கழையமை சாரல் கமழத் துழைஇ, கழைமல ரணிந்த நாறிரு முச்சிக், குறமக ளாக்கிய வாலவிழ் வல்கி, பகமலி யுடகை யார்வமொ டனைஇ, மகமுறை தரிப் பமீன்தொறும் பெறு விரி, செருச்செய் முன்பிற் குருசின் முன்னிய, பரிசின் மறப்ப நீடலு முறியி, ரணைய தன்மவன் மலைநிறை நாடு.]

அவை மலைமிகை நாடு ஆனது ஆன்ற — அந்நாளைய மலை யினது உச்சியினுடைய யாரமுந்திய தன்மைத்தன்று, மிகவும் சிறப்பு வடைத்து ;

ஆண்டுப் பெறுவனவற்றைக் க்கடாராக,

பிணவு நாய முடுக்கிய சடிபொடு வரு விசை தவிர்த்த கடமான் கொழு குறை முனவுமா தொலைச்சிய பைந்நிணப் பிளவை விரைஇ—பெண னுதிய நாய ஒழக்கடித்த உடுப்பிற் சடிக்களோடே ஒழைநுதின்ற விசையைக் கெடுத்திக்கொன்ற கடமானின் கொழுவித தசையையும் எய்தப்பெற்றியைக் கொன்ற பசுத்திணையையுடைய பிளக்கப்பட்ட சடையையும் கலந்து,

வேய்ப்பெயல் விளையுந் தே கர தேதல் குறையு இன்று பருகி— பழங்கிருழாய்க்குள்ள பெய்தலையுடைய முறைய தேறாதெய்த கட டெளியைக் குறைவின்றாக நிரம்பவுண்டு,

நறவு மகிழ்ந்து— பின்னா நெல்லாற்சமைத்த காளை உண்டுமகிழ்ந்து, முற்படக கூறிய தசைகளைத் தின்று இடையே தேறவைப்பருகிய பின் நறவுமகிழ்ந்தோக.

வைகறை பழஞ்செருக்கு உந்த தும் ஆனந்த நீர—வடியற்காலத் துக்கொண்டு மகிழ்ச்சியுந்த தும்முடைய மதந்தீரும்படி,

* குறை - குறைக்கப்பட்டது.

† கள் முங்கிருழாய்க்குள் உ ககப்பொறு முற்றுமென்பதை, “தும் பகம் பழுனிய தீம்பிழி” (பதிற் 81) என்பதனுணர்க.

வைகறையனந்தலென்க.

அருவி தந்த பழம் ஊழ்த்து சிதை வெள் காழ் மா—நீர்கொண்டுவெத்
பலாப்பழம் செவ்வியழிந்து உதிர்ந்த வெள்ளிய விதையில மாவையும்,

வெள் புடை கொண்ட துய் தலை பழுவின் இன் புளி உலை மோர் ஆக
கலந்து—வெள்ளிய புறத்தைக்கொண்ட ஆரத்தை இடத்தேயுடைய புரி
யம்பழத்தின் இனியபுளிப்பையும் உலையாகவார்த்த மோருக்கு அளவாகக்
கலந்து,

கழை வளர் நெல்லின் அரி வழை அமை சாரல் கமழ துழைஇ
ஆக்கிய—மூங்கிலிலேநின்ற முழந்திய நெல்லினரிசியைச் சுரப்பு நீனைநெருங்கிய
மலைச்சாரலெல்லாம் நாரும்படியாகத் துழாலியாக்கிய,

வால அவிழ் வல்சி—வெள்ளிய சோறுகிய உணவை,

நறு மலர் அணிந்த நறு இரு முசுசி குறமகள்—நறியமலரைச் சூழின்
நாறுகின்ற கரிய மயிர்முடியினையுடைய குறச்சாதியின் மகளாக்கியவென்க.
கள்ளுண்டபின்பு அனந்தல்தீரச் சோற்றைப் பெறுகுவிரென்க.

அகம் மலி உவகை ஆர்வமொடு அனைஇ—நெஞ்சுநிறைந்த மகிழ்ச்சியை
யுடையராய் விருந்தினரைப்பெற்றேமென்னும் ஆசையோடே நெஞ்சுகலந்து.

மக முறை தடுப்ப மனைதொறும் பெறுகுவீர்—தத்தம்பிள்ளைகளைக்
கொண்டு முறை சொல்லித் தடுக்கையினாலே மனைகடோறும் பெறுகுவீர்;

அண்ணன், அம்மாளென்றும் போல்வன முறை.

ஏறி தருஉம் இலங்கும் மலை தாரமொடு—தாங்கள் உச்சிமலையிலே ஏறிக்
கொண்டுவரும் விளங்குகின்ற மலையிற் பண்டங்களோடே,

அவை: சந்தனம், அகில், பொன், மணிமுதலியன்

தடுப்ப மனைதொறும் தாரத்தோடே வலசியைப் பெறுகுவிரென்க.

செரு செய் முன்பின் குருசில் முன்னிய பரிசில் மறப்ப நீடலும் உரி
யிர்—ஆண்டுப்பெற்றவற்றாலே போரைச்செய்கின்ற வலியையுடைய நன்ன
னிடத்துப் பெறக்கருதிய பரிசிலைமறக்கும்படி நீட்டித்திருத்தலுமுரியிர்;

189-91. நிறை இதழ் குவளை கடி. வீ தொடினும் வரை அரமகளிர்
இருக்கை காணினும் உயிர் செல மெம்பி பணித்தலும் உரியிர்—நிறைத்த
இதழையுடைய குவளையில் தெய்வம்பிரும்புதலிற் கடியவாகிய பூக்களைக்
கிட்டிலும் ஆண்டை வரையரமகளிருடைய இருப்படைக்காணினும் உயிர்போம்
படிவெதும் உருகுதலுமுரியிராகையினாலே பலநாட்கில்லாது நிலனாடு
படர்மின் (192) எனவினைமுடிக்க.

* இத்துணையும் அசையுநற்புலமும், வல்சியும் சோககூறினார்.

192. † [பலநா ணில்லாது நிலநாடு படர்மின்:]

* பா. வழையமல்.

† இதற்கு உரை கிடைக்கவில்லை.

193 - 5. [வினாபுன் கிழத்தலிற் கேழு லஞ்சிபு, புழைதொறு மாட்டிய விருக்க ணும்பொறி, யுடைய வாழே:] ஆதே கேழுல வினா புனம் கிழத்தலின் அஞ்சி புழைதொறும் மாட்டிய இரு கல் அரு பொறி உடைய—வழிகள், பன்றி முற்றின தினைப்புனத்தை *நொக்குகையினுலே இதற்கஞ்சிச் சில்வழி கடோறும் †கொளுத்திவைத்த பெரிய கம்பாறிக ளையுடைய; ஆகையினுலே,

195 - 6. [நள்ளிரு ளலரி, விரிந்த விடியல் வைகனார் கழிமின்:] நள்ளிருள் வைகனார் ளலரி விரிந்த விடியல் கழிமின்—செறிந்த இருட்காலத் தே தங்கினிராய் ஞாயிற்றின்கதிர் விரிந்த விடியல் பொழுதுலே போவீர்,

197. நள்ளிந்து பள்ள வடிகா ளெட்டம் ஹணியின்—செறிந்து பலரும் பாகாதவழியைப் போகத் துணிவீராயின், அவ்விடம்,

198 - 9. [முரம்பு கண்ணுமடந்த பரலவர ட்பாழவீழ், கரந்தபாம் பொருங்கும் பயம்புமா ஞாவே.] †முரம்பு கண் உடைந்த பரல அவல போழ் வில் பாம்பு கார்து ஒடுக்கும் பயம்பும் ளாவே—மேட்டுநிலம் தண்ணிடத் திலேவிண்ட பரலையுடைய பள்ளநிலத்திற ட்பாபுடில் பாம்பு மறைந்து கிடக்கும் குழிகளுமா,

உம்மையாற புலி முதலியனவுள்ள குழிகளுக்கொளக. மார, அவச.

200. குறிகொண்பு மரமகொ டி நோகந்—அப்பயம்பை மறைத்தா ளே குறித்தல் கொண்டு விட கிறகு மர களிலேயேற்க் கொட்டிப்பார்த்து,

201. செறி தொடி விதவியா கைதொழ உபுச்சு—செறிந்த வன் யிலையுடைய விதவியா அப்பாம்பு மரமகிடுமபடி கையாற்றொடு துவாழ்த்த,

202. [வறிது ஸெறியார்இ வலஞ்செய்யாக் கழிமின்:] செறி வறிது ஞர்இ வலம் செயா கழிமின்—வலம் குகிடக்கும்வழியை † சித்தகலப்பாய வலப்பகத்து வழியை அமக்குவழியாகச் செயதுக்கொண்டு போவீராக, வலம், ஆகுபெயர்.

203. [புலந்துபுன்று போகிய புனஞ் சிறு குறவர்:] புன்றி போகிய புனம் குற குறவர் புலந்து—சிறு குறிமைநிற்குமுற்றி † தினைப்புனத்தைக் காத்தற்குக்குறந்த குறவர் தினைபழிக் குறந்தரு வெயத்த,

புலந்தென்பதுபாட பாயின, முறந்தெய்க.

204. உயர்நிலை இதனம் ஏந் கை புடைபூஉ—உயர்ந்த நிலையின் புடைய பரணிலேயேற்க் கையைக்கொட்டி,

* நொக்குகை - இங்கே உண்டு குறையச்செய்கை.

† கொளுத்தி - பொருத்தி.

‡ முரம்பு - பருக்கைக்கலலாகிய மேட்டுநிலம்.

205. 'அகல் மலை இறம்பில் துவன்றிய யானை--அகன்ற மலையிற் குறுக்காட்டிடத்தே நிறைந்த யானைகளினுடைய,

206. பகல்நிலை தளர்க்கும் கவண் உமிழ் கடு கல்--பகற்பொழுதே நித்திரை நிலையைக்கெடுக்கும் கவண் காலுவின்றி கடிய கற்கள்,

பகைநிலைதளர்க்குமென்று பாடமாயின், பகைத்த நிலையென்க.

207 - 10. [இருவெதி ிரங்கழை தத்திக் கல்லெனக், கருவிர லாகிய பார்ப்போ டிரிய,வுயிர்செகு மரபிற் கூற்றத் தன்ன, வரும்விசை தவிராது:]

உயிர் செகு மரபின் கூற்றத்தன்ன--உயிர்களை போக்குமுறையையாலே கூற்றத்தையொக்கும்; அவைதாம்,

கரு விரல் ஊகம் பார்ப்போடு கல்லென இரிய--கரிய விரலையுடைய குரங்குகள் * பார்ப்போடே கல்லென்னுமோசைபடக் கெடும்படியாக,

இரு வெதிர் ஈரங்கழை தத்தி விசை தவிராது வரும்--பெரியமூங்கி லினது பசிய கோலைக்கடந்து வருகின்றவிசை மாறுதலுமாக;

மரம் மறையா கழிமின்--அதற்கு மரங்களிலே ஒதுங்கிவிட்டு போகிறதென்க,

குறவர் (203) ஏறிக் கைபுடையுத (204) தளர்க்குங்கல் (206) கூற்றத் தன்ன (209); அவை இரியத் (208) தத்தி (207) விசைதவிராதுவரும் அதற்கு மரமறையாக் கழிமின் (210) என்க.

211 - 2. உரவு கன்று கரக்கும் இடங்கள், டுங்கி இரவியா அன்ன இருள் தாங்கு வரைப்பின்--வலியடானையை விழுங்குமுதலைகள் தங்கட பட்டு இராக்காலத்தை யொத்த இருள்செறிவு † மினைகளையும்,

213. குமிழி சுழலும் குண்டு கயம் முடுக்கர்--குமிழிகள் சுழலும் வரும் ஆழ்த்தீரறாத மடுக்களையுடைய முடுக்கரையுமுடைய,

முடுக்கர் - நீர்குதந் ன இடங்கள், முடுக்கரையுடைய யாறு. (214).

214. அகழ் இழிந்தன்ன கான்யாறு நடவை--ஏறுதற்கும் இறங்கு தற்கும் அரியவாகையினாலே அகழிலே இழிந்தாற் போன்றகாட்டாற்றுவழி,

215. ‡ வழுஉம் மருங்கு உடைய--காலோடுமிடங்கையுடைய, அவ் விடத்திற்கு,

215 - 8. [வழாஅ லோம்பிப், பருஉக்கொடி வலந்த மதலை பற்றித், தருவி னன்ன புன்மலை மகாரோ, டொருவி ரொருவி ரோம்பினிர் கழிமின்:]

தருவின் அன்ன புன்மலை மகாரோடு--செம்மறியாட்டினை யொத்த ‡ புற்கென்ற தலையினையுடைய பிள்ளைகளோடே,

* பாப்பு - இங்கே குரங்குக்குட்டி. (தொல். மரபு. கு. 4-5. பேரி.)

† மினை - காவற்காடு. ‡ வழுஉம் - வழுக்கும். § புற்கென்ற - சிவந்த.

வலந்த பருஉ கொடி மதலை பற்றி வழிஅல் ஒம்பி—மரங்களிற் சுற்
றிக் கிடக்கின்ற பரிய கொடியாகிய பெரிய பற்றுக்கோட்டைப் பிடித்துக்
காலோடுதலைப் புரிகரித்து,

ஒருவர் ஒருவர், ஒம்பினிர் கழிமின்—ஒருவரை பொருவிர் பாணுகத்
துப் போவீராக;

219. அழுந்து பட்டு அலமரும் * புழகு அமல சாரல்—கீழ்க்கு தாழ்
வீழ்ந்து அசையும் மலையெருக்குநெருங்கின பக்கமலையில்,

220 - 21. [விழுந்தோர் மாய்க்குவ குணிகயத் தருகா, வடும்புகண்
புகைத்தத் துண்ணீர் பாசி:] விழுந்தோர் மாய்க்கும் குண்டு கயத்து அரு
கா கண் புகைத்தத் துண் நீர் பாசி வடும்பு—வீழ்ந்தாமரமலைக்கும் ஆழத்
தையுடைய குளங்களுக்கு அருகாக இடமறைதற்குக்காரணமாகிய துண்
னிய நீர்மையையுடைய பாசியினு குற்றம்,

† “வடும்பறுக்க கில்லாவாக் தேரை - வடும்பில்லி” என்றார் பிறரும்.

222. அடி நிலை தளர்க்கும் அருப்பமும் உடைய - அடி ஊன்றியிட்ட
நிலையை ஓடப்பண்ணும்; அதுவுமன்றி அவ்விடம் போதற்கு அருமையைபு
முடைய; அதற்குப் பரிகாரமாக,

223 - 4. முழுநெறி அலங்கிய துண் கோல வேரலோடு எருகை
மெல் கோல கொண்டனீர் கழிமின்—வழிமுழுதும் பின்னிவளர்ந்த
துண்ணிய கோல்களையுடைய முழுக்கிலோடே வேழத்தினது மெல்லிய
கோல்களையும் பற்றுக்கோடாகப் பிடித்துப் போவிர்;

இத்துணையும் ஆற்றினது த்மையினளவு (67) கூறினார்.

225 - 8. [உயர்நிலை மாக்கத புகாமுகம் புதைய, மாரியி னிகுதரு
வல்லுமிழ் கடுகுகளைத், தாலராடு பொலிந்த விடையில யானை குழியிற்
பொலிந்த:]

புகாமுகம் புதைய குழியின் பொலிந்த உயர்நிலை மா கல் வினை நவில்
யானை—புகரையுடைய முகமறையும்படி முகபடாததாத் பொலிவுபெற்ற
உயர்ந்த நிலையினையுடைய பெருமையையுடைய மலைபோலும் போர்த்தொழி
விலே பயின்ற யானையினையும்,

மாரியின்; இகுதரு வில உமிழ் கடு களை—மழைபோலத் தாழ்த்துவமும்
விலுக்கான் தகடிய அம்பினையுமுடைய,

* புழகு : குறிஞ்சி. 96; “பகன்றையும் பலாச் மகன்றலைப் புழகும்”
(பெருங்கதை, மாசனமகிழ்ந்தது, 27.)

† நாலடியார், கயமை, 2.

; இகுத்தல் - சொரிதல்; “இகுத்த கண்ணீர்” (புறநா. 148.)

தாரோடு பொலிந்த மூத்த புரிசை (229) துசிப்படையோடு பொலிவுபெற்ற மழைய மதில்,

மதில் - ஆகுபெயராய்த் திருப்பதியையுணர்த்திற்று. என்றது கார் யுண்டிக்கடவுளுடைய படைமிகுதிசூறிற்று அன்றிப் பகைப்புலத்தை அழித்தற்கும் அந்நிலத்தைக் காத்ந்தற்கும் நன்னன்வைத்த படையுமாம்.

228 - 9. [சுடர்ப்பூ விலஞ்சி, யோசியாற் ரியவின் மூத்த புரிசை:] சுடர்ப்பூ இலஞ்சி யாறு ஓர் இயவின் மூத்தபுரிசை—ஒளியையுடைய பூக களையுடைய மலிவினையுடைய யாற்றுக்கரையில் ஒருவழியினையுடையவூ.

‘ஓராற்றியவு’ பாடமாயின் ஒருப்பட்ட வழியென்க.

இனி அம்பையுடைய துசிப்படையோடுபொலிந்த யானையென்று யானைக்கு அடையாக்கி அவ்வியானையினுடைய பூக்களெழுதின முகட்டாம் போலே உயர்நிலைமாக்கற் புகர்முகம் புலையப் பொலிந்த சுடர்ப்பூவையுடைய புரிசை யென்றுமாம்; இன்னும் யானையின் மத்தகம் போலே பொலிந்த சுடர்ப்பூ வையுடைய புரிசை யென்றுமாம்; இன்னும் யானையின் மத்தகம்போலே பொலிந்த சுடர்ப்பூ விலஞ்சியையுடைய உயர்நிலைமாக்கல்லையுடைய புரிசை யென்பாருமுளர். அவர் சுளையிடத்து மேலெழுந்த குவளைமுதலியவற்றி னரும்புகள் தலைசாய்ந்து கறபுதையக கிடந்ததற்கு யானையின் மத்தகத் துப் புகரை உவமையென்று கொள்வர்.

230. [பராவரு மரபிற் கடவுட் காணின்:] புரிசை (229) பராவு அரு மரபின் கடவுள் காணின்—கோயிலிற் பராவுதரகரிய முறைமையினை யுடைய கடவுளைக்கண்மராயின்,

231. [தொழாரிற் கழியி னல்லது:] நீர் தொழா கழியின் அல்லது— நீர் வணங்கிப்போம் அத்தனையல்லது,

நீரென்பது குறுகிநின்றது. இனித், தொழாரிரென்பது * மதையன் றித் தொழுதென்று பொருடருமேனுமுணர்க.

231 - 2 வறிது தும் இயம் தொடுதல ஓம்புமின்—சிறிது தும்மு டைய வாச்சியங்களைத் தீண்டுதலைக் காப்பீராக; அதற்குக் காரணமென்னை யெனின்,

232 - 3. [மயங்குதுளி, மாரி தலையுமவன் மல்லல் வெற்பே:] அவன் மல்லல் வெற்பு மயங்கு துளி மாரி தலையும்—அவனது வளவிய நவீர மென்னுமலை மயங்கின துளியையுடைய மழையை இடைவிடாமற்பெய்யா ரிற்கும்;

என்றதனுற்பயன்: வாச்சியங்களும் நனைந்து துமக்கும் போதலிதென் பதாம்.

234 - 5. [அலகை யன்ன வெள்வெர்ப் பீலிக், கலவ-மஞ்ஞை கட்சி யித் தளரினும்:]

* அலகை அன்ன வெள் வெர் பீலி மஞ்ஞை—பலகதையையொத்த வெள்ளிய வேரினையுடைய பீலியையுடைய மயில்,

கட்சியில் கலவம் தளரினும்—அக்காட்டிடத்தே ஆடுதற்குவிரித்த கலாபத்தினது பாரத்தாலே ஆடியினைத்து நிம்பினும்,

236 - 7. [கடும்பதைக் கோடியார் மகாஅரன், நெடுங்கழைக் கொம் பர்க் கடுவ னுகளினும்:]

நெடு கழை கொம்பர்—நெடிய மூங்கிலில் கவந்தளிலே,

கடு பதை கோடியார் மகாஅர் ஆண்ட நெடுங் கடுவ னுகளினும்—கடிய பதை யினையுடைய கூத்தருடைய பிள்ளைகளைத் த கடுவன்பாயினும்,

238 - 9. [நேர்கொ ணெடுவரை நெயியிற் றெடுத்த, நூர்புக லரிக் கத்துப் பிரசங் காணினும்:]

† நேர் கொள் நெடு வரை நூர்புகல் அடுக்கத்து—செவ்வையைத் தன் னிடத்தேகொண்ட நெடியமலையின் தெய்வம் விரும்பு பக்கமலையிலே,

நெயியின் தொடுத்த பிரசங் காணினும்—தேருருள்போல்வைத்த தே னிறுலைக் காணினும்,

240 - 41. [நெரேரென நோக்க லோம்புமி ழுரித்தன்று, நிரை செலன் பெல்லடி நெறிமாறு படுகுவிர்:]

நெரேரென நோக்க உரித்தன்று—கடுகட்பார்த்தல துமக்குரிய தொழிலன்று; அதற்குக் காரணமென்பனையால்

மெல் அடி நிரை செலல் நெறி மாறுபடுகுவிர்—மெல்லிய அடியாலே நிரைத்துச் செல்லுதையுடைய வழிதப்புவிர்,

ழம்புமின்—ஆதலால் அங்ஙனம் நோக்குதல் பாதகாப்பிர்;

இதுவும் ஆற்றினது அநுபாசுநிற்று.

242. வரை சேர் வகுந்தின் காத்தது படிபெயர்—மலையச் சேர்ந்த வழியினையுடைய காட்டிடத்தேசெல்லின்,

* அலகு - பலகதை; சோழி; பதையலகென்பது பலகதையெனமு வித்தென்பர்.

† நேர்கொள் நெடுவரை - செங்குத்தானமலை.

248-49. [கழுத்தித் செணுனே வெறுநி யோடு, யிழுதினன்னன் னான் ணஞ் செருக்கி; நிறம்புண் கூர்ந்த நிலத்தின் மருப்பி, னெறிக்கெடக் கிடந்த விரும்பின ரெருத்தி. விருடுணித் தன்ன வேனடி காணின், முளிகழை யிழைந்த காடுபடு தீயி, ன்னிபுகை கமழா திருவிளிர் மிசைந்து:]

† கழுத்தில் செணுண் நிறம் புண் கூர்ந்த ஏவொளி போகி நெறி கெட கிடந்த ஏனம்—பரணின்மேலிருந்த யானைமுதலியவற்றிற்கு எட்டாதவழி எய்த மருமத்திற்புண்மிகுதற்குக்காரணமான அம்போடேபோகி நெறிகெடக் கிடந்த பன்றி.

நிலம் தின் மருப்பின் இழுதின அன்ன வால் நினம் செருக்கி, இரு பினர் எருத்தின் இருள் துணிந்தன்ன ஏனம்—இழங்குகளை அகழ்ந்து தின் கையினாலே மண் தின்றுதேய்ந்த கொம்பினையும் வெய்விழுதையொத்தவெள்ளியநிலம் செருக்கும்படி கரிய சருச்சரையையுடைத்தாகிய கழுத்தினையு முடைய இருள் அற்றுக்கிடந்தாற்போன்ற ஏனம்,

செருக்கவெனத்திரிக்க.

ஏனம் காணின் முளிகழை இழைந்த காடு படு தீயின் நளி புகை கமழாது † இறுவிளிர் மிசைந்து—உறியைக்கண்மராயின் உலர்ந்தமூங்கி தம்மில் இழைந்ததனைப் பிறந்த காடெங்குமுண்டாகிய தீயினாலே செறிந்த புகைநாராமல ‡ வக்கி மயிர்போகச்சீவித் தின்று,

250 - 51. [துகளரத் துணிந்த மணிமரு டெண்ணீர்க், குவனையம பைஞ்சுனை யசைவிடப் பருகி:] குவனை அம் பைஞ்சுனை துகள் அற துணிந்த மணி மருள் தென் நீர் அசைவு விட பருகி—குவனையால் அழகிய பசியநிறத்த வாகிய சுனையில் கலக்கமறத்தெளிந்த பளிக்கென்றுமருளுக தெளிந்தநீரை வழியின் இளைப்புத்திரும்படி குடித்து,

அசைவு, விகாரம்.

252. [மிகுத்துப் பதங்கொண்ட பருஉக்கட் பொதியினிர்:] பருஉ கண்டதம் மிகுத்து கொண்ட பொதியினிர்—பருத்த இடத்தையுடைய தசையாகிய உணவை முழுதுகதின்குமல மிகுத்துவைத்துக்கட்டிக் கொண்ட பொதியின் சுமையினையுடையிராய்,

பி - ம், இசைந்த, பிசைந்த.

† குறிஞ்சி. 40-41 பார்க்க, பன்றியைப்பிடிப்போர் அதுவரும் வழியில் குழியை வெட்டிவைத்து அதனை மறைத்துவிட்டுத் தாம் பாணின் மேலிருப்பார்; (மதுரை, 294 - 5.)

‡ இறுவுதல் - நெருப்பிலவாட்டி மயிர்போகச்சீவுதல்.

§ வக்குதல்-வாட்டுதல். “வன்பெரும் பன்றிதன்னை யெரியினில் வக்கி”, “கொழுப்பரிந்து, வந்தனகொண்டெழுந்தழலில் வக்குவன் வக்கு வித்து” (பெரிய, கண்ணப்ப, 117, 145.)

253. புன் கை போகிய புன் மலை மகாரோடு—வண் கையினின்றும் போதற்குக் காரணமான சிவந்த தலையிடுபுடைய பிள்ளைகளோடே,

* பிள்ளையைப்பெற்றால் வளையிடாராகவின், வளைபோதற்குப் பிள்ளைகள் காரணமாயினார்.

254 - 5. [அத்திடை கழித லோம்பி யாற்றது, மில்புக் கண்ண கல்லனை வதியின்:] இடை கழிதல் ஒம்பி ஆற்ற தும் இல் புக்கண்ண கல் அனை அந்ரு வதியின்—அவ்விடத்துப் போதலைப்பரிசுரித்து வழியிடத்தனவாகிய தும் மில்லிலே புக்காலொத்த கண்முழைஞ்சுகளிலே இராக்காலத்துத் தங்குவார்;

இஃது அசைபுநட்புலமும் வல்செயும் சேரக்கூறிற்று.

கானத்துப்பமுன் (242) மிசைந்து (249) பருகிப் (251) பொதியினிராய் (252) மகாரோடே (253) கழிதலோம்பி அந்ரு (254) வதியின் (255) என்க.

256. அல் சேர்ந்து அல்கி அசைதல் ஒம்பி—இராக்காலத்துந்ரு எல்லாருங்கூடித்தந்தி இளைப்பாறி.

257. வான் தகண் விரிந்த விடியல் ஏற்றெழுந்து—வான்டத்தே ஞாயிற் தின்கதிரி விரிந்த விடியற்காலத்தே துயிலுணர்ந்தெழுந்து,

258. கான் அகப்பட்ட செ நெறி கொணமின்—காட்டிடத்தே கிடந்த செவ்விய நெறியைப் போவீராக;

259 - 65. [சுயங்கண் டன்ன வகன்பை பங்கண், மெத்து மலி சினத்த களிற்றுமத னழிக்குந், தஞ்சுமரங் கடுக்கு மாசணம் விலங்கி, யிகரதுசேட் கமழும் பூவு முண்டோர், மறந்தரை கலலாப்பழை முழிறந்து, பெரும்பயங்கு கழியினு மாந்தர் தன்னு, ரிருங்கால் வீயும் பெருமரக குழாமுட்:]

அகல்பை அம் கண் மெத்து மலி சினத்த களிற் பதன் அழிக்கும் தஞ்சு மரங் கடுக்கும் மாசணம் விலங்கி—அகலிற் படத்துணையும் அழகிய கண்ணிணையுமுடைய வலியிகுகின்ற சினத்தவாகிய யானைவலியைக் கெழித்து விழுங்கும் விழுந்துகிடக்கின்ற பெருமரங்களைப்போக்கும் பெரும்பாம்பு கிடக்கின்ற வழியைவிலங்கி,

பெரு பயம் கழியினும் ஊழ் இடந்து இகரது சேண் கமழும் பூவும் உண்டோர் மறந்து அமைகல்லா பழனும் மாந்தர் தன்னுள்—அவற்றிற்கொள்ளும் பெரியபயன் கொள்ளாமற்போகிலும் முற்காலம் அடிப்பட்டுப் போந்த

* பா. பிள்ளைப்பெற்றால்.

† உலகிற்குக் கண்ணாதின, சூரியனைக் கண்ணென்றார்; “வான்கண் விழியாவைகதை யாமத்த” (சீலப். 10 : 1); “எண்ணுக்கு வரும்புவனம் யாவிலுக்கும் கண்ணாவா னிவனே யன்றோ” (வி. பரிபாடம். அருச்சுனன். 43.)

‡ தஞ்சுதல் தாங்குதலாதலின், அஃது இங்கு விழுந்துகிடத்தலாயிற்று.

ஊழிதம் து து ம் னொன்சு.

விலங்கி நோகிக் குறுகாது கழிமினெஸ் க.

பறவைத் திரளையுடைய நாடுகாணனந்தலைமையாக.

கனத்தலை, ஆகுபெயர்.

* உலைபடு. 282 - 3.

† அனையிற்றை - அவற்றை.

↓ ஆலமரத்திற்குமுன் பறவைகளின் பலவகை ஒலியைப் பிதரும், இப்படியே பாராட்டிக் கூறினர். (சீவக. 93, 828; திருவிளக. நகர. 47.)

§ நன் அகரவீற்றுரிச்சொல் ; (தொல். உரி. சூ. 78.)

273 - 5. தேளும் மருளும் அமையமாயினும் *இறு லன் திசையர்
மா தேர்பு கொட்கும் குறவரும் மருளும் குன்றத்து படிசே—திசைதெரி
யாமலமயங்கும் இராக்காலமாயினும் முறியாத வலியவிலையுடையராய்
விலங்குதேர்த்துநின்று சுழன்றதிரியும் குறவருமுட்படியவங்குள் குன்
றத்தே நீங்கள்செல்லின்,

276 - 7. [அகன்கட் னதைத் தவன்றிக கல்லென, வியங்க லோம்பி
தும் மியங்க டொடுமின் :] இயங்கல் ஒம்பி அகல் கண பாறை துண் றிகல்
லென தும் இயங்கர் தொடுமின்—அவ்வழியைப் போதலைப் பரிகரித்து
அகன்ற இடத்தையுடைய பாறையிலே குவித்து கல்லென்றும் லுக்கைப்
தும்முடைய வாச்சியர்களை வாசிப்பீராக;

278 - 9. பாடு இன் அருவி பயம் கெழு மீமிசை காடு காத்து
உறையும் காணவர் ஊரே—ஓசையினிதாகிய அருவியின்பரான் பொருந்திய
உச்சிமலையிலே காட்டைக் காத்திருக்கும் காணவர் பலருமுளர்;

ஏகாரம், ஈற்றசை.

280 - 81. நிலை துறந வரீஇய மதன் அழி மாக்கா புனல் படு
பூசலின்—நிலையாய்ப்போந்துறையாத் தபடி ஆபத்திலேபுகக் வலியழிந்த
† மாக்கள் புனல்லே யடூறுதுகின்ற வருத்த கண்ட வரைந்தெம்பாரைப்
போல,

281 - 6. [விரைந்துவல்லையதி, யுண்டதிகனிய பழங்க கண்டோர்,
மலைதற் கினிய பூவுங் காட்டி, யுறு நிரம்பிய வாதவா முறதற, தும்மி னெஞ்
சத் தலம்வீட, விம்மெ ள கடும்போ டினியி ராகுவர்:]

நெஞ்சத்து அவலை வீட விரைது வு எய்து—தசையக்கத்தாற்
கலங்கி அறிவழிந்த நெஞ்சிற் கேடு போம்படி ஒழிக் கற்க வந்துசேர்து,

† உண்டற்கு இனிய பழங்கும் கட்டுரை மலைதற்கு இனிய பூவும்
காட்டி—எல்லாரும் உண்டற்கு இனியவாகிய பழங்கனையும் கலையார்களா
யுதற்கு இனியவாகிய பூக்களையும் துறக்குக்காட்டி,

நீர் அவற்றை துகாந்த பின்பு.

அவர் ஊறு நிரம்பிய ஆறு முறதற—அக்காணவர் இடைபூறு மிக்கவழி
யை துமக்குமுற்படப் போகையினுலே,

"பூட்டுசெல்லியதவிக்குரு" (சீவக. 1788) என்பதில் இறுமீனுக்கு
விலகல் உவமைசூறியிருத்தலால், இங்கே இறுவன்சிறையொன்பதற்கு
இறுமீனைப்போன்ற வலியவிலையுடையவசென்று பொருள் கூறலும்
பொருத்தும்.

† மாக்கள் - ஐயறிவினையுடையார். † உண்டற்கினிய : மலைபடு. 353.

தம்மின் *இம்மென் கடும்போடு இனிவிராகுவீர்—தம்முடைய இம்மென்னும் ஓசையையுடைய சுற்றத்தோடே மனமகிழ்வீர் ;

287. அறிஞர் கூறிய மாதிரம் கைக்கொள்பு—திசைமயக்கம் நாடியறிவார் கூறிய திசையைபுட் கொண்டு,

288 - 9. [குறியவு நெடியவு முழிழிபு புதுவோர்; நோக்கினும் பணிக்கு நோய்கூ ரடுக்கத்து:]

† புதுவோர் நோக்கிலும் பணிக்கும் நோய் கூர் அடுக்கத்து—புதிய மாந்தர் கண்ணால் நோக்கினும் தலைநடுக்கும் நோய்மிக்க பக்கமலையிடத்து,

குறியவும் நெடியவும் ஊழ் இழிபு—குறியனவும் நெடியனவுமாகிய குவடுகளை முறைமைப்பட இழிந்து,

290. அலர் தாய † வரி நிழல் அசையினிர் இருப்பின்—பூப்பரந்த பலவரிகளையுடையவாகியநிழலிலே இளைத்திருப்பின்,

291. பல தீரம் மெய்ப்பவை கேட்குவீர்—பலகூறுபாடுகளையுடையவாய் எழுகின்ற ஓசைகளைக் கேட்பீர் ;

மாதோ, அசை.

292. கலை தொடு பெரு பழம் புண் கூர்ந்து ஊறலின்—மூசுக்கலைத் தோண்டிப் பெரிய பலாப்பழம் புண்மிக்குத் தேனுறுகையினாலே,

293. மலைமுழுதும் கமழும் மாதிரந்தோறும்—மலைமுழுதும் அதே மாதிரம் திசைகடோறும்,

294 - 6. [அருவி நுகரும் வானர மகளிர், வருவிசை தவிராது வாங்குபு குடைதொறும், தெரியிமிழ் கொண்டதும் மியம்போ லின்றிசை:] வாங்குபு வரு விசை தவிராது இமிழ் கொண்ட அருவி நுகரும் வானர மகளிர் குடைதொறும் தும் இயம் போல் தெரி இன் இசை—உள்ளபண்டங்களை வாங்கிக்கொண்டு வருகின்ற விசைதவிராது ஒலித்தலைக்கொண்ட || அருவியை ஆடும் தெய்வமகளிர் அதனைக் † கையாற்குடையுத்தோறும் தும்முடைய வாச்சியங்களைப்போல் தாளந்தெரிநின்ற இனிவவோசையும்,

297 - 9. [இலங்கேந்து மருப்பி வினம்பிரி யொருத்தல், விலங்கன் மீமிசைட் டனகைக் காணவர், புலம்புக் குணனும் புரிவனைப் பூசல்:]

* சு: மத்தார் இசைப்புலவராதலால், இம்மென்கடும்பென்றார்.

† மலைபடு. 398.

‡ இடையிடையே வெய்யிலும் கலந்திருத்தலின் தாயவரிநிழலென்றார்.

§ முசு - குரங்கின்சாதுயிலொன்று ; கலை - அதன் ஆண்.

|| “ தண்டா முருவி யரமகளி ராடுபேவ ” (கலி. 40.)

† நீராடுவோர் அதிற்சையாற் பலவகையான வாச்சிய ஓசையைப்பிழப்பவர் ; (மதுரை : 363 ஆம் அடியின் கீழ்க்குறிப்பைப்பார்க்க.)

“வில்லங்கல் மீயிசை பணவை கானவர் புலம் புக்கு உண்ணும்—மலையின் மேலிட்டபரணிற் கானவர் திண்புனத்தைப் புகுத்து திள்ளும்,

இலங்கு ஏத்து மருப்பின் இனம் பிரிஞ்ஞத்தல் புரி வளை பூசல—விளங்கு னின்ற ஏத்தின கொம்பையுடைய தன்னினத்தைப்பிரிந்த “யானைத்தலை வளைப் பிடித்தற்குவிரும்பின் வளைத்தலையுடைய ஆரவாரமும்,

300 - 301. [சேயனைப் : எள்ளி யெஃகுறு முள்ளி, செய்வதெற விழுக்கிய கானவ ரழகை:] சேய் அனை பள்ளி எய் எஃகு உறு முள்ளின் தெற இழுக்கிய கானவர் அழகை—நெடிய முழையாகிய இருப்பிடத்தில் தங்கும் எய்ப்பன்றி தன்னு கூர்மையுறுகின்ற முள்ளால் எய்துகொல்லுகையினாலே பட்ட கானவர் அழகின்ற அழகையும்,

302 - 4. [கொடுவரி பாய்ந்தெனக் கொழுநர் மார்பி, வெடுவகி விழுப் புண் டணிமார் காப்பென், வறலவாழ் கூந்தற கொடிச்சியர் பாடல்:] கொழுநர் மார்பின் கொடுவரி பாய்ந்தென வெடு வகி விழு புண் தணிமார் காப்பென் அறல் வாழ்கூந்தல் கொடிச்சியர் பாடல்—தம் கணவர்மாற்பிலே புலியாய்ந்த தாகப் பட்ட நெடிய பிளத்தலையுடைய சிறிய : புண்ணை ஆற்றறுத்தற்குக் காவ லென்றுகருதி அறலவீற்றிருந்த மயிரினையுடைய கொடிச்சியர்பாடும் பாட்டாலெழுந்த ஓசையும்,

305 - 6. தலை நாள் பூத்த பொன் இணர் வேங்கை மலைமார் இடுஉம் ஏமம் பூசல்— : முதல் நாளிலேபூத்த பொன்போலுங்கொத்திலையுடைய வேங்கைப்பூவைச்சூடுதற்கு மகளிர் புலிபுலியென்றுகூப்பும் ஏமத்தை யுடைய ஆரவாரமும்,

வேங்கைவளைந்து பூவைக்காடுத்தலின், அச்சந்திரந்த பூசலென்றார்.

307. கன்று அரை பட்டிகைய தலை மட பிடி—கன்று வயிற்றிலே புண்டான மெல்லியதலையினையுடைய மடப்பதையையுடையபிடியை,

தலைமைவாய்ந்த ஆண்யானையை யானைத்தலைவனெனக்கூறுதல் மரபு; “ஊதத், தலைவனையொத்துப் பொலிந்தது சகதிர சைலம்” (கம்ப. வரைக்காட்சி. 7.)

† விழுப்புண் - முகத்திலும் மார்பிலும்பட்ட புண்ணென்றார்; (குறள். 776 - பரி.)

‡ புண்ணை ஆற்றறுத்தற்கு இசைபாடுதல் பாதுகாப்பென்பதை “ஆம் பனுதி, யிசைமணியெறித்து காஞ்சிபாடி.....காக்கம் வம்மோ.....கெடுத் தகைபுண்ணே” (புறநா. 281) என்பதனுலுமறிக.

§ பழமொழி. 120.

|| கைய மென்மைவையுணர்த்தும் உரிச்சொல்; (தொல். உரி. கு. 24.)

308. வலிக்கு வரம்பாகிய *கணவன் துப்பலின்—வலிக்கு ஓரெல்லையாகிய களிது கவழந்தேடிக்கொடுத்துப் பாதுகாத்துப் போலகயினாலே,

309. ஒன் கேழ் வயம் புலி பாய்ந்தென—அப்போக்கினைக்குறித்து ஒளித்திருந்து ஒள்ளிய கிதத்தையுடைய வலியபுலி பாய்த்ததாக,

309 - 10. கிளையொடு நெடு வரை இயம்பும் இடி உமிழ் தழங்கு குரல்—அப்பிடி தன் சுற்றத்தோடே நெடியமலையிடத்தேகூப்பிடும் இடியோசைபோலும் முழங்குங்குரலும்,

இடியுமிழ்ந்த ஓசையை ஆகுபெயரான் உமிழ் என்றார்.

311. கை கோள் மறந்த கரு விரல் மந்தி—பார்ப்பைத் தன் கையால தழுவிக்கோடலை மறந்த கரியவிரலையுடையமந்தி,

312. அரு விடர் வீழ்ந்த தன் கலலா பார்ப்பிற்கு—எழுத்தற்கு அரிய ஆழ்ந்த முழையிலேவீழ்ந்த மந்த தன்குட்டிக்கு,

கல்லாமை - தனக்குரியதொழிலைக் கல்லாமை.

313 - 4 முறி மேய் யாக்கை கிளையொடு துவன்றி சிறுமை உற்ற களையா பூசல்—தனிராமேய்ந்துவளர்ந்த வடிவியையுடைய சுற்றத்தோடே நெருங்கி நோய்மிக்க விலக்கப்படாத ஆரவாரமும்,

மந்தி பார்ப்பிற்குத் துவன்றிச் சிறுமையுற்ற பூசலென்க.

315 - 6. கலை கை ஆற்ற காண்பு இன் நெடு வரை நிலை பெய்து இட்ட மால்பு நெறியாக—மூசுக்கலை ஏறமுடியாதென்று செயலற்ற காட்சியினிய உயர்ந்தவரையிலே நிலைபெறுண்டாகக் கூட்டிநட்ட கண்ணேணிடே வழியாகச்சென்று,

கணவனென்பது அஃறிணையான்பாற்பொருளிலும்வழங்கும்; “மாயா வேட்டம் போகிய கணவன், பொய்யா மரபிற் பிணவு நினைந்திரங்கும்” (நற். 103); “வங்காக் கிடந்த செங்காற் பேடை, யெழாஹு வீழ்ந்தெனக் கணவற் காணுது” (குறுந். 151.)

† குரங்கின்குட்டியைப்பார்ப்பென்றல், “பார்ப்புடை மந்திய மலையிறந்தோரே” (குறுந். 278) என்பதனாலும் விளங்கும்.

‡ தனக்குரியதொழிலைக்கல்லாமையாவது தாயின்மார்பை இறுகப்பற்றிக்கொள்ள அறியாமை.

§ முருகு. 42 - ஆம் அடியின் கீழ்க்குறிப்பைப்பார்த்து.

|| கண்ணேணியாவது கணக்களிலேயே அடிவைத்து ஏற்செல்லும்படி அமைத்துள்ள மூங்கிலு; உச்சியிலுள்ள தேனிறலை அழிக்கும்பொருட்டுச் செங்குத்தான மலையிலேறிச்செல்வதற்கு அதன் அயலில் இவ்விரண்டு மூங்கில்களைக்கூட்டியமைப்பது வழக்கம்; “மால்புடை நெடுவரைக் கோடு” (புறநா. 105.)

317. பெருப்பன் தொகுத்தேம் கொள் கொள்ளை—பெரியபயனுண்டாகத்தேனீத் திரட்டிவைத்ததேனையழித்துக்கொண்ட கொள்ளையாலுண்டான ஆரவாரமும்,

318 - 9. [அருங்குறும்பு பெறிந்த கானவ ருவகை, திருந்துவே லண்ணற்கு விருத்தினை சான்மென:]

திருந்து வேல் அண்ணற்கு விருந்து இறை சான்மென—திருந்தும் வேலினையுடைய நன்னலுக்குப் புதிதாகக்கொடுத்தற்கு *இவற்றில் கைக்கொண்டபொருள்கள் அமையுமெனக் கருதிச்சென்று,

அரு குறும்பு எறிந்த கானவர் உவகை—அழித்தற்கு அரிய குறும்பு கையழித்த கானவர் மகிழ்ச்சியிலுண்டான ஆரவாரமும்,

320 - 22. நறவு நாட்செய்த குறவர் தம் பெண்டிரோடு மாள் தோல் சிறுபறை கலலென கறங்க வான் தோய் மீயிசை அயரும் †குரவை—நறவை நாட்காலத்தேகுடித்த குறவர் தம்பெண்டிரோடேகூடி மாள்டுறல் போர்த்த சிறுபறை கலலென்னும் ஒசைபடவொலிப்ப வாளைத்தீண்டும் உச்சி மலையிலே ஆடுங் குரவைக்கூத்தின் ஆரவாரமும்,

323 - 4. [நல்லெழி னெடுத்தே ரியவுவர் தன்ன, கல்யா றெலிக்கும் விடர்முழங் கிரங்கிசை:] நல் எழில் நெடு தேர் இயவு வந்தன்ன ஒலிக்கும் கல்யாறு விடர் முழங்கு இரங்கு இசை—நல்ல அழகினையுடைய நெடிய தேர்கள் வழியிலே ஒடிவந்ததன்மையவாக ஒலிக்கும் கல்லின்மேல் வரும் யாறுகள் முழைஞ்சுகளிலேவீழ்ந்து மாறாதொலிக்கும் ஒசையும்,

325 - 7. நெடு சுழி பட்ட கடுங்கை வேழத்து உரவு சினம் தணித்து பெரு வெளிவ பிணிமார் விரவு மொழி பயிற்றும் பாகர் ஐதை—காட்டாற்றின் நெடியசுழியிலே வீழ்ந்து அகப்பட்ட தறுகண்மையையுடைய யானையினது வலிய சினத்தைத் தணியப்பண்ணிப் பெரியகம்பத்திலே சேர்த்தற்குத் தமதேவற்றொழிலைச்செய்தற்குக்காரணமான பேச்சுக்களைப்பேசி அவற்றிலே பயிலப்பண்ணும் பாகருடைய ஆரவாரமும்,

* இவற்றில் - இச்சிற்றாண்களில்.

† குறும்பு - பகைவர்தற்கும் சிற்றாண்.

‡ குரவை, இருபாலாரும் விரவி ஆடப்படுவதாதலின், குறவர் தம் பெண்டிரோடு அயருங்குரவையென்றார்; “மாயவன் தன் மூன்னினொடும் வரிவளைக்கைப் பிள்ளையொடும்.....ஆடுங்குரவையோ தகவுடைத்தே” (சீலப். ஆய்ச்சியர்); “மாமணி வண்ணனார் தம்முதும் பிஞ்சுநெய், மாடிய குரவையிஃது” (முண். 19: 65 - 6.)

§ இப்பேச்சுக்கள் இன்னவென்பதை இப்புத்தகம் 203 - ஆம் பக்கத்தின் கீழ்க் (1) குறிப்பாலுணர்க.

தவன் தகையினுலே (346) மலைகளாகிய யானைக்குண்டாகின் தவொலி (348) பலதிரம்பெயர்ப்பவை (291) மாதிரத்தியம்ப (348) அவற்றைக் கேட்குவீர் (291) என முடிக்க.

இருப்பிற் (290) கேட்குவீர் (291) என்சு.

மலைக்கு யானையையுவித்து அதன்கட்பிறந்த ஓசையைக் கடா மெனச்சிறப்பித்தவதனால், இப்பாட்டிற்கு மலைபடுகடாமென்று பெயர்கூறி னார்.

349 - 51. [குருஉக்கட் பிணையற் கோதை மகளிர், *முழவுத்துயி லறியா வியலு ளாங்கண், விழவி னற்றவன் வியன்கண் வெற்பே.]

அவன் வியன் கண் வெற்பு—அந்நன்னனுடைய அகன்ற இடத்தை யுடையமலை,

குருஉ கண் பிணையல் கோதை மகளிர்—பலதிரம் பொருந்தின இடத் தையுடையதாகிய பிணைத்தலையுடைய மாலையிணையுடையமகளிர் ஆடற்கு ஏற்ற,

முழவு துயில் அறியா வியலுள் ஆங்கண் விழவின் அற்று—முழவு கண்ணுறக்கமறியாத அகன்ற ஊரிடத்துக்கொண்ட திருநாளையொத்துச் சிறத்திருக்கும் ;

352 - 3. கண் தண்ணென் கண்டும் கேட்டும் உண்டற்கு இனிய பல பாராட்டியும்—காண்டற்கு இனியவற்றைக் கண்குளிரக்கண்டும் கேட்கப் படுவனவற்றைச் செவிக்குளிரக்கேட்டும் உண்டற்கு இனிய பல உணவுகளைக் கொண்டாடியுண்டும்,

354 - 5. [இன்னும் வருவ தாக நமக்கெனத், தொன்முறை மரபினி ராகி:] நமக்கு இன்னும் வருவதாக என தொல் முறை மரபினிராகி—நமக்கு மேலும் இத்துகர்ச்சி உண்டாவதாகவென்று விரும்பிப் பழைய உறவான மக்களைப்போலும் முறைமையிணையுடையிராய்ச் சிலரான் தங்கி,

355 - 6. பல் மாண் செரு மிக்கு புகலும் திரு ஆர் மார்பன்— பலவாய் மாட்சிமைப்பட்ட டவஞ்சிமுதலியபோர்த்தொழில் மிக்குகூடத் தலாலே உலகம்புகழும் திருமகள் நிறைத்திருந்த மார்பினையுடைய நன்ன னுடைய,

357. உரும் உரறு கருவிய பெரு மலை பிற்பட - உருமேறுமுழங்குந் தொகுதையையுடைய பெரியமலை துமக்குப்பின்னும்படி,

358 - 9. இமம்பூத கஞலிய இன் குரல் விற்றியர் நறு கார் அடுக் கத்து குறிஞ்சி பாடி—அதிசயம்நெருங்கின இனிய யாழையுடைய விறல்பட ஆடுமகளிர் நறிய கரிய பக்கமுலையிலே குறிஞ்சியென்னும் பண்ணிப்பாட,

* மதரை, 327.

† வஞ்சி - போர்செய்ததற்குப் பகைவர்மேற் செல்லுதல்.

ஞாஸ், ஆகுபெயர். பாடி, பாடவென்க.

360. கை தொழுஉ பரவி பழிச்சினிர் கழிமின்—ரீகும் ஆண்டுதையும் தெய்வங்களைக் கையாலேதொழுது எம் குறை முடித்தால் துமக்கு இவை தருதுமென்று பரவுக்கடன் ஆண்டு வாழ்த்திப் போலீர்;

மரபினிராகிம் (355) பாடிப் (359) பழிச்சி (360) மலை பிற்படக் (357) கழிமின் (360) என்க.

361. [மைபடு மாமலைப் பனுவலிற் பொங்கி:] பனுவலின் பொங்கி மைபடு மா மலை—ஞல் முதிர்வதற்குமுன்பு *எஃகுது பஞ்சிபோலப் பொங்கிச் சென்று கார்காலம்வருமளவும் மேகம்கிடக்கும் பெரிய மலையிடத்தில்,

362. கை தோய்வு அன்ன கார்மழை தொழுது—கை சென்றுபிடிக்கும் தன்மையையொத்த அனுகுதலையுடைய கரிய மேகத்திரள்,

363. தூஉய் அன்ன துலை துவற்றலிள்—வலியத் துவினாலொத்த துவலைகளைத் தூவுகையினாலே,

364. தேம் தேறா கடு பரி கம்பொரு—தகைகளைத் துணிந்து கொள்ளமாட்டாத கடிய செலவினையுடைய சுற்றத்தோடே,

365. காஅய் கொண்ட தும்இயம் தொய்படாமல—காலிக்கொண்ட தும்புண்டய வாச்சியங்கள் நனையாதபடி,

366. கூவல் அன்ன விடாகம் புகுமின்—கிணறுகளபோன்ற முழைஞ்சுகளிடத்தே புகுவீர்,

367. இரு கா இருடபத்து இறு வரை சேராத—பெரிய கல்லினது கிரட்சியினிடத்து முறிந்துநின்ற மலைகளைச்சேராதே,

368 - 72. [ஞாந்திடம் பட்ட வாரிடா முழுவத்து, நின்று கோக்கிலும் கண்வாள் வெளவு, மண்களை முழுவின் நலைககோல கொண்டு, தண்டுகாலாகத் தளர்த லோம்பி, யூன் நிணிர் கழிமி னுறுதவப் பாலவே:]

நின்று கண் கோக்கிலும் வாள் வெளவும் யூடம் பட்ட குன்று—நின்று கண்ணாற்பார்க்கிலும் கண்ணினொளியைத் தன் அழகாலே வாங்கிக்கொள்ளும் இடமுண்டாகிய மலையிடம்,

உம்மை, அவற்றைறுகர மனத்தாற்றுகுநிள் உம்மனத்தையும் காங்கிக் கொள்ளுமென எச்சவும்மை.

அரு இடர் அழுவத்து ஊறு தவ பன—பொறுத்ததற்கு அரிய வருத்தத்தைச்செய்யும் குழிகளிடத்துப் பிறக்கும் இடையூறுகள் மிகப்பலு; அனற்றை,

மண்களை முழுவின்நலை தண்டு காலாக கொண்டு—மார்ச்சனைசெறிந்த முழவிடத்திற் காமரத்தை துமக்குக் காலாக வாங்கிக்கொண்டு,

* எஃகுதுபஞ்சி - பன்னியபஞ்சு. † முழைஞ்சு - குகை.

தளர்தல் ஓம்பி கோல் ஊன்றினிள் கழிமின்—அடி உள்ளேவிழுதலைப் பரிகரித்து அத்தண்டாகிய கோலை ஊன்றிப்போலிர்;

373. அயில் காய்ந்தன்ன கூர் கல் பரதை—வேல்காய்ந்தாந்தோலும் குடுமிக் கூர்வ் கத்தனைபுடைய பாதையில்,

374. வெயில் புறந்தருடம் இன்னல் இயக்கதது—குளிர்ச்சிவாராமல் வெயில் பாதுகாக்கும் இன்னுமைசெய்யும் வழியிடத்திற் போம்பொழுது,

375. கதிர் சினம் தணிந்த அமயத்து கழிமின்—ஞாயிறு சினம் மாதின அந்திப்பொழுதிலே போலிர்;

376 - 8. [உரைசெல வெறுத்தவவ நீங்காச் சுற்றமொடு, புரைத் தவ உயரிய மழைமருள் பஃறோ, லரசுநிலை தளர்க்கு மருப்பமு முடைய:]

*உரை செல வெறுத்த அவன் நீங்கா சுற்றமொடு புரை தவ உயரிய மழைமருள் பஃதோல் அருப்பமும் உடைய—புகழ் பரக்கும்படி செறிந்த கன்னனுடைய நீங்காத படைத்தலைவரோடே உயர்ச்சி மிகவுயர்ந்த மேக மென்றுமருளும் பல யானைத்திரையுடைய அரண்களையும் அவ்வழி புடைய;

அரசு நிலை தளர்க்கும் அருப்பம்—பொரவந்த அரசர் நிலையுடைமையைக் கெடுக்கும் அரண்,

379. பின்னி அன்ன பிணங்கு அரில் றுழை தொறும்—அவ்வரண் களிற் பின்னிலைத்தாலொத்த கொடிபிணங்கின சிறுகாட்டையுடைய சிறிய வழிகடோறும்,

380 - 83. முன்னோன் வாங்கிய கடு விசை களை கோல் இன் இசை கல் யாழ் பத்தரும் விசி பிணி மண் ஆர் முழுவின் கண்ணும் ஓம்பி கை பிணி விடாது பைபய கழிமின்—முன்போகின் மவன் முகத்திலடிபாமல் வாங்கி விட்ட கடியவிசையையுடைய திரண்டகோல் இனிய இசையைத் தன்னிடத்தே கொண்ட கல்ல யாழின் பத்தரையும் வலித்துக்கட்டின மார்ச்சனை செறிந்த முழுவின்கண்ணையும் கெடாதபடி காத்து அவனைக் காம்பிடித்துக் கோடலை விடாதே மெல்லமெல்லப் போலிர்;

காடுகாணனத்தலை (270) முதல் இத்துணையும் மலை(69) கூறிற்று. இவ்வி—த்து யாற்றின் மண்மையும் சேரக்கூறினார்.

384. களிற்று மலைத்தன்ன கண கூடு தறுகல்—யானைகள் தம்மிற் சேர்த்து பொருதாலொத்த ஒன்றினிடத்தே ஒன்று கூடிக்கொக்கின கல ஸ்டத்தே,

385. தளி பொழி காணம் தலை தவ பனவே—மழைபெய்கின்ற காடுகள் அவ்விடத்து மிகப்பல;

388-7. ஒன்று தெய்வர் உலவு இடத்து ஆர்த்தென கல் வழி கொடுத்த நான் உடை மறவர்—ஏவல்பொருத்தாத பகைவர் முதுகிட்ட வாலிலை தமது வெற்றிதோன்ற ஆரவாரித்தாராக, அதுபொருளில் இவ் விடம் உயர்கொடுத்தற்கு சல்காலமென்று மீண்டு உயிரைக்கொடுத்த நாளைத்தையுடைய மறவருடைய,

388-9. செல்லாநல இசை டெயரோடு கட்ட கல் ஏக கவலை எண்ணு மிக பலவே—கெடாத நல்ல புகழினைபுடைய பெயர்களை எழுதி கட்டகங்கள் முதுகிட்டுப்போனவரை இகழும் பலவழிகள் எண்ணுதல் மிகும்படி பலவாயிருக்கும்;

390-91. இன்பு உறு முரத்தை தும் பாட்டு விரும்பாக தொன்று ஒருகும் மரபின் தும் மருப்பு இருத்து துணையின்—இன்பமிருகின்ற தாளத் தினைபுடைய தும்முடைய பாட்டு அநகலிலை தெய்வத்திற்கு விரும்ப மாகப் பழமைகடக்கின்ற முறைமையினைபுடைய தும்முடைய யாழைவை சித்து விரையப் போலிர்;

மருப்பு, ஆகுபெயர்.

392-3. பண்டு நற்கு அறியா புலம் பெயர் புதுவிர் சூது நீவி புல் முடிந்த இடமின்—முற்காலம் நன்மையறியாத தீயநிலத்தை வழியறியா மற்போய் மீண்டுவராத புதியவர்கள் பின்வருகின்ற மடர்களும் அவ்வாறு போய் மீளாதபடி பலவழிகளுக்கிடையே சூதியைக் கையாலே துடைத்து அடையாளமாக ஊகம்புலலை முடிந்திட்டு வைப்பீர்,

நற்கு, நன்கின்னிகாரம்.

காணம் பல (385); ஆண்டு கல (389) கட்ட (388) கவலை பல (389); அக்கல்லிற்கு மருப்புகுத்துத் துணையின் (391); அபபொழுது புதுவிர் (392); புலமுடிந்திடமின் (393) என்கூட்டுக.

394. செல்லும தேள்தது—நீங்கள் போம் தேசத்திலே,

394-6. [பெயர்மருங் கறிமார், கலலெறிந தெழுதிய கல்லரை மராஅத்த, கடவு னோங்கிய காடேச கவலை:]

கல் ஏறினது மருங்கு பெயர் அறமார் எழுதிய கடவுள்—கல்லை *இடந்துகொண்டு அதனிடத்தே இவ்வாறேபொருதுபட்ட இன்னொன்று அகன் பெயரை உலகமறிவதற்கு எழுதிய கடவுள்;

†கல் அரை மராத் கடவுள்—கல்ல அரையினைபுடைய மராத்நிடத் தனவாகிய கடவுள்;

என்றது, மராமரத்தினிழலிலே கட்ட கல்லென்றவாறு.

* இடந்து - பெயர்த்தது.

† 'மன்றம் மராத் தெழுதிர் கடவுள்' (குறுந். 87.)

கடவுள் ஒங்கிய காடு ஏசு கவலை—அக்கடவுளின் தெய்வத்தன்மை மிக்க தன்கொடுமையாற் பிதகாடுகனையிடமும் பலவழிகளில்,

397 - 8. [ஒட்டா தகன்ற வொன்னுத் தெவ்வர், சுட்டினும் பனிக் குஞ் சுரந்தவப் பல்வே;]

ஒட்டாது அகன்ற ஒன்னு தெவ்வர் சுரம் தவ பல்வே—நன்னனைப் பொருந்தாதே நீங்கின அவன் ஏவற்குப் பொருந்தாத பகைவரிருக்கும் அரு நிலங்கள் மிகப்பல;

இதனால் இகழுநர்ப்பிணிக்கும் ஆம்மல் (78) கூறினார்.

சுட்டினும் பனிக்கும் சுரம்—தத்தமூர்களிலேயிருந்து நினைப்பினும் தலைநடுக்குவிக்குஞ் சுரம்,

399 - 400. தேம்பாய் கண்ணி தேர் வீசு கவி கை ஒம்பா வுள்ளல் படர்ந்திருமெனினே—தேன் சொரிசின்ற கண்ணியினையும் தேரைச்சிதறும் கொடுத்தாக்கவிர்த கையினையுமுடைய தனக்கென்று ஒருபொருளும் பேணாத நன்னனைநினைத்துச் செலகின்றோமென்று கூறுவீராயின்,

401 - 2. [மேம்பட வெறுத்தவவன் றென்றினை மூதார், ஆங்கன மந்தே நம்ம னோர்க்கே:] நம்மனோர்க்கு ஆங்கனம் மேம்பட வெறுத்த அவன் தொல் தினை மூதார் அற்று—நம்மையொக்கும் பரிசிலர்க்கு அப்பகைப்புலம் எல்லா ஆர்களினும் மேலாம்படி செல்லமுண்டான நன்னனுடைய பழைதா கிய உயர்ந்த ஒழுக்கத்தினையுடைய பழைய ஆர்களையொக்கும்

403. அசைவுழி அசைஇ அஞ்சாது கழியின்—இளைத்தவிடத்தே யினைப்பாறி அஞ்சாமற் போவீர்;

404 - 5. [புலியுற வெறுத்ததன் வீழ்பினை யுள்ளிக், கலைநன்று வுள்ளிக்குங் கான மூழிறதது:] புலி உற வீழ் தன் பினை உள்ளி வெறுத்த கலை நின்று விளிக்கும் கானம் ஊழ் இறந்து—புலி பாய்கையினாலேபட்ட தன் பிணையை நினைத்து வெறுத்த கலைநின்றுகூப்பிடும் அக்காட்டை முறை மைப்படப்போய்,

406. சிலை ஒலி வெரீஇய செ கண் மரைவிடை—வில்லின் ஓசைக்கு வெருவின சிவந்தகண்ணையுடைய மரையேறு,

407. தலை இறும்பு கதழும் நாறு கொடி புறவின்—மூற்பட்ட குறுங் காட்டிலே விரைந்தோடும் நாறுகின்ற கொடிகளையுடைய காட்டிடத்து,

408 - 9. வேறு புலம் படர்ந்த ஏறு உடை இனத்த வனை ஆன் தீ பால்—வேற்றுப்புலங்களிலே சென்று மேய்ந்த ஏற்றையுடைய நிரையிடத் தனவாகிய சங்குபோல் வெள்ளிய டசுக்களின் இனிய பாலை,

409 - 10. மினை குழ் கோவலர் வனையோர் உவப்ப தருவனர் செரரி தலின்—நிரையைக் காவல குழுகின்ற இடையர் வனையினையுடைய மகளிர் முனமகிழும்படி கொண்டுவந்து சொரிகையினாலே,

411 - 2. [பலம்பெறு கசையொடு பதிவயிற் தீர்த்ததும், புலம் புசேணகலப் புதுவி ராகுவிர்:] பலம்பெறு கசையொடு தும் பதிவயின் தீர்த்த புலம்பு சேண் அகல புதுவிர் ஆகுவிர்—பலத்தைப்பெறவேண்டுமென்றும் ஆசையுடனே தும்முடிப ஊரின்னிறும் போத்தவருத்தம் விட்டு நீங்குகையினுலே, விருந்தார்தன்மையையுடையிராகுவிர்;

413 - 6. [பகர்விரவு நெல்லின் பலவரி யன்ன, தகர்விரவு தருவை வெள்ளையொடு விரைஇக், கல்லென் கடத்திடைக் கடலி னிரைக்கும், பல் யாட்டி னிரை:] பகர் பல விரவு நெல்லின் அரி அன்ன தகர் விரவு தருவை வெள்ளையொடு விரைஇ கல்லென் கடத்திடை கடலின் இரைக்கும் பல் யாட்டு இனம் நிரை—பண்டம்விற்ற பலவுக்கூடுநெல்லின் அரிசியையொத் தனவாகக் கிடாய்விரவுகின்ற செம்மறித்திரள் வெள்யாட்டுடனேகலத்த கல்லென்கின்ற ஓசையையுடைய காட்டிடத்தே கடல்போலையொலிக்கும் பலயாட்டினினைக்கையுடைய திரள்களிலே,

பகர்செல், வினைத்தொகை.

416. எல்லினிர் புதினே—இராக்காலத்தையுடையிராய்ச் செல்லின்,

மனத்தே அக்காலத்தைக் கருதுதலின், உடைமையாயிற்று.

417. பாலும் மிதவையும் பண்ணுது பெறுகுவிர்—பாலும் பாத் சோறும் நுமக்கென்று சமையாமல் தமக்குச் சமைத்திருந்தவற்றைப் பெறுகுவிர்;

418. துய்மயிர் அடக்கிய சேக்கை அன்ன—மெல்லிய தலைமயிரினை யுடைய சேணமிட்ட படுக்கையையொத்த,

419. மெய் உரித்து இயற்றிய மிதி அதன் பள்ளி—ஆடுகளின் மெய் யையுரித்து ஒன்றாகத்தைத் தார்மிதித்த தோற்படுக்கையிலே

420. தீ துணையாக சேந்தனிர் கழிமின்—கொடியிலிவங்குகள் வாராத படி இடையர் ஒளித்த நெருப்புத் துணையாகத் தங்கிப் போயிர்;

421 - 2. கூப்பிடு கடக்கும் கூர் நல் அம்பின் கொடு வில் கூளியர் கூவை காணின்—கூப்பிடாத அவ்வெல்லையைக் *கடவாரிற்கும் கூரிய நல்ல அம்பினையும் கொடியில்லினை யுமுடைய நாடுகாக்கும் வேடருடைய திர னைக்கண்டராயின், அவர்களுக்கு,

423 - 4. படியோர் தேய்த்த பணிவு இல் ஆண்மை கொடியோள் கணவன் படர்ந்திரும் எனினே—தன்னை வணக்காதாரை அழித்த தாழ்ச்சி யில்லாத பகைவரையாளுத்தம்மையினையுடைய நன்னனைகளைத் துப் போ கின்றோமென்று கூறின்,

தெர்டியோள்கணவின் - தெர்டியின்புடையோள்' கணவன்; 'இதனால் அவன்தேவீ' தற்புமிருதி கூறினார், இது நன்னென்னும் பெருட்டாய நின்றது.

425 - 6. தடியும் கிழங்கும் தன்முனர் தீஇ ஒம்புநர் அல்லது உடற் றகர் இல்லை—தசைகளையும் கிழங்குகளையும் றம்மை கலித்து தின்னப்பண் ணிப் பாதுகாப்பாரல்லது வருத்துவார்களில்லை; அவற்றைறுகர்த்து.

427. ஆங்கு *வியம் கொண்டின்—அவ்விடத்து அவர் போகச்சொன் னவழியை றுமக்கு வழியாகக் கொண்டுபோகிர்;

அது அதன் பண்பே—அக்காட்டின் தன்மை அத்தன்மைத்தாயிருக்கும்;

428. தேர் பட மலர்ந்த மராஅ மெல் இணரும்—தேனுண்டாக மலர்ந்த மராவின்னு மெல்லிய பூக்கொத்தும்.

429. உம்பல் அகைத்த ஒன் முறியாவம்—யானைமுறித்த ஒள்ளிய தளிர்களையுடைய யாம்பூவும்.

430 - 31. [தளிரொடு மடைந்த காமர்கண்ணி, கிரங்கு மரானிற் பொலியச் சூழ:] கிரங்கு மரல் நாரில் தளிரொடு மிடைந்த காமர் கண்ணி பொலிய சூழ—உலர்ந்த மரல் நாரிலே தளிர்களோடே நெருக்கக்கட்டின ஹிருப்பம் மருவின கண்ணியை அழகுபெறச் சூழ.

432. முரம்பு கண் உடைந்த நடனவு தன்னென—பருக்கையை யுடைய மேட்டுநிலத்திடம் விண்ட சிறுவழி மழைபெய்து குளிருகையினுலே.

433. உண்டனீர் ஆடி கொண்டனீர் கழியின்—அகரீரைக்குடித்துக் குளித்து வழிக்குமுககதுகொண்டு போயின்.

434 - 6. [செவ்வீ வேங்கைப் பூவி னன்ன, வேய்கொ ளரிசி மிதவை சொரிந்த, சுவலவினை நெல்லி னவரையம் புளின்கூழ்:]

செவ் வீ வேங்கை பூவின், அன்ன அவரை—சிவந்த பூக்களையுடைய வேங்கைப்பூவினையொத்த நிறத்தையுடைய அவரைவிதை.

வேய் தொர் அரிசி—மூங்கில் தள்ளிடத்தே கொண்ட அரிசி.

சூலுல் வினை, நெல்லின் அரிசி—மேட்டுநிலத்தேவினைந்த நெல்லின் அரிசி.

சொரிந்த மிதவை புளியங்கூழ்—இவற்றைப் புளிக்கரைத்த உலையிலே சொரிந்து ஆக்கின குழைந்த புளியங்கூழை.

437. அங்கு இடை உழந்த றம் வருத்தம் கீட—இராக்காலத்துக் காட்டிடத்துப் பகர்ப்பெருதுவந்த றம்வருத்தம் போம்படி.

* வியம் - ஏவல். † பி - ம், ஆச்சாவிழ்ப்புவும்.

438-9. [அகலு ளாங்கட் கழிமிடைத் தியற்றிய, புல்வேய் குரம்பைத் குடிதொறும் பெறுகுவீர்:] ஆங்கண் அகலுன் கழி மிடைத்த இயற்றிய புல் வேய் குரம்பை குடிதொறும் பெறுகுவீர்—அவ்விடத்தே அகன்ற ஊரிடத் துக் கழிகளால் தெற்றிப்பண்ணின் புல்லான்வேய்த்த குடிகளிலிருக்கும் குடிகளிடத்தோறும் பெறுகுவீர்;

கூழை அற்குப் பெறுகுவிரென்க.

440-43. [பொன்னமைத் தன்ன நுண்ணே ரரிசி, வெண்ணெறித் தியற்றிய மாக்க ணமலை, தண்ணெ னுண்ணிழு துள்ளீ டாக, வசையினிர் சேப்பி னல்கலும் பெறுகுவீர்:]

அசையினிர் சேப்பின்—இளைப்பாறி அவ்விடத்தே சிணைத் தங்குவீ ராயின்,

பொன் அமைத்தன்ன நுண்ணேர் அரிசி வெண்ணெறித்து இயற்றிய மா கண் அமலை—பொன்னை நறுக்கினுலொத்த நுண்ணிய ஒத்த அரிசியை வென்னையெறித்தாக்கின் கரிய இடத்தையுடைய சோற்றுத்தடியை,

தண்ணென் * நுண் இழுது உள்ளீடாக அல்கலும் பெறுகுவீர்—தண் ணென்ற நுண்ணிய நெய்விழுதை உள்ளேயிட்டுண்ணும்படி காடோறும் பெறுகுவீர்;

444. விசயம் கொழித்த பூழி அன்ன— கருப்புக் கட்டியைக் கொழித்த பொடியையொத்த,

445. உண்ணுநர் தடுத்த இடி நுண் நுவண்—தன்னே நுகர்வாரை வேறொன்றை நுகராமற் தடுத்த இடித்தலால் நுண்ணிதாகிய திணைப் பிண் டியோடு,

சேப்பின் நுவணையோடே அமலையை இழுதுள்ளீடாக அல்கலும்பெறு குவிரென்க.

நுவணையோடென ஒடு விரிக்க.

446-7. நொய் மரம் விறகின் குருகிழி மாட்டி பனி ! சேண் நீங்க இனிது உடன் துஞ்சி—நொய்ய மரமாகிய விறகாலாக்கின் கடைக்கொள் ளியை எரித்துப் பனி விட்டுநீங்கும்படி இனிதாகச் சேர்த்துஞ்சி,

448. புலரி விடியல் புள் ளுர்த்த கழியின்—இரக்காலகீக்குதலை யுடைய விடியற்காலத்தே சிமித்தம்பார்த்துப் போலிர்;

புள்ளோர்த்தென்றதற்குப் § புட்களின் குரல்கேட்டுப் போலீரென் றுமாம்.

* "நீரினு நுண்ணிது நெய்யென்பர்" (நாலடி, இளமை, 2.)

† பிண்டி - மா. § நகுணக்காஞ்சி, 198. § பெரும்பான், 155,

இத்துணையும் கானமும் கானத்து ஆற்றினது நன்மையும் அசையுநற் புலமும் வல்சியும் சேரக்கூறினார்.

449. புல் அரை காஞ்சி—புற்கென்ற அரையினையுடைய காஞ்சிமுரத் தினையும்,

புனல் பொரு புதலின்—நீர்வந்துபொருகின்ற*அறுகுகளையும்,

450. மெல் அவல்—மெல்லிய லிளைநிலங்களையும்,

450-53. [இருந்த ஊர்தொறு நல்லியாழ்ப், பண்ணுப்பெயர்த் தன்ன காவும் பள்ளியும், பன்னா ணிற்பினுஞ் சேந்தனார் செலினு, நன்பல வுடைத்த வன் மண்பனை நாடே:]

காவும்—பொழில்களையும்,

பள்ளியும்—இடைச்சேரிகளையுமுடைய,

அவன் தண் பனை நாடே—நன்னனுடைய குளிர்த் மருதநிலத்தை யுடைய நாடு,

பல் நாள் நிற்பினும் சேந்தனார் செலினும் இருந்த ஊர்தொறும்—பல நாள்நிற்பினும் ஒருநாள் தங்கிப்போகினும் நீர் நுகர்த்தற்குக் குழநீங்கா திருந்த ஊர்கள்தோறும்,

நல் யாழ் பண்ணு பெயர்த்தன்ன நல் பல உடைத்து—நல்ல யாழின் பண்ணை மாறிவாசித்ததன்மையவாக நன்றாகிய பலபொருள்களையுடைத்து,

காஞ்சிமுதலியவற்றை உடையநாடு ஊர்தோறும் நன்பலவுடைத் தென்க.

பண் ஒன்றையொன்றெவ்வாறு இனிதாயிருக்குமாறுபோல நுகரும் பொருள்களும் ஒன்றையொன்றெவ்வா இனிமையுடையவேன்றார்.

454-5. கண்பு அமல் பழனம் கமழ துழைஇ வலையோர் தந்த இரு சுவல வாளை—கண்புநெருங்கின மருதநிலத்தைப் பூக்கள்நாற வளைத்து ஆராய்ந்து வலையைவீசுவார் கொண்டுவித்த பெரிய கழுத்தினையுடைய வாளைத்தடியை,

456 - 8. நிலையோர் இட்ட நெடு காண் துண்டில் பிடி கை அன்ன செ கண் வரால் துடி கண் அன்ன குறையொடு விரைஇ—ஒரிடத்தில் நிலை பெறநிற்கையுடையோரிட்ட நெடிய கயிற்றையுடைய துண்டிலிற்பட்ட பிடியின் கையையொத்த சிவந்த கண்ணையுடைய வராலினது துடியின் கண்ணை யொத்த தடியோடேகலந்து,

459. பகன்றை கண்ணி பழையர் மகளிர்—பகன்றைப்பூவாற் செய்த கண்ணியையுடைய கள்வித்கும் வலையருடைய மகளிர்,

460-62. ஞெண்டு ஆடு செறுவில் தராய்க்கண் வைத்த விலங்கல் அன்ன போர் முதல் தொலைஇ வளம் செய் வினைஞர் வல்சி கல்க—ஞெண்டுக் ஞாடித்திரியும் செய்க்கு அருகில் மேட்டுநிலத்தேயிட்ட மலையைப்போத்த போர்களை அடியிலேவிழ அழித்துக் கடாவிட்டு வளப்பத்தைபுண்டாக்கும் உழவர் கெல்லை முக்த்துதராநிற்க,

463. துளங்கு தசம்பு வாக்கிய பசு பொதி தேறல்—களிப்புமிரு தியால் அசையும் மிடாவினின்றும் வார்த்த பசிய முனையாலாக்கின கட்டெனியை,

464. [இளங்கதிர் ஞாயிற்றுக் களங்கடொறும் பெறுகுவிர்:] ஞாயிறு இள கதிர் களங்கள் தொறும் பெறுகுவிர்—ஞாயிற்றினது இளைய கதிர்களெறிக்கும்காந்திலே களங்கடொறும் பெறுகுவிர் ;

வினைஞர் வல்சிகல்காநிற்கப் பழையர்மகளிர் விரைஇத் தேறல் கல்காநிற்கப் பெறுகுவிர் என்க.

465 - 8. [முள்ளரித் தியற்றிய வெள்ளரி வெண் சோறு, வண்டு படக் கமழும் தேம்பாய் கண்ணித், திண்டோர் நன்னற்கு மயினி சான்மெனக், கண்டோர் மருள்:]

வண்டு பட கமழும் தேன் பாய் கண்ணி தின் தேர் நன்னற்கும் அய்வி சான்மென கண்டோர் மருள்—வண்டுபடியும்படி நாரும் தேன்சொரிந்த கண்ணியிளையும் தின்னிய தேரினையுமுடைய நன்னன்கும் உணவாதற்கு அமையுமென்று கண்டோர்கள் மருளும்படி,

முள் அரித்து இயற்றிய வெள் அரி வெள சோறு—முள்ளக் கழித்து ஆக்கின கொழுப்பால் வெள்ளிய நிறத்தையுடைய தடிக்கையிட்ட வெள்ளிய சோற்றை,

வெள்ளிய நிறத்தையுடைய தடிக்கை வெள்ளரி யென்றார் ; ஆகுபெயராக்கி.

மருள் இயற்றிய வெள்க.

468. கடும்புடன் அருந்தி—தும் சுற்றத்துடனேயுண்டு,

469 - 70. எருது எறி களமர் ஓதையொடு நல்யாழ் மருதம் பண்ணி அசையினிர் கழிமின்—எருத்தையடிக்கின்ற உழவரோசையோடே கூடும் படி கல்லயாழை மருதத்தை வாசித்து இளைப்பாறிப் போவீர் ;

இத்துணையும் நாடுபடுவல்லியும் அசையுற்புலமும் சோக்கிறார்.

471 - 3. வெள் நெல அரிநர் தன்னுமை வெர்இ செ கண் தருமை இனம் பிரி ஒருத்தல் களை செல்ல முன்பொடு கதழந்து வரல் போற்றி—

* “தசம்புதுளங்கிருக்கை” என்பதும், ‘தன்களிப்பு மிகுதியால் தன்னை புண்டார் உடல்போல அத்தசம்பு இருந்து ஆடும்படியான இருப்பு’ என்னும் அதனுரையும் இங்கே அறியற்பாலன ; (பதிற். 42.

வெள்ளிய செல்லையுடைய பாரக் கொட்டின பறையோசைக்கு வெருவிச் சீவந்த கண்ணையுடைய எருமைத்திரைப் பிரித்தகடா ஆரவாரிக்குஞ் செலவினையுடைய வலியோடே நும்மேல விரைந்து வருதலைப் பேணி,

474 - 5. வனை கலம் திகிரியின் குமிழிச் சுழலும் துணை செலவத் தாய் ஓடி இறந்து வரிக்கும்—குயவன்வன்கின்ற மட்கலத்திற் சக்கரம் போலக் குமிழி சுழன்று தோன்றும் விரைந்த செலவினையுடைய வாய்த்தலையின் ஒழிவின்றி ஓடும் யாறு (476),

476 - 7. காணார் வயாஅம் கட்டு இன் சேயாற்றின் யானை ஒரு கரை கொண்டனர் கழியின்—காண்பார் விரும்பும் கட்டு இனிய சேயாற்றிந்து புதுவருவாயையுடைய ஒருகரையை வழியாகக் கொண்டு போலிர் ;

வயாம், ஈற்றுமிசையுதரம் மெய்யொடுங் கெட்டது. சேயாறு, அவ் வியாற்றின் பெயர்.

478 - 87. [* நிதியத்துஞ்ச நிவந்தோங்கு வரைப்பிற், பதியெழு வறியாப் பழங்குடி கெழீஇ, வியலிடம் பெறுஅ விழுப்பெரு நியமத், தியா நெனக் கிடந்த தெருவிற் சாநென, விகழார் வெருஉங் கவலை மறுகிற், கடலெனக் காரென வொலிக்குஞ் சும்மையொடு, மலையென மழையென மாட மோங்கித், துனிதீர் காதலி னினிதமார் துறையும், பனிவார் காவற் பல்வண் டுமிரு, நனிசேய்த் தன் றவன் பழவிநன் மூதார்:]

பல் வண்டு இமிரும் பனி வார் காவின்—பலவண்டுக னொலிக்கும் குளிர்த் தெழு பொழில்சுனையும்,

இகழுகர் வெருஉம் நிவந்து ஓங்கு வரைப்பின்—நன்னனை இகழ்ந்திருப் பார் அஞ்சும் மிகவொங்குமதிலையும்,

சாறு என கெழீஇ கடல் என கார் என ஒலிக்கும் சும்மையொடு வியல் இடம் பெறு விழு பெரு நியமத்து—திருநாளென்னும்படி மாந்தர் பொருந்திக் கடலெனக் காரென ஒலிக்கும் ஆரவாரத்தோடே திரிதாற்கு அகன்ற இடம்பெறுத சீரியபெரிய அங்காடித் தெருவினையும்,

கவலை மறுகின்—பல கவர்த்தன்மையையுடைய குறுத்தெருக்களையும்.

பதி எழுவு அறியா பழ குடி துனி தீர் காதலின் இனிது அமர்த்து உறையும் மாடம் மலை என மழை என ஓங்கி—ஊரின்னும் பேர்தலையறியாத பழையகுடி வெறுப்பில்லாத விருப்பத்தோடே நன்றதல் பொருந்தியிருக்கும் மாடங்கள் மலையென மழையென ஓங்குகையினாலே,

யாறு என கிடந்த தெருவின்—யாறென்னும்படி கிடந்த பெருந் தெருவினையும்,

இரண்டுமேருக்கின் மாடமூக் தெருவும் யாறும் கரைபும் பொன்ற வென்றார்.

நிதியம் தஞ்சம் அவன் பழ வில் முது ஊர் கனிசேய்த்த அன்று—
காலினையும் மதிலினையும் நியமத்தினையும் மறுகினையும் தெருவினையு
முடைய பொருட்டினர் தங்கும் அவன் பழைய வெற்றியையுடைய முதுநர்
மிகவும் துரிதன்மென்க.

இது மூதூர்மாலை (93) கூறிற்று.

488 - 9. பொருந்தா தெவ்வர் இரு தலை துமிய பருந்து பட கடக்கும்
ஞன் வான் மறவர் - நன்னனைப் பொருந்தாத பகைவருடைய கரிய தலைகள்
துணியப் பருந்துகள் படியப் போரவெல்லும் ஞன்னிய வாணையுடைய
மறவர்,

490 - 91. கரு கடை எஃகம் சாததிய புதவின் அரு கடி வாயில் அவி
ராது புகுமின் - தம்முடைய கரிய காம்பினையுடைய வேலைச் சாத்தியைத்
துக் காத்திருக்கின்ற டல் தெற்றவாசல்களையுமுடைய அரிய கோபுரவாயில்
ஐயுறமற் புகுவர்;

492 - 5. [மன்தில் உதியுநர் சேட்புலப் பரிசிலர், வெல்போர்ச் சேன
ய்ப் பெருவிறுள்ளி, வந்தோர் மன்ற வளியர் தாமெனக் கண்டோ ரெல்லா
மமர்ந்தினிதி னோக்கி:]

மன்தில் உதியுநர் சேன புலம் பரிசிலர் கண்டோர் எல்லாம்—அம்
பலங்கனிலே தங்குவாராகிய துரிய நிலங்கனினின்றும் வந்த கூத்தர்
முதலியோராய நம்மைக் கண்டோரெல்லாம்,

அளியர் தாய் வெல் போர் சேனப் பெருவிறு மன்ற உள்ளி வந்தோர்
என அமர்ந்து இனிகின் நோக்கி—இவ்வளிக்கத் தக்கவர்தாம் வெல்லும்
போரைவல்ல முருகனைப்போலும் நன்னனைப் பரிசிலர்க்குக் கொற்றமாக
நினைத்து வந்தோரென்றாகுநி முகம்பொருநி இனிதாகப்பார்த்து,

496 - 7. [விருந்திமை யவரவ ரெதிர்கொளக் குறுகிப், பரிபுலம்
பலுத்ததும் வருத்தமீட:] பரி புலம்பு அலைதத வருத்தமீட அவர் விரும்
து நும் இறை எதிர்கொள அவர் குறுகி—தரித்தலானுண்டான த்னிமை
வருத்தின்வருத்தம் போம்படி அவ்விடத்தோர் விருந்தாய் நீங்கள் தங்கு
தலை எதிரேற்றுக் கொள்கையாலே அவர்களைச் சேர்க்கிறுந்து,

498 - 500. [எரிகான் நன்ன பூஞ்சினை மராமத்துத் தொழுதி போக
வலிந்தகப் பட்ட, மட்டகடை யாமான் கயமுனிக் குழவி:]

எரி கான் நன்ன பூ சினை மராமத்துத் தொழுதி போக வலிந்து அதப்
பட்ட மடம் கடை ஆமான் குழவி—நெருப்பைக் கான்றலொத்த பூக்கொம்பு
களைபுடைய மராமரத்திடத்தே கிடத்த இளமெல்லாங் கெட்டுப்போய் போக

மாட்டாது அகப்பட்ட மடப்பத்தையுடைய கடையையுடைய ஆமாவினது குழவி,

கயம் முனி குழவி—யானைக்கன்றினையது,

501. [ஊமையென்கின் குடாவழிக் குருளை:]—என்கின் குடாவழி ஊமை குருளை—கரடியின் வளைந்த அடியினையுடைய வாய்நிறவாக குட்டி,

502 - 3. மீமிசை கொண்ட கவர் பரி கொடு தாள் வரை காழ் வருடை வல தலை மா தகர்—முதுகிடத்தேகொண்ட நிலத்தைக்கைக்கொள்ளும் செலவினையுடைய வளைந்தகாலையுடைய வரையிடத்தேவாழும் † என்ன கால்வருடையில் வலிய தலையினையுடைய பெரியகிடாய்,

இனி வருடையும் தகருமென வேறுகக் கூறலுமாம்,

504. அரவு குறும்பு எறிந்த சிறு கண் தீர்வை—பாம்பினது வலிக்கையழித்த சிறிய கண்ணினையுடைய கீரி,

505 - 6. அனை செறி உழவை கோள் உற வெறுத்த மடம் கண் மரையான் பெரு செவி குழவி—முழையிலே செறிநிறந்தபுலி பாய்ந்துகையினாலே தன் உடலவெறுத்த மடப்பத்தையுடையகண்ணினையுடைய மரையானினது பெரிய செவியினையுடைய குழவி,

507 - 8. அரக்கு விரித்தன்ன செ நிலம் மருங்கின் பரல தவழ் உடும் பின் கொடு தாள் ஏற்றை—அரக்கைப் பரப்பினாலொத்த சிவந்தநிலத்திடத்திற சுக்கான்கல்லிலேதவழும் உடும்பினது வளைந்தகாலையுடைய ஏறு,

509. வரை பொலிந்து இயலும் மடம் கண் மஞ்ஞை—மலையிடத்தே அழகுபெற்று ஆடும் மடப்பத்தையுடைய கண்ணினையுடைய மயில,

510. கானம் கோழி கவர் குரல சேவல்—கானத்திடத்துக் கோழியினது பெடையை யழைக்கின்ற குரலையுடைய சேவல்,

511. † கானம் பலவின் முழவு மருள் பெரு பழம்—காட்டிடத்துப் பலாவிலுடைய முழுவென்றுமருளும் பெரியபழம்.

512 - 3. [இடிக்கலப் பன்ன நறுவடி மாவின், வடிச்சேறு விளைந்த தீம்பழத் தாரம்:] நறு வடி மாவின் இடி கலப்பன்ன வடி சேறு விளைந்த தீ பழம் தாரம்—நறிய வடுக்கையுடைய மாவினது பொடிச்செய்த ‡ கண்டின் கலப்பையொத்த பிழியுப்படும் சாறு முற்றின இனிய பழமாகிய பண்டம்,

வரைவாழ வருடைக் கோடுமுற் தினந்தகர்" (அகநா: 378. 6-7.)

† என் கால் வருடை - ஒருவகை விலக்கு; "மாவுமாக்களும்" (தொல். மர. கு. 32. பேரி.) என்பதன் விசேடவுரையைப் பார்க்க

‡ மலைபடு. 143 - 4.

§ கண்டு - கற்கண்டு.

514. தாவல் கலித்த இவர் கனை வளர் கொடி—மழையாற்செருக்கின
பரக்கண் அரும்புகளையுடைய மணம்வளருகின் *நைக்கொடி;

515. †காஅப் கொண்ட துகம் மருள் துறை—காவிக்கொண்டுவந்த
துகமென்றுமருளும்; †துறைக்கிழங்கு,

துறை - மலைக்கென்பாருமுள்.

516. [பருஉப்பளிவ் குதிர்த்த:] உதிர்த்த பருஉ பளிங்கு—மரத்தி
ஒன்றும் சிதறிபுதிர்த்த பருத்த நிகரமாயி || கருப்பூரம்,

பல உறு திரு மணி - பலவிடைபெற்ற அழகிய மாணிக்கம்,

517 - 8. [குருஉப்புலி பொருத புண்கூர் யாணை, முத்துடை மருப்பின்
முழுவலி மிகுதிரள்:] குருஉ புலி பொருத புண்கூர் முழுவலி யாணை முத்
துடை மருப்பின் மிகு திரள்—சித்தையுடைய புலிபொரப்பட்ட புண்மிக்க
குறையில்லா வலியையுடைய யாணைகளினுடைய முத்துடைய கொம்புகளி
னுடைய மிக்கதிரள்,

519. **வனை உடைந்தன்ன வள் இதழ் கார்தள்—வனையுடைந்தாள்
போன்ற வளவிய இதழையுடைய கார்த்தி,

520. நாகம்—புண்ணெப்பூ,

திலகம்—திலகப்பூ,

நறு காழ் ஆரம்—நறிய வயிரத்தையுடைய சந்தனம்,

521. [கருக்கொடி மிளகின் காய்த்துணர்ப் பசுக்கறி:] மிளகின் கரு
கொடி காய் துணர் பசு கறி—மிளகினதுகரிய கொடிகள் காய்த்த கொத்
திற் பசியமிளகு.

முன்னர் மிளகென்றது முதலை; கறி, சினை.

522. திருந்து அமை வினைந்த தேன் கள் தேறல்—கன்றுகிய முங்கிற்
குழாயிலே முற்றிய தேனாற்செய்த கட்டெளிவு,

* நைக்கொடி—ஒருவகைக்கொடி; "தண்கமழ் நைக்கொடி கொண்டு"
(ஐங்குறு. 276.) † காஅப், காலி - தோளிற்சுமந்து.

‡ பி - ம். துற்றைக்கிழங்கு. மலங்கு - ஒருவகைமீன்.

|| கருப்பூரம் - ஒருவகைமரம்; "இமயச்சாரம் கருப்பூரக்கன்று"
(சீவக. 1267.)

யாணைக்கொம்புளில் முத்திருத்தல்: (முருகு. 304. 5; குறிஞ்சி
35 - 6.)

** "அலங்கிதழ்க் கோடல் வீயுரு பவைபோ, விலக்கெரெல்வனை பிறைபூ
ரும்மே" (கலித். 7.) ; "உடைவனை கடுப்ப மலர்ந்த கார்தள்" (புறநா.
90.)

523. காண் நிலை எருமை கழை பெய் தீ தயிர்—காட்டிடத்து நிலைமை யிணையுடைய எருமைபினது மூங்கிற்சூழாயிலேதோய்த்த இனிய தயிர்,

524. நீல் சிறம் ஒரி பாய்ந்தென—முற்றுகையினாலே நீலநிறத்தை யுடைய ஒரிநிறம்பார்த்ததாக,

524 - 5. நெடு வரை நெடியின் செல்லும் நெய் கண் இரால்—நெடிய வரையில் இரூலிடத்தை விட்டுப்பாயுந் தேனைத் தன்னிடத்தேயுடைய இரால் கள்,

526 - 9. [உடம்புணர்பு தழீஇய வாசினி யனைத்துங், குடமலைப் பிறந்த தண்பெருங் காவிரி, கடன்மண் டமுவத்துக் கயவாய் கடுப்போனாச் செருவி னெடுங்கடைத் துவளறி:]

தழீஇய ஆசினி—நன்றென்று கூட்டிக்கொண்ட ஆசினிப்பலா,

குடமலை பிறந்த தண் பெரு காவிரி கடல் மண்டு அமுவத்து கயவாய் கடுப்ப—குடமலையிற்றிறந்த குளிர்த் பெரியகாவிரி கடலிலே மிக்குச்செல கின்ற ஆறத்தையுடைய புகார்முகத்தையொப்ப,

நோன செருவின் நெடு கடை—பகைவர் பொறுத்தலாற்றாத போரினை யுடைய தலைவாசலிலே,

* அனைத்தும் உடம்புணர்பு துவளறி,

530 - 31. * [வானத் தன்ன வளமலி யானைத், தாதெருத் ததைந்த முற்ற முன்னி:]

532. மழை எதிர் படு கண் முழவு கண் இகுப்ப—†மழைமுழக்கத் திற்கு எதிராகமுழங்கும் கண்ணையுடைய முழவின் கண்கள் ஒலியாநிக,

533. கழை வளர் தூம்பின் கண் இடம் இயிர—மூங்கிலாகிய இசை வளரும் பெருவங்கியத்தினது திறந்தகண்ணிடம் ஒலியாநிக,

534 - 6. [மருதம் பண்ணிய கருக்கோட்டுச் சீறியாழ், நரம்புநீ திறவா துடன்புணர் தொன்றிக், கடவ தறிந்த வின்ருால் விமலியர்:]

மருதம் பண்ணிய கரு கோடு சிறு யாழ் நரம்பு நீது இறவாது உடல் புணர்ந்து ஒன்றி இன் ரூல் விமலியர்—மருதத்தை வாசித்த கரிய தண்டையுடைய சிறிய யாழினரம்பினோசைக்கு மேற்போகாது அவ்வோசையுடனேகூடி ஒரோசையாய் இனிதாகிய பாட்டினையுடைய விமலபட ஆடு மகளிர்,

கடவது அறிந்த விமலியர்—தலைவனைக் கண்டார் செய்யக்கடவ தொழிலை யறிந்த விமலியர்,

* இவற்றிற்கு உரைகிடைத்திலது.

† மலைபடு, 2 - 3.

வல்லுநர் தொன்று ஒருகு மாயின் தம் இயல்பு வந்தாறு—பலமுதல்
செய்து குறையையியையுடைய தம் இலக்கணத்தில் தட்பமன்,

533. அரு திதல் கடவுள் பழிச்சிப பின்பை * பொறுத்தற்கு அரிவ
வலியையுடைய கடவுளை முதலில் வாழ்த்தின பின்பு,

முற்றத்தையீணுகி (531) இருப்ப (532) விறவியர் (533) தேவபாணி
யைப் பாடினபின்பு (538) என்க.

539. விரும்பின் பாணி கழிப்பி—சென்றும் புதிதாகப்பாரும் பாடி
புகழ்க்கைப் பாடி,

539 - 40. நீண்மொழி குன்று கல் இசை சென்றோர் உம்பல்—கேல்
சிழற் புலவோர்க்குக் (88) கொடுத்தவற்றை வாங்காதபடி தாம் கூறிய வந்து
சினக்களிற் குறையாத கல்லு புகழிலே உடந்தோருடைய வழியிவ்வத்தவன்,

இதனூற் கொடைக்கூனிறுத்த அவன் தொலலோர்வாவு (89) கூறினார்.

541 - 3. [இன்றிவட் செலலாது உலகமொடு நிற்ப, விடைத்தெரிந்
தனறும் பெரியோர் மாய்த்தெனக், கொடைக்கட விறுத்த செம்ம
லையென:]

இடை தெரிந்த உணரும் பெரியோர் மாய்த்தென—என்று இது திது
இஃதென்று ஆராயும் பெரிய உபகாரிகள் இறந்தார்களாக,

இன்று இவண் செலலாது உலகமொடு நிற்ப கொடை கடன் இறுத்த
செம்மலோய் என—நின்பேர் இக்காலத்த இவ்வலகிலே உடந்துவிடாதே
உலகமுள்ளவரும் நிற்கும்படி கொடையாகிய கடனை முடித்த தலைமையை
புகுடையோயென்று கூறி,

544. † வென்றி பல புகழ் விறலோடு ஏத்தி—வெற்றியாலுண்டா
கிய பலபுகழ்களை ஐம்பொறிகளைத் தன்வசமாக்கின வெற்றியோடே புகழ்
வது,

545. சென்றது கொடியவும் வீடாஅன் - தும்மனத்திற்சென்ற ஏனைப்
புகழ்களை முற்றக்கூறவும் அமையானும்,

545 - 6. நகை தர வந்தது சாலும் வருத்தமும் பெரிது என—என்
மேலுள்ள நகை கொண்டு வருகையினாலே என்னிடத்துவந்ததே அமையுந்
வழிவந்த வருத்தமும் பெரிதென முகமன்கூறி,

* “நலம் பொறுக்கலாத பிண்டி நான்முகன்” (கீவக. 402.)

† “அயன்நிலை கொண்டு சென் டாடல பாடி வருக்க நெயிறு புதித்
தல் பாடி, கயத்தனைக் கொன்றுரி போர்த்தல பாடிச் சாலனைத் தலையா
லுதைத்தல் பாடி, யியைநனை முப்புர மெய்தல பாடி வேறு வழியொ
மை யாண்டு கொண்ட, கயத்தனைப் பாடிநின் ருடி வரடி கைத்தற்கு
கண்ண மிடித்து காமே.” (திருவாக்கம், திருப்பொற்சுண்ணம், 15.)

547 - 8. பொரு முரண் எதிரிய வயவரொடு பொலிந்த திக் நகர் முற்றம் அணுகல் வேண்டி—பொருகின் மமாறுபாட்டினை எதிர்கொண்டிருக்கும் படைத்தலைவரோடே பொலிவுபெற்றுச் செல்வத்தைபுடைய தன்மனை பின்முற்றத்தை நீங்கள் செல்லுதலை விரும்பி,

பொலிந்தென்னுமெச்சத்தை உடையவென்பதனோடு முடிக்க.

549. கல்லென் ஒக்கல் நல் வலத்து இரீஇ—கல்லென்னும் ஆரவாரத் தையுடைய சான்றோரிருக்கின்ற நன்றாகிய * சமயத்திருக்கு மண்டபத் தேயிருத்து,

வலம் - இடம்.

இதனால் நல்லினியக்குமவன் சுற்றத்தொழுக்கமும்(80) அவன் நாண் மகிழ்ருக்கையும் (76) கூறினர்.

550 - 52. உயர்ந்த கட்டில் உரும்பு இல் சுற்றத்து அகன்ற தாயத்து அஃகிய துட்பத்து இலம் என மலர்ந்த கையர் ஆகி—உயர்ந்த அரசவரிமையினையும், கொடுமையில்லாத அமைச்சர் முதலியோரையும், அகன்ற நாட்டினை யும், சுருங்கின அறிவினையுமுடையராய் இரக்துவந்தோர்க்கு யாம் இல்லே மென்று கூறி இல்லையென்று மறித்த கையினையுமுடையராய்,

கட்டில் - சிங்காதனமுமாம். தாயம் - உரிமைகளெல்லாவற்றையும் கூறிற்றுமாம்.

553. தம் பெயர் தம்மொடு கொண்டனர் மாய்ந்தோர்—தம்பெயரை உலகில் நிறுத்தாமல் தம்முடனேகொண்டு பொன் நக்கெட்டுப்போன அரசர்.

554 - 6. செடு வரை இழிதரு நீத்தம் சால் அருவி கடு வரல் கறுழி கட்டு இன்† சேயாறு வடு வாழ் எக்கர் மணலினும் பலரே—கெடிய மலை யினின்றும் குதிக்கும் பெருக்கு நிறைந்த அருவியினது கடியவரத்தினை புடைத்தாகிய பெருக்கினைபுடைய கண்ணுக்கு இனிய சேயாற்றின் அறல் வீற்றிருந்த இடுமணலாகிய மணலினும்பலர்;

557. [அதனால், புகழொடுங் கழிககம் வரைந்த நாளென :] அதனால் நம் வரைத்தோள் புகழொடுங் கழிக என—ஆகையினாலே கமக்குத் தெய்வம் இத்துணைக்காலமிகுபவன எல்லையிட்டிலிட்ட நாள் புகழோடே கழித்துபோவ தாகவென்றுகருதி,

558. [பரத்திடங் கொடுக்கும் விசும்புதோ யுள்ளமொடு:]

பரத்த இடம் கொடுக்கும் உள்ளமொடு—கொடுத்தத் றெழிலிலே விரித்து அதற்கே இடங்கொடுக்கும் கொஞ்சுடனே,

* சமயத்திருக்குமண்டபம் - 'யாவரும் காணுதற்கு எளியனாகி வீற் றிருக்குமண்டபம்; "சமயமண்டப சிறைத்திருத்திரி சங்குமத்தன்', (அரிச்சந்திர. வேட்டஞ்செய். 16.) சீவக. 2370 - உரை.

† பன்மைக்கு ஆற்றுமணல்: (புறநா. 9, 43; சிலப். 38: 126.)

விசம்புதோய் உன்னம்—ஆகாயத்தைப்போத்த பெரிய உன்னம்.

559-60. [சுயத்தனிர் சென்ற தும்மினுல் தான்பெரி, துவந்த வுன்ன மோடமார்ந்தினிது கோக்கி:] சுயத்தனிர் உவந்த உன்னமோடு சென்ற தும் மினும் தான் பெரிது அமர்ந்து இனிது கோக்கி—பரிசில்பெறுதற்கு விரும்பி மகிழ்ந்த நெஞ்சத்தோடே சென்ற தும்மினுல்காட்டில் தான் பெரிதும் முகன்னமர்ந்து இனிதாகப்பார்த்து,

561 - 2. [இழைமருங்கு கரியா துழைதூங்கலிங்க, மெள்ளது சிறப் பின் வெள்ளனாகக் கொளீஇ:] என் அறு சிறப்பின் இழை மருங்கு அறியா துழை தூங்கலிங்கம் வெள் அரை கொளீஇ - இகழ்ச்சியற்ற தலைமையினையுடைய இழைபோனவிடமறியாத துண்ணிய தூலாற்செய்த புடைவைகளை அடூக்கேறினசீலைகள் கிடத்தலின் வெள்ளிதாசிய அரையிலே உடுத்தி,

563-6. [முடுவ தந்த பைந்நிணத் தடியொடு, செடுவெண்ணெல்லினரிசி முட்டாது, தலைநா ளன்ன புகலொடு வழிசிறந்து, பலநா ணிப்பினும் பெறுகுவிர்:]

வழி சிறந்து பல நாள் நிப்பினும்—அவ்விடம் தும் நெஞ்சிற்குச் சிறப் பெய்திப் பலநாள் நின்றீராயினும்,

முடுவல் தந்த பைந்நிணம் தடியொடு—பெண்ணாய் கடித்துக்கொண்டு வந்த பசிய நிணத்தையுடைய தசைகளோடே,

செடு வெள் செல்லின் அரிசி முட்டாது—செடிய வெள்ளிய செல்லினரி சியும் முட்டுப்படாமல்,

தலைநாள் அன்ன புகலொடு பெறுகுவிர்—முதல் காப்போன்ற விரும்பத் தோடே பெறுகுவிர்;

566-8. [நிலலாது, செல்வெந தில்லவெந் தொல்பதிப் பெயர்ந்தென, மெல்லெனக் கூறிவிடுப்பின்:] நிலலாது எம் தொல் பதி பெயர்ந்து செல் வேம் தில்ல என மெல்லென கூறி விடுப்பின்—அவ்விடத்து நிண்ணாதே ஏம் முடைய பழையவூரே மீண்டு போவேம்; இஃது எங்களுக்கு விரும்பமென்று அவன் பொறுக்கச் சொல்லி அவனைக் கைவிடின்,

568-9. தும்முள் தலைவன் தாமரை மலைய—தங்களில் தலைவனு ளன் பொற்றாமரையைச் சூட,

569-70. விநலியர் சீர் கெழு சிறப்பின் விளங்கு இழை அனிய— விநலியர் ஆடுமகளிர் அழகுபொருந்தின தலைமையினையுடைய விளங்குகின்ற பரணிகலங்களைப் பூண,

571. நீர் இயக்கு அன்ன நிரை செல்ல செடு தேர்—நீரின் செலவினை யொத்த நிரைத்துச்செல்லின்ற செலவினையுடைய செடிய தேர்கள்?

572. * வாரி கொள்ளா வரை மருள் வேழம்—யானைபடுகின்றவிடத் திற் பிடித்துக் கொள்ளாத மலையென்று மயங்கும் யானைகள்,

* வாரி-யானையையகப்படுத்தும் இடம்; கம்ப. காடு. 32.

என்றது, பலகலர் திறைத்த யானைகளை.

573. சுறங்கு மணி துவைக்கும் ஏறு உடை பெரு நிரை—தூலிக்கு மணிகள் ஆரவாரிக்கும் ஏறுகளைபுடைய பெரிய பசுத்திரங்கள்,

574. பொலம் படை பொலித்த கொய் சுவல் புழலி—பென்னுத் செய்த * கலனைமுதலியவற்றைப் பொலிவுபெற்ற மனச்செருக்கால் மயிரைப் பலகாலும் கொய்யும் கழுத்தினைபுடைய குதிரைகள்,

575. நிலம் தின கிடந்த நிதியமோடு—மண் தின்னும்படி பழை தாய்க்கிடந்த பொருட்டிரளோடே,

அனைத்தும்—எல்லாவற்றையும்,

576-7. இலம்படு புலவர் ஏற்ற கை நிறைய கலம் பெய கவிழ்த்த கழல்தொடி தட கையின்—இல்லாமையுண்டான புலவர் ஏற்ற கைநிறைய படி பேரணிகலங்களைச் சொரிகையினாலே கீழ்கோக்கின உழனுத்தொடியணிந்த பெரிய கையினிடத்துண்டாகிய,

இதனாற் புலவோர்க்குச்சுரக்கும் அவன் ஈகைமாரி (72) கூறினார்.

578. வளம் பிழைப்பு அறியாது—தான்கொடுத்தசெல்வம் கெடு தலையறியாதபடி,

578-9. வாய் வளம் பழுநி கழை வளர் நவிரத்து மீயிசை—வாய்த்த வளப்பம் முற்றிப்பெற்று மூக்கில்வளர்ந்த நவிரமென்னும் பெயரையுடைய மலையிடத்துச்சீயிலே,

579-80. ஞானோசை மழை சுரந்தன்ன ஈகை—கடுக மழைசொரிந் தாற்போன்ற கொடையாலே,

580-81. [கல்கித், தலைநாள் விடுக்கும் பரிசில்:] தலைநாள் பரிசில் கல்கி விடுக்கும்—முதலானாலே பரிசில்தந்து போகச்சொல்லும்;

581-3. மலை நீர் வென்று எழு கொடியில் தோன்றும் † குன்று சூழ் இருக்கை காடு மீழுவோனே—மலையினின்றும் விழுவின்ற அருவிவன் வென்றுயர்கின்ற கொடிகள்போலத்தோன்றும் மலைகள்கூழ்ந்த பரப்பினைபுடைய காட்டிற்கு உரிமையையுடையோன்.

விடுப்பிற் (568) சென்றோரும்பல (540) காடுமீழுவான் (583) தன் கையிடத்துண்டாகிய (577) மழைசுரந்தன்ன இயல்பாகிய கொடைத்தொழிலாலே (580) வளம்பிழைப்பறியாதபடி (578) நிதியத்தோடே (575) தேர்

கலனை—சேனம்

குன்று சூழிருக்கை காடென்றது, பங்குந் தக்கோட்டத்தை; இது தொண்டைமண்டலத்துள்ள 24 கோட்டங்களுள் ஒன்று.

(571) வேழம் (572) நிறை (573) புரவி (574) இவையனைத்தும் (575) உயர்ந்தவன் தாமரை மலைய விழலியர் (569) இழையணிபத் (570) தலை நாளிலே பரிசிலாக (581) ஸ்கி (580) விடுக்கும் (581) ஈனமுடிக்க.

இதனால், வீயாதுசாக்குமவன் வியன்மகிழிருக்கை (76) கூறினார்.

கலைப்பயிரிப் (18) ஒழுசிச் (20) சுற்ற (46) இருத்த (49) தலைவன் (50), பாது கடற்படர்த்தாங்கு (52) யாம் அவனைக்கருதிச்சென்று பரிசில் பெற்று வருகின்றோம்; நீயிரும் (53) கண்ணப்படர்த்த கொள்கைபொடு (54) சேதிராயின் (55) எற்றக்குறுதலின் (56) எதிர்த்தபொழுதையும் (56) புன்னை யும் உடையிராயிருந்தனார் (66); இனி பாத்தினதனவும் புலமும் (67) வல்சியும் (68) மலையும் சோலையும் கானமும் (69) ஈகைமாரியும் (72) ஆற்ற லும் (73) இருக்கையும் (76) சுற்றத்தொழுக்கமும் (80) கடவுள்தியத்தை யும் (83) அவன் சிறப்பும் (85) தொல்லோர்வாவும் (89) மூதர்மாரியும் (93) இருக்கும்படி கேட்பாயாக; அவற்றுள் இனி வேலை நீ முன்னியதிக்க யைக்கேள் (94); பெட்டாங்குவினாய (98) வானம் பொழிகையினாலே (97) முசுண்டை (101) முதலாகப் பல (144) ஈறகவெண்ணிய இம், மிகுவனம் பழுதியவைப்பாலே (95) புதுவதுவந்தன்று; அவ்வழியின்பண்பு இத்தன் மைத்து (96); அவற்றைக்கண்டு கானவர் (155) சிறுமுடிப்பின் (156) ஒக்கலொடும் பதமிகப்பெறுகுவார் (157); அசைஇ அன்று அச்சேர்த்த அவன் அல்கிப் (158) போகிப் (160) பாக்கமெய்தி (162) விழல்வேள் வயி ரியமெனிற் (164) பொம்மல் பெறுகுவார் (169); அவன்மலையிசைபாடு அனை யதன்று (188); ஆண்டுத் தேக்கட்டேறலைப் (171) பருகித் தவையமழித்த (172) அனந்தல் தீர (173) மகமுறைதடுப்ப மனைதொறும் (185) தாரத் தோடே (170) வல்சியைப் (183) பெறுகுவார் (185); பெற்றால் பரிசின் மறப்ப நீடலுமுரிவர் (187); அவனனநீட்டிப்பிற் பனித்தலு முரிவர் (191); ஆதலால் பலகாணில்லாது நாடுபடர்மின் (192); படரும்பொழுது அவ்வாறு (195) அரும்பொதி (194) யுடையவாகையினாலே கள்ளிருள் (195) வைவினிர் விரித்தவிடியல்கழியின் (196); கழிந்தது செப்பந்தனியின் (197) வலஞ் செயாக்கழியின் (202); கழிந்து குறவர் (203) ஏறித் (204) தளர்க்குங்கல் (206) சுற்றத்தன்ன (209); அவைதாம் இரியத் (208) தத்தி (207) விசை தவிராது வரும்; அதற்கு மாமறையாக்கழியின் (210); கழிந்து கான் யாற்றுடையை (214) வழுமருங்குடைய (215); அவ்விடத்திற்கு வலந்த பருஉக் கொடிமதலைபற்றி (216) வழாலோம்பி (215) ஒருவிரொருவிரோம் பினிர் கழியின் (218); கழிந்து துண்ணீர்ப்பாசுவழம்பு (221) அடிநிலை தளர்க்கு மருப்பமுமுடைய (222); அதற்கு வேரோடு (223) மென்கோல் பற்றினிர்கழியின் (224); கழிந்தது கடவுட்காணின் (230) வெப்பு மாரிதலையு (233) மாதலின், தும்பியப்தோடுதலோம்பியின் (232); ஒம்பி மஞ்சுருதள ரினும் (235) கடுவன் உகளினும் (237) பிரசங்காணினும் (239) குெரோரென சோக்கதுரித்தன்று (240); தெறிமாறுபடுகுவார் (241); அங்ஙனம் செவி

மந்துபடமற்போய்க் கான்த்துப்படிஸ் (242) ஏனக்காணின் (247) மிகை
ந்து (249) பருகிப் (251) பொதியினிராய் (252) மகாரோடே (253) கழித்
லோம்பி அற்குக் (254) கல்லனைவதியின் (255); வதிந்து விடியலெழுந்த
(257) செந்நெறிகொண்மின் (258); கொண்டு விலங்கி (261) கோங்கி
(266) குறுகாதுகழியின் (267); கழிந்து நாகேரணனந்தலை மென்மெல
அகன்மின் (270); அகன்று குன்றத்துப்படிஸ் (275) இயந்தொழியின்
(277); தொட்டால் கானவருளர் (276); அவரோய்திக் (281) காட்டி
(283) மூத்தா (284) இனியிராகுவீர் (286); அங்கனமினியிராய் அவர்
கூறிய மாதிரைக்கொண்டு (287) இழிந்து (288) இருப்பின் (290)
மலைபடுகடாம் (348) பலதிறம்பெயர்பவை கேட்குவீர் (291); கேட்டபின்
அவன்வெம்பு விழவின்றறு (351); ஆண்டுத் தொன்முறை மரபினிராபிப்
(355) பாடிப் (359) பழிச்சி (360) மலைப்பிடக் (357) கழியின் (360);
கழிந்து தவலைதவற்றலின் (363) விடாகம்புகுமின் (366); புகுந்து
குன்றில் ஆரீடாழுவத்து (368) ஊறு தவப்பல (372); அவற்றைக் கோல்
கொண்டு (370) ஊன்றினீர்கழியின் (372); கழிந்து இன்னவியக்கத்து
(374) அமயத்துக்கழியின் (375); கழிந்து அவ்விடம் அருப்பமுமுடைய
(378); அவ்வாண்களிற் போயின் றுழைதொறும் (379) கையினிவிடாகுழி
யின் (383); கழிந்தாற் கானம்பல (385); கல் கட்ட (388) கவலைகள்பல
(389); அக்கல்லிற் கு மருப்பிகுத்துத்துணையின் (391); அப்பொழுது புதுவீர்
(392) புன்முடித்திடுமின் (393); இட்டுப்போனும் சார்தவப்பல (398); ஓம்
பாவள்ளம் படர்ந்திருமெனின் (400) நம்மனோர்க்கு ஆக்கனம் (402) மூதார்
(401) அற்று (402); அசைவுழியசைஇ அஞ்சாதுகழியின் (403); அக்கானத்
தையிறந்து (406) கோவலர் பாலைச் (409) சொரிகையிலே (410) அவர்க்கு
விருத்தாவீர் (412); அங்கனம்விருந்தாய் ஆட்டினையிலேபுகிற் (416)
பாலும் மிதவையும் பெறுகுவீர் (417); அவற்றைப்பெற்று அதப்பள்ளியிலே
(419) சேந்தனீர்கழியின் (420); கழிந்து கூளியர்கூவைகாணிற் (423) படர்ந்
திருமெனின் (424) தடியும்சிழங்கும் தரீஇ (425) ஓம்புநல்லது உடற்றந்
நிலை (426); அவற்றையருந்தி வியங்கொண்மின்; அதன்பண்பு அஃது (427);
அப்பண்பைக்கண்டு கண்ணியைச் (430) குடித் (431) தண்ணை (432)
உண்டனீர்ஆடிக் கொண்டனீர்கழியின் (433); கழிந்தாற் புளிக்கழை
(436) அற்குக் (437) குடிதொறும் பெறுகுவீர் (439); பெற்று அசையினீர்
சேப்பின் (443) றுவையோடு (445) அமலையை (441) இழுதுள்ளீடாக
(442) அல்கலும் பெறுகுவீர் (443); அவற்றைப்பெற்று கெடுகிழிமாட்டித்
(446) தஞ்சிப் (447) புள்ளோர்த்தாக் கழியின் (448); கழிந்தால் அவன்
தன்புணைகாடு கன்பலுவுடைத்து (453); அதனையடைந்தால் வினைஞர் வல்சி
கல்லை (452) பழையர்மகளிர் (459) விரைஇத் (458) தேறலை (453) கல்ச
(462) அவற்றைப்பெறுகுவீர் (464); அவற்றைப் பெற்றபின்பு அவரவரிட
பென்சொந்தை (465) அருக்தி (468) மருதம்பண்ணிக் கழியின் (470)

கழிந்து எருமையெருத்தல் (472) கதழ்த்து வரல்போற்றிச் (473) செயாற்
தின் (476) ஒருகரைக்கொண்டனிகழியின் (477); கழித்தால் அவன்முது
சேய்த்தன்று (487); அவ்வூரிற்சென்றால் அருங்கடிவாயிலை அபிராத புரு
யின் (491); புகாற்பரிசிலர் (492) கண்டோரொல்லாம் (495) எதிர்கொள்க
குறுகிப் (496) பின்னர்முற்றமுன்னிக் (581) கடவுள் வாழ்த்தியபின்னர்
(588) விருத்திப்பரிணிகழிப்பிச் (589) செம்மலோயெனக் கூறி (543) ஏத்
திச் (544) சென்றதுநொடியவும் விடாறாய் (545) வருத்தமும்பெரிதெனக்
கூறி (546) அணுகல்வேண்டி (548) நல்வலத்திரிஇ (549) மாய்த்தோர்
(553) மணலினும்பலர் (556); அதனால் நம்வரைத்தோள் புகழொடு கழிக
வென்றுகருதிப் (557) பரந்திடங்கொடுக்கு முள்ளத்தோடே (558) அமர்
ந்து நோக்கிக் (560) கலிக்கம் (561) வெள்ளரைக் கொளீஇப் (562) பலநாள்
நிம்பினும் (566) தடியொடு (563) அரிசிமுட்டாது (564) தலைநாளன்ன புக
லொடு (565) தரப்பெறுகுவீர்; நில்லாது (566) செல்வேமென (567) விடுப்
பின் (568) சென்றோரும்பல (540); நாடுகிழுவோன் (583), அவன் தன் கை
பிடத் துண்டாகிய (577) மழைசுரந்தன்ன இயல்பாகிய கொடைத் தொழி
லாலே (580) வளம்பிழைப் பறியாதபடி (578) நிதியத்தோடே (575) தேர்
(571) வேழம் (572) நிரை (573) புரவி (574) இவையனைத்தையும் (575)
தலைவன்றாமரைமலைய விழவியர் (569) இழையனியத் (570) தலைநாளிலே
பரிசிலாக (581) நல்கி (580) விடுக்கும் (581); ஆதலால், அவன்பாற்றாமா
மற் கடிதாகச்சென்று பரிசில்பெறுவிராக வெனக் கூட்டி வினைமுடிவு
செய்க.

இரணிய முட்டத்துப் பெருங்குன்றுரீப் பெருங்கெளசிகனூர் பல்
குன்றக்கோட்டத்துச் செங்கண்மாத்துவேள் நன்னன்செய் நன்னன்
பாடிய மலைபடுகடாத்தீர்து மதுரையாசிரியர் பாரத்துவாசி நச்சினூர்க்
கினியர் செய்த உரை முற்றிற்று.

வெண்பா.

தூஉடத் தீம்புகை தொல்விசம்பு போர்த்ததுகொல்
பாஅய்ப் பகல்செய்வான் பாம்பின்வாய்ப் பட்டான்கொன்

“தூஉடத்தீம்புகை” என்பதில் தூஉட என்பது நான்கு மாத்திரை
பெற்று நின்றதாதலின், இது செப்பலோசை பிழையாத வந்ததென்பர்
ஆசிரியர் நச்சினூர்க்கினியர் முதலியோர்; (தொல். துன். கு. 6 - ந;
யா - வி, எழுத். கு. 4; இ - வி. கு. 743); போாசிரியர் வேறு கூறுவர்
(தொல். செய், கு. 62); பி - ம். தூஉடத்தீம்புகையத்தொல்விசம்பிற்.

பத் து ப் ப ட் டி .

மிசையான்கோ னன்ன ன்றுததலார்
மை யெல்லாம் பசப்பு.

வெ ன் பா.

முதது பொநநாறு பாணீண்டு முல்லை
பேந்த வளமதுரைக் காஞ்சி—மநவீனிய
கோலநேடு நல்வாடை கோல்தறிஞ்சி பட்டினப்
பாலை கடாத்தொடும் பத்து.

ப த் து ப் ப ட் டி

நச்சிவோந்நினியருரை

முற்றபுதிமுறது.

—

பத்துப்பாட்டின்

மூல அரும்பதவிளக்க உதாரணம்

கு—குறிஞ்சிப்பாட்டு.

சிது—சிதுபாணாற்றுப்படை.

திரு—திருமுருகாற்றுப்படை.

நெ—நெடுநல்வாடை.

பு—புத்தினைப்பாலை.

பெரு—பெரும்பாணாற்றுப்படை.

பொரு—பொருநராற்றுப்படை.

மது—மதுரைக்காஞ்சி.

மலை—மலைபடுகடாம்.

மு—முல்லைப்பாட்டு.

[இதிலுள்ள பதங்கட்கு எழுதிய பொருள்கள் அவ்வவ்விடங்களில் எச்சினுர்க்கினியரெழுதியவையே. என் அடியென்.]

அ.

அகநாடு - உண்ணாடு : மது, 149.

அகல் - சட்டி : பெரு, 377.

அகலறை - பாசறை ; மலைபடக்கமு
மாம் : ப, 237.

அகவ - ஒலியாநிக் : திரு, 122.

அகவர் - குதர் - அழைத்துப்புகழ்
வோர் [அகவல் - அழைத்தல்] :
மது, 322 ; நாட்டில் வாழ்வார் :
பொரு, 220.

அகனம் - நீர்ச்சால் : மலை, 104 ; பத்
தர், தாழிபோடப் படைபட்டிருத்
தலின் : சிது, 244.

அகைத்த - முறித்த : மலை, 429.

அகைத்தம்ன் - தழைத்தாலொத்த :
பொரு, 159.

அகைய - தழைக்க : மது, 92.

அங்காடி - கடை : மது, 480, 544.

அகைஇ - இருத்தி : பெரு, 316 ; இளை
த்து : ப, 250 ; இளைப்பாறி : சிது,
13 ; பெரு, 390 ; வருத்தி : சிது, 17.

அகைய - ஓய்ந்த : சிது, 32.

அகையது - கிடந்தது : திரு, 109.

அகைத்த - கட்டிய : மு, 14.

அகைதல் - இருத்தல் : திரு, 176.

அஞர் - வருத்தம் : பொரு, 88.

அட்டி - இட்டு : திரு, 28 ; மிகவிட்டு :
பெரு, 195.

அட்டில் - அடுக்கலை : சிது, 182.

அடர் - தகடு : மலை, 4.

அடுக்கம் - பக்கமலை : திரு, 42 ; பெரு,
257 ; மலைப்பக்கம் : மலை 141, 359.

அடும்பு - அடுப்பம்பூக்கு, 87. [ரு, 278.

அடை - முளை ; செலலடையுமாம் : பெ

அடைச்சி - உடுத்தி : மது, 588.

அண்ணல் - தலைமை : சிது, 200.

அண்ணு - உண்ணாக்கு : பொரு, 12.

அணங்கிய - பன்னிய : மலை, 223.

அணங்கு - தெய்வம் : பெரு, 494.

பெய்மகள் : பெரு, 459 ; வருத்தம் :
திரு, 289 ; வருத்தத்தெய்வம் :
மது, 632. [18.

ணத்தல் - தலைபெடுத்தல் : பெரு

இமைத்தல் - கண்களின் இதழ்களிரண்டினையுங்குவித்தல்: திரு, 3.
இமைப்பு - விசாக்கம்: திரு, 85.
இயக்கம் - வழி: மலை, 374.
இயக்கி - ஒலிப்பித்து: திரு, 246.
இயக்கு - செலவு: மலை, 571.
இயங்குதல் - வழிபோவார்: மலை, 18.
இயல்பு - ஒழுக்கம்: கு, 15.
இயல் - அசைய: திரு, 215.
இயலி - உலாவி: பெரு, 331.
இயவர் - வாச்சியக்காரர்: மது, 304.
இயவு - வழி: பெரு, 82; மலை, 111, 323. [திரு, 274.
இயவுள் - தலைவன்; கடவுளுமாம்: இரட்ட - ஒலிப்ப: மது, 606; மாறியொலிப்ப: மது, 299. [80.
இரட்டிதல் - மாறியொலித்தல்: திரு, இரவலன் - இரத்தற்றொழிலுவல் லோன்: பெரு, 45.
இரியல் - கெடுதல்: பெரு, 202.
இரிஇ - இருத்தி: பொரு, 76; இருந்து: மலை, 549. [பொரு, 169.
இருக்கை - குடியிருப்பு: பெரு, 242; இருபிறப்பாளர் - உபயோகத்திற்கு முன்பு ஒருபிறப்பும் பின்பு ஒரு பிறப்புமாகிய இருபிறப்பினையு முடையவா: திரு, 182.
இருமை - கருமை: திரு, 111.
இருவி - தீனையிரந்ததான்: கு, 153; மலை, 109.
இருள் - கருமை: மது, 634. [228.
இலஞ்சி - மடு: மது, 248; மலை, இலம் - இலலாமை: மலை, 576.
இலிற்றம் - அளிக்கும்: சிறு, 227.
இவர்தல் - படர்தல்: ப, 234; பொரு, 195; பரத்தல்: மலை, 514.
இயரும் - உலாவும்: மலை, 90.
இழுக்கு - வழுக்குநிலம்: கு, 258. [443
இழுத - வெய்வழுது: மலை, 344.

இழை + பேரணிகலம்: மது, 704.
இளக்கும் - அசைக்கும்: ப, 172. [331
இளக - அசைந்துவிழும்படி: பெரு, இளி - இளியென்னுதரம்பு: மலை, இளையோன் - இளஞ்செட்சென்னை இவன் கரிகாற்பெருவளவன் தை: பொரு, 130.
இறடி - தினை: மலை, 169.
இறவு - இறமீன்: பொரு, 204.
இறவுதல் - வக்கி மயிர்போகச்சி தல: மலை, 249.
இறுத்த - முடித்த: பெரு, 446.
இறுப்ப - கிடக்க, பொரு, 225.
இறுப்பு - இளமரக்காடு: பெரு 495; குறுங்காடு: மலை, 205, 27
இறுப்பது - அகிசயம்: மலை, 358.
இறை - இறப்பு: பெரு, 265.
இறைகூடி - அரசாண்டு: பொரு, 71
இறைகொண்ட - தங்குதல்கொண்ட மது, 253.
இன்பம் - இனிமை: மது, 16.
இனம் - திரட்சி: மது, 214.
இனி - இப்பொழுது: மலை, 94.

ஈ.

ஈகை - பொன்: மலை, 72.
ஈங்கை - இல்லடம்பு: கு, 86.
ஈந்து - இழுக்கப்பட்டு: சிறு, 16.
ஈரிய - ஈரதையுடைய: கு, 248.

உ.

உக்கம் - மருங்கு: திரு, 108.
உகந்து - உயர்ந்து: மது, 834. [148
உகுத்தென் - போகட்டதாக: மலை
உகைப்ப - எழுப்ப: மது, 184.
உட்க - அஞ்ச: திரு, 248.
உட்கு - அச்சம்: கு, 184.
உடம்பிடி - வேல்: பெரு, 76.
உடன் - அடைய: சிறு, 139.
உடன்று - கோபித்து: பெரு, 418.

உருத்தி - உருத்தி: சிறு, 236; உருத்தி: சிறு, 184, 204. [கு, 170.

உருத்தி - அம்பில் காணக்கொள்ளுமிடம்:

உருத்தி - உருத்தி: மது, 305.

உருத்தி - உருத்தி: பெரு, 151.

உருத்தி - உருத்தி: பெரு, 23.

உருத்தி - யாழகத்தோருமப்பு: மலை,

34; யாழகத்தோருமப்பு: மது, 245.

உருத்தி - பெருமூலம்: கு, 65.

உருத்தி - வழிவந்தோன்: மது, 61;

மலை, 540 [சிறு, 60.

உருத்தி - உப்புவாணிகத்தியர்:

உருத்தி - உப்புவாணிகர்: சிறு, 55;

பெரு, 65. [மு, 15.

உருத்தி - செலுத்துதலைச்செய்ய:

உருத்தி - செலுத்துதற்கு: மது,

322. [கு, 11.

உருத்தி - உயிரைத்தாங்கியிரை:

உருத்தி - தெய்வத்தன்மை: திரு,

உருத்தி - எடுத்து: மு, 91. [289.

உருத்தி - வருந்தும்: பெரு, 38.

உருத்தி - உருத்திக்கொடி: மலை, 136.

உருத்தி - ஓசை: கு, 100.

உருத்தி - பரத்தல்: பெரு, 153; மிகுதி:

கு, 45; வன்மை: மலை, 326.

உருத்தி - முழங்குதல்: மலை, 357.

உருத்தி - அறிவு: சிறு, 115.

உருத்தி - பரந்துசென்று: மது, 125.

உருத்தி - ஓடுதலினால்: மது, 387.

உருத்தி - உருத்தி: திரு, 33.

உருத்தி - தீர்ந்தி: மலை, 24.

உருத்தி - அச்சம்: மது, 100. [திரு, 244.

உருத்தி - அச்சம்பொருத்தின்:

உருத்தி - தோற்றின்: பெரு, 35.

உருத்தி - வெப்பம்: சிறு, 8, 174.

உருத்தி - சிவந்தகீழம்: திரு, 241.

உருத்தி - உருத்தி: பெரு, 47.

உருத்தி - புறம்: மது, 236.

உருத்தி - உருத்தி: மது, 378.

உருத்தி - அங்கம்: ப, 125; பெரு, 61.

உருத்தி - சிவன்மாக்கள்: திரு, 12;

நன்மக்கள்: திரு, 124.

உருத்தி - உருத்தி: பெரு, 138;

காய்த்த: திரு, 47.

உருத்தி - தழை: மது, 311; மு, 29.

உருத்தி - தொன்றுதிரிய: மது, 48.

உருத்தி - வென்று: மது, 128.

உருத்தி - வருந்திய: சிறு, 185.

பெரு, 44. [பெரு, 197.

உருத்தி - உருத்தி: தொழிலுடையோர்:

உருத்தி - அச்சத்தல்: பெரு, 17;

அச்சத்தல்: சிறு, 60

உருத்தி - அருத்தல்: திரு, 198.

உருத்தி - வாசிக்க: திரு, 142.

உருத்தி - கழுத்தின்மயிர்: பெரு, 488;

சேசாரி: பெரு, 93; தலையாட்டம்:

சிறு, 92; பெரு, 27, பெரு, 164;

அய்: திரு, 28.

உருத்தி - உருத்தி: சிறு, 83.

உருத்தி - உருத்தி: வாகுசெய்யக்கரு

துதல்: பெரு, 171.

உருத்தி - மாறுபாடு: சிறு, 112.

உருத்தி - மாறுபாடு: திரு, 5; வீ

ணையில ஒருநரம்பைவிட்டு ஒரு

நரம்பைத் தெறித்தல்: பெரு, 23.

உருத்தி - வருத்தம்: பெரு, 43.

உருத்தி - சேர்ந்தவர்: திரு, 4.

உருத்தி - துளி: திரு, 8; பெரு, 291.

உருத்தி - மிகவிழ: பெரு, 379.

ஊ.

ஊக்கல் - முயற்சியையுடையார்:

மது, 743.

ஊக்குதல் - தப்புதல்: மது, 647.

ஊக்கம் - ஊக்கம்: பெரு, 139; சிறு,

குருங்கு: சிறு, 221.

இமைத்தல் - கண்களின் இதழ்கள்
 ளிரண்டினையுந்ருவித்தல்: திரு, 3.
 இமைப்பு - விளக்கம்: திரு, 85.
 இயக்கம் - வழி: மலை, 374.
 இயக்கி - ஒலிப்பித்தல்: திரு, 246.
 இயக்கு - செலவு: மலை, 571.
 இயக்குநர் - வழிபோவார்: மலை, 18.
 இயல்பு - ஒழுக்கம்: கு, 15.
 இயல் - அசைய: திரு, 215.
 இயலி - உலாவி: பெரு, 331.
 இயல் - வாச்சியக்காரர்: மது, 304.
 இயவு - வழி: பெரு, 82; மலை, 111,
 323. [திரு, 274.
 இயவுள் - தலைவன்; கடவுளுமாம்:
 இரட்ட - ஒலிப்ப: மது, 606; மாநி
 யொலிப்பு: மது, 299. [80.
 இரட்டுதல் - மாநியொலித்தல்: திரு,
 இரவுலன் - இரத்தம்நெழிலிலவல்
 லோன்: பெரு, 45.
 இரியல் - கெடுதல்: பெரு, 202.
 இரி இ - இருத்தி: பொரு, 76; இருந்
 து: மலை, 549. [பொரு, 169.
 இருக்கை - குடியிருப்பு: பெரு, 242;
 இருபிறப்பாளர் - உபயோகத்திற்கு
 முன்பு ஒருபிறப்பும் பின்பு ஒரு
 பிறப்புமாகிய இருபிறப்பினையு
 முடையவர்: திரு, 182.
 இருமை - கருமை: திரு, 111.
 இருவி - தீனயரிந்ததான்: கு, 153;
 மலை, 109.
 இருள் - கருமை: மது, 634. [228.
 இலஞ்சி - மடு: மது, 248; மலை,
 இலம் - இல்லாமை: மலை, 576.
 இலித்தம் - துளிக்கும்: சிறு, 227.
 இவர்தல் - படர்தல்: ப, 234; பொரு,
 195; பார்த்தல்: மலை, 514.
 இவரும் - உலாவும்: மலை, 90.
 இழுக்கு - வழுக்குநிலம்: கு, 258. [442
 இழுத - வெய்விழுது: மலை, 244.

இழை + போனிகலம்: மது, 702.
 இளைக்கும் - அசைக்கும்: ப, 172. [366
 இளக - அசைத்துவிடும்படி: பெரு,
 இளி - இளியென்னுமாய்: மலை, 7.
 இளையோன் - இளஞ்சேட்சென்னி;
 இவன் கரிகாற்பெருவனன்த் தத்
 தை: பொரு, 130.
 இறடி - திணை: மலை, 169.
 இறவு - இறயின்: பொரு, 204.
 இறவுதல் - வக்கி மயிர்போகச்சீவு
 தல்: மலை, 249.
 இறுத்த - முடித்த: பெரு, 446.
 இறுப்ப - கிடக்க, பொரு, 225.
 இறுப்பு - இளமார்க்காடு: பெரு,
 495; குறுங்காடு: மலை, 205, 271.
 இறுப்புது - அதிசயம்: மலை, 358.
 இறை - இறப்பு: பெரு, 265.
 இறைசுடி - அரசாண்டு: பொரு, 79.
 இறைகொண்ட - தம்முதல்கொண்ட
 மது, 253.
 இன்பம் - இனிமை: மது, 16.
 இனம் - திரட்சி: மது, 214.
 இனி - இப்பொழுது: மலை, 94.
 ஈ.
 ஈகை - பொன்: மலை, 72.
 ஈங்கை - இண்டம்: கு, 86.
 ஈர்த்து - இழுக்கப்பட்டு: சிறு, 16.
 ஈரிய - ஈரத்தையுடைய: கு, 248.
 உ.
 உக்கம் - மருங்கு: திரு, 108.
 உகந்து - உயர்ந்து: மது, 834. [148.
 உகுத்தென - போகட்டதாக: மலை,
 உகைப்ப - எழுப்ப: மது, 184.
 உட்க - அஞ்ச: திரு, 348.
 உட்கு - அச்சம்: கு, 184.
 உடம்பிடி - நேயல்: பெரு, 76.
 உடன் - அடைய: சிறு, 129.
 உடன்று - கோபித்து: பெரு, 418.

உலத்தி - உலத்தி: சிறு, 236; உலத்தி: 184, 204. [கு, 170.

உலத்தி - அம்பில் காணக்கொள்ளுமிடம்:

உலத்தி - உலத்தி: மது, 305.

உலத்தி - உலத்தி: பெரு, 151.

உலத்தி - உலத்தி: தெறித்தல்:

பெரு, 23.

உலத்தி - யாழகத்தோறுதப்பு: மலை,

34; யாழ்நிலைக்குமை: மது, 215.

உலத்தி - பெருமூல்கு: கு, 65.

உலத்தி - வழிவந்தோன்: மது, 61;

மலை, 540 [சிறு, 60.

உலத்தி - உப்புவாணிகத்தியர்:

உலத்தி - உப்புவாணிகர்: சிறு, 55,

பெரு, 65. [மு, 15.

உலத்தி - செலுத்துதலைச்செய்ய:

உலத்தி - செலுத்துதற்கு: மது,

322. [கு, 11.

உலத்தி - உயிரைத்தாங்கியிரை:

உலத்தி - தெய்வத்தன்மை: திரு,

உயரி - எடுத்து: மு, 91. [289.

உலத்தி - வருத்தம்: பெரு, 38.

உலத்தி - உலத்திக்கொடி: மலை, 136.

உலத்தி - ஓசை: கு, 100.

உலத்தி - பரத்தல்: பெரு, 153; மிகுதி:

கு, 45; வலிமை: மலை, 326.

உலத்தி - முழங்குதல்: மலை, 357.

உலத்தி - அறிவு: சிறு, 115.

உலத்தி - பரத்தலென்று: மது, 125.

உலத்தி - ஓடுதலினால்: மது, 367.

உலத்தி - உலத்தி: திரு, 33.

உலத்தி - தீற்றி: மலை, 24.

உலத்தி - அச்சம்: மது, 100, [திரு, 244.

உலத்தி - அச்சம்பொருத்தின:

உலத்தி - தோற்றின: பெரு, 35.

உலத்தி - வெப்பம்: சிறு, 8, 174.

உலத்தி - சிவத்தகீதம்: திரு, 241.

உலத்தி - உருளை: பெரு, 47.

உலத்தி - புது: மது, 236.

உலத்தி - உலத்தி: மது, 378;

உலத்தி - அக்கம்: ப, 125; பெரு, 61.

உலத்தி - சீவான்மாக்கள்: திரு, 1;

கன்மங்கள்: திரு, 124.

உலத்தி - உலத்தி: தெறித்தல்: செ, 188;

காய்த்த: திரு, 47.

உலத்தி - தழை: மது, 311; மு, 29.

உலத்தி - கொன்றுதிரிய: மது, 48.

உலத்தி - வென்று: மது, 128.

உலத்தி - வருத்திய: சிறு, 185.

பெரு, 44. [பெரு, 197.

உலத்தி - உலத்தி: தொழிலுடையோர்:

உலத்தி - அச்சத்தல்: பெரு, 17;

அச்சத்தல்: சிறு, 60

உலத்தி - அலத்தல்: திரு, 198.

உலத்தி - வாசிக்க: திரு, 142.

உலத்தி - கழுத்தின்மயர்: பெரு, 488;

சேசாரி: செ, 93; தலையாட்டம்:

சிறு, 92; பெரு, 27; பெரு, 164;

துய்: திரு, 28.

உலத்தி - உலத்தி: சிறு, 83

உலத்தி - உலத்தி: வந்துசெய்யக்கூறு

துய்: பெரு, 171.

உலத்தி - மாறுபாடு: சிறு, 112.

உலத்தி - மாறுபாடு: திரு, 5; வீ

ணையில் ஒருநாம்பைவிட்டு ஒரு

நாம்பைத் தெறித்தல்: பெரு, 28.

உலத்தி - வருத்தம்: பெரு, 43.

உலத்தி - சேர்ந்தவர்: திரு, 4.

உலத்தி - துள்: திரு, 8; பெரு, 291.

உலத்தி - மிகவிழ: பெரு, 379.

ஊ.

ஊக்கல் - முயற்சியையுடையவர்:

மது, 743.

ஊக்குதல் - தப்புதல்: மது, 647.

ஊக்கம் - ஊக்கப்பு: பெரு, 122; சிறு,

குறக்கு: சிறு, 221.

ஊர் - அகலம்; பொரு, 30.

ஊர்தல் - ஏதாவதுபெரு, 242; பொரு, 251.

ஊழ் - முறை; கு, 44.

ஊழ்த்து - செவ்வியழிந்துமலை, 180.

ஊழ்நி - துழக்கி; பெரு, 200.

ஊன்றிய - கட்டுவைத்த; பு, 161.

எ.

எஃகம் - வான்; மு, 68, வேலு; செ, 176; பெரு, 119.

எஃகு - கங்கை; மலை, 300. [556.

எககர் - இமையலை; ப, 117; மலை,

எஃகுபிழை; ப, 299.

எஃகத்தல் - தேவன் துறந்துமது, 416.

எஃகுபு - ஏறட்டுக்கொண்டு; மது, 12.

எஃகு - ஏறத்துக்கொண்டு; மலை, 142.

எஃகியேம் - தமியேம்; கு, 92.

எய - எய்யப்பன் தமையன்மையன்; பெரு, 88; மலை, 301.

எயத்த - இஃகத்த. பொரு, 66.

எயிப்படியன் - எல்லையகடுகாடல் ஊர்; சிறு, 152-3.

எயிற்றியர் - எயினக்குலத்தின் மகனார்; சிறு, 175.

எயினர் - எயினச்சாதிவினவார்; பெரு, 129. [ட்மு, மு, 25.

எருக்கி - அடித்து; பெரு, 112; வெ

எருத்து - இளங்குளில்; சிறு, 58.

எருவை - பஞ்சாபத்தோரை; கொறுக் கச்செய்யாம்; கு, 68.

எஃகர் ஊர்தல்; சிறு, 74.

எஃகரி - எஃகரி; மலை, 10.

எஃகரி - எஃகரி; பொரு, 118; மது, 239; ஊர்த்தொழுது; பொரு, 239.

எஃகரி - பாழை; பெரு, 56.

எஃகு - கணியம்; சிறு, 112; கணிய மரம்; பெரு, 48.

எஃகு - எஃகு; கு, 66. [107.

எனின் - எஃகரி; பெரு, 107.

ஏ.

ஏக்கறுதல் - இத்தன்னம் பெற்றிக்

மே பென்று விரும்புதல்; சிறு, 157.

ஏங்குவார் - ஏங்குவார்; மது, 404.

ஏணி - எல்லை; மது, 199.

ஏமம் - இரட்சை; சிறு, 97; காலை;

சிறு, 76; பாதுகாலை; மது, 686.

ஏமாட்ப - கலக்கமுறும்படி; மது,

575; துணிய; பொரு, 98.

ஏமுதல் - மயக்கமுதல்; சிறு, 163.

ஏ - எழுச்சு பொரு, 36.

ஏபு - ஏழுநது; சிறு, 1; மு, 4.

ஏகம் - மலைநாட்டகத் தொரு திருப பத். 189. [மது, 243.

ஏறு - இடி. பெரு, 135, உருமேறு.

ஐ.

ஐ - வியப்பு; சிறு, 111.

ஐது - மெல்லிது; சிறு, 13.

ஐயர் - இருபுகை; சிறு, 107.

ஐயவி - வெண்சிறுகரு; சிறு, 228,

செ, 86; மது, 287; மலை, 123.

ஓ.

ஓடுக்கம் - ஓதுவையிருக்கின்ற இடம்.

மது, 642.

ஓங்கல் - நடத்தல்; பொரு, 43.

ஓய்யென - கடுக; பொரு, 152.

ஓர்இ - நீக்கி மது, 498.

ஓலக - சாய; ப, 250.

ஓல்குதல் - துடங்குதல்; சிறு, 135.

ஓல்லென - ஓல்லென்னுமோசைபட;

பொரு, 177.

ஓலித்தல் - தழைத்தல்; செ, 98.

ஓலித்த - தழைத்தல்; மது, 261.

ஓலிய - ஓலிய்குபட்ட; சிறு, 224.

பொரு, 41, ஓலிய்குபட்டிபுத்த.

பொரு, 7; துடிக்கப்பட்டவன்; சிறு,

ஓலிய்கு, ஓலிய்குதல்; மலை, 195. [23

முகை - சகடவொழுங்கு: சிறு, 55;
அழகினக்கம்: ப, 292. [பெரு, 63.
அயர் - ஒளிராட்டார்: ப, 74.
அறுதல் - விளக்குதல்: செ, 172;
பெரு, 500.
ஒத்தி - வேய்த்து: மது, 112.
அந்து - பொருத்தாத: பெரு, 118.

இ.

இ - சென்றுதற்குதல்: திரு, 3.
ஒச்சி - ஒட்டி: கு, 150.
ஒடா - கெடாத: திரு, 247.
ஒடுதல் - வருத்துதல்: சிறு, 214.
ஒடை - சென்றிப்பட்டம்: திரு, 79;
பட்டம்: மது, 43.
ஒதி - பாடி: சிறு, 22.
ஒப்பி - ஒட்டுதலைச்செய்து: கு, 101.
ஒம்ப - பாதுகாப்ப: பொரு, 186.
ஒம்புதல் - பரிகரித்தல்: திரு, 291;
பெரு, 290.
ஒத்தும் - நியையாநிற்கும்: திரு, 96.
ஒரி - ஒருவன்னை; இவன் கூத்தார்க்கு
மலைநாடுகளைக்கொடுத்தோன்: சி
று, 111; ஒரியென்னும் வள்ள
லின் குதிரை; விடரிமயிரென்று
மாம்: சிறு 111; குதிரைக்கழுத்
தின்றயிர்: பெரு, 164; நிதம்:
மலை, 524; மயிர்: பெரு, 172.
ஒவம் - சித்திரம்: ப, 49.
ஒவு - சித்திரம்: மது, 365.

க

கச்சம் - கச்ச: மது, 436.
கசுடு - கசுடு: பெரு, 70.
கஞ்சகல் - கருவேலம்பு: பெரு, 308.
கருவியடிகெருங்கிண: சிறு, 108;
அகலி: 305. [235.
கட்டி - கட்டு: பெரு, 205; மலை,
கட்டி: கனாகல்: பெரு, 220.

கட்டி - அச்சுவிரின்ன: சிக்கரதன்மு
- மாம்: மலை, 550.
கட்டி - கணபதித்தல்: மது, 256.
கடவுள் - முனி: மது, 41.
கடறு - காடு: பெரு, 116; மது, 271.
கடாவுறுப்ப - செலுத்தலைக்கெடு
கையினுலே: சிறு, 10.
கடி - அச்சம்: மது, 611; காவல்
பெரு, 41; பெய்: மது, 36.
கடு - கடுமாம்: மலை, 14.
கடுக்கும் - ஒக்கும்: பெரு, 14;
கடுகலோடும்: மது, 288.
கடுங்கன் - தறுகண்மை: மது, 651;
மலை, 325. [395; மது, 609.
கடுஞ்சல் - முற்பட்டால்: பெரு
கடைஇ - செலுத்தி: மது, 440; செ
லுத்தி கொடுத்த: மது, 221.
கடைக்கட்டல் - முடிவுபோக்கல்:
பெரு, 175.
கடைவர் - கடைவாய்: மது, 511.
கண்கடு - கெருக்கம்: பெரு, 15.
கண்டம் - படைத்தார்க்குறுபட்ட
மதிடமுரை; கருபெயர்: முடி 44
கண்ணி - போர்ப்பூ: 596.
கண்ணுள்ளினுள் - சித்திரகாரிகள்;
கோக்கினார் கண்ணிடத்தே தம்
தொழிலை சிறுத்துதலிற் கண்
னுள் விளைகொன்று: மது, 618.
கண்ணுள் - கூத்தர்: மலை, 50.
கண்பு - சண்டக்கோரை: மது, 142.
கணம் - தரட்சி: பெரு, 250; மது, 590.
கணவீரம் - செவ்வலரி: சிறு, 436.
கணை - திரட்சி: பெரு, 51; மலை, 389.
கணக்கால் - திரண்டகால்: திரு, 14.
கதழுவறுதல் - கணக்கெடுப்பிடுதல்:
பெரு, 250.
கதப்பு - மயிர்: திரு, 47.
கதுமென் - கடுக: பெரு, 101.
கத்து - கம்பம்: மது, 283.

கம்புள் - கம்புப்போழி: மது, 371.
 கம்பியர் - செய்த்தொழிலுடையா
 ளம் - சீதைய: திரு, 71; மது, 521.
 கமழ்தல் - தோற்றதல்: பொரு, 19.
 கயம் - சீரமுதலி: மலை, 213.
 கயவாய் - புறாநீர்முகம்: மலை, 528.
 கரண்டை - குண்டுகை: மது, 482.
 கரத்தை - காறுகரத்தை: கு, 76.
 கரம்பை - கரம்பைநிலம்: பெரு, 93.
 கராம் - முதலிலிசேடம்: கு, 257.
 கரிசாலன் - ஒருசோழன்: கருப்பாற்
 கரிந்த காலையுடையவனென்றவா
 று; இதனை, "முச்சக்கரம்" என்
 னுக்கவியானும், "சுடப்பட்ட நெய்
 யந்த சோழன் மகனும், பிடர்த்
 தலைப் பேரரசுப்பெற்றுக். கடைக்
 கார், செயிரறு செங்கோல் செலிஇ
 யினு னிலலை, யுயிருடையா ரெய்
 தாலினை" என்னும் பழமொழிச்
 செய்யுளானும் (105) உணர்க: பொரு
 கருப்பை - எலி பெரு, 85. [145.
 கருமை - கொடுமை: பெரு, 74.
 கருவி - தொகுதி: கு, 53; பெரு,
 24; பொரு, 236; மலை, 357.
 கருனை - பொரிக்கறி: பொரு, 115.
 கரையும் - அழைக்கும்: பெரு, 350.
 கலப்பையர் - வாச்சியமுட்டுக்கலை
 யுடைய பையையுடையர்: மலை, 18.
 கலம் - பேரணிகலம்: மலை, 50.
 கலவம் - தோகை: பொரு, 212.
 கலாபம் - தோகை: சிறு, 15.
 கலாவ - கலக்க: திரு, 301; கலக்க
 மெய்து செ, 6.
 கலாவல் - கூடுகை: கு, 48.
 கலி - ஆரவாரம்: கு, 40; செருக்கு:
 செ, 179; மது, 330; பெருக்கு:
 மது, 113; மணச்செருக்கு: ப, 32.
 கலிக்கம் - கலிக்கை: சிறு, 35

கலித்த - செருக்கிலனாத: மலை,
 146; செருக்கின: மது, 112; மடு
 மத்த: மது, 304; மிக்கெழுந்த:
 கலித்த - செருக்கி: ப, 196 [செ, 21.
 கலிப்ப - பெருக: பொரு, 134.
 கலுத்தல் - கலங்குதல்; ஒழுக்குதல்
 மாம்: மது, 413. [655.
 கலுழி - பெருக்கு: கு, 178; மலை,
 கலை - முசக்கலை: பெரு, 496.
 கவடு - பகுத்தல்: மலை, 34.
 கவல்பு - கவற்சி: பொரு, 95.
 கவலை - கவர்த்தவழி: பெரு, 31; காற்
 சந்தி: மு, 30; பவவழி: மது,
 312; மலை, 389, 396.
 கவவு - உள்வீடு: மது, 526; தின்
 மல்: பொரு, 184; முடிந்தம்: மது,
 கவாஅன் - டக்கமலை: ப, 188 [663.
 கலிகை - கொடுத்தல்கலித்தகை:
 மலை, 399.
 கலின்று - அழகுபெற்று; கலினென்
 னும் பண்டியாகக் கலின்மென்
 னும் தொழில் பிறந்தது: திரு, 29.
 கவைஇ - அனைத்து: கு, 185; குழ்
 ன்து: திரு, 87.
 கவைஇய - அகத்திட்ட: மலை, 34;
 குழந்த, திரு, 18; மது, 716.
 கவைத்தாம்பு - தாமனியையுடைய
 நெடுந்தாம்புகள்: பெரு, 244.
 கழக்கு - கழல்: பெரு, 335.
 கழால் - கழந்த: சிறு, 143.
 கழிப்பி - போக்கி: பொரு, 111.
 கழுத - பரண: மலை, 243; பேய்
 லொரு சாதி: மது, 633.
 கழை - கோல: மலை, 119.
 களமர் - கீரர்; களத்தெருதலிற்
 களமென்றார்: மது, 233.
 களரி - பேரந்தளம்: பு, 59.

கனரி - களிப்பு: மது, 662; வண்டல்: செ, 16.

[பெரு, 213.

களைஞர் களைகளைப்பறிப்பார் :

கற்சிதை - கல்லனை: மது, 725.

கறங்க - ஒலிக்க: திரு, 240.

கறி - மிளகு: திரு, 309.

கன்னல் - கரகம்: செ, 65.

கனை - செறிதல்: மது, 235.

கனைத்து - திரண்டு: மலை, 117.

கர.

காஞ்சி - காஞ்சிப்பு: கு, 84; காஞ்சி மரம்: சிறு, 173.

காட்சி - அறிவு: திரு, 135.

காடி - ஊறுகறி: பெரு, 310; கஞ்சி:

செ, 134; கழுத்து; புளிக்கறியு

மாம்: பொரு, 115; புளியங்காய்

நெல்லிக்காய் முதலியன ஊற

விட்டுவைத்தது; நெய்யென்பாரு

முளர்: பெரு, 57.

காண் - அழகு: திரு, 36, 250.

காண்மார் - காண்டற்கு: மது, 443.

காத்த - பரிகரித்து: மது, 497.

காமர் - விருப்பம்: சிறு, 77, திரு,

75; மது, 282. [சிறு, 77.

காமரம் - சீகாமரமென்றும்பண் :

காய - காவின்: மலை, 13.

காயம் - காழ்ப்பு: மலை, 126.

கார்கோள் - கடல்; காரால் முக்கப்ப

டுதலிற் கார்கோளென்று பெயர்

பெற்றது; ஆகுபெயர்: திரு, 7.

காரி - ஒருவள்ளல்; இவன் இரவலாக்

கு காட்டைக் கொடுத்தோன்: சிறு,

95; ஒரு வீரன்; அவன் குதிரை:

சிறு, 110; கரியகுதிரை: சிறு,

110; கஞ்சு: மலை, 83.

காரேறு - கரியகடா: பெரு, 210

கால் - கம்பு: கு, 117.

கால்யாத்த - நெருங்கின: பெரு, 399.

காலோர் - காலாட்கள்: மது, 441.

காலிதிமாக்கள் - காலிதிப்பட்டல்

கட்டின அமைச்சர்: மது, 499.

காழ் - இருப்புக்காராசம்: பொரு, 105;

கருமை: கு, 107; சிறு, 6; கழி:

சிறு, 133; கம்பு: செ, 176; குத்

துக்கோல்: மு, 44; தறி: பெரு,

244; தூண்: செ, 111; வடம்: திரு,

204; மது, 681; விதை: பெரு,

130; மலை, 174.

காழவை - அகிழ்வு: கு, 93.

காழகம் - கலங்கம்: திரு, 184.

காழோர் - பரிக்காரர்: மது, 658;

'பரிக்கோலையுடையோர்: பெரு, 393.

காளாம்பி - காளான்: சிறு, 134.

காளால் - கடற்கரை: ப; 94; கரை :

மது, 114. [பொரு, 220.

காளாவர் - முல்லையில்ததுவாழ்வார் :

கி.

கிடங்கில் கல்லியக்கோடான் ஊர்:

கிடுகு - சட்டம்: ப, 167. [சிறு, 160.

கிண்கிணி - சிறுசதங்கை: திரு, 13.

கிணைமகள் - கிணைவனுடைய மகள் :

சிறு, 136.

கிலுகிலி - கிலுகிலுப்பை: சிறு, 61.

கிழவர் - கிழமையுடையார்: மலை, 166.

கிழவோன் - உரித்தாரதன்மையை

யுடையோன்: பொரு, 248; உரிமை

யையுடையோன்: திரு, 317; பெரு,

500; மலை, 583.

கிழார் - பூட்டைப்பொறி: மது, 98.

கிளர்தல் - எழுதல்: திரு, 82.

கிளைஇய - கிளைத்த: கு, 196,

கிளையாமை - இமையாமை: கு, 132.

கிள்ளரம் - கிள்ளரப்பறவை: பெரு,

494.

கு.

குட்டம் - ஆழம்: சிறு, 180. [105.

குடபவா - குட்டாட்டார்: மது,

குட்டுவன் - குட்டநாட்டையுடை
யோன்: சிறு, 49.
குடசம் - வெட்பாலைப்பு: கு, 67.
குடத்தம்பட்டு - வழிபட்டு; வணக்
கம்பட்டு என்றமாம்; குட என்
பது தடவென்பதுபோல வணைவை
யுணர்த்துவதோர்உரிச்சொல்லாத
லின் அதனடியாகப் பிறந்த
பெயருமாம்: திரு, 229. [276.
குடவர் - குடகாட்டிலுள்ளார் ப,
குடாவழி - வளைந்த அடியையுடை
யது: மலை, 501.
குடி - குடிமக்கள்: பொரு, 182.
குடிசை - பேராந்தை: பொரு, 210;
மலை, 141.
குண்டு - ஆழம்: திரு, 199; மது, 64.
குத்த - தின்ன: பொரு, 222.
குத்தி - ஊன்றி: மு, 41.
குந்தம் - ஏறிகோல்: மு, 41. [244
குப்பை - பொலி: பெரு, 240; பொரு,
குமரி - அழியாத்தன்மை: பெரு, 247.
குய் - தாளிப்பு: மது, 757.
குயம் - அரிவான்: பொரு, 242.
குயினர் - துளையிடுவார்: மது, 511.
குரம்பை - குடில்: சிறு, 174; ப,
198; பெரு, 88; மது, 310.
குரல் - குரலென்னுநரம்பு: மது,
605; கொத்து: பெரு, 192; மிடம:
குரவம் - குரவம்பூ: கு, 69. [திரு, 212.
குரவை - ஒருகூத்து: திரு, 197.
குரிசில - தலைவன்: திரு, 276.
குரிப்பூனை - சிறுபூனை: கு, 72.
குருகலை - முருக்கலை: கு, 73.
குருகு - குருக்கத்தி: பெரு, 376;
குருகென்னும் பறவை: மது, 268.
குரும்பி - புற்றும்பழஞ்சோறு: பெரு,
குருளை - [கரடிச்] குட்டி, மலை, 501.
குரை - குரவாரம்: பொரு, 240. [277.

குல்லை - கஞ்சங்குல்லை: திரு, 201;
பொரு, 234; கஞ்சங்குல்லைப்பு: கு,
குலை - பூக்கொத்து: பெரு, 371. [78.
குவைஇ - குவிக்கையினுலை: பெரு,
104; குவித்து: கு, 98; பரப்பி:
ப, 178.
குவைஇய - திரட்டின: பொரு, 244.
குழல் - குழன்மீன்: சிறு, 163.
குழிசி - பாளை: பெரு, 366.
குழம்பு - குழி: மது, 241, 273;
திரள்: மது, 24.
குழும் - முழங்க: மது, 677.
குளவி - காட்டுமல்லிகை: சிறு, 46,
திரு, 191; காட்டுமல்லிகைப்பு: கு,
குளித்தல் - மறைதல்: சிறு, 16. [76.
குளிர் - அரிவான்; இளிகடிக்கருவியு
மாம்: மலை, 110; இளிகடிக்கருவி:
கு, 43. [252.
குறடு - அச்சக்கோக்குமிடம்: சிறு,
குறமகள் - குறச்சாதியாகியமகள்: திரு,
குறன் - சிறுமை: பெரு, 193. [ரு, 242.
குறிஞ்சி - ஒருபண்: திரு, 289; குறி
ஞ்சிப்பண்: பெரு, 182; மலை, 359.
குறநர் - பறிப்பார்: பெரு, 295. [72.
குறநறுங்கண்ணி - குன்றிப்பு: கு,
குறம்பு - ஆரண்: பெரு, 129; வலி:
மலை, 504. [213.
குறம்பொறி - உதரபந்தம்: திரு,
குறை - தசை: பெரு, 472; பொரு,
குறைஇய - அறுத்த: மது, 320. [217.
குறைவில் - இந்திரவில்: பெரு, 292

கூ.
கூட்டு - கொள்ளை: மது, 762.
கூட்டுண்ணம் - கொள்ளைகொண்டு
ண்ணம்: பெரு, 118.
கூடல் - புகார்முகம்: ப, 98.
கூடு - நெற்கூடு: பொரு, 182. [276.
கூம்ப - மனவெழுச்சிகுறைய: ப,

கூம்பு - பாய்மரம்: மது, 377.

கூர - குளிர்ச்சிமிக : குன்னுக்கென்
றுமாம்: நெ, 9.

கூரை - இறப்பு: ப, 81; மு, 29.

கூலம் - பண்டம்: மது, 317.

கூவல் - இணை: மலை, 366.

கூவியர் - அப்பவாணிகர்: மது, 627.

கூவியன் - அப்பவாணிகள்: பெரு,

கூவிரம் - கூவிரப்பு: கு, 66. [377.

கூவை - கூவைக்கிழங்கு; திரளுமாம்:

மது, 142; மலை, 137; திரள்: மலை,

கூழ் - நெல்லுமரிசியும்: ப, 163. [422.

கூளி - ஆண்டேய்: ப, 259.

கூளியர் - சேவித்துநிப்பார்: திரு,

282; நாடுகாக்கும்வேடர்: மலை, 422;

வேட்டுவர்: மது, 691.

கே.

கெண்டி - அறுத்துத்தின்று: பெரு,

கெழுமி - பொருந்தி: ப, 47. [143.

கே.

கேட்டிசின் - கேட்பாயாக: மது, 208.

கேணி - சிறியகுளம்: ப, 51.

கேள் - உறவு: பெரு, 74.

கேளிர் - நட்பார்: பொரு, 74.

கை.

கை-ஒழுங்கு: மு, 49; செயல்: மது, 651.

கைஇ - கோலஞ்செய்த: மது, 419.

கைதொழுதல் - கையைத்தலைமே

லேவைத்தல்: திரு, 252.

கோ.

கோகுடி - கோகுடிப்பு: கு, 81

கோங்கு - தாது: கு, 83; சிறு, 71;

தேன்: சிறு, 184.

கோட்டம் - கோட்டை;

கோட்டையுமாம்: சிறு, 166.

கோட்டி - அப்பி: திரு, 35.

கோட்டை - திரளமுடித்தமுடி;

தம்புமாம்: பொரு, 166.

கோடி - ஒழுங்கு: மது, 166, 686.

கோடிஞ்சி - தாமரைப்பூவாகப்பண்
ணித் தேர்த்தட்டின் முன்னே நடு
வது: மது, 752. [94.

கோடுத்தன்று - கொடுத்தது: திரு,

கோடுமார் - கொடுத்தற்கு: மது,
459 [471.

கொடுவான் - வளைந்த அரிவான்: பெரு,

கொண்டி - உணவு; கொள்ளப்படுத

லின் உணவாய்த்து; கொள்ளையு

மென்ப: மது, 137; கொள்ளை: ப,

212; பெரு, 454.

கொண்மர் - கொள்வார்: மது, 514.

கொண்மார் - கொள்ளுதற்கு: திரு,

173. [மவன்: பெரு, 207.

கொல்லன் - கொற்றொழில் செய்கின்

கொலைஇய - கொல்லுதலைச் செய்த:

திரு, 194.

கொழித்தல் - தெள்ளுதல்: திரு, 306.

கொழிப்ப - மேலேயாக: மது, 274.

கொழுக்க - தழைப்ப: மது, 10.

கொழுதி-பறித்து: மது, 587.

கொழுமீன்: சிறு, 41.

கொழுமை - அழகு: பொரு, 26.

கொள்கை - கோட்பாடு: மலை, 64;

விரதம்: திரு, 89; மது, 480, 492.

கொள்ளி - நெருப்பு: நெ, 8. [256.

கொள்ளை - விலை: பெரு, 64; மது,

கொளீஇ - கொளுத்தி: பொரு, 78.

கொளை - பாட்டு: பொரு, 211.

கொற்கை - ஒரூர்: [இது பாண்டிய
னுடையது] சிறு, 62; மது, 188.

கொற்றவா - வெற்றியையுடையோர்:

மது, 74. [மது, 88.

கொற்றவன் - வெற்றியையுடையவன்:

கொற்றவை - வனதுர்க்கை: திரு,

கொள் - பெரிது: மது, 204. [258.

கோ.

கோட்டம் - கரை: ப, 36.

கோடல் - வெண்கோடத்து: கு, 83.

கோடியர் - கூத்தர்: சிறு, 125; கூத்
தாடுவோர்: சிறு, 109; பொரு,
57; மலை, 236.

கோடு - ஊதுகொம்பு: திரு, 209;
கரை: பெரு, 273; கொம்பென்
னும் வாச்சியம்: மலை, 5; மலை:
சிறு, 265; மு, 5; மேட்டுநிலம்:
மது, 286; வீணைத்தண்டு: சிறு,
222; நெ, 70.

கோணம் - தோட்டி: மது, 592,

கோலி - வளைத்து: மு, 44.

கோள் - குலை: சிறு, 27; பொரு, 208.

கோளி பூவாமற்காய்க்குமரம்:
பெரு, 407

கோ.

கொளவை - எள்ளிளங்காய்: மது, 271.

சு.

சதுக்கம் - நாற்சாந்தி: திரு, 225.

சந்து - பல வழிகளுக்கடினசந்தி:
மலை, 393.

சமம் - நடுவுநிலைமை: திரு, 99.

சலம் - மாறுபாடு: மது, 112.

சவட்டி - மென்று: பெரு, 217.

சா.

சாஅய் - இளைத்து: சிறு, 16; துணை:

சாடு - சகடம்: பெரு, 188. [கு, 250.

சாணம் - தழும்பு: மது, 593.

சாத்து - திரள்: பெரு, 80.

சாதி - திரள்: பெரு, 229.

சாம்பு - சேக்கை: பெரு, 150.

சாமபு - வாடும்: ப, 12.

சாய் - கோரை: பெரு, 209; செறும்பு:
திரு, 312. [213.

சாயல் - மென்மை: சிறு, 16; திரு,

சாரல் - பக்கமலை: சிறு, 90.

சாப்பு - அமைதி: கு, 15.

சாலிகெல் - செந்நெல்: பொரு, 24.

சாலினி - தேவராட்டி: மது, 610.

சாலுதல் - அமைதல்: திரு, 289.

சாவகர் விர்த்தங்கொண்டோர்:

[இவர் சைனர்] மது, 476.

சாற்றி - நிறைத்து: மது, 246.

சாறு - விழா: சிறு, 201; திரு, 283;
பொரு, 2.

சான்ற - அமைந்த: திரு, 287.

சான்றோர் - அறிவுடையோர்: கு, 28.

சீ.

சித்தன் - முருகக்கடவுள்: [பக்-41.]

சிதர் - துவலை; மெத்தெனவுமாம்:

மு, 52; வண்டு; சிந்துதலுமாம்;

சிச்சிலியுமாம்: சிறு, 254.

சிதர்வை-சிதரினசீரை: பெரு, 468.

சிதரல் - சிதறுதல்: மது, 244. [224.

சிதறி - பலவாகக்கொடுத்த: மது,

சிதறும் - எல்லாருக்குக்கொடுக்

கும்: மது, 104. [பொரு, 154.

சிதார் - சிலை: பொரு, 81; துணி:

சிந்துவாரம் - கருவொச்சிப்பு: கு, 89.

சிமிலி - உறி: மது, 483.

சிமையம் - உச்சி: நெ, 27.

சிரல் - சிச்சிலி: சிறு, 181.

சிரதியவன் - கோபித்தவன்: பொரு,
124. [358.

சில்காற்று - தென்மற்காற்று: மது,

சில்பலி - சிறுபலி: திரு, 234.

சிலதர் - தொழில் செய்வார்: பெரு,
324. [236.

சிலம்பி - சிலந்தி: நெ, 59; பெரு,

சிலம்பு - பக்கமலை: பெரு, 330, 372,

மலை, 14; மலைப்பக்கம்: திரு, 238

சிலைக்கும் - ஆரவாரிக்கும்: பெரு,

சிலைப்ப - முழக்க: திரு, 315 [260

செந்நிளம் - அறிவுமொழுக்கமுயில்
லாத மாக்கள் திரள் : சிறு, 207.

செந்தல் - மிகுதல் : மது, 244.

செம்பு - தலைமை : மது, 59, 762.

செறுகுடி - சிறிய ஊர் : திரு, 196.

செறுகுழை - தாளுருவி : பெரு, 161.

செறுசெங்குராலி - கருந்தாமக்கொ
டிப்பு : கு, 82.

செறுபசுமஞ்சள் - மஞ்சளில் ஒருசாதி
விசேடம் : திரு, 235. [கு, 78.

செறுமாரோடம் - செங்கருங்காலிப்பு :

சிறை - வரம்பு : பெரு, 246.

சினம் கோபத்தின்பின் னாகச்
சிறிது பொழுதுநிற்பது : திரு, 135.

சினை - கொம்பு : திரு, 298; சிறிய
கொம்பு : சிறு, 178.

சீ.

சீக்கும் - துரலைவாரும் : பெரு, 497.

சீப்ப - பெருக்கிப்போகட : மது, 685.

சீர் - அழகு : திரு, 126; மலை, 570;

கனம் : மலை, 13; காவுமரம் : மலை,

154; தலைமை : திரு, 220; ப, 104,

மது, 87; தாளம் : பெரு, 493;

தாளவறுதி : மது, 160; புகழ் :

பெரு, 388.

சீவும் - திருத்தும் : மது, 269.

சு.

சுடர் - ஒளி : மது, 702; நெருப்பு :
திரு, 34.

சுடுமண் - செங்கல் : பெரு, 405.

சுண்ணம் - சுண்ணப்பொடி, இது
நவமணிகளும் பொன்னும் சந்தன

மும் கருப்பூரமுதலியனவும் புழு

இலும் பனிரீரிலும் நனையவைத

திடிக்கப்படுவது : மது, 399.

சும்மை - ஓசை : பொரு, 65.

சுமடு - சும்மாடு : பெரு, 159.

சுமத்த - மேற்கொண்டு : திரு, 396.

சுரக்கும் - மாறாமற்கொடுக்கும்.
மலை, 68. [மது, 58-

சுரம் - அருசிலம் : மலை, 20, 398; காடு :

சுரிகை-பத்திரம் : பெரு, 78.

சுவல் - தோட்கட்டு : பெரு, 171; மே

ட்டுசிலம் : பெரு, 131; மலை, 486.

சுள்ளி - மராமரப்பு : கு, 66.

சுற - சுறமீர் : பொரு, 208.

சுறவுவாய் - மகரவாயாகிய தலை
கோலம் : பெரு, 385.

சூ.

சூட்டு - உருணியில் விளிம்பில்வைத்த
வளைந்தமரம் : பெரு, 46.

சூடு - சுடப்பட்டது : ப, 68; நெற்

சூடு : பொரு, 243.

சூதர் - நின்றேத்தவார் : மது, 670.

சூர் - கொடுத்தெய்வம் : கு, 255; கொ

டுமை : திரு, 41; தெய்வம் : கு,

169; மலை, 289.

சூர்ப்பு - கொடுந்தொழில் : மது, 83.

சூர்முதல - சூரபன்மாலாகிய தலை

வன் : திரு, 46.

சூரல் - சூரைப்பு : கு, 71; பிரம்பு :

சூரற்கொடியுமாம் : கு, 42.

சூழ்கோடை - ஈறுவளிக்காற்று :

மது, 308. [228.

சூழி - முகபடாம் : மது, 48; மலை,

சே.

சேகில் - தோள் : பொரு, 138. [62.

செங்காந்தள் - செங்கோடற்பூ : கு,

செங்கொடுவேரி -- செங்கொடுவேரி

ப்பு : கு, 64.

செச்சை-வெட்சி : திரு, 208 [மலை, 146.

செத்த - ஒத்து : பெரு, 473; கருதி :

செதுக்கு - வாடல் : பெரு, 388.

செப்பம் - செவ்வியவழி : மலை, 160 ;

சேப்பு : சிறு, 53; வழி : மலை, 197.

வேட்கைகள் கொண்ட வேதங்கள் குழந்தைகளின் அறாதி.

வேட்கையுரைத்தல், 377.

வேட்டுவச்சாதி, 202.

வேட்டைகாய், 369.

வேட்டையாடுவோர், 252. [தல். 83.

வேட்டையிலே களிற்றைக் கொன்று

வேடர், 418.

வேதத்துட்கிலிவயல்களத்தில் வழுந்
கவிலை யென்பது, 31.

வேதவாணிகர், 409.

வேதார்த்தம், 31.

வேப்பந்தாரையுடைய வேலைத்தாங்கி
ய சேனாபதி, 343.

வேப்பமாலே, 83, 283.

வேப்பிலையைக் குழந்தைகட்குக்காவ
லாகக்கொள்ளுதல், 155.

வேய்க்கை - வேய்த்தல், 304.

வேய்த்து - பிறந்தெரிந்துகொள்ளாத

வேர்ப்பு, 77. [படி அறிந்து, 303.

வேல், 160, 308, 398.

வேலன், 43, 300.

வேலால் யானையைக்குத்தல், 460.

வேலநீலம், 30.

வேலூர், 119.

வேழக்கோல் - பெய்க்குருப்பத்தட்
டை, 172, 469.

வேள்வி, 190, 245.

வேளை - ஒருசெடி, 114.

வேற்படைத்தாளை, 264, 462.

வேற்போர், 457.

வேற்றப்புலம், 316, 328, 486.

வேறுவினைஒடு, 46, 340.

வேனிற்றூன் தம், 270.

வைக்கோல், 169.

வைகைதபாடும்பாணர், 263.

வைதாளிகர், 306.

வையை இடையறுதுவழங்கல், 307

பூக்கேத, 315.

பிழையும் திருத்தமும்.

பக்கம், வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
72 19	(11)	(10)
74 19	மரப்பழுத்	மரல் பழுத
75 25	போல செல்வ	போல;- செல்வ
89 31	கதிபரப்பி	கதிர்பரப்பி -
110 27	முறினீர்	முரினீர்
111 24	குத்திரத்தார்	குத்திரத்தார்
117 7	இது நிகழ்கால	அம் நிகழ்கால
128 24	ஓய்மானாடு	ஓய்மானாடு
„ 33		
„ 34		
131 34	39 - 44	39 - 41
138 23	பைபஞ்சாய்	பைஞ்சாய்
„ 36	பைஞ்சாய்	பஞ்சாய்
141 25	கோள்வல்	கொடேவல்
146 25	சீறார்	சீறார்
157 5	கழுதை மிளகினது	கழுதை - மிளகினது
159 8	குவைஇ தெய்வங்	குவைஇ - தெய்வங்
166 14	வினை	வினை
168 28	சண்பின்	கண்பின்
175 20	சேப்பின்	சேப்பின்
181 31	கண் கள்	கண் - கள்
218 26	வாழ்மையின்	வாழா மையின்
219 4	முருகுமழத் தலை	முருகுமழப்பகைத்தலை
222 10	அரிப்பதை	அரிபதை
224 20	வளைப்	வளை
227 6	வீங்கு நோன்	வீங்குவிண்போன்
235 „	வியலி	வியலி
240 16	சுட்டு	சுட்டு
255 26	குருசில்	குருசில்
„ 27	வெல்லுபோர்	வெல்லும்போர்
261 17	விருப்பமைத	விருப்பமையாத
276 21	கொடியொடு	கொடியொடு

செய்த

பிழையும் திருத்தமும்.

பக்கம், வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
278 4	புரவி	புரவி
" 28	யொக்க	யொக்க
298 36	சேர பின்னர்	சேர - பின்னர்
299 3	யுண்டு	யுண்டு
302 21	சமுதா, பேயில்	சமுதா - பேயில்
314 82	சூட்டு	சூட்டு
330 4	துக்	துக்
341 27	ஆற்றா உராமுக்க	ஆற்றாவொழுக்க
344 4	சட்டத்தைக்	சட்டத்தே
351 "	உடல்சினஞ்	உடற்சினஞ்
" 22	விடே	விடேள
" 24	யருங்கரை	யடுக்கரை
365 14	யொட்டுஞ்	யோட்டுஞ்
371 4	போலே	போலே
372 18	இவன்	இவன்
379 17	ஒட்டி	ஒட்டி
395 2	சோழநாடு	சோழநாடு
" 35-6	உவமம்...மையாயிற்று	உவமையாயிற்று
396 18	என்று	களிற்று
402 36	செய நல்ல	செய - நல்ல
407 33	பன்னிகதி	பன்னிகதி
414 5	முழங்கச்	முழங்கச்
415 21	குற்றத்தை	குற்றத்தை
423 16	1 0	100
434 32	குறிஞ்சி. 443	குறிஞ்சி. 43
438 25	பணிவி	பணிவி
440 8	கண்புமலி	கண்பமல்
442 11	சேளய்	சேளய்ப்
544 84	இரணிய முட்டம், 500	இரணியமுட்டம், 508
552 35	பவகிழ்	பவளம், 407
" 36	நீர், 24	கீழ்நீர், 24

